பிசுமில்லா இற்றகுமா னிற்றகீம்.

இ ஃ து,

மதுரவாக்யகீர்த்தனரஞ்சிதம்.

காயற்பட்டணம்.

ஷு து

பீர்முகம்மதவர்கள் குமாரர்

ம்குதாமுகம்மதுப் புலவரவர்க

ளியற்றியது,

மேற்படி பட்டணத்தில் வசிக்கும்
அனேக தனதன வான்களும், புண்ணிய வான்களும்,
இவ் வருமையான செய்யுளை யச்சிட்டுத் தரவேண்டுமென்று
விருப்புற்றுக் கேட்டுக் கொண்டதோடு

இரத்தின வியாபாரம்,
சே. து. புலவர், முகம்மது மீறான்சாகிபவர்களும்,
உ. ம. லீஸ. செய்யி திபுறூஹீம்சாகிபவர்களும்,
மிகுந்த அன்புற்றுக் கேட்டுக் கொண் டமையால்,
மேற்படி, புலவரவர்கள் முயற்சியினால் அவர்க ளெழுதிய
புத்தகப் பிரதிகொண் டவர்கள் முன்னிலையில்

தன்னாகுமது மகுதாமுகம்மதுப்
புலவரவர்களாற் பார்வையிட்டு,
ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஹிஜுறத் [illegible]

Regitesred CopyRight

இதன் விலை ரூபா. 2½.

OFFICE OF THE ... REGISTER ... 28 ... MADRAS
169

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

—(※)—

இந்த மதுராவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதத்தைப் பாடி யச்சிடுவித்த ஹீது, பி. மருதுமுகம்மதுப் புலவரவர்க ளனுமதியின்றி யச்சிடு பவர்களும் அச்சுக்கூடத் தலைவர்களும் கவரன்மெண்டு ரிஜிஸ்த ராக்டுப் படிக்கு நோஸ்தர்களும், நஷ்டத் திற் குத்தரவாதிகளு மாவார்களென்றி யாவரு மறிவீர்களாக,

பிசுமில்லா ஹிர்றகுமா னிர்றகீம்.

இஃது

அச்சிட்ட வரலாறு.

ஆசிரிய அகவற்பா.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
28 NOV 1902
MADRAS

பூவுல குயர்வான் பொற்பதி யெனவும்
ஆவென வொருசொல் லாலமைத் துயிர்கள்
அகமகிழ் கூர வனமுத லெல்லையுந்
தகவொடு மதனீ தன் றாரதரம் போலக்
காட்சியோ டுந்து காத்திரட் சித்தே
யாட்சி புரியு மாதி ரகுமான்
தன்னொளி விளிலோர் தனாகே ரெவைக்கு
முன்னமே யமைத்து முகம்மதென் றழைத்து
நட்பொடு மகிழ்ந்து நபியா தத்தைப்
பெட்புறப் படுத்ததிற் பிறங்குமுத் தொளியை
வைத்தவர் மக்கள் மக்கள் வழியா
யுய்த்தலா யைம்பத் தோர்தலை முறையின்
குலீகலந் தழைத்த குறைஷியிற் சிறந்த
வலனுறு மப்துல் முனைபுதம் வரத்தால்
வந்திடும் ஹாஷீ மாதவத் தவர்செய்
சுந்தர தவத்தாற் சுதனெனத் தோற்றும்
அப்தால் மூத்தலீ பவர்கோர் வரத்தி
லிப்புவி தன்னி லிளஞ்சிங் கெனவே
வந்திடு மப்துல் லாவெனு மறவோர்
பெற்றிடு தவத்தின் பேற்றியி னாலே
நெற்றியி லிலங்க நெடுந்திணம் வைத்தனன்
பிற்றையவ் வொளியு பெரிதல ருவக்குந்
தேவியர் கற்புறச் செப்பிய முறையே
தாவிற நடப்போர் தையல்க திலதம்

அச்சிட்ட வரலாறு.

வண்ணமா ராமி னுவமி னமைந்து
புண்ணியப் பொருளாய்ப் பூவினி லெம்மனோர்
வாழ்த்தி யருள்பெறும் வள்ளலா யொளியாய்த்
தோற்றி யனை[illegible] சுபலத் பீதங்கள்
பின்முன்னுந் துலங்கப் பெரிது காட்டிய
நந்நபி முகம்மதெம் நாயகர்க் காதி
வழுத்திடு மெ[illegible]க்கான் வழிபிசகாது
தனிழுத்திட யார்க்குஞ் சாற்றிடு கல்வியின்
உவப்புறும் நல்ல வுலமாக்க ளாலிம்கள்
நுவப்பொடு வீர்த்தக நாகய காரர்
உண்மையி னொவ்வு மோம்பிடு நல்லார்
பண்ணமை யின்சொற் பகர்ந்திடு நாவார்
திசையுளார் புகழுந் தேற்சியின் புலவோர்
வசையறப் படிக்கும் வண்ண வோசையுந்
தங்கம்பொன் விற்குஞ் சருபுக் கடைகளு
மூங்கிடா வேத மனனஞ்செய் யிடங்களும்
சிரம சாலையுந் திருந்திய திறமையர்
கிரமமாய் நீதங் கிழற்று சதுர்க்கையும்
கற்றவ ருவக்குங் காரணி கத்தின்
முற்றிய தவத்தின் மோட்ச வொலிகளும்
ஆதுலர்க் கன்ன மவரவர் மகிழத்
தோதிலா தருளுங் குடித்தன வாழ்க்கையும்
சலுத்தான் ஜமாலுதீன் சுற்றத்தா ரிருந்து
கலத்தொன் றிலாதூர் காத்துநடுக் கட்டளும்
பந்திபந்தி யாயுறும் பள்ளிக டோறும்
அந்தி சந்தியு மாதியின் வணக்கமும்
சந்தமாய் மவுலிது சாற்றலங் காரமுங்
கந்தூரி கொடுக்குங் களரிச் சிறப்பும்
எவ்வூ ரிருந்துற் றில்லினை விரும்பி
மாண்டுராய்ப் படிக்குமுசாபிரின் றங்கலை
ஆதரித் தன்ன மவரவ ரூட்டலும்
ஏதற வொருமையி லின்புற் றிருத்தலும்

தக்குவாப் புரியுந் தைக்காக்க டோரூர்
திக்கிர் முழக்கும் செய்குமார் தழைப்பும்
கற்புளார் தங்கள் கணவரைப் பேணலும்
அற்புத மாயினு மனேக நலங்களும்
பொருந்தியெச் சிறப்பும் பொங்கியென் றென்று
மிருந்துவாழ் காகிறெ றுமவ்வளப் பதியின்
ஷீதின் வரைக்கு மின்புறு வாக்கியம்
பேதுறு பிறழ்ந்து பெரியருஞ் சிறியரும்
சாத்தி வீடென் றியம்பிடப் பெற்ற
கோத்திரத் தற்ற குருமணி யானோர்
சுருதியின் முறைமை சேர்வுறுச் சிந்தையர்
ஒருமையன் பொழுக்க முண்மையிற் றுன்னார்
கார்சிகர் கொடையின் கையினர் மெய்யினர்
பீர்மு கம்ம தென்றிடும் பெயரார்
செய்திடு தவத்தின் திவ்விய மகவாய்
வையக மீதில் வந்தருள் சிறந்தோர்
நன்னபி முகம்மதெந் நாயகர் கடாட்ச
மன்னி யிதய மனமல ரலர்ந்தே
அருந்தமி ழினிமை யகலா தளிக்கும்
பொருந்தமாங் கவித்தேன் பொழிந்திடு சிந்தையர்
தவிர்புள வனேக தத்துவ வொலிமார்
துவாவென மாபுகழ் ஆழ்ந்திடப் பெற்றோர்
வலிஉல் மருதா முகம்மதென் றுரைக்கும்
புன்மைய ரெவரும் புகழ்சுய வாக்கியர்
மஞ்சுறு மதுர வாக்கிய கீர்த்தன
ரஞ்சித மென்றோர் நாம மளித்துப்
பொக்கிஷத் திரட்டாய்ப் புரிந்தன ரஃதே
இக்குங் கண்டு மின்புறு கனியும்
பாலுந் தேனும் பலசர்க் கரையு
மேலுள வின்ப மெல்லாம் வெறுக்கும்
வெறுக்கா வின்ப மேலு மேலும்
பெருக்காய்ப் பெருகும் பெட்புறு ரசமாகிக்

அச்சிட்ட வரலாறு.

காதுக் கின்பமுங் கல்புக்கா னந்தமு
மோதற்கி லேசு முவப்புந் தருமே

ஆதலி னவ்வூ ரார்களிற் சிறந்த
மாதவ ரெவரு மீதராவாக் கிதனை
யச்சிட் டெங்கட் களித்திட யாவரும்
பட்சமுந் றனமெனப் பகர்ந்ததி னாலும்
உத்தம குணமு மொழுங்கும் பொறுமையும்
ரத்தின பரீட்சையு நன்றாய்த் தெரிந்து
மதிக்கு மதிப்பும் வாய்நா நயமும்
பதிக்கு மெவரும் பட்சமுற் றிடலும்
தானமுந் தருமமுந் தயையுங் கிருபையு
மானமு நல்ல வகையெலாம் பொருந்திப்
புத்திர சம் பத்தும் பொருளு மருளும்
எத்தினங் களிலு மிருந்துவாழ் மேன்மையன்
மகிழ்ச்சியின் சேகு மகுதூம் சாகிபு
புகழ்ச்சிக ளென்றும் பொங்குகல் வரத்தால்
செம்மலாய் வந்த சீரிய புலவர்
முகம்மது மீறன் சாகிபு மோனம்
பெருகியெந் நலனும் பெரிதாற் றுயர்ந்த
தருவென வுதவுந் தயாளசம் பூரணன்
முத்தி ரத்தின முதலிய மற்றும்
பத்தும ராகப் பரீட்சையுந் தெரிந்தோன்
சங்கையார் லெவ்வைத் தம்பியின் வரத்தால்
மங்களமாக வந்தநற் புதல்வன்
கண்டவ ரெவருங் களிவுற யுவக்குந்
தண்டரு வாக்கியன் சற்குண சமர்த்தன்
படிப்பி னருமை பயன்பட வறிந்து
கொடுப்பதிற் சிறந்த கொண்மூ நிகர்த்தோன்
சபுறே பெரிதெனத் தான்புரி செய்யி
தீபுறாஹீம் சாகி பென்றிடு நாமம்
பெற்றுயர் வள்ளலும் பிரியமாய் நாடொறுங்
கற்றவர்க் கிஃதினி காம்பீர முள்ளதால்

அச்சிட்ட வரலாறு.

அச்சிட்டு வெளிப்படை யாக்குக வென்ன
மிச்சமாய்க் கேட்கும் விருப்பமும் பற்றி
இந்நா ளியற்று மெளிவினர் முயன்று
தின்னூ லொடுபல சங்கையும் பொருந்தி
ஒப்பறப் வாழ முத்தியின் புலமையர்
செப்புசீர்த் தனங்கள் சிலதையுஞ் சேர்த்து
எழுதிக் கொடுத்த வேட்டுப் பிரதியாற்
பழுதற வச்சுப் பதித்துக் கொடுத்தனன்
பகைத்தறு பண்டிதன் பார்த்து மூரிமை
யிகத்தினும் பாத்து மிலரே குருவெண
ஈமான் கொண்டுற வியற்று முகியித்தீன்
பூமான் கடாட்சம் பொருந்திய நாவலன்
வண்ணப்ர சங்கம் வழுத்திடு வாக்கி
கண்மரு தாழ் கம்மதுப் புலவனே.

முற்றுப் பெற்றது.

சாத்துகவி.

நாகூர்-தர்கா-மகாவித்துவான்

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ.

குலாம்காதிறு நாவலரியற்றியது.

அகவல்.

மலைமுழை யடைந்த நிலைபெறு புவிக்க
ணிழிவழி விலக்கி நேர்வழி நடத்த
வொப்பின் னபியையுந் தப்பின் மறையையுஞ்
சுமக்கும் பொறையொடு சமக்கென் றனுப்பியோன்
கருணை வேண்டுபு பொருணிறை முனாஜாத்
தொடுபல பாக்களும் வடுவறு மூன்றனுட்
கடைதலை யொழிந்தமற் றிடைபடு தமிழி
னின்பழுத் தெடுப்பப் பண்பிற ழாம
லொழுங்கு படவிரைத்த செழுங்கீர்த் தனங்களும்
பாலுங் கண்டுந் தேனும் பெய்து
பழம்பிசைந் தென்ன வளம்படச் செய்தனன்
வண்டுந் தேனு முண்டுநற வுறங்கு
பூம்பொழில் செறிந்து மேம்பலன்ற வாஹுத
பல்பதிக் குள்ளுந் தொல்பதிக் காயல்
வாழ்குல மாக்கள் சூழ்குல திலகன்
வருத்தகம் பயந்த திருத்தகு செல்வன்
பார்முகம் மகிழ்ந்த பீர்முகம் மதுலெவ்வைஞ்
சான்றோ ரீன்ற வான்றமர் தோன்ற
லாறு ணமைந்துமெனக் கூறுபட வைத்த
வவ்வழி விதியு மொவ்வழி விலக்குங்
கற்றுய்த் தொழுகு முறைமை யடக்கியோன்
பத்தியிற் சிறந்தன்று முத்தியிற் சிறந்தோன்
கல்வியுஞ் செல்வமும் பல்விதப் பொறையுங்
குணனுங் குலனு மணமுறு பிறவும்
வாய்ந்தமுற் றடக்க மேய்ந்தபே ரறிஞன்
வலமுறு லாக்கிலே மகுதூமு கம்மதுப்
புலவரெஞ் ஞான்றும் புகழ்மதி விலனே.

முற்றிற்று.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனாரஞ்சித

அட்டவணை.

பக்கம்	செய்யுளி னிணைமொழித் தொடர்கள்.
	அ
76	அபய மெனக்குங்க ளாதரவே
77	அபய மபய மெனக்கருள்கா,
131	அன்னமே ரன்கொண்ட
136	அரவிந்த மாமலர்
141	அழுதழுதே நம்பாதம்
142	அருள்சக்ர பதிநீரே
159	அடியவர்க் கன்பருள்
161	அசலிடத்தி லெனைக்கெண்ணம்
162	அபயீவைத் தாளுமே - யெனை
188	அறிவுக்கோ ருறையு ளானோர்
194	அதனுன் கிளையில்வந்த
231	அபயம்வைத் தாளு மெங்கள்
236	அக்கமரீச் சந்த்ர னென
287	அதிபா சரண்முத்த
303	அன்ன மென்ன செய்குவேன் ஆசை
353	அகந்தனிற் றினமெண்ணிய ஆசை
367	அகந்தினந் தினமும் ஆசை
371	அடிமைக் கிரங்கிரட்சிப் பீரே
390	அடியே னவலிலாத
393	அனுக்ரகஞ் செய்வீரே
422	அஞ்சலென்றென்னை யருளோடு
426	அழுது சோர்ந்து வந்தேனே
436	அன்புக்கு ளானகடு முத்தே
464	அனுக்ரகந்த ரவர மனக்குறை
460	அருளையா சற்றே யிருளைசெழும்

அ   மதுர வாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சித அட்டவணை.

பக்கம்.	செய்யுளின் முதன்மொழித் தொடர்கள்.
472	அடைந்தே னடைந்தே னையா
476	அல்லாஹு திஸ்ஸமதி

ஆ

37	ஆர்க்குந் தியாகரே
40	ஆவி யெனவே யன்புடனே
54	ஆசைமிஞ்சு தென்செய் குவேன்
63	ஆரணக்கருள் செய்வா ரையா
79	ஆனனந் தெரிசிக்க
87	ஆக்கம் நிறைமக்கம்
97	ஆசை பெருகுதெடி மானே
118	ஆதரித்தே யருட் கடைக்கண்
170	ஆசைசயிக்கு திலையே
185	ஆதார [illegible]ழைக்குநம் பாதாரம்
209	ஆமோதபன் கயமாம்
285	ஆடகத் தாளைக்கொண் டாலேனே
293	ஆசைகொண்டேன்றி
310	ஆதம்நபியைப் படைக்கமண் ணெடுத்தார்
316	ஆமென்று ஹம்சாமுன்
395	ஆசையா னேனே யருமை
404	ஆராதரவி னீராதர
409	ஆயெந்தன் பொங்காரம்
453	ஆசை மிகப் பெருகி
456	ஆசையே யுங்கள் பாதபங் கயமதில்
459	ஆசையேயுங்கள் பாதபங்கயம்
476	ஆரும்நபி நாதரே யெனை

இ

32	இந்த வேளையி லென்மேற் கிருபை
177	இருபாத பங்கயந் தாரா தென்ன
195	இவரைத் தேடிநெஞ்சம்
220	இந்தவேளையில் வந்து இணைத்தாமரை

பக்கம்.	செய்யுளி னிலைமொழித் தொடர்கள்.
252	இனை யிரங்காம லிருந்தால் நரன்
263	இரங்கும் நாம சிலரே
267	இப்போ திவர் தாள்வீரே
270	இப்படியிலே தெம்பாங்கு
278	இச்சண் மேழை பீதிலே
296	இறையோ னருட் டே ரின்னேரம்
301	இராஜத சோபித மகரா
319	இந்தப் புவியிலொரு மதியே நிதியே
341	இந்தப்புவியி லையோ நம்பையன்
361	இந்தவேளை யுவந்தருள் செய்ய
397	இந்தவேளையி லருள்செய்ய
445	இரங்கு மிதுசமயம்
469	இதுவே சமயத்தில்
	உ
50	உதித்த சந்த் ரோதயமே
99	உமதொளியே தங்க ரூபய சரணம்
133	உசித மதுர சதுரங்க வேத
152	உனிமுன் னடைவாய் நீ
336	உதித்த கடாரதிற் றூரணி
416	உபகார சம்பன்ன ரிவர்போ லிக்த
419	உம்மையல் லாலெனக் கொருவரும்
446	உள்ளமிரங்கி யென்னை யாளும்
472	உல்லாச மான நயமே
	எ
40	எந்தநாளும் வந்தாங் கருணை
42	என்னையா ளிந்நேர மிடர் தீவினை
46	எந்தாய்வந் துள்ள மிரங்கி
49	எண்ணாயிரம் கண்ணுக்
64	எங்கு மலங்கார மன்னீரே
68	எந்தாபர் நீரா தேதையா

பக்கம்.	செய்யுளி னிலைமொழித் தொடர்கள்.
72	என்றுந் தொண்டன்
80	எனதையா யென்றுயர் தீர்த் தாளுமையா
86	என்காதல் தீருந் துரையே
129	எந்தனைநீ ராளு மையா எந்தவிற குலே
132	எங்கோனுக் கென்காத லன்பாக
166	என்றுப துயர்தீ ரையா
244	என்னசெய்குவே னின்னமும் பிழை
247	எந்நாளு முனை நாடி மையல்
248	எப்படி சகிப்பே னினிமன தெப்படி.
249	எந்தநாளும் சொந்தமாக
264	எதுவேணுங் கேள் நெஞ்சமே
274	என்ன செய்குவேன் தாஹா
402	என்செய் வேனோ வம்தடி
416	எல்லார்க்குந் துணை நீரையா
423	எந்தன்னை யாளும் நீரையா
432	எங்கனும் ஸமதானவன்
448	எனக்கா தாரஞ் செய்வீர் கோவே
464	என்போற் கொத்த பாவிக்கு
474	எப்படி வட்டி வாங்குவா யெடா
482	என்னுளை தீர்வதற்குப் பொன்னுல்
	ஏ
212	ஏதமற்றமெய் மாதவத்தி னல்லாச
255	ஏனையா இந்த வேளை
304	ஏனோ பராமுகமோ
306	ஏதுக்குத் தொழா திருக்கின்றாய்
	ஐ
62	ஐயா கருணைக்கண் பாருமே
186	ஐயாவே யென்றல் சகிக்கொணு
197	ஐவேச திணங்கொண்ட ஆசையும
307	ஐயா இந்தவேளை முகம் பாரும்பாரு மையா
389	ஐயா இனி கீருள் செய்யா திருந்தி ராதல்

பக்கம்.	செய்யுளி னிலைமொழித் தொடர்கள்.
	ஒ
214	ஒலிமார் ஆதல் மேற்கொண்ட
325	ஒருகரந் தடியூண்டி னான்
413	ஒருக்காலு முனைமனெஞ்சில்
	க
1	கடவுள் வாழ்த்து
8	ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து
36	கருணை புரிவீரே போர்களில்
44	கருணைக்கண் பார்க்க வேணுமே
49	கண்ணா லொருதினங் கண்டால்
60	காரண மிஞ்சிய இரண்வஜிகா நபியே
74	கனகத் தாளைத் தினங் காணாதவர்
82	கண்ணேகனி ரசமே நபியிரு
147	கண்டுகொண்டா லிந்த வேளை
172	கருணைபுரிந் தருளு மையா
182	கருணைபுரிந் தருள்செய் வீரே
197	கருணாகரா சதிதா நன்முகா
220	கண்ணா லென்முகம் பாரீர்
224	கஞ்சமலர்ப் பாதந்தந் தாரு மையா
233	கஞ்சமே நாளுந் தஞ்சமே யென்று
251	கண்டா னந்தங்கொண் டாடுவோம்
269	கருணைசெய்வீ ரகுமதுவே
283	கஞ்சமெனுஞ் செஞ்சரணம்
284	கண்ணாலுனைக் காணுமெலன்
290	கஞ்சமலர்ப் பாதந் தாருமே ஹபீபே
311	கட்டி வெயிலி லாக்கினர்
315	கனவு கண்டக மகிழ்வு பெற்றாரே
350	கருதினு னிதமு முறைவ தல்லாது
453	கஸ்தூரிக் காட்சி நேர்ச்சை
454	கண்டாலோ அவனவாழ்வும்
458	கண்டா லென்கலி தீருமே

பக்கம்.	செய்யுளி னிலைமொழித் தொடர்கள்.
467	கஞ்ச மலர்ப்பாதம் நெஞ்சினில்
	கா
41	ஹாமீமே யெந்த நாளும்
115	காத்தகத்தர் கஞ்சஞ் சரணமீ
116	காட்சியா னுறவே யகலாத
150	காட்சி யுறவே யனுதின மெனது
160	காண கினேந் தக முருகு வையா
173	காஞ்சி தாருமே ஹபீபே யென்றன்
273	காத்தி ரட்சித் தாளவிந்த
326	காமாவு மோதிடுவான்
372	காதல்பெரிகி யோடுதே புகாரி
388	காசிமுஸ்த பாமுகம் மதுவே
	கி
176	கிரணம் வீசும்பொற் சரணம்
	கு
90	கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி
232	குண்டெனத் திரண்ட தோளா
441	குருவே யுங்கள் மலர்ப் பாதம்
	கெ
401	கெஞ்சிக் கெஞ்சி யேயுங்கள்
	கொ
477	கொண்டது மெய்யே யருள்பெற
	கோ
385	கோபிக்க லாமோ மனக்குறை
	ச
64	சரண சரோருகந் தாருந் தாஹாவே
71	ஸய்யிதல்க் கௌனைனி ஸைனிஸ்
79	சர்தூங்கய செள பாக்ய
80	சரணர விந்தநர் தாள்வீரே

பக்கம்.	செய்யுளி னிலைமொழித் தொடர்கள்.
108	சரணே சரோருகத் தாருமே
111	சரதமாக வாருமே புதஞ் சரவே
125	ஜகமேழ் பரவிய சரவண் கதிலை
149	சுத்த மொப்பப் பகர்துங்க
152	சந்ததமு வந்தருள்
164	சவிபாதேதயென்று
168	சகியேகா னென்ன செய்வேன்
179	சரதமாகவே வந்து சரணபங் கயந்தந்து
183	சரண செய்பொன்னின்பத சந்தான மீதே
196	சரோருக தாரோதர வாருமே
198	சரணத் தத்தெனக் கநுக்ரேகம்
205	சரணஞ் சரண மெய்யச் சமையம்
206	சுந்த பந்த மல்லி ராசர
207	சகல நிமை யகல வாய்மை
215	சற்றே கடைக்கண் பாரீர்
235	சண்டதுன் றெருழும்பத முண்டகமே
239	சரோருக பதமே சந்ததமே
298	ஜயூ ராஜ எந்த்ர
305	சரணஞ் செஞ்சரோருகத் தாரும்
374	ஜபசக்ர புண்ய வாழ்வே
428	சகிக்கா தெனக்குத் தாளையா
456	சய்பீதற்ந் சூல் ஸபீஷ்ல்
	சா
45	சாகர முகசால் செளந்த்ரா
96	சான்றோர் பரவுந் தைக்கா
216	சாதலியே ஒப் சமத விரத
368	சாகுல்ஹமீ தொலியின் பாகம்
	சி
154	சிந்தாகுலந் தீருஞ் சிற்றடியேன்
242	சித்த மிரங்கி யெனை யாளுமே
249	சிந்தை வாடுதே தேடி
252	சிங்கார மாய்ச்சீத் செஞ்சாணு

பக்கம்.	செய்யுளி னிலைமொழித் தொடர்கள்.
289	சித்தமதில் நாடிச் சீர்பாதமே
299	சிதர்முகில் கேருந் தாதா
	சீ
134	சீத நாண்மலர்ப் பாதமே
	சு
208	சுகந் தாதாதா-எங்கள்
344	சுந்தர சுரூபா
	செ
52	செக்தர் மலைப்பாதந் தேடி
109	செம்மலர்த் தாளைத் தந்தா லேழை
199	செம்பொன் மாமலர்ப் பாதம்
204	செந்தா ளிணையே தந்தாளும்
223	செம்பொற் சரணி ரண்டுங் கதியே
407	செம்பொற் பதமே பாவவி நாசம்
473	செஞ்சரணம் தஞ்சமருள்
	சே
85	சேவைதந் தாள்வீர் நபியே
	சொ
124	சொருகுகள்ள தீரா சுந்தரவொய் யாரா
430	சொன்ன சொல்லை யெல்லாம்
	த
34	தள்ளிடா தருள்புரிந் தாளும்
47	தண்ட னிட்டேன் முரைபீதடி பணிந்தேன்
52	தனதா யெனைநீ யாளுந்தா ஹாநபியே
83	தஞ்சம்வே றில்லையேன் செய்வேன்
86	தந்தா லல்லவோ சென பாக்யம்
145	தந்தாளுமே பாத ஆதாரம்
157	தருணந் தருண மிதுவே
147	தருணு மருளுந் தருமசற் குணை

பக்கம்.	செய்யுளி னிலைமொழித் தொடர்கள்.
206	தயாளா நாதா வியேயு தானே
218	தத்தித் தொத்தைப் பிடித்தாலும்
237	தஞ்சமாகவுந் தஞ்சமென் றெனை
246	தாணிபீதே நஞ்செசந் தாளெனக்கு
256	தயாயி பரசே யுலகவில் லாரே
259	தந்தாளுவீ ரித்த வேளை
264	தயவுவைத் தாள்வீரே
267	திருணாந் தருணர் தாஹாவே
271	தஞ்சந்தாருந் தவமே வந்தனை
295	தருணமிதுவே கருணையாக
328	தந்தா ளுளந் தேவும்
352	தாவேண்டும் பொற்சீர் பாதம்
414	தந்தா லெனக்கன்பு சேரும்
455	தரும தாதா கிருபைசெய்
470	தருணந் தருணமென தையா
	தா
29	தாஹாசுந்தர தேகாசரண
158	தர்மதமே னதியேனே யருள்
209	தாளைத்தந் தாள்வீரையா
276	தாளிணலரை யேழை யெனக்கிவ் வேளை
362	தாரு மிப்போ தாங்கள் தாமரைத் தாளிணை
377	தாருங் கிருபைக்கண் பாரும்
480	தாசிம்பின் னாமம் புகழ்ந்திடும்
	தி
167	திருக்காரணா நமியே யொருக்கால்
200	திருவடி தினமே தேடுதேடி மனமே
227	திங்க ளிறைஞ்சிடும் பொற்றாளோ
230	திக்கோர் புகழுமபூ பிக்கமொலி தாள்
294	திடமோ டடிபரவிடவே யருளுவீர்
309	திடமா காயாலே யாளுக் கிடமே
324	திருவதிந்த வாச நாண்மலர்

பக்கம்.	செய்யுளின் முதல்மொழித் தொடர்கள்.
475	திருப்புதத் தெரிசனை தாரும்
	தீ
203	தீராத நேசத்தோ டினமுன்மையல்
	து
53	துய்யதா மரைப்பாத மையியல்
	தூ
117	தூதராய் வந்த மகுமூதரல் லாஹிலனைது
120	தூதேயுன் றனக்கிப் பேதே
258	தூதே யிந்தப் போதீதன் றனக் கிரங்கி
	தெ
189	தெரிசிக்கத் தேடுதையா
217	தெவுட்டுறு தமுதுரை தருபோசி
270	தெம்பாங்கு
	தே
261	தேடுதே தேடுதே யன்று திருவடியை
331	தேவரீர் நம்வண்ணைப் பாதபங்கய
	தை
67	தையலே மனந் தயங்கித் தயங்கி வாடி
	தொ
81	தொண்டனை நீராளுந் தொல்லுல
	தோ
276	தோத்திரஞ் செய்வாயே-ஓ-மனமே
	ந
12	நபியுல்லா பேரில் முனாஜாத்து
21	நபியுல்லா பேரி லின்னிசை
29	நபியாம் லெத்தினமு நவமேசெய் மனமே
31	நபியே நம் மன்னீத்தாரை நம்பினேன்
38	நம்பத்தோ நம்மகற்றும்
94	நபியேயொ னெப்போதும்

பக்கம்.	செய்யுளி னிலைமொழித் தொடங்கள்.
103	நபியேநீ ரிந்தவேளை நாமோத
151	நலமாக வுமைநாளும் நம்பினேன்
253	நபியேநா னுமையே தேடி
265	நம்பினே னும் பாதமே யென்னாளுமே
281	நந்நபியைக் கூட்டி வாடி
312	நடந்தாள் நபியை யெடுத்து
314	நடந்துமு கம்மதுடன் றொடர்ந்து
355	நபியே யென்றன் பாவந் தீர்த்தே
357	நவரத்ந சூர்ய தேகா
364	நபிபாதந் தானே யநுதினமும்
411	நடந்ததேநவ நீதம தாமையா
420	நப்பினேன் னைய னேழை
449	நவநீதமோ நாக ரீகஞ் செய்யும்
465	நபியே மநுஷரிலே தவியாதெனை
	நா
114	நானபய மெய்ஞ்ஞான நற்குரு நாதா
127	நாதரே நானேழை நாளுமே நடபொற் றுளி
155	நானின்று மைய லானேன்
213	நானபோதடி மீதேமய லானேன்
243	நானேழை நபியே யுய்வித் தாளுமே
360	நாடினே னபிநீய புமைப் பாடினேன்
	நி
59	நிறைநபி மார்களுக் கும்பதி
100	நித்தம்யான் புரிபீவக் குற்றமன் னித்தருள்வீர்
221	நித்தநங்காத் தருளும நிதா நேம தாதா
403	நினைத்து நினைத்துச் சொன்னேன்
438	நிறைந்த வொளியே யுமதிரு பாதம்
479	நித்யம்நா னுங்கள் மலர்ப்பாதந் தேடி

பக்கம்.	செய்யுளின் முதன்மொழித் தொடர்கள்.
	ப
51	பரனிடம் வேண்டிக்கொள்
57	பத்திவைத் தியாரும் பரவும் பாத
102	பதுமமா மலர்வன்னப் பாதாரமே
106	பங்கயப் பதந் தாருமே
110	பதிமீதினிற் றேயாத பாத
148	பதுமமே புவைய பாதங் காணுது
156	பதும சுந்தரப் பதமே யனுதினம்
192	பந்த முறும்பவ சிந்தையே தீர
245	பங்கயப் பாதார விந்தந் தாருமே
254	பக்தனை விடலாகுமா நானித்தமும்
262	பங்கயபா தத்தைத் தாருமே
	பா
42	பாததண்டம் பாவசனன விநாசம்
56	பாரினிற் றேயாத பாதபங்கயந் தா
43	பாருந் துயர் மீறுதையா பையனினி யென்ன
139	பாதமேதந் தாள வேணுமே
180	பாரீரோ பராதாபந் தீரமுகம்
187	பார்த்துப்பார்த் திருபோதும் பூத்து
226	பாரடங்காத வென்றன் பாதகந் தீருமையா
228	பால மகலுமுகம் பாரும் பாரு மிந்தவேளை
257	பாத சரோருகந் தாரு மிப்போதே
280	பாவமணு காமல்முகம் பார்த்தருளவே
,,	பார்த்திபா வும்மைப் போற்றினேன்
292	பாரீர் பாரீர் பங்கயத் தாளை
297	பாதமே தந்தாளு மையா
343	பாதவன்னச் சிததாமரை
366	பாதந் தாருமே நபியே யென்றன்

பக்கம்.	செய்யுளி னிலமொழித் தொடர்கள்.
382	பாதந் தந்தருள் புரிவீர்
386	பாதம் போற்றிப் புகழ்வேன்
429	பாவச் சுமையால் வெகு
466	பாதார விந்தமலர் தாரும்
471	பாருங் கண்ணா லெனக்கார்
481	பாத சாரிகா கம்மா கெரி
483	பாததாள் தராதேது வாதெடி
	பி
178	பிரமை யாய்ச்சித்த மிடைவேனோ
383	பிழை பொறுத்தருள் புரிந்திடும்
	பை
210	பையலென் றென்முகம் பாராரோ
250	பையலென் றெனை நினைந் தாதாரம்
444	பையல்க் கிரங்கி முகம் பாரும்
4 0	பையலுக் கிரங்கிரட் சிப்பீர்
	பொ
286	பொற்பாத மேதந் தாருமே
369	பொற்பாதந் தாருமே வினை போக்கி
	போ
333	போதுநான் காண்கி லீடேறு தற்கு
	ம
101	மன்னுசீ ரெங்கா வினு மங்கள
112	மனக் கவலைப் பிணி போக்க
202	மயிலே யிதயத் தொட்டமாலின்
240	மங்கள மறைபயிலுஞ் சங்கை நீரினுர்
260	மன்னரைக் காணும லென்னுள மீதில்

பக்கம்.	செய்யுளி னிலைமொழித் தொடர்கள்.
275	மன்னு வுன்னும் வருந்தா நேனே தேடி
278	மருமலர்ப் பாதந் தாருமே
298	மன்னேஎன் றனக்குநீ ரீனமு மிரங்காமல்
321	மதிமய நிதியை மயிலைக் குயிலை
323	மதியை யழைத்திடவே வேணும்
330	மடமாதே யதிமோகம்
339	மயிலே யெந்த வேளையும்
347	மதர்முகின் மானுர் தாதா
380	மணியிலும்மை யனுதினம் நினைத்தவர்
394	மனமே வாழ்வவர் சீதமென்று
450	மனோகரா தீரா மனுமுகந் தாரா
	மா
35	மாதே யவர் சரணபங்கய மீதே
61	மானமில்லா மனமே நீசெய்வது
105	மாதே யெனக்கா தரவாய்ச் சொல்லெடி
122	மானே மாமைய லானேன் மாமாகை
163	மானே யதிவிரக மானேன்
201	மாண்புடை யார்நபி பூம்பாதமே
225	மார்க்க தினர் தயாளா
282	மாயாச் சோதி காணு மொப்புடு
288	மான்மதாமெய் வாசனு விபூஷணு
318	மானுரும் வந்துரைப் பாரே
338	மாதே யென்றன் காதலரு சொல்லெடி
365	மாதே விரகமிப் போதே மீறுதே
396	மானே யவர் துணையைக் கருதினேனே
478	மாமயில் வடிவாய்வரும் வேத
484	மானே யென்னடிசும்ம வாடி
	மி
110	மிகவுமய லானேன் றேனே
273	மிகமைய லாகுதேடி மின்னே
301	மின்னேர் மிர்தப் படி தனிலே

பக்கம். செய்யுளி னிலைமொழித் தொடர்கள்.

மு

193 முன்னம்போ லின்னமுங்கா ணேனே

மூ

381 மூதெண்டிசை மீதிற் பிரியா நின்றவர்

மை

289 மையலானே னினிப்போதே
373 மையல் கொண்டேன்றி மானே
400 மைய லூற்றிலே தினவிலே

மொ

351 மொய்ப்பர ராய் மலர்ச் சரண்

மோ

171 மோக மாக மீறு தென்னமோ
302 மோகமிருக் கின்பா னேன்

யா

327 யார்றசூல் நபி தூத ஞவெடா
456 யாப்பீரே தஸ்தக்கி றப்தால் காதிறா

ரா

301 ராஜத சோபித மகராஜ

வ

66 வரவேண்டு மெய்த் தாதே
130 வரவேணும் வேதிறுமோ
180 வந்தான் வாரெடி மாதே
191 வஞ்சியே பாசை மிஞ்சு கலாக்
238 வரத்தி னல்வந் துதித்த நாதரே
257 வனசப் பாதத்தைத் தேடியே மனம்
348 வனசப் பாதமலர் துதியர்தவர் வாய்கள்
451 வருவாரா மவரே சொர்க்க வாழ்வுள்ளோர்

பக்கம்.	செய்யுளின் முதன்மொழித் தொடர்கள்.
	வா
48	வாவரவா மன்றலர் குழலி
184	வாரங்கைத் தின்னேரம்
463	வாரிச விகசித கமலபதா
	வி
45	விரதாமெய் வேதவினோதா
255	விண்டலம் புகழ் விறலணியே
440	விளங்கு மெண்டிசை
	வே
33	வேத புநித நீதகெம் பீர
345	வேதாதிபா தவிழ்பே
430	வேதாதிபா அபயம்
	ற
457	றகுமானே யுனைநம்பி னேனே
462	றப்புறஹீம் றகுமான்

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனரஞ்சித

அட்டவணை முற்றிற்று.

இந்தப் புத்தகத்திலடங்கிய பாடற்றொகை.

கடவுள் வாழ்த்து விருத்தம்,	41
ஹக்குபேரில் முனாஜாத்து விருத்தம்.	26
நபியுல்லாபேரில் முனாஜாத்து விருத்தம்,	70
நபியுல்லா பேரில் இன்னிசை விருத்தம்,	52
கீர்த்தனங்கள்	387
ஆ.	576.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதப்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
6	32	பாவயில்	பாலயில்
13	2	விதியால்	விதியாய்
15	30	கூடும்பிரு	உடும்பிரு
16	22	ஷோக	போக
22	26	வாலேம	வாலேபம்
23	16	மகும	மகுப
,,	18	உரு	வரு
24	11	நின்றுரே	நின்றேரே
26	28	சோகமற	சோகமகல
28	13	முத்தாபரம்	முத்தாபலம்
33	11	மன்னரப்து	மன்னப்து
38	10	கோதில்லவனே	கோதில்லரனே
39	5	பங்கீயம்	பங்கயப்பத
56	22	அனுதன	அனுதின
60	17	ஙம்ம	மங்கம்
,,	10	தீர்த்தருளும்	தீர்த்தாளும்
66	12	கூலபிர	கூலம்பிர
72	4	ஷைசயின்	சையிதன்
,,	6	நாசிஹறன்	நாசிஹுறான்
,,	7	குசலீகுன்	முசிலிகுன்
91	22	ராசு	ராசு
100	9	யாகவி	யாகவேவி
103	5	கோனே	கோவே
105	23	சவுந்திர	சவுந்தர
108	5	மிடமை	மிடிமை
,,	23	குருவதாவே	குருவ தாகவே
111	10	வளப்பெரு	வளர்பெரு
121	12	வஞ்சிமா	விஞ்ஞாசியா
123	31	குருதானவர்	குருவானவர்

உச மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதப் பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
,,	29	மன்றல்	மக்களின்றல்.
129	28	கிடையி	கிழவினில்
131	14	நகராகிய	நாத ராகிய
131	23	வாழ	ரறிவாழ.
136	12	அடுமை	அடிமை
140	15	தினபதம்	தின்பபதந்
141	13	எத்தவ	எத்தல
,,	21	வாடித்	வாடி
142	20	ரீறுலார்	ரீறிலா
,,	4	அல்லுத்திடை	அல்லலூற்றிடை
,,	19	இத்தன்கர	இற்றகண்கரம்
,,	30	கவிக்கன்பா	கலிக்கன்பா
146	8	வாழ	வாட
,,	22	கனமெலை	வணமெலை
150	6	கமுகிடை	கமுகில்
161	22	தேனகங்கே	யனேகங்கோடி
,,	7	திருகைகயில்	திருக்கைகயில்
173	24	றிமதடுமை	கினதடிமை
195	30	சூரிப்பிரகாச	சூரியப்பிரகாச
196	25	முகம்வது	முகம்மது
200	27	சாதேமெவண்	சாதுமெவண்
201	8	பாதம்	யாகம்
211	18	தயறர	துயாற
213	12	கித்தியம்	கிதீதம்
215	8	கல்லகத்[illegible]டணடி	கல்லகத்தி ணடி
216	28	தபதர்க	தாபதர்க
219	,,	காதராமிசி	காதலராமிசிக்கி
223	18	படையுங்கொடி	படையுங்குடை
224	6	டருசில்	டறுவில்
,,	14	தாங்கமி	தாங்கலி
226	10	கேசரணை.	கேர்சரணை
,,	16	ஸ்ரூராதனம்	காரசனம்

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
253	18	நாலுடையே	நாலுபையே
254	7	மனத்திலுமை	மனத்தினிலுமை
264	14	லேலாயிட	ளோவயிட
272	23	டக்கத்திரை	பக்கத்திரை
277	23	மகும	அகும
282	26	கீரரள	கீராள
284	19	புண்ணும்	புண்ணுப்
289	15	மென்மூனம்	மென்மூன்
292	15	பாரில்பாரீர்	பாரீர்பாரீர்
293	13	கொண்டேன்தி	கொண்டேண்டி
294	16	அரசராய்வந்த	அரசராகிய
300	16	நவர்கொள்	நவாக்கொள்
303	2	சாகுபாகு	சாகிகு
308	7	எனையாளும்	எனைவந்தாளும்
308	22	கஞ்சரீ	சஞ்சரீ
308	18	அறிஞ்ஞோர்	அடியோர்
321	22	மங்கர்	மங்கையர்
321	30	அசயின்	அசையின்
323	16	தெர்த்திருந்தல்	தெதிர்த்திருத்தல்
325	14	தள்ளவதொரு	தள்ளவணிவன்றய
329	13	போற்று	பற்றுர்
329	7	யெம்மேர்	யெம்மோர்
329	10	பூதநாண்	புதநாண்
330	29	திசைசெய்	டிசைசெய்
330	10	போதையா	போதையார்
330	11	தாரையா	தாரையார்
330	12	கோதையா	கோதையார்
330	13	பரதையா	பாதையார்
334	28	வாசமேனிரீ	வாசமேரீ
334	16	வதிர்க்த	வதிந்த
335	7	ஞாரவலர்	ஞாறவருள்
335	10	தின்பொற்றான்	திண்புற் போற்றினை

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
335	14	பெண்மாதே	பெம்மானே
336	3	சுரடர்	சுரட
344	21	தங்தெண்	தடிங்தெண்
356	28	திக்கிற	திக்கிற்
369	11	னும்பருமிக	னும்ருமிக
369	19	பூஞ்சேனலை	பூஞ்சோலை
370	3	சொற்பொடு	சொற்பொரு
388	24	புவி	புகழ்
392	10	[illegible]வுமது	பெறவுமது
402	18	காரணிகராம்	காரணிகரே
406	33	டங்கொரு	அங்கொரு
407	10	வுத்தமரன்	வுத்தமன்
,,	25	மதியெனு	மதினமென்
418	5	புவனியிலார்	புவனிலார்க்கு
430	14	திருமொழியா	கிளிமொழியார்
433	20	தீவரோரச்	தீவோ ரச்சை
437	20	அவனிதல்	அவனிதனில்
439	13	குர்துபா	குத்திபா
440	27	[illegible]றஷே	அறுஷே
441	20	அஞ்செல்பு	அஞ்சலகற்றிடு
442	7	ரத்தா	தத்திரமா
,,	25	கனசமைவே	கனசமையவேலை
444	21	இப்பரந்தனி	இம்பரதனி
454	28	சாலிகுடன்	[illegible]லியுடன்
460	22	பைபல்க்கிரங்கி	[illegible]பயலுக்கிரங்கி
463	25	கூறினும்	[illegible]டினும்
466	13	சமிருல்லா	சமியுல்லா
475	17	மூவந்தாரும்	மூவந்தாரும்

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதப்

பிழைதிருத்த முற்றிற்று.

இப்புத்தகத்தைக் காணிக்கைவைத்துக் கையாட்சி கொள்ளுங் கனவான்கள்-இப் பிழைதிருத்தத்தை யோங்கர்க்கு கோட்டமிட்டுப் பிழைக ளாகிய அக்கரத்தைக் கூரிய கருவியி னுனியால் நீக்கித்-திருத்த அக்கரத்தை மைதோய்ந்த துகிலிகை நுனியி லமைந்துக் கொள்க-அவர்களையாம் விரும்புகின்றனம்.

பிசுமில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றஹீம்.

இஃது

மதுரவாக்கிய

கீர்த்தனாரஞ்சிதம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

கலி விருத்தம்.

குன்னென்றொரு சொல்லாற்பல கோலங்கொளு மாலந்
தன்னிற்பர வாகின்றசை மஸ்தங்களு மேத்த
மன்னென் றருளா னீறுமுன் மாய்வற்றவ னர்க்கும்
நன்னன்புள விறையோன்றனை நாளுந்தொழு வாமே. (௧)

அளியாதியி னொளியாயவ னர்வக்கசீ யதிலே
தெளிவாய்ஜனி வழுவாதவே திகழுந்திரண் முத்தாய்
கனிதோகையின் மயிலாய்வரு கனிமாணிகத் திலாய்
மிளிர்வானகந் நபிதாஉமென் மேலும்புகழ் வாமே. (௨)

புவிமானிட ரென்னும்வினை புலமேல்பரல் தீனைச்
சவிதாய்ப்பயிர் செய்தேமறைச் சலத்தாலதை வளர்த்தே
பவமாகிய குழிர்க்களை பறித்தேபடு வெடுத்த
சுபிமார்திரு மலர்ச்சேரடி நாளுந்தொழு வாமே. (௩)

தலமேனுறு மதியம்மடி தனிலேவிளை யாடக்
கலியாலதை முடக்கின வதுகண்டு மகிழ்ந்தே
நலியாமலெ கலிமாவைக விண்டேயிசு லாமி
லலையாதுமுன் னில்லாய்வரு மழுவக்கர்தா ளணிவாம். (௪)

அற்றார்களுக் கொத்தாசைய னேகம்புரி கின்றோர்
பற்றாசை வெறுத்தோர்புவி பரிபால னமுடையோர்
குற்றாள மகனைவச்சற குக்காக வளைத்தோர்
கற்றாருமர் கத்தாபிரு கழலைத்துதி செய்வாம். (௫)

துதிமாமறை விதியாவையுந் தொடுத்தேயதைப் பொறித்தோ
ரீதமானபி மகளாரிரு வரைமாமண முடித்தோர்
பதமாமுகம் மதமேறிய பிடிமீதடி வைத்தோ
ருதுமானிரு பதமாமல ருள்ளத்திடை வைப்பாம். (௬)

கலியார்கலி யெனவேவருங் கருதார்படை யெல்லாம்
பலியாகவிரைந் தெற்றிய பரிதுல்துலை யுடையோர்
புவியாயது வினிலேவெகு புகழோடு மிருந்த
அலியாரிரு மலர்நேரடி யகமீதுற வைப்பாம். (௭)

கலிநிலைத் துறை.

கற்பெலா மொரு கணைபடக் கதித்தகன் னியராம்
பொற்புலா வியபுகழ் நபிதிருப் புதல் வியரா
மற்புயா சலமணி யலிமணமனை வியராம்
பற்ப நேர்முக பாத்திமா பதமலர் பணிவாம். (௮)

பெருமை தங்கிய முகம்மதர் வெற்றியி னளித்த
தரும நாயகி பாத்திமா தவமெலாந் திரண்டே
ஒருமை யர்கலி வுலகினி லுதித்திடு மகவா
யருமை யாய்வரு மசன்குசை னடிகிர பணிவாம். (௯)

மறைமொழு கியநபி மனமகிழ்ந்தவர் வாக்கால்
நிறைவளம் பெருகிய நிதிச்சுவன நாட்டதனை
இறையுமக் களித் திட்டனென் றிசைத்திடப் பெற்ற
முறையு ளாருக மைவர்தாள் முத்தமிட் டுவப்பாம். (௧௦)

மேலவ னருளினில் விரித்திருந் தகம்பளத்தைக்
காலிடுங் கழலைக் கழற் றுமதே மிதித்தென்
பாலினில்வரு விரெனப் பரமகிழ்ந் தழைத்த
ஆல் நக்கபி அலசு ஹாமிதா ளணிவாம். (௧௧)

நன்னய மிகப் பெருகிய நகரறபி னுக்கு
மன்னராய் வருங் குறைஷிவங் கிஷப்பதி ஹாஷீ
மென்னு நற்கிளை வருமெழின் முகம்மதை யீன்ற
அன்னை தந்தைபோ னத்தியனு தினமிகத் துதிப்பாம். (௧௨)

நாத மோங்கியமுகம்மது நபிதிரு வொளிவை
ஆத நன்னபி முதலன்பத் தொருதலை முறையாய்

மாத ராமினூர் வயிற்றினில் வரும்வரை சுமந்த
தாதை தாமிரு துறவர்தா டுணையுளர் தரிப்பாம். (௧௩)

வரிசை தங்கிய முகம்மதர் வழிதழைத் தோங்க
அரசி பாத்திமா வயிற்றிருந் தவதரித் துவந்த
குரிசி லானநா தாத்தெனுங் கொற்றவன் தாளைச்
சிரசின் மேலுறச் சேர்த்தனு தினமுஞ்சிந் திப்பாம். (௧௪)

தாசு மீதினிற் றனைகயொடு தழைத்ததி னிசலாங்
கால காலமுங் குலித்திட மதாகபுண் டாக்கிச்
சீல மாமறை வழிபிச காமலே நடத்தும்
நாலி மாம்களை நாவினல் லன்பொடு துதிப்பாம். (௧௫)

மந்த ரப்படிய முகம்மதர் மரபினிற் சிறந்த
சந்த தியபு சாலிகு தவமெலாந் திரண்டு
பந்த பாயுல கினிலொலி மார்புகழ்ந் தேத்த
வந்த நாயகர் முகியித்தீன் மலரடி புணைவாம். (௧௬)

மருமெய் வீசிய நபிமகர் வழியினின் றுதித்த
தரும நாயக ரப்துல்லா தவத்துறு மகவா
யொருமை நாயக னுவந்திடுங் குத்துபென வுலகி
லருமை யாய்வரு மபுல்ஹச னலிகழ லணிவாம். (௧௭)

சாகை போற்றிய முகம்மதர் சந்ததி வழியாய்
வாகீக யாயுல கினில்வரும் வள்ளல்குத் தூசின்
ஓகை பொங்கிய மகிழ்வன வுலகெலாந் துதிக்கும்
நாகை ஷாஹமீ தொலிகழல் நயனமேல் வைப்பாம். (௧௮)

கலி விருத்தம்.

ஏடக மடற்க ணுறு மீக்கினை யெடுத்தே
கூடக முறுங்குயிரர் கொண்டுவருஞ் சோலை
ஆடலொடு மெய்தலையுள் வாழ்த்தியதி னம்பேரா
பாடுற வமைத்த * பஜ்ஜு ஞானிடி துதிப்பாம். (௧௯)

* பஜ்ஜுவென்பது - காயற்பட்டணத்தி லடக்கியிருக்கும் சக்கியப்பா
வெணக்காண்க.

மைகுடை நிழற்றுகபி மார்க்கம்வளர்ந் தேற
ஐகருணை கொண்டுலகி லன்பொடு மெழுந்தே
பொய்குயிரர் மாளநொடி யிற்பொருது வென்ற
செய்குசலா குத்தினெனி சேவடி துதிப்பாம். (௨௰)

மானருபி யானந்தின் மகிழ்ச்சியொடு மின்மைத்
தானுணர வந்துமுன் றரித்தவைகட் கெல்லாம்
பான்மொழி யெனும்மறை பயிற்றுபுகழ் சம்சு
தீனென்னியல் வாசரணஞ் சென்னிமிசை கொள்வாம். (௨௧)

அறுசீர்க் கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அருமறை விளங்கு மக்கா வகமதி னென்றி னங்கி
யெரிவது கண்டு காகி றெயிலிருந் துலவி னீரை
விரிவொடும் வீசி யாற்ற வித்தகர் சுலைமா னென்னும்
பெரியவர் தாளை நெஞ்சிற் பிரியம்வைத் தினிது வைப்பாம். (௨௨)

பருவமில் மதிய மைத்துப் பகர்ந்திடு நபியின் றீனை
இருமையாய் நடாத்துஞ் செய்கா யிருந்திடு மொலிசு லைமான்
திருமனை யிடத்தில் வைத்துத் திகழுமா ணிக்கம் போலே
அருமையா யீன்ற மக்க ளவர்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (௨௩)

கலி விருத்தம்.

வாருதரு காகிர்வள னாடதி லிருந்தே
ஆகநிறை ஞாபக மறிந்ததை யுணர்ந்தோர்
பாருவமிழ் நீர்கிளுது பாலமுது செய்த
நூருலெவி தாளை நுதன் மீதினிடை வைப்பாம். (௨௪)

கூபமதில் நீர்மொளக் குலிந்ததனங் கண்டே
தாபமொடு தள்ளியறல் தன்னைவரச் செய்தே
பாபமகற் றும்முஹியின் பாவனம் புரிந்த
ஹாமிலமிர் தாளையித மாகமதில் வைப்பாம். (௨௫)

இதுமதுவேறு.

மாசிலாத மனத்துடை யோர்க்கெலாந்
தேசிகரென வந்துப தேசத்தை
வாசியாக வழுத்திடும் ஹாஜியப்
பாசிர்பாதம் பணிந்து பரவுவாம். (௨௬)

இதுவுமது-வேறு,

உப்புப் பான்வரை தேனினு மேனுறச்
செப்புப் பாசுர மாமறை சேதன
மப்புப் பானிய மூண்டிடு மம்புஇ
லப்பப் பரவினி லாஞ்ச னம்புகழ்வாம். (உஎ)

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

மாறு பாடுவினை கூறு பாடதனை
   மாறி டாதகுபிர் மாறனின்
றாறு சேனையது நூற வாள்கொடு
   துணித்து மன்னையு மறுத்துவிண்
பாறு பேய்கழுகு சீறு நாய்களது
   பாடி யாடியுண வேவிடு
மேறு பாடியிபு ரூஹிம் சாகிபொலி
   யேந்தல் தாளிணை யிறைஞ்சுவாம். (உஅ)

பாரிடத் தரசு பூண்ணு பாண்டியனின்
   பாளையத் தினிடை புக்கிவெம்
போர் கடத்தியய மோடு சுற்றிவரு
   போ தடுத்தவலி வீரர்கள்
தே ரிடத்தின்வர வே பொடித்தவர்கள்
   சேனை மாள அடல் கொண்டிடுஞ்
சீர் பிருத்தமது தூமென் றூருபுகழ்
   செம்ம ரூனொடு போதுவாம். (உகூ)

பூரி லாதமன மீதி லாசையெனு
   மாலி புண்டதனி றைலக்
கேறி யேறிமருண் மீறியர்வு மறைந்
   தேக வேகமதில் நின்றுளக்
தேறி நாளுமிறை யோனை யஞ்சிடு
   தேடியே சுகூது செய்திடும்
பேறு மாமுகயி னரி லெப்பைதம்
   பேணியே துதிசெய் வாமரோ. (கூ0)

ஒலி கலித்தவலை யினையுடுத்த நெடு
முலகினிற் றவ் விருத்திடக்
கலியுகத்தினைவ மெனவுதித்து நார்
கதிபெறக் கலை பயிற்றி தீன்
நிலை நிறுத்தி யழ லின்னில் வருத்தி மறை
நெறி தழைத்திட விளைத்தசை
கலி ஜபர்த்தி யெனு மொலி பதத்தை யென
நக மிருத்திமினை வாமரோ. (௩௧)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

முக்கிய மானகவ் து[illegible]கிய்யித்தீ னப்துல் காதிர்
பக்குவ மாயெடுத்துப் பரப்பிய காதிரிய்யா
வைக்கன மாய் நடாத்தி வந்திடு மொலியு காரி
செக்கர்தா மரைத்தா ளக்கண் சேர்த்தனு தினந் துதிப்பாம். (௩௨)

ஒலிடு மோத மேழு மொத்தனா பகங்க ளெல்லாம்
சீல்பெறு முணர்ந்து தேர்ந்த சவ்மியர் புகழ ஆதி
நூன்முறை ஞான போத நண்மைக னுவலு கின்ற
பால்குடி சைகின் பாத பங்கய மிகத் துதிப்பாம். (௩௩)

கலை வல்லார் புகழுகின்ற காகிரி யெனுஞ்சே ரிக்குத்
தலைபதா யிருந்த வீதி தனிலுறுந் தைக்கா சாகி
பொலி யும றப்துல் காதி றெனுமுர வோர்க டாளை
நிலைபெறச் சிரத்தின் மேலு நெஞ்சகத் தினிலும் வைப்பாம். (௩௪)

தேசிக ரெவரு மெய்க்கத் திருப்பதி மக்கந் தன்னில்
வாசமுற் றிருந்து வல்லோன் வணக்கமே மிகைக்க வெந்தத்
தேசமுந் திக்கிறி னோசை திரையென முழங்கச் செய்த
பாசியென் குருசீர் பாத பங்கய மிகத்து திப்பாம். (௩௫)

புவியினில் மாந்த ரெல்லாம் புண்ணிய மடைவ தற்காய்ச்
சுவையமறை புதிவை யூட்டிச் சுகமதை வளர்த்து நாளும்
பவமடை யாது காத்த பாசியின் பூர ரான்
சலிமுக சம்சுத் தீன்செஞ் சரணமுஞ் சிரமேற் கொள்வாம். (௩௬)

தாலமில் சிறப்பு வாய்ந்த சந்தலி யெனுந் தரிக்கைப்
பாவமில் நடாத்தி மேலாம் பதவிபெற் றிறைபால் நாளு

மாலொடு மிருந்தோர் சைகுல் மசாயிகு வெனப்பேர் பெற்ற
சாலிகு ஒலியின் பாதச் சரோருக முள்ளம் வைப்பாம். (௩௭)

அருமறை நபியின் றோழ ரபூபக்கர் சித்தீக் கென்ற
பெருமையின் மக்ம கவாய்ப் பிறந்திடுங் கோத்தி ரத்தில்
வருமெழில் விபுரூ ஒலியின் வரத்தினு தித்தோ ரெங்கண்
ணிருமணி யொலி மிசுக்கீ னிணைகழ லுள்ளம் வைப்பாம். (௩௮)

கலி விருத்தம்.

இகபர வாழ்வுறு மிசுமா லுறீசின்
மகவென வுலகினில் வந்தினி துற்ற
அருமது சாகி பபூபக்க ரொலிதா
ளுகமதை நாளுமெ னுள்ளமில் வைப்பாம். (௩௯)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இல்லறந் துறவற மிரண்டி னொன் றினிலி ருந்து
வல்லவன் றன்னை நாடி வணக்கமே புரிந்து பாவ
அல்லலை யகற்றி வாழு மாரிபு ஒலிமா ரான
நல்லவர் தாளை இயந்த நாளினு மிகத்து திப்பாம். (௪௰)

துதியிறை யவனை யன்றோன் றாதரை யொலிமார் தம்மை
மதிமன மகிழ்ந்து போற்றி வாழ்த்தியே புகழு கின்ற
பதகவித் திரட்டுக் கன்பாய்ப் பகர்ந்திடும் நாம மென்னேல்
மதுர வாக்கிய கீர்த்தனா ரஞ்சித மென்று மாதோ. (௪௧)

கடவுளர் வாழ்த்து-முற்றிற்று.

---:0:---

இ ஃ து.

ஹக்குபேரில் முனாஜாத்து.

———:*:———

நின்னுறை தாழ்ந் தீரத்தல்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அரியமெய்ப் பொருளே ஆல மடங்கலு மமைத்து நின்றன்
திருவுளப் படிக டாத்தித் தினம்பசிக் குணவு மீந்தே
யுருமையாய்க் காத்து வந்த ஆண்டவா பிழை பொறுத்துப்
பெருமிதங் கொண்டு வாழ்கப் பிருதவு சருளு வாயே. (௧)

குன்னெனுஞ் சொல்லாற் பூத்துக் குறைவற விருந்த ஆலந்
தன்னிலுண் டான தெல்லாந் தகையொடு புகழு கின்ற
நன்னய மானவெங்கள் நாயனே பிழை பொறுத்துப்
பின்னம்வந் தணுகா வண்ணம் பிருதவு சருளு வாயே. (௨)

சடலைதைப் படைத்துக் காத்துச் சலமெரி விசும்பு மண்ணைத்
திட மொடைம் பூத மாக்கித் தெருட் பொறி யனைத்துஞ் சேர்த்தே
யடர்வொடு முயிரு மீந்த ஆண்டவா பிழை பொறுத்துப்
பெடமழு குரிமை வாய்ந்த பிருதவு சருளு வாயே. (௩)

இரமமா யலர்மே லிந்தக் கிடக்கையை விரித்து மேலு
மூரமொடு பருப தத்தா லசும்பிடா திருத்தி வைத்த
பரமனே அடிமை செய்த பலபிழை களும் பொறுத்துப்
பிரமமற் றிருக்க வாழ்கப் பிருதவு சருளு வாயே. (௪)

ஆதவன் றன்னைக் கொண்டீட அவனியைத் துலக்கி வைத்துச்
சீதமார் கனியைத் தூவச் செய்துபைங் கூழுண் டாக்கி
மீதமா யுணவ ளித்த நெடியனே பிழை பொறுத்துப்
பேதமற் றிருக்க வாழ்கப் பிருதவு சருளு வாயே. (௫)

வீறொடு மிருக்க வானை விதவித மா யமைத்து
மாறிலா தமர ரீட்ட மல்கிநின் னேவல் செய்ய
வீறமேட் டாய் நிறுத்து மிறைவனே பிழை பொறுத்துப்
பேறுபெற் றிருக்க வாழ்கப் பிருதவு சருளு வாயே. (௬)

பருதியை யமைத்து நாளும் பகலிர வறிந்து மாந்தர்
மிருதிமட் டாக வுன்னை மேதினி தனிலி றைஞ்சச்
சுருதியு மளித்த வெங்க ளையனே பிழை பொறுத்துப்
பெரிதொடு மழகு வாய்ந்த பிருதவு மருளு வாயே. (௭)

கணக்கினி லடங்கா மாந்தர் கணம்பல படைப்புக் கெல்லா
முணக்கம்வந் தணுகா வண்ண முவப்பொடு மிருக்க நாளும்
பிணக்கமாய்க் காத்து வந்த விறைவனே பிழை பொறுத்துப்
பிணக்க மில்லாது வாழ்கப் பிருதவு மருளு வாயே. (௮)

சசியொளி யதனை விந்தச் சகந்தனி னிரவி னுற்ற
நிசியெனு மிருளை நீற்று நிலத்துறு மாந்தர்க் கெல்லாம்
விசனம தகற்றி வைத்த வேதனே பிழை பொறுத்துப்
பிசிதமா யோடு கின்ற பிருதவு மருளு வாயே. (௯)

அணியணி யாகப் பூமி லனேகதா பாருண் டாக்கித்
தணிவிலா துயர வைத்துத் தருபல னெவர்க்கு மூட்டி
யிணையில்லா திருந்த வெங்க ளிறைவனே பிழை பொறுத்துப்
பிணியற விருந்து வாழ்கப் பிருதவு மருளு வாயே. (௧௦)

நிலந்தனில் வாழு மாந்தர் நெறிவழி பிசகி டாமல்
நலந் தரும் வேத மீந்து நன்னபி மாரைக் கொண்டு
புலந் தனை யூட்டி வைத்த புங்கவா பிழை பொறுத்துப்
பலன் றரு மடவி சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (௧௧)

வித்தொடு பிறவி அண்டம் விளைசினை வேர்வை கொண்டு
சத்துவத் தொடுமேம் தோற்றஞ் சனித்தற லவனி வான
மெத்தலத் தினினும் வைத்த விறைவனே பிழை பொறுத்துப்
பத்திரம் வாய்ந்த சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (௧௨)

மக்குறெனு மூலங்கை விட்டு மாறிடும் போதி னென்றன்
சக்குறதி னுள்ள துன்பந் தவிர்த்தின் றிருநா மத்தை
திக்குறுசெய் திறக்கச் செய்வாய் தேவனே பிழை பொறுத்துப்
பக்குறனு காத சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (௧௩)

எண்ணடங் காத மாந்த ரிறந்திட வழியப் புக்கு
மண்ணறைக் குள்ளாய் வந்து மண்டிடு மதா பெல்லீரென்

கண்ணனு காது காப்பாய் கடவுளே பிழை பொறுத்துப்
பண்ணவர் புகழுஞ் சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (கச)

மழைவர வுலக மெல்லா மறைந்தவித் தருத்த லேபோற்
இழையற விறந்தே யுக்கிக் கிடந்தகாத் திரமொன் றாகி
முழைமுயென முழைக்க முன்போல் முடித்துயி ரளிக்கும் றப்பே
பிழைமுழு தினும் பொறுத்துப் பிருதவு சருளு வாயே. (கரு)

இறந்தவ ருயிரை யெல்லா மெடவிடா தெழுப்பி யொன்றாய்ச்
செறிந்தொரு நிலையில் நிற்கச் செய்திடும் றப்பே யுன்னை
மறந்து யான் செய்த குற்ற மன்னித்துப் பிழைக ளெல்லாம்
பறந்திடச் செய்து சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (கசு)

எல்லவன் முகத்தால் ஞாலத் திணைவிழித் தருத்து நோக்கி
வல்லயத் தளவாய் நிற்க வைத்திடு மகுசர் தன்னில்
அல்லல்வந் தணுகி டாம லாண்டவா பிழை பொறுத்துப்
பல்லழ குறைந்த சொர்க்க பதவிதந் தருளு வாயே. (கஎ)

அடிமுடி தோற்ற தாக அசைந்திடும் விலாவுல் ஹம்துக்
கொடிநிழ றன்னைச் சேர்ந்து குறைவற விருக்க நின்றன்
னடிமையரின் செய்த பாவ மடங்கலும் பொறுத்தே யிந்தப்
படியவர் புகழுஞ் சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (கஅ)

கட்டிவைத் திடுந் தராசில் நன்மைதீ வினைக ளெல்லாந்
திட்டமாய் நிறுக்கு மந்தத் திவசத்தி லேபீர் வைத்த
தட்டது கனத்தி ருக்கத் தனியனே பிழை பொறுத்துப்
பட்டத்தி னுயர்ந்த சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (ககூ)

வங்கத்தை யுலையின் மேலிய் வைத்தருக் கியவா றாக
அங்கத்தை யழல்தான் பற்றி அமிழ்த்திடு நரகி னுள்ள
கங்குற்றி டாமற் காப்பாய் கடவுளே பிழைக ளென்னும்
பங்கத்தைத் தீர்த்துச் சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (உ0)

வேலைபோ லிரைந்து மாந்தர் இவ்தும்பிநின் றையே யென்றே
யோலமிட் டழுது வாடி யுருகிடு மறுமை நன்னாள்
காலைவந் தும்மத் தோரைக் களித்திடக் காக்கு மெங்க
ளால்நபி ஷபாஅத் தருளுவா யாற கீமே. (உக)

காலத்தைக் கழித்திறந்து கபுறினி லுறைந்து முன்போற்
கோலத்தினைக் கொண்டெழுந்து கூடிடு மகுஷர் தன்னில்
ஞாலத்தின் கணக்கின் கேள்வி நடந்தபின் னெவருஞ் செல்லும்
பாலத்தைக் கடத்திச் சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (௨௨)

மாணிக்கத் தாலும் பச்சை மரகதத் தாலும் வாய்ந்த
ஆணிமுத் தாலு மாட மமைத்தலங் காரஞ் செய்த
காணிக்கு ளிறந்தோ ரெல்லாங் களித்தக மகிழ்ந்து வாழப்
பாணித்த லான சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (௨௩)

அரிவையர்க் கரசி யான ஆசியா மறிய மென்னுந்
தெரிவையுங் கபியுல் லாவுந் திகழும்வெள் ளானை மீதிற்
றிரிவரும் பவனி சுற்றித் தெருவினில் வருஞ் சிறப்பைப்
பரிவொடுங் காணச் சொர்க்கப் பதவிதந் தருளு வாயே. (௨௪)

அருந்தவத் தாலடியா ரெல்லா மகமகிழ்ந் திடப்பொன் னூரின்
பொருந்தநீ செய்து வைக்கும் புதுமண விருந்தை யெல்லாம்
பரிந்துகொண் டெவரு முண்ணும் பாத்திர மதிலே யானு
மருந்திடச் செய்வா யெங்க ளருளுமற் றாகி யோனே. (௨௫)

பாத்திரங் கிரணத் தாலே பரப்பிடுங் கவலக் கல்த
ருற்றினி லறலை புண்டே அருங்கறை தீர்த்து மேலும்
நேத்திரத் தாலே புன்னை திருமுகங் கண்டக மகிழ்ந்து
தோத்திரஞ் செய்து வாழ்கத் துணைசெய்வா யாற நபே. (௨௬)

ஹக்குபேரில் முனாஜாத்து

முற்றிற்று.

இஃது

நபியுல்லாபேரில் முனாஜாத்து.

—————:*:—————

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

முன்னுநீ முதலு நீயே முடிவில்லாப் பொருளு நீயே
மன்னுநீ யுலகை யெல்லா மதிக்குநா யகனு நீயே
தன்னுநீ தனிய னீயே தனிவில்லா தவனு நீயே
பின்னுநீ யெவையுங் காக்கும் பெரியவா காப்பு நீயே. (க)

அருகுறைந் தெவையுங் காக்கு மரியவல் லவன்றன் னுள்ளே
பெருகிய ஆசை யென்னும் பெருங்கட லலைகண் மோத
விரிகதிர் மணிய தாக விலங்கிமுன் னிருந்து
மூருகொளி பரவ வந்த முகம்மது நபியுல் லாவே. (உ)

அகமகிழ்ந் தெவையும் போற்று மதிருண னுவந்த தாதாய்
நகமதி லுதித்து வந்த நன்னபி மார்க ளெல்லாம்
சுகமொடு மிகுதி வாழ்த்தச் சுருதியி னபியாய்ப் பாரின்
முகமொளி தரவந் துற்ற முகம்மது நபியுல் லாவே. (ங)

தற்பர னினைந்தன் பாகத் தருக்கொடு முவந்த மைந்த
கற்பக மவனி வானங் கடல்தட வரைகண் மீது
மூற்பவ மாகித் தோற்று முயிர்பல வகைக்கட் கெல்லா
முற்பட வுதித்த வெங்கண் முகம்மது நபியுல் லாவே. (ச)

வலையிடை பட்ட மானை விருந்திடர் திணையாய் நின்று
கலையொடும் வாழ்கச் செய்து கன்றொடு மகிழ்ந்த கோவே
மலைவறக் கருணை செய்வீர் மாமயில் அலிமா குகை
முலை தழைத் திடப்பா லுண்ட முகம்மது நபியுல்லாவே. (ரு)

கச்சணி முலையின் மாதர் கண்ணெனும் விழியி னாலே
யிச்சைவைத் தெய்யும் பாணத் தினிலகப் பட்டி டாமல்
நிச்சய மாக வந்து நிலைபெறக் காவல் செய்வீர்
முச்சகம் போற்று மெங்கண் முகம்மது நபியுல் லாவே. (சா)

தத்துவத் துடைய வல்லோன் றகையொடும் விதியால் வைத்த
அற்றமில் லொழுகி டாம லலைதனி லுழலு கின்று
தொத்தியாஞ் செய்த பாவந் தொலையநற் கருணை செய்வீர்
முத்தவ தார மான முகம்மது நபியுல் லாவே. (௭)

அழுதுமெய் யுருகி வாடி யனுதின மிறையைப் போற்றித்
தொழுதுள மகிழ்ந்து வாழ்கத் தொகுத்துல கதனில் யார்க்கும்
பழுதுவக் தணுகி டாமற் பரிவுசெய் திம்மத் தோரை
முழுதுகாப் பாற்ற வந்த முகம்மது நபியுல் லாவே. (௮)

அறுதியில் கபுசோ டேகி யனந்தன்முன் னமர்ந்து பேசி
யுறுசன மவர்கட் கெல்லா முறுத்தறம் வளர்த்த கோவே
மறுசின மணுகி டாத மறையவர் மகிழ்ந்து வாழ்த்து
முறுசலாய் வந்த வெங்கண் முகம்மது நபியுல் லாவே. (௯)

அடுகள மதிலோர் கைமண் ணள்ளிவிட் டொன்ன லாரைப்
படுபிணத் திட்ட மாகப் படுத்திடும் பதியே பாவங்
கெடுகளை வினை முறுமற் கருணையைத் திரங்கி யன்பாய்
முடுகிவந் தெனையாட் கொள்வீர் முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௰)

மன்னிலை யுடைய கோமான் மகிழ்ந்தவில் வுலகின் கண்ணே
நன்னிலை கொள்ள யார்க்கு நயத்தொடு விதித்து வைத்த
அன்னிலை தன்னிற் சேர்ப்பி ரரியவன் றூதர்க் கெல்லா
முன்னிலை யாகவந்த முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௧)

ஆதுலர்க் களிக்கு மன்மை யபூபக்கர் சித்தீக் கென்னை
மாதுலர் தாளைப் பற்றி நாகணங் கடித்த நஞ்சின்
மீதுறு காந்த கத்தோயி சிறியனுக் குதவி செய்வீர்
மூதுரை பகர்ந்த வெங்கண் முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௨)

இத்தரை மீதிற் றங்க ளிருமல ரடியை நாடிப்
பத்திவைத் திரவின் கண்ணே பாவலி னடிமை செய்யு
மித்திரை தனிலே வந்து நிரந்தரங் காவல் செய்வீர்
முத்திரை தரித்த வெங்கண் முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௩)

அகலிடத் திருந்து தோற்று மம்புவி தன்னை யிந்த
மகிதலத் தழைத்துப் பேசு மாதவ முடைய தோரே

மிகல்பவ மணைத்து நீக்கெதன் மீதருள் புரிவீர் சீத
முகில்குடை தரவந் துற்ற முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௪)

குதலையா னும்மே லாசை கொண்டிசை பகர்ந்த சொல்லை
மதலைவாய் மொழிபோ லேற்று மகிழ்ந்தருள் புரிவீர் நாளும்
புதலைமேற் பதித்த தாளைப் பாவிடத் தருவீ ரியார்க்கு
முதலாத லான வெங்கள் முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௫)

மண்டலந் தன்னி லுங்கள் மரபினுக் கொழுகி டாத
அண்டர் வாழ்ந் திடுதி வேச மழித்தர சியற்றுந் தோவே
தொண்டன்யான் புரியும் பாவ தோசங்க ளகல நாளு
முண்டகத் தாள்தந் தாள்வீர் முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௬)

ஓங்கிய செல்வத் தானு முறுபொரு ளானு மெய்யிற்
றூங்கிய வீரத் தானுந் தட்டொணு திலைய மென்னும்
வேங்கைவந் தேபிடிக்கும் வேளைநற் கருணை செய்வீர்
மூங்கையைப் பேச வைத்த முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௭)

மேலவன் கன்று சின்னை மீறலும் வலையுட் சிக்கி
யேவலை யெடுத்தி டாம லிகழ்பவஞ் செய்து வந்த
பாவல னெனைத் தள்ளாமற் பரிவொடுங் காவல் செய்வீர்
மூவுல கெனவும் போற்று முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௮)

நறுமைவந் தென்னைச் சூழ நகைபாவ மகன்று செல்ல
மறுமைவாழ் வதுவந் தெய்த மகிழ்ந்தருள் புரிவீர் நாளும்
பொறைமனக் குபிரை யெல்லாம் பொடித்தறப் போக்கி தீனின்
முறைவழி நடாத்தி வந்த முகம்மது நபியுல் லாவே. (௧௯)

வழுவெனுங் கொடிய பாவம் வம்பது ஐகுலென் போனைப்
பழுவெனும் பொடித்தே யன்றேன் படிந்திடப் போரின் மாய்த்துக்
கழுதுணைச் செய்தோ மென்றன் கன்மநோய் விளைக டிப்பீர்
முழுமதி போலாய் வந்த முகம்மது நபியுல் லாவே. (௨௦)

பூவிற்கே தனங்கைக் கொண்ட பூர்வலன் றிபு மன்ன
னவரா யின்றெடுத்த வருந்தசைக் கட்டி தன்னைப்
பகலையாய்ச் செய்தோ மிர்தப் பாரிலென் பிழைக டிப்பீர்
முனிவே வல்லந்த தாங்கு முகம்மது நபியுல் லாவே. (௨௧)

மைகுடை நிழற்ற விந்த மாணிலந் தனிலு தித்தே
ஐயென வீங்கு கீர்ப் மவனிவான் புரந்தோ யுங்கள்
பையில்யாஞ் செய்த பாவப் பழிப்பகன் றோடச் செய்வீர்
மொய்தொடை யிலேபுந் திண்டோண் முகம்மது நபியுல் லாவே. (உஉ)

காதகன் சுறுக்கீத் தீதுறுங் கந்துகத் தாள்ற யிந்தப்
பூதலம் பிடித்தி முக்கப் புரிதவற் புதஞ்செய் கோவே
பாதக முழுது நீங்கப் பண்புவைத் தென்னை யாள்வீர்
ஆதவ னுடனே பேச முகம்மது நபியுல் லாவே. (உ௩)

தாகத்தைத் வருத்தும் பாலை தனிலயம் பரணி யாலே
மேகத்துக் கொப்பாய்ப் பெய்த விறல்முகம் மதுவே சந்தி
மாகத்தி னடந்த தானை மகிழ்ந்தருள் புரிவீ ரென்ற
ஞைகத்தி னிபீர்போல் வந்த அகுமது நபியுல் லாவே. (உச)

தாவிசைப் பரியி னேறித் தரியல ரினிலோர் வீரன்
கோனொரடு வருதல் நோக்கிக் குறித்துவாட் புறத்தா லன்னோன்
றேளதிற் படவே காட்டித் தணித்திடுந் துரையே யென்னை
ஆள்வது கடனெப் போது மகுமது நபியுல் லாவே. (உ௫)

மூலத்தி னொளியாய்த் தோன்றி முடிவுறும் நபியா யிந்தத்
தாலத்தின் வந்து தீனைத் தழைத்தெழக் குயிற்ற கோவே
சிலத்தி னெழுகி வாழ்கச் சிறியனுக் குதவி செய்வீ
ரீலத்தை புண்ட வெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (உ௬)

வித்தாரு வெறிக்குஞ் சோதி விளக்கஞ்செய் திருந்து மேல்பால்
நத்தினர் செல்ல மீட்டி நாகத்தின் வரவ ழைத்த
சித்திர முகீப கோவே சிறியனை யாள்வீர் தோய
மத்திரத் தூரிற் றந்த அகுமது நபியுல் லாவே. (உ௭)

விண்டலர் தன்னில் வாழும் விபுதர்கோ னபிநீ ரென்று
வெண்டுயி லளிக்கப் பெற்ற விறல்முகம் மதுவே யானுந்
தண்டயில் லாதிருக்கத் தன்பபுரிந் தாள்வீ ராப்பி
னண்டலர வென்ற வெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (உ௮)

கூடும்பிரு நாளை மீட்டி யுடையவன் றாதே யென்று
திடம்பெறக் கூலி வாழ்த்துக் திறன்முகம் மதுவே யென்ற

னுடம்புந்தி யுறைந்த துன்ப மோடிடக் கருணை செய்வி
ரடம்பக ராத வெங்க ணகுமது நபியுல் லாவே. (௨௯)

உலத்தினைக் கின்று சால முயர்ந்தெழப் பிளந்தி ரண்டாய்
கலத்தொடு நின்றே யொன்றி ககத்திடை புகுதச் செய்தோய்
நிலத்திடை பரவி டாத நிழல்கம லத்தா டந்தே
அலத்தலை யகற்றி ஆள்வீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௩0)

மணங்கறுத் தெரியிற் சுட்டு மகிழ்ந்தபின் றதின்பின் முன்போ
லிணங்கிட வுரிய வென்பு மிணைத்துயி ரெழச்செய் கோவே
வணங்கினும் மடியையுத் தேடும் வத்திக டமக்கேப் போது
மணங்குவந் தணுகா தழு மகுமது நபியுல் லாவே. (௩௧)

தாய்வயிற் றுருவ மிந்தத் தரணியில் வந்த ஆதஞ்
சேயென வந்தோர்க் கெல்லாஞ் சிறப்புறுந் துரையே பாவ
நோயகன் றிடக்க டைக்கண் ணோக்கிநற் கருணை யாக
ஆய்மலர்த் தாள்தந் தாள்வீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௩௨)

கடலினை யுடையாய்ச் சூழ்ந்த காசினி தனிலே யென்ற
னுடல்திற் பிறந்தை யென்னு முறுகண்வந் தணுகி டாமல்
மடலவிழ் வனசத் தாளை மகிழ்ந்தருள் வீரா னுரை
யடலதில் வென்ற வெங்க ணகுமது நபியுல் லாவே. (௩௩)

ஏதம்வந் தணுகா மெய்யி னிடையெழு மிருக வாசங்
காதமட் டாக வீசுங் காரணக் கடலே யென்றன்
பூதவே தத்தால் நாளும் புரிபவ மகன்று யோக
ஆதர வுடனே யாள்வீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௩௪)

ஓணமீர் கரையுந் தத்தி யேறிடும் பிரள யத்தி
னேணம்பின் னடந்து வார மேறிய துரையே நாளும்
நாணமில் லாமற் செய்த நகைபவ மிகல வென்மே
லாணம்வைத் தாள்வீ ரெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௩௫)

சூசிக வினிலி ழந்த கரீகுழ லரிவை சாமுன்
னேசெல விரைந்தெ டுக்க நிறையொளி வெறித்த கோவே
காசினி தனில்யான் செய்த கடும்பிழை தணிப்பீர் நாளு
மாசிலா னவர்க்குள் கூறு மகுமது நபியுல் லாவே. (௩௬)

பானியங் கைத்தி ருந்த பாழ்க்கினை றதனின் றப்பித்
தேனினு மினிமை யான தீர்த்தம தாக்கி வைத்தோய்
ஞானிய மாயென் னெஞ்சக் துகளடைந் திராமலெந்த
ஆனிய மும்வந் தாள்வீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௩௭)

வாளயி லொங்கிதாங் கிவீரர் வருகல்கண் டுல்க்க வித்தம்
பாளியொன் றெடுத்துக் கூர்மைப் படையமைத் தளித்த கோவே
நாளெதல் லாமீவீ ளுக்கி நடந்தவம் விழைத்து வந்த
ஆனினை யாள்வீ ரெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௩௮)

சந்திர னிரவின் றெட்டில் தனையசைத் திடவறாநீதின்
மந்திர மதினு றங்கு மகத்துவ முடைய கோவே
தந்திர மாக ஆவி தனையெமன் பிடிக்கு மந்நா
ளந்தர மதில்வந் தாள்வீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௩௯)

அம்மனை விழிபுந் தோன்றத் றரிபடி தரமு மொன்றிச்
செம்மையா யுறவ மைத்த திறன்முகம் மதுவே யாளுங்
கம்பியம் பெறவே காருங் கருணைவைத் திரங்கி யாள்வீ
ரம்பவி ருங்குமெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௪0)

பத்தியாய்ச் சூபிரர் காளும் பணிந்திடச் செய்து வைத்த
புத்தவாம் திறந்து பேசப் புரிந்தபூ ரிதமே யானுஞ்
சூத்திர மாகச் செய்த குறையவத் துடர்ந் தெல்லா
மற்றிடக் கருணை செய்வீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௪௧)

மறையவர் சூழ விந்த மாநிலத் தரசு ரெல்லாந்
திறையளந் திடவே காளுந் திரை கியற்றுங் கோவே
கறையகன் றிட்சற் றேனக் கடைக்கண்ணோக் கருளு மையா
அறைகட லுலகம் போற்று மகுமது நபியுல் லாவே. (௪௨)

சீரியர் மகிழ வானோர் சிறப்பொடு மேவல் செய்ய
வீரிய மாயி ருந்த விறல்முகம் மதுவே யென்றன்
காரியந் தன்னி லாயங் கலித்திடக் கருணை செய்வீ
ராரியர் புகழ வந்த வகுமது நபியுல் லாவே. (௪௩)

சட்டக மொடுங்கி வாடித் தளர்ச்சியுற் றிளைத் திருந்த
ஒட்டகமே கொனாத்த டித்தே யுடனடங் கேதாடின் செய்தோய்

திட்டூர் படுமை செய்த தீவினை யகலச் செய்வி
ரட்டதிக் கெவையும் போற்று மகுமது நபியுல் லாவே. (௪௪)

வேரிநாற் றிசையும் வீச விஞ்சையர் வாழி கூற
ஊரிவெண் குடைநி ழற்ற விலகர சியற்றுங் கோவே
பூரிமா சறல்வந் தெய்தப் புரியுநன் னபிமார்க் கெல்லா
மாரியாய் வந்த வெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௪௫)

இந்தனர் துளிர்க்க நோக்கு மிறைமகன் களித்து நந்தாள்
வந்தனஞ் செய்ய தீனின் வழிபுற வமைத்த கோவே
சிந்தனை யணுகி டாமற் சிறியனுக் குதவி செய்வீ
ரந்தமில் லான்ற தான மகுமது நபியுல் லாவே. (௪௬)

வாரணஞ் சூழு மிந்த வையகந் தன்னிற் காணுக்
காரணம் விளைத்துக் காட்டுங் கடவுளை தொழும்ப னேனும்
பூரண மாக வொண்மை புரியவற் றுதவி செய்வீ
ராரணந் தந்த வெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௪௭)

மடுவழி றெட்டி நின்ற மலடய முதுகி னங்கைப்
படவது கொழுத்துப் பால்பற் பலகல னிரப்பச் செய்தோய்
வடுவெனுங் கொடிய பாவ வாரியின் மூழ்கிடாம
லடியனை யாள்வீ ரெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௪௮)

பாதையை மறித்து நின்ற பாந்தளைத் திரணத் தாலே
வேதையுற் றிடத்த டிந்து வீழ்த்திய துரையே யென்ற
னேதமே யகற்றி யாள்வீர் ஞானமெய்ப் பொருளா யுற்ற
ஆதியின் றூதே யெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௪௯)

சிரசது ஷளாவச் சீத செம்மல ரடிபா தாள
வரைசரி யாக நிற்க வந்தகா ரணமே வானோர்
தரிசனஞ் செய்யுந் தாளைத் தந்தருள் புரிவீ ரார்க்கு
மீரசென வந்த வெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௫௰)

தாரணை மாகநின்ற தருநிலத் தாடுபாய்ந்த
வோரறு தெழுந்து முன்வா வெனவர வழைத்தோய் பாவ
வாரணத் தாழ்ந்தி டாமல் வங்கமாய் வந்து காப்பீ
ராரணர் தந்த வெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௫௧)

தறியெனு மீந்தின் கூற்றி நதாம்பிவாய் விடுத்தாச் சொன்ன
நெறிவழி யடக்கிப் பொன்னூர் நேர்ந்திட வாய்மை யீந்தோய்
பொறியது வளர்ந்த தன்றி புரியவந் துதவி செய்வீ
ரறிவறிந் துரைக்கு மெங்க ளருமது நபியுல் லாவே. (ருஉ)

வரத்தினோர் புகடைகள் சூழ வனத்திடை தாபிதும் போதி
ஹாத்தொடு மொருவன் சேரண முறைவிடுத் தெடுத்துத் தங்கள்
சிரத்தினுக் கெதிரவீ சக்கை திரிகிவாள் வீழச் செய்தோ
பரத்தசேர் சரண்டந் தாள்வீ ரருமது நபியுல் லாவே. (ருங)

முரனெனு மவர்க்கை யீரலே முசித்தெழுந் தோடித் தங்கள்
சரணம டைந்தே னென்றன் சஞ்சல மகல வேண்டித்
திரணம தேனுந் தங்க டிருக்கண்ணோக் கருள்வீ ரார்க்கு
மரணென வீந்த வெங்க ளருமது நபியுல் லாவே. (ருச)

வெற்பதைப் பிளந்தே யொட்டை விதவித வருண மாகப்
பொற்பொடும் வரவ ழைத்த புகழிற சூலே நாளும்
கற்பது பெருகி யென்றன் கல்பினுட் களிக்கச் செய்வீ
ரற்புதம் விளக்கிக் காட்டு மருமது நபியுல் லாவே. (ருரு)

ஆற்றிடை பிடித் தறுத்தே யடுப்பினிற் பொரித்த கெண்டை
யேற்றமாஞ் சலவாத் தொன்றை யிசைத்திருந் ததனு லங்கி
யாற்றமாய்க் குளித் தப்பின் மகிழ்ந்துயிர்ப் புற்ற தன்னே
டாத்தமாய்ப் பேசு மெங்க ளருமது நபியுல் லாவே. (ருசு)

பெருகலும் மீதில் நாளும் பிரியமுற் றிடுமோர் மங்கை
யெரிபடு குழியின் வீழ்கவிவவர்களும் புதுமை யாகச்
சரிகுழ லாளின் மெய்யிற் சூடணு காது காத்தோ
யருகுற வந்தே யாள்வீ ரருமது நபியுல் லாவே. (ருஎ)

தஞ்சமாய் வகைகள் பாடுங் கருபெனும் புலவோர் பாவ
கிஞ்சமும் பொறுத்துக் கோடி கீர்த்திபி னளித்த கோவே
தஞ்சமற் றடிமை யுங்கள் தாளிடை வந்து வீழ்ந்தே
னஞ்சலென் றெனையாட் கொள்வீ ரருமது நபியுல் லாவே. (ருஅ)

பூதலம் புகழு கின்ற பூசரீ வாணர் பக்க
வாதநோய் புறுதாச் சொல்லி வாழ்த்திடத் தீர்த்த கோவே

கேதமொன் றணுகி டாமற் கிருபைக்கண் ணோக்கி யென்மே
லாதர வாக ஆள்வீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௫௯)

மேலுற்ற அறவழிற் சென்ற விறல்மிகு றஜு மாலை
சீலத்தின் பனுவல் செய்த சீரிய ராலிக் கன்பாய்க்
கோலத்தின் கூறை யொன்று கொடுத்தது போலே தந்தே
ஆலித்தல் கொள்ளச் செய்வீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௬௰)

செந்தமி ழாலே சீறாச் சிறப்பொடும் பனுவல் செய்தே
யுந்திய புகழ்பெற் றோங்கு முமறெனும் புலவோர்க் கன்பாய்த்
தந்தைபோல் வந்து நாலு தரிசனங் கொடுத்த பான்மை
யந்தவி தினத்தி னேர்வீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௬௧)

அடைக்கல மாலை பாடு மப்துல்கா திறுவென் போர்தா
னிடுக்கணுற் றிடுஞ்சி றைக்கு வினைத்தகால் விலங்கு தன்னை
யுடைத்திடும் வல்ல நாய னுவந்திடத் தூதே யென்னை
யடுத்தநோய் பிழைக ளொப்பீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௬௨)

தீவிகை விளக்கம் போலே திருப்புகழ் பாடுங் காசிம்
காவலர் தானின் புண்ணோய் நாற்றமுந் தீர்த்து வைத்தோய்
பாவல ரனேகர் நும்மாற் பாக்கிய மடைந்த தாலே
ஆவலா யானும் வந்தே னகுமது நபியுல் லாவே. (௬௩)

தவமதைப் புரிந்தி டாமற் றவறவிட் டேழை யுங்கள்
நவமதைப் பெற்று நானு நல்வழிக் குரிய னாகச்
சிவமதை யடைவோ மென்னச் சிந்தித்து வந்த தாலே
அவமதி வராது காப்பீ ரகுமது நபியுல்லாவே. (௬௪)

இப்படி பீதிற் செய்த விடர்பவத் திடரை விட்டுத்
தப்பிட வழியில் லாமற் றவித்துநரக் தானில் வீழ்ந்தேன்
செப்பமா யொழுகி டாத சிதைவினை யுடையா னென்றே
அப்பனே யெனைத்தள் ளாதீ ரகுமது நபியுல் லாவே. (௬௫)

தாதமென் றென்னை யீன்ற தந்தைதா யாரை யுங்கள்
பாதகா ணிக்கை வைத்தேன் படியினி லவர்கட் குற்ற
தீதுமென் மனைவி மக்கள் செய்ததீ வினையுந் தீர்த்தே
ஆதம்வத் தாள்வீ ரெங்க ளகுமது நபியுல்லாவே. (௬௬)

எழுத்தொடு தளையுஞ் சீரு மின்னதென் றறியா மூடன்
வழுத்திய முனாஜாத் தோதும் வரிசையி னாலே யானும்
பிழைத்தெழச் செய்வீர் பாவப் பிழைபல பிணிக ளெல்லா
மழித்தருள் புரிவீ ரெங்க ளகுமது நபியுல் லாவே. (௬௭)

அடையலர் சேனை யெல்லா மீவித்திடும் வீரன் முன்னே
மூடவன் வந் தெதிர்பா னென்ற முறைகவி வாணர்க் கொப்பாய்
மடனுளான் வழுத்தும் பாவின் வருபிழை நோக்கிற் கண்டோ
ரிடமுறத் திருத்தல் செய்வா ரெனவிதைப் பனுவல் செய்தேன். (௬௮)

இலக்கண வாரி யெல்லா மெடுத்தொரு மிடற தாகக்
கலக்கியே மடுத்த வாணர் கவிக்கெதி ராகக் கல்வி
துலக்கமில் லாதான் சொன்ன தொடர்பிற்றீங் கிருக்கிற் கண்டோர்
விலக்கியே திருத்திக் கொள்ள வேண்டினேன் மிகுதி யானே. (௬௯)

எடுத்துரைத் தவர்க்கு மேட்டி லெழுதிவைத் தவர்க்கு மன்பாய்ப்
படித்தவர்க் குங்கா தாரப் பண்புறக் கேட்ட பேர்க்குந்
தொடுத்திசைத் திடுமெ னக்குந் துகளறுத் தெண்ணம் போலே
முடித்தருள் புரிக ஆமீன் முகம்மது நபியுல் லாவே. (௭௰)

நபியுல்லா பேரில்-முனாஜாத்து

முற்றிற்று.

இஃது

நபியுல்லா பேரில்

இன்னிசை - யென்னும்

கொச்சகக் கலிப்பா.

அத்தனுநீ யெண்ணடங்கா அர்வா ஹனைத்தி னுக்குங்
கத்தனுநீ யெவ்விடத்துங் காணவரி தா யிருந்த
சித்தனுநீ யேகாந்த நிருமலமு மான்பரி
சுத்தனுநீ யின்னிசைக்கத் தூயவனீ காப்பாமே. (௧)

பூரணமா யெவ்வெவையும் போற்றும்வல்ல நாயகன்முன்
காரணமாய்ப் பூத்தெழுந்த கற்பகமே யிப்புவிமேற்
றாரணமாய் வந்தெனைநீர் தற்காக்க வேணுமையா
ஆரணமெல் லாம்புகழு மாலகபி யுல்லாவே. (௨)

வஞ்சனையாய்ப் பெண்ணொருத்தி வல்லராத்தி விட்டுவைத்த
நஞ்சனைத்து மேயெடுத்து நல்லமுதா யுண்டோரே
நெஞ்சனைத்தி னும்நன்மை நேர்ந்திருக்கச் செய்தருள்வீ
ரஞ்சனமில் லாதவெங்க ளாலகபி யுல்லாவே. (௩)

தொறுவி யொருத்திருகண் டுலங்கிடறுங் காலடிமண்
சிறுவனெடுத்திட்டதாய் திட்டிவிழுங் கப்புரிந்தீ
ருறுவிகா ரத்தினுள்ள முருகினைய்யு மெண்ணமெல்லா
மறவிஜயந் தந்தருள்வீ ராலகபி யுல்லாவே. (௪)

பட்டதுரு மந்தழைக்கப் பாழ்ங்கிணறு மூறிவரக்
குட்டனிரம் பிப்பெருகக் கோடாம தாக்கி வைத்தீர்
திட்டமுடன் யான்புரிந்த தீதகல வேயருள்வீ
ரட்டதிக்கெல் லாம்புகழு மாலகபி யுல்லாவே. (௫)

கானகத்தி லேமுளைத்த கற்புதவொல் லாந்துதிக்க
வானகத்தி லேகடந்து வந்தநந்தாட் சொந்தமென்றே
யாவெடுத்துக் கண்ணில்வைத்தேன் யாதனைக ளரவுங்க
ளானனங்கா ணப்புரிவீ ராலகபி யுல்லாவே. (௬)

உட்டுளு மூபிருமொன்று யொத்துநம்மே லாசைவைத்துக்
கட்டுமலை புக்தேடிக் காணு திறந்தவலா
மட்டங்கல வந்தவென்னும் மத்தோ ரவரெனவே
அட்டமனுவ ராதுனாத்த ஆலகபி யுல்லாவே. (௭)

வசனமாய் வைத்திருந்த வாலேம மாடவரைப்
பாக்குடு னேயழைத்தும் பாங்கில்வரச் செய்தோரே
தாகனமாய் நொந்தடுமை தள்ளாடி நுஞ்சரண
மாகவந்தே னுதரிப்பீ ராலகபி யுல்லாவே. (௮)

உடம்பெடுத்தே யிவ்வுலகத் துட்படிந்தி யான்புரிந்த
சடம்பிடித்த பாவமெல்லாஞ் சங்கரித்தாட் கொள்ளுமையா

திடம்படைத்த நெஞ்சத் திருக்கருணை யால்நோக்கி
யடம்பொடித்தே ஆண்டருள்வீ ராலநபி யுல்லாவே. (௯)

கூடமக டுள்ளுறைந்த கொடுமை யபூஜகிலின்
மாடமதில் வைத்திருந்த மாமணியுள் ளான்சிறு
கிடமது வாய்திறந்து கீர்த்திபட னோதிக்கும்
ஆடகப்பொற் றூடருவீ ராலநபி யுல்லாவே, (௰)

நாக்மன வாயுயர்ந்த நாகமதி னுள்ளிருந்து
நாகம்வர வேபுழுமை நாகமத னுலடைத்தோ
ராகமக மூம்மகிழ் ஆழியொடு வங்கமூழ்மன்
னுகவுறக் காட்டுமெங்க ளாலநபி யுல்லாவே. (௰௧)

எனழபிட மொட்டகையை யெத்திவிலை தீர்த்தெடுத்து
நாளையென வேகடத்து நட்டனபுல் கிக்க மென்போன்
றோளதனில் நாகம்ரண்டு தோற்றிடப்பொற் காசெடுத்தவ்
வாளவர்க் களிக்கவைத்த ஆலநபி யுல்லாவே. (௰௨)

மையடர்ந்த கூந்தலும்பி மருமதிட மானமுது
மையடந் திருந்தவொரு மைமுதாகி னிவளின்
மையொடுபூ ரித்தவரு மைமடியிற் பால்கறந்தே
ஐயமட ராதருந்து மாலநபி யுல்லாவே. (௰௩)

கொடுமைஅஜா கிலீன்ற குலத்தறும்கா மாதானைக்
கடுமையுடன் விக்குமவி கத்தனச றைத்தொழவே
படிமையுற வேகலியுட் படிந்தரிமை மீட்டிவைத்தோ
யடிமையெனை யாண்டருள்வீ ராலநபி யுல்லாவே. (௰௪)

இடக்கையினு லேபுசித்த ஈனனைக்கண் டேவிலக்க
முடக்கம்வலக் கையெனவே மொழிந்தபடிக் காகவைத்தீர்
தடக்கையினிற் காரமூதத்துத் தந்தபெரு மானேயென்ற
னடக்கமதிற் காத்தருள்வீ ராலநபி யுல்லாவே. (௰௫)

வீரர்களி னீட்டமெல்லாம் வீற்றுவீற் றூப்ப பிளந்த
சூரளிக் குற்றகூயச் சூடகலச் செய்தோமே
கோரதிவில் லாதடுமை கிர்ந்தையக லப்புரிவீ
ராராமூத மானவெங்க ளாலநபி யுல்லாவே. (௰௬)

சூரியர்க ளெல்லாந் துதிக்குதன்று ளென்கரத்தால்
வாரியெடுத் துச்சிரமேல் வைத்திடுநா ளென்றுளோ
சீரியல்பின் யானடக்கச் செய்திடுவீ ரேதம்ற
ஆரியர்கள் போற்றவந்த ஆலநபி யுல்லாவே. (௰௭)

முன்னமொரு நாட்கனவில் முத்தமிட்ட செஞ்சரணை
யின்னமொருக் காலளித்தா லென்கவலை தீராதோ
உன்னமது காதலர்மே லுற்றுறைந்த தாய்கருணை
யன்னதின்மே லாயருளு மாலநபி யுல்லாவே. (௰௮)

பிணைகழல்நான் குஞ்சேர்த்துப் பிணித்திருந்த வேடனிடம்
பிணைபிடம்போய் மீளுமட்டும் பிணையெனமுன் னின்றுரே
திணையதனின் யான்புரிந்த தீவினைக ளதனுஞ் சொல்
லணைகடந்தி டாதருள்வீ ராலநபி யுல்லாவே. (௰௯)

பால்கலசப் பாலெடுத்துப் பாலுறைந்த பாங்குருக்கன்
பாலிகைக்க வேமடுத்தப் பால்குறைவில் லாதிருக்கப்
பாலுடையோர் தங்களின்முன் பாலளித்த காலவர்கை
யாலெடுத் தருந்தவைத்த ஆலநபி யுல்லாவே. (௨௰)

வேங்கை பிடித்திழுந்த வீரியர்தந் நாமமதை
யேங்கி யுரைத்திடக்கை யிட்டகன்று போகலையோ
தீங்குவந்த டாபலென்மேற் றீவிரமா யாலுறையு
மாங்குவந் தருள்புரிவீ ராலநபி யுல்லாவே. (௨௧)

அண்டர்க் கொடிந்திருந்த அடர்சிறைப்பி ணைக்கொடுத்து
விண்டலமேல் லாப்பறக்க விட்டவரு நீரலவோ
மண்டலத்தில் யான்புரிந்த மாற்றமதைத் தீர்த்துநித
முண்டகப்பொற் றடருவீர் முஸ்தபா நந்நபியே. (௨௨)

துட்ட னபூஜகுலைத் தாக்கிவிட் டெதிர்த்துவிலாத்
தட்டெலும்பி ணையொடித்துத் தாழ்த்தினவர் நீரலவோ
செட்டுவனர்ந் தேறிடயான் செய்துவருங் காலமெல்லா
மூட்டணுகி டாதருள்வீர் முஸ்தபா நந்நபியே. (௨௩(

கல்லை நம்பிமேற் றள்ளவந்த கள்வனிரு கையுமற
ஒல்லையிற்பொ ருத்திவைத்த வுத்தமரு நீரலவோ

தொல்லைவினை தீரநும்மைத் தோத்திரஞ்செய் தோர்மகிழ
முல்லைகொடுத் தாளுமெங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௨௪)

பட்டுடைக ளெல்லாம் பறிக்கவுந் தபூஜகுல்பா
லொட்டகையும் வாயாலுமக்கென் வுரைத்திலையே
மட்டடங்கா அற்புதத்தால் மண்டலம் நிரம்பிவெளி
முட்டவொளி வேத்தவெங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௨௫)

வழிசெல் வணிகர்பொருள் வவ்வவந்த கள்வர்களைச்
சுழியொடுமோ ருந்திவந்து சூழ்ந்திருக்கச் செய்தோரே
இழிவகல யாவருக்கு மிறையோ னளித்த குருன்
மொழிபகர வந்தவெங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௨௬)

அம்பொரூ வனித்திடுந்தோ ளபூருறை ருவிடத்திற்
செம்பொன் சிறிதளித்துச் சீமானு யாக்கிவைத்தோய்
நம்பிநும்மேலாசைகொண்ட நல்லடியா ருக்குகித
மும்பிழைக மைத்தருளு முஸ்தபா நந்நபியே. (௨௭)

மசித்தவரின் வத்திரங்கான் மாபோன் றிருந்தனைதக்கன்
டிரத்தலிறை பாற்கேட்டே யீடேத்த மாக்கிவைத்தோய்
தரித்திரமுந் தீவினையுந் தாழ்வுமும்பொய் துன்பமெல்லா
மரித்துமெமை யாண்டருள்வீர் முஸ்தபா நந்நபியே. (௨௮)

மாண்டமங்கை யையடக்கி மாந்தர்செல அன்றுசுபூ
ரேண்டியெடுத்துப் புணர்ந்த தோசமது தீர்த் திலையோ
வேண்டிவந்தேன் யான்புரிந்த வெய்யபிழை போக்கிடுவீர்
மூன்றுமறை யும்புகழு முஸ்தபா நந்நபியே. (௨௯)

அடிசுவடு நீர்மலமு மவனியிற்றோற் றுதமெய்யின்
கடியொளியும் வீசவெரு காரணமாய் வந்துதித்தோய்
மிடிமடி யகற்றிடுவீர் மேதினியெல் லாம்விளங்க
முடிகடியா கத்தரித்த முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௰)

உறவிதாக லீயனுகா வருவமதி லேகிதமு
மறுவியொரு காதமட்டாய் மணந்தரும்பூங் காவனமே
தொறுவென் னுளநிரம்பத் தோய்ந்தநந்தா னெக்கனவின்
முறுவலொடு தந்தருள்வீர் முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௧)

சிபாச்சையதின் மேலுறைந்த புண்டரீ கம்பெழுந்தே
இச்சையொடும் வந்துநின்றி றைஞ்சிடுந்தா ளிஞ்சிரமேல்
மெச்சிவைத்தே யுங்கருணை மேவவைப்பீ ரென்றுனும்
முச்சகமெல் லாம்புகழு முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௨)

கஞ்சமுகை போன்றகொங்கைக் கன்னியர்மே லாசைவைத்து
நெஞ்சக மிடைந்தடிமை நித்தநொந்து வாடுவேனை
வஞ்சமில்லா தோர்கிழவி வாட்டமது கண்டவள்சேய்
முஞ்சுமுயி ரைக்கொடுத்த முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௩)

தடமெனவோர் பாந்தள்வந்து தன்னுரமேல் லாமொடுக்கிப்
படமதனை வைத்திறைஞ்சும் பீதமவர் தாருமையா
அடமெனுந்தீங் கென்னைவிட்டே அகன்றோடச் செய்தருள்வீர்
மூடமதனை நீக்கிவைத்த முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௪)

சத்துருவாம் பாவமெல்லாஞ் சாகரம்போற் சூழ்ந்தையான்
நத்தியுத்த மக்களைமேற் சாருநா ளெந்நாளோ
பத்தியொடு நாளையிறை பாடலவர்க்கு மன்றுடி
முத்திகொடுத் தாளவந்த முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௫)

புதல்வனுட னேபுணர்ந்த பூவைபயந் தங்களின்மேற்
கதறிசல வாத்துரைக்கக் கண்டுகதி சேர்க்கிலையோ
பதலையது போன்றவென்றன் பாவசடம் போக்கிடுவீர்
முதலவன்றா தானவெங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௬)

சித்திரமா யிப்புவிமேற் சிந்தனையாய்ச் செய்தபவக்
குத்திரமெல் லாநீக்கிக் குணம்பெறுவ தெந்நாளோ
மித்திரமாய் வந்தியென்றன் மீதினருள் செய்திடுவீர்
முத்திரை தரித்தவெங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௭)

நாகமுத லாவின்ற நல்லீந்தின் பூங்குலையைப்
பாகம்வர வேயுரைத்த பார்த்திபரு நீரலவோ
சோகமற வென்றன் சொற்பனத்தில் வந்தருள்வீர்
மோகமுடை யோர்புகழு முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௮)

பழிப்பினையாய்த் தங்களின்முன் பால்வலித்த பாதகனைக்
கழிப்புற்றீ யானையுங் கண்டுவலிப் பாயெனவே

பொழிப்புரைக்க போல்வலித்துப் பொன்றலைவத்தி ரெப்பேரது
மொழிப்பிச்சி லாதலிவங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௩௯)

பறைக்குக் குடஞ்சிணைபோற் பண்டஞ்சல்மான் பாரிசுவின்
னிறைக்குளவி ராகன்பத்தி ரண்டுநூற் றைம்பதெண்ட
கறுக்கிக் கொடுத்துமிஞ்சும் ஈன்னிதிய முன்னிருந்த
முளைக்குநிரு மித்தவெங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௪௰)

உத்தமரப் துல்லாதா னொடிவையுமிழ் நீரதனுற்
சற்றுதட விய்பெருருத்தித் தந்தவரு நீரலவோ
மொத்தநன்மை யர்யுயர்ந்த மோட்சமதை யாவருக்கு
முத்தபிக வைத்துதவு முஸ்தபா நந்நபியே. (௪௧)

இருவர்க்குள பிரைநூற் றெண்பதுபே ருண்டுகலத்
தொருவனு வே ஹங்குறையா தற்றிருக்கச் செய்தோரே
மருவுதலாய் வந்துபிழை மன்னித்தரு ளேபுரிவீர்
முருவசத்தம் வீசுமெங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௪௨)

துபிலிடையில் வந்துநெஞ்சந் துணுக்கஅல தும்மருமை
அபிலெடுத்துத் தாக்கியடித் தப்புறத்தி லாக்குமையா
பெயலடைம னற்றிரைபோற் பெரும்பிழைக டாதன்மை
முயலவருள் செய்திடுவீர் முஸ்தபா நந்நபியே. (௪௩)

காமனி காரமெல்லாங் கட்டறுத்து விட்டிறைமேல்
நேமசிட்டை யாயிருக்க நேருநா னெந்நாளோ
வாமமு றங்குறைவி வங்கிஷமெல் லாம்விளங்க
மூமினென வந்தவெங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௪௪)

என்றமட்டுந் தங்களின்மே லின்னிசையாஞ் சொன்னதற்கா
யீன்றபவ மென்னைவிட் டிரிந்தோடச் செய்யுமையா
ஆன்றபுக ழுடைய ஆதிநபி மார்க்களிக்க
மூன்றுமறை யும்புகழு முஸ்தபா நந்நபியே. (௪௫)

இன்புறவே ழைக்குநம்பே ரிட்டபறக் கத்ததனு
லன்புடனே வந்தெனையே யாதரிக்க வேணுமையா
வன்புடனே ரல்லினெழு வான்கடந் தநுவிலைற்
மூன்பிருந் தரைத்தவெங்கள் முஸ்தபா நந்நபியே. (௪௬)

அடியவர்கள் செய்தகுற்ற மான்றோர் பொறுத்திலரேற்
படியினிலுள் ளோர்களந்தப் பங்கத்துற வாகுவரோ
நெடியபொழு தென்னைவிட்டு நீங்கா திருந்தபவ
மூடியலுற்தீர்த் தாண்டருள்வீர் முஷ்தபா நந்நபியே. (௪௭)

ஆக்க மிகப்பெருக அல்கலகன் றேடமெய்யி
னாக்கமுள்ளார்க் கேறிட்டு வந்துதவி செய்யுமையா
வேக்கமுறு நாளையில்வந் தெவர்களையு மன்றாடி
யேர்க்கமதி லாக்கிவைக்கு மூஸ்தபா நந்நபியே. (௪௮)

கத்தாவி னில்லான கருபா வுறைந்தமக்காப்
பத்தசஅப் துல்லாவின் பாலனென வந்தோரே
தத்தான துன்பமென்னிற் றுவாமற் காத்தருள்வீர்
முத்தா பராபரன மூஸ்தபா நந்நபியே. (௪௯)

நாலியுரு வாய்நெடுநாள் நீயக ஆவப்பவவன்
பூவிருந்து வந்தபெரும் பாக்கியவா னேதொழுநும்
காலிரண் டையும்பிடித்துக் கண்ணில்வைத்து முத்தமிட்டேன்
மூலியமா யாண்டருள்வீர் மூஸ்தபா நந்நபியே. (௫௰)

இப்படியிற் காலமெல்லா மிருந்துபிழை செய்துவந்த
தப்படிமை யென்றுமெனைத் தள்ளாம லன்புவைத்தே
யெப்படியா னாலுமெனை யீடேற்ற மாக்கிவைப்பீர்
முப்படியும் போற்றுமெங்கள் மூஸ்தபா நந்நபியே. (௫௧)

ஆரிடத்திற் பாவிசென்றே யழுது முறையிடுவே
னாரிலெனக் காருமில்லை யுற்றதுணை நீரதனால்
வாரியது போற்கருணை வைத்தடிமைக் கெந்நாளு
மூரிவிடல் தீர்த்தருள்வீர் மூஸ்தபா நந்நபியே. (௫௨)

நபியுல்லாபேரில் இன்னிசை

முற்றிற்று.

இஃது

கீர்த்தநங்கள்.

க. கீர்த்தநம்-இ-ம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நலியாம லெத்தினமு நவமேசெய் மனமே
நாயகர் மகுமுதரை.

அநுபல்லவி.

புவிமானு டம்பிந்து, கலிமா மொழிந்திடப்
புரிந்தே ரவர்பாதந், தெரிந்தாவ லுடன்தேடி. (நலியா)

சரணங்கள்.

க. கருத்தில் பிஜ்ஜை நீமான் கொண்டு - அவ்வல்க்
கலிமாவை நாவினல் விண்டு
திருத்த முடனுதி தேவனுக்கே தொண்டு
தினமுஞ் செய்வோர்க் கவந், திருந் தீவிரஞ் சென்று. (நலியா)

உ. குவலயத் தன்னைவிட் டோடி - நாளைக்
கூடு மருஷதினில் வாடி
கவலையுற் றழும்வேளை கற்றனிட மன்றாடிக்
கரீக்கு மவரை மனத், தீர்க்க முடனே தேடி. (நலியா)

ங. கந்தன் கமழும்பூஞ் சோலை - மக்கா
கத்தரப் துல்லா தவீத் தாலே
வந்துதித் திடுமந்த வள்ளல்நபி றசூலே
வீரகை தரவே அவர், வருவாரே அத னாலே. (நலியா)

முற்றிற்று.

உ. கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தானைத்தர் தானுவீ ரையா, தய வோடு வந்திரு
தானைத்தர் தானுவீ ரையா.

அநுபல்லவி.

தாளைக் குறைவில்லா, தேழைக் கெவருண்டும்
நட்புத்தொரு, நட்பத்தவை, பெட்பற்றிடப், புட்பத்திடுது.(தாளை)

சரணங்கள்.

௧. நெஞ்ச முருகி வாடுதே - நிறை நேச முடனே
கெஞ்சி மனது கோடுதே
தஞ்சம்பெறவே நாடுதே - தகையோடு சரண
கஞ்ச மதனைத் தேடுதே

யெஞ்சலி லாமலி, றைஞ்சுந் தொழும்பெனக்
கேதம்வராம லெப் போது மூவந்தரு
ளஞ்சித மாகக, யஞ்சிதை யாமலே
அன்புற்றக, விம்பத்தொடு, சம்பத்தமி, ரம்பத்தோடிரு. (தாளை)

௨. திங்கள் பரவும் காதரே - தினகா லமுந்துதி
தங்குந்தா பரன் றாதரே
அங்கங் கமழ்வி ஞேதரே - அறுபத மொய்யாத
பங்கய மலர்ப் பாதரே

எங்கணும் மேன்மைது, லங்கிட வேகடந்
தேக னருவிற்சென், றுக மகிழ்ந்திட
வங்கண மாயிசைத், தங்கோ ரிரவினில்
வந்திப்படி, சந்தித்தவ, கந்தித்தா, விந்தத் திடுது. (தாளை)

௩. நன்னய மக்கத் தாரரே - நவநீத ரப்தால்லா
மன்ன ரருள்கு மாரரே
தன்னு நர்க்குப காரரே - துகளணு கிடாத
பொன்னகர்க் கதி காரரே

யென்னில மும்புரக், தன்னுமூல் லாசரே
யேகன் றிருமகு, மூதெனு கேசரே
இன்னல்வ ராதரு ளும்விசு வாசரே
யெங்குந்திக, மங்கம்லெகு, சங்கம்புகழ், தந்நம் பங்கய. (தாளை)

முற்றிற்று.

---

௩. கீர்த்தனம்-இ-ம் தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நபியே நும் மலர்த் தாளை, நம்பினேன் இந்த வேளை
நபியர் தெனையாளையா.

அநுபல்லவி.

புவிவா ழுலகம் போற்றும் புனித தாபரன் றூதாய்ப்
புகழுட னுதித்த, எங்கள் ஹபீபே மனம்
* பூத்துக் கவலையது, தீர்த்துத் திருக்கடைக்கண்
பார்த்திப் புகல்வதுகை யேற்றுத் தினமெனது
புரையற விரைவினி லுரைபெற வுமதுரை
புகலிடக் கருணை, மிக்கெனக் குதவி
புரியுமெய் யுருமுழு தினமிக்க மதமொடு
புதுமண முலவிய, பதியகு மதுவெனும். (நபியே)

சரணங்கள்.

௧. விண்ணிற் நிகழ்மதியம் வெளிவிட் டிழிந்து வர
விரைவி னழைத்த நீதா
மண்ணிற் பிறந்தநபி மார்க்கார சாக வந்த
மங்களமறை நாதா
புண்ணியமே வழங்கப் புல்லாரு ளங்க லங்க
பூமிதனி லுதித்த, ஹபீபெனப் போது மனம்—பூத்து. (நபியே)

௨. கட்டழிம னத்தின்னங் கைக்குவெ டுத்துத்திரக்
காளைக்க வித்த கோனே
பட்சவலை யகற்றி யுறுதிதந் தெனை யாளும்
உசிதமு றுங்கோ மானே
புட்கர மால்கவிக்கப் புறமன்றிறை யளக்கப்
புந்தியர் வாழ்த்த வந்த, விந்தை நாதரே மனம்—பூத்து. (நபியே)

---

* மூன்றாவது கீர்த்தனத்தில் அநுபல்லவியிற் சொல்லிய புள்ளடி வைத்திருக்கும்-பூத்துக்கவலை - என்கிறதிலிருந்து வருகிற ஆறடியும் அடிகடோறும் முடிவில் வருத்திக் கொள்க.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

௩. தாங்கா திடை துரும்பைஸ் தனபார முடமாதர்
தங்கு மேனிலை மாடம்
நீங்கா தடைவா னங்கு நில்லாத கற்றலைய
நிறுவுங் கேதன மாடும்

பூங்கா வெனும் பொன்னூரம் புணியு மக்காவில் வாழும்
பூப ரிப்துல்லா ஈன்ற, தாபர மூஸ்த பாவே—பூத்து. (நபியே)

முற்றிற்று.

---

௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்த வேளை யென்மேற் கிருபைசெய் வீரையா - நபியுல்லாவே
இந்த வேளை யென்மேல்.

அநுபல்லவி,

மந்தர பிணை மாட மதினா வாழும்
மன்னராய் வந்துதித்த, நன்னய முஸ்த பாவே
சாநி- தநீ சரிகாரிகரீ சரிகரீ-கா ரிகசரீரித் தபம பதநித. (இந்த)

சரணங்கள்,

௧. அல்லின்வா னேழுங் கடந்தே - அகமகிழ்ந்தே
அறுவில்கபு சோடு நடந்தே
வல்லோன் சமுகஞ் சென்று, வசனித் தவணில் நின்று
வாகை யுடனேமீண்ட, தாஹாமு கம்ம துவே. சாநித, (இந்த)

௨. வட்ட மதியை அழைத்தீர் - வாகா யுரைத்தீர்
வார்கர மீதி னிலைத்தீர்
மட்டடங் காதகபீ மார்க்கர சாக விந்த
மாநிலந் தனில்வந்த, கோனிற ஆனுல் லாவே. சாநித. (இந்த)

௩. கத்தனும் வந்தீ தாதா - கருணை நாதா
காருண்ணிய மகுமூதா
வித்தகர் பணிந்தேத்த விண்ணோ ரெவரும் வாழ்த்த
விந்தையுட னுதித்த, எந்தை முகம்மதுவே. சாநித. (இந்த)

௪. காளங் கவிகை நிழற்றக் - கடி சுழற்றக்
கற்றோர் தினமும் வழுத்த
வேழமன் னர்க ளஞ்ச, வேதியர் வந்திறைஞ்ச
வெற்றி யுட னுதித்த, நற்றவ முஸ்தபாவே; சாமித. (இந்த)

௫. பத்தலர் புர மெரித்தீர் - பலன் படைத்தீர்
பாரில்தீன் பயிர் விளைத்தீர்
கத்தலே சூழு மிந்தக் காசினி யாளவந்த
காரண ரேகிறைந்த, ஆரண முஸ்த பாவே. சாமித. (இந்த)

௬. மண்டலம் புகழ் சீரா - மக்காவி னூரா
மன்னா ரப்துல் லாகு மரீரா
தொண்டனே னக்கிந்நேரந், தூய மலர்ப்பா தாரந்
துதிக்க அருளும் சொர்க்கப், பதிக்கார சிறகுலே. சாமித (இந்த)

முற்றிற்று.

---

௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதபுனித நீத கம்பீரா, வென் றியிறை நிதிபரவும்
வேத புனித நீத கம்பீரா.

அநுபல்லவி.

நீதவ னுடனுரைத்த, மாதவமு கம்மதுவே
அற்பமற அருளுந், தற்பரன் றூதே மெய்மறை. (வேத)

சரணங்கள்.

௧. கூத்தலே புடைக்கபுவ, னத்தலைவ ருக்குமொரு
காரணராய் வந்துதித்த, ஆரணத்தோரே
சித்திரப் பதத்தை மற்ற, கத்தில் வைத்து நித்தமுத்தக்
சேர்ப்பி ரெனதிபவந், தீர்ப்பி ரகுமதே மெய். (வேத)

௨. பத்தலரு டனமர்வி, னைத்திடுங் ளத்தில் மணிகை
பற்றியத்தி னத்தின்விட், டழித்த குருவே
யெத்தினமு மேயருணை, வைத்திரங்கி யாளவுரா
தேனோ அடிமை செய்த, தீதோ அறியேனித்தன். (வேத)

௩. மஞ்சுதவழ் சோலைவர்க்க, மிஞ்சுகரும் பனைமக்க
மானகர மேவு மப்துல் லாவின் மகவே
தஞ்சமென வேதினமி, றைஞ்சமலர்த் தாளதனைத்
தந்தே அருள் புரிவீ, ரெந்தைமகு மூதரேமெய் (வேத)

முற்றிற்று.

---

௪. கீர்த்தனம்-மும்மடக்கு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-மிசுரஜாதி-சாப்பு.

பல்லவி.

தள்ளிடா தருள்புரிந் தாளும் - எங்கள்
தாஹா நபியேயென் நாளும். (தள்ளி)

அநுபல்லவி.

உள்ளிடை யாமலெனைக் காரும் - மன
மூவந்தனு தினமுகம் பாரும்
ஓங்கல் மிசைவளர், தாங்கை விழிவரி
வேங்கை வரவிசைத், தோங்கு நபியே நீர். (தள்ளி)

சரணங்கள்.

௧. சரணடைந்தே னிந்த வேளை
சகல வினைபவ மகல வுலகினிற்
பகலவ னிறொடு புகலு மருமதே—சரண
சக்கரத்தி லருட்கடைக்கண்சி
றக்கணிக்கவ ணக்கமிக்கொடு—சரண
சாதை யினைமன வோதையொடு நவர்
ப்ருகு முதவுகி வேக முடையவா—சரண - எவ்வளு
சாரும் போதினிற் சிரமூனா
யுருகி னொர் தழுபாந்த வேளை - மன
மூவந்தருள் வீர்கொழும் பேழை
யேதீ மருகுறில், வாடும் பயிர்மழை
தேடும் விதமாக, வாடும் பொழுதெனைத். (தள்ளி)

௨. ஆசை கொண்டே னம்மை யாடி

அளிபீ னினமலர், தழையும் பொழிலின்ட
வழியு.கறையுண, வுழையும் விழைமிவன — ஆசை

அத்தி சுற்றுல, சுத்தில் நித்தியமு
மைத்து நித்தருள், பெற்றி டத்தினம் — ஆசை

ஆம்பல் முகபய, லூறாம்பமிர தஞ்சர
ஞம்புய மதனில், யாம்புக வேமன — ஆசை - வினை

யறவனு தினமுங்கொண் டாடி
நேசமுடை னேவுற வாடி - நாளும்
நினைக்குரு குமேதூமனம் வாடி

சேத்திர மெனவுயர், கோத்திர மதில்வருங்
கீர்த்திர முடையவர், சேத்திர மதிலெனைத் (தள்ளி).

௩. மக்கா அப் துல்லா வருள் பாலா
மடவரல் பயிலுஞ், மிடவகைக ளது
தடமென வயர, விடவல முறையு — மக்கா

மாட கூடஙிரை, மேடை களுமணை
வாடை கமழ் பொதி, லோடை பலவள — மக்கா
மத்த முற்றக, மெய்த்து நித்தமும்
வர்த்த கத்தவர், தத்த முற்றிடு — மக்கா - புவி

மாந்தர்க் கருளுமறு கூலா
திக்கர சாளுஞ்செங் கோலா - சற்றுந்
தீதறு காதமெய் நூலா

தீர்க்க முடனேதின் மார்க்க மதைவெகு
ஊக்க மொடுபயி ராக்கு மருமதே. (தள்ளி)

முற்றிற்று.

எ. கீர்த்தனம்-இ-ம்- ஆனந்தபைரவி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

மாதே அவர் சரண பங்கய மீதே
மையல் மீறுதே சகி யாதே.

அநுபல்லவி.

தூமெத னவே யுலகிற் றுலங்கும் நபிமார்க் கெல்லாந்
தோன்ற லென வுதித்த, ஆண்டகை பால்நீ சொல்லு. (மாதே)

சரணங்கள்.

௧. கருதிக் கருதியிரு கமல பொற் பாதங்
காணா துருகி நெஞ்சங் கலங்கு தெனது போதம்
பருதி யெனவே யிந்தப் பாரி லெறிக்கும் வேதம்
பயிலுமு கம்மதர்க்குப் பகர்வாயெடிவி னோதை. (மாதே)

௨. சிகர பகர மான சென்னியிற் கேது
திறக்கணித் தோர்பதவி சேர்வார் பொற்பதி மீது
நிகரிது வென ஆர்க்கும் நிகழ்த்த வேமுடி யாது
நேச ரவர்க்கென் னுசை நீயிசைப் பாயிப்போது. (மாதே)

௩. பெருகிப் பெருகிக் கண்ணீர் பெருக் கெடுத் தோடப்
பிணங்கி மனுடர் நாளைப் பேதலித் தேமெய் வாட
அருகில் வந்தனை வோர்க்கு மாதி யிடமன் றூட
ஆவ லுடனே வருங் காவ லர்க்குச் சொல்மடு. (மாதே)

௪. கரும்புள் ளரும்பு டைத்த காவன மக்காக்
காவலராபுதால் லாகன தவந்திரண் டொக்க
அரும்பொ ருட்சந் ததியா யவனி மாந்தர்து றக்க
மடைய வந்தே யுதித்த அகுமதர்க்குச் சொல் மிக்க. (மாதே)

முற்றிற்று.

———:✻:———

௮. கீர்த்தனம்-இ-ம-கரகரப்பிரியம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கருணைபுரி வீரே யோர், கனவில்வந் தருள்வீர்.

அநுபல்லவி.

கருணைமுன் னீரேசீர், கண்மணி சாதுலி. (கருணை)

சரணங்கள்.

௧. கிரணச் சதுர்கா கீர்த்திப்பிர சன்னத்தீர்
அரணு கிமோசீன அபல் ஹசன் அலி. (கருணை)

விண்ணவர்க் கேழ்பணி விடை செய்யப் பணித்தீர்
மண்ணவர்க் கன்பான மாதவ சாதுலி. (கருணை)

கற்பக மென வுப காரஞ் செய் பாகத்தீர்
அற்புத மேகௌதே அபூல் ஹசன் அலி. (கருணை)

விமல னறைந்த மெய் வேதமெஞ் ஞானத்தீர்
அமலா விமோசன அபூல்ஹசன் அலி. (கருணை)

திதிகுமை தறத்தூரா, துரை அப்துல் லாகு மாரா
அதிரேக சாகரா அபல்ஹ சன் அலி. (கருணை)

முற்றிற்று.

---

௬. கீர்த்தநம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஆர்க்குந் தியாகரே, அடி, யோர்க் குப காரரே
அருமதே யிற ஜூலே. (ஆர்க்கு)

அநுபல்லவி.

பூக்கும் விண்டாரா, பதிவதன
பார்க்க னினிலொரு தரமிரு விழிகொடு
நோக்கு வீர்நல வாக்கோ டநுதினம். (ஆர்க்கு).

சரணங்கள்.

வஞ்சக் கடிதட மாதர்க டேகையின்
வடமது தொடுதனி பாரமுங்
கஞ்சத்திரு கர்முங் கமுகென வளர்
களமதி மணியுமுத் தாரமும்
அஞ்சத்தின் னடையு மணிமுறுவலி
னமுதொழு கிய மொழிச் சாரமும்.
மஞ்சத்தினில் விழை வோடு புணர்ந்திட
மனமீ திறையும்வி காரமும்

மட்டருத கலையாள், யாய வலையாள்
நேய முடையாள், சாயல் நடையாள், செவ்வாயாள்
மயலதை விடகல வியலொடுமொரு தினம்
மருமல ரெனுமிரு சரணம தருளும். (ஆர்க்கு)

௨. திங்கட் கதிரொளி யெனவஜ் ரமுந்
திகழ் வத னப்பிர காசமும்
அங்கத் தவயவ மீதினி லேமிக
அழகிய மிர்கமத வாசமுந்
தங்கச் சேவடி மீதமுதர்க டினந்
துதியொடு பரவிடு நேசமும்
கொங்குற் றிடமர வங்க ளணிபுய
குவடதி லசையும்வி லாசமும்

கொண் டுதித்த பரனே, கோதி லவனே
போத வரனே, நீத வானே, சீ மானே

கொடுவரி யெனவரும், மிடியுர மறவிலே
கொளுமடி யனின்மடி கெடவிடை அருளும். (ஆர்க்கு)

௩. கந்தத் திருமலர் வாவியுடன்கடி
கமழ் பொழில் மக்கத் தூரரே
அந்தத்தொடு மர சானை செலுத்திடு
மரியபு தல்லாகு மாரரே
சந்தத் தொடுமுயர் பரகதி வாழ் வதனைத்
தரவரு முப காரரே
வந்தித் தடியர வர்தவொன் ஞருடல்
வாட்டிடும் விறலதி காரரே

வந்திரட்சிப் பீரே, வரையீ னீரே
சொரியு காரே, விரியு மேரோ, லென்பீரே

வளமலி வொடு நிறை பழன முறுமதினை
வள்புக ழொடுநிக ழருமதே அனுதினம். (ஆர்க்கு)

முற்றிற்று.

௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கன்னி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பெத்தலேகம் மகற்றும் நாகலோகா திபதியே.

அநுபல்லவி,

அம்பர முகடுயர் கோடரம், அடர்சீர் தடமக் காபதியே
ஆய்ந்த மாதவர் கட்கரியே, யேய்ந்திடாதவர் கட்கெரியே
யின்பந்தங், குஞ்சங்கம், மெங்கும் பொங், கும்பங் கயப. (நம்ப)

சரணங்கள்.

௧. கற்பகஞ் சூழு மேலுல கம்முழு தினுமொளிர் சுந்தரமே
கழங் குருதே தடிபூ ரணகதிர் காலுமொவ் வாதச வுந்தரமே
பொற்புற்றே ஆய்ந்து கற்றவர் போற்ற வழங்கிடு கந்தரமே
புந்தி நிறைந்து வளர்ந்த வுளந்தள ராதபோ ரெறுள் சிந்துரமே

பொற்பதமே, அற்புதமே, புக ழோங்கியபொழி யம்பரமே

புரிபெரு கியகட வினையறவே
தரிபட வுடிதருள் கதிபெறவே

தந்தன்பின், வந்தின்பம், உந்துங்கந், தஞ்சிந்தும்பத. (நம்ப)

௨. அம்புவா ளுெளித்த சொல் லாய்ந் தன்பொடு பயனுறை யுந்திருவே
அணங்கு மாதேம் பொழில்பயி லாயிசா அகமீதுறை கற்பக தருவே
துன்பந் தோய்ந் தீண்டுமானவர் துணுக்க நீத்தரு ளுங்குருவே
தொங்க லலங்க லிலங்கிட வெங்குந் தோய்ந்து வீசிடு மாமருவே

அம்பரமே, மும்பருமே அகி, லண்டமும்பர வும்பரமே

அணிமுடி யிறையது விடை தொடவே
மணிமுடி அரசர்க டிறைபிடவே

மண்டும்மண், டின்றுந்தண், டங்கண்டொண், டும்விண்டிகம்பத. (நம்ப)

௩. வண்டும்மிங் கீதமா யென் றஞ்சங் கீதம் பாடிடவே
வசந்த மேவிகுஞ் செறி காவயின் வாகொடு கேகய மாடிடவே
யெண்டுந்தேம் திம்பலா பலங் கிண்டமுதெழுந் தோடிடவே
யெம்பர்க ளம்பர்க ளும்பர்க ளின்புகழே பார்த்தது மீறிடவே

தண்டிருபா, டம்புரிமக், காவா மூபுதுல் லாதடவேங்

கருளிய மகவென வரும் விதியே
யிருளற வொளிரெழி லருமதியே

யென்றன் றுண், டங்கண்கொண், டஞ்சின்கொண், டஞ்மூண்டகபத.

முற்றிற்று.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

௯௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாம்புதாளம்.

பல்லவி.

ஆவியெனவே அன்புடனே நன் பினனே. (ஆவி)

அநுபல்லவி.

பூவி லரனு பாவி யென்னையே
தாவிவரு ஞனேநீ விரவி அருள்வா (ஆவி)

சரணங்கள்.

௧. பாராத தேது பட்சமில் லாது
ஐயய்ய லென்மீ தென்ன வாதீ
பங்கம் வந்தணு காது; பணிந்து நாணிப் போது. (ஆவி)

௨. மங்காத மதியே, யெங்காதல் நிதியே
பங்கய மெனும் பாத கதியே
தந் தருளுவீர் நிதியே, வந் திடுமிது ததியே. (ஆவி)

௩. பொறை மிக்க சீரா, நிறைமக்க ஊரா
மறையப்துல் லாமன் குமாரா
மகிபுகழ்கெம் பீரா, அருமை தெனும் வீரா. (ஆவி)

௯௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபக தாளம்

௧. பல்லவி.

எந்தநாளும் வந்துன் கருணை
தந்திரட்சிப் பீரையா.

அநுபல்லவி.

சந்தன வனஞ் சூழ நாளும்
சமமுறை மதி னுமன் னதிர. (எந்த)

சரணங்கள்.

௧. ககனர் புகழ வருமுல் லாசா
கந்தன் காவிதன் கமழும் வாசா
இகலிலர்த தேகப்பிர காசா
இறைஞ்சு வோர்க்கருள் புரிமக ராஜா. (எந்த)

௨. நினைத்த தினத்திலன்புவைத் தாளும்
நேயமதாகவேயுலகேழும்
அனைத்துந் தொழுதிறைஞ்ச வாழும்
அருமைதே அன்பாயுனை யாளும். (எந்த)

௩. காவு செறியுமக் காவனூ கூலா
கருணை யபுதல் லாவருள் பாலா
பாவ நீக்கிடும் பயதுரை நூலா
படிபு ரந்தர சாளுஞ்செங் கோலா. (எந்த)

முற்றிற்று.

௰௩. கீர்த்தநம்-இ-ம்-கன்னி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஹாமீமே யெந்த நாளும், வந்தேஆளக் கடனே. (ஹாமீ)

அநுபல்லவி,

பூமி மீதில் வந்து பொடிந்து மன நொந்து
காமிய மென்னு மூங்கள் கழல்மீ துறைந்தேன். (ஹாமீ)

சரணங்கள்.

௧. கங்குகபுரிசலங் கரை புரண் டோடிக்
காணீவே நான்றேடிக், கலங்கி மனம் வாடி
அஞ்சம்பதைத்து தென்னு, லாகாது இப்போது. (ஹாமீ)

௨. சித்தமீ திலுறுஞ் சிந்தனை யேயறுஞ்.
சற்றென்முகம் பாரும், சகலவினை தீரும்
சகியாது குறையேது, பையல்மீது இப்போது. (ஹாமீ)

௩. கன்னல் செறியுமக் காஅப் துல்லா பாலா
காரணச் செங் கோலா, கதிதரு நூலா
கழல்தந்தே அரு,ளெந்தே யெதிர், வந்தே, புரிந்தே. (ஹாமீ)

முற்றிற்று.

௰௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

என்னையா ளிந்நேரம், இடர் தீவினை யகல
என்னையா ளிந்நேரம்.

அநுபல்லவி.

பன்னகம் பரவும் பாதா, பாசமக லாவி னேதா. (என்னை)

சரணங்கள்.

க. பொன்னக ரந் தன்னி லெனைப் போகவர மேபுரிவீர்
மன்னெனவர் தேயுதித்த மாதவமு கம்மதுவே. (என்னை)

உ. ஈசன்ற யனவரத காலங் கமழ்ந்தி ரேகா
பாசறைபி லுலயரும் பையல் துயர் தீர வந்து. (என்னை)

௩. கன்னல்வ லம்புடை சூழுங் காவன மக்காவில் வாழும்
மன்னரப் துல் லாவருளும் மைந்தர் முஸ்த பாநபியே. (என்னை)

முற்றிற்று.

௰௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சமா-ஜம்பு தாளம்.

பல்லவி.

க. பாத தண்டம் பாப சனன விநாசம்—பாததண்டம்.

அநுபல்லவி.

காத லந்தம் மோத கந்தநங் காதநிதம் வீசும்
நீதனுகா முக சோபிதங் திரீ தலஞ் சீர்மகு மூதும். (பாத)

சரணங்கள்.

க. நற்சி ராரண நாதா காரரு ளீரோ
நாகரீக மாக மிகும் நற் சித்தமுடன் கற்பசுகம்
அச்சோ டருள் வோரே சிதம்
ஆலம் யாவு மெச்சப்பிர சாதம்
உச்சம தான திரம்
உம்ப ரெவர்க்குஞ் சிகரம்
மெய்ச்சாத் திரந்தரும் பரம்
மேலா குணம் அகும தெனும். (பாத)

௨. சந்தாபந் திரமேவுன்றன், தாவகற் றிரோக
சார்ந்த முகம் வாய்ந்த முகம், சந்திரத் திறைபா லுற்றமுகம்
நந்தா தெனையாளுந் தொண்டன்
ஞானு பேழை ரட்சித்திட வேண்டும்
சுந்தர பூரணசிரந்
தாவுமுகி லொத்த கரம்
துஞ்சாச் சடம் பெடங் தடம்
தூயா பத மருளு நிதம். (பாத)

௩. அற்ற ராகங் குளிர ஆதரிப் போரே
ஆரு மில்லா வேழையெனக் கன்புற் றருள்வீர் சித்தமுடன்
சுத்தோர் புகழோங்கு மெங்கள்
கீருணீ பன்னப் துல் லாகு மாரா
வுத்தம மான புரம்
ஓங்கு மஞ்க மா நகரம்
வற்றுச் சலங் கரந் தரும்
வானோர் தொழு மகும் தெருளும். (பாத)

முற்றிற்று.

———:*:———

௰௬. கீர்த்தநம்-இ-ம்-காபி-திசாகதி தாளம்.

பல்லவி.

பாருக்துயர் மீறுதையா
பையினி யென்ன செய்வேன்
தாநழிபி லெனக்கிலை, தாங்கமனங் கூடு தில்லை
தாசியே, தாசியே, தாசியே, தாசியே. (பாருக்)

சரணாநு பல்லவி.

௧. ஆருந் துணை யில்லையன்று, ஆதரித்தி டாதிருந்தாற்
பாரி லிருந் தென்ன பலன், பாவனமு கம்மதுவே
பாவிநான், பாவிநான், பாவிநான், பாவிநான்; (பாருக்)

௨. தாபமதா வாகுதையா, தஞ்சமெனக் காருமில்லைப்
பாபமனு காமல்முகம், பகருமுஸ்த பாநபியே
பாவிநான், பாவிநான், பாவிநான், பாவிநனே, (பாருக்)

ங. காதல் பெரி தாகு திப்போ, கஞ்சகழ லீநினைந்தே
யேதமணு கர்த ருள்வீ, ரெங்கள் மூஸ்த பரீகவியே,
ஏழைநான், ஏழைநான், ஏழைநான், ஏழைநான். (பாருந்)

ச. கன்னல் புடை சூழு மூக்கோ, அண்ண லப்துல் லாகுமாரா
பன்னுந்துய ராயிந்த ருளும், பாக்யமூஸ்த பாரபியே
பாவிநான், பாவிநான், பாவிநான், பாவிநான். (பாருந்)

முற்றிற்று.

யஎ. கீர்த்தநம்-இ-ம்-பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

கருணைக்கண் பார்க்க வேணுமே- நா சிம்நபியே
கருணைக்கண் பார்க்க வேணுமே.
நா னென்ன செய்வேன். (கருணை)

அநுபல்லவி,

கருணைக்கண் பாராவிட்டாற், கஞ்சமறைத் தஞ்ச மில்லைப்
பருவரல் தீர்த லாகுமோ பரம்பொருளே
பருவரல் தீர்த லாகுமோ
நா னென்ன செய்வேன். (கருணை)

சரணங்கள்,

க. ஆதரவு செய்யா விட்டால், ஆரிடத்திற் போயு ரைப்பேன்
பாதகம் வாரா தாகுமே, பாக்யநபியே
பாதகம்வ ரா து காருமே, நா னென்ன செய்வேன். (கருணை)

உ. திண்ணமுறு மென் றுயரத், தீவினைதி ராதி ருந்தாற்
புண்ணியமில் லாது போகுமே, புகழ் நபியே
புண்ணியமில் லாது போகுமே, நா னென்ன செய்வேன். ()

ந. வையல்புர தூப நிலை, பார்த்திரங்கி ஆளவிக்த
வையகத்தி லாரு மில்லையே, வள்ளல் நபியே
வையகத்தி லாரு மில்லையே, நா னென்ன செய்வேன். (கருணை)

௪. தக்கபுகழெபெருகும், மக்கா அப்துல்லாரு மாரா
தாவணுகிடாதா காருமே, தாஹா நபியே
தாவணுங்கிடாதீ கா்ருமே, நா னென்னசெய்வேன். (கருணை)

ஸூற்றிற்று.

௰அ. கீர்த்தனம்-இம்ஸ் ஜாகுல காம்போதி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

விரதா மெய்வேதா விநோதா
விரதா மெய்வேதா.

அநுபல்லவி.

பிரதாபிகல் மால்கரா, பிஸ்மிக நூபா நிறை
பிரத மூரைப் பிரமான, இறைபே சம்மது மூதா. (விரதா)

சரணங்கள்.

௧. கிரண மெய்வ ஜிகரா, கீர்த்திப்பிர சன்ன மான
சரணருள் புரிந் தாளும், சாதா சதா நன்னீதா. (விரதா)

௨. சருவ தயா பரமே, சதுர் வேதமும் புகழ்
வருநா தனே நிதமும், வந்தித் தனு தினமான. (விரதா)

௩. காவனம் புடை சூழுங், கனக மக்கா அப்துல்லா
பாவனைச்சே யாபுதித்த, பதியோகன் மகு மூதா. (விரதா)

முற்றிற்று.

௰௯. கீர்த்தனம்-இ-ம-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சாகர முக சாலச வந்தரா—ஆ
சார சலனந் தாரீமே.

அநுபல்லவி.

ஏகம யமா யுற்றே, யெங்குஞ், சோதிசெய் முத்தே
தேகத் துயிர்க்கும் வித்தே, தேவே, தினகரனஷபரதி யேதொழும்
கோவே, நபி மூஸ்த, பாஜே அநிஜ
மடனகல் வல்லீர் மாசற் றொளிர் நல்லம். (சாகர)

சரணங்கள்.

க. சந்தத முப்பிர்கம தங்கமழ் தரு முரளீனே - அலர்
சரச னேருசிர் பாதமே தாருஞ்சஞ் சிவினியொத்த பரனே
அந்தர முறு மமுதர்க படுதி பாவிட்டு, நீ
ஆலமாட்சி கீர்த்தி அடையநடாத்துஜய
மானநல் வல்லீர் மாசற் றொளிர்கலை நி. (சாகர)

உ. பால மீது கீர்த்தி பரவிட வரும் வியனே-வெகு
பட்ச மாகவெலி ரட்சித்தாளும் பரி பூரண மான நயனே
கோலமா ரப்பிர காச முடனே வயர், நீ
கோத்திர மீதில் வெகு சூத்திர மாய்வரு ஜய
மான நல் வல்லீர் மாசற் றொளிர் கலை நி. (சாகர)

ங. மூலத்தின் அருட்சி முகவருவு வரனே-மக்கா
மூட்டம் வாழும் சக்கிர வர்த்திய ரபுதல்வா முக்கியதவ குமரனே
பால சூரியப்பிர பான மெனவே வரும், நீ
பருமவாஞ்சன முகம் மதவெனு மதிஜய
மான நல் வல்லீர் மாசற் றொளிர்கலை நி. (சாகர)

முற்றிற்று

௨௰. கீர்த்தனம்-இ-ம-ஆனந்தபைரவி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

எந்தாய்வர் துள்ள மிரங்கி - யிரு தாளினைத்
தந்தா குல் மகற்று வீர்.

அநுபல்லவி.

சொந்தார் வணம்புடைசெ,தீந்தா னுலகு வெனும்
நந்தா வளமதினம் வந்தாள் முகம்பதே யிப்போது
அடாவருந் நீது, அனுவ மனுகாது, அகற்றரீ ரல்லாது
கதிவேல் றேது, சாரிகெரி, ககப காரி,
கமபதநி தரி, தநிசகரி காரீம பதநித. (எந்தா)

சரணங்கள்.

க. மங்கா தநள ரூபமே - மகிமைதருஞ்
சிங்காரகர தீபமே
துங்க நிருந்தநிரு சங்கமு கம்பதேயென்

அங்க முழுதினு மோர் பங்கம்வ ராதகற்று
மையா, செல்லிடுங் கவி, கையா, தினமறல்வந்
தெய்யா, திருவுக்கவிரு, டெய்யா ஸ்யயஸ்யா னுய்ய. (எந்த)

எதுமுழுதுந் திருமே - யெழில் குலவும்
பாத பங்கயந் தாருமே
நீதம் பயிலு மறை நாதன் றனக்கு வந்த
தூதென் றுதித்துலகை பேத மகற்றும் பெரி
யோரே, திகழு மகா, மேரே, தெருண் மனற்யி
ஞரே, தினமருள்செய், வீரே யெவர்க்கு நீரே - சாரீ. (எந்த)

மங்குல் தோங்கல் நீழற்றவே - மான்மதம் வீசும்
பெங்குந்கடி சுழற்றவே
திங்க ளெனவே வதனங்க ளிலங்கவுல
கெங்கு மொருகுடைதுலங்க அரசியற்றுங்
கோனே, புகித கண, வானே, பொரு வனுஞ்செங்
தேனே, புகழ்வளர்கோ, மானே, மிக வீனந் தேனே. (எந்த)

மாதவத் தோர்கள் மிகவே - மகிழு மக்க
நாத ரப்துல் லாமகவே
ஆதவ னலையிடை போதயின் றலைவர
காதலுட னதனை போதி அழைத்திடு மென்
கோவே, குறைவிகுல,-வாழ்வே கொடையின் கற்ப
காவே, குண மறையி, னவே, அருமதுவே - சாரீ. (எந்த)

முற்றிற்று.

உக. கீர்த்தனம் - இ - ம - முகாரி - ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

தண்ட னிட்டேன் தரைமீ - தடி பணிந்தே
தண்ட னிட்டேன்.

அநுபல்லவி.

மண்டலஞ் சூழ்மதி முழுக்கு மதனவே. (தண்ட)

சரணங்கள்.

தஞ்ச மில்லாமலே, கெஞ்சுதம் மடிமைக்
கஞ்ச லென்றே விரைந், தன்பு லவுத் தாளுமே. (தண்ட)

௨. தாதனின்றனை யுறுந் தாவகன் றிடவே
ஆதர வா யருள் வீரகு மதுவே. (தண்ட)
௩. நன்பிரு ளறவெளி தோற்றிய மதியே
அன்புவைத் தேயெனீயா வதி பதியே. (தண்ட)
௪. எழில் யக்கா அப்துல்லா வின்றசந் ததியே
அறிவனைகா அகுமது வெனு நிதியே. (தண்ட)

முற்றிற்று.

---

௨௭. கீர்த்தனம்—இ—ம—சங்கரா பரணம்—சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

வா வா வா மண்டலர் குழலி காணும்
வரிசைத் திருகவினயத், தெரிசித் திடவிரைந்து. (வா வா)

அநுபல்லவி.

பூவிற் சிறந்திடுமக் காசி லெவர்க்கு மொரு
பூமனென வதித்த, வாமறு கம்மதிடம். (வா வா)

சரணங்கள்.

௧. தாரா தரவின் டலமண் டலபதி
தாளாது மக்குலி லேசெனு மாதிரி
பூராய சுந்தரியே யிதுவேதகி
பூமி சேயிடகம் காமிது பாலரதி. (வா வா)
௨. சாதா ரண்ணியம் புண்ணியசி ரோமணி
சார்ந்து வன்பிணி சாஸ்வத மூர்த்தணி
யோதன்று சரணந் தினமே பணி
வோம் நாம் வஞ்சனி பெண்கள்சி காமணி. (வா வா)
௩. தோரார் ககனக் கனியுங் கேசரி
தேவர்தி தேவர்க டினம் வர் தாசரிப்
பாரா தியங்கன் டேவரு வோம்பரி
பாவை யேனிரை வாழிய சவுந்தரி. (வா வா)
௪. ஆரா யம்புடை குஞ்மக் காபதி
ஆரா தீன அடு அல்லா சந்தி

நாரா யணனேர் வதனத ராபதி
நாம வாம் ம்ரு, ஷூதவ ரேகதி. (வா வா)

முற்றிற்று.

---

௨௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாள சாப்பு.

பல்லவி.

கண்ணு லொரு தினங் கண்டா லீடேறிடக்
காணு மந்தப் பலனே.

அநுபல்லவி.

தண்ணம் புயத்தடஞ் சூழ், பண்ணை வள மதுரை
வெண்ணும் விளங்க வரும், அண்ணல்முகம்மதுவைக். (கண்)

சரணங்கள்.

௧. கன்னு சுடைய விணே, நண்ணும வேதினே
ரெங்காளுந் துதி செய்யும், மன்னுன்றா தாய் வந்து
ஒன்னார் தளஞ் சிதற, மண்ணு லெழிந் தவனை
பன்னுளும் புகழ்த்தாளும், மன்னர்முகம்மதுவைக். (கண்)

௨. கொண்டல் குடை நிழற்ற, அண்டர்கள் புடை சூழ
விண்டலத் தவ ரெல்லாம், நின்று சிடைகூற
எண்டிசை யோர் புகழ, மண்ட லீக ரெல்லாந்
தண்ட னிட் டிறைஞ் சிடும், முண்டகத் தாளிணைக். (கண்)

௩. மங்குல் பாவுங் கோட, ரங்களு மேதினம்
பொங்குஞ் சனை முழுதும், சங்கம் பயிலவும்
எங்கும் புகழ் நிறைந்தி, லங்கு மக்கிவில் வாழுந்
தங்க ரப்துல் லாவீன்ற, வெங்கள்முகம்மதுவைக். (கண்)

முற்றிற்று.

---

௨௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாள சாப்பு.

பல்லவி.

என்னு மிரங்கண்ணாற் பார்த்தாலும் போதாது
விண்ணோர் புகழ் நாதரை. (என்னு)

அநுபல்லவி.

மன்னினர் புகழுஞ் சொன்ன, மாகை ரம்மதினைத்
தன்னை லாக வுதித்த, புண்ணியமு கம்மதுவை. (என்னு)

சரணங்கள்.

௧. அஞ்சா தரசர்க, ளொஞ்சாது முனம் நின்று
கெஞ்சாது கெஞ்சியே, அஞ்சலி செய்வதும்
மஞ்சாருந் தேவர்க, ளஞ்சார்பி லேவர்து
தஞ்ச மெனவி றைஞ்சும், கஞ்ச மலர்ப் பாதத்தை. (என்னு)

௨. வெள்ளி மதிய மெனப், பள்ளியி லிருப்பீதும்
துள்ளித் தாரகை போலே, மனீளர்க டரிப்பதும்
வளனி யோர்க ளில்லார்க், குள்ளிக் கொடுப்புதும்
விள்ள வொண்ணு தக்க, வள்ள லாறும் சபையை. (என்னு)

௩. காத்திர மாகிய, சீர்த்திக் குறைவியர்
கோத்திரத் தவர்க் கெல்லாம், சேத்திரம் போல்வந்த
பார்த்திப ரப் துல்லா, நேத்தி யுட னீன்ற
காத்திமு லன்பியா, கனக சபை யதனை. (என்னு)

முற்றிற்று.

---

௨௫. கீர்த்தனம்—இ-ம்—சங்கராபரணம்—சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

உதித்தசக் திரோதயமே - புவிகெல்லாம்
மதித்த கிரா மயமே.

அநுபல்லவி.

கதித்திடுஞ் சுரர் கணங், குதித்திட வேயிக்கக்
காசினி தனிற் பிர, காசம தாய்வந்து. (உதித்த)

சரணங்கள்,

௧. பிரசன்ன மாக வும்மைக், கண்டாலு மென்
தேடிய போடிடுமே
ஸ்ரீ துசல்கன் னபிகளுக், காசுபோ யெவர் கட்டும்
மோட்ச மெனுந்திருக், காட்சிய தாய்வந்து. (உதித்த)

௨. பருத்துரைத் திடவரி, தானவா யிந்த
பாரக, மீதினிலே
தொருத்திடும் நார்க்கெல்லாம், மிகுத்தவிர் பாகராய்த்
துரிதமா யெழுந்தருள், புரிதல் வேவந்து. (உதித்த)

௩. மஞ்சு தவழ் புரிசை, மாட மக்கா
மன்னப் துல்லா மகிலே
யின்சொல் மறையயிலும், வின்சைய ராகவே
யிறினி விறையருள், மீறிட வேவந்து. (உதித்த)

முற்றிற்று.

---

௨௬. கீர்த்தநம்-இ-ம்-எ துருல காம்போதி-மிசுரகதி தாளம்.

பல்லவி.

பாணிடம் வேண்டிக்கொள் பாபமனு காதெடா
பலிக்கு மனுக்கி ரேகம்.

அநுபல்லவி.

மூடனே னுனக் கிந்த, மூர்க்க மதுபொல் லாது
அருளை தயத்தி லெழுந், தாசை புடனே தொழுது.(பாணி)

சரணங்கள்.

௧. அடுதது வந்தெம னுளை, தானி தினமறுகப்
பிடித்த பிடி போடுந் தன், பிராண னகன்றேகு முன். (பாணி)
௨. தடிப்ப மாகப் பேசித், தர்க் கமிட்டு மீமற் சென்று
தடித்த தடிப் போயெழுந், துட்டர்களை விட்டொளிந்து.(பாணி)
௩. நவமென வந்த வெங்கள், நாயகனைத் தினமும்
பவமகன் றோட மனப், பத்தியுடனே தொழுது. (பாணி)
௪. மகிதலம் புகழ் மக்கா, மானகரானும் முதிய
சுகிர்த மடதுல்லா வருள், தோன்றுல்மரு முதருளாசற். (பாணி)

முற்றிற்று.

---

௨௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பரசு-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தனதர வெனேர் ராஜுந், தாஹா நபியே நாஜுந். (தனதா)

அநுபல்லவி.

கனமடை பொழில் சூழுங், கனக மக்காவில் வாழுங்
கடவுளே துன்பக், கடனற வின்பக்
கருணை நிரம்பத், தருமுகம் மதுவே. (தனதா)

சரணங்கள்.

௧. இன்புரி வெனக்கா ரையா, பிறில்வந் தருள்செய்ய
நம்பருல கின்வர்ற் வெய்ய, வதுவிசெய் வீரே யுய்ய
நம்பி னேகா னையா வெய்ய, நாகுட் புகாது துய்ய
நாடிய நற்பொற், றுளதி னின்பத்
தோடருள் தும்பைத், தார்புனை நபியே. (தனதா)

௨. மங்குலின் கவிகை கொண்டீர், மாந்தர்க் கறிவு விண்டீர்
கங்குலின் னருவிற் சென்றீர், கத்தன் திருமுன் னின்றீர்
எங்குமேன் புகழே கொண்டீர், எழிதீர் விடம்நீ ருண்டீர்
எதிபடை பட்டொரு, வரின்விழி கெட்டதை
யிறைமையி னிட்டழ, கெழில்தரு நபியே. (தனதா)

௩. மண்டலம் புகழும் கோவே, மறை யொழுகு மெய்நாவே
அண்ட ரிறைஞ்சுக்தா ஹாவே, அண்ண லருமதுவே
யென்றுந் திகழ் மக்கா வாழ்வே, யேந்த லப்துல்லா மகவே
யெதுள்வலி கொண்டமர், பொடிபட வென்றவா
இருமையும் வந்தருள் புரிமுகம் மதுவே. (தனதா)

முற்றிற்று.

——:※:——

௨௮. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

செந்தா மரைப் பாதந் தேடி, வந்தே னென வேதாநபிமுன்
சிந்தமகி ழோடரசி, றந்த மயிலே. (செ)

நந்தா வனஞ் சூழும் நன்மதி, னவிலரசாளதிபதி
அந்த மிகுந் திடுஞ் சுரர்பதிக், கரச ரெனவே யெவருந் துதி.(செ)

௧. கரங்கொண் டொளிர் பதங்க னுங் கதிர்
காந்தே விரைந்தே திரைபுகக்
கண்டுககன் மேலெழக வின்ற நாதராம்
வரங்கொண் டிறையோன் முன்னின்று
வயங்கும் நபிபால் நீசென்று
இரங்கும்படி யோதின்று, இசைப்பா யடியேனா வின்று.(செ)

௨. அணிமால் வரைபுயமு மந்தரத்
தழ வோங்கிய சிரமு மைந்தரு
வான கரமும் வனசத் தாளு பாதமும்
கனியா தடியேன் மிகுந்த காண மன மீது வந்து
பணிவா யவர் பாலி ரந்து
பகர்ந்தே னெனநீ விரைந்து. (செ)

௩. கொங்குண் டளிபாடும் பொழிலி
டங்கண் டதில் வாழும் பில
வங்கங்குதி போடுமக்கத் தங்க நாதராம்
எங்கும்புரந் தாளுந் திர ரிறை யப்துல் லாகு மாரர்
திங்கள்பரவுமு தாரர்
திவ்வியமரு மூதுபை காரர். (செ)

முற்றிற்று.

---

௨௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

தூய்ய தாமரைப் பாத, மையல் கொண்டே னென்றே
தூது சொல்வா யன்னமே - நபிக்குப் போய்த்
தூது சொல்வா யன்னமே.

அநுபல்லவி,

சையுமா விடர்க் கருள், செய்யவா னெனவந்த
நாதர்மு கம்மதர் பா, லோர்திடு வையவூர். (தூய்ய)

சரணங்கள்.

க. பட்டம ரங் கள்பண, திட்டது லகறியப்
பாரிற் பலங்கள் பெரு, மாரிக் கிணை சொரியத்
திட்டமாய் நவம் கினைத், திட்ட நலிக்கென் சலாத்
தீவிரமாய்ச் சொல்லெடி, பாவையே நீயிப்போ. (துய்ய)

உ. எல்லவை னெழுக்தொரு, வில்லள வினில்வர
வேக்கழுந் றழு மும்மத், தொர்க்கிறை யருளுறப்
பல்லார்க் குதவும்கபி, யுல்லா சரணே கதி
அல்லாம லெனக்குவே, நில்லையென் றேதிருத். (துய்ய)

ந. செந்நெற் றடியிற் றுளை, தாங்கு மடுவின் வாளை
சேலோ டுழக்கு மக்கா, கோலா ரப் தல்லா மெய்க்க
நன்னயர் தரும்பொரு, ளொன்ன வந்தவர் திருப்
பொன்னக ரம்புரந்த, மன்னர்மு கம்மதிரு. (துய்ய)

முற்றிற்று.

உக. கீர்த்தனம்—இ—ம—கமாஸ்—ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஆசை மிஞ்சு தென் செய்கு வேன், அன்னமே நான்கொண்ட
ஆவலா லினம் வாடியே.

அநுபல்லவி.

ஓசை பெருகு மக்கத், தூர்க்கா சாக வந்த
வுத்தம மான ஓவங்கள், முஸ்தபர் கபியீதில்.

சாநி தப்பம பாதமா கெமபமா தசா ஓ
சமகம பதநிதச் சாநிச நின்னி தபதத்தப மத்தமா
கக்க மன்னித தாதநிப தாம பதமா கக மநிதநி
சநித பமகரி சமகம பதபரி. (ஆ)

சரணங்கள்.

க. வேதவித்தக மாகி னோராம்
விவேக மதான தர்ம — வேத
அப்பர்மூ தப்பாரி தப்பம — வேத

விதியாவுமே, பதிவாகிய கலை
விரிவாய்நவ, மான பொருளுநறை - வே
மகி தாப்பம பீதபா தப்பமக
மகிதா கிப்பா தப்பாகேமகி - வேத

வேதவ மானது சாகரமாய்,
விதவித மானகன் னயமா
கவே-கிறை வுறுமறை - வேத

தா தகிப்பா பதமா தப்பதா பதகிதநீ
தபம பதா பமீ தம பதகித - வேத

வெளியுல காலுல கதி னாபல விபுதர்க ளொடுகல
வித்தார மாயறிவு கற்றோர், புகழுமவர்
பெற்று மறைப்பகத்தி, னத்தாசையாய்ப்

பொருவில்லாத வகையாயவர்
புரிபெருகிய தகையொடு மறுதின
மென தாளமதில் - சாகி. (ஆசை)

உ. மான்மதங் கமழ் தேக ராஜேனர்
மாயா ரூரு கோயாத மெய் - மான்
அப்பாமா தப்பாகி தப்பம - மான்

மதமாய்ப் பல, விதமா யுதம்கல
மீனாம் யாவு மாய விறல் கொளும் - மான்
மகி தாப்பம பதபா தப்ப
மகமகிதா கிப்பா தப்பா தேமகி - மான்

மாமகி மீதினி லதிஜயமாய்
மருவன மானது குணமா
கியகறை விடுகல - மான்.

தா தகிப்பா பதமா தப்பதா பதகிதநீ
தபம் பதா பமகம பதகித - மான்

மாமை தருமா திமகி ஞாலவிய மதிமுக பிரபைகள்
மங்கசுத சோதியினை, லங்கார மாகவரு
மெங்கோன் சரணை, பங்கயத் தேடியே,

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

ஓவதிரி லாதவகையர் யென
திருதய மெனுமுன மதிலனு
தினமைய்ல் பெருகிய - சரி. (ஆசை)

ஏகன் மெய்த்திருத் துக ரனேர்
ஏதயில் லாத வல்ல - ஏகன்
அப்பாமா தப்பாரி தப்பம - ஏகன்

இறவா தக தாரலோ ரிதமபி
னிதாய் நிதான மோகடு முறை - ஏகன்
மகிதாபம பதபா தப்பமக மகிதா
கிப்பா தப்பா கேமகி - ஏகன்

எபயவை யாவையுமே, அமைமா
எவையெவை யாகிய வகைமா
யிமைக்குமுன மமைக்கும் - ஏகன்

தாதநிப்பா பதமா தப்பதா பதநிதநீ
தபம பதச பம கம பதநித - ஏகன்

என மறும்பா ரிய ரிருடிகளோர் டிடைபடா தடைடிக
ழெப்போதா மேவினர்க்கு, மொப்பமை யாதமக்கா
நற்போத ரபுத்ல்லா, மெய்பால ராம்

கனிவி னோத வரரா மவர்
னின செம் மலரடி தொழ அனு
தன மையல் பெருகிய சாரி தபமா பாதமா. (ஆசை)

முற்றிற்று

௩௰. கீர்த்தனம்-இராகம்-காம்போதி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

பாரினிற் றெரியாத காரு பங்கயன் தந்தாருமையா.

அநுபல்லவி.

தாரத்தை சூழுரிச் சர்திரனே ஆர்க்கும்
ஆரக் தீபமே பெருங் கண்ணனிற ருல்கமியே. (பாரினி)

(ச)ரணங்கள்.

வாரணம் போலவும், வல்(லி)னன்னைச் சூழுதே
தாரண மாக அபயந், தாரு(ம்) மிற சூல்கபியே. (பாரினி)

௨. துன்ப மெனும் பவம், (மா)(ற்)மதி லேக்க
இன்ப சுக வீட்ருள்வீ, (ரே) ளிற சூல்கபியே. (பாரினி)

௩. மஞ்சவட சோலைமக், காத(லி) தில்லை பாலா
கஞ்சமற் வேயாநன்வீர், கா(ர) (வ)ந்த பாக பியே. (பாரினி)

முற்(று)ம்(ற்)று.

---

௩௧. கீர்த்தனம்-இ-(ரா)காம்போதி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

பத்திவைத்(து) இயாரும்பரவும் பாத
பங்கய மொல்லையிற் ருரும் - வெகு
பட்ச முட(ன்)ன்பிர, பந்தஞ் சொனு மிந்தப்
வையமெலினைக் காரும்.

அநுபல்லவி.

வெற்றி தரும்பரி, சுத்தனி ஞேதரே
வேதப மோததி, யாகிய நாதரே
சித்திக்குஞ் சொற்றவ, ருதருள் நீதரே
சிரமீதுடு, திரமா யொளிர், கரமாகிய, பரமே வெகு. (பத்தி)

சரணங்கள்.

௧. (மு)த்தல் முயம்புக ரூற்ற பரசபர
னெண் வை(த்)திடும் படை,கோலம் - அ௦
தெல்லா ருமமெதர்ளி வல்லமை யாலே
யியைந்து சமைந்தது ஆலம்

முற்றிலும் வந்த நபிமா ரிவர்க்கு
முன்னிலை யாயிர்தப் பாலம் - அதில்
பேரட்சத் துடன் வந்து தோத்திர மானது
துவுல கோர்க்கனு கூலம்

சத்துரு வானசமஸ்தமும் வ[ா]ட்டுநீர்
சாரங்கம் போய்வர வேயினை [..]மீட்டுநீர்
வித்தகம் யாவும்விரித்துன் [..]காட்டுநீர்

விரையிக்குள, மரையய[..]மொரு
மூரை பொற்கர, வரைய[..]கர
தரையிற் குரை, திரையெ[..]க்கத்
விரையப்புரி, தரையெத்[..]வீணை. (பத்தி)

௨. முச்சக மேத்தும் ரட்சக ர[..]கவே
மூந்தவு தித்தவி ஞேதா - [..]வகு
மூர்க்கத் தடன்குபிர் மார்க[..]ஞ் சிலைதய
மூழக்குந் திருமறை நாதா

இச்சக மீதுவே ருட்சி பெறும[..]ல்
வில்லா தகற் றும்கவ ரீதா - வல[..]
கெல்லா திறுக்கவோர், சொல்லா [..]மைத்திடு
மேகனுவந்த மெய்த் தூதா

பச்சை மயிலூரு வாகச் சமைந்தவா
பாதம் படிமீதோ யாது நடந்தவா
அச்சமில் லாதேக னைத்தெரி சித்தவா

அதிசஞ்சல, பிறையந் தனி
லுதயஞ் செயும், விதனாஞ் சேல
ததி வந்தநீர், கதிதந் தெனக்
குதவும்பய, வதிகம்பெறப். (பத்தி)

௩. தண்டலை தோறும்பொன் வண்டொடு கூடியே
சஞ்சரீ கம்பிசை பாடும் - தல்ல
சாடிக்கொண் டோகரம் வெடிக்கக் கைகட்
சரணம் விரித்தாரின் றூடும்

விண்டல யேவுத்த ருக்கடொரு மத்தி
லோகத் துடன்றுதி போடு - மங்கு
வீற்றிருக்குங் கிள்ளைச், சாற்று மொழியை
யிளக்கித் தவியதன் தேடும்

மண்டல மேழும் புகழ் மக்கத் தூரமே
மன்னாய் துல்லா மகிழுங்கு மாரரே
தொண்டர்க ளிரளுந் தூமைமகு மூதரே

துக ளற்றிடப், பக்ரத் தேர்டு
சிகரத்தொளி, திகழும் பெரும்,
புகழ் பெற்றிடு; புகழ் பொற்கழல்
மூகம்வைத் ததில், மிக மூத்திடப். (பத்தி)

முற்றிற்று.

---

௯௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

நிறை நபி மார்கட்கும் பதி
நேர்தரும் வழியிடை மூடர்கள்
நெஞ்சங் கலங்கா தென்னே
யென் செய்வோமெடி மின்னே.

அநுபல்லவி.

"மறையவர் யாவர்க்குந் நிதி
மாசெறு மிருளற வேசெய்யு வா மதி
மருளி லவதூறந் தெருளச் செய் நிறம்
மாக மிலங்கு, மேதினி, மீது துலங்கும், மின்னனங்கே. (நிறை)

சரணங்கள்.

தேர்ந்து உணர்ந்து தெரிந்தபடி நட
வாத திருக்கர்க ளெங்கோ - அவர்
தேடுமின் னுடும்சுத மென்று
தெய்வத்தைத் தேடா, தருக்கர்க ளெங்கோ.

சார்ந்து நடாதச மர்த்தர்க ளாகிய
சாமத் துரோசகிக ளெங்கோ, எங்கோ சொல்வேன்
சாபத்தையும்பெருக், கோபத்தையுங் கொண்டு
தாழ்மினி லக்கப், வாழ்வினை குழுவ, தக்கும், மின் னனங்கே. ()

௨. வாரங்க டோறும் வழக்கோரஞ் சொல்லி
வாதித்த வுத்தர்க ளெங்கோ • ஆர்க்கும்
வல்லாத கண்டனென், றெல்லார்க்கும் வாதை
வருத்திடுந் தீங்கர்க ளெங்கோ

தாரணி மீதுக நிமோசஞ் செய்து
சதித்த சண்டாளர்க, ளெங்கோ, எங்கோ சொல்வேன்.
சாபத்தையு மிறை, கோபத்தையுங் கொண்டு,
தாழ்வினிலக்கம், ஊழ்வினை, சூழவதங்கும், மின்னணங்கே, (நிறை)

௩. ஆரமக் காவல ரபதுல்லா பால
ருகுமது நக்கபி யெங்கோ • னவ
ராக்கி யாபித்த படிபிச தாம
லதிர்ந்து அமலைச் செய்யுங்கோ

ஏராள மாக விறையைத் தொழாம
லிருந்த விடும்பர்க ளெங்கோ, எங்கோ சொல்வேன்
ஏதத்தை யும்பெருங், கேதத்தையுங் கொண்டு
ஏனித கம்ம, மூழ்வினை, சூழவ தங்கும், மின்னணங்கே. (நிறை)

முற்றிற்று.

---

௧௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

காரண பிஞ்சிய கிரண வஜ்கர நபியே • காருங்
ககனேர் பாவியி சுழலை நிதம்வெரு
கருணையொடு மருளுவீரே
காரண பிஞ்சிய கிரண வஜ்கர நபியே.

அநுபல்லவி.

ஆரண மிசைவெரு, சீரண நிறை நிறை
அமையு மதீனமன் னவரே கிளையொடு
தீரன மெனயிரு, சரண யனுதினம்
திருதி யொடு மருளு வீரே. (காரண)

சரணங்கள்.

௧. கனக மணிமுடி அரசர் தொழுதிரு
கழலில் விழுந்த, முழுது தெண்டனிட்ட
அனக முறவெனக் குருகி அனுதினம்
அபய முற அருளு வீரே. (சரண)

௨. வளாண் மைகள் மிகும், பழனம் முறு மக்கா
வளரு மபுதுல்லா, கிளர் குமா னெனப்
புளக முடனொளி, திகழும் அகுமதே
புனித வாமருளு வீரே. (சரண)

முற்றிற்று.

——:*:——

௩௪. கீர்த்தநம்-இ-ம்-சாவேரி - ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மான மில்லா மனமே - நீ செய்வது
மாய மல்லவோ தினமே.

அநுபல்லவி.

தானு னவ னெவ்வருந், தாபர மானவன்
றன்னை மறந்து உளஞ், சொன்ன படி நடந்து
தாந் தாழ்த்தனை கனமுஞ், செங்கதிர்முக பெண்
டென் டுளனு மறஞ் சிந்தனையற
சகல சபலமது மிகனு மருமதிரு
சரண பதமேகதி யதனைத் துதிப்ப தல்லால்
சரி கமபதநீத் தபம கரிரி கெரிசரி சரம பதநித
சரிம காரிகரி ரிகசரி ரீகம ரிரி சகா
ககம ரிதபம பதநித. (மான)

சரணங்கள்.

௧. மாலா லால மதை புண்டலே, மச்சம்போ லாகுவதேன்
தாலா லஞ்சொலித், தரைதனி லல்கிறுய்
தருபு நாயக ரகுமதர் தெறகெனும்
பெருமை யானகிரி யிடை நட வாமலே - தாங். (மான).

உ. தாமக்கலி யதிலே மூழ்கிலன், காலம்வீணுகுவ தேன்
தாம மிகு நபி; தாளதனை மன்றிற்
றம்ப மாகரிதம், நம்பியே வளரும்
செம்பொன் னூர்வழிமி, னன்புவை யாமலே - தாந். (மான)

௩. ஆராமம் புடைசூழ் மக்கா,வமரப் தல்லா பாதரின்மேற்
றூரா கணத் தொகை, தன்னில்மும் மடங்கதாய்த்
தருகி யோடுசெல, வாத்தை நாவினில்
மிகுதி யாயுரைப், பாயதல்லாமலே - தாந். (மான)

முற்றிற்று.

---

௫௫. கீர்த்தனம்-இராகம்-ஆனந்த பைரவி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

ஐயா கருணைக்கண் பாருமே - வந்து
ஆதரிப்பீர் நீர் நேரமே.

அநுபல்லவி.

தய்யா திணமறல்வர், தெய்யா திருக்க அருள்
செய்யா திடிலென்னது, மையா ரகற்றுவரோன். (ஐயா)

சரணங்கள்.

க. தேடித் தேடிமெய் நாடித், தினந்தன் வாடிச் சாடித்
தெண்டனிட்டே னுனக் கொருகோடி.
தினமுங் கூடி, மகிழ்ந்து பாடிக், கொண்டாடி
நின்றேடி, மன்றாடும் மையனுக். (ஐயா)

உ. மானம் மானம்பிர தானம், மேற்பெய்ந் ஞானந் தானம்
மகிழ்க்கெனக் களித்தா லதி பசலம்
மனத்திற் றியானம், பொருந்த பசனம்
மண்டேனம், ஒன்றேனும், மொன்றும லேயெனக், (ஐயா)

௩. காதங் காத மாமோதம், கமழ்மலி ஞெனிநம், நீத்தங்
கதிக்குமப் தில்லாமை கப்பிர சாதம்
ஹரியே போத்ர், தருவீர்கி யாதம்
எப்போதும் தப்பாதன்பு, த்தோதும், ஷபயனுக். (ஐயா)

முற்றிற்று.

---

௩௬. கீர்த்தனம்—இ—ம்—தோடி—யேக தாளம்.

பல்லவி.

ஆரெனக்கருள் செய்வாரையா — உமையல்லா லிங்கே
யாரெனக்கருள் செய்வாரையா.

அநுபல்லவி.

பார்முழு துய்யுக மேபரர் தோங்கிய
பதியே திரு, மதியே பர, கதியே தாசீ, நல்லா தினி. (ஆரெ)

சரணங்கள்.

க. வேத போத மறை படிக்கவும், விரைவினின் றெருதாம்
பாத பங்க யத்தைப் பிடிக்கவும்
நீத நெறி மனத் திடிக்கவும், திரு மலரைத் துதிக்கவெப்
போதுந் தாரை நொடி நொடிக்கவும்
ஆதர வாக நீரே யுப கா ரமா
யன்பு செய்வீ ரொரு, தம்ப மில்லாதநாங்
காதனுக் கேதம்வ ராதருள் வீரே
ஜக்தருவே திரு, மருவே சுட, குருவே குரு, நீரல் லாதினி. (ஆரெ)

௨. வானின் மதியைக் கண்காட்டியே, வாலமைத் திடப்பா
ரானனஞ் சுரிய வாட்டியே
பானியர் தருங்கை நீட்டியே, பல குறை யவையினிற்
குணவீனப் பிள்ளை திட்டியே
தேனென நற்காலி மாவதை யம்புலி
செப்பிட வாவர்க்கு, மொப்பிடச் செய்தலா
ஆனவ றவென்ன ஆளும் நாத்களைக்
கனியே கண்மணின், மணியே சுடர், துணியே நத்ணை, நீ நல்லா தினி

௧௬. ஆரந் தொறும் புட்பன் படிக்கவும், அதற் கிணையச் சரண
பாரமிட்டுச்சிசி நடிக்கவுங்
கிரங் கடித்தாள மடிக்கவுங், கிளை முழு நிறை மந்தி
கோர மூடர்துடி துடிக்கவும்
ஈர மிகுந்திடத் தோரமுறு மக்கா
நகர்க்கிறை அப்துல்லா நந்தனனென்னப்
பார்புகழு முஸ்த, பாவே யெனை முகம்
பாருந் துயர், தீருங் கதி, தாருந் தாகீ ரல்லாதினி, (ஆரெ)

முற்றிற்று.

---

௧௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஷாமா-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

சரணசரோருகந், தாருந் - தாஹிர்வே

அநுபல்லவி.

பரமனின் றூதே, மதிமரு மூதே
திரமுறுக் தீவினை, திரவிப் போதே. (சரண)

சரணங்கள்.

௧. நரை புயத் தாரா, கரர்க்குப காரா
நிறை தர யாவர்க்கும், நெருமு தாரா. (சரண)
௨. மருவளர் காவே, மகிதல வாழ்வே
அருமறை யோர்க்கா, சான வெங் கோவே. (சரண)
௩. சீர னு கூலா, திகழுஞ்செங் கோலா
ஆரமக்கா அப் துல்லா, அருள் பாலா. (சரண)

முற்றிற்று.

---

௧௮. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

எங்கு மலங் காரமன் னீரே யெனையாள வீரே
எங்கு மலந் தாரமன் னீரே.

அநுபல்லவி.

துங்க மதிவ ஜீகரா, சங்கைகமி மார் சேகரா
பொங்கு மாரண சாகரா, புங்கமெய்ப்பிர தசிகரா

புநிதன் அரைத்த வரய்மையும் - விடை
தந்தான் திர்த்தி நேர்மையும் - ஈமர்

சித்தங் களித்து, ஓர்வழி யேகச்
சத்தம் பொருத் ததிகமூற் றாக

மூறுபவ ரெவிரென, அதியவே தகோதரி
யுறுமனே புகமறை விருகா

மூற நா கரமாகவே, யோத மபிபதி
னாவினில் ஈற்கனி,மாவறையப் புவி. (பொங்கு)

ஏக சரணம்.

க. மாதவர்கட் கெல்லா மனோக்கியம் - மதி நிறைந்த
மறைவழி புணர்ந்து, முறையொடு நடந்து
மகிழொடு பணிந்து, இறைவனை வணங்கும்
மாதவர்கட் கெல்லா மனோக்கியம் - மதி நிறைந்த

மனதிற் பவமொழவம், வினையற் றவர்வெகு
மதர்வுற் றிட திரு, மலனைத் துதிசெயும்
மாதவர்கட் கெல்லா மனோக்கியம் - மதி நிறைந்த

மத்தியத்தினிக, ரற்ற சுத்தனைதி
னைத்து ளத்திலொரு, மித்த நத்துறைபு
மாதவர்கட் கெல்லா மனோக்கியம் - மதி நிறைந்த

மங்கள மிகுந்த பாக்கியம்.

காதலர் மீதினும் யோக்கியம் - வளர நாளும்
கல்மழை சொரிந்து, கலிதமோ டிருந்து
கதிவழி தெரிந்து, கருணையிற் வளர்ந்த
காதலர் மீதினும் யோக்கியம் - வளர நாளும்

காரண மானசி; காமணி யேயுமைத்
தாரணி மீதினி, லேவிக நாடிய
காதலர் மீதினும் யோக்கியம் - வளர நாளும்

காம முற்ற, சார கீத்தின், பாத கத்தி, காளுமுற்ற
காமியத்தை, யேகினைத்தன், பாலுயர்த்தி, யாவியற்றும்
காதிலர் மீதினும் யோக்கியம் - வள ர காளும்

கலையோ, மதியோ, கதிரோ, மூகநீள்
கரமோ, கணயோ, வெனவே, பிரமைகொளும்
காதலர் மீதினும் யோக்கியம் - வள ர காளும்

கன்னலைப் பழித்த வாக்கியம்.

போதலருஞ் சோலை சூழும், பூதியமக் காவில் வாழும்
காத ரப்தால் லாவருளும், நந்தவென் பிரமை தீர்த் தருளும்
நர்ணபெறித்த சிலமும்; ஆர்க்கும், தான மளித்த தோலமும் - அனு

கூல பிறப்பிலோ ணருள்மேவ
ஓலம் பொருத்த தீரவிஸ் தாரமுற

கடு வினி லுறைமதி யினையுடு வளர்த் தென நிறை
கரர்களுக் கருளா யதி, காரண, வாரண மோதவின் ஞேர்பதி
காடி வாக்குபி ரோடி விடப்புரி. (யெங்கு)

முற்றிற்று.

க.௬. கீர்த்தனம் - இ - ம் - மோகனம் - ஏக - தாளம்.

பல்லவி.

வர வேண்டுமெய்த் தூதேகா
வதங் கமழுந் திரேகா கிதம் ஈ வரவேண்டும்.

அநுபல்லவி.

பிரசங்கத் துங்கச் சங்கப், பிரதான மான கோவே
பேரழ கோக்குமதி, ஞானருங் கற்ப காவே

பொருத்தகம் போத முறையோய்
பேதுரு தோத மறையோய், பேதமை யெனும்

வினையறுத பேனதயேன்; வினை யோனையே - அலர்ப்
போருந் தாளினை யே தினையே தர. (வரவே)

சரணங்கள்.

க. அருளம்க் குண்டலத் தண்டர்க் கரசே, பொன்னு லிறை
அரமக ளிர்கள் போற்று மருமனு வேதிறை
ஆகுலந் தீர வரமே அளித்தா எப்போது முர்மே

லாக்கி நற் றகை யுறவே செய்,
ஆதி மா மணி யே, அணியே நிறை
வேணியே' துணியே, பணியே விட, (வரவே)

உ. அவலட்சணஞ் செய் வம்பன், அவதூறி லாகாமல்
ஆண்டருள் வீரேசா, தாழ்ந்து அங்கம்லே காமல்
ஆதரித் தாளு மிடலே, ஆக்கம் வற்றாத கடலே

ஆக்கியம்புகழடி யேனை
ஆளு மாமதி, யேபதி, யேயிளஞ்
சோதி மாநிதி, யேகதி, யேதா. (வரவே)

௩. நவரத்தின கும்ப கம்பம், நருமாட மக்கா வாழ்வே
நாத ரப்துல் லாசுத நாயக மாமுஸ்த பாவே
நாவ லோர்க் கீயும் புயலே, நம்பு வோர்க் கேயு மயலே,

நான்மறைப் பொரு ளிறை யேமெய்
ஞான மாமரு வே அரு வேவுயர்
தான மாங் குரு; வேதிரு, வேதினம். (வரவே)

முற்றிற்று.

---

௬௮. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தையலே மனந் தயங்கித் தயங்கி வாடித்
தவிக்கி றேனெடி மானே - அடி
தேனே, தவிக்கி றேனெடி மானே.

அநுபல்லவி.

வையமே தையர்கள் கோடி, வந்து பலரின் திசை பாடி
துய்யமா தவர் கூடித், தோய் கவி பாதந் தேடித். (தைய)

சரணங்கள்.

௧. கங்கைநதின் றெழும் பருதி, கார்குடக் கடைந்த சோதி
மங்குலின் வர வோதி, வருத்தும் நாதர்க்குப் போதி. (ஐதய)

௨. தன்டமாங் கவ்லை யோட்டத், துகளினைக் கொடுமை வாட
இன்பசு கங்கொண் டாட, எழில்நபி பாதங் கூடத். (ஐதய)

௩. திக்கெல்லாம் புகழ் விமானத், திருநகர் தனக்கொப் பான
மக்காவப்துல் லாசே யான, மரு மூதைத் தேடி யெவ் வனத்.

முற்றிற்று.

---

௪௧. கீர்த்தனம்.—இ-ம்-தோடி.—ஏக தாளம்.

பல்லவி.

எந்தாபந் தீரா தேதையா—என்பீ, தன்பாக
எந்தாபந் தீரா தேதையா.

அநுபல்லவி.

நந்தா நுந்தடஞ் சூழும், விந்தைமக் காவில் வாழும்
கொந்தா ரரசர் தாழும், குருநபி யேயெந் நாளும்
கோது றையுறவே, செயுமழல் பாதனை யறவே
கூறு மறைவி னேதமும், மிக மிகவே யரு ளிறையே
கோதோ ராது, வா திரையோ லேத மீறிய - சாகி, (எந்தா)

சரணங்கள்.

௧. ஆதா ராஞ்செய் கோவே
ஆலோ சனையே யடியவர் மேல்மிக
ஆவ லொடு புரி காவலுற ஆரா

தாதா பமகா மதபம காமா
பாதகதி தப்பமா தாபாம ஆரா

ஆதி மறைபோ தியவா சகதீ
னால் மீறுதல சாருவாய்

தீதிபுட னேச காயமே
நேரு, பாகமரு விடும் வாசகையுற ஆரா

நீத தப்பதா தப்பமா பமகா,
பாமதா தப்பமா பமகா

பாம கமபா மதாப்பம
பாம பாததநி தப்பமா தாபாம ஆரா.

ஆர மணி யணியா யெழிலா
யா தார முறுபவ ராய்

அடிக ளோடு, நெடிது கால
முடிகி யேமுன், னிலபடு கிரண தீப

மெனவே, மிழிறிடு சுடரே
நிறை தொடரே, நடுவடி கடை

யில்லா தாக வருமொரு, நிதான னருளிய
மொழிமீது நிலையுறு பவரேநீ—ரா ரா தாரஞ்செய் கோவே

அரு ளுறை கற்பர காவே
பாரோர், புகழுங் கோவே
பர னருளிய வாழ்வே

சிநோக்கும் சிறை மேலோர்
செறிபு யாகமி லார்ந்த
காரோங்குங் குடை மேகக்
கனிகை யிடவே நாளுங்

காரண மிகவே, செயுமழ
கானவென் குருவே

நீடு பிழையி, னெடுமுள கவலை, யாவினைத் தேனையா
என் னுகா விநோதமெய் யா லேத மீதிய.

காரிச நிதநி சரிசரி காரி சரிகமா
கமப தாபம கமபத நீதப்ப தநிசா
நிரிசா நிதாப்பம தாபாம காரிச. (எந்தா)

௨. பாடல மிசை கொண்டே
பாவா வணமே, படிமிசை யேவெரு
பாடமதில் நடந் தோடிவரும் - பாடலம் தாதா

பாரி னிடைகா லெனவே விரைவாய்ப்
பார தூளியெழ வேகமாய்க்

௯. கோர மூட்டனே குரூர மேகமுதல்
கோடையன் கடந் தோடிவரும் - பாடலம் நீத

பாக னன்னு முனமே புலமேற்
பாய்ந் தெரு மதி கணமே
பரன்வ் யேழு, மழற தாக, விரைவி லேகல்

லதுபொடி படவே; தாவி வரவே
திடீ ரெனக் கடமேல், கடி, குரமே லடிபடு
திடர் குளிபவே, தாவி வர கடந்தே
வாடை யெனவழி, கூடி, மீறி யபூர்ந் தேறிய

பாடலமிசை கொண்டே
பகையோன் சுருக்கத் தன்றே
தேடும் பர வனை கண்டே
திணைக்கோருத் தாரம் விண்டே

நீடும் பாய்மா கால்குரம், திமிடர் தொட மேவலன்
விடுமுன் னுத்தான் வீழ, விழித், தபய மளித்த

வேதமெய்ப் பொருளே
விளங்குமுத் தாகிய தெருளே
வீறும் பொறையும், பேறுந் தருந்
தகைமை யாகிய குருவே
விபேகா மகாசுக மேலாகு நாயக • காரி. (எங்தா)

௰. பூவன மக்குத் தாரா
பூ மா மணமே பொழில்தா ரோவாய்ப்
பூக மொடுகமு கேகி வளர் - பூவன தாதா

போக முறுமா நிலமோ வனமாம்
பூசூர்பழன விதமோ
ஏக மம்மாக் காவ்வா யெல்லாம்
எரி புடி புதாகாறமா ரேறுடிய • பூவன தாதா

பூக் மனமரைமேற் புல்லுமே
பூங் காவி னிடவலமே

புயல்க ளோட, மயில்க ளாடும்,
வியல்கள் பாட, அரிகயல் குதிகள் போடு
தடமேல் சுழி தர லொடுமே, திரை யெழுமே
கரை புரழ்தர நந்திறுமர

ரார மகிழ்தர விதான மொடுபெறு
குரு கிடுகினை யென வடை

பூவன மெக்கத் தாரா, புகழுப்தூல் ஸைகு மாரா
பாவன மோம்பு தாரா, பரி விரத கெம் பீரா

நாவலர் புகழ், பாத கனியமீ றினில்நாளும்
ஆவ லானே னெனக்குன் பாயரு ளும் நபியே.

ஆர்கலி யெனவே, மிருமிழை
யானதென் னனவே

ஆகமீ னாறவினே, யேகநம் மாரு ளெனக் குறவே
தந்தாள்வீ ஸையா, தகையா ளாக மீறிய - காரி. (எந்தா)

முற்றிற்று.

உஉ. கீர்த்தநம்-இ-ம்-காபி-தாளம்-திரிசாகதி.

பல்லவி.

ஸையிதுல்க் கெள னைலிஸ் ஸைனிஸ்
ஸாகிபி சுல்த் தானி நீரே
ஸையிதுல்க் கெள னைன்.

அநுபல்லவி.

ஷுதயிபு அஷி தொஷித்த, கையிமு அயீன் முஜிபு
தய்ய மகுமூத, அல்ஹமீத, ஷாபி தருமதா நீரே. (ஸையி)

சரணங்கள்.

க. ஹாவிறன் முபஷ்ஷி றன், காசிறன் மஞ்சூற நீர்
காஷிபுல் குறபி விதாக்குற், ஷபிகு அதயி யான். (ஸையி)

உ. ஸாகிகுன் ஸயியுல்லா, ஸாதிக்குன் வவிருத்துல்லா
பாகிருள் முபல்லிகுன், முவஃஹிதுான் மெளகுதும் நீரே. (ஸை)

௩. சாகிபுல் பசீலத்தி, ஸாகிபுஷ் ஷபா அத்தி,
சாகிபுல் புருக்கி ஆக்கிபுன், அன்னஜிபு தாக்கிபு நீரே. (வைபி)

௪. நாறுன் முன்திருன் னதீர், மூருத்தாறுன் ஸைபின் பஸீர்
அகிறுன் ஹபாறுன் மூக்கற, மும்மத்தின் மக்கீஹு நீரே. (வைபி)

௫. காசிஹைசன் னசீருனீ நீர், கல்லயிசு பாரு நீர்,
வாகிஹுன் உருஹும், ருசலி ருன் மூசத்தக் கான கோனே. ()

௬. மக்காக ரப்துல் லா, மைந்தா மஷா ஹைதுல்லா
தக்கபுகழ் சாகி புற்றி தாயி, காந்த மன்னபிய்யி. (வைபி)

முற்றிற்று.

---

௬௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

என்றுந் தொண்டன் றண்டமிழ்
கொண்டும் பண் பண்பின் சொல

எங்கள் புங்கங் கருணை யேபுரிவீர் இகபர
இறையே வலின், முறையே பயி
லுறையே பரு, விறையே யென
திடமேபடி யல, ரம் பமே, கருவீர்.

அநுபல்லவி.

அண்டமெல்லா, மமைத்தருள்,
நின்ற வல்லா - விடத்தில் நின்
றஞ்சக், தஞ்ச மென் றும்மைக்
கெஞ்சும், கெஞ்சுள், சஞ்சல
மந்தஞ் செயுங், கந்தம் விரை
யுந்துஞ்சல, னந்தன் தெனை

வாருமையா, அடியனென்
னுரு மெய்யாய்—நினைந்துமை
அன்றுந் தேர்ன், றென் றும் மூழை
யொன்றும் பின்றச் தண்டனை
அடாதுவக், தடனே தவி
தொட்டா தருள் புரிவீருமக். (தென்றும்)

சரணங்கள்.

பொங்கும் பங்கஞ் கடலிடை
மூழ்கும் அங்கங் கரைபெறப்
பொங்கும் வங்கமென் றருளும் விரைந்தே - புளகித
போதத்தரவே, வந்தொரு
போழ்தன், றுயரே சிந்திடப்
போகம் புரி, பாகந்தரு, வீருவந்தே
போர்த வல்லான், ஹபீபர
சிந்த புலான், றசையிணைப்
புஞ்சங், கஞ்சம், மஞ்சித
மஞ்சும், மொஞ்சுஞ், சஞ்சித
புங்கம் மூலே, யங்கம் மூயர்
தங்கம் மெளன, மங்கையுரு
பூத்திடவே, செய்நீ ருல
கேத்திடவே, நிறைவியல்
பொங்கும் மண், ணின்கண் டிகழ்
தங்கும் மெங், கெங்கும் புகழ்
போதா, நவ நீதா, மகு
மூதா வுயர், தா தா வுமக். (கென்றும்)

அஞ்சும் பம்பும் மழலொடு
வெம்புஞ் சிம்பும் மொழியினை
யின்பின் னின்பின், பயன்றைபுந் திருவே - அழகிய
ஆரக் கனி, ஒருள் கனி, யாரக் குறை
யிடங் கொனி, யாப்பின் டிற
ஆலென் றறையுங் குருவே
அம்பரமேல், நடந்திட,
வம்பருமே, தொடர்ந்திட
அந்தந் தொந்தம், மூந்திலன்
சந்தம் பந்தம், மொன்றிலன்
அம்பன்பி விரம்பும் பிறு
கின்பொன் குருசின் றங்கிய

அத்தன் முன்னே, அடுத்தருள்
பெற்றபின்னே, தினந்தினம்
அஞ்சும் மெண், ணஞ்சஞ் சுமி
றைநஞ்சச் சொல, அஞ்சஞ்சினை

அருள்வீர மென, விறையோனனு
மதியே பெறு, பதியே யுமக்: (தென்றும்)

க. கொங்கொன் றுங்கம் பொழில்வன
மெங்குந் தொங்கும் கனிமலர்
கொங்குண் டின்பங் கொண்டரி பாடிவரக் = குருகுரல்
கோவெண் டிரை காவண் டையி
லேகொண்டலை யேகண்டு
குலா வம்பல்க, ளாபம் மயி லாடிவரக்
கோங்கு பலா, பலங்களுண்
டாங்க ளுலா, விடுமந்தி

குந்தும், மூந்தும், னன்கனி
சிந்தும், பக்தேன், றும்பல

கொம்பின் சில, தொன்றொன் றினை
மொன் றுங்கனி, குன்று றுயர்
கோபுரமே, திகழ் மக்க
மாபுர மேம், புகழ் மிக்க
கொங்கன் னன்கண் குறைவிர்
றங்கண் மன்கண் ணைபுநல்லா

குலமான் மத, மருமா னுயர்
பெருமா னிரு மதமா நிலத். (தென்றுங்)

முற்றிற்று.

சச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனுசரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

அனகத் தானத் தினங்,
காணா தவர்கண்க ளென்ன கண்கள் மானே.

அநுபல்லவி.

தினகர னேர்முக வாகராம் - மனம்
தேற வழங்குந்தி யாகராம் - அவர். (கனகத்)

சரணங்கள்.

௧. இணைசெப் பொன் னுதிலற தூதராம் - புவி
எங்குந்தா லங்கும்வி னோதராம் - மகுட
மணிமுடி பரவும்பொற் பாதராம் - மத
மறைமுழு துணருமெய் வேதராம் - விட
பணி தடப்பட மொழிய வுடல்துணி
பட்டு பவனமீ திடைய அடிபடு
பழனிகள் கொடிகுடை பொடிய பதுமின்னில்
அடையு மடையல ருடைய வெலும்பரி. (கனகத்)

௨. தளர்வொன் றிலாதவல் லாசராம் - தகுதி
திருபாதி யின்விசு வாசராம் - கடி
களபகஸ் தூரிமெய் வாசராம் - கதிர்
கலைமதி வதனப்ர காசராம் - நெறி
வளரும் நெடுமுடி யாள ருமொடு
வரிசை தீருமிறை தோழ ரெவர்களும்
புளக முறுங்கொடை யாள ரினியத
யாளர் நிறைபதி வாள ரவர்திருக். (கனகத்)

௩. தண்டலை வண்டிசை பாடலும் - துளி
தேனவிரித் தோகைகின் றாடலும் - குளக்
கெண்டை வாளைகுதி போடலும் - கனி
கிழியமா மதுவழிந் தோடலும் - புகழ்
கொண்ட மக்கமன் னுத ரபுதுல்லா
கோனளித்த பிரசாத ரற்கிய
அண்டர் புகழும்வி னோத ரருமறை
நீச ரருள்மகு முதரவர் திருக். (கனகத்)

முற்றிற்று.

சடு. கீர்த்தனம்-இ-ம- ஆனந்த பைரவி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

அபய மெனக் குன்கை ளாதர வேயன்றி
ஆதாரம் வேறில்லை ஐயா.

அநுபல்லவி.

உபய முறுங் கருபத், தோங்குமக் காமன்னே
வங்குர் நம்பால் நய, மோங்குமு கம்மதுவே

சாரி கமபதகி தாரி தகுர்த தகு
தாங்கு தகுர்த குண, தீங்கு திகிர்த குண
தகுர்த தகுர்த தகு, திகுர்த திகுர்த திரு
தத் தளங்க தக, தரிகிட தோம் தாம். (அபயம்)

சரணங்கள்.

க. புவனத்துக் கொக்கச் சித்ரப் பாணுகினி - ரிக்தப்
புலியிற் பத்தர்க்குச் சுத்த வாணுகினி - ரொளிர்
சுவனத்துக்குச் சக்கற்ற கோணுகினி - றென்றுஞ்
சுகமுற் றய்க்கத் தக்க சிமாணுகினி - றென்றன்

தவனப்ர மானந்த, தற்பர தீபமே யென்
கவனத்தா டாடியேசீர், காட்டும குமதே
காளிட் டெறிக்கு முடை, வாட்டொட் டொருத்தன்முன
மேற்சுட்ட வேயவன்கைத், தோட்பட் டவ்றியேகு

வடித்து விழ வவனை, ட்டுத்து எமனுயினர
அக்கணத்தினிலெ, டுக்க ஷமக்குபிர
ரடுகள மதில்முர கதிர்தர வமர்புரிக்
தடையவர் முடிகெர்டி, பொடிபட விறல்கொளும்
அற்புதப் பரிம ளப்புய நடேயே - சாரி. (அபயம்)

உ. கன்னைப் புட்பங்கண் டொஞ்சும் பாதாரமும் - எங்கும்
கறவஞ் சந்தந்தம் முந்துமா தாரமும் - கலவ
யெழில்தற்கும் புல்லனங் கோதா நீரமும் - வாயா
விறைமொன் அண்டெவ்றும் விண்டோதுஞ் சாரமும் - சண்டே

யளவொன்றில் லின்றாத, ரகுப தென்றும் வனசக்
களிலென்றும் பேர்க்கின்பம், காட்டுமு கம்மதுவே

காமர்க் குடைக் கதம்ப, நேமத் தடன் றரு(ம்)
காமுமக் குடையவறும், வாய்மைக்கு ளந்தாமுங்
கடலுகு வடவி, கடலு புடவிவரை
கட்டு ரத்த சிலை, வெட்டு மட்டறிய,
ககனமி ஐம்முமதி, ஜெகமதில் வரவிரச
கரணித முடையவ, ஞயவ ஞம் மடியிணை
கட்டி முத்தமன, மொக்தருள் புரிவீர் - சாரி. (அபயம்)

௩. கொங்குண் டின்பங் கொண்டரிவண் டாடுமாம் - மயில்
கொண்டல் கண்டுக் காவண்டையின் றாடுமாம் - பில
வங்கங் கொங்கைப் பலன்கைகொண் டாடுமாம் - குயில்
வந்து தத்தைச்சொற் கேட்டுதேவின் டாடுமாம் - பொழில்

அங்கணைத் தூடு வளை, யாரங்கண் டேகினந் தன்
அண்டச மென்றிறை, யாலணைத் தேதாயினு
மாடக்க நற்றலத்துக், கோமுக்ய சித்தர்க்கெல்
லாமிக்க கொத்தவப் தல், லாமெய்க்கு மகவென

வடித்துத் தெளித்த கட, மெடுத்தித் தலத்தி னிடை
வந்தாகித்தரும, ருந்தே யிப்புவியில்
வருதிரு நபிகளில், முதியவ வெனதிடம்
வருபிணி யறவும, நடியிணை பெறவருள்
ாவத்தெனக் குதவு, முஸ்தபா நபியே - சாரி. (அபயம்)

முற்றிற்று.

---

௪௧. கீர்த்தனம் - இராகம் - சங்கராபரணம் - சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

அபய மபய மெனக்கருள், காரண நேசரே
அற்புத மயில் வேசரே.

அநுபல்லவி.

உபய போதுள மீதி லுமை கினர்
குளனு மேழையர்க் கருளல் வாசரே
உத்த, வாய்மையு, மாத்த வாசரே
சித்த மாயருள், முஸ்த பாவேவசீ. (அபயம்)

சரணங்கள்.

௧. காத்திர முறு நிதியே - ககனவர்கள்
போற்றிடு மதி பதியே
கோத்தி ரத்தவர் துதியே - குவலயத்திற்
றேற்றிய திரு மதியே
நேத்திரம் போலெவையுங், காத்தருளுங் கோமானே
தாத்திரி தனிலும்மைக், காத்து இருக்கும் பயல்
தாங்கொண் டுள, முரங்கொண் டயர்
புரங்கொண் டதை, வரங்கொண்டற
தரு மதியொடு, மிகு நயமுற
வெகு மதியரு, ளருபீதுவே. (ரபயம்)

௨. கங்குற் போதினில் மிடைந்தே - களித்தவானேர்
சங்கம்வந் துமைப் படிந்தே
மங்குலின் மிசை நடந்தே - மகிழ்ந்தவனிற்
புங்கவனின் முன் னடந்தே
வங்கண மாகவனே, கங்காத லுடன் பேசிச்
சிங்கார மாக வந்த, எங்கோன்மு கம்பூதுவே
சிரங்கொண் டோரு, தாங்கண் டசெம்
பதங்கண் டுள, முரங்கொண் டுயர்
நிதி பெறால, தகி மிதுவெகு
துதி யளிர்முக, பதி பகுமதே. (பபயம்)

௩. வண்டோல் மிசை பாடலும் - வானரங் களி
கொண்டோரு குதி போடலும்
கண்டோ கரதின் முடலும் - கலியதோரத்
தண்டது மிடைக் தோடலும்
குன்றுத கிறை வளங், கண்டரு குறு மக்கா
மண்டலி கரப் தில்லை, அன்றரு விய பாலர்
மளத்திற் றுடி, நகர்றித் தவ
மிகைத்தச் செய, மதிக் துய்த்திடும்
மது ஒழுகிய, சது மறைபுகழ்
விது முகமுகபாலு கயேனே. (ரபாம்)

முற்றிற்று.

௪௭. கீர்த்தநம்—இ—ம்—பைரவி—ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

சாதங் கடசௌ பாக்யச்,
சீலனைத் தருவீர், பாத, சலனைத் தருவீரே.

அநுபல்லவி.

ஆகூங்கமே நிதியே, பிரசங்கமா நபியேநீர். (சாதம்)

சரணங்கள்.

௧. நீண்மறை பயோ ததியே, நேருங் கற்பகா டவியே
வான்மூசுத ராபதியே, வுள்ளல்முஸ்த பாநபியேநீர். (சாதம்)

௨. வல்லோன் திருத் தூதரே; வாய்மை வழரும் நீதரே
அல்லா வில்லா நாதரே, ஆனந்த மகு மூதரேநீர். (சாதம்)

௩. சேதமணு கா விதுவே, கிடம தண்ணு மதுவே
தாதனே யான்வீர் சதுவே, தாம்பரமு கம்மது வேநீர். (சாத)

௪. மாட்சியனு கூலரே, மக்கா அப்துல் லாபாலரே
ஆட்சி செய்யுங் கோலரே, அரும தேகாந்தா மலரேநீர். (சாத)

முற்றிற்று.

---

௪௮. கீர்த்தநம்—இ—ம்—மூகாரி—சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

ஆனனந் தெரிசிக்க வனுதினம் பானே
அதிமோக மானே, னதிரூப மானே. (ஆனனம்)

அநுபல்லவி.

வானவர் புகழும், வள்ளல்நந் நபிமேல்
ஆனம் பானேன், அருள்பெறத் தானே
அதிமோக மானே, னதிரூப மானே. (ஆனனம்)

சரணங்கள்.

௧. தேசிகர் பரவுந், திருமுகம் மதுமேல்
ஆசை யானேன், னவர்மீதிற் றானே
அதிமோக மானே னதிரூப மானே. (ஆனனம்)

௨. வேலைபோற் சகல, வினை பாவ மகல
வேண்டி வந்தேன், வேளாயி தென்றே
விசையமா மனமீதில், விளைவதுகொண்டே. (ஆனனம்)

௩. கண்படல் வேலை, மண்பொடு தூளாக்
காட்சி புறவே, கவலைக ளறவே
கருணைசெய் வாரெனக், கருத்திலின் புறவே. (ஆனனம்)

௪. மறைவழி தழைக்க, மவுலியர் முழக்க
மாகங் கடந்தோ, ரேகன்முன் னடைந்தோர்
மக்கா அப் துல்லாமரு, மானென வந்தோர். (ஆனனம்)

முற்றிற்று.

---

௫௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

சரணார விந்தந் தாள் வீரே—திருச்
சரணார விந்தந் தாள் வீரே.

அநுபல்லவி.

தருண தருணங் கண்டு, தரும்நா யகமே நன்று
திரணஞ்செய் யாததொன்று, தீவினை தீரவின்று. (சரண)

சரணங்கள்.

௧. மங்காத மணித்தீபா, மரகத மயில் ரூபா
சிங்காரந் திகழ்மார்பா, செம்பொன் னகர்க் கதிபா. (சரண)

௨. மாகத் தினனிழித்து, மலரடி யில்விழுந்து
பாகத் துடன் மொழிந்து, பரவுங்கோ மானே வந்து. (சரண)

௩. மக்கா அப் துல் லாமரு, மானே மானவர்க் கொரு
முக்கிய மானகுரு, முஸ்தபா வேறும் மிரு. (சரண)

முற்றிற்று.

---

௫௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

என்னையா என் நாயக, தீர்த் தாளு மையா. (என)

அநுபல்லவி.

தனதுப காரந், திருவடிதேன் னேரந்
தந்தே யெனா, வந்தேன் மனம், நொந்தேன்
  தயவுட னனுதினமுமெனை, (ஐயா)

சரணங்கள்.

அரியவன் றாதே, யருள்மகு மூதே
அன்றே மையல், கொண்டே னெனக் கின்றே
  அதிவித நயமரு ளெனை. (ஐயா)

மறைநெறி நீதா, மதிமகு மூதா
மங்காதம, டங்கா துலர், பங்கா
  மகிழ்வா லொருதினமெனை (ஐயா)

நயகுண வானே, நலிவுத லானேன்
நந்தா துய, யந்தா ளிணைத், தந்தே
  நயமிகவருள் செயுமெனை. (ஐயா)

அரியப்துல் லாவேந், தருள்மகு பூபே
அக்கேகவனை, மக்கா புரத், துக்கோ
  வெனுமகு மகே தொருதினை. (ஐயா)

முற்றிற்று

---

௫௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

தொண்டனெனை நீ ராளுந்
தொல் லுலகில் லாளும். (தொண்ட)

அநுபல்லவி.

மண்டல் கிமழ் தேகா, மதிமுக வாகா
அண்டர் குல திலகா, ஆதர வாகத். (தொண்ட)

சரணங்கள்.

மறைவளர் காவே, மகிதல வாழ்வே
நறைகமழ் பூம்பூங் காவே, நபி முஸ்தபா பாலே. (தொண்ட)

௪. கடியெழு தாரா, கருணையு தாரா
படியவர்க் குப காரா, பருவரல் தீரத் (தொண்ட)

௫. நன்னயசெம் பிரா, நன்றைமக்க ளூரா
மன்னப்புதல் லாகு மாரா, மறைவழி சேரத். (தொண்ட)

முற்றிற்று.

---

௫௨. கீர்த்தனம்-இ-ம-அருபகம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

கண்ணே கனி ரசமே நபியிரு
கழலிணை தனைத் துதியே. (கண்ணே)

அநுபல்லவி.

விண்ணுலவிய திருமதியை
விரைவினி லழைத் திடும் நிதியே - இந்த
மண்ணாரு, மேலுலகை, விண்ணாரு மேகனக
பொன்னாரும், போற்றுமெடி
பின்னே யெனது, ஆசைக். (கண்ணே)

சரணங்கள்.

௧. முன்னொளிறைய வனொளி வினிலொரு
முத்தவ தாரங் கொண்டார்
அந்நாள் ஜப ராத்திரினில் மரகத
மயில்வடி வென நின்றார்
அன்னம், போலுருக் கொண்டார்
அநுவாருத், கறிவிண்டார்
நன்னெறி, மறையமு துண்டார்
நபி யெனும், பெயருங் கொண்டார் - அதின்
பின்னொளவொளிவு, தன்னுற் பல வகையு
மன்னனமைத்த தெடி, பின்னே யெனது ஆசைக். (கண்)

௨. அமைத்தா னறுடொடு, குறு சிலகுபொன்
னக்கிலவு கொடு கலமும்
சமைத்தரன் ஜக தலமுல கொளி ரொளி
சந்திர னுடுக் குலமும்

சமஸ் தானம் பல தலமும்
சதா சித பதவியின் னிலமும்
கமைத் தானம் பொல மூலமும்
கன மொடு கருமுகி லின்மும்-மிமைத்

தானம் மனுநின்னெழு வானும், பருஞ் சருவ
மானங், தருநபீயி னுனுன், டமைர்தமெடி. (கண்)

ஆகம் நுதல், மூத லவர்வழி
யைம்பத்தொரு தலமுறை நிறைந்தோர்
போதந் தருமறை தெரியபு தல்லா
புதல்வ ரெனச் சிறந்தோர்

பூதல மீதினி னுறைந்தோர்
பொரு ளருள் மக்க மதிற் பிறந்தோர்
மாதவ மாரண மறைந்தோர்
மதிநிதி மதினமில் மறைந்தோர் - நெறி

நீதந், தருமறையி னுதன்னு வந்தமரு
மூதென், நிறைஞ்ச விரு, போதும் நினைந்துமனக். (கண்)

முற்றிற்று.

ருஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

தஞ்சம் வேறில்லை, என்செய்வேன் - மலர்த்
தாளை யுதவிசெய் தாளுமே—திருமலர்த்
தாளை யுதவிசெய் தாளுமே.

அநுபல்லவி.

கஞ்சத் தடமதி னுவில் வாழுமெங்
கருணை நபிமகு மூதரே. (தஞ்சம்)

சரணங்கள்.

௧. எம்பிரா னினையே யுவந்திவ
ணேழை யெனமனமடை நாளிலே - யொரு
தம்பிரான் மூன்மன் ஞாடியே - யெனைத்
தாபரித்திடும் நாயகா

தம்ப மெனக் கருள் வி ளையா - அந்தத்
தருண மதில் வருவீ ரையா
நம்பன் வல திவணு ரையா - திரு
நயனத் திறந் தென்முகம்பா ரையா

இம்பரி லம்பிதமும் பதமும் பெற
நம்பிடு மேழையெ னவல தோடிட
செம்பத முதவிடுவீர் சகன்முக டுறை
யம்புவி யொடுபக, ருங்குரு நபியே. (தஞ்சம்)

௨. மங்குல் வானுல, கெங்கும் நீர்திசை
மாதிர னனுதி லேதியே - வெகு
சங்கைய பிசைத், கருண ளதிக்குமுன்
நலத்தின் மேகமுந் தாங்குமே

இங்கிதத் தொடும்பிதம் பேசியே - புக
ழெழுதித்திசைத் திடும்ப தேசியே
துங்க வதனப்பிர காசியே - ஆர்க்குந்
திலங்க வருளும்மிக வாசியே

மங்களமுங், குலமுங், தலமும், பிரு
பங்கய பாதமலர் விளி, வேதிட
மெங்கணு, மிலெயிருள் வீர், கர மதில்வண
ரங்கயி, லை லருளுங்குல நபியே. (தஞ்சம்)

௩. பண்டை, மாமுத லன்னைமிற் பரி
பாசம் கிளைதக்கொளி வீசிவே - அதிற்
றண்டான, மணி யாபுதித்திடும்
தாசிமே யெனியே யம்மைபாற்

கொண்ட மயலது தீருமே - தங்கள்
குமுத மலர்ப்பதக் காருமே

தொண்டனெனு முங்கம் பாருமே — அகந்
தொலையக் கனவிலேனும் வாருமே

எண்டிசையும், புகழுந், திக ழும்பொழில்
வண்டிசை, பாடுமக் கோபுர மேன்புகழ்
கொண்டரசான், குணபதி அப்துல்லா திரு
மண்டலிக ராகு, மதுமு கம்மதுவே. (தஞ்சம்)

முற்றிற்று.

---

௫௪. கீர்த்தனம்—இ-ம்—சங்கரா பரணம்—சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

சேவைதந் தாள்வீர் - நபியே பாதச்
சேவைதந் தாள்வீர்.

அநுபல்லவி.

சேவித்தே னுமை நித்யம், பாவித்தே னளமுற்ற
சேதத்தை யும்மகற்றிப், போதத்தை யும்மருள்வீர்
காவுற்ற மதினத்தை, யாள்சுத்த மகு மூதும்
பாதத்தி லேசற்று, வேழுத்த, வேயொத்தும், (சேவை)

அநுபல்லவி.

௧. ஆலத்தா லாவித்த, காலவஸ்தா, வேதத்தி
னுதத்தை போதித்த, பேர்முற்றுமே - அனு
கூலத்தை யேபெற்று, மாருற்ற மாய்வரும்
பாவத்து ரோகத்தை, யேயற்று மோனத்தின்

மானுற்ற பேர்கீர்த்த, பேபெற்ற சீலத்தின்
மானுற்ற தாஸ்முஸ்த, பாவே தினந் தினம். (சேவை)

௨. என்றும்பா சங்கக்கொ, ளும்புவி யுந்திரை
என்றுங்க டந்தனு, ஷங்கிறை முன்சில
துங்கக்கொ ளும்லக, னங்களுண்ர த்துக
சங்கொள வெங்கள்ப, வங்களு பேயறத்

சங்கைக தருங்குரு; வெங்கள்மு கம்மதே
செங்கா மூங்கொடுத், தெங்களை யுங்கெடச், (சேவை)

ங. விண்டவ ருங்கொடி, மண்டப மூர்த்தெரு
மண்டில் மணமூர, சென்று பருமக்கத்
தின்றலை வர்தொழ, வென்றிகொ ளப்துல்லா
தந்தவத் தால்வரு, கின்றமு கம்மதே
மண்டல மீதில்யா, னென்றுஞ் செயும்பிழை
யின்றற வண்டலும், மூண்டகத் தாடொழச். (சேவை)

முற்றிற்று.

ருரு. கீர்த்தனம்-இ-ப்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

எங்காதல் தீருந் துரையே - எப்போது மூவர்
தெங்காதல் தீருந் துரையே.

அநுபல்லவி.

பங்க மஞ்சு மெங்கும் படாமத்—பாதந்
தாருமே, வாருமே, காருமே தின. (மெங்)

சரணங்கள்.

க. உம்பர்க ளின்பமாய்ப், பணிந் திறைஞ்சு - மூடையோன்
னாதரே, காதரே, வேதரே தின. (மெங்)

உ. பூர்தியால், பிள்ளைதயோ, நிமை நினைந்தே - புகழ்
பாடினேன், தேடினேன், வாடினேன் நின். (மெங்)

ங. காவலா, மேவுமக், காஅப் துல்லா
காலா, யுற்றவா, பெற்றவா, மூஸ்தபாவே. (மெங்)

முற்றிற்று.

ருசு. கீர்த்தனம்-இ-ப்-பூபாளம்-திசுரகதி தாளம்.

பல்லவி.

தந்தா லல்லே செளபாக்யம்
சாஜு சலாம் புகலே யோக்யம். (தந்தா)

அநுபல்லவி.

அந்த மில்லான் றிருத் தாதே
அகலா தருளன் பமைத்திடப் போதே. (தந்தா)

சரணங்கள்.

க. தாரா தரக்குடை யோரே, தருமிக்க தாபரமா னோரே
ஆரா தரவு செய் வீரே, அடியே னெனைவந் தருமை நீரே. (தந்)

உ. சிந்தா குலந்தர மேக, சிரமேற் சிரஞ்சீவி யாக
மந்தா சனுக்கவே யோக, மாறுத கங்கருணை யாகத். (தந்தா)

ங. கந்தார் சடைமக்கத் தாரா, கல்லு ரபுதல்லா கன்று மாரா
மந்தார திண்புயத் தாரர், மருளுமேதே மனத்தவனர்தீரத். (தந்தா)

முற்றிற்று.

ருஎ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

ஆக்கம் நிறைமக்கம், பார்க்கப் போகலாம்
அன்னமே பின்னிடை யாதே - நமக்

கானந்த மான தலமதைப் போல
வகில மொன்றுங் கிடை யாதே. (ஆக்கம்)

அநுபல்லவி.

வாக்கு மனமு மொருமித் திறைவனை
வந்தனஞ் செய்யவே, விந்தையு டன்கூடி. (ஆக்கம்)

சரணங்கள்.

க. மாக்க ளெழுர் திறை போனே வணங்க
மக்கசுக ரந்தனை நாடி - வெரு
மான முடனிதோ போகிறார் கூட
மகிழ்ந்து நடந் தோடி வாடி
போக்க மருள்வறை வாக்கிய சாரமு
முத்தி தருங்கரு பத்தலங் காரமும்
வாக்க முடலெழுந் தும்பமிரக் கோழும்
உற்றவற நத்தினி கைத்தகஞ் சாரமும்

உள்ளம் கிழ்ந் திடவே - தினஞ்செய்த
கள்ளம கன் றிடவே - நீணோர்களும்
உத்தமமாகவே, சுற்றி வலஞ் செய்து
ஓடின ஆலிநர் தோனுந் தலங்களும்
சுத்தமா மார்புஸ்ம் சுத்தற வேபுண்டு
குறிச்ச மெட்ச மான, காட்சிகள் தேடியே
சோபத்தினமே பத்திரமா - யமைந்தனி
னைதத்தொடும் வானத்திடை - யேறவேவணிகள்
வைத்தது போலவி, அத்தம்ள பரமது
வாழும் வசந்தம் றவுங்கண் டீடகிலே
அத்த மூடனே ஹஜநல் லசுவதை
யன்று தொட்டு முத்திக் கொண்டு மகிழ்ந்திட
ஆண்டுவ ருஷ்தோறும்,
அருள்மீறும், புகழேறும் - கிறைவழி
யாற்றில் கடந்தற, பாத்திற் புருந்தனி
னென்புடன் ஹஜ்ஜு செய், தின்பம் புரியவே. (ஆக்கம்)

உ ஆதி றசூமத்துண் டாகுங் திருக்கரு
பாலை யலங்கார மாக - வெகு
அன்புட னேயிறை யும்பர்களைக் கொண்
டமைத்துவைத் தான்முத லாக
பூதல மீதினி, லாதம் நபிவந்த
போதினி லேகரு பாலை யியற்றினர்
ஆதர வாகவே, தாரும் அமாலிக்கா
வான கிலாமன்னர், தாமுமியற்றினர்
அன்னதை யேயரிதாய் - இபுறாஹீம்
நன்னபி யும்பெரிதாய் - இயற்றினர்
அம்பொன் னகர்க்கர சானறூ கம்மதும்
ஆதிபர் ஹஸ்ஸாலே டேபூ மறையதை
பின்ப முடன்கட்டி வைத்தா ரிதுத்தி
யெற்றுர் திருக்கரு பத்தின் ஹறத்துட் போய்
ஏகன் தனையே, தின்னய ரொய் - நினைத்துள
போகம் புரிவோம, புண்ணியமா - மினைத்தாரம்

அன்பு டன்செய் தரண மதீனத்தில்
அருமது நக்நபி ஆண்டகை வைகிய
செம்பொன் னகர்க்குமே வாழ்வு - லாவினிற்
சென்று நபிபதங் கண்டு மகிழ்ந்தநாம்

க்ஷேமத் தட னிருந்தே, ஜெயம்
பரிந்தே நயம், புரிந்தே, வியந்ததிற்
செய்திடுமாதவ, மெய்திட வேயொரு
சேகர மாகவே, வாருட னேகூடி, (ஆக்கம்)

௩. பூத்த மலர்க்கா வனம்புடை சூழ்மக்கம்
போகா திருப்பதே கேடு - அந்தப்
புண்ணிய மானத லத்தைக் கண்டா லவர்
போந்திருப் பார்சொர்க்க வீடு

காத்திர மான, நபிமா ரனைவருங்
கத்தன் விதிப்படி, யத்தல மீதினிற்
பாத்திர மாய்வந், திறைஞ்சுந் திருக்கரு
பாவினிற் போய்த்தவ, பாவை மொழிந்திடப்

பார வினை தீரும், பரம்பொருள்
வார மதுசேரும், படரொடு

பங்கமு மாணடி, வங்கரு மூன்செய்த
பாதக மும்படி, ஆம்பகன் றோடிடும்
அங்கு மூழு துங்க, மூங்கமில் லாமலே
அன்று பிறந்தவ, னென்றிருப் பாரென

ஆதிப்ர மாணத் தடனே - புரைப்பதும்
வேதப்பெரு மானைத் திடறை - மனப்பிட

அத்தலமே தரு மாமென ஓர்பள்ளி
யாதித்த மரக்கொண்ட மைத்துஆவத்தா - னதில்
சுற்றவஞ் செய்ய நமக்கிறை கற்பித்த
நல்ல நலமகி, லெல்லவருஞ் சென்று

நாயகன் றனைத் தொழுவோம்
நயந் தெழுவோம், பயந் தழுவோம் - பாரத்தில்
நாத முடன்று ஆ, வோதி யிரக்துளம்
நற்றவஞ் செய்திறை, யைத்தொழு தேவர். (ஆக்கம்)

முற்றிற்று.

ருஅ. கும்மி-இ-ம்-கும்மி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

கும்மி யடிபெண்ணே கும்மியடி—நல்ல
குங்குமத் தாரம்பு ரண்டசையக்
கோமா னபிக்கிறை, சீமா னின்பதங்
கொண்டாடிக் கும்மி யடியுங் கெடி—சுற்றி
நின்றாடிக் கும்மி யடியுங் கெடி.

அநுபல்லவி.

முப்மறை போற்று, முதியோரா—முதல்
வானோ ரிறைஞ்சும் பெரியோராம்
அம்மறை யேற்றமு, கம்மதைப் போற்றிநின்
றாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி—புகழ்
பாடிக் கும்மி யடியுங் கெடி,

சரணங்கள்.

க. முத்தவ தாரமெடுத்தோராம்—மறை
முற்று நமக்கறி வித்தோராம்
தத்துவ மானமு கம்மதர் மேற்கவி
சாற்றிக் கும்மி யடியுங் கெடி—பதம்
போற்றிக் கும்மி யடியுங் கெடி. (கும்மி)

உ. பச்சை மயிலூரு வானோராம் - பரஞ்
சோதி பதவில்முன் போனோராம்
அச்சமில் லாம லவர்சல வார்த்தைக் கொண்
டாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி - புகழ்
பாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௩. வான்மதி யோடுரை யேபகர்ந்தோ - ரது
வந்தபின் னீர்பிள வாய் வகிர்ந்தோர்
கோனென் றுரைத்தநபி புகழ் கம்மதைக்
கொண்டாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி - சுற்றி
நின்றாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௪. கானி லழைக்குப் பிணையானோர் - நம்மைக்
காத்தி ரட்சிக்கத் துணையானோர்
வானெழு மேகடந் தோர்திருப் பாதத்தை
வாழ்த்திக் கும்மி யடியுங்கெடி - சிரந்
தாழ்த்திக் கும்மி யடியுங் கெடி. (கும்மி)

௫. பூதல மீதடி தோயாதாம் - வுரம்
பொங்கத் திருவொளி மாயாதாம்
பாதல மீதுறும் பங்கய பாதத்திற்
பணிந்து கும்மி யடியுங்கெடி - மனந்
துணிந்து கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௬. சீத மூகிற்களி கையுடையார் - வெகு
சித்திர மான திருநடையார்
காதங் கமழுங்கஸ் தூரிமெய் வாசரைக்
களித்துக் கும்மி யடியுங்கெடி—யுடல்
குளித்துக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௭. மக்க நகரிற் பிறந் தோராகு - மதி
னாவி லிருந்து மறைந்தோராம்
திக்கோர் புகழும் கம்மதர் பாதத்தைத்
தேடிக் கும்மி யடியுங்கெடி - இசை
பாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௮. ஆதி யொளியிற் பிறந்தோரா - மாமி
னாநக ரத்தி லுறைந்தோராம்
சாதியப் துல்லா தரும்பொருள் மேற்கனி
சாற்றிக் கும்மி யடியுங்கெடி - பதம்
போற்றிக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௯. முக்கிய மான இசுலாத்தில் - முத
லாகவந் தோரென வேபோற்றிப்

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

பக்குவ மாயபூ பங்கரின் மேற்களி
பாடிக் கும்மி யடியுங்கடி - பதந்
தேடிக் கும்மி யடியுங்கடி. (கும்மி)

௧௦. வித்தார மானுமி சுரூற்றில் - அபயம்
வேண்டிக் கைப்பல்கிரு பம்மேத்திப்
பெற்றோர் புகழுமறு கத்தரு சீர்பாதம்
பெருகக் கும்மி யடியுங்கடி - மன
முருகக் கும்மி யடியுங்கடி. (கும்மி)

௧௧. ஆதி யருளும் புறக்காணை - யவ்வி
யாகத் தொடுத்த வுதுமானைக்
காத லுடனே மனதி லெப்போதி னுங்
களித்துக் கும்மி யடியுங்கடி - யுடல்
நெளித்துக் கும்மி யடியுங்கடி. (கும்மி)

௧௨. துட்டர் புரங்க ளழித்தோராம் - திக
ளாகக் குபிரை யொழித்தோராம்
மட்டி லடங்காத மன்ன ரலிபாத
மகிழ்ந்து கும்மி யடியுங்கடி - பாதம்
புகழ்ந்து கும்மி யடியுங்கடி. (கும்மி)

௧௩. பாத்திர மான நபிமகளார் - பீவி
பாத்திமத் தின்ற பெரும் புகழார்
கோத்திர மோங்கும் ஹசன் ஹுசைன் பாதத்திற்
குதித்துக் கும்மி யடியுங்கடி - மிகத்
துதித்துக் கும்மி யடியுங்கடி. (கும்மி)

௧௪. ஆல நபிக்கரு கரிமிருந்தோர் - அசு
ஹாபிக ளுக்கர சாக வந்தோர்
நாலேர் டாது பெயர் பாதங்களைத் தினம்
நாடிக் கும்மி யடியுங்கடி - புகழ்
பாடிக் கும்மி யடியுங்கடி. (கும்மி)

௧௫. பூலோக மீதினை யைப்போற்றிப் - புகழ்
பொங்க விளங்கு மிசுலாத்தில்

காலு மதுஹபுண் டாக்கு மிமாம்களை
நாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி - புகழ்
 பாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௧௬. தத்துவ மான வொலி மார்க்கும் - தரு
மீன குதுபுகள் யாவருக்கும்
புத்திகற் பித்தரு ளும்அப் துல் காதிறைப்
புகழ்ந்து கும்மி யடியுங்கெடி - மன
 மூவந்து கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௧௭. ஆரண மேர்ந்த குதுபொலியாம் - அவர்க்
கான தரிக்கது ஷீ தலியாம்
காரண மான அபல்ஹஸ னலிமேற்
கதிக்கக் கும்மி யடியுங்கெடி - ஆருந்
 துதிக்கக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௧௮. தோகை வணமென வுங்கா ணும் - அதிற்
றோரண வீதிக ளுந்தோ ணும்
நாகைவாழ் ஷாகுல்ஹ மீதொலி பாதத்தை
நாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி - புகழ்
 பாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௧௯. வல்ல புகழ்பெரு குந்துறக்க - மதில்
வாழு முறியவ ராம்சதக்கத்
துல்லா வெனும்பெரி யோரவர் பாதத்திற்
றுலங்கக் கும்மி யடியுங்கெடி - பார்
 மலங்கக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

௨௦. வேத நபிமா ரினவேசர்க்கும் - புகழ்
வேய்ந்த வொலிமுறி ஷிடிக ளுக்கும்
ஆதி றகுமத்துண் டாகவென்றே சுற்றி
யாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி - புகழ்
 பாடிக் கும்மி யடியுங்கெடி. (கும்மி)

முற்றிற்று.

௫௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நபியே நாயனைப் போற்றும் - நம்பினேன் திருப் பாதம்
நபியா ரருட் செய்வீ ரையா.

அநுபல்லவி.

புவிவா னகந்தி னதி, பூத பவீனந் துர்ஜதி
புகித ஜீததி பதியே, பூபா லமே கெதி

புருமக்க ளவர்க்கருள், சொர்க்கப்
புரத்தி லிருக்க, விதித்த, மகத்துவ

புனிதனே, னினிமினி, யுமைபலா, தில்லெனாப்
புலமலி, வொடுசொல, மன மெலிவேனே நிறை

பூரண மாமதி, காரண மாய்நிடும்
பூதல், மீதில்வர், தேடிவர், தேதொழும்

புதுமல ரெனுமிரு, பதமல ரினைநிதம்
புகழுகி லைமிஹுநுன், தகளற, வனுதினம். (நபியே)

சரணங்கள்.

௧. அருளா லமைந்த கோக்கும், ஆரணத் திரு வாக்கும்
அமுத மொழுகுமெய் ஞாக்கும், பொருளா யிறையுண் டாக்கும்
பூ வலயத் தாள் வோர்க்கும், புகழ்வா னகத்திலமை யோர்க்கும்

தெருளாய் விளங்கும் திருத்
தேஜோ மயங் கொண் டுருத்
திரேகம் நிறைந்த மருவே
தேவே நாம் விருத்

தியனத்தனி, டத்திலி, லெய்த்த
மீலத்திடு, மற்றதி, னத்தில ஸ்ரத்தியே

திரளொளி, ஜரர்மரு, ஷெனுமொளி, யினிலமு
திடுமொழு, அருள்புரிர், திடவநு கடவினைத்

தேடுடு, போதேகம், நாடிமன், ஞாடியே
தேவனு; மாதிதீ தானமுதங், காணலாம்

திருமதி முகதெரி சனமுத விடுமொழி ;
திகழும், கொழுகர, மகிழ்புக, முருமறு. (நமியே)

அரியா சனர்க்கு மேலா, யாளுமொரு செங் கோலா
அகில மாந் தர்க்கும்பூ பாலா, பரிபா லஞ்செய்சீலா
பாவலர்க் கனு கூலா, பரனரு ளிய் மெய் நூலா

பிரியா தரைத்த மாணைப்
பேணிப்போய் வரத் தானே
பிணையா, யுறுஞ்சி மூனே
பேதை யெனக்குத் தானே

பிரசித்தமி, குத்தப, தத்தைதி, னைத்ததி
னத்தில, ளித்தெனு, ளத்துறும்

பிழைவழு, கிழவளங், களிகளி, கொளமழை
பெயுநல, மெனவருள், செயுமனு, தினம்வளப்

பேடுக, போதமுங், கூடுசெய், தேகினை
பேதமி, லாதிட, வேதவர், கோமுறை

பெறகிறை, மதிபுறைந், தெனவிருந் திறையருள்
பெறுநெறி, முறைபெரு, கியமதி, னமிலுறை. (நமியே)

௩. மருமா மலர்ப்பைம் காவும், மாதவ மேலைத யாவும்
மருவுமா நீழனு ளாவும், அருமா மறைகள் மேவும்
ஆசினி யோர்க்கு ளாவும், அழுகொழு கியகரு பாவும்

பொருவாளி, மான மெக்கும்
போதகர ரணமக்கம்
பொழில்வாழ், வரசர் கட்கும்
பூபர் ஹரதி, மலைக்கும்

பொருள்யுத்தமெ, னத்துதி, பெற்றல, கத்திலு
தித்திடு, சித்திர, ரப்துல்லா

புகழக, மூழுதொளி, திகழ்த்கு, மகிவெனும்
பொறியதி, குறியுடை, மறைகெதி, யகும்தே

போதமெய்ஞ், ஞானமுமேதரு, வீரொரு
போதிரு, பார்வையி, னேர்வரு, வீரெழு

புவிதனி, ஜனகரர், புகழ்கவி, களிநயர்
பூபதி, யெனுமதி, பதிமுகம், மதுவெனும். (கவியே)

முற்றிற்று.

---

௧௦. கீர்த்தனம்-இ-ப-தனுசரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

சான்றோர் பரவுந் தைக்கா
சாகிபொலியே— சீதக்
காரு ண்மயா முகம், பாரு மையா.

அநுபல்லவி.

ஆன்றோ ரமையு மல்கு, கரா பதியாம் வருதை
யாட்சி செய்தோரே திருக், காட்சி பெறவே பல. (சான்)

சரணங்கள்.

௧. காலா யுதத்தி னொண்புங், கால் குடற் சிறை - அதைக்
கட்டிமுன் வைத்திடக், களித் தூருங் கொண்டே
பாலா பிருக்ககன், குடம்பை யினிற் போய்க் - குஞ்சைப்
பற்றி யினைத்திடப், பணித்த தன்றே
மேலாம் பியிர்த்த மதை, மேதினியெல் லாம்விளங்க
வெய்ப்பாய்ப் புரிந்தனிவர்க், கொப்பா ரெனவேபல. (சான்)

௨. காப்பா ளிறையென்வோர், கப்ப லதிலே - கலி
கார்கோளி லேதவறி, விழ வருமே
சாப்பாமென் றோர்மொழி, வழங்க லதனை - புடன்
வக்கத்தி லேவிட, வைத்திரப் பொழுதே
மூப்பா விருமேதைவையுந், சாப்பாற்ற வேயுலகில்
மூன்னிலை யாகவிர்த், கன்னியையும் வாரொனவே. (சான்)

௩. ஈட்ட முட்டே வன, வாட்டை வழியே - தங்கள்
இளய மகன்மின், வைக்கேத விரைவதே

கட்டானை பொன்றமுன், மறித்துக் கொள்ளவே - அதைக்
கண்டுசேய் கலங்கிடக், களிறு விரைந்தே

யோட்டமா யோடவவ, னுற்றவர்கள் மெய்க்கவெரு
ஒத்தாசை செய்தவெல்லாங்கள், பத்தாவி லவரெனவே. (சான்)

காட்டார் களித்திடக், கோட் டாற்றி லிருந்தே - புறக்
காடு தனிலொரு, கள்ரியிற் சென்றே
தேட்டா இருந்தவனி, லுட்டம்கிறை வேற்றித்
திரும்பி யுடனே வருந், திட்டாந் தான் கண்டே

நாட்டா ரெவ்வர்களும், நயப்பொடுகொண் டாடிட
நல்லாறு காட்டுதீர, வல்லாள ரென்றுபல. (சான்)

6. எண்ணும் லேயொருவ, னேடகத்தி லேறிய
தென்னை ன்றுகாக்க வவன், றன்னை யடித்தீர்
விண்ணோர் மகிழ்ந்திடவே ரர், பண்ணவரென் றுய்விட
வெற்றி நியானம்பல, புத்தி யளித்தீர்

மண்ணோ ரெவர்க்கு மின்சொல், மாரியென வேசொரி
மகத்துவந் தோரெண, மிகத்துதி யோடுபல. (சான்)

கன்னல் செறியுங் காசி, றென்னம்பதி வாழுமென்
கத்தர்செய் கப்துல்காதிர், பெற்ற பாலராய்
கன்னிலை யானகுரு, நாத ரெனவே இந்த
நாளிலும் போற்றும்சய, மான வீலராய்

உன்னத மானஹாஜி, யுமறொலி யென்னும்நாம
முத்தோர் புகாரியருள், பெற்றோ ரிவரெனவே. (சான்)

முற்றிற்று.

கூக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஆசை பெருகுதேடி மானே - செய்கு
அப்துல் காதி ரெனி நாளை
நீத்தமுத்திக் கொள்ளமன. (தாசை)

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

அநுபல்லவி.

தேசம் புகழும் வகுளைத், தென்னவ ரெல்லாம் விளங்கத்
திருமறை யொலி, யிடியென முழங்க்
ஆசகல வேமெய்யருள், தேசிகவீரன் றேபுகழ
அற்புதமீ யுதித்தோர், பொற்பாதங் காணவே மன. (தாசை)

சரணங்கள்.

௧. வாரணத்தீ னுத்தைய யற்று, வளர்த்துச் சமைத் தெடுத்து
வந்தவர்க்கெ லாமுண, வழங்கு மதியோர் - வெகு
காரணத்தி னாற்றமெய்த், தவத்தர்சித் தெல்லா மறிந்த
கடவுளர் துதி செய்ய, வருமுனிமோர் - இன்னம்
ஆரணத்தின் வெற்றி வித்தை
யறிவைப் படித் தெவர்க்கும்
ஐய ரெனவுதித்த, மெய்யர் பதங் காணமன. (தாசை)

௨. சங்கைபறி யாதசின்னச், சான்று னிடத்தில் நங்கைத்
தாவென் றுரைக்க வவன், கரவுமிக் தேயுமர்
தங்கமடி பெயர்முன, மங்கொரு குலையிருக்கஞ்
சுசிதத்தி லெடுத் தருளினி, துறைந்தோ - ரவர்
செங்கையிற் கொடுத் தருந்தும்
எங்கள்குரு நாதரிரு
செப்பொற் சரணமதை, நம்பிபிரு போதுமன. (தாசை)

௩. பற்றறக்கா யற்றதோர், மரத்தடியி லற்றெருருமுட்
பழத்தைதக்கன் டெணதைப், பறித் தெடுத்தோர் - நாளும்
நற்றுத வில்லாதரக்க, னதனை நகைத்து அவன்
னவின மொழி குழற, னவைத் தறித்தோர்
எத்திசையுள் ளோர்களும்வந்
திற்றடி பணிந் திறைஞ்சும்
எங்கோன் முன்னம்போல்வர, திரங்கா ரோவெனமன. (தாசை)

௪. காவளமெல் லாஞ்செறியும், காகிறு ஹாஜி யுமறொலி
கருத்திற் கிசைந்தபக், காயுதித் தவர் - இன்னம்
காவலி வில்லாதபுகழ், நாளு மெடுத் தோதி வெகு
நற்றீத லாதவிறை, யைத் துதித்தவர் - சற்றுர்

தாவளவில் லாதவைக்கா
சாகிமென் றுறைக்க நாமம்
தங்கும் படியுதித்த, எங்களப்துல் காதிர்மீதி. (லாசை)

முற்றிற்று.

---

௬௨. கீர்த்தநம்-இ-ம்-காம்போதி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

உமறொலியே தக்கஜுப்ப சரணமெனக்
கபய முடனருள்வீர், (உமறொ)

அநுபல்லவி.

கமல தடப்படவி காகி தெயில் வளரும்
கடவுள சேணநார், திடனெறி பாவிய, (உமறொ)

சரணங்கள்.

௧. உலகமதனிலிரு, வண பல யோக்கிய
வுர்வ குணமதனி, லுலகையுண் டாக்கிய
சகல கலையறிவின், சாகரத் தேக்கிய
சலநூ மெனமறை, மொழிமொழி லாக்கிய. (உமறொ)

௨. வள்ளி யோர் புகழுநீர், வாசஞ்செய் திடும்பதி
வாழுமரு தூம்பள்ளி, லந்திருக் கையில் பதி
வெள்ளிக் கரண்டகத்தின், சுண்ணர் தாவெரிதி
விளங்க வழங்குங் கைதொட், டிணங்கப்பெற் றதியதி. (உம)

௩. வாவி செறியும் பொழில், வருள்தவி றூாரே
வள்ளல்செய் சப்தல்கரதி, வாத்தின் குமாரரே
தாவணு காததிறந், தருமதி காரரே
தாணியி லுதவிதந், தருளுப காரரே, (உமறொ)

முற்றிற்று.

---

௧௩. கீர்த்தனம்-இ-ம-நீலாம்புரி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

நித்தம் பூரான்புரி-பவ, குற்றமன் னித் தருள்வீர்

அநுபல்லவி.

முத்திபெற் றோங்குஞ் சின்ன,
முத்தாவாப் பாவொலியே. (நித்தம்)

சரணங்கள்.

௧. பத்தி யாகவி தயத்தி லுமை நாடியே
பருவரல் நீரவிரு பதியேகொண் டாடியே
அத்தி குழலைவ ராகபிக வாடியே
அருகில்வந் தோர்க்கருளும், அபூபக்க ரொலியே. (நித்தம்)

௨. மாரி பெய்யப் புரிந்த மனுநெறி நீதரே
மற்குல்சோ லிஷோசாரிய மாற்றிய விநோதரே
ஆரியரே மகிமை யானகுரு நாதரே
அன்பரே யளிகரத் தபூபக்க ரொலியே. (நித்தம்)

௩. உப்பற லறகல அப்பெனவுண் டாக்கினீர்
உலகி லுபரிடத வுண்மையெலி யாக்கினீர்
அற்புத மவர்க் கின்சொல் அருமறை தேக்கினீர்
ஆண்மையே மணவெங்க ளபூபக்க ரொலியே. (நித்தம்)

௪. தாய்மக் கட்குபத் தல்லா வெதிர் தோணவே
துறவர்வா ழும்வகுதைத் தொன்னகரோர் பேணவே
ஐயர்மு கம்மதுத் தம்பியவர் காணவே
அற்புத மேபுரிந்த அபூபக்க ரொலியே. (நித்தம்)

௫. ஆகுலர்க் குதவிடும் அருமந்தர் வேண்டிய
மாதுல ரபூபக்கர் மகவிழி யீண்டிய
மூதறி வுடையராய் முறைவழி தோன்றிய
முன்னிலை யநவசின்ன முத்தாவாப் பாவொலியே. (நித்தம்)

௬. இஞ்சொல் பயிலிசைமா யிலொலி குமாரரே
ஈசையுயர் நாகுவொலிக் கியல்தரும் பேரரே
அஞ்சித மூழுங் காதி றழகிய வூரரே
அண்ணலே யதிஜெய அபூபக்க ரொலியே. (நித்தம்)

முற்றிற்று.

---

௬௪. கீர்த்தநம்-இ-ம்-கமாஸ்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

மன்னா நீரென்னா ளினும்
மங்கள பொற்கம லக்கழலீந் தருள். (மன்னா)

அநுபல்லவி.

நன்னயம் புரிவீ - ரெந்த
நாளினு மேயருள்வீ - ரொரு
நாத னுவந்தமரு மூதேனவேவந்த. (மன்னா

சரணங்கள்.

௧. தாரா தரக் குடையோய் - வெகு
தாடாண்ணல் படையோய் - நாளும்
தத்துவ மாபொரு ளீத்தென்னை யாண்டருள், (மன்னா)

௨. ஏதாதி பதியே - புக
ழேய்ந்திடும் நிதியே - உல
கெல்லாம் புகழுமா, சில்லாது வந்தவெம். (மன்னா)

௩. நின்னா மம்புகழா - திரு
நாடினன்றோ யிகழாய் - தினம
நிந்தித் திடாமலே, சிந்தித் தென்னையாளு (மன்னா)

௪. வேத பயோ ததியே - புகழ்
வேய்ந்திடும் நிதியே - இந்த
வேலை தனிலென்னை, யாளக் கடனெங்கள். (மன்னா)

௫. மாருத் திரவியமே - நிறை
மாணிக்க மடமே - இனின்
மார்க்கமுண் டாக்கித்தருந், தீரக்கத் தெரிசன. (மன்னா)

௬. அப்துல்லா புத்திரரே - அக
லாத மித்திரரே - புக
ழாக்மமகி காவலர், பாக்யமரு மூமெதலை (மன்னு)

முற்றிற்று.

---

௯௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மதும மாமலர் வன்னப் பாதாரமே - இந்தப்
பையல்க் கருள்வதெந் நா ளையா
பரிமள புயகவியே
பையல்க் கருள்வ தெந்நா ளையா.

அநுபல்லவி.

மதுமா மலர் வனருஞ்சூழ்
மதினககார சுநபிற ரூலே
மற்று ரிடத் தென்முறை, வைத்தாலு மென்றுயர
மேற்றார்கள் நாங்கருணை, வைத்தாள் நபியேதிரு. (மது)

சரணங்கள்.

௧. கருமான் றனையிழந்த, வொருமா னுக்கேகபினை
காட்டில்லின் றழைத்தவென் கோனே
காவலன் மனைமிழக்,
காட்டில்லின் றழைத்தவென் கோனே
அருமாமறை யோர்புக
ழருமறை நபியென
வெங் கிடனொடு மொழி
லரினதில், தினகை, மேபாகி, ரெசெய்
யாவைவர், கோனெஹி, யேகோடு, தசன்வர
வற்றுச் சமுத்திரம்போ, லொத்தாரு மெய்ப்புனி
தத்தோடு நினிறை, வைத்தாள் நபியேதிருப். (மது)

௨. அண்டர்க் கொடிந்தசதகம் நன்றாகவே – யதை
யமைத்து அளித்தவென் கோவே
ஆடக மென நிவாளிர
அமைத்து அளித்தவென் கோனே
பண்டைநா ளாறுஷ தன்மேற்
பகடுள் திருவடி தொடு கழ லொடு பிறை
பாவினிற் பாடிவைத்து, போயவ னேமிபல்
பாவணை யோடினை, காரணம் யாவையும்
பற்றார்க ளுக்கரிவை, யொத்தார் களுக்குமறை
கற்றார்க ளுக்குமதி, வித்தோதது கழியேதும். (பல்)

௩. எக்காலு முய்வினக்கு, மக்காநகரில் வாழும்
எங்களப்ப நல்லா மன்கு மாரா
ஏகாந்தமண் டபத்துறை
எங்களப்ப நல்லாமன்குமாரா
உக்கர சவ்ரங் கைவா
ஒருதனிப் பூதியவர், வெனதிரு தயமதி
லுறிய பாவமெல் லாமறவே பல
காலமுமே யருள், வீர்வரு, வீரென
ராத்தோசு காலமுமு, மைத்தேடி யேகவல்ல
வைத்தே னெனக்குதவி, வைத்தாரும் கழியேதும். (பல்)

முற்றிற்று.

---

௬௬. கீர்த்தகம்–இ–ம–ஆனந்த பைரவி–ஏக தாளம்.

பல்லவி.

நபியே நீரிந்த வேளை, நாமோதவி னேர்சலனம்
தந்தாளும் நாதர், தரு நீதவேதா.

சரணுநு பல்லவி.

புவி வாழும் போறருமவாகை
புரிபுக் கோவே சிமுத்

கவிசேழ லோக்குந் தாதா
கடைக்க ணித்தே மால்திருமே
கன்னை நிறைமணியே, கனக
பணியே, கருமைநிறச் சிந்து
கன்னை நிறைமணியே கருணைவிழியாய்
தமழுகறை கடலேழு புவி ககனும்
யிழிர்செய் மணியே
கனக மணியே, கருமைநிறச் சிந்து
கன்னை நிறை மணியே
கருணை விழியாய், தமழும் கறை கடலேழுபுவி ககனும்
ததிமி கிரிகிச வுல்லாச கம்ப சல்லாச கோண்மை(கவியே)

உ. கவியேகும் கதியிற் சென்றே, கடந்தேதிரை கடந்தோய்
பவரோ யகற்றுஞ் சித, பாகசஞ் சிவியே சிர்
பாதவச் தன மருள்வீர்
பதவி தருவீர், பதும மலரின் சித்ர
பாதவச் தன மருள்வீர்
பரம பதியாய், பருதியென வுல
கொளிரு கிரண மிலங்கு திருவே
பதவி தருவீர் பதும மலரின்சித்ர
பாதவச் தன மருள்வீர்
பரம பதியாய், பருதி யெனவுல
கொளிரு கிரணத் - தாதிமி, (கவியே)

௩. அவிர் சோமவன்ன கும்ப
மமைபு பாடஞ்செதிந்தே
கவி னெழுரும் பூங் காமக்
காவா முப்துல்லா சேயா
காந்த மதி வதனே
கமல பதனே, ககன முகடவிர்
காந்த மதி வதனே
கரும மறைனேர், கவலும் கமிழு
கம்மதுவெனு மால்தரும கரனே
கமல பதனே - ககன முகடவிர்

காந்த மதி வதனே

கருமமறை நேர்கவலும் நபி
முகம்மதுவெனுங் - தாகியே. (நபியே)

முற்றிற்று.

---

௧௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

மாதே யெனக் காதரவாய்ச் சொல்லெடி - எங்கள்
மாதவ மாமரு, மூதர் சமூகத்தில்
மாதே யெனக் காதரவாய்ச் சொல்லெடி.

அநுபல்லவி.

நீதேரும் பொற், றிருமதினு வளர்
திவ்ய மனிற யமுத, செய்யி தருமதிடம். (மாதே)

சரணங்கள்.

௧. அம்பக மூங்குளி, ரும்போக
வின்பக கர்தருந்தா யக்ராம் - கர
ரும்புக ழின்பார்வி, ரும்பும் அரும்பொருட்
சிரி ஞயக ராம் - நாளை

வெம்பும் நரகினிற், றன்பமி குந்தள
வேதனை வந்தட, ராதருள் வாரொடி
தம்ப மெனக்கவ, ரல்லாது வேறில்லைத்
தாயக மாகிய, நாயகர் பாற்சென்று. (மாதே)

௨. சாதனந் தந்தருள், சாதுச வுந்திர
சாதவ ராமெடி - நல்ல
மாதத் தரம்தரு, வேதத் திருநபி
மார்க்கர சாமெடி - வெகு

சீதள, சீமூத, முங்கவி கையிடச்
சித்தங் கொளுமறைச், சத்த முழங்கிடப்

பாதுக மேரடியர், வானறு சேறிய
பார்த்திப மைத்தினக், தோத்ரஞ் செய்தேனென்ன. (மாதே)

௫. தென்றலஞ்சந்தப, ரந்தெழு தண்டலை
நின்றொசிந் திடலும் - அத
கண்டும கிழ்ந்துபொன் வண்டும் என்றுமற
வுண்டிசை பாடலும் - செழுங்
கொண்டல் தவழ்மணி, மண்டபஞ் சூழமக்
காவளரு மப்துல் லாகன் மிக்கோ ருயர்
அண்டர் பணிந்திடு, முண்டகத் தாடொழ
அம்பதி வாகர்மு, கம்மதர் பாற்சென்று. (மாதே)

முற்றிற்று.

---

௩௮. கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பங்கயப் பதந் தாருமே—பாவியான்செய்த
பாதக வினை தீருமே.

அநுபல்லவி.

அங்கி யெரியுங் கர, கங்கைகொள் ளாமலே
செங்கைகொ டுத்தருளு, மெங்கள்மு கம்மதுவே. (பங்)

சரணங்கள்.

௧. அறுவிற் கபுசோ டேகினீர்
அன்று கண்படை, கொண்டெழுந்து
அடர்ந்த மண்டல, முங்கடந்துசென்
றறுவிற் கபுசோ டேகினீர்
அக்களிப்போ, டுறக்களித் தம
ர்க்குழுக்கள, ளக்க ரொத்தெழ
அறுவிற் கபுசோ டேகினீர்
அளிக முறுமொழு, வெளிக ளொடு பல
வொளிக ளிடுதிரை, வழிக ளூழிவர
அறுவிற் கபுசோ டேகினீர்
ஆவலுடனே ஆதி, திருமுன் பாகினீர்
ஆசனத் திருத்திநற், போசனம் வருத்தியே
பசனம் பாத்திரம், வாசனைக் கரத்தெடுத்

அருந்துமென விறை, விருந்து தரவதை
யருந்தி யகமிக, வருந்து மடியவர்க்
காசு ருதுரை, பேசியே வரும்
தாசிமே யபுல், காசிமேதிருப். (பங்கய)

௨. நாளை மநுஷர் வெளியில்
நச்ச ருந்திய, மச்சம் நேரவெ
ருட்சி யோடும, ருட்சி யாகவே
நாளை மநுஷர் வெளியில்
நந்த லாயுளம், நொந்து வாடிட
வெந்துழலவ, னிந்து ஓடிட
நாளை மநுஷர் வெளியில்
கரர்க டுயரலை, பெருக வவரவர்
நயன முயரவே, தவன முடனெழும்
நாளை மநுஷர் வெளியில்
நபிமா ரெல்லாம், நபுசென் றழுமவ் வேளையில்
நாட்டமலைவத் திறைமுன்மன், றுட்டப்பெற் றம்மத்தோ
ரீட்டர் தனையழைத்துக், கூட்டிக்கொண் டுயர்சொர்க்க
நகர மதிலை மகளி ரொடுநல
பகர முறு முயர், சிகர மதில்விடும்
நாதரே ஐவ, நீதரே யிறை
தூதரே மகு, மூத ரே திருப். (பங்கய)

௩. மானி னிடர் துடைத்தவா
மந்தமாவென, வந்த வேடுவன்
சிந்தை கூரவே, நொந்து வாடிய
மானி னிடர் துடைத்தவா
மார்பி டித்துழை, பால் குடித்திடா
தேகினைத் தழு, தேசலித்திடு
மானி னிடர் துடைத்தவா
மலைய நிலையது, குலைய மனவலி தொலைய
வலையி னுள் ளுலைய, வலமுழு
மானி னிடர் துடைத்தவா

மதி யுடனே மருவி வர வழைத்தவா
மாநயந் தருமபி மான துரையே நன்னி
தான மூடனுவமைதி, யானஞ்செய் திடும்மையயல்
மடிமை யொடுபுல, மிட்மை யறவும
தடிமை யிடமுமற, கடிமை யாவுமே
மாறவே நலம், வீறவே புக
ழேறவே மனந், தேற வனுதினம். (பங்கய)

௪. மன்னரப் துல்லா பாலரே
மக்கி கட்சர சான நற்குறை
வித்கு லத்தினி லேயுதித்திடு
மன்ன ரப்துல்லா பாலரே
மாசி னத்தொடு, மேஜெயித்திடுங்
கேச ரிக்கிணை, யோசை யுற்றடு
மன்ன ரப்துல்லா பாலரே
மகுட மணிமுடி, அரசர் திறையிட
பகடு அகல்வெளி, மூகடு லாவிய
மன்ன ரப்துல்லா பாலரே
மகி புகழு மக்கம் வாழனு கூலரே
மாற்றலர்க் கடலரிப், போத்தென வரு மன்னர் —
தோத்திர மொடுபணிந், தேத்திட வேவந்த
மருவே கமலசெங், திருவே பவணமைந்
தருவே சருவசற், குருவ தாவே
மானிலத் தினி, லேயுத்தித்தரி
னாமு கத்திற, குலே கித்தமும். (பங்கய)

முற்றிற்று.

---

௬௯. கீர்த்தனம்—இராகம்—தோடி—திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

சரண சரோருகந் தாருமே—இதா
சனமய மெளனமுகம், பாருமே.

அநுபல்லவி.

அருண கிரணமெய் நாதரே—யொரு
அரிய பெரியவன் றாதரே
தரும மறைநெறி நீதரே
தயவு செயுமரு ளூதரே. (சரண)

சரணங்கள்.

௧. ககனர் புகழு முல்லாசரே - இறை
கருணை பெருகிய நேசரே
சுகந்தன யமுறும் வாசரே
சுகிர்த பதிமக ராஜரே. (சரண)

௨. சுரர்புல் லுயிர்களின் முன்னரே - இறை
சுவன பதிதரு நன்னரே
நரர்கள் புகழும்விற் பன்னரே
நபிகள் பதியெனு மன்னரே. (சரண)

௩. அகில புவனசெங் கோலரே - மக்கத்
தரச ரபுதுல்லா பாலரே
முகிலை யிகழ்கைவி சாலரே
முநீச லெனுமனு கூலரே. (சரண)

முற்றிற்று.

---

௭௦. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கேதார-கௌளம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செம்மலர்த் தாளைத், தந்தா லேமை
சிந்தா குலம்போ மிது வேளை. (செம்மலர்)

அநுபல்லவி.

நம்பிறை தூதா நவ, நீதா
நலந்தரு மாமறை நாதா. (செம்மலர்)

சரணங்கள்.

அன்புறை வாயா, அவிர் தூயா
அடியவர்மீ தருள் நேயா. (செம்மலர்)

உ. மெய்மறை நாவே, மேதினி வாழ்வே
மேலோ னருள், மேன்மைத் தாவுநாவே. (செம்மலர்)

ந. மான்மத வாசா, மயில் நேவசா
மகிபர் வும்மக ராஜா! (செம்மலர்)

ச. நன்னய வானே, நாமெனவி பேனே
நானி லம்பர வும்பெரு மானே. (செம்மலர்)

ரு. புண்ணிய கோலா, புகைவேலா
பூபதி அப்துல்லா, புகழ் பாலா. (செம்மலர்)

முற்றிற்று.

எக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கன்னி-திசுரகதி தாளம்.

பல்லவி.

படிமீ தினிற் றேயாத, பாதபங் கயந் தேடி
பதைபதைத் துருகுதே, பாவி யுளம் வாடி.

அநுபல்லவி.

துடியிடை மாதே, யிறைவன், மாதரை நாடித்
தொல்லுல கிலென், னல்ல லறச் சொல்லு வாயெடி. (படி)

சரணங்கள்.

க. மடவா ரைவர் கெடு வாடை மாற மாற்றி நேரெடி
மாதே யவர், மீதே மானமய லாகு தேயெடி. (படி)

உ. தண்ட லைமக்கா வாழு, மண்ட லீகரை நாடி
தையலே, மையலேன், சகிக்கொண் ணுதிப் போதெடி. (படி)

ந. திருவள ரப்துல்லா வீன்ற, செல்வரைத் தேடித்
தினமண முருகுதென்ன, செய்கு வேனெடி. (படி)

முற்றிற்று.

எஉ. கீர்த்தகம்-இ-ம்-பியாக்கு-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மிக மைய லானேன், தேனே
சகி மானே.

அநுபல்லவி.

ககனமி லுறைந்த, கதிரொடு மறைந்த
அருமதா ரீபிமகு, சூதர்போல். (மிகமை)

சரணங்கள்.

௧. பருவரல் தீரப், பூரகதி சேர
அருளிறை, நபிமுஸ்த பாமேல். (மிகமை)

௨. ஆதர மிருந்த, அறுவினில் நடந்த
பாதபங் கயம், நினைந்தே நான். (மிகமை)

௩. கன்னல் செறியுமெக், காவளப் பெருமான்
மன்னப் துல்லா, மருமான்மேல். (மிகமை)

முற்றிற்று.

---

௭௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக் கிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

சாதமாகவாருமே—பதம்
சாரவே மைய லாருதே
தஞ்சமாக நம்பினேன்—செய்கு
ஷாபொலியே துரையே.

அநுபல்லவி.

ஓத மின்சொல் வேதரே - நிலே
எங்கும் புகழ்மெய் நாதரே
வரத வப்பீர சாதரே - எங்கள்
வள்ளலே ஷா மொலியே. (சாத)

சரணங்கள்.

௧. ஆகமுங் கலைத படிக்குதே - மன
தாசையோ சரண் பிடிக்குதே
தேகமுந் துடி துடிக்குதே - எங்கள்
செம்மலே ஷாமொலியே. (சாத)

௨. பவமெனும் கணை பாயுதே - மனப்
பத்தி யமிழ்ந்து தேயுதே.

தவகிலே யுறவேதந் தருளீர்
தருமரே ஷாமொலியே. (சாத)

௫. மகிபுகழ் காகி னாரரே = சலே
மாணல் லொலிகு மாரரே
சுகிர்த மெய்யதி காரரே --பரி
சுத்தரே ஷாமொலியே. (சாத)

முற்றிற்று.

எச. கீர்த்தநம் = இ = ம் = சகாணு = ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

மனக்கவலை பிணி போக்க
மருந் தெனக்குன் சரணம் = அந்த
மாத்திரைதந் தேதுயரம்
ஆற்றவிது தருணம். (மனக்)

அநுபல்லவி.

கனத்த பாவச் சுமை யாலென்
கழுத் தயரு தையா - அந்தக்
கனங் குறைப்பா ராருமில்லைக்
கருணை செய்மே தையா
தனித்தமுத [illegible] வெகு
சங்கைகசர ணங்கள் பெற்றோ
பனத்தம்வந்தெ [illegible]டாமல்
ஆ[illegible]க்காள வீர் ருபியே. (மனக்)

சரணங்கள்.

௧. கரை தெரியாப் பெரும் பாவக்
கடல் விழுந்தோர் தம்மை - நற்
கரை சேர்க்கும் வங்கமெனக்
காப்பதே நாந் தன்மை
கரைதெரியார் பொன்னிழந்த
வுபகதைபோல் நன்மை

யுள்ளதைவிட் டேபிழையை
யுவ்ந்த பையல் வன்மைத்

திரையதுபோ லுமதடிமை
தியங்கிமனர், தயங்குவெனே
தெவுட்டு ருத தெள்ளமுதே - என்
தீவினை தீர்த் தாளுமையா. (மணக்)

௨. கடை தினத்திற் குதவுகின்ற
கனதவங்க ளிழந்தே - னெனைக்
கைதூக்கிக் கொள்ளு மென்றே
காலில் வந்தே விழுந்தேன்

தொடுத்தபிடி யகற்றவும்மைத்
தோத்திரஞ்செய் தேபுகழ்ந்தேன் - அந்தத்
தொல்வினையைத் தீர்த்தெனைக்காப்
பாற்றுமக மகிழ்ந்தே

அடுத்தவர் தான் பகற்றவும்மை
யல்லாம லகவிடத்தில்
அன்புடையா ரில்லை யெனை
ஆளுமி றருலே யென்றன். (மணக்)

௩. மலரையுடைத் தழுதழுண்டே
மதுகரங்கள் பாடும் - அந்த
மலர்ச்சோயி லனுதினமு
மயில் நடன மாடும்

பலதருக்க ளசைய மந்தி
பாய்ந்துகுதி போடும் - அந்தப்
பதிவனங்கள் கண்டுகலி
பதறியகன் றோடும்

அலர்மகள்வீற் றிருக்குமக்கத்
தரசரப்துல் லாமகவாழ்
ஆலத்தார்க் கெல்லாம் றகுமத்
தானவிறகுலேயென்றன். (மணக்)

முற்றிற்று.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

எடு. கீர்த்தநப்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நானபயம் மெய்ஞ் ஞான நற்குரு நாதா - எம்தாதா
நண்பார்வி னேந்தா, நானந்தரு போதா, நவநீதா. (நான)

அநுபல்லவி.

மானன் பிணைக் கிணை யாயுடன்படு
மாத்திரம் போய்வந்து, தோத்திரஞ்செய்த எம்
மன்னரே மாவிற், பன்னரே - மற
மாத்திச்சங், காத்தித் தினம்
ஏத்திக் கவி, சாற்றித் தொழும். (நானப)

சரணங்கள்.

க. இரவ லர்க்கிதம் பெறவே
யளித்தகற் தரமே, யெழிலார்சுந் தரமே
ஏக பிசைபர, லோகமெனுந்தா பரமே
அரவஞ் சிரமேற், பரவு மண்டலத்
தார்க்கிடை வந்தெளி, யோர்க்குதவுஞ் - சகத்
தன்பரே யார்க்கும் நண்பரே யரு
ளாரச்செய், பாரச்சங், காரச்சிங், காரரே. (நானப)

உ. மறையவர் தொழு, மிறையே
கமலச்செந்திருவே மாயாதைந் தருவே
மார்க்கஞ் சிதைவுறு, தாக்கம் படைத்தருள் குருவே
பொறை யகட்டிடை, யுறையு மண்டசம்
பொக்கென வேயபு, பக்கர்தாள் கவனிடர்
போக்கி யேதுயர், நீக்கி யேபுகழ்
பொங்கச்செய், தெங்கட்கி, ணங்கத்தருங் கைக்குள். (நா)

ந. அண்டர் புகழ்மக்க, மண்டலத்
துறைந்தபர மதியே, ஆண்டோர்சந் ததியே
ஆரஞ் சிறந்ததோள், வாரமப் துல்லா சந்ததியே
பண்டரு மாங்குயி, லென்றுடி யாய்வந்த
பார்வைமின் னுமினத், தாவுட னீன்ற

பால ரேகுண, சீல ரேபாரில்
பத்தர்க்கன், புற்றசம், பக்தெனு மூலஸ்தபா. (கர்ணப)

முற்றிற்று.

---

௭௬. கீர்த்தனம்-இ௰ம்-தோடி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

காத்தீ கத்தர் கஞ்சஞ் சரணமென் கிகாம்
சேர்த்தி றைஞ்சமயல் மிஞ்சுகெடி வஞ்சியரே. (காத்த)

அநுபல்லவி.

பூத்த மதிமுகம் பார்த்திடவே மையல்
பொங்குதே யணங்கேயுல
கெங்கும் பங்கம் மங்கத்
தத்தரிகிட, தித்தரிகிட தொம் தரிக்கிட செசம்தரிகிட
தத்தத் தெய், தித்தத் தெய், தானந்த, மானந்த. (காத்த)

சரணங்கள்.

௧. பூட்கை யொத்ததிறல், மன்னவர்க ளுக்குஅறல்
வேட்கை யுற்றகா, மத்தியிலே சுத்தபுனல்
பூட்கை யொத்த
வாட்கை யுறங்காத் தாலமைத்தே யவர்
வாட்டமற ஆட்டிவழி, காட்டி மீட்டுவிட்டுத்-தத் தமிகிட. (கா)

௨. ஆற்றி வற்றகிளை, நீற்றமதில் மாற்றலரைத்
தாழ்த்த மித்திரர்கள், போற்றவரைச் சேர்த்தவ ராம்
ஆற்றி வற்ற
சீற்ற முற்றே முனைத்தோற்றிய பாக்களுயிர்
செந்திடவி, ரைந்துடல்த, டிந்தவர், தவந்து-தத்தரிகிட. (காத்த)

௩. மால் பெருகிய மக்காமகு மூகரெடி
சால் பொருகியசம் போகமெய் நாதரெடி

பால் பெருகிய

வேலில குங்கரத் தப்துல்லா பாலராய்
வெற்றியுல, கத்தினிலு, தித்தன் புற்று, வைத்தாக் - தத்தரிகிட.

முற்றிற்று.

---

௭௭. கீர்த்தனம்-இம்பியாகு-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

காட்சி யானுறவே யகலாத
கடாட்சம் வைத் தாளு மையா—திருக்

அநுபல்லவி.

மாட்சி தரும்மர, சாட்சிமன் னேபுவி
மாந்தர்க் கருளியமெய், வேந்தேமு கம்மதே
தக்தரிகிட திர்தரிகிட, தொந் தரிகிட தொந்தரிகிடத்
தத்தத்தெய் தித்தத்தெய், தானந்த மானந்த. (காட்சி)

சரணங்கள்.

௧. மாகங் கடந்தருவி, லேகன்முன் சென்று
வசனித்த மாதவமே - யிரு
பாகத்திலு முன்பின்னு, மாகத் தெரிதரப்
பார்த்தரு ளாதவமே
தாகத்தை தீர்த்த, டாகத்தை யேயொத்த
தாரே கருணைபுரி, வீரே முகம்மதேத் - தத்தரி. (காட்சி)

௨. காதகா தங்கடி, கம்மென் றெழுந்தே வீசும்
கஸ்தூரிமெய் வாசரே - வெகு
சீத செழுங்கிரண, சோதி யெனச்சுடர்
சிந்தும்பிர காசரே
ஏத்தற சுந்தர, பாதத்தை யேதொழு
தேத்திப் புகழ்ந்தசவி, கீர்த்திட வானந்தத் - தத்தரி.(கா)

௩. சற்றாரில் லாதநலம், புத்தூரி லேவரத்
தந்தரு ளும்நபியே - புன
லைத்துறு மாகனிமெ, னத்தோறுமே யுத
வுங்கற்ப காடவியே

புத்தோடு ரைத்திடுங், கத்தரே யென்றுரைக்கும்
பூர்த்தியு டனின்றடிமை, தோத்ரஞ்செய் தானந்தத் தத். ( )

௪. டேந் தொனித்துஇசை, பாடும் பொழிலுறை
கீர்த்திமக் காபதியே - சொர்க்க
நாடுஞ்ஜின் மானுடர்கொண், டாடு மபுதுல்லா
நல்கியமா நிதியே

ஏடகத் தாளினி லேவிழுந் தேதைய
லென்றுந் தொன்றுசெய்து, நின்று கொண் டானந்தத்-தத்

முற்றிற்று.

---

௭௮. கீர்த்தநம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தூதராய் வந்தமரு ரூதால் லாவெனது
துன்பந் தீர்ப்பவ ராரெடி மானே - அல்லாவெனது
துன்பந் தீர்ப்பவ ராரெடி தேனே.

அநுபல்லவி.

ஆதவன் மிகழ்தரு மானனத் தோர் - நறை
அங்கம் நிறைந் தொழுகு மாவனத்தோ - ரொரு

அத்தனிடத்தி, லடுத்தவ, னைத்தெரி
சித்தக மெய்த்தித, யத்தில்நி னைத்தவை
முற்றுமெ, டுத்துவு, ரைத்தருள், பெற்றல
கத்திலே, நக்கை நிருத்துய, கத்துவத். (தூதராய்)

சரணங்கள்.

௧. இந்த கலிமா னுடம்போ டுரைத்தோ - ரொரு
இந்தனந் தளிர்க்கச் செய்யு மூரத்தோர் - தினம்

வுந்தித்தி பார்புர மெல்லாமெரித்தோ - ரெரி
வனத்திற் புனலை வருத் தங்கரத்தோர் - பொல்லா
வஞ்சக மஞ்சித, நெஞ்சமு நஞ்சினை
மிஞ்சிய வஞ்சனைக், கஞ்சமெ னுஞ்சர
ணஞ்சலி ஞெஞ்சியி, றைஞ்சியி டெங்கடு
கஞ்சமு தஞ்செய், வுஞ்ஜெய மிஞ்சிய. (தூதராய்)

௨. தாரணிக் கரசெனவே யுதித்தோர் - திருத்
தாளைப்பூ தரமிசை யேபதித்தோர் - தினம்
ஆரண நெறியுற வேவிதித்தோ - ரிறை
அறவினிற் கபுசுடனே மிதித்தோ - ருந்பர்
அண்டரும், வண்டரும், ஈண்டரும், மண்டிய
கன்றிடு, குண்டல, விண்டல, மண்டல
மெண்டிசை, யும்புகழ், கொண்டவ ரொன்றிட
தொண்டர்கள், தண்டனை, கண்டருள் இன்ற. (தூதராய்)

௩. காவனஞ் செறியுமக் காபுரத்தோர் - கன
காம்புயத் தாரபு தல்லா வரத்தோர் - நிறை
பாவன மூடியணியுஞ் சிரத்தோர் - மயில்
பூணை யாமினர் வயினிற் றரித்தோர் - பொல்லா
பங்கச, டங்கண்மூ, டங்கல, டங்கறு
மங்கவி, டங்கமெ, னும்பிர, சங்கன
லங்கள்பி, றங்கும, றங்கள்வி, ளங்கிடு
நன்குத, வங்கவொ, ரெங்கன, தங்கத்
தாங்கு தாகிட கிடதக ததிங்கிணை
ஜெங்கு ஜெயென தொகுதொகு திமிதக
காங்க ரிகரி நிமகரி சரிகித்ய
சாரிசாரி சரி ஜெகுஜெகு தகதோம் (தூதராய்)

முற்றிற்று.

---

௭௯. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

ஆதரித்தே யருள் கடைக்கண்ணோக்கி யென்றன்
ஆகுலந் தீரு மையா,

அநுபல்லவி.

கோதாங் தவள்மாட, கூடகோ புரங்களுங்
குன்றென வளர்மணி, மண்டபங் களும் நிரை
மாதிர மெனவுயர், மதிளுறு பதிபுரு
மாட்சிமை யாயர, சாட்சி செய் திடுமன்னர்
மகுட மணிமுடி பரவுமிரு சரணம் புயமதில்
மருவ வெனவுண ரிதய முகையலர்
மதியி னுளமுதி யவர்க டுதிசெயும்
அருமை தமிழ கம் மதுவே திருமல
ரடியை யெனுமடி, யெனின் மிடி யறவே நீ. (ஆதரித்)

சரணங்கள்.

௧. கனரயிலா துவகைதங், கடிமல ரடி மீதில்
காணு தந்தின முமே
யுரைமதி முகதெரி சனமெந்த வக மீதி
லுறுமோ வென மனமே
குறைகட லலையென, நிலைபடா தலைகின்ற
குறைக ளகற்றியெம், முறையினில் விருத்தியே
விரைவினி லுமதரு, ளொடுவந் தெய்தும்படி
வேண்டு மடியனுக், கீண்டருள் வீர்நயம்
விடல்கள் செயுமொரு, பிடியிடை மடமயிலாள்
விரைந்தவள்
விடமதனை யடுசுவை, யொடு தமசயினில்
விளர்கி யடல்செயு, மடவா ளுமதிடம்
வடக மொடுபிடு துவையை யமுதுசெய்
வனுமை தமிழகம்ம துவே யெமைநிதம். (ஆதரித்)

௨. அண்டர்க கோடிர்த, சதனம் தன்றுக
வமைத் தருளிய நாதரே
யண்டர்க் கொருவிழி யொன்றிய தீவினை
மாற்றிய விப ரீதரே
குண்டலத் தவர்கொடு, வந்தப் ருக்கெனுங்
குரகத மிசையுந்தி, மரகத மலையுந்தி

வெண்டிசை யுஞ்சென், றிவுளிவிட் டிறங்கிப்பொன்
னேணிப் படிபதி லேறிப்புட் கரம் புக்கி
யெழில்க டச்சிமை யவருறை பதியெவையும்
[illegible]மைக்குமுன்
னெதிரும் பலவல அதரி னிடு திரை
யெவ்வயு மொருநொடி வரையி னுல்வியே
அதிக சுடரொடு கதிர்க ளிடுநெடு
மறுவி னுறையுநல், வரிசைநபியேநீ. (ஆதரித்)

௫. மருமலர்க் காவெல்லாம், பெருமிதத் தொடுசங்க
மதுபங்க ளிசை பாடலும்
திருமக ளுறையுஞ்செங், கமலத் தாங்கலின் வாளை
திரையூடு குதி போடலும்
அருமறை யினர்துதி, தருமக்கா வளம்பதிக்
கரச ரப்துல்லாபரி, சனத்தி லாமினர்தந்தி
மருமாவென் றுரைத்தவெம், பெருமானே யுலகத்தில்
மாசணு காப்பிர, கா்சம தாய்வந்த
முதியையிரு ளிளவென, வகிருர முடையீர்
மனத்துறும்
மதிக ளறவேமா னிடர்க ளிடர்படு
மருஷ தினிலடி யவர்மகி ழுறவருள்
மதியே யகமகிழ், கதியே சுடருவா
மதியேயரு மதுநபியே யெமைநிதம். (ஆதரித்)

முற்றிற்று.

௮௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

தூதே யென்றனக்கிப் போதே
துக்கள்கவி நொர்ந்தலே யேறதே
துயர் மீறுதே சகி யாதே. (தூதே)

அநுபல்லவி.

தாருக னுகுமலர்த் தடமதி னத்தபுத் தாகிறே - நானுர்
தஞ்ச நெஞ்ச மேயிய, கஞ்ச மஞ்ச ளாவிக்-கழல்
தருவி ரிறை. (தாதே)

சரணங்கள்.

௧. வஞ்சகத் தாலே, வரும்பிழை பாரா மாருதே
பஞ்சைகள் போலே, பதைபதைத் தாகஞ் சோருதே - தட
நெஞ்சவாரி சஞ்சல, திமிர்ந் தாவெந்தலே நேருதே - பிறர்
ஒஞ்ச விகழ் பவமென், செந்நியி னுறச் சாருதே
தவ னாருதே
வஞ்சிய ருழைசர சஞ்செய் திசைய மனங் கோருதே - யிறைக்
கஞ்சி வஞ்சி யாதுளங் கெஞ்சி,யொஞ்சி டாமலே நேவலமாருதே-ஒரு
தஞ்சமற் றகமுஞ், சலித்தற வாடுதே - எது
தருண முமதிரு, சரண முநலென் றேடுதே - பவ
மெஞ்சகஞ் செயல், மிஞ்ச நெஞ்சமு நாடுதே
யிமைத் தேடுதே யிறை (தாதே)

௨. பாடல மேறிவரும், படையோலம் பாடவே
யாடலஞ் சூடிபதி, நகடோரங் கூட வே - வலி
கேடகங் கணைகொடு, மடையல ரிடை சாடவே - வெருண்
டோடி வருபடை, யூடு பரிகுதி போடவே
சம ராடவே
எடலர் தொடைப்புயத், திறைவ ரிடைந்துளங் கோடவே - யிட
றெண்ணி துள்ளியே படி, மண்ணி னள்ளியே விடுத்தி ரிரிக்
தோடவே - யடர்
கோடகத் திர, ளாடப் பொருள் சேரவே - குறை
கொண்டு தெவ்வரை, வென்றகங் களி கூரவே - வரும்
சேடருக் கிடரோட மங்கலஞ் சேரவே - புக
முாரவே செய். (தாதே.)

௩. சிங்கார வாவி, சிறந்தலே மேற்கொளவமே
கொங்கார மேவிக், குயிலின மோடு லாவமே - வுள்ர்

தெங்கு வான்மழையில், வங்கமுறு மலர்க் காவுமே - திசை
யெங்கும் நிறைபழ, னங்கடொழுநறைத் தூவுமே
நிலம் பாவுமே
கொங்கை வலம்பில, வங்கங், கலர் தருநிபோடுமே - வளர்
தங்குமக்க மேல்வரு, தூங்கஅப்தால் லாமரு மானென யாவுமே - புக
ழுங்கழல் கம லங்களைத், தர வாருமே - அகப்
புரிக - ளறவும - தரிய - விழிகடை பாருமே - ஏவ
தாங்க முசிலிஹே தங்க ண்ணியுடை சேருமே-யெனைக்
காருமே யிறை. (தாதே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

மானே மாமைய லானேன்
மாமாகை யொடு வஞ்சனை,
மற நெஞ்சனை விடத்தானே.

அநுபல்லவி.

கோனு டவர்கள்கொண் டாடுங்
கழல் காணத் தேடுதே - நாளுங்
கோதில் லாத வேதர், நீதமரு மூதர்
மீதுளம் நாடுதே. (மானே)

பநித்த தபநித பநித்தா, நிர்மித்தா
பநித்த தபநிததா மததா, பதநிததா
மநுதாசநு தாசித
பதநிதசுத சரிபஞித்த தபநித. (கோனு டவர்)

சரணங்கள்.

௧. மங்குல் கவிந்தே விரைந்திட ஏகு காதராம்
கங்குல் பரந்தே கரந்திட வேசெய் போதராம் - புயல்
தங்கும்வா னுலகெங்குந் தவழுயல் நீதராம் - பிர
சங்கமா யதிஹெங்கு மேவிய பாதராம் - மருழுதராம்
எங்கணும் புகழிறை, தூங்க நெறிமறை வேத ராம் - அவ
ரங்க வெர்ஷிவா னுல, கெங்கும் வடிவாய் அமைத்
தருநியின் னாதராம் - பநித்த

எங்கணும் புகழிறை, துங்க செறிமறை வேதிராம் - அவ
ரங்க வொளி வாலுல, கெங்கும்
வடிவா யமைத் தாதியின் றாதராம் - புவ
னங்க ளெங்கும் பூரணவுல் லசேராம் - புக
ழோங்குமின்க லாபமயில் வேசராம் - பவ
மூங்கு மெங்கள் பங்கில்லங்கண நேசராம்
போச ராமெடி. (மானே)

௨. சுந்தர மோகி சிரத்தனி, யும்பிர காசராம்
மந்த்ரசெங் கோலின் மதித்துல, காளும் ராஜராம் - மிசை
அந்தரமுக டுந்து, பரிமள வாச ராம் - அலை
சிந்து நால்கலை யுண்ட, சிந்தைவி லாசராம்
விசு வாசராம்
எந்தனை யுவந்தருள், தந்தையி னுந்தவ நேசராம் - இறை
தந்தசொந்த மாகிதி, சிந்தும் விந்தையா ம்தி
ஞாகர் வாசராம் - பதித்த - எந்தனைப் பூ
மைந்தர் சிந்தை, கண்டளந்த பாகராம் - புகழ்
மாறிடா திருந்த, அங்கவி பேகராம் - மாகம்
வந்து றைந்திடு மிந்து வின்றகை வாகரீம்
யோசி ராமெடி. (மானே)

௩. தண்டலை மேவித் தயங்கிடத், தோகை யாடலும்
வண்டினங் கூவிவ னந்தொறுங், கீதம் பாடலும் - மர
தண்டைவா ரணநின்று, கரிகுதி போடலும் - அலர்
விண்டுதேமக ரந்தமண், டலங் கூடலும்
வழிந் தோடலும்
அண்டர்க ளும்புவனத், தொண்டர்வந் தறந் தேடலும் - அரி
குண்டை யொக்கு மேடையி, லங்கு சொர்க்க வாடையென்
ஞானிலும் நீடலும் - பதித்த
மண்டலப்தல் லாமதலை யானவர் - புவி
மானிடர்க்கெல், லாருபிசோ மானவர் - அவ
ரன்று மின்று மென்று மெய்க்குரு தானவர்
சீமா னவர். (மானே)

முற்றிற்று.

௮௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சொகு சுள்ள தீரா, சுந்தரவொய் யாரா
சொந்தமாக எந்தனையு வந்தருள் புரிந்திடுவீர்
சொகு சுள்ள தீரா, சுந்தர வொய் யாரா.

அநுபல்லவி.

அகிலம் புகழுமதி னு வாசரே
அடுத்தவரை ரட்சிக்கு மகா ராஜரே
ஆசை வளருதே யென்றன்
னேசம் பெருகுதே சொந்த
அடிமையென் றெனக் கனுக்
கிரகஞ்செய் தாள்வீரே வெகு. (சொகு)

சரணங்கள்.

௧. பதியினி லடிய னுங்கள் பதம் பாடிப்
பாவமகன் றேடுமென் வுந் தேடிக்
கதிபெற வுமையல் லாமற்
காப்பவருண் டோவுலகில்
கதிவர வழைத்திடும்,
நவநீத மான வெங்கள். (சொகு)

௨. பற்றிநித்த முந் துதிப்பேன் மலர்ப் பாதமே
பட்சம்வைத் தருளு மெனக்கும் போதமே
எத்தனையோ செய்த குற்றம்
இருக்குதே யென்மனதில்
அத்தனையுந் தீர்த்தெனைவந்
தாளுமிற க்கிலே வெகு. (சொகு)

௩. அமரர் புகழுமக்கப் பதியோரே
அப்துல்லா தவத்துதித்த நயினரே
தமதின் பம்பெற வெனக்
குமதன்பு தருவீரே
தருமசீலரே யகு
மதுமுகம்மதே வெகு. (சொகு)

முற்றிற்று.

௮௩. கீர்த்தநம்-இ-ம்-ள துகுல காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஜகமேழ் பரவிய சரண கதியை நாடித்
தவிக்கு தையோ நெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

மகமாக் கடங்கணம், பகமாய் வந்துதித்தளம்
மகராஜர் சியமே ஜெகராசி போகஇந்த. (ஜகமேழ்)

சரணங்கள்.

க. கருதார் படைபடுத்துக், கரத்தில்மனை லெடுத்து
மருவார் கணந் தொடுத்து, மருளும் படி விடுத்து
மடம டென்று சென்று, மறுதிரை யடர்ந்து
தடமென விழுந்து, தலைநிலை யிழுந்து
தத்த ளித்தவுட, லைத்துளைத் தாயிரி
ணைப் பிடித் தெமனி, டத்த ளித்துவெளி
தாவிட வேகுபி, ரோருலைக் கோடிடத்
தாரணி மீதுசெய், காரண ரேயிந்த. (ஜகமேழ்)

உ. சோதிக் கலை புனைந்து, சுவன ரம்பைபோல் வந்து
பேதிக்க வேமொழிந்து, பிரியாப் புவன இந்து
மாதினைச்சி னந்து, மலரடி பெயர்ந்து
தூதொடுமு வந்து, தொலைவழி நடந்து
துப்ப றப்புடவி, வெற்பு நீள் ககன
வைப்பு வானர்தெரி, சிப்பொடு மேகியே
தூயபி ரானறு, ஷேதுந்தா ரிறை
தாயக மாகிய, நாயக மேயிந்த. (ஜகமேழ்)

ங. மங்குல் குடை பிடிக்க, மாண்மத முன்னடக்க
அங்கம் பரிமளிக்க, அருள்சல வாத்தொலிக்க
எங்கணு மதிக்க, இமையவர் துதிக்கத்
திங்களை யழைக்க, திமஸ்கிறை களிக்கத்
திக்கனைத்துளம, ழக்க ளொக்க மறை
புக்க நற்கருணை, வைத்தி ரக்கமொடு

 மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

நீசு லர்ம்கெறி, யேபுகவே யருள்
ஜோனிற் சூல்மரு, மூதகு மதனே. (ஜகமேழ்)

௪. உகமீதி லடிதோயா, துண்மை பயிலும் வாயா
அகமரு வாத காயா, அடியோர்க் கருள்ச காயா
இகமதி லபாய, இருள் குபிரர் மாய
பகரம துளாய, பண்புதரும் சேயா
பத்தி ராசனமி லுற்ற ராஜர்சிக
ரத்தின் வேயு மரு, டத்திலே பாவும்
பாதச ரோருக, காதரே வேதப
யோதர மானத, யாபா நயியே. (ஜகமேழ்)

௫. மதி வதனப்ர காசா, மரகத மயில் வேசா
நிதி மதி லுவின் வாசா, நிறை கருணையுல் லாசா
அதி பரவு நேசா, தகள் பவனி நாசா
பதியின் விசு வாசா, பரமறைநி லாசா
பங்க மார்கவிதின், மூங்கி டாது கரை
தங்கவே யுதவு, வங்கமே யெனது
பாவினி லேபரு, ளேபுரி வீச்பரி
பாலன மேசெயு, மாலரு நயியே. (ஜகமேழ்)

௬. சங்கச் சிகிரின் ஞூடச், சஞ்ச ரீகங்கள் பாடக்
கொங்கைப் பலங்கீண் டோடக், கோகுலங் குதிபோட
எங்கும் வளம்நீட, இரவல ரீடேற
மங்கள மொய் மாட, மறுகணி விஷேட
மக்க மக்கிய ந, வக்கு மிக்கருறை
விக்குலத் தாச, ருக்குள் மெய்க்கவரு
மாகன, வானப்தல், லர்மரு மானெனு
மாநிதி, யேமூஸ்த, பாநபியே யிந்த. (ஜகமேழ்)

முற்றிற்று.

---

௮௪. கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி--ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நாத நேயா னேழை, நானு மெனும்பொற் றுணை
நம்புமெனக், கன்புசெய் தாளும். (நாத)

அநுபல்லவி.

போதகு மன்னர் வாழும், புதுநகைத் தருச் சூழும்
மாதவத் தோரென் றுரு, மகிழ்மக்கப் பதி வாழும். (நாத)

சரணங்கள்.

௧. சூதா யிகல்செய்மன வாது, மூட்கொளும் வினை
மாது மேற்செலு மாசை, மடிந் தகல கடந்தும்
பாத கெதியென் றடைந்தே

இன்றே, நன்றே, கொண்டேன்
தொண்டே, என்றே
பாத கெதியென் றடைந்தேன்
இன்றே, நன்றே

தாகச்செம், தகஜெம், தக தரிகிட, தக தச்செம்
தகஜெம், தக தரிகிட, தகதகடி, திகிடி தக, தத் தரித்தகிண

தக ததிங்கி ணுனி, தகஜெம், தரிகிட
தளங்கு, ததிங்கிணத், தொங்கத், ததிங்கிணத்-தோம்
பாத கெதியென் றடைந்தேன் - படரும்பொய்

பாவ வினைகள் கடிந்தே - படிமிசை
பாறுமென் றும்மைத் தொடர்ந்தேன் - பலதரம்
பாருங் கடைக்கண் டிறந்தே

பத்தி யொடும் சுவண, முத்தி தருங் கருணை
வைத்தி ருதவு மணி, முத்தே கனின் கொழுமெய்

கனதி மறைமி னுட்பம், சுருதி யறைபு கட்டும்
ககன ரெவரு மொப்புங், கமல ஜலன மிப்பக்

தாருமத் தியினில், வாரும் நித்தமையல் திரு மத்தசித்ர
பானுவர வோது மதி, கார பெரு மானே பல
பாவமதி லேயுழலும், பாவியெனை யாளவரும். (நாத)

௨. பஞ்ச விபுலீசு, வஞ்ச மிருந்தே, யென்றன்
நெஞ்ச மிடைக்குழுமது, தஞ்ச மெனவே வந்தேன்
அஞ்சலென் றென்னை யுவந்தே
வந்தே, பிந்தா, துந்தாள், தந்தா, ளெந்தே,
அஞ்சலென் றென்னை யுவந்தே - தாகச்செம்
வந்தே, பிந்தா, துந்தாள், தந்தா, ளெந்தே
அஞ்சலென் றென்னையு வந்தே - அருளுமெய்
ஆரண முதவு கிந்தே, யகன்றிடு மாவிதரும ருந்தே
அலர்மல ரானன மேயு மிந்தே
அன்றே வனிர்ந்துமதி, ரண்டே வரவதனை
ஒன்றோ டொன்றும் படிசெய், குன்று மணியேகுர
கதமிசை, யிடுசர, மெனவொரு, பார்வரக்
கடிதினிற், படிதுர, கதகுர, மதுதொட வே
யிடுக்க ளுறவே, கடுக்க மறவே
யுரைக்க மக்க மோடி
யினமோடுரை யென்றே, விடுகண்ணே புன்னெறி
மோடனவி டாம, லாட லோடெனை மீராளும் நபி. (நாத)

௩. சங்கம் பயிலும் வாவித், தடமும்பல வளமு
மெங்கும் பரவுங் கீர்த்தி, யெழில் மக்கா நகர்வாழுந்
துங்க வப்துல்லா சுதனே நன்னோர்
பொன்னே, மின்னே, சொன்னோர், மன்னே
துங்கப் துல்லா சுதனே - நன்னோர், பொன்னே - தாகச்செம்
துங்கப் துல்லா சுதனே - தொனித்தறல்
. . தாவு முகிற் கரனே - தனித்துயர்
தானத் திறைவன் றன்னைத் தரிசித்த
தாதா, நம்மடி யென்னைத்
தக்கோ ரிடத்தில் மறை, மிக்கா யுணரவரு
ளிக்கோ திக்கிற் றருமை, யெக்கா லமும்புகழத்
தருநீர் விரிவிட்ட நீ, சருவி யெருகிவரு

மருவே செந், தூகள் விளை; கருவே களபகட
வாச மெங்குமது, வீசு பொங்குமிர, காச மூக்தளங்க
மற்றபரி, சுத்தமுறை, வைத்த வுள, மெய்த்து விரா
யுத்றகழ், லைத்தருவீர், மூஸ்தபரமு, கம்மதெனும். (நாத)

முற்றிற்று.

அரு. கீர்த்தநம்-இ-ம-தோடி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

எந்தனை நீ ராஜு மையா
எந்தவிற குலே மெய்யா
எந்தனை நீ ராஜு மையா.

அநுபல்லவி.

வந்த னஞ்சேர் மக்கா வாழ்வே
வள்ளலே ஷபீபுல் லாவே
எந்தனை நீ ராஜு மையா. (எந்த)

சரணங்கள்.

௧. துங்க மதியே நிதியே
துதிசொ ஞமதிரு, பதமி லனுதினந்
துங்க மதியே நிதியே
துணையென் றிருகிறி, கொடுசெல் றிறையவுந்
துங்க மதியே நிதியே
தொடரும் வினைபொடி, படநன் றெனதிடந்
தொடவு, மடமையை, விடவு மனுதினம். (எந்த)

௨. வேத ஙபி மாரெல் லோரும்
விதனமுற மன, தருகு மருஷ அ
வேளோதனி லெவ்வா, யிரள வும்பல
வேத ஙபி மாசெல் லோரும்
விகட மொடுகெடு, கொடிய கிடையினில்
வினைஞு ஷட லத, னிடையின் வாகிதம். (எந்த)

௩. மன்னரப் துல்லா குமாரா
மகிமை பெருகிய, மகிப ரெனவரும்

மன்னரப் தில்லா குமாரா
  மறமை மிகல்புரி, மறவர் தொழுதிறல்
மன்னரப் தில்லாகு மாரா
  மறுகுமு மதனிழு, மருவி கமலநமெய்
மருமு தருழுதே, மகிழ்வோ டனுதினம். (எந்த)

ச. மக்க மதீனு வாழ் வோரே
  மதுர நிறைபுன, லருவி பெருகிய
மக்க மதீனு வாழ் வோரே
  மதகு தனில் கயல், குதிகொள் பழனிமார்
மக்க மதீனு வாழ் வோரே
  மடுவு மணமெழு, தடவை பலவள
மகிமை பதிவள ரகுமது நபியேநீர். (எந்த)

முற்றிற்று.

அ௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

வரவேணும் வேணுமே
வந்தே தந்தான், தந்தானவே
வரவேணும் வேணுமே.

அநுபல்லவி.

தாரு வனஞ் சூழந், தாம மக்கா வாழும்
  தங்க, மங்க, மெங்கும்,
  பொங்கிடு, சங்கை நபியே. (வரவே)

சரணங்கள்.

௧. சூதுவினை போகச், சுகமதி யாகச்
சுந்தரந் திகழ்ந்தபதந், தந்துவு வந்தே. (வரவே)

௨. முச்சுடரும் நீரே, மெய்ச்சுமுக மேரே
முந்திதா, நித்தமுமே, புத்தியுடனே. (வரவே)

௩. செங்கமலப் பாதா, ஜெகமகிழ் தாதா
செஞ்சுடரு, மஞ்சமுக, விந்நசை நபியே. (வரவே)

சு. மக்கநகர் வாழ்வே, மறைமுஸ்த பாவே
மன்ன ரப்துல் லாவருளு, மண்ணல் நபியே. (வரவே)

முற்றிற்று.

அஎ. கீர்த்தனம்-இ-ம் முகாரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

அன்னமே நான்கொண்ட மயல்சகி யாதென்று
அறைந்திடு வாயெடி, மதுமா நபிக்குப் போய்
அறைந்திடு வாயெடி, அன்னமே.

அநுபல்லவி.

எந்நாளும் புகழ்மக்க, நன்னக ராஜிய
ஏந்தல் முகம்மது சீர், வாய்ந்த பூம் பாதமே
எண்ணு மெனதுளம், நண்ணும் விதமதை
எண்ணு மெனதிரு, கண்ணின் மணியிடம். (அன்ன)

சரணங்கள்.

க. முன்னு விறையொளி, தன்னுற் சமைந்தவர்
மூவுல கினுக்கர, சாய்வந் துறைந்தவர்
இந்நானி லேகமியாய், வந்தமைந்தவர்
ஏக பெரியோன் மறை, யேதந் தறைந்தவர்
இணக்க மூட்டினவர், தமக்கு மிறையருள்
வணக்க நெறிமுறை, வளர்க்கு நபியிடம். (அன்ன)

உ. மாசற்ற சந்த்ரப்ர, காசத்தினை யொத்தவர்
மாமதி னுவினி லேயர, சுற்றகர்
தேசத்தை யாள்மன்னர், மேல்ஜயம் பெற்றவர்
தேவர் முழு வேதத, யானந் ஷ்ட்டற்றவர்
தேக முழுதுமொளி, யாக வெழில்தரும்
மாசு பெரும்புரை, வாசன நபியிடம் (அன்ன)

௩. பூஞ்சோலை சூழ்மக்கா, புரத்தினிற் பிறந்தவர்
புண்ய ரப்துல்லா விரு, கண்ணெனச் சிறந்தவர்
வான்சோதி மயிலாமீ, னார்வயிற் றுறைந்தவர்
வள்ளல் முகம்மதேயென், னுள்ளகம் நிறைந்தவர்
வாடி யனுதினந், தேடி யவர் புகழ்
பாடி மிகவுங் கொண், டாடிடவே அடி. (அன்ன)

முற்றிற்று.

---

௮௮. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

எங்கோனுக் கெங்காத, லன்பாக
கண்பா யிசைப் பாயெடி
பெண்ணே, கண்ணே, அன்பாக
கண்பா யிசைப் பாயெடி.

அநுபல்லவி.

மங்கர்த மகத்துவ மானஅ, லங்கார மிகுத்த மெய்ஞ்ஞான
ஜெயமோன, அபிமான, தயவான. (எங்கோன்)

சரணங்கள்.

௧. அம்போருக பாதசிங் காரரேடி
அலங்கார மங்காத ஓங்காரரேடி
கம்புமுளத் தேஜழுபம் காளர்
சம்பூரண மானத யாளர்
பொறையுள்ள, [illegible] வாண, நிறைதோழர். (எங்கோன்)

௨. நல்லா ரவருக் [illegible] ளாளரேடி
நயிமா ரினவர்க் குயர் தோழரேடி
வல்லாரோ டெதிர்த்தகோ மானர்
எல்லாவகை யுற்றசீ மானர்
ப்ரமானு, ருசை தேனர், பெருமானர். (எங்கோன்)

௫. மக்கா நக ரத்தர சாட்ச ரெடி
மனுநகாலு மிசைத்தால் மோட்ச ரெடி
தக்கோ ரப்துல்லா தந்த நேசர்
மிக்கான முகம்மதுல் லாசர்
பிரகாசர், மயில்வேசர், மகாராஜர். (எங்கோன்)

முற்றிற்று.

௮௬, கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

உசித மதுர சதுரங்க வேத
வரைபுகழ் மறை நாத ராம்—இறை
தூதராம், மகு மூதராம்
அக்சுத, ருச்சிதர், கொர்ச்சிதர், வச்சிரதேகர். (உசித)

அநுபல்லவி.

வசையுறு தரணம் புடை
சுற்றிடுங் காவுறைந்த மதீன மாநகர்
வாழும் நரர்கள்பல், லோரும் புகழுமிவ்
வையக் தனில்வரும், செய்யி தருமதே. (உசித)

சரணங்கள்.

௧. மூர்ந்த வுதித்தமு கம்மதிய் யாவெனு,
முக்கைதம, னத்திகி, லோத்தனு தினமும்
வந்தனம் செய் மனமே - அவரர
விந்த மலர்ப் பதமே
உந்துசு, காந்தி, றைந்த பரிமள
மூர்த்திரி, ரும்சவ னந்தரும், நாயக
சீந்த வுலகினில், வந்தது தாங்கரி
னீறினி லாதுசிங் கேடுறன வந்தவர். (உசித)

௨. அங்கமெல் லாம்புசுந், தங்க மயமென
அத்தனி, டத்திடு, தித்லி, சித்திர

வங்கண மாமயிலா - யிருந்தவ
ரெங்கணு மேயபிலார்

பொங்க முறுஞ்சுவ, ணங்கரும் வானறு
ஷண்முகுறு; சம்பிர, சங்கம தானவர்

அங்கிஷ மேதைய, ரான குறைவிய
ராக்யமெய் வாக்யசெள பாக்யமு கம்மதே. (உசித)

௯. அப்தால்மு ஞபிஞ் இத்தவர் ஹாஷிம
இத்தபொரு, ளப்துல்முத் தலிபுதவத்

தப்துல்லா, புத்திராம் - மாதாமினர்
பெற்றம கத்தவ ராம்,

எத்திசை யும்புக, ழுற்றிடு மாமக்க
நத்தல மீதிலுர்ப், பத்திய தாய்வந்த

கொத்தவ ராம்பரி, சுத்தம தாகிய
கோனேடு மேதிட, னேடுரைத் தோ ரவர். (உசித)

முற்றிற்று.

---

௧௦. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சீத நான்மலர்ப் பாதமே தெரி
சித்திதய மலர்வ, தெத்தின மோ கபியே. (சீத)

அநுபல்லவி.

ஆதாம் பெருகி வெள்ளம், மோதி வருகுதே கள்ளம்
அடாம லெனைவில்ல, அடிமையென் றுட்கொள்ளும்

மாதிர மீதினிலொரு, போதினுக் தோயாததிரு
மலரலரினை சேரும், ஜலகினையே தந்தாளும்

மணமகி ழுற்றடி, ஸைமிஞனா மெய்த்திட
மலரடி மத்தக, மிசையுற வைத்தான்ன

ஙகெசனு மாசற, வேதெப்பு மேயிர
தர்சண மோயம, வாதைதி லெல்லை

மானிலத்தி னிடை, யேயுதித்த மதி
யோடுமைத்த முதி, யோரே நற்றவத்தின்

மறையெனும், திறை நறையினை புணை வுதவிடு
மதம்பத னியர் துதி, பதிமு கம்மது வெனும். (சித)

சரணங்கள்.

க. கங்கைகரும் புவிவலைய, மெங்குமரு வாருலைய
காயும் புரவிகொடு, பாயும் அலிவலிய
துங்கவன் றனைவ, ணங்குமுன் கடலிடைய
துங்குஞ் சூரன்றனை யழைத்தக் கோரந் தனி சிழைத்த

துணைமரு கர்க்கச, தினைமன யிக்கொடு
தொழுதெழ அக்கண், மருளிய ருக்கனுச்

தோயதி, பால்புக, வேமிக, வாய்விடுத்
தோதிய, காயக, மேயுமை, நாடியே

தோத்ர முற்றடுமை, சாற்று நற்கவிகை
யேற்றருட், கடைக்கண், பார்த் திரக்கமொடு

தொடுதுணை, செயுகெடு, முடிசுட ரறுவிடை
தொடுமதி ஜய வீடி, படியினா டுருவிய. (சித)

உ. அத்திரிவி டுத்தடர்வ, னத்திடை யடுத் தொருவ
னக்ஷமத் தோடெறுள்ப, ராக்ர மித்தீத விரைவா
யுற்றிடுங் கொடியக்ருக், கத்திடும் பரி வந்துரு
தாண்டிப் படிக் குரைக்கத், தீண்டிப் பிடித் திழுக்க

வரமொட தட்டிப்பு, மரமது கட்டிய
வுவமைநே ரிட்டடி, பெயர்வதை விட்டிட

வூழ்விதி, நாள்முடி, வானதி ஞல்கம
தூரவ, ரலவ, தாறிட, கோர்ந்துமெய்

நூக்க மத்தமென, வேக்க முற்று இரு
நோக்குருத், தழுதென், விக்ககற் றிடுமென்

அகார யதிடுனடு, மருமல ரடிதொழ வவ
னுமைபுக வருளகு, மதிமு கம்மதுவெனும். (சித)

௩. செம்பொன் மேருவின் குமுத, நண்பன்வர் துறைந்தவிதச்
சேணமு மணிக் கம்பிசை, தோணும்பொற் கும்பமூத
லம்பர மதி னுடுக்க, ணம்பரத் திருந்த் தொக்க
ஆரமலர் சிறந்த, வாரமென வளர்ந்த

வரணுறு மத்கமி, னுறுபுகழ் மக்கிய
ரஜமிக ளுக்கர, செனவரு மூக்கிய

ராரண, மார்கலி, வாரியை, மேபுமை
யசரிய, ராரப்தால், லாசுத ஞரென

ஆல மூற்றும் வெற்றி, யேபடைத்த் கந்த
ராயுதித்த கொற்ற, வாணுஷமத் துதித்த

அடிமை கடிபடி பிடிமை யறகித
மருளு நபியகு மதாமு கும்மதுவெறஞ். (சித)

மூற்றிற்று.

---

௬௬. கீர்த்தனம் - இ - ம் - சாவேரி - ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அரவிந்த மாமலர்ப் பாதார மீதே
ஆசைகொண் டேனிப் போதே. (அர)

அநுபல்லவி.

மருவிரியும் வனச வாவி செறியும் பனச
மற்றும் பலபொழில்கள், சுற்று மூடு புரிசை

மாமதி, ஞவிருந், தேபுரக், தாளும
ஞைகர, மாகுண, மாமுகம், மதுவெறும். (அர)

சரணங்கள்.

௧. கருணைக் கண்ணே வளர் காலை - அம்மாலை
கத்த னுமை யழைத்த தாலே

கதிர்விட் டெறி பொற்பதி மிற்கிசை
வரும்க்க மதிற், திருவுற் றுறை

கருணைக் கண்ணே வளர் காலை - அம்மாலை
கத்த னுமை யழைத்த தாலே

காசகல் வாசனு, ஆசிறை யோனது
வேதநும் பால்விக, வாசகமே சொலக்

கருணைக் கண்ணே வளர் காலே - அம்மாலே
கத்தனுமை யழைத்த காலே
கடுவன படவிகந், திடர்பொடி படநடை
கடிகுர கதமிசை, கடவுள ரோடு செலக்

கருணைக் கண்ணே வளர் காலே - அம்மாலே
கத்த னுமை யழைத்த காலே

அருண னெறிக் கிரணம் போலே - விண்மேலே
அம்பர மூக்க டந்தப் பாலே.

சரணம் பல தெரிந்து, காட்சி வெண்டிடை புகுந்து
கத்தன் றனையு வந்து, காதல்கொ ளநடந்து

காணரி தாயுவ, மானமி லானது
வேதமுன் பரனை, வானமே யென

அதிர்த்த தொனியொடு முழைத்த பெரியவன்
மறுத்தும் சபியென, திடத்தில் மூடுமென்

றருளிய வாறும் - அலக்கிர த
மொழியொடு கூறும் - நற்பேறும்

அத்தனி டத்தினில், மெய்த்தவ சனித்து
அறத்தை வளர்த்த, மகத்துவ சபியேறும். (அரவி)

உ. குமுத கண்ப ளிசை கோவே - தாஹூரவே
கோதிலை புரந் தாள்மூஸ்த பாவே

குமுதத் தடமேவிய, பாடிமன்
நிமசுக் கிறையோ னுரைபோல்வருங்

குமுத கண்ப ளிசை கோவே - தாஹூரவே
கோதிலை புரந் தாள்மூஸ்த பாவே

கசிரு ளாசம, வாஞ்சபி லேமிகு
பாசனு காசிர, காசம தாயிசுநும்

குமுத கண்ப ளிசை கோவே - தாஹூரவே
கோதிலை புரந் தாள்மூஸ்த பாவே

௱கூஅ. மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

குடுமியி னெடுவரை, கொடுகட லெனவரு
முடலின்மன் னவர், தெரிதரவும தடிதொழுங்.

குமுத நண்ப னிகை கோவே - தாழிநாலே
கோதினை புரந் தாள்முஸ்த பாவே

அமுத் வின்ப மறை நாவே - பொற் பூவே
ஆதுலர்க் களிக்குங் கற்ப காவே

திமிதப் பாடல மாவுந், தேரி ரதவகை யாவுந்
தெண்டிரை போர்க லாவும்
தொரர் படைகள் தாவுந்

தித்திரள், மேற்சுழல், காற்றென, வார்த்தெழு
மாற்றலர், போற்றிடு, பார்த்திப ருகிய

திருட்ட னபுஜகில், முரட்ட னெடுபடை
திரட்டி வருபது, நகட்டி னடையலர்

தியக மேக மணல்விடுத், தீர்விரைவர்க - நல்போக
திளர்த யாபார, திண்ணிய பராக்ரம
தாணமன் னேர்புகழ், தாயக நபியேறும், (ஆரவி)

௧. மேருட குப்பம் கிரைமாடம் - பொற்பீட
மண்டப முஞ் செறிந்த கூடம்

மஞ்சத்தினி லேமட மாதர்கள்
கொஞ்சித் தின, மேயபி லோசைகொள்

மருட கும்பம் கிரைமாடம் - பொற்பீட
மண்டப முஞ்செறிந்த கூடம்

மாமணி மாலிலபொன், னுடையி னுளும்பல்
மாவிதி யாவிடு, தோரண மேபுனை

மருட கும்பம் கிரை மாடம் - பொற்பீட
மண்டப முஞ்செறிந்த கூடம்

மதுரசெங் கமுகு, சண்பக முசலிகை பலர்
மதுவொளி கியபொழில், புடை செறிதாவுற

மருட கும்பம் கிரை மாடம் - பொற்பீட
மண்டப முஞ்செறிந்த கூடம்

விகட துன்பஞ் சிதைத் தோடும் - பொன்னுடும்
விண்ணவரும்புகழ் கொண் டாடும்

அகமிற்ற தாலமக்கா, ஆளுமப் நல்லாகண் மிக்க
அரும்பொரு ளாயுதிக்க, ஆலமெல் லார்க்கு திக்க

ஆரண; மேதரு, காரண மேயறி
வாரண, மேயிறை, பூரண மாயெனை

அடுத்த பிணியொடு, தொடுத்த மிடிபவ
மகற்றி யகவழி, திருத்தி யேயெனை

யாள்வது நீரே பல்லாலெனக்
கார்சொல்லு வீரே - யென் பீரே

அற்றக ரத்தைய, மைத்த பரி சுத்தம
கத்துவ முற்றிடு, முஸ்தபா நபியேநும். (அரவி)

முற்றிற்று.

---

௯௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

பாதமேநதந் தாளவேணுமே - படி
மீதில் நாளுமே நேசயாத் திருப்
பாதமே தந் தாள வேணுமே.

அநுபல்லவி.

காதகர் தம்நறை விசும்பிர காசரே
காரண ரேமுஸ்த பாவேமு கம்மதே. (பாதமே)

சரணங்கள்.

௧. வேதரே நவ, நீத போதரே - யுயர்
வேதாம்பர மாகிய கழிகளில்
மேலாம்பர மாக வுருந்திறல்

வேதரே நவ, நீத போதரே - யுயர்
வெற்றிப் பதிசுல, னத்திற் றின்மர
சத்தத் துடனேசெ, லுத்திடு மாமறை

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

வேதரே நவ, நீத போதரே - யுயர்
வெள்ளங் கரைபுரண், டோடும் நதியினி
லுள்ளங் குளிரவே, தள்ளிக் கடந்திடும்
வேதரே நவ, நீத போதரே - யுயர்
வேந்தர்கள் வந்தடி, தாழ்ந்து பணிந்திடும்
வாய்ந்த மணிக் கதிர், காந்தி யெறித்திடும். (பாதமே)

உ. வாசரே மகு, டமுதல் வாசரே - நிதம்
வானவ ரேயும, தேவவி லாசிட
வாகுட னேயா, சாளும்நன் னயக
வாசரே மகு, டமுதல் வாசரே - நிதம்
வையம்புக, ழும்புகழோ டருள்
செய்யுங் கிரு, பாகர ராகிய
வாசரே மகு, டமுதல் வாசரே - நிதம்
வந்தின்ப தந்தனை நம்பிய
வம்பன் றனக் கன்புசெய், வீர்தினம்
வாசரே மகு, டமுதல் வாசரே - நிதம்
வையந் தனிலிந்தப், பைய னுமை நம்பி
மையல்கொண் டேனெனை, யுய்யுந்த யாவரே. (பாத)

௩. தாயகா மக்கா, வாழும் நாயகா - வெகு
தாபத்துய ரும்மயர்வும்வெகு
வாயுற்றிடு, இவ்வினை தீர்த்தருள்
தாயகா மக்கா, வாழும் நாயகா - வெகு
தருமக் குண முமபொறை, யுமநிறை
பொறுமைத் தவமுந், தணிவு நல
தாயகா மக்கா, வாழும் நாயகா - வெகு
தருபோ தித, வுங்கொடை யப்துல்லா
பெறுபா, லகராய்வரு லபியெனுங்
தாயகா மக்கா, வாழும் நாயகா - வெகு
தாசி மெனும்புகழ், யாசின்மு கம்மதே
யாசைகொண் டேனிறை வாசங் கமழ்திருப். (பாதமே)

முற்றிற்று.

௯௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

அழுதமு தேறும் பாத, மடைந்தே னெனையாட்சித்து
ஆளுமென் னுளும் நீரையா.

அநுபல்லவி.

முழுமுத லவனருள், பெருகிய திருமறை
முழுதினுள் ளுறை கோவே - நபிமுஸ்த பாவே.

வளமூறு சுவன்றன், னகர்வளர் காவே
வர மணுகிய நபிகளி னொரு பூவே
இளையுறு கவிகையி னிடைவரு தேவே
ஏந்த லெயாறரு, லேமரு பூபே

எத்தவ முற்றவொ, ருத்தனை, மெய்த்தநு
விற்றெரி சித்தஜ, கத்தரு நபியே. (அழுதமு)

சரணங்கள்.

௧. மாய னிபுலீசவன், மாய்கை வலையுட் சிக்கி
மயங்குதென் னுளம் வாடி - நல்ல
தூய பெரியோருரை, மாறியே கெடுமெந்தத்
துட்சனை ரொடு கூடிப் - பொல்லா

நேயம்வைத் துருகிய, நேரிழை யவரோடு
நித்தமு முறவாடித், பவமே லாடி

பாயும் வேதமறி, யாதவ னானேன்
அண்டினோ ரெவர்க்கும், வம்புசெய் தேனே
மாய மாகிபித, னிடைந் தேனே
மறுகும் வேளையுமா, யேகினேந் தேனே

மதிக்கும்நல் லிறையரு, ளதிக்கும் நபியே யென்னி
லிருக்கும்பொய் பவ்வினை, தனிர்க்கவென் னேசான் (அழுத)

௨. சொல்லா லுயருமதி, வல்லாளரெவர்க்கும் பொய்
சொல்லும் வினைஞ னானே - னதி
னில்லார்க வினைச்சேர்ந்த, கல்லாக்கல் லுளாதேர்ந்து
கல்லாதவ னானேனே - கருங்

கல்லோ வென்மன தையே
வல்லோன் றீனத் தொழாமே
லல்லுற் றிடடந் தேனே - தாம வானே

சொல்லிலா ஞுதகவு, லெத்துயர் தீரும்
சோம்பும் விம்பும்மற, வேழுகம் பாரும்
ஒல்லிரி அமனு, பதமலர் தாரு
மூவக்கென் ஞனு மறை, யோர்வழி சேரும்

ஒத்தா, சுற்றிடு, சுத்தர்க, ளொய்த்திட
வெற்றிவி, ளேத்திடு, முஸ்தபா நபியே. (அமுதமு)

௩. மூத்தி தருஞ் சுவன, மொத்ததிரு மக்காவா
மூத்தம குண நீதா - எங்கள்
சித்திர ரபுதுல்லா, பெற்றநல் மகவெனுஞ்
செய்யிதே மகு மூதா - நாளும்

பத்திவிட் டொளி வீசும், பத்தினி யெனுமாமி
னத்துவக் திடு போதா, ஆதியின் தூதா

சுத்த வெனுத்த னவ, னீத்தெரி சித்தீர்
கருணை யோடுமெறி வழுதுரை சொற்றீர்
இத்தன் தரம் பொருத்திடியே வைத்தீ
ரீறி லார்க்கு முதவிசெய் குணத்தீர்.

இரவல ரினிலொரு, பயலிவ னெனவெனக்
கருள் புரிகுவ தரு, மதாஜபி நீரேன். (அமுதமு)

முற்றிற்று.

---

௬௪. கீர்த்தனம்-இப்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

அருட்சக்ர பதிரே - எங்க
ளருமது சாகிபேயென் பிரே.

அநுபல்லவி.

தெருள் மூகப மாமறை, தேர்ந்தலே பேரின்றவா
தேறும் தங்கலிக்கன் பாலிலே மாதவா

பொருள் நற்குண மொருமை யொழிபல சார்ந்தவா
போதபூ ரணகலைக், கியானபா ராய்ந்தவா

புத்தியர் புகழ்தர, அந்தி பகலுமொரு
சிந்தனை யெனவிறை, மந்திரம தோதியே

பூத லத்தினிடை, யாவரு மகிழுற
மாத வத்துறைபு, மாசன மொளிரே, (அருள்)

சரணங்கள்.

௧. மூப்பாரா நாரமுத்து, வாப்பா வெனும் பெயரே
முழுதாம்பெற் றோங்கிய நாயகா

மோனக்குரு வானவா, ஞானமெய்ஞ்
ஞானக்குரு மார்களு, மேபுகழ் - மூப்பார்

மூகிலும் பொருவுங், கர மங்கையி
லகிலங்க ளடங்கனி, ளங்கிய - மூப்பார்

முருகவிழ் மலரடி, யிருபொழு திறுமேடி
முடிதிடு மடியவர்க், குறுதி பெறவருளு - மூப்பார்

காப்பாற்று வேனுனக், கேங்கினேதே சொன்ன
கருமந் தவறு திருமென, வெழுந்தே முன்ன
மாய்ப்போ யிறைசமுக, மருவுஞ் செயலை யின்ன
மகிமையென் றெடுத்துள, மதித்திடு மோபன்ன

மண்டல மதிலும, தன்டையி லுறுபல
தொண்டர்க் கினிலொரு, வண்டணும் மலரடி
மருவி யருமையல், விருமை தனிலுமுற
மகிழ்வி னொடுநேம்மருள், பெறுவது திடனெனத் - தானே
உம்மை நம்பினேன் யானே - தரும வானே

மனமெய்த் திரக்க, மொடுசற் றெனக்கு
-டமைத் தனத்தை, விடகட்டு வைத்துதவு

மாசிலாத கருணைக்ர ரசிய
தேசி காபர மேசிகா மணியே, (அருள்)

௨. சங்க மானவர் பாத, பங்கயர் தேடி வந்து
சாருத லோவனந்தன் கோடி

சாரப்பிர சந்நதவி ரும்பியே
வீரத்தினி ருந்தெழு மாவெனச் - சங்கமா

சுசி யொத்திடு வத்திர நித்திய
முசிதத்தின்வி ழித்தபா யத்தொடு - சங்கமா

சலதர மின்னெடு, காதல மதனொடு
ஜனமனு தினம்விடு, சரமென விரையொடு - சங்கமா

கங்குல்வந் தேயுறு, போதினி லேசிறு
காளையர் பின்றொடா, வேதட மேகநத்
தெங்கணு மிருள்பரந், திடவுங்கண் டேவெருத்
தேகவோர் கிரணமுன், டாகச்செய் தேமரு

கெணுகிய நத்திடை, வருவதி னுப்புக
வினவேனுடா நித்தனு, மெனவினை செப்பிட

வெளியுறு மணிமனை, புகநில வகலவே
எதிர்வரு சிறுவர்க, ளிவைவெளி வரவுமே கூறச்
கேட்பவ ருளர் தேற, வுள்ளன்பு மீற

இதயப்ர சங்க, மெனவற்புதங்க
ளிசையச்செய் துங்க, மிசையப்ர மாணமுட

னேக மாகவனு; போக மீறியதி
யாக யோகபதி, யாகிய வொளியே. (அருள்)

௩. ஆக்கந் தழைச்கவுல, மாக்கள் சொல்லமு தத்தால்
அமலெனும் பயிர்விளை காடு

ஆதிக்கம தாகிய மேன்கவி
மாதிக்கிறு வேலிசெய் தேபல - ஆக்கந்

அறமுந் தவமும் பொறையும் மிடு
திறமெங்கும்வி ளங்கவி ளங்கொளு - மாக்கந்

அருமறை யுரைகடை, யமுதிரு செவிமடை
யதின்வழி யுளமெனு மயம் நிறையவேபல - ஆக்கந்

ஊக்கந் தருங்கர்சி தார்க்கரு சானவா
வுண்மை தருமெய்மறை, வண்மையமே லானவா
பாக்கிய மெனுகல, பலன்றரு தூயவா
பர்சுகு முறைகல, பதவியி லானவா

பரமப தத்திடை, அருமை மிகுத்தவா
பரமனீ சுத்தியே, விரதமி ஹற்றவா

பகரரீ தெனுமர, மகளொடு பணியணி
பளப ணேனவெ, திகழ்தரு பாகதி புகு மேசுர
இசுமர் யீலொசி பாலா - மாகுனு சீலா

பதனற்றி நித்யம், வதனத்தை வைத்துப்
பயல்முத்து தற்கு, நியம்த்தொ டேயெனது

பாகமீ தருள்செய், வீரென தருமாது
சாகியென் றவஹி, யோர் புகழ் குருவே. (அருள்)

முற்றிற்று.

கூ௫. கீர்த்தநம்-இ-ம்-சாவேரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

தந்தாளு மேடாதவா தாரம் - தயவுடனே
வந்தாள வுமக்கென்ன பாரம்.

அநுபல்லவி.

சொர்ந்தாருங் குழலென வரரங்
குவிந்த வாழைசெங் கமுகதை நேரும்
மந்தாரம் வந்துவ ணிந்தசெய் யார
மதிக் கொணுவரு தைமி னதிகாரம்

மனுநெறி யொடுட்டறை, வழிநெறி புரியவே
மகிபுகழ் தரவரு, மருமது சாகிபே. (தந்தாளு)

சரணங்கள்.

க. மனை தனிவொருதின, மன்மகள்மருவிபிருக்கமாடத்திடைட்போய்
மறைபட விழையுறி குவகென, முனைவி யுருத்த் , முடவௌழுந்து
நினைவொடு தொடர வுள்ளிலே நிப்பமனவே தருக்க
முழும்போ தெரு.
நிலவது குலமுழு திணுகிறை யொளிவுபொருக்க
நேரிழை நோக்க

மந்திரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

நின்ற போதுகுல மக்கள்க ளிக்க
நிகழ்த்தி வருமுன முடல்சினை யொக்கக்
கண்ட மறந்தது பின்னாகி டக்கச்
கலந்த போதுபினா மேனிவி ளக்கக்

காரண மதுபெரு, வாரண மெனவெடுசெய்
தாரண மறையயி, லாரண வொலியேநீர். (தந்தானா)

௨. பதிமுழு தினும்நிறை தருபல பயிர்களும் வாழ - படர்கிரணம்
படுமணல் தனிலடி தொடுமவர் பதறியே யோடப்
பதியோ ரெல்லாம்
மதிகெட விடுமழல் பெரிதிது வெனமனங் கோட - சிறார் முதிய
மனுடர்க ளுடல்பிடை பட மருளுவர் துயர்நீட - மழைகள் தேட

மறுகு மானவர்க, ளிடர்கெட வேத
மந்திரஞ் சொலிது ஆவிரக் தோத
உறுமுகி லுடனெழுந், திடியொடு நாத
முற்ற மின்னலொடு, சொரியவி னோத

மோங்கிட விருபுகழ், பாங்கிட வறிதுகள்
நீங்கிட வறிஞர்கை, தாங்கிடு மொலியேநீர் (தந்தானா)

௩. கனமுலவியபொழில்தொறு, நறவுகளொழுங்கேதரீடும் - காவினில்வாழும்
கடுவனுநெடுமர முடிபொடியவேகுதி போடும் - ககனுலாவுங்
கனமெனவை யினமரி, பொடுகுயி லனமிசை பாடும்
வாவிக டோறும்
வளர்வளை கமுகிடு மடல்வட மதிலசைக் தாடும் - வனப்பி னேடும்

வற்று முதபுகழ் வருகுணைமி னாசா
வரிசை யாணிஞ் மயில்கு மாரா
பத்தர்க ணத்தைய கற்றுமு தாரா
பாவலோ ருழைபண் புருளுப காரா

பருமதி ஞெனுகல, மிகுமதி மறையுணர்
தருமதி யுடைமக்கல், லக்குந்து சாமிபே. (தந்தானா)

முற்றிற்று.

௯௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-ரூபக-தாளம்.

பல்லவி.

கண்டுகொண் டாலிந்த வேளை - யென்றன்
கவலைபோ மிருதாளை - நான்
கண்டுகொண் டாலிந்த வேளை;

அநுபல்லவி.

வண்டுறை முண்டகத் தாளேன் - நிறை
வானிரு ளும்மதி னவில்வா ழும்நபியைக். (கண்டு)

சரணங்கள்.

௧. பாரினி லாருங்கண் காண - ஒரு
பான்மதி ரண்டெனத் தோணச்
சீரிசைத் தார்மணம் பூணச் - செய்த
செம்ம லெனும் நன்மு கம்மது சீர்பதம். (கண்டு)

௨. இப்புவி வாழ்க்கை நிலையோ - வல
ரிக்கு வரவெகு தொலையோ
செப்புந் திருமறைக் கலையோ - ரந்தச்
செய்யிதா நங்கழி தையிபு சீர்பதம். (கண்டு)

௩. அடியோ டித்திரிந் தாலு - மவ
ராசை விட்டேன் மறந் தாலுங்
கொடியிழை யிருந் தாலு - மந்தக்
குற்றம் பொறுத்தருள் முஸ்தபா சீர்பதம். (கண்டு)

௪. மக்கானன் னகரம் புரந்தார் - திரு
மதினா மீதா விருந்தார்
தக்க பிணிக்கரு மருந்தா - ரந்தத்
தருதி யாகிய மகுதி சீர்பதம். (கண்டு)

௫. அருமறைக் கொரு நாரு - மெங்க
ளப்துல்லா செய்தவப் பேறும்
பொருசமர்க் கரி யேறு - மந்தப்
புண்ணியர் சீர்பதங் கண்ணி லொருதினங். (கண்டு)

முற்றிற்று.

௯௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பதும்மே யுபய பாதங் காணுது
மையல் யான்கொண்ட மையல் தீராது - மானே
மையல் யான்கொண்ட மையல் தீராது
பதுமமேயுபய பாதங் காணுது.

அநுபல்லவி.

புதுமா னறைபூம் பொழி லுறை புதினு
பொருன ராயுதிக்த, கருணைமன்னவர் திருப். (பதும)

சரணங்கள்.

௧. பார்த்த ருறவி சிந்தப் படுத்துமுல் லார்சர்
பருகச் சிதமன் கையாற் படைத்தரு ணேசர்
காந்தம் நிறைந்த சந்த்ர வதனப்ர காசர்
கடையுக மீதிலெம்மைக் காக்குமக ராஜர்
சாந்தம் நிறைந்தகபி மார்க்கர சானோர்
ஜகநாதன் பணிசெய்யுந் திறல் வானோர்
வேந்து கிருமலே, மீதினுற துரெதன
விதித்தவந் நாண்முதல், முறை யாரண
மாந்தர் கணத்தில் வருத்திசு லாயதை
வளர்த்த மாதவ, மியற்றும் நபிதிருப். (பதும)

௨. எனஞ் சகிக்க வொண்ணு தேழைபங் காளர்
எளியட ராது காத்துய்த்தவரு ளாளர்
பானமீ திட்ட நஞ்சிசப் பருகுக்த யாளர்
பரம பிரான் முனம் பயில்பொறை யாளர்
நாணமா காணமெய் நதுஞ் சுடர் மாயா
நறைபூம் பாதகமல லடிபுவி தோயா
மான மிகும்பெரு, மானவர் காரண
மதிக்க வெவ ராலினு, முடியா தல
தான மிஷ்கத் தர, வர்துரு சீர்க்கனை
தரித்த தினிலே, சிறந்தும் நபிதிருப். (பதும)

௬. ஆரம் புடை சூழ மக்கா வாழநு கூலர்
அரசர்,நாயக ரய்தில்லா தவப் பாலர்
பாரம் பர முவனை பிரவுஞ்செங் கோலர்
பரிவா ெயவர்க்கும் பாங்குற்றபூ பாலர்

நாரம் நிறைந்த, திர்த் திசை புழி நடந்தோர்
நண்ணுரோ டிக்கியே, பகை கடந்தோர்

ஈர மிருந்து, புலர்க்கவோ ரிந்தந
மெடுத்து நடபா, கில்லமல ரிட்டதல்
வாரமதிற்பல ஊேத்தி- னுகவே
வழங்க வேதிறம், விளங்கும் நபிதிருப். (பதும்)

முற்றிற்று.

---

௯௮. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சன்னியாசி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

சங்க மொப்பப் பகர், தாங்க விமலாவில்
லங்கமற வருவீர் - இசை
பொங்கத் தகை புரிவீர் - பசுங்
தங்கப் பத மருள்வீர்.

அநுபல்லவி.

டௌங் கமல மலர்ப், பங்கபழ னங்களிரு
போகம் விளமதீனு, வாகரே - நாருறை. (சங்கம்)

சரணங்கள்.

க. தூக முடாடக், தேகும் போதிருகை
தன்னுற் புண ணளித்தீ - ருயர்
மாக மதிலொளிர், மதியும் வரவே - யதை
மண்மீ துற வழைத்திர்

நாக படமுடல் நசிய வகிர்த்திடு மெய்
காதா நவிலுமறை, வேதா நிறையும்பல. (சங்கம்)

௨. கொண்டல் குடையிடு, மண்பு விசுரொனக்
குல்லி'ளிடத் தறித்தீர் - வெ[illegible]

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

மண்டல் கமழ்திரு, மூண்டகத் தாளினை
மலீ மீதுறப் பதித்திர்
  அண்டருல குளவர், தண்டனிட வெண்டிசையு
  மாளும் நபியே யுல, கெழும் புகழ நிறை. (சங்கம்)

௩. கம்பு கால் குட்டவீர், கமுகிடை தொறுங்
கண்டுயில் கொளும் நாளும் - நறை
பம்பு பகைடை, பரவிய பொழில் மக்கப்
பார்த்திப ரென வாழும்
  உம்ப ரப்துல் லாதவத் தின்ப முகவா யுலகி
  லுத்தம மாயுதித்த; முஸ்தபா வேநிறை. (சங்கம்)

முற்றிற்று.

---

௬௩. கீர்த்தனம்-இ-ம-சன்னியாசி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

காட்சி யுறவே யநுதின மெனது
காதல் மீறு தேடி கண்ணே
காதல் மீறு தேடி.

அநுபல்லவி.

மோட்சந் தரவரு மூநுச லெவர்களுக்கு
முத்தி தாவுதித்த முஸ்தபா நபிதிருக். (காட்சி)

சரணங்கள்.

௧. முத்திரை நபியாய் வருமுன மேயொரு
முத்தா யுதித்தவராம் - இவரு
சித்ரமயி லாயவத ரித்தரி ஜெப
மாத்தினி லுறைத் தவ ரதம்
எத்தலத் தவர்க்குமிட, மாந்தகர்த் தகற்றிலைக்கு
மேன்றா தாயுதித்த, ஈங்கமர் மன்னவர் திருக். (காட்சி)

௨. மக்குல் குடையிட மாமத கமழ
மன்னவ ரடி தாழ - இக்கு

திங்க ளெனவே வதனமி லங்கிடத்
தீனவர் புடைசூழ
அங்கமின் ஒளிகள்பார், தெங்கும் பிரகாசிக்க
அற்புத மாயுதித்தோர், பொற்பாத மேதிருக். (காட்சி)

௩. மஞ்சு தவழ்பூஞ் சோலை மக்காவளர்
மன்னப் தில்லா மீருமா - னவர்
தஞ்சமென் றடைந்தோ ரவ ரெண்ணம்போற்
றந்தருளுஞ் சீமான்
இஞ்சொல் மறைபவரி, றைஞ்ச நெஞ்சமுறுபவ
மெல்லா மகற்றிமொரு, வல்லான் றாதவர் திருக். (காட்சி)

முற்றிற்று.

௱. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-திசரகதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நலமாக வுமை நாளும், நம்பின தாலே
நண்ணும் நம் மாலே, நபியாற ருளே. (நலமாக)

அநுபல்லவி.

பலகாலு முலகாளும், பரிபால கோலா
பரம குணாலா, பரலோக பாலா. (நலமாக)

சரணங்கள்.

௧. துகள் பாவ மணுகாத, துதிமறை நாவே
துறவோர்மெய் வாழ்வே, துரை முஸ்தபாவே. (நலமாக)
௨. கடிகாலும் நறைகாதல், கமழ் துங்க தேயா
கலைஞோர்கள் நேயா, கனசம்ப்ர தாபா. (நலமாக)
௩. அடர் சோலை புடை சூழு, மணிமக்கத் தூரா
ஆனகெம் பீரா, வப்துல்லா குமாரா. (நலமாக)

முற்றிற்று.

௱க. கீர்த்தனம்—இ—ம்—நாதநாமக் கிரியை—ஏக தாளம்.

பல்லவி.

சந்ததமும் வந்தருள்செய் வீரே — எங்கள்
சாமியென வேயுதித்த, ஞானமொளியெம் பிரே.
சந்ததமும் வந்தருள்செய் வீரே.

அநுபல்லவி.

பந்தமென வந்தபெரி யோரே — இந்தப்
பாரி லடங் காத சவு பாக்கியவா னீரே. (சந்தத)

சரணங்கள்.

க. மூண்டகம லர்ப்பதத்தை நாடிக் — கிட்ட
முடிகிவக் திறைஞ்ச வரு, வானரந்தங் கோடி
மண்டலீக ரென்றுனைக்கொண் டாடி — மிக
மையல்கொண்ட, மையலின யுய்ய வெனத் தேடி. (சந்தத)

உ. சுந்தரக்தி கழ்ந்தமக ராஜா — இந்தத்
தொல்லுலகி லல்ல லற, வெல்லும்விசு வாசா
கந்தரமி யைந்த புக ழேசா — இந்தக்
காசினியிற் றுசர்கள்செய், மோசபவ நாசா. (சந்தத)

ங. வஞ்சமணு காவருணைத் தூரா — வடி
வானபொரு ளானசுவ, மன்னுசெரு மாரா
சஞ்சல மகற்றுமதி தாரா — இந்தத்
தாரணியோர் போற்றவருஞ் சாமொளியெம் பிரா. (சந்தத)

முற்றிற்று.

௱உ. கீர்த்தனம்—இ—ம்—கல்யாணி—சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

உன்னுமுன் னடைவாய்நீ நெஞ்சமே
உபய பாதநிசங் கஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

மன்னிய மேவு ஈனத்தலை யோர்களும்
நகர் புரந்தமன் னோர்களும்
இன்னுபார் கடந் தாவலவோர்க் கிறை
யென்னும் நற்கதி — மென்னடியை மன. (உன்னு)

சரணங்கள்.

க. திருவுறைந் திடுஞ்சிறாங் கமலத்தினைச்
செருக்கும் நாயக ரங்கையே

தீரனும் குவலீ தருந்தவச்
செல்விமா நிலமங்கையை
மருவி மணந்த தில்லைவனர் பதம்
வந்தனஞ்செய் மனத் தங்கையே

மாசி லாதம லேந்காப்புய
மன்னரின் பாலொரு சங்கையே
சருவ தயாபர பாலப ராபரன்
றண்சுடர்க்கிர ணஞ்செய்தே

சந்த மாகமி ருந்து பாகிலம்
வந்த மர்தவத் தெர்ளதபாலின்மன. (தன்னு)

உ. கின்னப் பாதகின் னெண்ணமெல் லாபற
நீக்குவாய் துயர் போக்குவாய்

நிகரி லாதசி சாமயந்தினை
சீமனத்தற வாக்குவாய்
புண்ணியமேதுமில் லாதிடு கன்மங்கள்
புகரெனவே புறந் தாக்குவாய்

புடவி கார்கடியுஞ் சமித்திரன்
புகழ் பதாம்புயம் நோக்குவாய்
பண்ணவர் யாரும் பணிந் திறைஞ்சத்திருப்
பாதபங்கயந் தாரெனமேற

பட்சமாகவி ரட்சிப்பாயெனை
வுச்சி தத்தொடு மெச்சிமேபன. (முன்னு)

௩. பொன்னக ரம்பொருளும் ஆதியா மக்கப்
பூபதி யப்துல்லா பாலாம்

புவனகோணமு மவனி யானமும்
புகழ் பரந்திசை சேர்ராம்
துன்னல ராவி தறந்திப் மண்டிலசை
தாவிய வண்மைகவி சாரம்

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

துறவர் மாதவத் திறைவர் யாவருந்
துதிக்கு மாகுண சீலராம்
பன்னக மாவடும்பும் நிரையும் பதம்
பற்றியே தொழப் பெற்றகோன்
பையல்யான் மனத் தையலே நமக்
கெய்பு மாதவத் தையர் பாலின்மனை. (முன்னு)

முற்றிற்று.

---

௭௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

சிந்தாகுலந் தீருஞ் சிற்றடி யேனுக்
கென்னாளும் நெஞ்சந் தேறுமெடி யன்னமே.

அநுபல்லவி.

சந்ததமெய் நாதன் றாதர்
சகலோர்க் கெல்லாமன் னீதர்
சான்றோரவர் கடைக்கண்ணைக்
நோக்கி னலென். (சிந்தா)

சரணங்கள்.

௧. சோப முற்றொழு மனுஷ ராயர் சிரத்தார்
சுந்தர மதி முகத்தார் - சுர
மாறனு தகை யுற்றவர்க்
கறல் செகிதமொ டளி கரத்தார்.
பாபத்தினைத் தகர்த் தேமுத்தி பெற்றவர்
பாசமுற் றார்க்கொரு மோசம்வ ராமலே
பண்புசெய் வாரவர், தம்பமென் றேவரும்
பையலெனை விழித் தைய ருவந்திடல். (சிந்தா)

௨. பீடலத் தந்நிப் பாய்குரந் தாள்
பற்றெனப் படிக்குரைத்தார்
பதம்பெயர்த் தாதத் கண்டு வஞ்சினப்
பங்கயத் தன்னைத் துடைத்தார்

சாடிக் குடக்கிற்கு, ளோடிப் பதுங்கிக்கொள்
சண்ட னாதவர கிண்டல ரத்தினர்

சரண் புகுந்தவர்க், கறஞ்செய் மாதவர்
சங்கைகளி ழிநிறர், தெங்கண் மீதிலேனுக்கச். (சிந்தா)

௩. கேடக்கொ ளித்திறை பாடுஞ் சேரிலே
ளொதுப் வண்டத் தடாகங்

கேதன்றி டாது கண்டிடித்
கிட்டுமே நிறை போகம்

மாடங்க ளிற்றும்பி, கூடகிரைத்தமக்
காவலரும்பதுல் வர்கிரு மாவனன்

மகிதலத் ததிக் தோங்குமூ சம்பதின்
மாசற்றபெருச்சா, லைசற் றருளிலென். (சிந்தா)

முற்றிற்று.

---

௧௪. கீர்த்தனம்—இ-ம்—பைரவி—ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

காளின்று மஹாப லானேன் – நமர்
தாங்கண டருள்செய் வாரேயென்று
நம்பி னேனவர், செம்பொன்னின் பதக்கேதடி. (காளின்)

அநுபல்லவி.

மாலிலம் புகழ் வளர்கும் – மக்க
மாநகரம் புரக்கிடு நாதர்மேல்

மனமீறுத சகியேடுனடி
மாதே தானா மீதேமிக. (காளின்று)

சரணங்கள்.

௧. கோகர டெல்லாம் விளங்குங், கோதரக்கண் ணைரமுரிய
மானுசி யத்துடனே, மனக்கொ லத்துடன்பொன் னாரிலே

வானரம் பயர் கை தெம்த்தே – சுற்றி
வன்னந்து சூழ்மிக எடுத்தவர

வையமேற் பவனியு லாவிய
வானோர்பெரு மான்மேல்மிக. (காணின்று)

௨. தோஷாக லப்பெருகக் கூடிபது ரோரமெல்லாந்
கொள்ளார் படையுடன் மாய்ந்திடக்
கோவின் கரட்கொள் டேவினோர்
ஆல்காலத்தைப் புடைத்தோர் - சர
ணடுத்த வர்க்கருள், கொடுத்தோரெடி.
யணையே கதியில்லா யாதவி ருலே
துரையே மேலமிக, (காணின்று)

௩. பூணூரப் பூண்ட தம்பியை, பூதகி லர்க் காவையெல்லாம்
புணையு மக்கத் தப்பதால் வரதவ, புதல்வனோன் றுதித் தோமரைக்
காணவி தயத்தில் காடி - யவர்
கஞ்சப் பதற்றுதித்தே னடியெடி.
கணவான் முகம் மதனுர்வரக்
காணேனெடி தேனே மிக. (காணின்று)

முற்றிற்று.

௱௫. கீர்த்தனம் - இ-ம் - சகானா - ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பதும சுந்தரப் பதமே - லஷ்மிதனம்
வையல்மால் பீது தனமே.

அநுபல்லவி.

சதுமறை தரும் போகர், சதாரு பழந் தேகர்
விதுவொளி விஞ்சும் வாகர், விதஞ்செய் வனபோகர். (பதும)

சரணங்கள்.

௧. மந்தருவின் கவினை புடையார் - மரைன்னதாள்
மண்டலத்தோ பாத மடையார்
செங்களம் பொருத மடையார் - சிரமறுத்த
சேனைச் சதுரங்க படையார்

அங்கமக ளங்க நாதர், அளவறு மிறை நாதர்
திங்கள்வீற் றிறைஞ்சு மீதர், திருநபி மருமூதர். (பதும)

௨. வான்மதியோ டுண்மை யுரைத்தார் - வல்லவன்புறக்
கானின் மறை தன்னை விரித்தார்
தீனென்னும் பயிரை விளைத்தார் - திருவுளத்தி
மானென்னுங் கதிரை நிரைத்தார்

கோனென்னுந் திமஸ் கதிப, ஞான மலர் வதி
ரூனென்னுந் தசையையுரு, வர்யமைத் தளித்த வள்ளல். (பதும)

௩. காவனஞ் செறியு மக்கமா - புரத்தில் வாழுங்
காவல ரப்துல்லா அக்க மூா - மென
தாவலார் கலியை யொக்குயா - மவர்மேன்மைய
லானபெரி யோர்க்கும் சொர்க்கமாம்

பூவலைய மீதில்வெகு, புகழ்படைத்தோ - ரரிய
பாவலர்க் குதவுமிரு, பதியகு மதுநிருப். (பதும)

முற்றிற்று.

௱௬. கீர்த்தநம்-இ-ம்-சகாஞு-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தருணக் தருண மிதுவே - தாளோத்தக் தாளத்
தருணக் தருண மிதுவே,

அநுபல்லவி.

கருணை புரியு மக்காக், காவல ரிறசூலே
கத்தனருட் கிருபை, பெற்றமு கம்மிதுவே. (தருண)

சரணங்கள்.

௧. மஞ்சு குடைபிடிக் கமீயே - மான்மத மெய்யின்
மிஞ்சியே கமழும் கிதியே
தஞ்சமீ நல்லால்வே றிலையே - தயை புரிக்கு
அஞ்சலென் றுன்னீரென் றன்ரயே

தஞ்சிலா திறை கருணை, மிஞ்சியமு கம்மதுவே
யென்செய்வே னுணையர் வுங்கள் செஞ்சா ணிறைந்த விது. (தரு)

௨௯. வாரணி முரசமொலிக்கத் - திமஸ்கை யாளும்
வாருவுன் மன்முங் களிக்கத்
தாரணி யோர்களுந் துதிக்கத் - தாயக மக்கத்
தார்களு மநேருரு மதிக்கப்

பூரண மதியமைக்கப், பூர்வமுத வாயுரைக்கக்
காரணம் விளைத்தவெங்கள், கர்த்திமுல் லன்பி யாலே. (கருணை

௩௰. வானவர் நிதமும் நலமாய் - வருவார்கரு
பாவினிலெந் நாளும் வலமாய்
தீனவர் துதிக்குந் தலமாய் - வரும்பேற் மக்க
மானகர்க் குறைவுக் குலமாய்த்

தானவ னமைத்த திருத், தாரபுனை புயத் தப்துல்வு
தந்தமக வானவெங்கள், சொந்தமரு முதரோ. (கருணை)

முற்றிற்று.

---

௫௭. கீர்த்தனம்-இ-ப-சங்கராபரணம்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

தாம்தயே னதியேனே - யருள்
தந்தாள் வீரையா.

அநுபல்லவி.

ஆமுன் னமைக்கு மிறை, நேமம் பிசகா நின்ப
ஆரண மேதருங், காரணை நபியே யுங்கள்
நாம முரைக்கும் மையல், நாளுமென் னிதயத்தில்
நற்றுணை வைத்தேன்திருப், பொற்றுள் தரவேண்டுமென்றம். (தா)

சரணங்கள்.

௧. அன்குந் பொழுதினில்வா, னெங்கும் கடந்தவுிற
கத்தன் திருமுன்ஞ் சென்றீர் - வெரு
சன்னைக் யும்மத் தவர்க்கோர் பங்கயில் லாமலிறை
சந்தோஷ மும்படைக்கு கொண்டீர்

அங்கி யெரியுமகா, கம்மைகோ ளாமெலென்று
மாதரிப் பிர்மனைக், காத லுடனேயெனக்
கும்பர் பதிசவனத், திண்பர்தம் தாளுவி

ருலகினில் வரும்கதி, திலதமே யமரர்கள்
கலமென்று புகழுநர் கபிமுக மமதுவே. (தாமத)

௨. தங்கப்பிர காசமரியோர் - மங்கை விழி மகன்னை
துலங்கப் பொருந்துமென் கோவே - புங்கன்
பங்கயப் பாதமிரண்டு, மெங்கள் பொருந்த வைத்தாள்
பார்த்திப ரெனும்மரு ரூபே

கங்கை யெனவே பாவம், பொங்கு மையரவெனைக்
காத்திரட் சித்தருள்வீர், நேத்திரம் போலெனக்
கிங்கித மான்திருக் காட்சிதன் தாருவீ

ரின்ப ருலகில்கட, னம்புரி யுந்திருச்
செம்பொனின் பதமது, தம்பமெனக்கருளத். (தாமத)

௩. பொன்னக ரெனுமக்கா, நன்னக ராளுமெங்கள்
புண்யரப் துலீலாபெறு பாலா - வெகு
மன்னர் மன்னர்கட் கிறை, மன்னவே மருவுதில்
மார்தர்க் குதவுமனு கூலா

வன்னக் குயிலாயினத், தென்றும் வனிதையீன்ற
வள்ளலே யணிவரி, யுள்ளம் நிறைந்த நாதா
வென்னை ரட்சித்து இறை, முன்னமன் றுடும்பீதா

இன்னில் முழுமதி, யென்ன வரும்கதியே
புனித பதமது, தன்னை யருள இன்னம். (தாமத)

முற்றிற்று.

௱௮. கீர்த்தனம் - இ - ம் - சகானா - ரூபக - தாளம்.

பல்லவி.

அடியவர்க் கன்பருள் கிளர்முகா - அனேவோ ரிரட்சகா
அடியவர்க் கன்பருள் கிளர்முகா.

அநுபல்லவி.

வடிவா ருந்திரு வனசப் பாதத்தை
வாழ்த்தை பாய்ப்புகழ்ந்து பாடிக்கொண் டாடிப். (அடி)

சரணங்கள்.

௧. மோக முதகம் பெருகி யோடுதே - முரனே டெழுந்தனம்
மோக முதகம் பெருகி யோடுதே

தசகந்தர மித்தவர்க், காகன் குளிர்ந்திடத் - தீ
தன்குஞ் சுரத்தினில், மங்கை யளித்தவா. (அடி)

௨. காணம்பத வழித வாயினை - னினை மாந்து மூடர்போல்
காணம்பத வழித வாயினேன்

எனம் பெறக்கவி, வானோர்தம் பொன்னடி
என் றுங்கள் டேபல்லா, ஒலுன்றிபில்லேச் சொந்த. (அடி)

௩. பாரோர் புகழ்மக்கத் தூரரே - பரிபாலை சூழிந்தப்
பாரோர் புகழ்மக்கத் தூரரே

தசமார் புயத்தப் ஜில்லா சந்தஇயே
தாவகற்று மூலத பாவேழு கம்பதே. (அடி)

முற்றிற்று.

௱௮௰. கீர்த்தனம்-இ-ம-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

காண நினைந்தக முருகு ஐயா
கடி கமழ் திரு மலரடி
காண நினைந்தக முருகு ஐயா.

அநுபல்லவி.

வாணித பொழுதும் பூமியில், வைய்த்திடு மதினை
வாசமுக கடிதேபென், னுருக் கிருப்பதன். (காண)

சரணங்கள்.

௧. அடுத்தவர்க் கனந்தின மருள் கொடை யாளா
அண்டர்கள் பணிந்திடு மூண்டகத் தாளா

நடித்தொழு மனிஷர், மடுத்தநின் னேடாளா
தாபர் தீர்க்கருஞர், நித்த யாளா பதன். (காண)

௨. தனித்தவ னியமெனத், தொனித்திடு வேதர்
தனை யுகத்தினில், நடத்திடுகவ னீதம்
இனித்த சொல்லொடு, மெடுத் தியத்திடு போதம்
ஏழைக்கூட்டு நபி, யேதிருப் பாதம். (காண)

௩. மதித்தவ னறக்கரு மனுடர்கள் நாளை
மறுவுறு வெளியில்வர், திருக்கைதல் மூளை
கொதித்தெழுந் துயரறக், கூட்டியவ் வேளை
தோன்றுமெய்மன் றுடுங், குருவே திருத் தானைக். (காண)

௪. மருக்கம ழும்பொழில், மக்கா வநு கூலா
மன்னரப் துல்லா, மகிழ்ந் தருளிய பாலா
அருக்கனுறத் தரத்தட, வரைந்த செங் கோலா
ஆதி தூதரு மதேகுண சீலா பதம். (காண)

முற்றிற்று.

௭௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தானி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

அக மிடத்தி லெனக் கெண்ணமே லாச்சே
ஆசைக் கடலிலே நீச்சே - இந்த
அக மிடத்தி லெனக் கெண்ணமே லாச்சே.

சரணுநுபந்தம்.

௧. தருமறை நாயக னவ்று லீனிலே
தங்கிமுன் னிருந்தேனே கன்கோடி
பகர்ந்தினி தெழுந்தோர் பலநாறை நடந்தோர்
பாதபங் கயம்தினைத் தேதேடி யிந்த. (அகமி)

௨. ஒருபொரு ளென வு ணவாதயி லமைந்த
வுத்தமர் சந்நிரங்கி வாரோரே
பருவர லறுதே பயனுளஞ் சேருதே
பட்சம்வைத் தெனைமுகம் பாராரோ இந்த. (அகமி)

௩. பலவிதமா யவம் புரிபவத் தாலே
பதறுதே மையல் வதனம் வாடி

உலையிடு மெழுகா யுருகுதென் னகம்
உண்மை சபிமுகம் மறைத நாடி யிந்த. (அகலி)

௪. ககனவர் புகழ்மக் காககர் புரந்த
கத்தரப் துல்லாசெய் தவத் தாலே
மகவென வுதித்த மன்னனைக் களித்த
மையெனும் பிரமை யாலே இந்த. (அகலி)

முற்றிற்று.

௱௧௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

அபயம்வைத் தாளுமே - எனை
யாதரித்தென் னாளுமே
அம்போ ருகசா, ணென்பாக மீடுமே.

அநுபல்லவி.

உபயபோ தடங்களும் - நிறை
புலகமே விடங்களும் - புக

மூற்றேனுங்கு மாயிரசங்கம்
பெற்ற காதரே - மன

ஆக்க மேன்மையி, னுக்க மேனுற
நோக்குமே துயர், போக்குமே இந்த
உலகினி, னுமதுகை, விலகெங்களும், பயல்தய
நிலபெறா வழையல்லா, நிலமுகம் மதுவேவீர். (அப)

சரணங்கள்.

௧. வஞ்சின நீதியே - சர - சஞ்ச வாதுகூறி யேறென
வடகேற் சினக்குறை, சயவ னேவலே
எஞ்ச லில்லாத பாதக, நெஞ்சமாகி னுனு காதுக
மோகா விதந் தோடப், போகாதள் ளோசாவே - இட
றென்ன மேயிய, வன்னமே பது
எண்ணுமேவுதல், நின்ன மேமென

இகலுறு மனவலி, யகலமெய் புரைசொலிப்
புகல்வே யவனுழை, மிகலருள் கமியேசீர். (அபயம்)

௨. கையடையார் சினந்தடு, கையுடையா ருலன்றிருடு
கையுறுந் தேவிழுந்திடு, கையன் றீந்தோரே
மையுறும் பாதகஞ்சிறு, மையறு மேதகம் பொறு
மைமான மேதரு மறு, மையொன் றுய்ந்தோரே - வெகு
மாயமேவிய, காயமேலுறுங்
தாயமேயற, நேயமே செய்யு
மண மறையவரொடு, மனுபல வுயிர்களு
மகிழ்வொடு பரவிய, மலரடி தொழுகிதும். (அபயம்)

௩. விண் டவழ்ந்த மேடையும் - பொன்
வண் டளர்ந்த சோலையும் - பரி
வேடம் புனைந்த மக்க, நாடுறைந் தோரே
எண்டிசை மேவும் வல்லார், மண்ட லாதிப ரப்துல்லா
ஏக தவமக, வாகப் பிறந்தோரே - புக
ழேய்ந்த மாமறை, யாய்ந்தவர புவி
வேந்தர் மாமுடி, தோய்ந்த சேரடி
பிணையிரு விழிதனி, லிணையிலே மனதினி
லெனுமவர்க் குறுபிணி, தனிமுகம் பதுவேசீர். (அபயம்)

முற்றிற்று.

௱௪௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மானே பதிவிரத மானே - மயிகள்பெரு,
மானே பின்னமும்வர காணே
னென்செய்வ னென்டி மானே.

அநுபல்லவி.

தேனே, திருவசனந், தானே, காமுபரு
வானே, கருணைநிதி யானே ரெடி

திங்களவிர் துங்க முகத்தார் - குவிந்தலரும்
பங்கய மெனுஞ்செம் பதத்தார் - எதிர்ந்தடருந்

தெவ்வர்தா ருளைவளம் பொன், வவ்வியபூ பாலரடி
தேடி, யுருகிமனம், வாடி, மைய லாகுதெடி. (மானே)

சரணங்கள்.

க. வெண்டாள மாயொளிதி, ரண்டழ கொழுந்து வெயில்
வீசும், எகினின்மயில், வேச முடனே

வீறடைந் திருந்த முதியோ - ரடியவர்கள்
பேறென வரும்மன் மதியோர் - நிறைந்தெவரும்

வேலைவா, ரிதியெனநின், றோலமிடு, மருவுறு
வேளைக், குதவும்கபி, தாளை, நினைந்தனு தினம். (மானே)

உ. கங்குலி லெழுந்து எழு, மங்குலெவை யுங்கடந்து
கத்த னறுவிற்பரி, சுத்த முடனே

காட்சி யனேகங்கள் தெரிந்தே - யிறையருளின்
மாட்சிமை யுடனக் கிருந்தே - பரிந்துபல

சற்பனைய னேகமுற்றை, செப்பியபூ பாலரடி
காணும லெனதுளம், வீணவல, மாகுதெடி. (மானே)

ங. மன்றலொடு வண்டுலவு, தண்டலை செறிந்தமணி
மாட, மறு கூடமட, மாத, ருறைந்தே

மங்கள மறை முழக்கவே - செழுமனர்புர
மெங்கணும் பரந் தழுக்கவே - நிறைந்தமக்கா

மானகர, மேவுமப் துல், லாவின்பரு, மானெனவே
மண்ணேனர், புகழவரு, மண்ணளிற, சூல்கபிமேல். (மானே)

முற்றிற்று.

ககங. கீர்த்தனம்-இ-ம-ஸ்பரலி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

சீயர தேயென்று, சரணமக் கபக் தந்து
தற்காத் தருள்செய்யு மையா.

அநுபல்லவி.

கலைவா ரிதிக் கம்பான, கவிஞர் கவிக்குத் தானத்
தலைவர்க் கெல்லா மேலான, தாஹா நபியே ஞானத்
தந்தாரை யுதவிசெய்யுந் துணையே தனது
சொந் தடிமை யெனையு, வந்தனு தினமனஞ். (சலி)

சரணங்கள்.

௧. நரலோகத் தார்மெய்க்க, நாரிய ரைவர்க் குள்வாய்
நாறுந் துர்க்கந்தம் நீவீர்
பரலோகத் தோரென்று பாரிற் பத்தன்பர்க்குரை
பகருஞ் சரதசஞ் சீவி நீர்
கரதலத் தின் சிலாலங், கங்கை யெனவி சாலம்
கரை புரளச்செய் கோலங், காட்டு மையேயெக் காலும்
காசறை, கமழுமெய், வாசரே - யடியனின்
மாசற, வுமதருள், நேச முடனே மனஞ். (சலி)

௨. திருவா திரங்கற்ற தியர்கண் டஞ்ச மண்ணைத்
திருக் காத்தா லுரத் தெறிந்தீர்
மருவா ருடன் கைத்த மாசன முறையுஞ்சீர்
மதீனு நகரமீ துறைந்தீர்
தருவுலஞ் சீண் டந்தாரந், தன்னைத் தொடச்செய் பரங்
குருவே சரணு தாரங், கூடிக் கொள்வதென் னேரம்
குத்திர னெனினுமும், மத்தவ ரினி லொரு
சித்திடு மைநும் மனம், வைத் தனுதின மனஞ். (சலி)

௩. மயில் நடன மாட, மந்திகைத் தாளம் போட
மலர்லை மீதரம்பை தேக்கக்
குயில்குர லோசிக்கக், கூடிக்கி தம்படிக்கக்
குறையாப் பெருவளங் கண்ணோக்க
அயல்வீற் றிருக்குமக்கத், தாசரப் துல்லா மெய்க்க
இயல்சே யென வுதிக்க, நீவ்வுல கோர் மதிக்க
இகபர முழுதினு, மிகுபுகழ் பெருகிய
தருமறை தரவரு, மருமதே யெனைமனஞ். (சலி)

முற்றிற்று.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

௱கசு. கீர்த்தனம் - இ - ம் - காம்போதி - ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

எந்தாபத் துயர் தீரையா - இருப
தந்தர வாரும் நீரையா - நபியே
எந்தாபத் துயர் தீரையா.

அநுபல்லவி.

கொந்தாரும் பொழிலி, னிடந்தாது நறவம்வ
ழிந்தோடு மதினயில், வந்தாளும் நபியேநீ. (எந்தாபத்)

சரணங்கள்.

௧. அங்கஞ் செறிந்த மருவே - ஆல
மெங்கும் நிறைந்த திருவே - நபியே
சங்க மறைந்த குருவே - சுவர்க்
கங்கண் ணுறைந்த தருவே

பங்கஞ் செயும் பவநோ, வெங்க ணுறாது நயந்
தங்கும் படியேதரு, ணங்கண் டியுபிறைவின் னாதா

மதீன நாதா, தபோதா, விநோதா, நன்னீத குண
சாதா, அதீத பாதா, என் தாதா, விதாதா, சதாதினம் (எந்)

௨. நல்லோர்சொல் லினை மறுத்தே - நய
மில்லா தவரை யடுத்தேன் - நபியே
கல்லா ருறவை யெடுத்தே - கன
பொல்லாங்கு செய்யத் தொடுத்தேன்

சொல்லா ளுயருமதி, வல்லாள ரேயென்பிழை
யெல்லாம் பொறுத்தருளும், வல்லா னாதிறசூ லுல்லாவே

சுவன வாழ்வே, சகாவே செங்கோவே, தாஹாவே மன்ற
னாவே, நபியுல், லாவே பொற்
பூவே, தேவே, முஸ்த பாவே நீ, (எந்தாபத்)

௩. தண்டா மரையின் றடமுந் - தகை
குண்டா துவரில் விடமும் - நறைக
ளுண்டாடுஞ் சிறைகொடமும் - களி
கொண்டாடு பொழில் கடமும்

௩.

பண்டார மும்வழக்கு, மண்டப மோங்கு மக்கா
மண்டலீக ரப்துல்லா, நன்றாக வேயருள்கு மாரா
சிகா மேரா, சிங்காரா, ஒய்யாரா, கெம்பீரா உப
காரா, டம்பிததீரா, அதி
காரா, பாரா தேதையா நிதம். (எந்தாபத்)

முற்றிற்று.

ரகு. கீர்த்தனம்-இ-ம-கோடி-சாப்பு தாளம்

பல்லவி.

திருக் காரண நபியே, யொருக்கால் நீம் தெருசினந்
தேவரீ ரருளு மையா.

அநுபல்லவி.

மருக்கா வளம்மதீனு, மன்னர் புகழ்வரு மண்ணிலே நாளு
மங்கவமு, ஙக்கும் காதா
மற்று மாரண, மேதமில் லாமல
கற்றும் வாரண, மாம்புறக் காளினை
எத்தலந்திறு, மேபதீ ராகவ,
எர்த்த, சத்துவமாமு கம்மதுவெதும், (திருக்கா)

சரணங்கள்.

௧. தன்னம் பரவும் நீழல்
தனில்வரு குரு, மருவலரசி யேயென்
தாபந் தீர்த் தாளுக், தயாளா
கண்ணின் மணியே வானின்
கதிர்விடு, பருதியி னெனுமபகர் கோவும
காரஞ்செய் கருணை யளா
காக்கும் நாயக மேயருள் எாலெனை
நோக்கு வீர்கடை, காளதி லோரன்
மாக்க கோசுயே, லாயுறவே யரு
ளாக்க மீதிய, பாக்கிய, வாசெனுந், (திருக்கா)

 மதுரவாக்கிய கீர்த்தனா ரஞ்சிதம்.

௨. காதக மீதுணர்ந்து
கற்வி மிசையொருவ, னுக்கிர மாய்வரக்
காசினி பிடித்திழுத்தே - கொளப்
பாதக னம்மு ளஞ்சு

படிமிசை யவுணமை, தடிகொழு தழுவேவ்
பார்த் தன்னேன் நகிலை விடுத்தே

பக்த மாயபு பக்கரு மாதரா, டக்க மாதிர மாவன மோனடைக
ளொக்க வேகடர், தேமதீனு நகர்
புக்கும் சற்குண, மிக்கமு கம்மதெதுர்க். (திருக்கா)

௩. தேமாத் துடவை சூழத்
தென்ற லுலவி வரத், தண்டலை தாவத்
தேனுகர் வண்டிசை பாடக், கோமா மதிகு லர்வக்
கொண்டல் தவழுமணி, மண்டபஞ் சூழ்வனக்

கோகுலங் குயில்க ளாடக்
கேசதி லாவள, மேவுமக் காககர்க்
காதி யா மப்துல் லாசுத னுகிய

கொற்ற வாமத மாகுண மாதவ
மூன்த பாமகு, மூதகு மதுவெதும். (திருக்கா)

முற்றிற்று.

௱௯௬. கீர்த்தனம்-இ-ம-சாவேரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

சகியேநா னென்ன செய்வேன்
சகிக்கக் கூடு திலையே அடி. சகியே

அநுபல்லவி.

மகிதல மும்புகழு, மாதவ மாமகு மூதவர் மேல்
மாமோக மாகி மெலிஞ்ச
மலையு, தனவரத, மூலையுதேடி. (சகியே)

சரணங்கள்.

௧. பாவச் சுமையோ பெரும்
பார மலைக்கினை போகவர்சே - நெறி

பண்புணா ராம லுள்ளம்
பதைபதைத் துருகிஜோர் திடலாச்சே

தாவி யெழுந் துயரத்
தனைநினைந் திவெந்து பெருமூச்சே

தற்காத்தி டாதிருந்தாற்
றரிப்பேது நிலையில்லாப் பெரும் பேச்சே. (சகியே)

௨. தஞ்ச மவ ரல்லாமற்
றரணியி லெனக்கொரு துணையில்லையே - பாத
கஞ்சர் தேடியே, கெஞ்சன்
கரைவது சொலவொரு வருமில்லையே

என்செய்கு வேனடியம்ம
இரக்க மிடிலது பெருந் தொல்லையே

ஏகன்றா தாகவர்த்த,
எழிலுடும் கழியின்னம் வரவில்லையே. (சகியே)

௩. என்னாத எண்ணங்க ளெல்லாம்
எண்ணியெண்ணி மனம் புண்ணாகுதேடி - பாதம்
கண்ணுமே லெதிலாசங்கள்
நடந்து கடந்துகொண் டோடுதேடி

கண்ணாரவே காணாத
கவலையி லுள்ளம் நோகுதேடி

கருணை மழைமேற் கொண்ட
காதலோ அதுபெரி தாகுதேடி. (சகியே)

௪. வதனின் மதியமுழ்த்த
வள்ள லவ ரென்னிடம் தீராரோ - புள்ளி
மானின் பிணையாய் நின்ற
மாதவரும் விரைந்து வாராரோ

தேனின் னொழுகும் கஞ்சத்
திருவடி தனைவந்து தாராரோ

தினமும் யான் கொண்ட மையல்
தீரவே யென்முகம் பாராரோ. (சகியே)

௫. பாரோர் புகழுமக்கப்
பதிவா முருமனைதத் தேடுதேடி - தாகள்
சராசரப் புல்லா ஈன்ற
சந்ததியை மனங்கொண் டாடுதேடி.

சீரார் முறைக்குரிய
செம்ம லுவகை யது கூடுதேடி

செந்தா மரைப் பதத்தைத்
தேடியே யெனதுளம் வாடுதேடி. (சகியே)

முற்றிற்று.

ராகம், கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஆசை சகிக்கு தில்லையே, அருள்வி ரனுதினமென
தாசை சகிக்கு தில்லையே.

அநுபல்லவி.

ஆசை சகிக்கு தில்லை, ஆசரிப்பி ரென் சொல்லை
ஓசையன் பெற வமரால், வாச மகிவத னப்ர
காசிமது காணமனக், கருதிக் கருதியென. (தாசை)

சரணங்கள்.

௧. பாவச் சுமையால் வாடிப், பார்த்தித் தம்மை நாடிக்
கூவியே யழுதழுது, கோவின் பொருநடரும்
சாவல னௌக்குமது,
பாதந் தேடியே மன. (தாசை)

௨. அற்பரோ டுற வாடி, அநர்மஞ் செய்ததோ கோடி
பொற்பென வின் அற்பமாய்
வெற்பென வளர்ந்தபவ,
மற்பருமுயிர் லாதகத்து, மருமயதே புமைபரிவினை. (தாசை)

௩. செய்வன மத்தகத் தூரச, சிரப்புரல் லாரு மாரச
மைவண மிடுங் கவிகை
மருமுதா கபியெதும்
பைய லெனக் குமதடி, பரவ வினைத்தமன. (காதை)

முற்றிற்று.

---

௯௧௮. கீர்த்தனம்-இ௰ம்௰கமாஸ்-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

மோக மாக மீறு தென்ன
மோ வறிகிலேன்றி - பெண்ணே, அதி
மோக மாக மீறு தென்ன மோ - அறிகி லேன்றி

அநுபல்லவி.

மாக முவணைப் லோகம் புகழ்மக்க
மான்க ராஜுமெங், கோணவரைத் தேடிப் பெண்ணே-யதி. ()

சரணங்கள்.

௧. பால மதிற் கூடிச், சொர்க்கப்
பாலதயி லேகையி லே
பாலத்திற் கால்தட்டிப்
பாமேரி வீழாமற்
பார்த்தெமைக், காத்தருள்
பார்த்திப னைத்தேடிப் பெண்ணே - யதி. (மோக)

௨. மஞ்சு குடைவிழற்ற - மெய்
மான்மத முன்னேக
அஞ்சித் திசைமன்னி
றைஞ்சப் புவிமிசை
யாளும் கபிதிருத்
தானோ ரிதக் தேடிப் பெண்ணே - அதி. (மோக)

௩. பாரோர் புகழ் கிட்டவும் - துரைமன்னர்
பாரத் திறை கட்டவும்

௱௭௨. மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

ஆராமம் புடை சூழுமக் காவண
ரப்துல்லா பாலர்தா
னேத்தின முற்றேதடிப்
பெண்ணே - அதி. (மோக)

முற்றிற்று.

௱௧௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

கருணை புரிந்தருளு மையா - நானுங்
கஞ்ச பதம் நம்பினேன் மெய்யா.

அநுபல்லவி.

வருண னிறைந் தெழுந்த, வாரி யிசை நடந்த
வள்ளலே யாளுவந்த, வளசப்பா தங்கண் டுர்தக். (கரு)

சரணங்கள்.

௧. மெய்மையோ ரவை சென்று, மேறைதகல் லாம விந்த
மேதினி வாழ்வைக் கொண்டு, மேதக மாயிருந்த
பொய்மைய னென்று என்னைப், புறக்க ணித்துத் தள்ளாமற்
போத மருளும் நவ, நீதமு கம்மதுவே. (கருணை)

௨. நஞ்சை யமுத மாக்கி, காரிசெய் மாயம் நீக்கி
விஞ்சை மிகவுண் டாக்கும், வேந்தேநும் பாதம் நோக்கித்
தஞ்ச மெனவடைந்த, தமியேன் றனக் கிரங்கித்
தான முதவுமயி, மாணமு கம்மதுவே. (கருணை)

௩. பாரோர் புகழு மக்காப், பதியப் துல் லாகு மாரா
பரவையாமினர் தவப், பாலராய் வந்த தீரா
வீரார் மறைக்குரிய, செய்து லைவர்க்கும் நயஞ்
சேர வுதவுமுப, காரமு கம்மதுவே. (கருணை

முற்றிற்று.

௱௨௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ராகநாமக் கிரியை-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

காட்சி தாருமே - ஊழியே யென்றன்
காதல் தீருமே.

அநுபல்லவி.

காட்சி தருமறைத், தேற்சி யுடையவா
திட்சை தாரும்மையல், மீட்சி யுறவே திருக். (காட்சி)

சரணங்கள்.

க. ஞால மார்பதியே - நதிஞ் மறை
யோலவா ரிதியே
வேரலைமா மதியே - குவ்வினி லனு
கூல்மா கதியே - கொடிய பல

கோர, பார, மால், தீர
வாரு, மேமை, யோசனை, காரும்

வ தருள் புரிந்த துரையே - வழுவுறவ
எர்ந்த மரகத வரையே

உந்தா திருமறை புரையே - புன்மதி
லுணர்ந் தமுதா றைந்த திரையே - உமை மனதி

லொரும், மையல்முகம், பாரு மனுதினம்
வாரும், பலவினை, தீரவே யுமது திருக். (காட்சி)

உ. ராஜ ராஜரே - தருமெய்ப்பிர
காச வாசரே
நேச பாசரே - கிடந்தருமுகல்
லாச போசரே - தமதடிமை

கேம மாய்தின், ஞம போல்வென்
ஞவி ஞவென், ஞஞ் போத

சந்தையே, வந்திதம் புரிவீர் - என்றுயவு
சிந்தை தரு, இலர்திட வருவீர்

சிந்தை களிகொள வருவீர் - தினமுமர்
விந்தமலர்ப் பதம் தருவீர் - சிறியேனுமை

மந்ராவாக்கிய கீர்த்தனா ரஞ்சிதம்.

யானு மெனதிருப், யானு விழிகொடு
கர்ண வுதவுமென் கோனிற ருலே திருக். (காட்சி)

௧. வீர பாகரே - விளங்கு மதி
சார யூகரே
கார ணீகரே - கருணையுட
கார தீரரே - கதி தருமாக்
காவிலே யிக் காதலே - யெக்
காலுமே ஹக் கரக வேவந்த
ஏந்தலப் தால் வாசந் ததியே - ஏவ்வண மதா
தரந்த குணு குண வதியே
வாந்த மூதும்வா பதியே - வளங்க வரும்
வேந்தரும் பாதார கதியே - வழு வுறும்பொய்
வாதா, பகையொடு, சூதா, பவமனு
காதா, அருள்மகு, மூதா கவியே திருக் (காட்சி)

மூற்றிற்று.

௨ாவது, கீர்த்தனம்-இ-ம்-ருமகாரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

தருண மருளுந் தரும
சற்குண ராஜரன் னீதரே - இந்தத்
தாரணியி லேயெனைத்தற்
காருமிற ஆல்மரு மூதரே.

அநுபல்லவி.

திரணை யெடுத்தாவை
மரணம் படப் புடைத்த காதரே - எங்கும்
திணைப் பயிர்விளைத்தி
மரனைத் தந்தருளும் பிரேநதரே - உங்கள்
திரும்லாத்திரு, வடிவெனக்கொரு
தின மனித்தருளும், தருமனத்துயர்
நீருமே தகை, சேருமே யெனைக்
காருமே மூகம், பாருமே

தருத தகுதகு, திகுத திகுதிகு
தொகுத தொகுதொகு-தகுத திகுவென
தாகு ஜெக்கிண, ஜேகி ணங்குகு
தகுத தகுதகு, திகுததோவெனத் (தருணம்)

சரணங்கள்.

௧. மங்குல்கவி புவிது, லங்கத் தங்கியமக ராஜரே - திரு
மணியென வுலகில்நல், லணியொழு கியவிசு வாசரே
அங்கத் தொளித ளத, ளங்கத் திகழும்பிர காசரே - இந்த
ஆல முழுதும்னு, கூலந் தாவருமூல் லாசரே - உங்க

ளடியை நித்திய, மனதில் வைத்திடு
மடியனைத் தண, தெனதினைத் தரு

ளாதியே மறை, நீதி நெறிமுறை
யோதி யருளிய, சோதியே யிது - தகுத (தருணம்)

௨. அன்னை விழி மகன்வை, தன்னைப் பொருத்து மலங் காரரே-உல
கனைத்தும் புகழவிறை, தருத்தி லுறைந்தசிங் காரரே
சொன்னப் பதிக்கரச, ரென்னத் துலங்கியகெம் பீரரே - எரி
சுரத்திற் புனல் கமல, கரத்துதிர்த் தருளும்வி னோதரே-யுயர்

சுரபதித்தலை, வரிளிடத்திறை
சுருதியைக் கொடு, முறுதி பெற்றிற

ருலெனப்புக, ளோல நித்திய
காலமூற்றிடு, மாலநயியிது - தகுத, (தருணம்)

௩. கொங்குண் டிடுமதுக, ரங்கண்டு போமிசை பாடலும் - மயில்
கூடித்தன் டலைதோறுஞ், சாடித் திருநடன மாடலும்
துங்கத் தருவின்பில், வங்கங் கலந்துருதி போடலும் - மலர்
தூவக் கனிகனைபண் டாவிப் பெருகிவெள்ள மோடலும்-வெகு

தத்தியத் திரு, மக்கமுற் றர
சுற்ற அப்துல்லா, பெற்றுதித்த நற்

றாதரே துதி, ஏதரே நவ
நீதரே மகு, ரூதரே யிது - தகுத. (தருணம்)

முற்றிற்று.

௩௨௨. கீர்த்தனம்—இ—ம். நீலாம்புரி—சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

கிரணம் வீசும்பொற்,
சரணபங் கயந்தர வாருமே - எந்தன்
கேதமெல் லாமற,
வேயெளி யென்முகம் பாருமே.

அநுபல்லவி.

அரணமாபர ணம்புடை சூழமக் காமன்னே - ஒரு
அகர முதலவ னருள் மறை நெறி முறை
பகர வுலகுறும் பதி யருமதவேநீர் - தகுத
தகுத தகுதகு, திகுத திகுதிகு
தொகுத தொகுதொகு-தகுத திகுவென
தாகு ஜெங்கிண, ஜெகி ணங்குகு
தகுத தகுதகு, திகுத தோவெனத். (கிரணம்)

சரணங்கள்.

௧. கங்கு மேதொட, ருங்கதிர் வாள்வலக் தாங்கியே - வெகு
கடின முடனொரு, சடில மிசைவருங்
கொடிய ஞர முனக், கடியு முமதிருச்
செங்கை வாட்புறங் காட்டி, யவன்றனை யோட்டியே - தனைஞ்
சிதற நெடுமுடி, புதற மணவழி
பதற இன்மொடு, கதறி விளவவன்
சங்கவ்வரிக, லன்னிட வேசம ராடியே - பார
சட்டகத் துயிர், விட்டிழைத்திட
வெட்டி வெற்றிகி, ஊத்த கத்தரே - தகுத. (கிரணம்)

௨. வஞ்ச மேவிய, கெஞ்சன் தன்னைவர் திண்டியே - பவன்
வாது வினைபல, சூது பவடறு
காது அருன்மகு, மூது கபியேநீர்
தஞ்சமாகவர்; தஞ்சமெவன் றென்முகம் நோக்கியே - இந்தத்
தருண மதிலொரு, திரண பொழுதிரு
சரண மலதுபுப, காணமொடு தரக்

கெஞ்சியே நின்றி றைஞ்சுங், தொழும்பென் றிரங்கியே - பல்
பேத மெனவரு, மேத மறகல்
போத மருளுமெய், வேத நபியேநீர் - தருத. (கிரணம்)

௩. ஸுமயு லாம் பொழில் சூழ் மக்க வாழு முகம்மதே - கீட
மத்த மாவென, வொத்த கோள் வலி
யுற்ற காவல ரப்துல்லா மிகச்
செய்யு மாதவத், தெய்ய வரும்பொரு ளாகியே - தமஞ்
சிந்தைய யுலகினி, லுதய முறுமொரு
மதிய மெனவரு, பூதியே யகுமதே
மையல் மீதுறசு, வெய்ய பவமணு காமமே - வந்து
பாதுசெய் திரு, போது மடியவர்
மீது அருள்பகு, மூது நபியேநீர் - தருத. (கிரணம்)

முற்றிற்று.

௱௨௩. கீர்த்தனம் - இ - ம் - நவரோசு - சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

இருபாத பங்கயந் தாரா தென்ன தாமசம்-இது சமயம்
அடிமை யெனவே, கடமை செய்வதே வசம்.

அநுபல்லவி.

மருமா மலர்நிர் பொழில் சேர் மதீனா மீதே
மருவியபரி சனமொடு பொருவிய—யாமு கம்மதே. (இரு)

சரணங்கள்.

௧. இருப்பா கடாட்சமே, செய்வீரின் னேரமே
பொருவாத மோட்சமே, தந்தாள வாருமே
ஒருபோது காணமுற, எனதுளந் தேடுதே
ஒருமையி னெனக், கிருமையு முதவருள்—யாமு கம்மதே. (இரு)

௨. கடிகாத மான்மதப், பரிதங் கமழ்ந்த தேகரே
கதிர் வீசு முடியினங், கல்மதி வெர்வ்வாத வாகரே
கெடுமா ளிலத்தக, நேருவ மடிமையை நேடுதே
செடி யவனெனு, முடிகியே பகர்ந்த—யாமு கம்மதே, (இரு)

௩. அடர் சோலை சூழ்மக்கா, வில்வா பூதி காரரே
அதிலேஜய பதி யப்துல்லாதன் தருள்குமாரரே
மடலவிழ வசையிடு, மலரடி மீதிலே
மையல் பெருகு கிதயமுருகுதே மெய்யாய்—முகம்மதே. (இரு)

முற்றிற்று.

௱௨௯. கீர்த்தனம்—இ-ம்-முகாரி—சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

பிரமையாய்ச் சித்த மிடைவேனே
பெட்பீந்தா டருள்வி ரையா, மெய்யாய்
பிரமையாய்ச் சித்த மிடைவேனே.

சரணுபல்லவி.

௧. பரம ரட்சகரே வரரே யின்பப்
பான்மை மெய்யு மும்பாதமே தம்ப
மருள்புரிவீ ரையா, மைமேன துன்ப
மாற்றுதென்ன செய்வேனையா, மெய்யாய் (பிரமை)

௨. தரும சித்தம னேகரா பர
தாபமேபெரி தாகுதே வரத்
தருணமிதே, தண்பாத மீதுற
தஞ்சமே யருள் வீரையா, மெய்யாய். (பிரமை)

௩. வேத வித்தகர்க் கதிபராய் வந்த
வேந்தரேபவஞ் சார்ந்ததினல் நொந்த
வேதனையே பெரி தாகுதே யெந்த
வேளையு மருள் வீரையா, மெய்யாய். (பிரமை)

௪. ஓத வார்தடஞ் சூழ் புரிசை மக்கச்
சேகரத் தம்முல்லா, மெய்யராம் மிக்க
ஆதவ மானமு கம்மதே வேசொர்க்கத்
தாதியேயருள் வீரையா மெய்யாய். (பிரமை)

முற்றிற்று.

௱௨௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

சரத மாகவேவந்து, சரண பங்கயந் தந்து
தற்காத் தருள்செய்யு மையா.

அநுபல்லவி.

காதலத்தி லிருந்து, கஞ்ச மிகவெழுந்து
கரைகள் புரளவே, திரைகொள் பிரளயம்
பெருகி வரதவம், புரியுமு கம்மதே. (சரத)

சரணங்கள்.

க. வஞ்ச னிபுணீ சிட்ட, வலைக்கு ளகப் பட்டு
வாதையி னுள்ளம் வாடி
தஞ்சமென் றுனைநாடிக், கெஞ்சி வந்தேன் தேடித்
தள்ளிடாதுகைக் கொள்ளு வீரனை
துள்ள மீதுறை, வள்ளல் முகம்மதே. (சரத)

உ. கருமான் றனையிழந்து, வருமான் றனை வளர்ந்து
கட்டிவைத் திருப்பதைக் கண்டு
பெருமா னிலத்தி லன்று, பிணைக்குப் பிணையாய் நின்று
பிரிய முடனடர், தரிய மதியொடு
தெரிய வரகவம், புரியுமு கம்மதே. (சரத)

ந. தினமும்யா னுமை நாடித், தேடித் தேடியே வாடி
இளைப்புத் தீராமலொரு போதே
கனவில்வந் துமதடி, காட்சிதந் ததின்படி
கருணை செய்யுமொரு, தருண மிரவிடை
வருணன் வரவருள், இரணமு கம்மதே. (சரத)

ச. இடக் தொனித்து இசை, பாடும் பொழில்சேர் மக்கக்
கீர்த்தி ரப்துல்லாவருள் பாலா
வாடும் பயிர்க்கு மழை, வந்ததுபோ லெம்மழை
வரிசை மலரடி, சிரசின் மிசையுடன்
பிரிய முடனெனக் கருள்செய் முகம்மதே. (சரத)

முற்றிற்று.

௨௱௨௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

பாரீரோ பர தாபந் தீர - முகம்
பாரீரோ.

அநுபல்லவி.

பாரடங் காதளவு பாக்கியவா னீரே
பரனருள் நயினாரே - முகம். (பாரீரோ)

சரணங்கள்.

௧. ஏதமில் லாதிறை யேயிக பீடே
ஏழையென் றிப்போதே - முகம். (பாரீரோ)

௨. கார்வளைக் கிடுங் குடைக் காரணத் தோரே
கதிதரும் பெரியோரே - முகம். (பாரீரோ)

௩. காவளஞ் செறியுமச், காவலர் கோவே
கருணை மூஸ்த பாவே - முகம். (பாரீரோ)

முற்றிற்று.

௨௱௨௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ன துருல காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

வந்தாள்வா ரெடி மாதே - சொர்க்கந்
தந்தாரு நபிமகு முதர்.

அநுபல்லவி.

கொந்தாரும் வள மதீனா - வளர்
கோமா னாகிய, மீமானர்
கேர்தனவான், கேதனவுடன்
கோதனந், கேதனக்கொண், டாளுங் கனவான்
கோது, வாதனை, கூடுசெய், யாதரு ளுங், குணவான்
கோலார்கோ ளாகல மாகவே
குருநபி யெனவருந் திருமகு முதர். (வந்தாள்)

105 208

சரணங்கள்.

க. அம்பர மெல்லாந் தொடர்ந்தோ - ரொரு
அல்லி னெழுந் தெழு வான் கடந்தோர்
உம்பர் தொழவே நடந்தோ - ரிறை
யுற்ற திருச்சமு கத்த டைந்தோர்
உறுமுதியோர், பெறு மதியோர்
உறுமுதி யவர் துதி, பெறுமா டகப் பதியோர்
ஓதும் வேதமின், னுதைய ருதய,
யோததியோ - ரோகை
யோயாத, விமானபி
ஹறவருள் செய்கெதி, விறல்முகம் மனுசபி. (வந்தாள்)

உ. மந்தாரத் குடை யுடையார் - திரு
மார்பிலங்குமர பத்தொடையார்
சுந்தரத் திரு வுடையார் - மனஞ்
சூட்டிய தாள்பூறு மத்துடையார்
சுரர் தொழுவோர், நரர் புகழ்வோர்
சுரரொரு வரினிரு, குரல்வர வேயருள்வோர்
சோதி பேதமி லாதிறை
தூதென வேவருவோர் - சோம
சுந்தரி யாயுறமன், சுதைதசை யிணையமைத்
திசைபெறு நாதர். (வந்தாள்)

௩. பொன்னிலங்குர், திருப்பதி யா - மக்கப்
பூபதி யப்துல் லாதரு நிதியாம்
மின்னிலங்கு முழுமதியா - மினுர்
மெய்த்தவத் தால்வந்த சந்ததியாம்
மேன்மையி னர்; பான்மையினர்
மேன்மையின், பான்மையின்
பண்பா ருண்மையி னர்
மேவு மேல்லர், நாவலர்
பாலரு ளீகையினர் மேலோன்
மெய்ம் மாமறை யோதிட
மேதினில் வருமிறை, தூதரு மனுசபி. (வந்தாள்)

முற்றிற்று.

௩௨௮. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

கருணை புரிந்தருள் செய்வீரே — என்னைக்
காத்திரட்சித்த பெரியோரே.

அநுபல்லவி.

அருணன் போய்வரப் பிணை நீரே - நின்றே
பதிஜெயங் கண்டிசைத்தோரே - ஆர்க்கும்
ஆற்றருந் துயரத, மாற்றிடு மெனகரர்,
தோத்திர மொடுபணிந், தேத்திடு நபியே. (கருணை)

சரணங்கள்.

௧. தாரணிப் பதிக்கர சேறே - பொல்லாத்
தாபப் புவக்கடலின் பாறே
பூரண மதிபல னாறே - கொலட்
புனிதம் விளைத்த தவப் பேறே - நல
பூக திருவிரவி, னேச னருஷி னுற
பாக மூழு தங்கடந், தேங்கிடும் நபியே. (கருணை)

௨. கத்த னுலகத்திருக் தாதே - யுங்கள்
கதமே கதி யெனநீசுல் லாதே
சித்தம் புறங்கவலி யாதே - என்மேற்
சிந்தித்தே யாளுமகு மூதே - வெகு
சித நறைகுருமுத, பாதவுறை சாத
மேத மதுமிரத, மேதொழு நபியே. (கருணை)

௩. அவிடர் புகழுமக்குத் தூரா - எங்கள்
அப்துல் லாவருளுக்கு பாரா
மண்டலத் தவர்க்குப காரா - புவி
மாலைதச் செலுத்தநெஞ்ச தாரா - உயர்
மாதர மகனமிரு, மோத விபிலவரு
மீதா சுதமரு, முதற் மதாவே. (கருணை)

முற்றிற்று.

௱௨௯. கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சுரணசெம் பொன்னின் பதகத் தான பீடே
சார்ந்த மையல் தீர்த்தருள்செய்வி ரிப்போதே.

அநுபல்லவி.

அருள்நயக் தரும்பொரு, ளன்பான சாதே
ஆதியின் றாதே
அம்புவி தனிலுமை; நம்பிய போதே
ஆயென வுதவிசெய்த யாமகு மூதே. (சரணி)

சரணங்கள்.

க. வேதநா யகன்முன் வெண்முத் தாயுதித்தே
விண்ணுல கமைத்தவன், றன்னைத் துதித்தே
சாதிமா மயிலாயவ, தார மெடுத்தே
சாகை மடுத்தே
சங்கை மறுவடிவி, னங்கள் படைத்தே
சார்புவி வரும்நபி யேமைது டைத்த. (சரணு)

உ. பாரின் மீதடிமிதில் படாத பாதா
பண்ணவர்க்கெல் லாம்நெறி பயிற்றும் நீதா
சிரீனேர் மறைநெறி செலுத்தும் நாதா
ஜெகவி னோதா
சிந்து பிரளய, மீதுர்திய தாதா
சிரசறு சுப்பரி, சனமகு மூதா. (சரண)

ங. காருலவுங் காவணமக் காவி லூரச
காவல ரப்துல்லாகரு ணைக்கு மாரா
ஏரவர் தருமுகம்ம தென்னு மேரா
என்றுயர் நேச
இம்பரி னிலவோ டியம்புகெம் பீரா
ஈகையின் மீறுதெய் விகவு தாரா. (சரண)

முற்றிற்று.

௱௧௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாரம் வைத்தின் னேரம்
வந்திலை யான்வரே யுப காரம்.

அநுபல்லவி.

ஆர் மயிலை யவதார மெடுத்திறைமுன்
ஞரு மணியேகண், பாருமு கம்ம த்தேவ, (வாரம்)

சரணங்கள்.

௧. இகலா ரழைத்த ஹுபி கிறை யாய்க் குரைத்த
இந்தைப் பகிர்த்த திறத்தோய் - பூர்த்த
இந்தைப் பகிர்த்த திறத்தோய்
சகலதில் கதாமுன்னே, சந்தித்த வினை தன்னை
அகலச்செய் தாளு மன்னே,
அடியே னென் றனக் கின்னே. (வாரம்)

௨. தம்பமேன் றிருக்கருந் தானே யல்லாது
தாபரம் வேறெனக் கேது - தங்கத்
தாபரம் வேறெனக் கேது
கம்பு மடியேன் றெண்டு, சாணக் தரத்தில் நின்று
வெம்பும் சாகிற் சென்று
வேகசம லொக் கின்று. (வாரம்)

௩. சதி மாமறை போர்புகழ், சர்மக்க த்தோ
சந்தை யப்தல் லாருமாரா - எங்கள்
சந்தை யப்தல் லாருமார
முதுமா தவத்தானை, மூவுத பாலே மெய்ம்மிறை
பிதுமாற வேதம்மறை,
படைத்தே னெனக்கு நிறை. (வாரம்)

முற்றிற்று.

௨௩௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

ஆதாரம் ஏழைக்குநம், பாதாரம் - அளித்தி ரட்சித்
தாளும் நமியே யெந்த, நாளுஞ்சீ வித்திருக்க. (ஆதாரம்)

அநுபல்லவி.

மாதவத் தோர்க் கெல்லா, மன்னுயி ராகவும்
மற்றும் பரி சனத்தோர்க், குற்றநீ தேகவும்
போதக் தருமெய்ம்மறை, நாதன்அா தாகவும்
பூசா பலத்துதித்த, கீர்ஜாமு கம்மதுவே, (ஆதாரம்)

சரணங்கள்.

௧. காதல் கமழுங்கஸ் தூரிமெய் வாசா
கற்பக பதிக்குமுல் லாசா
பூதலத் தோர்க்கருள், பூத்த விலாசா
புண்ணியர் தருமக ராஜா

தாதவி ழும்மலர்த், தாளைக்கண் டேடுதே
தஞ்சம் பெறவேமனங், கெஞ்சிக்கொண் டாடுதே
காதல் பெருகி வெள்ளங், கரைபுரண் டோடுதே
காரணரே பரி, பூரண மானபியே. (ஆதாரம்)

௨. உற்றவ ரொலென்ற ஞாழ்வினை போமோ
வைரவ ராலுணர்வுண் டாமோ
எத்தனை பேரிருந், தும்பல னாமோ
ஏழை யெனைக் கைவிட லாமோ

ஒத்தரு வாம்பு, வீசடர் நீயினை
சந்தித் திடவ தருள், தந்தித்தை காளிலென்
குற்றத்தை நிவுதல், நீதி நல்லா லந்தக்
கோலஞ்செய் வாருண்டோ, ஆல நபி யுல்லாவே. (ஆதாரம்)

௩. கொங்கைப் பூதாங்கள்கு, ஞாங்கப் பொருந்திடை
கோதையர் கூடு மணி மாடம்
ஏங்கெணு மொளிர்செய்கு, டங்க ரிடங்களை
நீண்டி டாது கொடிகின் றுடும்

தங்கிய செல்வமக், காபுரந் தாங்கிய
தாக ரப்துல் லா மக, வாதவந் தோங்கிய
துங்க நழீயே தய, ராளிளந் தேங்கிய
தோஷ மகற்றும்பீர, காச நபியுல் லசவே. (ஆதாரம்)

முற்றிற்று.

௱௬௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஐயாவே-என்னால் சகிக் கோணா துவக்
னாருநப் ஆருமையா.

அநுபல்லவி.

வெய்யோ னழற்ற, வெம்பி யுளந் தாழும்
வெங்கா னிடைநீ ரழைக், குங்கா ரணரே யென. (ஐயா)

சரணங்கள்.

௧. அட்டமா கிரியை, நட்டிய திணைதிகை
எட்டின்மேவிய, வெவ்வை யாவையு முய்யத்
திட்ட முடனெழுந் தேவருந் திருவே
குருவே, பருவே யான்
கெட்ட டங்கா மனதி, னிடையாதே திப்ப
செறிவினை யுடையாய், மதியமு துணைவழிப்
பட்ட மாவினை, விட்டு ராவ லோசை டெய்யப்
பாங்கா யழைத் தளித்த, ஆங்கார மானவென. (ஐயா)

௨. திங்க ளானனமி, லங்கவேல் சிரவினித்
சங்கையா யுதவினி லாதி நின்முனம்
வங்கணத் துடன்வா சகபிக வறைந்தே
நிறைந்தே, புறைந்தே மா
கங்கடர்ந்தே யுகத்தி, மங்கவாழ்வே தடிக்கக்
கருதல ரவர்பா, இனமது தடிக்கத்

தாங்குமார் மறைநெறி வழி தழைக்கத்
தற்றேர் வந்துதித்த வெண்முத்தே கருணைசெய்ய. (மையா)

௩. அத்தி யாபனம், குத்திடு மிரைபுவ
வத்தி னூர்கலி யெனவே குரை யெழுஞ்

சித்திர கூடமக் காமணி பதியே
இநியே துதியே வா

அற்றிடுஞ் சேக சாங்க, டுப்பனே ரபுதுல்லா
உதவிய குமரா, பதவி யொடும் சவனப்

பத்தி தரவருங் கண்ணே குவலை யத்தார்
பங்க மகற்றும் பிர, சங்க முகம்ம தேயென். (மையா)

முற்றிற்று.

---

௩௩௫. கீர்த்தனம் - இ - ம் - முகாரி - சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

பார்த்துப் பார்த் திருபோதும், பூத்திதய மகிழப்
பதமல ருதவ வாராரோ - மானே
பதமல ருதவ வாராரோ.

அநுபல்லவி.

கோத்திரஞ் செய்ய வெகு, பாத்திர மாகிய
தோன்றல் நபிமுகம்ம, தாண்டகை யிருபாதம், நான். (பார்)

சரணங்கள்.

௧. மோக்கர் தருமெய் மறை, வாக்கு மருளி நறைந்த
நோக்குந் தயவும் பாவம், போக்குஞ் சிந்தையு மாக
வூக்கமெல் லாம்படைத், தல்லாச மாய்வந்து
உத்தம மாயுதித்த, முஸ்தபா நபிபாதம், நான். (பார்த்து)

௨. நித்தம் நிறைத்து கலை, தோற்றமில் லாதெழுந்த
ஆற்றிடை யொருமிணை, தோற்றிட காரகனைச்
சேர்த்துப் பிரளய, நீற்றுவை மேற்சென்று
செம்ம லாகியகன்மு, கம்மது நபிபாதம், நான். (பார்த்து)

௪. கீடக் தொனித்து இசை, பாடும் பொழி லுறைந்த
மாட மீறுகும்பி, லாடும்வ ளஞ் செறிந்த
ஆடகப் பதி மக்கத், தப்துல்லா பாலீரப்
அவனி தனி லுதித்த, னவரீத நபிபாதம், நான். (பார்த்தே)

முற்றிற்று.

௭௱௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

அறிவுக்கோ ருறைப்பு மானே
ஞானனன் கீரணமனம், அடிக்கடி தேடு தன்னமே.

அநுபல்லவி.

பொறி யளி பாடுஞ் சோலை - பூரணை மாமதிநே
புதிக வாச ராஜா மானே, யெப்போதுந் தானே. (அறி)

சரணங்கள்.

௧. கன மெல்லாம் புகழ் விளங்கக்
கத்தவர் கவி பாட - மேலோர்
கண்டு களித் தொண்டு செய்யக்
கம்பலை யகன்றோட - நீரேனர்
தகைவி மான முறவே - சினதவெவ் ஞார்
தொலைதி லேனை மறவே - செய்தேர்ர்
தகுதி யுடையோ ரமெடி மானே
எப்போதுந் தானே. (அறிவுக்)

௨. பர மணிப் பொன் னாரி லங்கப்
பவனிவர் இபம் வேசர் - ஒன்றோர்
புரமெரித் தாவை செறுத்தும்
புண்ணியமக ராஜர் - அவர்பெரும்
அரவை மாள வழித்தா - கைவி வயம்
பரவைபோல வுவைத்தார் - மேலோர்
பரவு நிருதான், புவி தொடார் மானே
எப்போதுந் தானே. (அறிவுக்)

௩. மதுகரங் கீதந் தொனிக்க
மஞ்ஞைகள் நட மாடக் - காவினிற்
புதுமலர்ப் பாயல் விரிக்கப்
பூமக ளிசை பாட - வளமிகும்
பதவி மக்க மெனுமா - தரம்வரும்
உதவி மிக்க கிரமாம் - அப்தால்லா
பாலராய் வந்தோ ரெடி மானே
எப்போதுந் தானே. (அறிவுக்)

முற்றிற்று.

௱௩௫. கீர்த்தனம் - இ - ம் - மத்தியமாவதி - சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கத் தேடு தையா - திருவடியைத்
தெரிசிக்கத் தேடு தையா.

அநுபல்லவி.

வரிசைக்கு மேலான வள்ளல்மு கம்மதே
பரிசனத் தாரிலோர் பையலென் னம்பகம். (தெரிசிக்க)

சரணங்கள்.

௧. கத்தன் விதித்தக டன்கழி யாமலென்
காலம்வீ ணச்சு தையா
ஐயா, மெய்யாங், காலம்வீ ணச்சு தையா
நாளும்
கத்துருத்துவ, முற்றனைத்தும
மைத்துணப் படி, வைத்த வித்திடும் - கத்தன் விதித்த
அவன்
கற்பனைக்குவி, கற்ப மற்றாக,
டப்ப வர்க்குவு, வப்பு லைத்தருள் - கத்தன் விதித்த
காளங்
கரும முழுதினு, மொருமை படமெறி
கருதி யதியவே, கருதி பருவிய - கத்தன் விதித்த

அந்தத்

தத்துகேள் தீரத யாளம்வைத் தென்றனைத்
தற்காத் தருள்வது, எக்காலும் நீரென்று. (தெரிசிக்க

௨. பாதகம் வந்துப லீயாம லென்முகம்
பார்த்தருள் செய்யு மையா
ஐயா, மெய்யாய்ப், பார்த்தருள் செய்யு மையா

இந்தப்

பாவை யுலகினி, லரிவை யரிவொடு
பழக வுளமதிற், புளக முறும்ஷினைப் - பாதகம்

நாளும்

பங்க, மங்கரி, ரம்பு மங்கையர்
கொங்கைகண், டிதயர் தயங்கிய - பாதகம்.

நாளும்

பத்தினித்தன, மற்று எற்றுப
ரத்தை மித்திர, முற்ற குத்திர - பாதகம்.

அந்தப்

பேதமை யான பிழைகளி னுல்கொந்த
பேதையைக் காத்தருள், தாதைநீ ரென்றுளங். (தெரிசிக்க

௩. சத்துரு வானவைத் தான்வலையுட் சிக்கிச்
சங்கட மானேனை யையா
ஐயா, மெய்யாச், சங்கட மானே னையா

நாளுஞ்

சத்துவித்தைப, டித்தவர்க் கிட
அற் றபத்திரச், சித்தினைச் செயும் - சத்துரு வான

வெரு

சக்கரைத் தொழி, லச்செயப்பல
விச்சை மர்கரு, வைச் செழித்திடு - சத்துரு வான

நாளும்

சரண செறிபுரி, தருண பதினில
சதிசெ விடவருள், தக மொழுங்கினை - சத்துரு வான

அந்தக்

குற்றங்க ளாலேகு, லைந்தலை யாமலே
கூட்டிக் கருணைகளிங், காட்டும் நபியே யும்மைத். (தெரிசிக்க)

ச. பாலைபி லாரும் பருகப் புனலைப்
படைத்தருள் நாயகமே - வெகு
பத்தி ரத்தினை, வைத்த ருள்குமு
லைத்தலத்தைமி, கைத்த முற்பொரி - பாலைபி

காளும்

பம்பு துன்பகி, ரம்பிடுங் கமர்
வெம்பு கும்பிக, ரம்பு கெம்புலப் - பாலைபி

காளும்

பரவை யொடுமெழு, குரவை வரவதைப்
பருகி யொருகொடி, பொருகி விடுமழற் - பாலைபி

மலர்ச்

சோலை மக்காவள ருஞ்சுட ரப்துல்லா
தோன்றல்மு கம்மதே, யாண்டருள் வீரெனத். (தெரிசிக்க)

முற்றிற்று.

௱௩௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

வஞ்சியே யாசை, மிஞ்சுத லாலெனை
வாட்டுதேடி, பிரமை, வாட்டு தேடி.

அநுபல்லவி.

தஞ்சமாமகு மூது தாபர, கஞ்சமடி தேடி. (வஞ்சி)

சரணங்கள்.

க. ஆசைப் பிரணயம்வந் தாடுதேடி - அகத்
தணையை முறித் தப்பா லோடுதேடி
நேசித்த நேத்திரம் நேடுதேடி - எந்த
நேரமு மென்னுளம் வாடுதேடி.

ஓசையெத் திசையும் விளங்கிட
வண்ணம் தருகவி வண்மை பெருகிய
ஆசனத் தர சிறையிட மதினமில்
வாச முற்றரு ம்துமல ரடிதொழ. (வஞ்சியே)

௨. பங்கத் திரைக்கொரு, வங்க மெடி - அவர்
பாதம் பரிசுற்ற, தங்கமெடி
சங்கத் தவர்க்கொரு, சிங்க மெடி - எந்தச்
சார்பினு மேபிர, சங்க மெடி

அங்க மங்கள மடைய மிருகமத
மூங்கு புற்புத முறுகல விவதள்திசை
எங்கெணுங் கமழ்தர வருகவி யிரு
பங்க யப்பத மலரடி தொழுவிதம். (வஞ்சியே)

௩. மலர்வனத் தடமக்க வாச ரெடி - திரு
மறையப் அல்லா தர்த நேச ரெடி
அலர்வதனப் பிர காச ரெடி - ஆர்க்கு
மருளுர்தோ ளணிமக ராஜ ரெடி

உலகமெங் கனுமொரு குடைதனிலர
சுற்றமன் குறைவித் தவ்வர்க ளிடுங்
திலத மெனவரு நபியகு மதுதிருச்
சலச மலரடி தொழுவனு தினமுமே. (வஞ்சியே)

முற்றிற்று.

---

௨௧௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பந்த முறும்பவ, சிந்தையே நீசப்
பதமருள் வீரே குரு காதசு.

அநுபல்லவி.

கர்த்தரப் பதவர விந்த மேசகனக்
தங்கேதனை ரட்சிக்கத் தயவுவத் திரங்காத கேதோ. (பந்த)

சரணங்கள்.

௧. வட்டா லோனே கோட, வட்டமிட் டுமதடி
கிட்டிக் கோதரு நிஜசத், கிட்டூ பாலா
மட்டடங் காத ஜெய, மாருஞ் சியமே யெதி
ரொட்டா ரொளிய, அத, ரோட்டி விட்டு நீரா - மா. (பந்த)

௨. சத்துச்சித் தாணந்த, சப்தத் தத்தியே பரி
சுத்தமெய் சோபா, தவ, ரத்தினத் திபா
பத்தி வைத்திடு க்ஷேம பாக்ய பதியே பரா
சுத்தினி லேகன்கா ஜயா, பாரா தீரா. (பந்த)

௩. மகிதல மும்புகழு, மக்கா, நகரில் வாழு
மன்ன ரப்துல்லா, தவப், புண்ணிய பாலா
சிகர முறுஞ்சி தளச் செம்பொற் சரணமே யென்
சிந்தை மகிழ் வரு, ளெந்தையே, முகம்மதுவே. (பந்த)

முற்றிற்று.

௱௬-அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

முன்னம்போ லின்னமுங் காணேனே - தானே
முத்தமிட்டும் யான் வீணேனே.

அநுபல்லவி

தன்னமை யாயெவர்க், குன்னய மாகவே
இன்னிலந் தனில்வந்த, மன்னர்மு கம்மதை. (முன்னம்)

சரணங்கள்.

௧. என்னஞ் சிவலை யெல்லாம் தீர்த்தேனே - அவ
ரென்னைக்கொண் டுவகை கூர்த்தேனே
இன்னா முறும்பவந் தீர்த்தேனே - இரு
கண் ணூன் ஞெளிர யான் பார்த்தேனே
வண்ணமு றங்கன, புண்ணிய வாவென்ன
விண்ணோர் புகழுவரும், அண்ணல்மு கம்மதை. (முன்னம்)

௨. வட்டமதிமுகச் சேளழகும் - ஆம்
பிட்ட மணிவன்ரத் தோளழகுந்
துட்டரை வெட்டுங்கை வாளழகுந் - தீரேனர்
தொட்டு முத்துமரைத் தாளழகும்
எட்டுத்தி க்குந்தமு, மிட்டுப்பிர காசிக்கத்
திட்டமாய்க் கனவில்வர், திஷ்டஞ் செய்தோரை. (முன்னம்)

௩. பங்கமு ருமலெனச் சீமான் - கல்வித்
றங்க வுதவிசெய் புங்கோமான்
தங்காப் துல்லாபெறும் பூமா - னவ
ரெங்கணு மேவழங்குஞ் சீமான்
மங்கள வேசதமு, எங்குமக் காவிலோர்
திங்கள்போ லாய்வந்த, எங்கள்மு கம்மதை. (முன்னம்)

முற்றிற்று.

௩௯௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

அதனன் கிளையில் வந்த, அப்துல்முத் தலிபண்ண
லருமதற்குத் திருப்பேர் ரிட்டாரே.

அநுபல்லவி.

சதகாமத் திறையருள், தங்கும்பொன் னகரும்பர்
சங்கை மகளிர் வேண்ட, மங்கையாமி னரின்ற
சுதனர் கர்ப்பமி ருக்கும், யதனு குலகில் வந்த
சுத்த வாரமதேதில் மண்புகி
முற்று யாவரு, மகிழ்பகம் வரவென. (அதனன்)

சரணங்கள்.

க. மறைவழி யொழுகிய, குறைஷிமன் னவர்களும்
மக்கிந ருடன்பல, திக்கிலுள் ளவர்களும்
பொருந்துமனத் தமிழர்மன், னெதிமுற்ற யவர்களும்
போத கல்வி கற்றோருதும், வேதிய ரெவர்களும்

குறையற வேயப்துல், முத்தலி பவரில்லின்
கூண்டிருந் தவர்கட்கு, வேண்டும்பொன் கலயிந்த
நிறை மனத்தொடு; மருசுவைபல வழுதுண்டு
நிறையவே வயிறுகள், குறையிலையெனவவர்
முன்றமுறை புகழொடு, மறைகுவர் மகிழ. (அதானன்)

௨. கூடிய மாந்தர்கள், யாவரு மடுத்தனர்
குழந்தை தனக்கிடுபே, ரேதென விடுத்தனர்
நாடிய பெயர்முகம், மதுவெனக் கொடுத்தனர்
ஈரபதி யெவர்களும், சொலவுரை தொடுத்தனர்
வாடிடா துமையின்று, வளர்த்திடுந் தந்தைபேர்
வழங்காமலே புதிதா, யொரு திருப் பெயர்
சோடிசர் திரளிக ராத, மகவினுக்குக்
குறித்த தேதெனை, வுரைத்த போதவர்
கூறுவாரி நல், மாறிலா தவர். (அதானன்)

௩. வானோர் புகழும்மக்கத், தானோ ரொவரு மிக்க
வரிசை மகவெனவே, பிரசந் தூடனே பெய்க்கக்
கோனவரா மப்துல்லா, புதல்வரை யொக்கக்
கொண்டாடி கபிமுகம், மதுவெனப் பேர்வைக்கத்
தீனவர்க் குதவு முப, காரர் நபிதமக்
கிட்ட பேரின் வரலா, றிபுனிசு ஹாக்கவர்
தேனின் மொழி சிறத்துல்க், குபுருவி லோதிய
செய்கை வாறிவை, கூறிய பேர்கள்
யுய்கு நாயக ரசம்நபி பேரர். (அதானன்)

முற்றிற்று.

௱௬௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

இவரைத் தேடிசென்ற முருகா திடில் ஜென்ம
மென்ன ஜென்ம மானே.

அநுபல்லவி.

கவரத்னைக் குசிப்ப காசராம் - உபர்
ஞானக் கமழு மெய் வாசரா மானே. (இவரைத்)

சரணங்கள்.

௧. மதுர மூனும்பர சாகையார் - நிறை
மாதவ மீதுறு மோகையார்
அதிவித காரண வர்கையார் - நெறி
யருளொடுமேபொரு ளீகையார் - மிகும்
சதுர தளபதி யூகர் - வாம்பரி
சாரி வருமனு போகர் - அடையலர்
அதிர வமர்செய் விவேக, ராகமெய் போக
ரவிர்மதி வாக, னெனவரும். (இவரைத்)

௨. கனியின் பராக்ரமன் னுதாரி - மூயர்
நாக லோக குண சாதராம்
கனிவெண் ணிலாமுக சிதாரம் - எழிற்
தனசம்ப்ற தானவி னோதாரம் - ஒரு
தனி நம்பிறை விடு தூதர் - போணி
தத்துவத் துறை போதர் - நயகுண
வினிய மொழியுரை வேதர்
உகமகிழ் கீத நரியமெய், நாத னெனவரும். (இவரைத்)

௩. பதும மாதவ முண்டி ராகமே - வண்டு
பாடிடுங் காவிற்சந் தேமே
சதுமறை யோர்புகழ் நாதமே - சத்த
சலதிக் கிணையது போதமே - யுயர்
சதமமதை மங்கல்யூர - ரபுதால்லர
சாது தருமதி கார - நரியரு
மதுமுகம்வதுவெனும் பேர
ராசர்கள் நீரர் மதியதி காரனெனவரும். (இவரைத்)

முற்றிற்று.

ராகம், கீர்த்தனம்-இ-ம்பூபாளம்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

சரோ ருக தாளோதர வாருமே
சதாவின மேழைமுகம் பாருமே.

சரணாரு பல்லவி.

க. பரோ வுபகார நவ நீதரே
பரிபூர ஞானந் தீ மெய் நாதரே. (சரோருக)

உ. இசைம் யாருலத் தேமைபங் காளரே
எழிலார் கதீஜா மண வாளரே. (சரோருக)

ந. மகாதல மத்திரவனு கூலரே
மகிப ரப்துல்லா வருள் பாலரே. (சரோருக)

முற்றிற்று.

௱௪௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

கருணை கரா கதிதா நன்முகா
கருணை கரா.

அநுபல்லவி.

தருண மிதுவே, கருணை புரியத்
தஞ்சமே யென்றெனும், பஞ்சமே நீராரும், (கருணை)

சரணங்கள்.

க. அருமறை யோதுங், குருநபி நீரே
அப்பனே நாயேனை, யொப்பினே னுந்தாளைக். (கருணை)

உ. கருவா யனமைந்த, குருவே நிறைந்த
கற்பகா டவியே, அற்புத நபியே. (கருணை)

ந. மறைமக்க வல்லா, மன்னரபு துல்லா
மகிழு மக வேமன், னரு மதுவே. (கருணை)

முற்றிற்று.

௱௪௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூபாளம்-சாப்பு தாளம்

பல்லவி.

ஐயோ இனல் கொண்டு, ஆசையு மீறுதே
அருமைத் துரைக்குச், சொல்வா ரரோடி.

அநுபல்லவி.

பொய்யான வுலகத்தின் பொருளைப் பொருந்திடாத
போதர்களி லருமை, ஞானர்ஷா வொலிபீரே. (ஐயோ)

சரணங்கள்.

௧. பையரவதை மாய்ப், பாரிடை செய்தவர்
பாதபங் கயந்தேடி வாடுதே
மையல் கொண்டவர்க் கருள், மாரி யெனச் சொரியு
மன்ன ராக வுதித்த, அண்ணல்ஷா வொலிபீரே. (ஐயோ)

௨. கீடருக் கொருதினக், கிணையைத் தீண்டியே - வெகு
செம்பொன் னெடுத்தவர்கைக் கீந்தவர்
மூடருக் கறிவினால், முழுதுங்காத் தோம்பிய
முதியோ ராகிய எங்கள், பதிஷாமு வொலிபீரே. (ஐயோ)

௩. காலமுழுதுங் கலைக், கியானமு மூங்கிய
காயிற் பதிவாழ் சல மாமுனியே
பாலராகவே யிந்தப், பாரினிடத் துதித்த
பாக்யஷா வொலிமுகம், நோக்கிடா ரோவென்று (ஐயோ)

முற்றிற்று.

---

௩௪௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

சரணந் தந்தெனைக் காவக் கோகஞ்செய் வீரே
சையிது கிழுறா புத்தீ னொலியே யென்பீரே.

அநுபல்லவி.

தருணங் கண்டேயுத, வந்தகை யோரே
சங்கை யாகியஷா வொலி நபினரே. (சரணந்)

சரணங்கள்.

௧. வயவரி தன்னிலேறி, வனசீபி வார
வர்வுகண் டரணமண், சுவரதி லேற
ஆயமென விரைந்தோட, வதிஜய மீற்
அநு மொலியே யடிமையி டேறச். (சரணந்)

௨. கஞ்சுகி விஸ்ரந்தனைக், கடிந்தது பாய - அக்
கடிகையி லேயந்தக், கட்செவி மாய
விஞ்சைசெய் தோஷ்ர௸ வினைபாவ மோய
விளங்கு மொலியே விரை விளிற்சிரந் தோயச். (சரணந்)

௩. சுந்தரீத் துடவை, சூழுங் காகி றாரா
சுலைமானல் லெஜலி யின்ற ஈகிர்தகு மாரா
சந்த்ர னொளி வத, னத்தலங் காரா
சாதை பயிலும் ஷாமொலி யேசெம் பிரா. (சரணந்)

முற்றிற்று.

---

௨௬௫. கீர்த்தநம் இ-ங்-தோடி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

செம்பொன்மா மலர்ப் பாதந் தெரிசிக்கத்
தேடு தேனை செய்வேனெடி மானே.

அநுபல்லவி.

அம்புராசி சூழும்புவ னத்துக்
கதிபஞ மக்க மாபுரந் தன்னில்
அதிகரித் திறை, தனைநி னைத்தநு
தின மனத்தினி, லுபச ரித்திடும்
அருமை மிகுமறை, பெருமை தரவரு
அரிய பெரியவ, ரரிய நபிதிருச். (செம்பொன்)

சரணங்கள்.

௧. அம்பொன் மானக, மாளுமல் லாசர்
அனேக நான பிர்கமத வாசர்
உம்பர்கோ னிறைஞ்சு மகாசஜர்
உலக மாக்கள், புகழ்கின்ற நேசர்
உறவியிற் புன, லறவொ டிப்பொழு
துற வருத்திட, வுறுதி பெற்றிடு
முரவர்வந, ரருமறையி னெறியுற
வுதவி விதமருள், பதவி நபிதிருச். (செம்பொன்)

உ. பங்க மீதலர் பங்கயப் பாதர்
பருதி யோடு பகர்கின்ற நீதர்
துங்க வாசனர், தங்கிய காதர்
துதிக்கு மாதி, மதிக்கின்ற தூதர்

துடியி டக்கய, மடிபடப்படி
துடிது டித்திட, வடல்விளைத்தடர்

தொகுதி பகைபதி, மிகுதி பருதிக
டுலைய மணல்திலே, குலைய விடுநபி, (செம்பொன்)

ந. வண்டு மானற, வண்டிசை பாடும்
வசந்த மேனிலைமேல், விரைந் தேசடுங்
குண்டு போன்றிடுமுட் பழத்தோடுங்
குதித்து மந்திகைத் தாளங்கள் போடுங்

குடில மட்டுயர், கொடிமனைக் கிடை
குலவு மக்கமின், னிலவு மப்துல்லா

குலம தலையென, திணைமீ தினில்வருங்
குரிசி லருமது, வருசை யிருதிருச். (செம்பொன்)

முற்றிற்று.

௱௪௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

திருவடி தினமே, தேடுதேடி மனமே
தீதகலு, மேதகல்வி, நேதாக்கு, மூதபய
திருவடி தினமே, தேடுதேடி மனமே.

அநுபல்லவி.

மருமலர் பொழில்சூழ் மக்கமாநகரார்
மாசறுஞ்சொற் கனவிலுமே பகரார்
சருவ ஜனன பிறைஞ்சுஞ், சாதேவெண் சந்த்ரோ தயம்போற்
சந்தையோடி, லங்குமிறை தங்க சர, ணங்க ளுறீத். (திருவடி)

சரணங்கள்.

க. கருமுகில் குடை நிழற்றுங் காரணராங்
கற்றவர் கருத்தி லுற்ற பூரணராம்
சுருதிசா ரத்தளித்த, சுத்தவல் திடத்துதித்த
சுந்தரசு ந்தரசு, கந்தமுறு மெய்முதயிரு. (திருவடி.)

உ. பருவரல் பற்றுற்ற வேழை, பங்கள ராம்
பாதமற் புயத்தி லுற்ற, கொங்கரள ராம்
அருவிகம லக்கரத்த, மைத் தறல, ருத்தி வைத்தோர்
ஆதிமறை யின்சொல்நெதி, யோதமுதி யோருபய. (திருவடி)

௩. ககனவ ரிறைஞ்சுமக்கக், காவலரசன்
கற்பகத்தை, யொத்தமனத் தாவலராம்
சிகாமன் னுப்புல்லா ரணைச், செல்வி சிசிபெற்றெடுத்த
செம்ம லெனவர்தகல்மு, கம்மதவ ரின்கமலத். (திருவடி).

முற்றிற்று.

---

௩௬௭. கீர்த்தநம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மாண்புடை யார்நபி, பூம்பாத மேயென்னை
மயக்கு தென்னமோ எடி மனோகரி.

அநுபல்லவி.

சேண்புடைத் தோங்கு மாட
மாம்புடை சூழ்மதீனச்
செம்ம லிறைநபி, தம்பி லுயர்வ
ரெம்மை யாளுமு, லம்பி லவிரெடி. (மாண்பு)

சரணங்கள்.

க. சம்பா வனம்புனைந்த, நையல் கதீஜா மனை
சப்ரமஞ் சத்துறைங்குந் தயானரை
கம்புமா ளிடர்க்கந்த, கண்பரல் ஞாமல் வேறோர்
காட்டி மிலைவழி, கர்ட்ட வவர்வெகு
தாட்டிக ரெடிசி, மாட்டியே யந்த. (மாண்பு)

௨. அம்புலி மீதினிற் போய், வம்பர் களையகற்றி
ஆரண்ப்பயிர் விளைத்த, காரண ரெடி
யெம்போர்யா விகளோவ, னந்த மவ்வை நாடி
யெண்ணு மூயிர்பல, வண்ண மவர்கதி
தன்னி லடைவது, திண்ண மெடியக்த். (மாண்பு)

௩. மூமினா னவர்க்கர சானா, மன்ன ரப்துல்லா
முத்தொளிபோ லேபயந்த, முஸ்தபா வெடி
பூமி நாயகி, யாமினாமின், னகமகிழப்
பூரணத்தகை, யான நற்றவ
காரணக்குரு, வான சற்குண. (மாண்பு)

முற்றிற்று.

---

௨௪௮. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மயிலேயி தயந் தொட்ட, பாவி யினைய லாலே
மயங்கிறே னென்ன செய்குவேன்.

அநுபல்லவி.

குயிலிழ லோங்கிய, கோமா னபிதா னிணைக்
கூடிக் கலக்குற, வாடி யிருக்க இப்போ. (மயிலே)

சரணங்கள்.

௧. பலநா ளிருஞ்செய் தோசம் - போக வவர்
பத முடைவ தென் னேரமோ
தொலையாக் கருணை யென்மேற் செய்ய வெணமனக்
துணிந்தா லவர்க்குப் பாரமோ
நிலையா யிடத்துலைம், நில்லெனச் சொல்லுமந்த
நீத் ரடியை மற, வாத படியா யிப்போ. (மயிலே)

௨. விண்ணே ரிறைஞ்சக் காலே - விரும்பு வோர்க் கெல்லாம்
வினையு நற்றவஞ் சாருமே
கண்ணே டொருமுகத் தேடிக் - கரைவோர் கட்கெத்தக்
காலமுந் துயர் தீருமே

அண்ணார்ந் திருவிழி, யம்பர நோக்கையில்வர்
தென்னாக் கருணை செய்பு, மெங்கள் நபியைத்தேது. (மயி)

௩. மயிலா டியபூஞ் சோலை - மக்கமீதில் வாழும்
மன்ன ரப்துல்லா பாலராம்
வியனீர் நபிமுகம்ம - தென்னும் விறல்காமஷ்
விளங்கும் நற்குண சீலராம்
பயில்வா னுல கெல்லாம், பரவு நபி நாளினைப்
பற்றிப் பிடித்துக் கண்ணுல், முத்திக்கொள 'விப்போதே.(ம)

முற்றிற்று.

௱௪௧. கீர்த்தநம்-இ-ம-சாவேரி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

தீராத தேதோ - தினமு மையல்
தீராத தேதோ.

அநுபல்லவி.

தாரா தரங் கவி, தரவருங் கோவே
பாரே ழும்பேர் முஸ்த, பாமரு பூபே. (தீராத)

சரணங்கள்.

௧. மெய் மறை நூலே, மோகினி வாழ்வே
பெய்க்ரும் பிர பூவே
துய்மை தாஹாவே, துரை முஸ்த பாவே
துன்ப முறு தரு, வின்பரின் வாழ்வே. (தீராத)

௨. நன்னெறி நீதா, நற்குண சாதா
நாயகன் றூதா
புன்னெறி நீதா, போக்குமெய் வேதா
புவனத்தி லேபடாப், புநிதநற் பாதா. (தீராத)

௩. மண்டல மேழு, மருங்கு சூழு
மக்கமு ராழும்
அண்டர்கள் தாழு, மப்துல்லா வென்னுரு
மணிவர மதில்வரும், அருமது நபியே. (தீராத)

முற்றிற்று.

ராகம். கீர்த்தனம் - இ - ம் - கமாஸ் - ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

செந்தா விநயே, தந்தாளுஞ் சிர மீதா
செந்தா விநயே.

அநுபல்லவி.

கந்தனை வணங்கு, முந்திரு மதினை
நாயகமே யருள், தாயகமே - யுநை
நாடி, நாளிதக், தேடி மிக, வாடிடு வேனே. (செந்தா)

சரணங்கள்.

க. சிந்தாகுல மீறுதையா மனமேற் றிருச்
சேவடி தந்தருள்வீர் இனமே
மந்தர மேரோ, இந்தமைத் தேரரே
இந்தமைத் தோரே;
மானிலமீ தெனை யாள்வீரே - மலர்த்
தாரே, அணிபுயத், தோரே, யருளே, புரிவீரே. (செந்தா)

உ. அறமே தருகாரண வாரிதியே
அலங் கார விநோதத யாநிதியே
திறங்கலே மாயாத், தேனுரும் வாயா
தேனுரும் வாயா
தீனவர் மீதருள் சகாயா, நல்
னேயா, கலசுப காயா இந், காளிலந், தேயா. (செந்தா)

௩. கந்தீருந் தடாகமக் கணபதியே
கலைஞ ரப்துல் லாதரு மாமிநியே
விர்லைதழி னேதா, வந்திய நாதா
வந்திய நாதா
வந்தெனையாளவு, மேவாதா - வர
மாருன், கண்ணுலிலேனைப், பாருந், துயர், தீரவே தாருந். ()

முற்றிற்று.

ரு௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சரணஞ் சரண மெய்யச், சபைய பிதேகா னய்யச்
சரணா ரிந்தந் தாருமே.

அநுபல்லவி.

அரணு பரணம் புடை, யணிமதி னுவாழ் கோவே
யண்ணலே கமிழுஞ்ச பாவே. (சரணம்)

சரணங்கள்.

க. படிபீ தோயாத பாத, பங்கயந் தேடி நெஞ்சம்
பதைத்துப் பதைத்து வாடுதே
கடிதிக ழும்வதன, கதிமழலை யென்கண்ணுற்
காண விழையத் தேடுதே
முடிவது பிறைநபி, முறுசல்க் கதிபதியே
மூவுல கொளிர்விளங்கு சோதியே. (சரணம்)

உ. அல்லின் விரைந் தெழுந்து, அம்பர மேல் நடந்து
அர்ஷிற் கபுசோ டேதியே
வல்ல பிரான்முன் சென்று, வசனித் தாகார முண்டு
வரிசைபெற் றுகந் தேறியே
எல்லொன்று முனாம் புவிக், கேகி வருந் தாஹாவே
எந்தலே கமிழுஞ்ச பாவே. (சரணம்)

௩. அரசர் திறை யளக்க, அகில மெல்லாம் விளக்க
ஆளுந் தனிச்செங் கோலரே
பேசுங்கி தம் படிக்கப், பெருகும் பூஞ் சோலை மக்கப்
பெருமா னப்துல்லா பாலரே
முரசந் தொனிக்க, முரண் டிக லுடையவர் மேலே
முற்றுங் கொற்றமெய் யாத ஞலே. (சரணம்)

முற்றிற்று.

௬௩௨. கீர்த்தகம்-இ-ம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சந்த பந்த மல்லி ராஜா - வந்தருளுல் லாசா
வந்தருளுல் லாசா - சுதந்
தந்தருளுல் லாசா.

அநுபல்லவி.

சுந்த ரக்ஷி கழ்ந்தமெய்க, தக்ஷிபிர்ந்த போசா
ஞூரபிர, தானமிற, குலேல கரு, ணைசா. (சந்த)

சரணங்கள்.

௧. கீர்த்தனம் விடுத் தொருவன், வர்த்தமன்பு சாரக்
காசினி குரம் பிஷக்க, வாசி கடை சோரப்
புத்திகடு மாறி நின்ற, புல்ல னினஞ் சேரப்
பூரணம தாயருளும், புண்யவுப காரச். (சந்த)

௨. வித்தகத்தி ஞற்றபிர, சித்தவிப ரீதா
விஞ்ஞுறை யாதகல்ல, பேறுதவு நீதா
சந்திசாக ரத்தமுத சாரமறை நாதா
சாதருபு கேரும்கு, பாதமரு ளுதா. (சந்த)

௩. சுந்தர மெனவருள்செர, ரிந்திடு மூதாரா
காவளம் பெருகுமழ கானமக்க ஞூரா
மந்தரப் புயத்தப் துல்லா, மன்னருள்கு மாரா
மாமுகம்ம தென்னும்விறல், காமவு பகாரா. (சந்த)

முற்றிற்று.

---

௬௩௩. கீர்த்தகம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

தயான் நாதா விரோபு தானோத்
தந்தரனு வீரோ, யெந்தாபர் நீர.

அநுபல்லவி.

வியாளக் துதிசெய், கோத பதியே
வித்தார சாரங்க, மொத்த ஞறபிபே. (தயான)

சரணங்கள்.

க. சிங்கார தேகம, லங்கார தீபா
சீர்த்தி குன்றுதிசம், பாத்திர சோபா
மங்கர்த தீபாப, சங்கார கோபா
மாணிட ரார்க்கும்வி, மானசமீபா. (தயாள)

உ. சரச குணநீத, மூரை சங்க தீரா
சாரதி யோர்க்குப காரதி காரா
பிரசன்ன மாய்வந்த அரசேயுதாரா
பிந்தா று வந்தாளுஞ் சந்தம பூரா. (தயாள)

௩. மலர் வாவி புடைசூழ்பக் காவனு கூலா
மன்னப் தில்லாமரு மானெனும் பாலா
அலரிக ளோகாந்த மாளுஞ்செங் கோலா
ஆதரிப்பீ தகுமதே குண சீலா. (தயாள)

முற்றிற்று.

௱௫௪. கீர்த்தனம்-இ-ம-கல்யாணி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

சகல தீமை யகல வாய்மை
தாரும் நீரையா.

அநுபல்லவி.

அகமு ளாவு திகமெய்ஞ் ஞானத்
தருளே, அருளே, அருமறை தரும்
பொருளே, பொருளே கபி யகுமதே. (சகல)

சரணங்கள்.

க. உத்த மரிற் பரி, சுத்த ரூமைப் போலே
புண்டோர் ழம்பீ தாசை, கொண்டே நெருக் காலே
சுத்த னருள்மறை, பெற்றனிற ஞ்லே
கதியுர், திதியும் பல், வளமுறு
பதியுர், அதியுந் தரு, கபியே நீர். (சகல)

௨. புந்தி யோகமகி, வேந்தரான் றேடிப்
புவிப்புரத் தினிற் பெருகி வாடி
சிந்தைமகிழ்ந்திட, வர்தனக் கோடி
செயவுந், தயவும்பெற, அருள்செயும்
வையமும், மயமுந் தரு, நபியே நீர்; (சகல)

௩. சீர் வளரு மக்கத் தோர்கதி காரரே
சித்திர ரப்துல் லாசு புத்திரகு மாரரே
வார்தருந் தார்முக, ரூப சாரரே
வினையோ வலை, மீதழு தொழுகிய
துரையே, துரையே யவி, அருளுமே. (சகல)

முற்றிற்று.

உருது. கீர்த்தனம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சகர்தா தாதர் தா - எங்கள்
தாய்பனே, மெய்பனே.

அநுபல்லவி.

அகத்தலி லுள்ள நீவிர்தே
அறநிலமும் கொண்டாட - ஆதி
அறநிலமும் கொண்டாட
சகத்தனிற் சிறந்த நபிநாதர் புகழ்பட (சகர்தா)

சரணங்கள்.

௧. முச்சகமெல் லாம்புகழும்
முதல்வனே நீயன்பாக - ஆதி
முதல்வனே நீயன்பாகப்
பச்சைமயி லாயமைத்த, பார்த்திபருக் காகச். (சகர்தா)

௨. அண்டரண்ட மும்படைத்த
அரியவனே யருளாக - ஆதி
அரியவனே யருளாக
மண்டலம் பரவுமரு, முகம் நபிக்காகச். (சகர்தா)

௩. பற்பல விதம் படைத்த
பரமனே பாரிட மாக - ஆதி
பரமனே பாரிட மாக
அற்புதம தாயுதித்த, ஆல நபிக் காகச். (சுகந்தா)

௪. தக்கபுக ழேபெருகுந்
தாபரனே தருமாக - ஆதி
தாபரனே தருமாக
மன்ன அப்துல்லா செய்மு, கம்மது நபிக்காகச். (சுகந்தா)

முற்றிற்று.

---

௬௯. கீர்த்தநம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

ஆமோதபங் கயமா முன்கள பதமே
பல தினமே - எனக்
கருள்வீர் செய்யி தபல்ஹுசை னவியே
இமா மொலியே எனக் கருளிவீர்.

அநுபல்லவி

காமா தூடலை சூழக்
காவசமுகபி, நாவசல்வரும்
கருமங்களை யெடுத்தே - நினை
வளர்த்தேர புமை, யடுத்தே னெனக். (காமோ)

தரி கிடக்குகுகிஜம் தரி தகஜெம்
ஜெம் தரிகிட கிட
தகணக் தரி தரிதாகிட
தரிகிட தகதோங் தக்க. (காமோ)

சரணங்கள்.

௧. புவிவா னுள வுயிர் யாவுமே
போற்றும் படி, சாற்றும்முரை
பொய்யாத மெய், புடையோய் - என்றன்
கைவோமைத், றையே

கவினை யகமே யாதுலர், கலியே யகத் தொலியே இந்த
புவி வாணனும் மெழியேன் ஹசன்
அலியே புக, ழொலியே தங்கத் - தாரீ. (ஆமோத)

௨. ஆருங்களி கொளவே, - வங்க
மதிலே யொரு, வினையே சிறு
நீருஞ் செயப், பணித்தே சுத்த
தாரஞ் செய்து, கொடுத்தோ யெனைக்

காரும் மருள், தாருங் கவு, தேபாரினி
லாரும்புகழ், கருணைகரப், பதியே ஹசன்
அலியே புக, ழொலியே தங்கத் - தாரீ. (ஆமோத)

௩. இக்குத்திரு மொழியாகிய
திக்கிர்க்குர லெழு வாரிபோற்
றிக்குத்திசை பரந்தே புவி
யொக்கப்புகழ், வளர்ந் தோங்கவே

சக்கத்தகல், லொலியாய் மக்கத்
தலம் வாழ்முகம் மதுபா சியுள்
மெய்க்கத்தகு நிதியே ஹசனை
அலியே புக, ழொலியே தங்கத் - தாரீ. (ஆமோத

௪. குயினீழலின் வருவோ ரெங்கள்
குருவாழுகம், மதுநாயகர்
குலமேல்வரு, பலனும் ஹசன்
குசைனிரு மாபானவா

மயிலாடிய பொழில்சூழ் குமை
தருவா ழுப்துல், லாசேயென
வருகாரணப், பதியே ஹசன்
அலியே புக, மொலியே தங்கத் - தாரீ. (ஆமோத)

முற்றிற்று.

௱௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

டைய லென் றென்முகம் பாரசரோ - பாரோர்புகழும்
பரந் சரோருகக் தாராரோ.

அநுபல்லவி.

வையகத்தொளி யார்க்கர சானவர்
வாக்கிய மோதிஞ்சென, பாக்கிய மானவர்
வர்னோர், தீனோர் புகழ்குத்தா
பானோ, ரானோர் - இயற்றிய
வாக ரெவர்க்குந்தி, யாக ரருந்தவ
யோக ரருள்கிரு, பாக ரபல் ஹசன். (பைய)

சரணங்கள்.

க. வல்லவன் ஹறத்தை நோக்கியே - வாசஞ் செய்கின்ற
வனாக்க ரெல்லை நீக்கியே
செல்லுக் தறை மீதிற் றுக்கியே - சோரர்கள் வரச்
செப்பமா யாறுதன் டாக்கியே
எல்லவர்க்குமிடுக்கண் டுடைத்தவர்
ஏகன் கருணையின், பாக மடைத்தவர்
ஏரார், சீரார் குளிர்ந்தநன்
வீரார், கோர ரடியவர்க்
கெய்யுந் துயறாச், செய்யு மருளுறை
பெய்யு மபல்ஹசை, னையர்வர் தேயவர். (பைய)

உ. பண்ணவர்க் குண்மைகற் பித்தவர் - பரம்பால்வெகு
பாக்கிய தயாள முற்றவர்
எண்ணருந் தகுதி பெற்றவர் - எவர் களுக்கும்
ஏற்றபொரு ளாய்வந் துற்றவர்
மண்ணவர்க்கு மறைவழி காட்டினோர்
மாய விகார மயக்கத்தை யோட்டினோர்
மாறு, தீரு யெவர்க்குநற்
பேறாய், வீறு யுதித்தவர்
மாட்சிமை யாயெங்கு, மாட்சிசெய் தோர்வெகு
சூட்சியுள் ளார்திருக், காட்சிதந் தேயவர். (பைய)

ந. மண்டலம் புகழவந் தோராம் - குறைமை தருவாழ்
மன்னரப் துல்லாவின் மைந்தராம்
என்று மொண்மை, கொண்டுயர்ந் தோராம் - எல்வுலகுக்கும்
எற்றகுர்து பாயுறைந் தோராம்

வென்றியாயிறை யோனிய மித்திடும்
விந்தை யுலகினில், வந்தெவை யுக்குமோர்
வித்தாய், மூத்தா யுதித்தவர்
பெற்றூர், பெற்றூர் வழிவந்த
வேதர் தருநிபி, ஞாக ரருமறை
நீத ரபல்ஹசன், சாதலி நாயகர். (மைய)

முற்றிற்று.

ஏடுஅ. கீர்த்தனம்-இ ம்-சுருட்டி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

ஏதமற்றமெய் மாதவத்தினுல் வாசா - இறை நேசா
எங்கள்பவ நாசா, ஏகப்பிர காசா - மகராஜா
ஏதமற்றமெய், மாதவத்தினுல் வாசா

அநுபல்லவி.

நீதர் தருமறை நாத னெனவந்து
நித்ய வந்தத் தோடிறை
யைத்தியான மேசெய்யும்
நேசரே விசு, வாசரே, பவம்
நீற்றுக்குறை, தீர்த்துச் சொல்லி
யேற்றுக் கரை, சேர்த்துய்த் திடும். (ஏதமற்ற)

சரணங்கள்.

க. விண்ணவர் பிலிமுக, வண்ணமென வுருவெடுத்தே
விரிசிற கடித்தே
விரைவினி னொடு வரையும நிடத்திலே படித்தே
எண்ணருந் தேவர்க, ளெண்ண மறிந்தவா
ஏதமில் லாதகற், போத மறைந்தவா
ஏழையே னும்பொற், றுன்னயே தந்து
எப்போதுந், தப்பாது, வப்பா வெனைப் பாரும். (ஏதமற்ற)

உ. மண்டலந் தனிலொரு, தண்டலை யழைத்தமா நிதியே
மாயோக பதியே
மசனிலர் தனிலர்ப, மாய்கில வெறித்திடு மதியே

கண்டக மேற்கனே, யொன்றதி லேயுநக்
கற்பித்த்வா யார்க்கும், நற்புத்தி போதிய

கத்தரே பரி, சுத்தரே யெனைக்
காருங்கண், பாரும் பண், பாருங் கதி தாரும். (ஏதமற்ற)

௬. சீத வனந்தரு, மோதகு வைடூரத் தாரா
சிகரசெம் மேரா
சித்தி யப்துல் லசலி, னேத்திர மானரு மாரா
போத அபல்ஹசன், சாதலி நாயகா
புக்ஷித் தைத்திட, வந்தருள் வீர் துயர்

போகவே நய, மாகவே திருப்
போதொத்த, பாதத்தி, லேழுந்தி, னேகித்தியம். (ஏதமற்ற)

முற்றிற்று.

௩௱௬. கீர்த்தனம்-இ-ப-பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

நானே போதடி பீதே - மைய
லானே னுனெடி மாதே யிப்போ
நற்றவமுற, தத்தஞ்செய்வா ரெனத் தேடி.

அநுபல்லவி.

வானவ ரோடின்ப பகர்ந்த - எங்கள்
வள்ளல் அபல்ஹசனலி, சாதலி
வந்தா ரவுடனே - அருள்
வாரே துற வோரானவர். (நான)

சரணங்கள்.

௧. சீதன வாவியும் கறவுஞ், சிந்துமலர்க் காவு மொன்றாய்ச்
செம்பாலையி லமைத்தேயொரு
சேடர்க் குறைந்தகை தீர்த்தோர்

சேதன கம்புயத் தானே - என்றன்
சிந்தை கொண்டே விந்த வேளை - வந்தா
ரிந்தா குலமறவே யருள்,
செய்வாரெடி மெய்மாதவர். (நான)

உ. ஏக னிற சூல் மொழிகொண், டேகுந் துறை யீதினிற்கார்
மேகம் சூடை யிடவே சென்ற
மேன்மையுறுங் குத்து பானோர்

போகத் தீர்க்கதி னூற்றோர் - வெகு
புண்ணிய மாய்ஜெயம் பெற்றோ - ரென

பொறித்தே யிறை, யளித்தா னென்ற
பூமா னெங்கள், சோமா வவர். (தான

ங. மாவளஞ் சூழும் பொழில்சூ, மைதறத் தாவாழ மெங்கள்
மன்னரபு துல்லா வருள்
மைந்தரென வுதித் தோராம்

ஆவள மாணசற் குணத்தார் - மறை
பார்கலைக் கியான பூரணத்தா - ரெடி

யனமே கன, வனமாகிய
அண்ணல் அபல்ஹஸன் காதலே. (தான)

முற்றிற்று.

ராகம், கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ துருல காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஒலிமார் நுதல்மேற் கொண்ட
உபயநும் பாதந் தேடி
உருகு தையே நெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

அலிமா துலர்க் கன்பான, அருமைத் திருப் பேராய்
அகிலந் தனி லுதித்த, அபல்ஹஸன் காதலியே. (ஒலிமார்)

சரணங்கள்.

க. புரிகா வகந்திருந்து, இப்ருள் குறை பாடழித்து
பரிபால னஞ்சினர்து, பங்கயஞ்செய் வரநுணர்ந்து

கரவோடு மெழுந்து, கடன் மலை கடந்து
தரமொடு நடந்து, தன துள மயர்ந்து

தங்க ளிடத்துற, அங்கவ னிக்குள
பங்கமறப் பசுந், தங்க மளித்தவா
தாதனுக் கேதம்வ, ராத நல்வீர்தரு
தாபர மானத, யாபர மாகிய. (ஒலிமார்)

௨. வல்லோன் நிறைத்தை நாடி, வந்தோ ரனந்தங் கோடி
எல்லவருங் கொண்டாடி, யேகுந் துறையை நேடி
கல்லகத்திடனடி, கரவர் வந்த தடி
தல்லெழுந்து குடி, தாவி டாத படி
தத்துவத்தினா றுற்றிடச் சணம
மைத்து வைத்தவணி, லுற்றவர்க்கு ஒரு
தாவனு காதமெய், காவல்செய் தோரெனத்
தாரணி யோர்புகழ், சாரணரே வாய். (ஒலிமார்)

௩. பொழில் குழைத்தறத் தாரா, புகழப் துல்லாரு மாரா
எழிலபுத் தாகிர் பேரா, எவர்க்கு மருளு தாரா
தெளி வுறும்கன் வீரா, திகழு மகா மேரா
மொழி யுறுதி சீரா, முருகு பொறை நேரா
முத்தி பெற்ற பரி, சுத்த வித்தகம
சுத்த வத்தவர்து, சித்த பத்தரென
மூவுல கும்புக, மூக்குத்து பேயென
தாவல் மிகுத்திடு, மபல்ஹச னலியே. (ஒலிமார்)

முற்றிற்று.

---

௨௪௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

சற்றே கடைக்கண் பாரீர் - சாகி பேதே
சம்புகழ் நாதா நந்தம், அருள்புரிந் தஞ்சாய்ச்
சற்றே கடைக்கண் பாரீர்.

அநுபல்லவி.

எத்திஸ்ச யும்புகழும், வித்தகத் தறி வெல்லாம்
அத்த னருள வரம், பெற்ற ஒலியுல் லாவே - அருள்வீரே

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

ஆசையுற்றே வெகு, நேசம் வைத்தேனெனைக்
கன்பு செய்யு, மின்பமுறச். (சற்றே

சரணங்கள்.

௧. மாய வுலகின்வெகு, நேயம்வைத் தெனையீன்ற
தாயென வேயிருந், தயாளம் வைத் தெனக்கருள் - தருவிரே
தாயகமே யெங்கள், நாயகமே - எனைத்
தற்காத் திரட்சிக்க இப்போ. (சற்றே)

௨. மன்னன் சிவங்கண் டஞ்சி, யின்னலொடு மடைந்த
அன்னவர்க் காகவெகு, சொன்ன மெடுத் தளித்த - அதிகாரா
அன்ப ரென்றே யுனை, நம்பு கின்றே னெனைக்
காதர வாகவே யிப்போ. (சற்றே)

௩. பத்தர் புகழ் குணமத, முத்தப் நல்லா சேயெனர்
சத்துவ மாயுதித்த, வைதகபல் ஹுசனலி - சாதலியே
சாரு மையா முகம், யாரு மையா - வுங்கள்
தஞ்சமென் நிறைஞ்ச லிப்போ. (சற்றே)

முற்றிற்று.

---

௩௯௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேவகாந்தாரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சாதலியே ஓம்
சாத விரதர் பார்த்து
ஷா அபல் ஹஸனலி சாதலியே.

அநுபல்லவி.

பாதகமறப் பலன்றர வரு மொலிநாதற்
பரவச்செய் திடும் பாதந் - தெரியத் தேடுதே அலி. (சாத)

சரணங்கள்.

௧. தாரணி முழுதங்கை, தாங்குந் தபோதரே
தருத்தி கபதர்கள், தாழ்வும்பொற் பாதரே
சிரணிந் திடவருஞ், செழுமறை நாதரே
சித்த மிரங்கி யருள் செய்யும் நவ நீதரே. (சாதலியே)

௨. ஆரியர் புகழ்வர், திடமதி பதியே
அமுத வாய்மை யறைந், திடம் [illegible]மை நிதியே
காரிரு ளறவெளி, காட்டுங் க[illegible]யே
கருணை யுடனெனைக்,காப் பாத்தி[illegible]தியே. (சாதலியே)

௩. ஆரண் கபியகு, மதுதிருப் பேரரே
அண்டர்க்கு மூர ணன்றந், திடமதி காரரே
பூரண ரபுதுல்லா, புண்யகு மாரரே
புகித முடனே யருள், புரியுப காரரே. (சாதலியே)

முற்றிற்று.

௫௬௩. கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தெவுட்டுரு தமு துரை தரு மொலிபதந்
தேடிக் கோ மனமே - யனுதினம்
பாடிக் கோ மனமே;

அநுபல்லவி.

உவட்டு மாதவத் துறுமிசிக் கினெளி
யுத்தமர் பதத்தின் முகம், வைத்ததிக முத்த முத்தத்.(தெ)

சரணங்கள்.

௧. ககனத் துதித்த சித்ர பானுவிட் டெறித்த தெனக்
கீர்த்தி ஒற்றுகப்பிர காசர் - இன்னம்
சுகனுற்ற கற்றவத்தர் பகுமுற்று எத்தலத்துஞ்
சுகமுற்ற வெற்றிமக ராஜர் - இறை
முகமற்றி வித்தைகற்று மகமற் றவர்க் களித்த
முதுமைச்கா ரணத்திலுல் லாசர் - புகழ்
மிகும்நித்தி யத்தினத்தன் மகிழுற்ற பத்தர் மெய்த்த
மிகுசற்கு ணந்துறுமென் னேசர் - இந்த
ஜகமெத் திசையும் புகழ் வாசர் - உயர்
சரததொன் மறையுப தேசர்,- எழில்
பகமுத்தி பெற்றுவந்த யோசர் - எங்கள்
பாக்யர் மிசிக்கினெளி, வாக்கியங்கள் சொல்லச் சொல்லத்.(தெ)

உ. கட்டுமட் டெடுத்தபுளி வட்டமெட் டிசையு மிறை
கட்டளை நடாத்தும்நவ நீதர் - ஒரு
மட்டுஇட்ட பிட்டுச்சுட் சுட்டுதற் கருதகல
மவுனத் துறைந்த சாதர் - கரந்

தொட்டுஇட்டத் தெட்டுவழி பட்டவரை யட்டமவைத்தத்
தெர்ருத்தால் லுாதரும் போதர் - ஒரு
துட்டன்மட்டுக் கட்டுரைமட் டிட்டெழுதி விட்டதனைத்
துப்பிச்சுட் டெரித்த குருநாதர் - நகும்

வட்டமதி போன்றமுக வாகர் - எங்கள்
வழுவைத் துடைத்தகல யோகர் - வங்கும்
கட்டழு கெறித்தவச்ர தேகர் - உயர்
காட்சி தருமொளியின், மாட்சிமைகள் சொல்லச் சொல்லத். (தே)

௩. அண்டபிண்ட மெண்டிசையும் வென்றிதரு நின்றஅவனி
யாக்களிருந் தேவழங்குங் காடு - இளந்
தென்றல்கொண்டல் தவழ்மணி மண்டபங்க ளுஞ்செறிந்த
தேசமாட கூடமெத்தை வீடு - இன்னம்

மன்றில்மண்டு கின்றபொழில் தண்டலை செறிந்தசிற
மக்கமெனுங் காகிர்வள நாடு - நாளுங்
கண்டெறு மறிவையடுத் தண்டமுகி லாணநல்மு
கம்மதிபு ருஹீம் செல்வர் நீடு - புகழ்

குன்றிடா தெழுந்தபரி வேடர் - எங்கள்
குருமுகம்ம துல்பாகி வீடர் - வருந்
தொண்டர்பெரி யோர்க்கும்பொற் கிரீடர் - ஆர்க்குந்
தோன்றல் பிசிக்கிறெளி, ஆண்டகை பதந்துதிக்கத். (தெவு)

முற்றிற்று.

௪௬௪. கீர்த்தனம் - இராகம் - தோடி - ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

தத்திக் கொத்தைப் பிடித்தாலும், விடுத்தாலும்
விடேனும்பாதம் - தத்திக்கொத்தைப் பிடித்தாலும்.

அநுபல்லவி.

வெற்றி சித்தித்தசெல், வத்தினி னுற்றபெ
ருத்தக, ருத்தைதயீ, ருத்திவ, ருத்தியே
எத்தி னத்தும் மூர்த்தி, நத்தி நத்திச் சுகம்
பற்றிப், பற்றி, நற்றவத்தி னுற்றோரே. (தத்தித்)

சரணங்கள்.

௧. ஆயோக மறை தேறிக், கரை யேறி, யானந்த மீறி
மாயா திருட் காட்டை யறுத்து
வெட்டி முறித்துப், பட்டி தோறும் பண்ணிறுத்துத்
தூயா, சநுதிசெய், வாயா - திருவுளந்

துன்பமு றுதபே, ரின்ப மெனும் வெள்ளங்
காயாது நின்றச, காயா புகழெனுங்
கானவியா பிசிக், கிடெளையே நீர். (தத்தித்)

௨. பாரோர்கட் குபதேசி, விசு வாசி, பலன்றரும் நல்பாசி
சீரான செங்கரம் பிடித்து,
வித்தை படித்துச், சித்திரப் பட்டமை யெடுத்துப்
பூராய மான்கன், னேராக் நருக்கிணை

புண்ணிய சரிதவி, யென்னுந் தரிக்கிலை..
போரங்க ளீத்திய மேரா, திருவுளம்
பேதவியா பிசுக் கிடெளையே நீர். (தத்தித்)

௩. ஆராமம் புடைசூழும், புகழ் சேரு, மருமறை யென்னளும்
பாராவா ரத்தொனி முழங்கும்
எங்கும் விளங்கும், பொங்குங் கவிகலை மூங்கும்
ஆதாரக் காகி னாரார், புகழ் பாவீம்

அம்பதி யானமு, கம்ம திபுருஷீம்
காரார் கொடைக்கரத், தாரா மருளிய
காத ராயிசிக் கிடெளையே நீர். (தத்தித்)

முற்றிற்று.

௱௬௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

கண்ணா லென்முகம் பாரீர்
காரண காருண்யமெய் நாதா — நுங்
கருணையுற நாளுங் கடைக் கண்ணால்.

அநுபல்லவி.

தண்ணளம் புயத் தடஞ்சூழ், பண்ணைநகம் பகுதாதூர்
எண்ணும் விளங்கவரும், அண்ணல்மு கியித்தீனே
எளையாள்வீர்
ஏதமில்லா மறை, வேதவல்லா வெழில்
சேரும்மரு; ளாருங் கடைக். (கண்ணா)

சரணங்கள்.

௧. காயம் நிலையென் றெண்ணி, நேயம்வைத் தலைகின்ற
பேயனென் றிகழ்ந்திடா, தாயென விரைந்தருள் பெருமானே
பேதக மேதனு, காதகமே லருள்
பிந்தாதுவு, வந்தே கடைக். (கண்ணா)

௨. ஆசக [illegible]ந்திய, தேசிக ரெனவந்த
மாசன [illegible]க் கெல்லாம், நேசரென வுதித்த மகாராஜா
மையல் [illegible]ண்டே னுங்கள், டைய லென்றே வெகு
மாட்சியொடுங், காட்சியருள். (கண்ணா)

௩. சீர்வளர் தருஞ்செஜயிலா, ஞாரபு சாலிநின்ற
ஆர்பொரு ளெனும் கவ்துல், லகுல முகியித் தீனென் றன்றநாமத்
தாதவமே நிறை, மாதவமே - யெனை
யாளும்பல, நாளுங் கடைக். (கண்ணா)

முற்றிற்று.

௱௬௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

இந்தவே ளையில்வந்தா, இணைத்தா மரைத்தாள் தந்து
இரங்கு மொழிமு கியயித் தீனே.

அநுபல்லவி.

கர்த்தன் கமழுமலர்க் காவனம் பகுதா தார்
காக்கும் நாயக அபிதுல் காதிர் முகியித் தீனோரே. (இந்த)

சரணங்கள்.

க. ஜெயமிக் கவர்ஹம் பாது, செங்கைமு டங்கோதறச்
செய்யுங் கருணைநவ ரீதரே - வாரி
கயமிற் கவிழ்ந்த வங்கங் கரைமீதெழுந்துவரக்
கருதி யழைத்தவிப ரீதரே - தங்கள்
நியம மடைந் தவர்மெய், நிணம் நிரையங் கொள்ளாமல்
நித்யங் காத்தருளும் யா, அப்துல்கா திறுஜிலியேநீர். (இந்த)

உ. கோதை தனையொருஜின், கொண்டேக வன்று பெண்ணைக்
கூட்டி வரச்செய், தழைத்தோரே - வெகு
மாதுரியஞ் சொல் முதி, மங்கை தனைப்பெண் ணாக்கி
மணஞ் செய்து மனங்களித் தோரே - உங்கள்
பாதுகந் தனையேவப், பார்கள் சிரஞ் சிதறப்
பண்ணு மொலியேசுதம், நண்ணும் மையற் கிரங்கிநீ. (இந்த)

௩. சலச வாவிசூழ் பண்ணைச், சைலா நகர்வா ழபூ
சாலி கருளும்பெரு மானே - நல்லோர்
வல்லசை மிகுஞ்சிர் பகு, தாதுக் கரச ரென
வர்த வொலிமுகி யித்தீனே - தினை
நிலசெய் துலக மெல்லாம் நிறுவு நிமலா நயம்
நேரும் படிக் கருட்கண், பாரு மொலி யுல்லாவேநீ. (இந்த)

முற்றிற்று.

ருசுஎ. கீர்த்தநம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

சித்தன் காத்தருளு மஹிதா - நேம தாதா—சித்தம்.

அநுபல்லவி.

வித்தக மறை நாதா, நறவ மகுமூதா. (சித்தம்)

சரணங்கள்.

௧. பூதலம் புகழுங் கோமானே, புண்ய வானே - வெகு
புத்தி நிறை மறை, கற்ற பெரியவர்
நித்த நமைதடி, மெய்த் தவர்க டொழப் - பூதலம் - தட
புஞ்ச முகைக் யுலர் கஞ்ச நிகரிரு
செஞ் சரண மதி, நைஞ்சம கிழ்வொடு - பூதலம் - நல்ல
புத்தி நிறைந்த கனவானே, புகழ் கோனே
பாதக மறத் தானே, பலன்றரும் பெருமானே
பண்டை யுறும்வினை, தண்ட மறவும
தண்டை வரும்பல, தொண்டர் கதிபெற. (நித்தம்)

௨. ஏக மாட்சி யுறு மாதங்கா, எழில் துங்கா - நாளும்
எப்புவன மிக, ஒப்பும் நெறிமுறை
செப்பு மிறை மறை, பப்பி யுலகினில் - ஏக - கணித்
தெண்ண மறுமிறை, திண்ண மொடுநிறை
நண்ணி யிடமறை, யண்ண லெனமுறை - ஏக - நாக
மெவ்வி டத்தினும் பிரசங்கா, வியமங்கா
ஆக மல்கிய கொங்கா, அக மலைக்கொரு வங்கா
அஞ்சி, மனமதில், மிஞ்ச, மிகுபிழை
கிஞ்ச, மறகிதன், கெஞ்ச மடியரை. (நித்தம்)

௩. சீத மாமறை யழைத் தோரே, செம்பொன் மேரே - நிறை
சித்த மகிழவே, யுற்ற ஹறபிமறை
சொற்ற படிவெளி, யுற்றுலவி வருஞ் - சீத - ஆரும்
சிந்தை களிகொள, விந்தை புகழெழ
நிந்தை பரர் கொள, வந்து நிழல்தரு - சீத - ஜீவ
ஜெந்துகட் கருள் கொடைக் காரே - பெரி யோரே
நீதமா தவத் தோரே, நிபந்தரு முகத் தாரே
நிட்டை யொடுமன, திஷ்ட முளகழல்
தொட்ட நரர்பல, கஷ்ட தயரற. (நித்தம்)

௪. அண்டர் புகழு மக்கத் தூரா, அலங்காரா - ஒரு
அத்தனருளிய, நித்தபணிகளி,
யற்ற வுலகினு தித்து வரும் நல - அண்டர் - நாளும்

அற்ப மறநிறை, பொற்பு வளமிகுங்
கற்ப பிடமறு ஷிற்பர வியபல - அண்டர் - எங்க
ளப்துல் லாவருளுக்கு மா [illegible] திகாரா
என்றும் நெறிகொள் சிரநீ, காட [illegible] ருளு தாரா
இஞ்சொல் மறைபுகல, ஏமுன் [illegible] த
தஞ்ச மெனவேயி, றைஞ்சு மடி [illegible] ரு (சித்தம்)

முற்றிற்று.

௨௬அ. கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

செம்பொற் சரணிரண்டுங் கதியே - கடஞ்
செறிந்த மிர்கமதநி, றைந் தழ கொழுஞ்
செம்ம லெனவரும் நரநபியே
செம்பொற் சரணி ரண்டுங் கதியே.

அநுபல்லவி.

பம்பர மிணே புயத், தம்ப ருடனே பொரப்
பார்த்திபர், கோத்திர, மாற்றலர், சேர்த்திடு
படையுங், கொடியுங், கெடியும்
பஞ்சரத்தி னேடிகல்வ, ஹஞ்சனைத் தலைவிவர
மிஞ்சவி ரணம்புரிந்த, இஞ்சொல் முகம்ம தவே. (செம்)

சரணங்கள்.

க. உம்பர்க ளென்றுந்தா டொழவே - மன
முவப்பி னுடுகல, கிவப்பி னில்பெற - உம்பர்க - புக
ழுற்றோங்க வேகருணை, பெற்றோங்க வெனநினை - தும்பர்க - நல
னக்க முடனே யிருகண், ணேக்க மணவா து பணிந் - திம்பர்க
அம்பரம் நிறைமதி, யம்புவி தனில்வர
ஆசையி னேடெதிர், பேசிட, வேமுன
மறையும், முறையும், நிறையும், பொறையும்
அற்புதத்தி னேவலது, செப்பமுட னேபுரிய
ஒப்பியுத வைப்பிழந்த, சற்பகரு நபியே. (செம்பொ)

உ. அம்பர மேல்கடந் திடவே - அழ
கமைந்த கழமதில், மிகுந் தமரர் தொழ - அம்பர - அதற்
கப்பா லெவையும்மிக, ரா. ஆத கிரைகூடக் - தம்பர - வெகு
..சரிக வே. துறைவ...வர்க்கு. பிணி களைகள் தெரிக் - தம்பர

கம்ப..லா டருவெ ...ஞ்சை யமு...
னம்பல மு...
நாயக நாடிய, போர்தினி லேவெகு
நலமும், தலமும், புலமும், பலமும் பெற

நற்றவத்தி, ஞேடுவச, னித்தொரு தினத்திரவில்
வெற்றியாய் மாநிலத்தில்வந் துற்றமு கம்மதுவே. (செம்பொ)

ந. சுந்தரந் திகழ்மக்கத் தூரா - அதி
சுகந்த முறுந் துணர், மிகுந்த பொழி லுறை - சுந்தர-பரி
சுத்தாங்க மானசல, சத்தாங்க மிபங்கிய - சுந்தர-வெகு
சூழ்ச்சி யெனும், மாட்சிமைகண், காட்சி யடங்காத திருச்-சுந்தர

கந்தர வரைபுய, பந்தன ரபுதால்லா
காதல ராய்வரப், பூதல மீதினிற்

கனமுங், தனமுங், தினமுஞ், சனமுங்
கஞ்சமண வாளுபணிக், தின்சொலுரை யேபகர
எஞ்சலனுகா தருளும், விஞ்சை முகம்மதுவே. (செம்பொ)

முற்றிற்று.

௱௯௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சகாணு-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

கஞ்சமலர்ப் பாதந்தந் தாளு மையா - என்றன்
கவலை யறவே முகம், பாரு மையா.

அநுபல்லவி.

மஞ்சு தவழும் புரிசை மக்கமகு மூதரே
மானிலமெல் லாம்புகழ வந்தகுரு நாதரே

மங்காத சுடரே, மகிபதியே
கல்விகு மதியே. (கஞ்சமலர்ப்)

சரணங்கள்.

௧. பங்கயம் நீராழி சென்றதை விளித்தே - விண்ணிற்
பரிவொடும் வர விகீர்வினி லழைத்தே
துங்க ரவி தகை முக மலர் செழித்தே - அசர்
துரிதமிற் றெழ நவமதை விளக்கே
எங்குந் துதிதர நிறை, தங்கியவுல் லாசமே
ஏகமய, மாயொளிருந், தேகமிர காசமே
ஏகாதி பதியே, யித முறவே
தினமத மறவே, (கஞ்சமலர்ப்)

௨. கங்குற்பொழு தினிலெழுந் வான்கடந்தீ - ரொரு
கத்தனரு விற்கபு கூட னடந்தீர்
சங்கையொடு மெழுந்திறை முன் மடைந்தீர் - திருச்
சமுகமில் மிகுமயலொடு மிடைந்தீர்
மங்கள மதாயமா, ருங்களிகொண் டாடவே
வந்த துரையே யடிமை, கொண்டதுய ரோடவே
மன்தாசு னுறவே, மரு ளறவே
தங்க ளருள் பெறவே. (கஞ்சமலர்ப்)

௩. மன்றல் பொழிலுறை மக்கத் தனிகோலா - திரு
மறையத் துல்லாவரு ளியபாலா
தொண்டர் களிகொளுநய குணசீலா - பவ
துகளறுகா மெய்திக ழறு கூலா
தண்ட தரன் வருமுன, முண்டகபொற் றூயே
தந்தி ரட்சிப்பீ ருவகை, கொண்ட டைய லேழையென்
னாவலிப் பீரே, துகைவிதவே
நபியரு மதலே. (கஞ்சமலர்ப்)

முற்றிற்று.

---

௧௭௦. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காமா-ரூபக் தாளம்.

பல்லவி.

மார்க்க தீனர்த யாளா,
மார்க்க தீனர் தயாளா, மறைநபி யானர் தருவீர்.

அநுபல்லவி.

தீர்க்க வினைவி ஞச னருளுந், திவ்யவேத வியனு
மூர்க்கர் மாசடாது புரந்த, முதிர்கரண நன்னயனு
முதிர்கரண நன்னயனு - ஆ
மரகதவி மானந் தருவீர். (மார்க்க)

சரணங்கள்.

க. கோவின் டராதல, பதிபூபா, கோலாகல கிரணு
கோவா சரிமாய் வந்திறைஞ்சுங், கோகநகனே சரணு
கோக நகனே சரணு - ஆ
மரகதவி மானந்தருவீர். (மார்க்க)

உ. இந்து வதன ரூபனேயா, எழிலானந்த நாதா
சுந்தரந் திகழுந் தினகரா, சுரர்கணந் தொழும் பாதா
சுரர்கணந் தொழும் பாதா, - ஆ
மரகத விமா னந்தருவீர். (மார்க்க)

ங. கரா தனம் பூரி பாவும், கமல பாத சலனு
இராஜ மகாராஜவி, ராஜேந்த்ர காவலனு
இராஜேந்த்ர காவலனு - ஆ
மரகத விமா னந்தருவீர். (மார்க்க)

ச. குளிர்கா வளஞ் சூழு மக்நாக் கோனபு துல்லா பாலா
பொழி சாரங்க மருழுமெத்தெனு, புகழ்வள ரனு கூலா
புகழ்வள ரனு கூலா - ஆ
மரகத விமா னந்தருவீர். (மார்க்க)

முற்றிற்று.

௱௭௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அடாணு-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

ப்ராடங் காதவென்றன் பாதகந் தீரு மையா.

அநுபல்லவி

கர்ரடாதோர் கிறைமெய், காரணவா ரிதியே
கஞ்ச நானே கதியே, காத்திமுல் லன்பியா கபியே. (பாரட)

சரணங்கள்.

௧. சித்ரதா ராபதியே, க்ஷேமபொரு ளேதுதியே
மித்ரதயா நிதியே, மோகினியா ளும்பதியே
வித்துரு வாம கதியே, வேதப யோத்ததியே
வீரமார் கேசரியே, வேந்திற லூல் நபியே. (பாரடங்)

௨. கஷ்டகா லங்கடாக், காட்சி யனே கந்தருவீர்
இஷ்டமர் சாரமேன்மே, வீடிலா தேசொரிவீர்
நஷ்டம்வ ராம லெந்த, நாளு மருள்புரிவீர்
நாட்டம்வைத் தேபதிஷ்ட, நல்வரமொன் றேயருள்வீர். (பாரட)

௩. காவனஞ் சூழ்வளமக், காஅப் துல் லாபயந்த
பாவன மான செல்வப், பாலரென் றூரும் வியந்த
தேவேறும் பாலடிமை, தேகசுக மாகவுந்தத்
தெய்வீக மாயருள்வீர், செய்யிறை சூலே யிந்தப். (பாரடங்)

முற்றிற்று.

---

௭௭௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

திங்க ளிறைஞ்சிடும் பொற்றாளைக் - காணத்
தேடு தையா இந்த வேளை.

அநுபல்லவி.

துங்கமா தவர் தினந், துதிசெய வதிஜயந்
தங்கவந் தேயுதித்த், தாஹாசமூ கம்மூதே வெண். (டிங்க)

சரணங்கள்.

௧. எப்போதும் புரிபவத் தாலே - சும்மை
எறு தையா மலை போலே
இப்போ தருட் கடைக் கண்ணாலே - தெரிந்
தேத மகற்றும்ற சூலே

தப்படிமை செய்தது, தயவுறும் பாதுளது
எப்படி யாயினுமீ, டேற்றுமு கம்மதுவே. (திங்க)

உ. அற்புத மானமலர்க் காவே - அரு
ளானந்த மார்கிய கோவே
பொற்போ டுதவுங்கற்ப காவே - நிறை
பூரண மாமுஸ்த பாவே

பற்பல தீவினை, பரந்தனு காம லொண்மை
நற்பயன் தந்தருளும், நாதன்மு கம்மதுவே. (திங்க)

௩. தூய்ய மாமறைக் குரியோரே - அகந்
தோயா தருள்புரி வீரே
வையம் புகழும்ரயி ஞரே - வனம்
வன்பாசேனி லுழைந் தோரே

வெய்ய கடுந்துயர, வேமதவ ராமனுங்கள்
பைய லென்றெணிமுகம், பாருமு கம்மதுவே. (திங்க)

௪. வாகா யலரும் புஷ்ப கோட - ரத்தின்
வாழுங் கரும் புள்ளிசை பாட
மேகாரஞ் சிறைவிரித் தாடத் - தரு
மீகோ டரங்குநி போட

ஆரமம் நிறைமக்கத், தாசபுதல் லாவீன்ற
போக பொருளாய்வந்த புண்யமு கம்மதுவே. (திங்க)

முற்றிற்று.

---

௬௭௩. கீர்த்தனம்-இ-ம் ஆனந்த பைரவி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பூரவ மகலமுகம் பாரும், பாரு மிக்க வேளை
இந்தவேளை—எனைப்
பாதுசெய்து ஒரு, போது காருமலர்த் தாளே
மலர்த் தாளே.

அநுபல்லவி.

வாவி சூழுமதி, னவில் வாழுமென் கோவே
என்கோவே—அருள்
வள்ள லேல்லெனது, உள்ள மகிழுமுஸ்த பாவே
முஸ்த பாவே. (பூரவமகல)

சரணங்கள்.

க. இந்தா வந்தடி பணிந்தி, றைஞ்சுகவ நீதா
நவநீதா—ஆர்க்கும்
சன்கியாவுமிக, வோர்கை யுடனே யருள் தாதா
அருள் தாதா
பந்தமா யுலகில் வந்த, மைந்தகுரு நாதா
குரு நாதா—வெகு
பட்ச மாயெனை யிரட்சித் தாளுமகு மூதா
மகு மூதா. (பாவமகல)

உ. சந்ததம் புரி பவந் திரண்ட மலை போலே
மலை போலே—வந்து
சாருதென் னுள்ளே, தீர்வ தெந்த வகை யாலே
வகை யாலே
எந்தை யென் றுனையி, ரந்துநின்றபடி யாலே
படி யாலே—மிக
ஏழையென் றெனையில், வேளை யாளுமிற ருலே
றருலே. (பாவமகல)

ங. நித்தம் நிறைதரு மாற்றில் நடந்தகா ரணரே
கா ரணரே—நெறி
நீத்த கருமறை, நாத னுவலுமா ரணரே
ஆரணரே
தோத்ர முடனார், போற்ற வந்தபூ ரணரே
பூரணரே—ஆர்க்கும்
தோன்ற லெனவுல, காண்ட மதவா ரணரே.
வாரணரே. (பாவமகல)

ச. காவு செறியுமக் காவில் வாழு முதி யோரே
முதி யோரே—எங்கள்
கர்த்த ரபுத்தில்லா, பெற்ற செல்வமக னாரே
மக னாரே

ஶ்ரீ விண்ணுலவனை ஞாதி, மேவ வந்தமக மேரே
மகமேரே—நாளும்
புதுமை வளரசு, மதுமுகம்மது நயினரே
நயினரே. (பாவமகல)

முற்றிற்று.

—·····—

௩௭௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

திக்கோர் புகழுமழு, பக்க சொலிதாள் - காணத்
தேடுதையா, மனம், வாடுதையா.

அநுபல்லவி.

மிக்கோர் பரவும் வருதைப் பதிக்குள்ளே - திகழ்
மித்ர னென வுதித்த, சித்ராங்க தேவ ரெனத். (திக்கோர்)

சரணங்கள்.

க. கத்தா விடத்தி னருள், பெற்றோ ரெலாம் - வந்து
காணிக்கை வைத்தி றைஞ்சி, யேமெய்க்கவே
பத்தா வென விருந்த, பார்த்திப ரெல்லாம் - வெகு
பத்தி யுடனவர் வாய், பொத்தி நிற்கவே
சித்தோங்க பிருநவம், பெற்று வளர்ந் தேநிடச்
செய்தோ, ரருளின்மழை, பெய்தோ ரிவரெனவே. (திக்)

உ. பாத்திர மக்கவற பாத்தினிற் சென்றே - ஹஜ்ஜ
பத்தோ டொன்றே யுறவ, மைத்த முதியோர்
தோத்திரஞ் செய்து பல, கோத்திரத் துள்ளோர்களுந்
தொந்த மடிவியர்த்த, வந்த பெரியோர்
சாத்திர மானவெகு, கீர்த்தி யுடையோ ரெனச்
சற்றோர் சொல மகிமை, யெற்றோ ரிவரெனவே. (திக்கோ)

ங. முன்னாள் லேமோன் செய்கு அலி ஜெபர்த்திக்கு
மோக டடனேகலிபா, வாகவந் துற்றோர்
பன்னுநூமே விளங்கும் பார்புகழ் முகம்மது
பாசிகை தொட்டுடைப, தேசமும் பெற்றோர்

என்னுளு, மேதவத்தி, னேக போகமாக
இருந்து பவநோய்க் கரு, மருந்து, புரிந்தோ ரெனவே. (

௪. வண்டாடுஞ் சோலை, வகுதைப் பதிவாழு - மதி
வாளரிச் மாயிலொலி, பால ரெனவே
கொண்டாடிக் கூடிவரு, கின்றோ ரெல்லாம் - சசிக்
கோலமுறும் நாதர் குண. சீல ரெனவே

முண்டகத் தாளைநரர், கண்டுமகிழ் கின்றசின்ன
முத்து வாப்பா வென்றுபெயர், பெற்றுவளர்த் தோங்கிடத்.

முற்றிற்று.

---

௨௭௫. கீர்த்தநம்-இ-ம்-மோகனம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

அபயம் வைத்தாளுமெங்க, ளபயன்றாதே யானுங்க
ளபய மபய மையா.

அநுபல்லவி.

உபயபோ தினும் நெஞ்ச, முறுதி பெறவே கஞ்ச
மொத்த திருவடி, நித்த மிருவிழி
வைத்து அனுதின, முத்த மிடமன

முருகு ததியயல், பெருகு திருசர
ணருகி னுறவருள், தருக அருமதே. (அபயம்)

சரணங்கள்.

௧. கல்வா ரிதியே நீப, கதிர் கிரண மதியே
நில்லவாழ் பதியே யார்க்கும், நியம தயா நிதியே

நிந்தை கெடவுன், ளகந்தை யறவர
விந்த மலரடி, தந்து அனுதினம்

நிகம நெறிவழி, நகமி னுறவெகு
சுகமே தரவரு, மகிமை யருமதே. (அபயம்)

௨. மதிமுக,வாகா மிர்சு, மதங் கமழுந் திரேகா
துதியுறு போகா வண்மைத், தாதென வந்த தாஹா

துங்க முறுமும, தங்க மதியொளி
பொங்க அதர்வணர், தங்கும் நபியேறுங்

தொறுமெய் யுறுபல, வறுமை யொடு பவ
சிறுமை யறவருள், நறுமெய் யருமதே. (அபயம்

௩. அருள்மாரி சொரி காரே, அயின்மர ததமேரோ
தெருண் மறைக் குரி யோரே, திகழ்தரும் நபி னரே

திங்க ளெனவேளி, எங்கம னதாக
எங்கமற பெய், வழங்க வுலகவர்

தெரிய முகமலர், விரிய மருவல
சிரிய மிகுநவம், புரியு மருமதே. (அபயம்

௪. படிபுகழ் மக்கத் தாரா, பதினுப் நல்லாரு மாரா
அடியவர்க் குப காரா, அருளுங்கரு பக தாரா

ஆண்ட ருடனே பொரு, மண்டர் பரவுமிரு
முண்டக மலரடி, கண்டு மகிழ்வுற

அருமை செயுமன, திருமை கெடநல
ஒருமை யிறையருள், பெருமை யருமதே. (அபயம்)

முற்றிற்று.

---

௭௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-சாப்பு-தாளம்.

பல்லவி.

குண்டெனத் திரண்ட தோளா
கோ தடாரத தயாளா.

அநுபல்லவி.

என்றுமரு ளாளா இந்த
ஏழை யெனையாளு-மிரு. (குண்டெ)

சரணங்கள்.

௧. வண்டுலவுஞ் சோலை சூழும், வாவி மதீ னாவில் வாழும்
அண்ட மதிபோற் றிகழுந், தாதே மரு, கூதேயுயர். (குண்டெ)

௨. மங்கள ம்மைறமு ளங்கு, மாநில மெல்லாம் விளங்குந்
திங்க ளென வேலயர்க்குந், தேவே முஸ்த, பாவேயிரு. (குண்டெ)

௩. வஞ்ச மறவே காருண்ய, வாகை புரி வீரே புண்ய
விஞ்சையுற்வே யருள்செய், வீரே நபி, ஞரே யுயர். (குண்டெ)

௪. தங்க மதியே கிரணத், தூய பதியே சரண
பங்கயர் தந்தே யருட்கண், பாரு மெனைக், காரு முயர். (குண்)

௫. மண்ட முடவை செறிந்த, மக்கா அப் துல்லா பயந்த
வென்றி மரு மூதேத் யிந்த, வேளை யெனை, யாளு மிரு. (குண்டெ)

முற்றிற்று.

௬௭௭, கீர்த்தநம்–இ–ம்–முகாரி–சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

கஞ்சமே நாளுந், தஞ்சமே யென்று
காணு வாயென், னெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

பஞ்சமா பாதக, வஞ்சம்வர் தணுகாமற்
பத்தி யுடனே யாளு, முஸ்தபா நபி பாத. (கஞ்சமே)

சரணங்கள்.

௧. கால முழுதுங் கெட்ட, கருமங்கள் செய்துகொண்
டிருக்கிறாய்—பொல்லாக்
காரிகை மேல்வைத்த, காதலா லங்கத்தை
யுருக்கிறாய்—இந்தப்
பார்லமதி லெப்போதும், பழிக்கும் பவத்தொகையைப்
பெருக்கிறாய்—அதைப்
பற்றி யாரும் நல்ல, புத்தி சொன்னால் முகஞ்
சுரிக்கிறாய்
கால மீதிற் செய்த, தவறெல் லாம்விட்டுத்
தக்க சீர்பெறவே, ஹக்கன் றூதர் பாத. (கஞ்சமே)

௨. நித்தமுந் தவறுமற், குற்றங்க ளைச்செய்து
முடிக்கிறாய்—நெறி
நீதந் தனைமறந்தன் னீதங் களைப் பற்றிப்
பிடிக்கிறாய்—நாளுஞ்

சித்த மூடனே வனை, யற்ற பெருமைகளை
யடிக்கிறாய்—எமன்
சிட்டுவர் திடீற்றப்ப, மாட்டோமென் றறியாமற்
றுடிக்கிறாய்,
பொர்த்த மர்னைபவ, குற்றமற் றீடேற.
மோட்சந் தந்தாளுங்க, டாட்ச கபிலெபாற் பாத. (கஞ்சமே)

௩. நேயத் துடனிருந்தன், ஞாயத்தை யேசெய்யத்
தொடுக்கிறாய்—வெகு
நேத்தி யிலேதனப்பேர், மாற்றிக் குடியைக்
கெடுக்கிறாய்—பிறர்
தாயத் தார்சொற்ற, பாயத் துடனே பறித்
தெடுக்கிறாய்—கெட்ட
தாசிய ராகிய, வேசியர்க் கேகட்டிக்
கொடுக்கிறாய்
காய மூற்றகடு, மாய வித்தையறக்
கத்தன் றாதர்பரி சுத்த மான பாத. (கஞ்சமே)

௪. மாலே காலே லயந்து நேரஞ்செய் வணக்கத்தை
மறக்கிறாய்—ஒரு
மஞ்சாடிப் பொன்னுக்கு, மலைக ளெல்லாஞ் சுற்றிப்
பறக்கிறாய்—மேலும்
மேலக் வாழ்வதில், மேவ வொட்டாமல்
மறிக்கிறாய்—இந்த
மேதினி வாழ்வதுவே, பெரிதென்று
குறிக்கிறாய்
ஆலே வாயின் கரும், பாக எமனுயிரை
யள்ளிப் பிடிக்கு முனம், வள்ளல் கபிலெபாற் பாத. (கஞ்சமே)

௫. ஆதி தனை மறந்தெப், போதும் நாளை வீணிற்
கழிக்கிறா—யுயி
ர்ற்று வார்கரு, வித்தையென் றறியாமல்
விழிக்கிறாய்—நல்ல
வேத வசனமுறைக், காதிற் கேளாமற்போ
யொழிக்கிறாய்—பொல்லா
வேதனை வருமென், றெண்ணாமற் பெரியோரைப்
பழிக்கிறாய்

பாதகா நீயெப்போது, மிஸ்திரு பாறைப்
பத்தி யுடன்பிடித்து, முஸ்தபா நபிபாத. (கஞ்சமே)

௬. சோலை சூழு மக்க வகமூ மப்துல்லாசு
புத்திரர்—நாளுஞ்
சோலை போலருள் மெய்ஞ், ஞான மானவர்க்கு
மித்திரர்—சுர
பாலை வனத்தி லங்கை, யாலேமை யழைத்தவி
சித்திரர்—இந்தப்
பாரில் விண்ணூர்கரு, மாரிபிடு மாத
பத்திரர்
சீலமான பரி, பாலன மேசெய்யுஞ்
செம்ம லான னன்மு, கம்மது சீர் பாத. (கஞ்சமே)

முற்றிற்று

௱௭௮. கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

சண்டன் றெழும் பாத, முண்டகமே - தினந்
தந்திரட் சித்தருள் வீராயா.

அநுபல்லவி.

வண்டுல வும்பொழில் வாவிசெ றிமதீனு
வாழு முலகமீ, ரேழு மொருகுடை
யாளு மருமதென், னுளு மொளிர்திருச். (சண்டன)

சரணங்கள்.

௧. பண்டு மயில்வடிவங், கொண்டபென் னுனிறை
பால்வள ரும்மது கூலரே—நாளும்
விண்டுகு டைநிழற்ற, வென்றும்பொறி யேமு
வேலை யிகல்குண சீலரே

தண்டுடைய வோர்கை மண், ணண்டர் பால்,விடவதி
தாவி அடையல ராவி கெடவிரி
பூவினிடைபுரி கோவே யகுாதே. (சண்டன்)

௨. தஞ்ச முமது பாத, கஞ்சமல்லால் வைகத்
தாபரம் வேறெனக் கேதையா—பிக

வஞ்ச முறுங் கடின, நெஞ்சஞ் சுசிபெற
விந்திரட் சிப்பதும் நீரையா
எஞ்சலில் லாதிறையே, யிகல் தீவினை
ஏக னயமிக, வாக் கிடறது
போக வருள் செய்யு, மாக மதிவெல்லீர். (சண்டன்)

௩. கன்னல் செறியு மக்கத், தண்ணலைப் பூல்லாவிரு
கண்ணென வருமரு மானே—வெரு
நன்னய முறவரு மின்னவர் தெனீயாளும்
நாயக மாகிய கோனே
இன்னலில் லாதருள், மன்னர் முகம்மதே
ஈகை யதுமிதாகை, யாக நிறைமன
வோகை யுடன்ருள், வாகை யருமதே. (சண்டன்)

முற்றிற்று.

---

௫௭௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

அங்கமரீச் சந்த்ர னென, வமைந்த திரேகா
ஆகமக் தருஞ் தாஹா.

அநுபல்லவி.

கங்கை யெனவ, ஙங்கலை சொரி
யுங்கரள மேகா
காட்சியுட, ஞட்சி செய்க
டாட்சன் பாகா - அதி - மோட்சசை யோகா. (அங்க)

சரணங்கள்.

௧. தஞ்ச மில்லா, வஞ்ச னெனைத், தள்ளிட லாமோ
தாமதஞ் செய் தாலடிமை
தாவது போமோ - எனக் - காவதென் னுமோ. (அங்க)

௨. சுந்தரவத னந்திகழ்தர, வந்தமெய் நாதா
சோமனை வகிர்ந்த பரி
சுத்தவி னோதா - பொரு - வற்றவன் நாதா, (அங்க)

௩. கண்படையெண், ணம்படச்செய், காமக் குரோதம்
காலமும் வர்ரம லெனிக்
காரும் விரோதம் - அது - திருமெய் போதம். (அங்க)

௪. ஆசகல் மக்க, வாசாபுதல், லாவருள் பாலா
ஆதிமகு, மூதே யெமை
யாளுமெய் நூலா - வில - காளுஞ்செக் கோலா. (அங்க)

முற்றிற்று.

ர அய. கீர்த்தநம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

தஞ்ச மாகவர், தஞ்சமெல்ன் றெனி யாளுமே
தயாளரே யுங்கள்
தஞ்சதா ளொக்தன், நெஞ்சக் தேடுதென் னுளுமே.

அநுபல்லவி.

மஞ்சு தாரணே, மிஞ்சு மாமறை
இஞ்சொ லோதிடும், விஞ்சை முகம்பதே. (தஞ்சமாக)

சரணங்கள்.

௧. ஆதி நாயகன் றாதரே, நவ, நீதரே
யனு வாயி னும்மொரு
கோதி லாமறை வேதரே, மகு, மூதரே
அதி லனு வாயி லும்மொரு
கோதி லாமறை வேதரே, மகு, மூதரே
கொற்றமெய் நாதரே
சோதி வந்தொரு, போதி றைஞ்சிய
பாதபங் கடரே தினந்தினக். (தஞ்சமாக)

௨. அண்டமேல் நடை, கொண்டவா ம்றை, விண்டவா
அறு ஷேஷியே யொரு
பண்டு நாதன்முன் சென்றவா, மொழி, இன்றவா
அறுஷதி லேதியே யொரு

பண்டு நாதன்முன் சென்றவா, மொழி, இன்றவா
பரிவோடு கண்டவா
தொண்டர் நாடொறுந், தண்டமே செய்ய
என்று மேன்புகழ், கொண்ட நாதரே. (தஞ்சமாக)

க. ஆசி லாமக்க, வாசரே, பிர காசரே
அரியப் நுல்லர் வருள்
நேச ராய் வந்த, போசரே விசு, வாசரே
அரியமெய் யப்துல் லாவருள்
நேச ராய்வந்த, போசரே விசு, வாசரே
நேமவுல் லாசரே
தேசு காசறை, வீசவே வரும்
தாசி மேய்புல், காசி மேதினம். (தஞ்சமாக)

முற்றிற்று.

ரஅக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

வரத்தி னல்வர், துதித்த நாதரே
வலக் கரத்தினிற் புனல்
வாரி போல்வர, வழைத்த நீதரே.

அநுபல்லவி.

மருக்கமழும்பூஞ் சோலை சூழும்
மஞ்சுறு மாமதி னவில் வாழும்
பெருக்க மாம்கபி யேயெர் நாளும்
பெட்புறு மடியேனை யாளும்
பெயருச்சித, வானிச்சய
பெருமைச்சுட, ரேயச்சுதன்
பிரியப்பொரு, ளாயுத்தம
பெரியோர்க்குள, மீதுற்றிடும். (வரத்தி)

சரணங்கள்.

க. உள்ளத்தி லுணர்வில் லாத பாவி
யோது முதியோர் தமையு சாவி

எள்ளத் தனையும் நல்லறிவை மேவி
இசைக்க வேபொருந் தாதமூ தேவி

இனம்விட் டிட, வேயிப்படி
யினிலர்ப்புத, மாயுற்றிடு
மிணை பொற் பத, மேயிப் பொழு
தெதிர் ன்வத்திடு, விர்தொட் டிட. (வரத்தி)

௨. எறி தினாக்குட் சுடரவ னேக
இன்ப மான அசு ரங்கலா வாக
மறிஇடு மலி யார்தம்க் காக
மறுத்து மேபொழு தேவெளி யாக

மனமெய்த் திறை, யோனே வெகு
மதிரத்தொடு, தானேதொழ
மவுனும்பெரு, மானேயுள
மகிழும் படி, தானே வெகு. (வரத்தி)

௩. தடத்தின் வாளை வரால் குதி போடத்
தண்டலை தோறும்பொன், வண்டிசை பாடத்
தொடுத்த புலவ் இண்டமுத மோடத்
தோரண மக்கத் தவர்கள் கொண் டாடத்

தோற்றும்புகழ், வல்லார் தினைத்
தோம கலப், துல்லா பெற்
தோன்றல் ஹரி, புல்லா ஒரு
தேதைக மொன், தில்லைத் திரு. (வரத்தி)

முற்றிற்று.

---

௩௮௨. கீர்த்தனம்-இ-ம-கல்யாணி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

சரோருக பதமே, சந்ததமே, சரோருக பதமேல் யான்
சரணஞ் சரணெனப் பணிந்தேன் - சர மணிந்தேன்
சாந்த மாகவுமை நினைந்தே நான்
சாத விரதமைய லானே னன் - சரோருக பதமேல்யான்.

அநுபல்லவி.

மருமலர்க் காவே, செறி, மதீனா வளர் கோவே
அருமறை நாவே, ஆதலர்க், கருள்கற்ப காவே
அகமகிழ் தரவரு குருவே, திரு மருவே
ஆக மீனுள்ளுறை கருவே,
அரு வுருவே, யகு மதுவே. (சரோருக)

சரணங்கள்.

க. விடுசுடர் மதியே, விகசித, விண்ணவர் துதியே
மடுபுனல் நதியே, சென்றிடு, மாதவ நிதியே
மிடைமைக ளறமதி தருவீர், நிதம் வருவீர்
மாரி போல் நும்மருள் சொரிவீர்
மரு வுருவீர், அருள் புரிவீர். (சரோருக)

உ. முளரிசெம் பாதா, முறைமுறை, முதுவளர் வேதா
அளவறும் நீதா - அரியமெய், யாதி யின்னாதா
அநுதின முமதிரு பதமேல், இரு கதமேல்
ஆசை மீறு தென தகமே,
லதிவிதமே, நித நிதமே. (சரோருக)

ங. விரை மக்க வூரா, அபுதுல்லா, விரத குமாரா
வரை புயத் தாரா, மரகத வடிவமை யூரா
வஞ்சின மறவரு தீரா, மக மேரா
வார மீயுமுப காரா
வடுபகரா, வுயர் சிகரா. (சரோருக)

முற்றிற்று.

அரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மங்கள மறை பயிலுஞ், சங்கை நாவினர் - எங்கள்
மாதவத் தலையும்பவ வியுலாவினர்.

அநுபல்லவி.

திங்கள் வெண்குடைபிறங்கத்
தங்கமுரா சங்கறங்கத்
தெண்டிரை விண்டுலங்க
மன்றுமன் றலங்குலுங்க. (மங்கள)

சரணங்கள்.

க. வேதியர்கள் வந்துபுடை சூழ்ந்திருக்கவே - உயர்
வெற்றிமாத வத்தவருஞ் சுற்றி நிற்கவே
வித்தகர்கு, லத்தினுற்ற, மற்றவர்கு, றைவில்குல
முற்றவர்க, ளித்தபுக, ழெத்திசையு, மொய்த்துவர. (மங்கள)

உ. துந்துமிபம் பைமுரசு, கொம்பு காளமு - மின
தொத்திசைத்த தித்திமத் தாளங்கைத் தாளமுந்
துப்புரவு பற்பலவி, தப்பறைதொ னிப்பமிகு
துப்புஇர தத்தொகைக, ரிப்பரிக, ளித்திசைப்ப. (மங்கள)

ங. எங்களிற குலுஞ் சங்கை யார்கள் யாவருந் - தெரு
வெங்கணுங்க லந்தசுஹ்ர, பிகள் யாவரும்
பொங்குமறை யும்பயித்த, வெங்குங்கவி தைபெருத்த
கவிகுலின்கு லம்மறுத்த, ரம்பையர்க ளும்நடித்த. (மங்கள)

ச. பட்டயஞ் சொட் டைகோ தண்டம், கட்டிவேல்களுங் - கங்க
பத்திரஞ்சி லம்புங்கழ லிட்ட கால்களும்
கட்டுகொடி யும்மருங்கு, கட்டுகொடி யுங்ககன
முட்ட வட்ட மிட்டவால, வட்டமுங்க லந்தவர. (மங்கள)

ரு. மன்னபித்தா வீபுதவு, மைந்தரவியுந் - திரு
மங்கைபாத்தி மாணதுனை, வெங்குமவியும்
மின்னிடைகல் லார்திறங்க, டுன்னுகுரா வைபிறங்கத்
துன்னல ருன்னமுறங்க, மன்னர்மனை மீதிறங்க. (மங்கள)

முற்றிற்று.

௲அ௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சித்த மிரங்கி யென்னை யாளுமே—தங்கள்
திருமுக தெரிசனை தாருமே—தங்கள் - சித்தம்.

அநுபல்லவி.

எத்தனை காலமுங்கள் பாதமே - நம்பி
யிருக்கும் பைய லெனைக்கண் பாருமே - நாளுஞ். (சித்தம்)

சரணங்கள்.

க. எப்போ தினும் புளிக்கண் மீதிலே - உயி
ரெடுத்து மெமெ, னடுக்கும் போதிலே
தப்பாம லேகலிமா நாவிலே - சொலத்
தருவீர் வருவீர் குரு, நபியே யனுதினஞ். (சித்தம்)

உ. கூடிட் டுயி ரகலும் போதிலே - தங்கள்
குழுதக் கலிமாவை யென் னாவிலே
நாடி யுரைக்க வெகு யாதிலே - வந்து
நலமருள் வீரெனது, பலமுழு துமகலச். (சித்தம்)

ங. இங்கித மாயெவருங் கூடியே - எனை
யெடுத்தடக் குங்கபுறை நாடியே
முங்கர் நக்கீர் வருவார் தேடியே - அவர்
மொழியென் னறையமது, மொழிவின் டறையவுங்கள். (சித்தம்)

ச. கேட்கு மொழிக்கு மொழி கூறவுத் - தங்கள்
கிருபையி னாலென் னுளந் தேறவும்
நாட்க டொறுஞ் செய்பவ மோடவும் - வெகு
நன்மை வரவும் பாவப், புன்மை யறத் தொழுவஞ். (சித்தம்)

ரு. நானை மனுஷரி லெல் லோருமே - திற்க
ஞாயி றெழுந் தொருவிற் றாரமே
பூமியை கொதிக்க நின்று காயுமே - அதில்
மோசம் வராம லுங்கள், நேசம் பெறவே நாளுஞ். (சித்தம்)

சு. கட்டுக் தாசி னன்மம், தீமையும் - ஒக்க
நாய னிருப்ப னப்போ நன்மையும் வைத்த

தட்டுக் கண்க்கவரு ளின்மையின் - பிழை
தடியும் லிவாயில் ஹம்தக், கொடியு ளிருக்க வுங்கள். (சித்தம்)

எ. முத்தி தருங் கருணை நீட்டியே - திருந்தல்
முஸ்தக்கிம் தட க்ற் கையை நீட்டியே
நத்தர்சை யொடு மென்னைக் கூட்டியே - சொர்க்க
நாட்டி லெனக் கிசைய்ந்த, வீட்டி லிருக்க வீங்கள். (சித்தம்)

அ. மக்கமு நாளுமக ராஜரே - எங்கள்
மன்ன ரப்துல் லாதரும்ப்ர காசரே
முக்கியமதி னுவளருல் லாசரே - நபி
முமுச லெனவே வரு, மாசிறகு னுல்லாவே. (சித்தம்)

முற்றிற்று.

---

௭௮௫. கீர்த்தனம்-இ-ட்-சங்கரா பரணம்-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

நானேழை நபியே, புய்வித் தாளுமே -நானேழை.

அநுபல்லவி.

தானுனென்று தான கோனே
தருகிதான மகுமூதரே. (நானேழை)

சரணங்கள்.

க. கோனுடாளுங் குண பாலன
கொற்ற வேக்கெதம் முஸ்த பாவே. (நானேழை)

உ. பாரோர்க் கின்சொற் பகர்வி னோதா
பரமா னந்த, வரமா கின்னே. (நானேழை)

௩. மலர் வனமக் காவாழ் கோனே
மன்னப் துல்லா மகமத் தீனே. (நானேழை)

முற்றிற்று.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

ரா அசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமர-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

என்ன செய்குவே, னின்னரும் பிழை
யேகுதில்லை நாதா, இறை
நாதா நல, சீதாவி னேந்தா
ஏழையேன், இந்த, வேளை வந்தெனை யாளுமரு, மூதா.

அநுபல்லவி.

பன்னுமாமறை, தன்னையே வெகு
பாரமா, யெடுத்தோய் பலன், படைத்தோய்
பவக், தாலட்டத்தோய், இடத்தோர்
பாகரே, யோகரே கிரு, பாகர நபியே. (என்ன)

சரணங்கள்.

க. வைய மீதிர்தப், பையல் செய்பிழை
வாதைதானு சுறவே, வர முறவே
தாமறவே, தினமே
வாருமே, காருமே முகம், பாருமே நபியே. (என்ன)

உ. ஐயகோ வென்ன, செய்குவே னெனை.
யாதரித் திடுவீ ரருள், புரிவீ
ரெமழ் தருவீ, ருலகோர்க்
காதியே, சோதியே மறை, நீதி மாநபியே. (என்ன)

௩. பாவமோ சனமாக வேமெருரு
பாதையுங் குறியேன், பல வறியேன்
பையல் வெறுயேன், சிறியேன்
பாரமே, நீருமே முகம், பாருமே நபியே. (என்ன)

௪. மக்க மாபுரத், தப் துல்லா தந்த
மாதவ சித்தியே மகி, பதியே,
வெகு ததியே, மதியே
மன்னரே, மூன்னரே, விற் பன்னரே நபியே. (என்ன)

முற்றிற்று.

௭௮௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி:சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

பங்கயப்பா தாரவிந்தந் தாருமே - வியல் யான்கொ
பாரன்மயல் தீர முகம் பாருமே.

அநுபல்லவி.

மங்கள மறைமு ழங்கும், வகுதைப் பதிக ளெங்கும்
அங்கம தாய்வி ளங்கும், அருமது சாகி பொலியே, (பங்கயப்)

சரணங்கள்.

௧. வாணிபஞ் செய்யமனம் நாடியே - கன்னளரயில்
வந்து ஒருவ னழைத்துக் கூடியே
பேணி நெறிசெலமுன் னோடியே - பேதகஞ் செய்யப்
பிரமித் தல்கையென வாடியே - யவ்
வேணி தனில்மலைந்து, விழிக்கு முன மெதிர்ந்து
பாணி தொட் டிடர்தீர்த்த, பதியரு மதுசாகி பொலியே,(பங்கய)

௨. காசினி தனிற் புதுமை காட்டினீர் - கரைமேல் வந்த
கலமார் சலி யேற்செல வோட்டினீர்
வாசி தருஞ்செங் கையை நீட்டினீர் - வல்லோன் றனக்காய்
வருந்தி மறையமுத மூட்டினீர்
மூசிவரு மாசற, முழுதும் யான் ஜெயம் பெற
ஆசிர் வர மருள்வீ, ரருமது சாகி பொலியே. (பங்கயப்)

௩. கோகநகை வாழ்காகி நாரரே - குருவே யிந்தக்
குவலயத் தவர்க்குப காரரே
அரு ஒளியுல்லாவின் பேரரே - நாதன கல்ல
நவமிசு [illegible]ல் தங்கு மாரரே
வாகுதரும் வதன, வள்ளலே யபய லெனக்
கிருலந் தீர்க்குமனத், தருமது சாகிபொலியே. (பங்கயப்)

முற்றிற்று.

௩௮௮. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தன்னியாசி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தரணி மீதேதனுஞ் சென் தாளெனக் கொருநாட்,
டந்நாற் றவஞ் சேரும்.

அநுபல்லவி.

அரணீள் ககனத் தளவுறை மதினத்
தரசேறே யென்மேற், பிரிச மூடனே யிந்தத். (தரணி)

சரணங்கள்.

க. அந்தி பகலாய், வந்தனம் புரியா
தாகுலம் பெரிதாச்சே - வெகு
சிந்தை யெனுமா, வுந்தியி லாழ்ந்தே
நிலையில்லாப் பெரும் நீச்சே
எந்தவா றணைக் கேருவ னையனே
எந்தையே யென்பிரானே, தந்தையே - சீரிந்தத். (தரணி)

உ. விண்ணிற் சிறந்த, வெண்ணிற மதியை
விரைவினி லழைத் தோரே - இந்த
மண்ணினிற் றோயா தண்மைம்பூந் தாளே
மலைமிசை பதித் தோரே
எண்ணம் போசிர வலர்க்கிடு காரே
இன்ப முறவெனக், கன்புசெய்வீ ரிந்தத். (தரணி)

௩. ஆரம் புடைசூழ், வார மக்கா வள
ரப்துல்லா பெறு பாலா - நாளும்
ஈரம் புலர்சுர, பாலையி லேவனை
மீந்தருள் குண சீலா
சேரம் பாமூகில் நிழல்தருங் காவே
நித்யா னந்தமெய், முஸ்த பாவே யிந்தத். (தரணி)

முற்றிற்று.

௭அ. கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மாதெநீ கியாதிர் போதா வாயெடி
தூதுபோய் மடீ - மாதெநீ.

அநுபல்லவி.

போதன் தமழ்திரு வச்சிர காயம்
மூந்த வுதித்தவ, ரிந்தகு மதுமூனம். (மாதெநீ)

சரணங்கள்.

௧. சாத மஞ்சித குணந் தருமறை சிலர்
சால்புளத்திரி புவனம் பரி பாலர்
கருதலர் புரமெரித் திட்டசெங் கோலர்
கருணை புரிந்தெமைக் காக்கு மனோலர்முன். (மாதெநீ)

௨. கருவமிஞ்சிய பல கடுறை புஞ்சங்
காமக் குரோதஞ் செய்மன வஞ்சம்
அறவிரு போதிலு மலர்நிறை கஞ்சம்
அடிதொழும் யானறு தினமவர் தஞ்சம். (மாதெநீ)

௩. புவிமி இவணை பொருந் தியமக்க வாசர்
பூதனக் கிரீடம் புனைமக ராஜர்
தனிபதி புகழுப்தால் லாதவ நேசர்
தூதெனை வருமகு, மூதுப தேசர்முன். (மாதெநீ)

முற்றிற்று.

---

௭௯. கீர்த்தநம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

என்னுளு முமைகாடி மையல்வக்
தெய்புதென் னுலல்தீர்த், தாய்பு மையா - அடிமை
என்னுளு முமைகாடி.

அநுபல்லவி.

நன்னய போக்கியு, தண்ணயஞ் சூழு
மன்னுல காமக்க மானகர் வாழு - மகராஜ

மயில் வேசா, வியல் போசா, மான்மத வாசா
மன்னவர் நேசா, வுல்லாசா, நினைந். (தென்னு)

சரணங்கள்.

க. கண்ணை மை யாதகா ருண்யமா னேரே
தன்னவன் நேர்முகத், தண்ணனும் நீரே-தங்க மாயா
தபமோயா, சுபகாயா, தாள்புவி தோயா
தருமசு காயா, மெய் வாயா நினைந். (தென்னு)

உ. தண்டலை சூழ்மக்க, மண்டலத் தோரே
அண்டர்கள் போற்றிய அருமது நீரே-அதிகாரா
அருள்சிரா, உபகாரா, ஆதவ னேரா
அப்துல் லாகு மாரா, கெம்பீரா நினைந். (தென்னு)

முற்றிற்று.

ளகூக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-துஜா வந்தி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

எப்படிச் சகிப்பேன் - இனிமன
தெப்படிச் சகிப்பேன்.

அநுபல்லவி.

ஒப்பறு மதி னத்துல் லாசரே
ஒப்பறு மதி னத்துல் லாசரே-ஓயாமறை, வாயா, நிழல்
காயா சர், ரியா திடில். (எப்படி)

சரணங்கள்.

க. இன்சொல் பயிலும், விஞ்சை யாளரே
இன்சொல் பயிலும், விஞ்சை யாளரே-ஏராரணி, சிரவு
புகாரா மூலம் பாராதிடில். (எப்படி)

உ. அல்லும் பகலுந் தொல்லை சேருதே
அல்லும் பகலுந் தொல்லை சேருதே-ஆவஞ்சக, பாவஞ்சின
பாவஞ்சனை, பாய் மிஞ்சுதே. (எப்படி)

௩. வண்மை பெருகு மூண்மை யாளரே
வண்மை பெருகு மூண்மை யாளரே - வாராம்லே, கோராயுளங்
கேரு தெனேப், பூராதிடில். (எப்படி)

௪. பார்புக ழப்துல் லாசெய் மாதவப்
பார்புக ழப்துல் லாசெப மாதவ - பாலா குணா, சிலாவனு
கூலா புகை, வேலா வினே. (எப்படி)

௫. தக்க புகழ்சேர் மக்கத் தூரரே
தக்க புகழ்சேர் மக்கத் தூரரே - தாதே யக, லாதே யிறை
தூதே மகு மூதே, கான். (எப்படி)

முற்றிற்று.

---

௭௬௨. கீர்த்தனம் - இ - ம் - காபி - ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

சிந்தை வாடுதே - தேடிச் - சிந்தை வாடுதே.

அநுபல்லவி.

அந்தரங்க மாகவந்து - அருமூஸ்த பாவியே
விந்தையுடன், வந்துதாவேக், தந்திரட் சிப்பீர் நாளுஞ். (சிந்)

சரணங்கள்.

௧. கன்னல் மொழிமை மூனே மனாந்த - காந்தரேயென் கவலே தீர
இன்னமும் வராதிருந்தால் - என்ன செய்குவே னாளும். (சிந்)

௨. மங்கைகதி ஜாமணுளா - மஞ்சரி பீலேதின் டோளர
பங்கபா வங்களே நீக்கும் - எங்கள் நாயகா நாளும். (சிந்தை)

௩. அத்திரு மூலக மெல்லாம் - அருளு யப்துல் லாகு மாரா
நித்தமுங் கருணை செய்யும் - வெற்றிரா யகா நாளும். (சிந்தை)

முற்றிற்று.

௭௬௩. கீர்த்தனம் - இ - ம் - கல்யாணி - ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

எந்த நாளுஞ் சொந்த மாக
எந்தனே நீ ராஞ்மே. (எந்தநாளும்)

அநுபல்லவி.

செந்திரு விளருஞ்சீர் மதினச்
செம்ம லென்னுமு, கம்மதே.
செஞ்ச ரணமி, றைஞ்ச நாளுஞ்
சிந்தை தேடி வாடுதே. (எந்த நாளும்)

சரணங்கள்.

க. தருண் மறிந்து கருணை யாகத்
தாங்குந் தகைவி னேதரே
சருவம் யாவு, மருவ நீதஞ்
சாரும் வேத நாதரே. (எந்த நாளும்)

உ. ஒருவ னுண்மையென் றநளும் வேதம்
உதவ வந்திடு மாதவா
பெருமை யாய்வந், தருமை புரியும்
பேதக மில், லாதவா. (எந்த நாளும்)

ந. மதுகர மிசை பாடுஞ் சோலை
மக்கவா ழுப்துல்லா பாலரே
சதுமறை யோர்புகழ நேர்மை
சாரு மனு கூலரே. (எந்த நாளும்)

முற்றிற்று.

ஏகூச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம் - ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

பைய லென் றனை நினைக் தாதாரஞ் செய்வீர்.

அநுபல்லவி.

பெய்யும் பவ மற்றிடச், செய முற்றிடச்
செக மெய்த்தப, தத்தைத் தொழும். (பைய)

சரணங்கள்.

க. வாசம் பரவி யெங்குந், தேசப்பிர காசிக்கும்
வாகா வச்சிரக்க, தேகவ ஜீகரா
மோச மணுகா தென, வாசைகொண் டேனுங்கள்
முத்தைப்பத்து, மத்தைப் பொரு,சித்ரப்பத, மெய்த்துத் தொழும்.()

உ. மாதிரங் கடந்தறு, வேஷரி யிறைமுன்சென்ற
மாதவத் தோரேரீ, ராதரிப் பீரெனக்
காதல்கொண் டுமதுசெம், பாதபங் கயந்தேடிக்
கச்சத்தொடு, மெய்ச்சிப்பல, வச்சத்தொடு, மிச்சித்திடும். (பை)

௩. கொண்டல் சூடைகவித்த, மண்ட லீகரே மயல்
கொண்டு மூமதுபாதங், கண்டிடாத கவலை
விண்டுளாத் திடவரி, தென்றிருந் தாலுமென்
விஞ்சைக்குண, மிஞ்சத்திரு, கஞ்சப்பத, மொஞ்சித்தொழும். (பை)

௪. தக்க புகழ்பெருகு; மக்கவா ழுப்துல்லா
சந்ததி யெனவந்த, சுந்தரச வுந்தரா
திக்கொரு வருமில்லை, யிக்கண மேமனத்
தீரத்தொடு, பாரச்சா, ஞரத்தினி, லேழுத்திடும். (பையல்)

முற்றிற்று.

௱௬௫. கீர்த்தனம்—இ.ம். தோடி—ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

கண்டா னந்தங் கொண் டாடுவோம்
கருணை நபிபொற் சரண மதனைக்
கண்டா னந்தங் கொண் டாடுவோம்.

அநுபல்லவி.

வண்டாரும் பூந்தொடை யாளர்
வளாக ஞுறைதேன், மரை மலருறை
வண்டாரும் பூந்தொடை யாளர்
அண்ட ரெவர்களுந், தொண்டுசெய் தேதொழும்
அண்ணல்மு கம்மதை, யென்னு மனத்திடை. (கண்டா)

சரணங்கள்.

க. வேதவே தாந்திகள் போற்றும்
விகிர்த மகலச், சுகிர்த முறுமெய்
வேதவே தாந்திகள் போற்றும்
பூதல மீதினி லாதர வாகவே
புங்க முடன்வரு, மெங்கள்மு கம்மதைக். (கண்டா)

உ. பூலோகம் மீதடி தோயாப்
புடை செறிந்திடுங், கடல்வளை நெடும்
  பூலோகம் மீதடி தோயா
ஆலிமெல் லாம்புக, ழேபரந் தோங்கிய
ஆனந்த மானச, தானந்தன் றாதனைக். (கண்டா)

௩. சீரார் மக்கந்தனில் வாழுஞ்
சிகர் முறுபொன், னகரமணைய
  சீரார் மக்கந் தனில் வாழும்
கார்நே ரிடுங்கொடை, யாள ரெனவந்த
கத்த ரபுதுல்லா, பெற்றமு கம்மதைக். (கண்டா)

முற்றிற்று.

ஏகூக. கீர்த்தநம்-இ-ம்-எதுகுல காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சிங்கார மாய்ச் சித, செஞ்சரண் டந்தான்
சிங்கார மாய்.

சரணுநுபல்லவி.

க. மங்கா தார சொரூபா, மகத்வ கிக மதிபா
துங்க முறு மானுபா, ஈடரா தவமெய் சோபா. (சிங்கார)

உ. செந்தா மரை முகமுஞ், சின மனுகா தகமுஞ்
சுந்தரமா தேகமுஞ், சொலிக்குந் நிகை யேகமுஞ். (சிங்கார)

௩. மக்கா அப்துல்லா பாலா, மாநய குண சீலா
மிக்க புகழ்செங் கோலா, மெய்யுரை யநு கூலா. (சிங்கார)

முற்றிற்று.

ஏகூஎ. கீர்த்தநம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

இன்ன மிரங்காம லிருந்தால்நா
னென்ன செய்வேன்.

அநுபல்லவி.

மன்னர் புகழு மெங்கள், மகுமூது நபியே. (இன்னம்)

சரணங்கள்.

க. தோழ்மி யெனவருங்கள், ஞசிட நணுகாமல்.
ஆசிர் வத மருளும், அண்ணல்மு கம்மதுவே. (இன்னம்)

உ. தொண்டுவா சரமெல்லாம், நின்று தயங்குவனே
என்றுநின் கிருபை செய்யு, மெங்கள்மு கம்மதுவே. (இன்னம்)

ந. நேசமாய்ப் பேசிவெகு, மோசஞ்செய் தசடரை
நாசம் புரியுமெங்கள், நாதர்மு கம்மதுவே. (இன்னம்)

ச. மிண்டுகொண் டிடர்செய்யுஞ் சண்டா ளர்தனையெல்லாந்
தண்டஞ்செய் தாளுமெங்கள், தாஹாமு கம்மதுவே. (இன்னம்)

ரு. ஜெகா மீதுறுந்தேன், கீதம் பயிலுமக்க
காதரப் தால்ஸ்சுத, ஞெரம்மு கம்மதுவே. (இன்னம்)

முற்றிற்று.

உசுஅ. கீர்த்தனம்-இ-ர் பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

நபியேஉ னுடையே தேடி,
நானு விதழுமே, காணு து நகிறேன் - நபியே.

அநுபல்லவி.

புவி மீதினில் வந்த மாதவப்
பூமா னவர்புகழ், கோமா னெனவரும். (நபியே)

சரணங்கள்.

க. கனமா முகில் குடையோ சிரு
கரத்தாற் பிர ளயமாகிய
வனமா னதை கரர் மாக்கிட
வாகா யருளிய, தாஹா வெனவரும். (நபியே)

உ. அருமா மறை முநிவோர் தொழு
மரசே யறுஷினி லேயொரு

பரமோ டுரை பகர்ந்தே விரி
பாரம் மிசைநிசி, வாரம் மதில்வரும். (நபியே)

௩. தடமே ரென, நெடுமாட மிற்
றயங்கும் கொடி மக்கா வள
ரடலே றபு, தல்லா மக
வாக வுலகவர், பாக மதில்வரும். (நபியே)

முற்றிற்று.

௱௬௬. கீர்த்தனம்—இ—ம்—பைரவி—ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பத்தனை விட லாகுமா - நான்
நித்தமும் வியந்துசர, ணத்தை மறவாத
பத்தனை விட லாகுமா.

அநுபல்லவி.

கத்தனருள் பெற்றுலகை, யனைத்தினும் புகழுறகு
மத்தெனை வுதித்த வெங்கள், முஸ்தபாமு கம்மதே யான்
நித்தமும, னத்திலு, மைத்து, நிந்தி ருக்கும். (பத்தனை)

சரணங்கள்.

௧. ஆறுதலில்லா தவர்முன், றுறுதல் யோடிருந்து
வேறுபக ராதுரைத்த, வேதநபி யேயடிமை
வீறுபெற வேதினம், விருப்பமுற் றிருக்கும். (பத்தனை)

௨. பாதிரவி லேயெழுந்து, பரனரு ளில்நடந்து
ஓதி மிகவேவசனித்தோரே, யுமை யேகினேர்து
காதல்பெரி தாகிமனங், கலங்கித் தியங்கும். (பத்தனை)

௩. மங்குல்தவ ழும்புரிசை, மாடமக்க மீதில்வாழுந்
துங்கநப் துல் லாவருளுர், துரை முஸ்த பாவே சற்றும்
பிங்கமனு கர்மல்மனப், பத்திவைத்தி ருக்கும். (பத்தனை)

முற்றிற்று.

உஎ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ் ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

விண்டலம் புகழ் விறலணியே
வின்னார மகளிரிரு, கண்ணின் மணியே. (விண்டலம்)

அநுபல்லவி.

வண்டிசை மாதரி றைஞ்சிடும் நாயகி - யே
எரணியே, சிரணியே, பூரணியே, காரணியே. (விண்டலம்)

சரணங்கள்.

க. அடலரி யேறென வருமலி தேவியே - ஆ
ரம்மணியே, செம்மணியே, கம்மணியே, அம்மணியே. (விண்)

உ. நாரியர் நாயகி யாகிய தாயே - நல்
லுபகாரி, யதிகாரி, அருள்மாரி, சொரிகாரி. (விண்டலம்)

ங. பரனருள் நபிமகள் பாத்திமத் தேநிகழ் - பண்
புறுகிளியே, அயில்விழியே, குயில்மொழியே, வெயிலொளியே. ()

முற்றிற்று.

உஎக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

எனையா இந்த வேளை - வாரா
தேனையா இந்த வேளை.

அநுபல்லவி.

தேடினாலும் புயத் தாரா, தேடுதென்னை
யருளவாரா, யருளவா (எனையா)

சரணங்கள்.

க. பார மையல் தீரு மேரா, பாவனைசெய்
தாள வாரா, அருளாளா. (எனையா)

உ. நிதியில்லா வதிகாரா, வழிவிடவே
யான வாரா, அருளாளா. (எனையா)

௩. பாரி லதி காரா தீரா, டாவி யென்னை
யாள வாரா, அரு, ளாளா. (ஏனை

௪. ஆரணமக் காவி ஞாரா, அன்ன லப்தில்
லாரு மாரா, அரு ளாளா. (ஏனை

௫. ஆர மணியுக் திண் டோளா, அருமதேவந்
தென்னை யாளா, அரு ளாளா. (ஏனை

முற்றிற்று.

௨௱௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

தயாயி யரசே, புலகவில் லாரே - தினி
சற்குரு யாகபி யாறருள்.

அநுபல்லவி.

வயா பீரு தையா, வாரே பூரு கையா
வந்தென்னை யாளும் றருள், (தயா

சரணங்கள்.

௧. எண்முகம் பாரும், ஈடேற வந்தாளும்
சதினி லேயாத றருள், (தயா

௨. மேமிரானுமபூரா, மேலோ காதி காரா
மிழுநி ரங்கரே யாறருள். (தயா

௩. பரசுகந் தாரும், பாவவினை தீரும்
ப்யஹாம்பரே யாறருள். (தயா

௪. அணிமக்க ஷரா, அப்துல்லா குமாரா
அருமதெத்தனும் யாறருள். (தயா

முற்றிற்று.

௨௱௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பாத சரோருகந் தாருமிப் போதே
பட்சம்வைத் தாளும், பதியே மாதுமூதே.

அநுபல்லவி.

காதம்நறை வீசுங்கடி காரணத் தோரே
கருணை முகம்மதுற்ற சூல்நபி ஞரே. (பாத)

சரணங்கள்.

க. அந்தரமே முங்க, டந்த வென் கோனே
அறுவினிற் கபுசோ, டடைந்தசி மானே
சந்தத மிறைவனு, வந்தகோ மானே
சார்ந்தவர்க் குதவுஞ்ச, காயபூ மானே. (பாத)

உ. அம்பரம தியோர்டி, யம்பூடின் கோவே
ஆதரித் தேயெனை, யாளுந்தா ஹாவே
நம்பு மவர்க்கு நய, மாகிய வாழ்வே
நாயக மேநபி, யேமுஸ்த பாவே. (பாத)

௩. மஞ்சடர் சோலைமக், காவனு கூலா
மன்னப்துல் லாமகிழ், தருளிய பாலா
தஞ்சமென் றோர்க்கரு, ளுங்குண சீலா
தாரணி புரந்தர, சாளுஞ்செங் கோலா. (பாத)

முற்றிற்று.

௨௱௪. கீர்த்தகம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

வனசப் பாதந்தைத் தேடியே மனம்
வாடுதே யென்ன செய்வே னையா.

அநுபல்லவி.

பனகத்தா பாஞ்சும் மதினு வெனும்
பதிபுரந் தாளும்பூ பதிமுகம் மதுவே. (வனசப்)

சரணங்கள்.

க. எந்தப் போதும்நீ ரிருக்க என்மனம்
இடைந் துருகுதல் ஞாய மாமோ
சொந்தப் பைய லென்றே நானிருக்க நீர்
தூர நில்லெனச் சொல்லப் போமோ.
தந்தை யேவந் தெப்போதினு மேகுறை
தள்ளிவிட் டார்வஞ்செய், வள்ளலென் றேயுங்கள். (வனசப்)

௨. செல்விடுங் குடை நீழ லோங்கிய
செம்ம லேகுரு வேநயி னாரே
வல்லவன் றிருத் தூதரே யாவர்க்கும்
வாரம் வைத்துப, காரஞ்செய் வோரே
எல்லீரா வுமி, டைந்துரு காமலே
ஏழை யெனை யுவந், தாள்வீ ரென்றே யுங்கள். (வனசப்)

௩. கன்னல் வாழை கமுகும் பலதருக்
காவுறையுமக் காவலர் கோனே
மன்னர்மன் னிறைஞ்சுந் துரையப் துல்லா
மாதவத்தி னுதித்தபூ மானே
தன்னைய மானமுகம்மது வேபவ
நாசஞ் செய் வீரென் றுல், லாசம தாயுங்கள். (வனசப்)

முற்றிற்று.

---

௨௫௯. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தூதே யிந்தப் போதென் றனக் கிரங்கித்
துயர்தீர்த் தருள் புரியு மையா.

அநுபல்லவி.

காதம் பரிமளிக்கும் காவே முகம்மதுவே
கஞ்ச மலர்ப் பதத்தைக்.
கதிக்க அருளுஞ் சேர்க்கப், பதிக்கா சாயுதித்த (தூதே)

க. அண்ட ருடன்பொருது வென்றோரே - இறை
அருவினிற் கபுசுடன் சென்றோரே - நாளும்

குண்டலத் தவரெல்லாம் நின்று பரவ யிந்த
மண்டலம் புரக் தாளும்
மதியே யெவர்க்கு மதி, பதியெனவே யுதித்த. (ஞாதே)

உ. மஞ்சகுடை நிழற்ற வந்தோரே - பாலை
வனத்திற் புன லழைத்துத் தந்தோரே - யுங்கள்
தஞ்சமெனவே வந்த தாசன் றனக் கிரங்கி
அஞ்சலென் றருளிறை
அருளிற் றரித்த மறைப், பொருளென வேயுதித்த. (ஞாதே)

ந. பிணைக்குப் பிணையாய் நின்ற பெருமானே - செல்வம்
பெருகு மக்கா அப் துல்லா பெருமானே - நாளும்
அனைவருடன் தே தத்துதே யாசைவெள்ளம் பெருகித்
தினைக்குட் டோயாத பாதச்
சேவைதக் தாளுமுஸ்த, பாவென வேயுதித்த. (ஞாதே)

முற்றிற்று.

உசுசு, கீர்த்தனம் இ-ம்-கல்யாணி-ரூப்பு தாளம்

பல்லவி.

தந்தாளுவீ ரிந்த வேளை பிழை
தடியும் பொற் றிருமலர்த் தாளைத்
தந்தாளுவீ ரிந்த வேளை.

அநுபல்லவி.

கொந்தார் பொழில்வண் டுலாவுங் கோபுர மக்கக்
கோவேகோத், திரமுஸ்த பாவே, முகம்மதே. (தந்தாளுவீர்)

சரணங்கள்.

க. கத்தனி டத்தினில், மெத்தவு மேவச
வித்திடு மாமணியே - இறையருள்
பெற்ற சிகா மணியே
எத்திசை யும்புகழ் கோனே - என்னை
ஏடேற்று வீரெனத் தானே
முற்று முமை நம்பி னேனே - நபி
முறுசல்க்கு முன்னில் யானகோ மானே. (தந்தாளுவீர்)

௨. தாரணி மீதினிற், காரண ராய்வந்த
ஆரணவா ரிதியே -- அழகிய
பூரணமா மதியே
சீரணிந் தோங்கும் நம் பாலே - மனஞ்
சிந்தித்து வந்ததி னாலே
தாரண மான அன் பாலே—ஆனந்
தாஹாமு கம்மது வேயாறு சூலே, (தந்தானுவீர்

௩. அண்டர், புடைசூழ, மண்டலத் தோரெல்லாங்
கண்டு மகிழ்ந் திடவே பெருமிதங்
கொண்டு புகழ்ந் திடவே
எண்டிசை யும்புகழ் கோவே - மக்கத்
திறையப் துல்லா அருள் ஜூவே
தொண்டர்க் குதவுந்தா ஹாவே - யிறை
தூதென வந்தற, சூல் முஸ்த பாவே. (தந்தானுவீர்)

முற்றிற்று.

௨௱௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மன்னரைக் காணும, லென்னுளா மீதினிற்
மையல் பெருகு தெடி, மட மாதே
மடமாதே, மணி வட மாதே - இன்னம்
மையல் பெருகு தெடி, மட மாதே.

அநுபல்லவி.

நன்னயந் தருமதி னவினி னிறைந்த
நாதர் புகழுநபி நாயகரை
யுன்னத் மாகவெப் போதினுந் தேடியே
யுள்ளங் கலங்கு தெடி, சகி மானே
சகிமானே, சகியே மானே - எந்த
னுள்ளங் கலங்கு தெடி, சகிமானே. (மன்னரைக்).

சரணங்கள்.

க. தாரணி மீதில்வெகு, காரண ராயுதித்த
தாஹாமு கம்மதுற்ற, சூல்தபியைப்
பூரண மாகவெப் போதினுந் தேடியே
புந்தி மயங்குதேடி, சகி மானே
சகிமானே, சகியே மானே - எந்தன்
புந்தி மயங்குதேடி, சகிமானே. (மன்னரை)

உ. பாதி யிரவி னிறை பாஹிற வெருந்தே
பாதகபுசோ டறுஷினில் நடந்தே
நீத முட னுரைத்த நேசரைக் காணுமல்
நெஞ்சங் கலங்குதேடி, சகி மானே
சகிமானே, சகியே மானே - எந்தன்
நெஞ்சங் கலங்குதேடி, சகி மானே. (மன்னரை)

ங. மஞ்சு தவழுமணி மாடமக்கா அப்துல்லா
மைந்தர்மு கம்மதுற்ற சூல்தபிமேல்
நெஞ்சமதி னுவகை, மிஞ்சிய தால்வர்
நேச மறக்குதில்லை, சகி மானே
சகிமானே, சகியே மானே - அவர்
நேச மறக்குதில்லை, சகி மானே. (மன்னரை)

முற்றிற்று.

உ௱அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

தேடுதே தேடுதே மன்னு - திருவடியைத்
தேடுதே தேடுதே மன்னு.

அநுபல்லவி.

ஆடகமே விதுவே, அண்ணல் முகம்மதுவே
எடகத்தா டந்தாளுமே, யெப்போது மெனந். (தேடுதே)

சரணங்கள்.

க. அங்கமெல் லாம் வாடுதே, ஆசைபெரி தாகுதே
சங்கை யுடனே நாடுதே, சதாதினமுந். (தேடுதே)

உசுஉ. மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

உ. பங்க மணு காமலே, பாரு மிந்தப் போதிலே
எங்கள்நபி யாற ருலே, எப்போது மனந். (தேடுதே)

ந. ஆரமக் காவினூரா, அப்துல் லாவின்ரு மாரா
கர்ரண மானசெம், பீரா கதிபெறவே. (தேடுதே)

முற்றிற்று.

உ௱சு. கீர்த்தனம். இ-ம்-கல்யாணி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

பங்கயப் பாதத்தைத் தாரும் - பாவ
சங்கமா ரோகத்தைத் தீரும்.

அநுபல்லவி.

எங்கும் புகழு மிறை மகு மூதரே
தக்செம், தகஜெம், தரிகிட
தக்கிட, தோமென் ருடிடப். (பங்கய)

சரணங்கள்.

க. பாவச் சுமையதி னாலே - மிகவும்
பாரிக்கு தேமலை போலே
தாவி யெழுந் துயர் போக்கி யெனை யாளுந்
தாஹா நபியே யனுதினம்
வாகா யருள்வி ருள மகிழத் - தச்சம். (பங்கய)

உ. காதல்கொண் டிம்மூழை வந்தேன் - திருவடி
காணவே லெமிக நொந்தேன்
தாத னெனக் கிந்தப், போதினி லேயருள்
தாருந் தரை, மீதினிலே முகம்
பாரும்பர மேபெறவே யிரு - தச்சம். (பங்கய)

ந. காதந் கமழுமெய் வாசா - மூகில்
கவித்திடு மக ராஜா
பூதல மீதிலெப், பேரினு மேயுமைப்
போற்றித் துதி செய்திடு மேழையைக்
காத்துக் கருணை புரிவீரிரு - தச்சம். (பங்கய)

௪. ஆரண மாமக்க வூரா - எங்கள்
அப்துல்லா அருளுற்கு மாரா
காரண மாகக் கதிர்வின் னிழிர் தம்மைக்
கண்டே களி கூரிடவே புகழ்
கொண்டோங்கு முகம்மதுவே யிரு - தச்சம். (பங்கயம்)

முற்றிற்று.

உசு०. கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

இலங்கு நாம சீலரே - யெழில் மிகும்பரி பாலரே
இலங்கு நாம சீலரே.

அநுபல்லவி.

துலங்கும் வாம், பூம, ரோம,
தூய்யமெய் மறை நாதரே
துன்பம்வக் கடாமலே, கம்பினே னிப்போதிலே, (இலங்கு)

சரணங்கள்.

க. புண்ணி ணிர்து விநோத சபையில்
மதித்தி றைஞ்சிடும் பாதரே
மையல் தீர வாருமே - ஐயா - மையல் தீர வாருமே
மைய வின்முகம் பாருமே. (இலங்கு)

உ. சந்த்தமத வாசம் வீசும்
சசிமுகப் பிர காசரே
சரண பாதந் தாருமே - ஐயா - சரணபாதந் தாருமே
மரண போதில் வாருமே. (இலங்கு)

௩. மக்க மீதா சாலு மப்துல்லா
மகவெனு மகு மூதரே
மாசடாது காருமே - ஐயா - மாசடாது காருமே
நேச மாக வாருமே. (இலங்கு)

முற்றிற்று.

உகக. கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தயவுவைத் தாள் வீரே - தாபரமே
தாபரமே, தரு தாதா, வேதா வந்து-தயவுவைத் தாள்வீரே.

அநுபல்லவி.

தயவுவைத் தாளுமிந்தத், தாரணி மீதில் சொந்தத்
தாதனென் றனை யுவந்தே, தாபரமே
தாபரமே-தரு-தாதா, வேதா வந்து-தயவுவைத் தாள்வீரே

சரணங்கள்.

க. நானை மருவு மெனும் வேளை தனி லுமது
தாளைத்தந் தருள் புரிவீர் - தாபரமே
தாபரமே, தரு, தாதா, வேதா வந்து. (தயவுவைத்)

உ. காலமூழு தம்புக, மேலா யிட வேயிந்தத்
தால மதனி லிநித்த - தாபரமே
தாபரமே-தரு-தாதா, வேதா வந்து. (தயவுவைத்)

௩. தக்க புகழ் பெருகு, மக்கா அப் நல்லார் வின்ற
தாஹா நபியே யெவர்க்குந் - தாபரமே
தாபரமே-தரு-தாதா, வேதா வந்து. (தயவுவைத்)

முற்றிற்று.

உகஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அபரூபம் - ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

எதுவேணுங் கேள் நெஞ்சமே - உனக்
கெதுவேண்டுமென் சொல் நெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

பாதகள் செய்து பலன்றரும் நங்கபி
பாத பங்கயம் வேணுமோ - அல்லாது
வேதனை யாவும் விளைவித்திடு மந்த
வீண றுறவு வேணுமோ வேணுமோ, வுனக்.(கெதுவேணு)

சரணங்கள்.

க. வாடிக்கை யாக வல்லோனை யெப்போதும்
வணங்கும் வல்லமை வேணுமோ - அல்லாது
வேடிக்கை யாலே விளையும் பொல்லாங்கின்
விருப்பங்க ளதுவேணுமோ-வேணுமோ வனக். (கெதுவேணு)

உ. எல்லவர்க்கு மிரணங் கொடுத் தாளு
மிறைவ னருள் வேணுமோ - அல்லாது
பொல்லாங் கலைதயனு போகங் கொளு மந்தப்
புல்ல ருறவு வேணுமோ-வேணுமோ வனக். (கெதுவேணு)

௩. சொல்லி லடங்காச் சுகமுற் றிருக்குஞ்
சுவனப்பதி வேணுமோ - அல்லாது
பல்லவை யான ப்ங்கத்தி லழுந்திடும்
பாழ் நரகங்கள் வேணுமோ-வேணுமோ வனக். (கெதுவேணு)

ச. ஆடை யதுபுதும் பத்து மணிந்த
அரம்பையர்கள் வேணுமோ - அல்லாது
வாடைகள் பூசி வலியப் புணர்விலே
வஞ்சியர்கள் வேணுமோ-வேணுமோ வனக். (கெதுவேணு)

ரு. மஞ்சாருஞ் சோலை மக்கா அப்துல்லா செய்மு
கம்மதருள் வேணுமோ - அல்லாது
அஞ்சாது பாழ்நர கத்தி லமிழ்த்திடும்
அர்ப்ப ருறவு வேணுமோ-வேணுமோ வனக். (கெதுவேணு)

முற்றிற்று.

உகசு. கீர்த்தநம்-இ-ம்-சாமா-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

கம்பினே னும் பாதமே - யென்
னுளமே நற், தாளு மே.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

அநுபல்லவி.

அம்பரங் கடந்தறு ஷடங்களும் நடந்துபோய்த்
தம்பிரான்முன் னின்றிறைஞ்சும் தாசிமே முகம்மதே
தாசிமே முகம்மதே, தாசிமே முகம்மதே.
தம்பிரான்முன் னின்றிறைஞ்சுந் தாசிமே முகம்மதே. (நம்பி)

சரணங்கள்.

௧. பந்தியாக நின்றெல் லோரும், பயந்தழு மப்போதிலே
வந்து எங்களுக் கிரங்கு, வள்ளல்யாமு கம்மதே
வள்ளல் யாமு கம்மதே - வள்ளல் யாமுகம்மதே
வந்து எங்களுக் கிரங்கும், வள்ளல்யாமு கம்மதே. (நம்பினே)

௨. செம்பொற் பாதந் தேடுதே யென், சிந்தை நொந்து வாடுதே
செய்யி தாக வந்த வெங்கள், செம்மல் யாமு கம்மதே
செம்மல் யாமு கம்மதே, செம்மல் யாமு கம்மதே
செய்யி தாக வந்தவெங்கள், செம்மல்யாமு கம்மதே. (நம்பினே)

௩. நாளை மறுஷத்தி லொரு, நாயன்முன்மன் றுடியே
ஏழைகளை யாள வந்த, எங்கள்யாமு கம்மதே
எங்கள்யாமு கம்மதே, எங்கள்யாமு கம்மதே
ஏழைகளை யாள வந்த, எங்கள்யாமு கம்மதே. (நம்பினே)

௪. அம்பொன்மா நகர்க்குளே, யரம்பை மாதர் சூழவே
இன்ப மாக வீற்றிருக்கும், எங்கள்யா முகம்மதே
எங்கள்யாமு கம்மதே, எங்கள்யாமு கம்மதே
இன்பமாக வீற்றிருக்கும், எங்கள்யாமு கம்மதே. (நம்பினே)

௫. சிந்தை நொந்தி டாமலே, சிறுமைவந் தடாமலே
எந்தநாளும் வந்து ஆளும், எங்கள்யாமு கம்மதே
எங்கள்யாமு கம்மதே, எங்கள்யாமு கம்மதே
எந்தநாளும் வந்து ஆளும், எங்கள்யாமு கம்மதே. (நம்பினே)

௬. ஆரணம் விளங்கு மக்கா, அப்துல்லாகு மார ராய்த்
தாரணி தனிலுதித்த, தாசிமேமு கம்மதே
தாசிமேமு கம்மதே, தாசிமேமு கம்மதே
தாரணி தனிலுதித்த, தாசிமேமு கம்மதே. (நம்பினேன்)

முற்றிற்று.

௨௧௪. கீர்த்தநம்-இ-ம்-கமாஸ் ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

இப்போதுவர் தாள்வீரே - யேந்த லெந்தன் மீதினில்
இப்போதுவர் தாள்வீரே.

அநுபல்லவி.

ஒப்பி லடங்கா நிதி, யோங்கு மக்க மாபதி
பூரரே, தீரரே, யுண்மைநபி, நாதரே. (இப்போது)

சரணங்கள்.

௧. சந்ததமு முமை நாடிச் - சரணமே நான் றேடி
சந்ததமு முமை நாடி
வந்தனஞ் செயமனம், வருந்து தையா வேதினம்
வாடுதே, தேடுதே, வள்ளல்யாமகு, மூதே. (இப்போது)

௨. துய்யமா தவத் தீசா - தங்க மெய்ப்பிர காசா
துய்யமா தவத் தீசா
ஐய முறுந்துயர மாகு தையா இன்னேரம்
ஐயரே, மெய்யரே, அண்ணலே, நபினுரே. (இப்போது)

௩. அற்புத மக்கத் தாரா, அபுதல்லாகு மாரா
அற்புத மக்கத் தாரா
நற்புக ழான கோவே, நபியேமு கம்மதுவே
நாதரே, நீதரே, நான்மறைக் குரி யோரே, (இப்போது)

முற்றிற்று.

---

௨௧௫. கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தருணந் தருணந்தா ஹாவே
தஞ்சந்தந் தாளுங் கோவே.

அநுபல்லவி.

அருணம் பிணைகின் றிடுநபியே
ஆலமெல்லாம் புகழ் மதியே
அரிடேதே, வரு பேதே,
அந்தனை ரேத்திட, வந்திடு வோரே. (தருணந்)

சரணங்கள்.

௧. வானவர் புகழுங் கோமானே
வரைகை தாங்கிடும் பூமானே
தீனவர் பரவுஞ் சீமானே
தீதில் வாதாளுங் கோனே
திற லோரே, விறலோரே,
திங்களையே யிரு, பங்குசெய் தோரே. (கருணைக்)

௨. மேகக் கவிகை யுடையோரே
மேலோ னருள் தங்கிடு மேரே
ஆகத் துயிர் போன்றவர் நீரே
ஆழுங் கருணை நயினாரே
ஆரணாரே, காரணாரே,
ஆதர வேசெய்யும், மாதவத் தோரே. (கருணைக்)

௩. மாசற் றொளிரு மனு கூலா
மக்கா வப்துல்லா பாலா
நேசித்திடும் நற்குண சீலா
நேபி புரந் தாளுங் கோலா
நேர் பெறவே, சீர் பெறவே
நேயம்வைத், தாளுமெய், யாவிற னாலே. (கருணைக்)

முற்றிற்று.

---

௨௧௬ கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தாஹா சுந்தர தேகா சரண - சலந்
தாரீரோ - உங்கள்
தாச, னாசை, தீரவே, நேசந்தா
வாரீரோ.

அநுபல்லவி.

வாகா மந்தர லோகா - தினமென்
வாஞ்த தீரீரோ - ஏந்த
வர்சரமும், ஆசறவேயென்
வதனம் பாரீரோ என். (தாஹா)

சரணங்கள்.

௧. தீர திங்களை நேராவீரா
திண்ணிய புய்த் தாரா - மிழிர்
தீப தீபம் போலவே யெங்குந்
திகழுஞ் செம்மேரா என். (தாஹா)

௨. வாசா மெய்ப்பிர காசா வசித
வல்லமை தரு நாதா - புவி
வாழுஞ் ஜின்னின் ஸைநும் வியத்த
வந்தமெய்த் தூதா வியா (தாஹா)

௩. தக்கோர் புகழு மக்கா அப்துல்
லாவரு ளியபாலா - எங்கள்
தாப சாபந் தீரவே வந்தே
தாங்கும்றசூ லாகிய. (தாஹா)

முற்றிற்று.

---

௨௧௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

கருணை செய்வீ ரகுமதுலே
காதல் தீர நாளு மிகக். (கருணை)

அநுபல்லவி.

திருத்தமா யிமானில் மனத்
தேர்ச்சி யுறவே தினமுங். (கருணை)

சரணங்கள்.

௧. அறுவிற் பாத கபுசடனே
ஆதி யிடத்தினில் வணக்க மதாய்
உறுதி யாயத்த வியாத்தினை
யோதும் பெரி யோரே தினம். (கருணை)

௨. நிலையில் நின்ற தரு வொன்றினை
நீண்ட நிலத்தில் வருத்தி யதை
யிலையில் லாதுமுன் போலிடத்
தூரவே செய் தோரே தினம். (கருணை)

உஎ௭ மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

௩. ஆதி காதலனைத் தினமும்
அல்லின் சுபுகளவும் நிலையாய்
நீதமா கவே தொழுத
நேச ரான, வாசரே நீர். (கருணை)

௪. பருப்ப தங்க ளெனவே பெரும்
பாரமிக வான துபோல்
வருப வங்க ளாலே மனம்
வருந்துதே நானென் செய்வேன். (கருணை)

௫. ஆரண முழங்கு மக்கா
ஆளு மப்துல்லா மகவாய்த்
தாரணி தனி லுதித்த
தாஹா நபியே தினமும். (கருணை)

முற்றிற்று.

உ௧அ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெம்பாங்கு-ஆதி தாளம்.

பல்லவி-தெம்பாங்கு.

இப்படியி லேதினமு மென்பிழைதீ ராதிருந்தால்
மூப்படியும் போற்றுமெங்கள் முகம்மதுற்ற சூல்நபியே.

சரணம்.

எப்படித் தீவினைவிட்டுத், தப்பு வேனையர் - நானெப்படி,
இப்படி மீறிதுங்கள், கட்டெனக்கில் லாதிருந்தால் - எப்படி.

தெம்பாங்கு.

வெற்றி மிருத்தவெங்கள் வேதநபி யேயெனது
குற்றம்பொறுத் தாளுமையா கோமான்மு கம்மதுவே.

சரணம்.

பத்தியாய் நின்று உங்கள் பாதம் பணிந்தேன் - வெகு
பட்சமா யென்முமுகம் பாரு முவந்தே
நித்தமுஞ் செய்த பொல்லாக், குற்றம் விரைந்தே - செல்ல
கேத்தியாய் வந்து என்னைக், காத்திரட்சி யாதிருந்தால். (எப்)

தெம்பாங்கு.

வல்லவன் றனைமறந்து வழிதவறி யேநடந்த
பொல்லாப் பவங்களெல்லாம் போகவருள் செய்யுமையா.

சரணம்.

அல்லும் பகலும் அவமே விளைத்த பாவி
ஆகாத் துரோகியிபு லீசெனுமு தேவி
பொல்லாக் கலையிலகப் பட்டபவ நீங்கிப்
போதம் பெறவேயிரு, பாதந் தாரா திருந்தால். (எப்படி)

தெம்பாங்கு.

பூவில்வந்த நான்முதலாய்ப் புண்ணியமில் லாதிருந்த
பாவி யெனக்கு உங்கள் பாதந்தர வேணுமையா..

சரணம்.

காவு செறியுமக் காவிலுதித் தோரே
காவல நட்டுல்லா கண்மணி யானோரே
ஆவிபோல் வந்தவெங்க ளண்ணல் நயினாரே
ஆளும் நபியேயிந்த நாளில்வ ராதிருந்தால். (எப்படி)

முற்றிற்று.

உககூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமா-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தஞ்சந் தாருந் தவமேவுந் தகையாகிய தாசிமே
தாஹாயா, ஹாமீமெனும் நபியே
தயவுபுரிந்திடும் காசிமே.

அநுபல்லவி

கஞ்ச மனதுச்சுர பாலையிலே யிரு
கரதல மீதினில், வர வழைத்தே
மஞ்சன மாடியே, யாவரு மிரந்திட
மன்மொடு மருளிய மதுமூதே. (கஞ்சம்)

சரணங்கள்.

க. பட்டப் பகலதி லிட்டத் தடனெழிற்
பானுவினைத் தெரி சிப்பதுபோல்
வட்டச் சசிவத னத்தைத் தெரியவ
ரந்தரு வீரே, சிரம் பெறவே

நட்டச் செயலதை, விட்டுத் தினமுந
யத்தைப் பெறும்வழி, யானதிலே
இட்டத் தட னடங்தேக
எனக்கருள் செய்திடு, வீர்சுக மெய்திடவே. (தஞ்சம்)

உ. மூச்சுட ரானதி, லுச்சம தாகிய
மூலவி ளக்கொளி யாயிருந்த
அச்சய ஞானவ, னச்சலே முத்தவ
தாரம தாய்ஜப அரத்தினிலே

பச்சைத் திருமயி, லச்சுற்றிடவே
பறந்து எக்கினி, லுறைந்தவரே
கிச்சித் தெனேதினம், ரட்சித் தாளுவீர்
கேர்பெறவே, யிந்தப் பார்தனிலே. (தஞ்சம்)

ங. தங்கத் தொடுமிட, மங்குற் றிலகிய
சுடரவன் மீதினில் கிழ லிடவே
அங்கத் தொளிவுயி, மங்கத் திகழ்தரு
மருமது வேயிந்தச், சகமதிலே

டங்கத் [illegible]யலே, மூங்கிக் கெடுபல
[illegible]தக மாகிய, பேதமெல்லாம்
மங்கச்செய் தருள்வீரே யெப்போதினும்
மாதவ மேபெற, வேதினமே. (தஞ்சம்)

ச. கன்னல் கழுகொடு, செந்நெற் கதலிக
ளிந்தொழுகிடு மக்கா வதிலே
உன்னத் தொடு மிறை, தன்னைத் தொழுதுவ
வந்திடுந் துல்ரயப் துல்லா, மகவே

அன்னத் திருநடை, மின்னற் கொடி யிடை
ஆமினத் தீன்ற அரும் பொருளே

ஜென்னத் துறுநிறை, வாழ்வத னைப்பெறச்
செய்திடு வீர்சுக, மெய்திடவே. (தஞ்சம்)

முற்றிற்று.

---

௨௨௦. கீர்த்தநம்-இராகம்-சங்கரா பரணம் - ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

கார்த்தி ரட்சித் தாளவிந்தக், கரிலயில் வாராதென்ன
காரணமோ நானறியேன், கருணைமுன் னீரா.

அநுபல்லவி.

கோத்திரத்திற் றோற்று மலங், காரகு பேரா - பல
கோலமயி லாயிருந்த, கோவேசெம் மேரா. (காத்தி)

சரணங்கள்.

௧. நானிலம் போற்ற வந்த, நன்னயத் தோரே - மிக
நம்பின வர்க் கன்பு, செய்யும் நாக ரீகரே. (காத்தி)

௨. காணவன் றொடர்ந்து பற்றிக், கட்டிய மானை - விட்டுக்
கன்றுட னழைத்த, கருணைப் பெரு மானே. (காத்தி)

௩. சோமனை யழைத்தபரி, சுத்நவி னோதா - சுப
சோபனம தாயுதித்த, சுந்தர நாதா. (காத்தி)

௪. ஆரியர் புகழு மக்கா, அப்துல்லா பாலா - எங்க
ளண்ண லருமதே பொழி, லாளுஞ் செங் கோலா. (காத்தி)

முற்றிற்று.

---

௨௨௧. கீர்த்தநம்-இ-ம-கமாஸ்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

மிகமைய லாகுதேடி
பின்னே யிதற், கென்ன செய்வேன்.—மிகமைய.

அநுபல்லவி.

தருமமறை போர் புகழுந், தாரணியி லேயுதித்த
தாரணியி லேயுதித்த, நாஹூரு கம்மதிமேல். (மிகமைய)

சரணங்கள்.

க. அகமிக வாடுதேடி, யாசைவெள்ள மோடுதேடி
ஆசை வெள்ள மோடுதேடி
யண்ணலைக் காணுமை லிப்போ. (மிகமைய)

உ. போதந் தடுமாறுதேடி! புற்கலமுஞ் சோருதேடி
புற்கலமுஞ் சோருதேடி
புண்ணியரைக் காணுமை லிப்போ. (மிகமைய)

௩. அம்பரமேல் லாந்திரிந்த, ஆதவ னோடே பகர்ந்த
ஆதவனோ டேபகர்ந்த
அண்ணலைக் காணுமை லிப்போ. (மிகமைய)

௪. கட்டிய மானை விடுத்தே, கானவனுக் காயமைத்த
கானவனுக் காயமைத்த
கர்த்தரைக் காணுமை லிப்போ. (மிகமைய)

௫. மக்காஅப் துல்லா தவத்தால், வந்தமரு மூதாமி
வந்தமரு மூதாமி
வள்ளலைக் காணுமை லிப்போ. (மிகமைய)

முற்றிற்று.

உ௨உ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

என்ன செய்குவேன், தாஹா, என்ன செய்குவேன்
இன்னமும் வரா திருந்தால், என்ன செய்குவேன்.

அநுபல்லவி.

பன்னுமறை நாதரே, பார்புகழும் நீதரே
பரம தூதரே, தாஹா, பரம தூதரே
பட்சம்வைத் தாளா திருந்தால். (என்ன)

சரணங்கள்.

க. காணமனந் தேடுதே, கன்வதனம் வாடுதே
கவலை யாகுதே, தாஹா, கவலை யாகுதே - ஆகுதே
கருணைபுரி யாதிருந்தால். (என்ன)

உ. அல்லலனு காமலே, ஆளுவீரிப் போதிலே
அகில மீதிலே, தாஹா, அகில மீதிலே - மீதிலே
அன்புவைத் தாளாதிருந்தால். (என்ன)

௩. ஆசை வெள்ள மீறுதே, அணைக்கடங் தோடுதே
ஆகஞ் சோருதே, தாஹா, ஆகஞ் சோருதே - சோருதே
ஆதரித்தி டாதிருந்தால். (என்ன)

௪. ஆரமக்கா வூரரே, அப்துல்லாகு மாரரே
அருமை நாதரே, தாஹா, அருமை நாதரென் - னாதரே
அருமதே யாளா திருந்தால். (என்ன)

முற்றிற்று.

உஉ௩. கீர்த்தனம் - இ - ம - கா - ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மன்னா வுன்னம் ஒருந்தா ரேனே தேடி
மதிமுகங் காணுமல் வாடுவதேனோ எந்தன். — மன்னா.

அநுபல்லவி.

இன்னம் பராமுக மேனோ என் மீதினில்
இரக்கம்வைத் தாளு மடியேன் நான்
என்ன செய்வேன். (மன்னா)

சரணங்கள்.

க. அன்பாக வுமைத் தேடி, யாசை கொண்டேன் வாடி
இன்பந் தாளா திருந்தால் நான்
என்னசெய்வேன். (மன்னா)

உ. ஆவ லுடனே தொண்டுக், காதரவா யின்று
ஏவர்தீர்த் தாளா திருந்தால் நான்
என்ன செய்வேன். (மன்னா)

௩. பாவச் சுமையால் மனம், பதறுதே யாதினம்
காவல் புரியா திருந்தால் நான்
என்ன செய்வேன். (மன்னா)

ச. மக்கா அப் துல்லா ஈன்ற, மகவே முகம்மதே
எக்காலு மும்மைத் தேடுதே நான்
என்ன செய்வேன். (மன்னு)

முற்றிற்று.

உ௨ச. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தோத்திரஞ் செய்வாயே - ஓ - மனமே
தோத்திரஞ் செய்வாயே.

அநுபல்லவி.

தோத்திர மோங்கிய குறைவிமன் னவரைக்
காத்திர மானவரை - ஓ - மனமே
தோத்திரஞ் செய்வாயே. (தோத்திரம்)

சரணங்கள்.

க. திங்கள் தனை யழைத்த, எங்கள் நாயகரை
மங்கள மானவரை - ஓ - மனமே
தோத்திரஞ் செய்வாயே. (தோத்திரம்)

உ. மன்னரல் லாமற் கதி, பின்னொரு வருமில்லை
நன்னயம் பெற நினைந்தே - ஓ - மனமே
தோத்திரஞ் செய்வாயே. (தோத்திரஞ்)

ங. சங்கை மக்கா அப்துல்லா, துங்கசந் ததியான
எங்கள் முகம்மதரை - ஓ - மனமே
தோத்திரஞ் செய்வாயே. (தோத்திரம்)

முற்றிற்று.

உ௨ரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

தானி னல்லை, யேழை யெனக்கில்
வேறோர் தாரு மையா - ஏழை யெனக்கில்
வேறோர் தாரு மையா.

அநுபல்லவி.

வானோர் வாவிகள், சூழு தண்டலை
வழங்கு பெருகிய பழன மதினயில்
ஆறு முறையொடு, காரூ நடுநில்
அரசு புரியும்கல், வரிசை நபியேநீர். (தாளி)

சரணங்கள்.

க. இந்தது போற் றினமு, வெங்கெங் குஞ்சுட
ரிலங்கிய திரு முகமும்
அந்த முறும் புயமும் - அறுவதின
யளாவிவ ருஞ்சிரமும்

கந்தங் காலதங் கமழுஞ் சீதமுங்
கவிகை யிடுஞ்சல தாசி மூதமும்
வந்து பணிவிடை செயும்வி ரேதமும்
வளர வெளிநிலன், இளரு மருமதே. (தாளி)

உ. கங்குற்போ தினிற் றுபின்றே நண்படை விட்டுக்
களித்துச் சாகரத் தெழுந்தே
மங்குலே ழையுங்க டந்தே - மடங் கடங்கா
மகிழ்ச்சி பொங்கிட நடந்தே

வங்கணத்தொடு மிமையவர் கூடிவ
மூத்திட கபுசொடுமறு ஷெணமிட
மங்களைடந் திறை யவனொடு பேசிய
மரும் தெனுமு கம்மதுவே யிருதிருத். (தாளி)

ங. மஞ்சு தவழும் புரிசை, மக்கா அப்துல்லா
மகிழ்ந்தருள் புத்திரரே
தஞ்ச மெனவக் தடைந்தோர் • தமைரட்சித்துத்
தாங்கிடுமித் திரரே

இஞ்சொல்வா சகரே யிதத்தொடு
மேவையு மிசைடவே, கனகிசெம் புலமதிற்
கஞ்ச மிருகர வரைவழி யருளிய
கரண முடையவா, கிரண முறுமிரு. (தாளி)

முற்றிற்று.

௨உசு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

இச்சண மேழை மீதிலே
இரங்கும் யாமு கம்மதே - விரைந்
திட்சண மேழை மீதிலே
இரங்கும் யாமு கம்மதே.

அநுபல்லவி.

வச்சிர காயந் தன்னிலே
வாசனம் வீசு நேசரே
மெச்சிநும் பாதந் தேடியே
மேல லஞ்சித மாகுதே விரைந் (திச்சணம்)

சரணங்கள்.

க. காளம் கிழற்று நாயகா
கபுசோ ட்றுவி லேறிய
தாளை கினைந் தெப் போதுமே
தளருதே யென்ன செய்குவேன் விரைந். (திச்சணம்)

உ. கஞ்சமெனுஞ் செந் தாளையே
காண இதயந் தேடுதே
பஞ்சர மீதில் வந்தாலும்
பாபம் நிவர்த்தி யாகவே விரைந் (இச்சணம்)

ந. மஞ்சு தவழுஞ் சோலை சூழ்
மக்கம்வா ழப்தில்லா பாலரே
தஞ்சந்தந் தாள வேணுமே
தாஹா கபிமு கம்மதே விரைந். (இச்சணம்)

முற்றிற்று.

உஉஎ. கீர்த்தனம்-இ-ம் சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மருமலர்ப் பாதந் தாருமே - மருமதரே
மயங்காம லென்னைக் காருமே.

அநுபல்லவி.

அருணவம் புடைசூழு, மகிலமண் டலமேழும்
ஒருகுடை யினிழி லாளு, முண்மை நபியே நாளும். (மருமல)

சரணங்கள்.

க. மதிவதனவி னோதரே - மானன் பிணித்த
மானோ டுரைத்த நீதரே
துதி வளரும் பிர சாதரே - துறவோ ரெல்லாந்
துதிக்குமெய் மறை நாதரே

புதியவ னுன்மைத் தூதே
பூரண மான சாதே
அதி விதமா யென் மீதே
அருள் புரிவீரிப் போதே. (மருமலர்)

உ. மறையோர் புகழுல் லாசரே - மநுஷரினில்
மாந்தர்க் குதவும் நேசரே
நறை கமழுமெய் வாசரே - நானில மெல்லாம்
நகுமா தவப்பிர காசரே

முறைமை நடாத்துங் கோனே
முத்தி தருங்கோ மானே
திறமை யுறுஞ்சி மானே
தினமு மெனக்குத் தானே. (மருமலர்)

ங. தண்டலை மக்கத் தூரரே - நாத ரப்துல்லா
தந்தரு ளுங்கு மாரரே
மண்டலத் ததி காரரே - மானிடர்க்கெல்லா
மகத்துவ மான வீரரே

அண்டர்பு கழுங் கோவே
ஆரண மறை காவே
தொண்டர் வளர்பூங் காவே
துரையே முகம்மதுவே. (மருமலர்)

முற்றிற்று.

உஉஅ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பாவமணு காமல்முகம், பார்த்தருள் செய்வீ ரையா-முகம்
பார்த்தருள் செய்வீ ரையா.

அநுபல்லவி.

வரவிபுடை சூழுமதி, நுவலருல் லாசரே
பூவினிற்றீ வினைதீர்க்கும், புநிதரே முகம்மதே. (பாவம்)

சரணங்கள்.

க. இந்துவா னிழிந்து வந்தி, நைஞ்சுமக ராஜரே
இந்தினை வரா தருளுஞ், செம்மல்பாமு கம்மதே. (பாவம்)

உ. கஞ்ச மலர்த் தாளோகிதங், காணமனார் தேடுதே
தஞ்சமுற வேயருளுந், தாசிமேமு கம்மதே. (பாவம்)

ங. ஆரியர்பு கழுமக்கா, அப்துல்லாகு மாரராய்ப்
பாரினிலு தித்தபய, ஹாம்பரேமு கம்மதே. (பாவம்)

முற்றிற்று.

உஉகூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பார்த்திபா வும்மைப் போற்றினேன் முகம்
பார்த்தருள் செய்ய வேணுமே
பார்த்தருள் செய்ய வேணுமே - முகம்
பார்த்தருள் செய்ய வேணுமே.

அநுபல்லவி.

சோத்திரத் தினி, லேத்தமாய் வரும்
காத்திமுல் லன்பி யாவெணும். (பார்த்திபா)

சரணங்கள்.

க. வஞ்சகஞ் செய்யும், நெஞ்ச ருப்பிர
பஞ்சமீ தலி யாமலே
தஞ்ச மாகவே, சென் சரணத்தந்
தாளுமே யெந்தந் காளுமே

ஆளுமே யெந்த, நாளுமே - யென
யாளுமே யெந்த, நாளுமே. (பார்த்திபா)

௨. பங்க வாரியில் மூழ்கியேப
தைத்து நொந்துளம் வாடுதே
வங்க மாய்வந் தாதரித்திட
வாருமே கரை சேருமே

வாருமே கரை, சேருமே - நீர்
வாருமே கரை, சேருமே. (பார்த்திபா)

௩. காதல்கொண் டுமை நாடியேகா
ளுமலே மனம் வாடியே
ஏது வாகவே தேடியே யெப்
போதினுங் கவி பாடியே

போதினுங் கவி, பாடியே - யெப்
போதினுங் கவி, பாடியே. (பார்த்திபா)

௪. மக்கமீ துறு மப்துல்லா மக
வாயுதித்தமு கம்மதே
துக்க மானக லக்கமானது
தூரவே யகன் றோடவே

தூரவே யகன், றோடவே - அது
தூரவே யகன், றோடவே. (பார்த்திபா)

முற்றிற்று.

௨௩௰. கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

நங்கபியைக் கூட்டி வாடி
நங்கை யேகற் சித்தி பெற - நங்கபியைக்.

அநுபல்லவி.

அன்னமென்ன செய்வே னெடி, ஆசை பெரி தாகு தெடி
மன்னர்க் குரைப்பா ரரெடி, மையலத் திரும்படி. (நங்கபி)

சரணங்கள்.

க. அண்டர் தொழும் பர்தர் தேடி, ஆவல் மிக வாருதேடி
என்று மனம் வாடுதேடி, இதற்கென் செய்வேனடி. (நங்கயி)

உ. மையல் தலைக் கேறுதேடி, மனந்தடுமாறுதேடி
வெய்ய பவமூறுதேடி, வேதனையோ மீறுதேடி. (நங்கயி)

௩. மந்தரக் குடை யுடையார், மாகங் கடந்த் நடையார்
சுந்தர முறுக் தொடையார், சுத்தசுகர்த முடையார். (நங்கயி)

ச. ஆரமக்க மூரரேடி, அப்துல்லாகு மாரரேடி
பாரமகு மூதரடி, பணிந்திறைஞ்ச வேதேடி. (நங்கயி)

முற்றிற்று.

உ௩௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காப்பி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மாயாச் சோதி காலு மொப்படு
மாக மின்னு தேவா,

அநுபல்லவி.

தூயா காட்சி காண வேட்கை
தோற்றுதே மணி ஜொலி. (மாயாச)

சரணங்கள்.

க. மாயப் புரளியின், ஆயப் பரிசொடு
நேயத்தோ டிடு கடுவண்டகா
காயப்பூப் பரிமளர், தோயப்பூம் பொழிலெனத்
தேயம் புகழுந்தி யாகரர். (மாயாச்)

உ. நீளத் துயரலை, யாழத்துட் கிடர் தியான்
நீர்சுடித்துக் குடைத லாச்சுதே
வேளைக் குவந்து நீர, ளக்க டன்முனி
தாளைத் தந் தாளுந்த யாளரே. (மாயாச்)

௩. ஆரத் தருவெடுத், தாதியின் பாலுற்றுப்
பாரத்தின் வந் துதிப மானவா
வாரத் தொடு மெந்த, னேரத்தி லும் வந்து
சேர மகற்றிடுங் கொற்றவா. (மாயாச்)

௪. தக்க புகழ் வளர், முக்கிய ரப்துல்லா
பக்குவ மாயருளும் பாலகா
அக்கடி போக்கிடு, மூக்குமு கம்மதே
நற்கவி குர்க்கருள் நாயகா. (மாயாச்)

முற்றிற்று.

உ௯உ. கீர்த்தநம்-இ-ம்-முகாரி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

கஞ்சமெனுஞ் செஞ்சரணங், காணும தேஹினமுன்
கரைந் திரைந்தே, விரைந்து னெஞ்சந்
கலங்குதென்ன செய்வேன்.

அநுபல்லவி.

மஞ்சடரும் வஞ்சியர்கள், கொஞ்சுமலி மாடமெல்லாம்
மக முறைபுண், டக மிகுந்தே
மகிழத்திரு வனவுற்றிடு, மதினத்தரு மதேகித்தமும். (கஞ்ச)

சரணங்கள்.

௧. அம்பரத்தி னும்பரைவிட் டப்புறமாய் நடந்தே
அருந்தவனை, விரித்திரை யத்தனைபுங் கடந்தே
நம்பநுட னம்பகத்தால், நாயகனைக் காணவெகு
நத்துதலா யத்துடனே, நவமட்டறு, கழல்தொட் டறு,
வினை யெட்டொடு, மூடிகிட்டசெல், (கஞ்ச)

௨. கன்னுலற அங்கம்பிர, காசமதை வீசங்
கடிதிகழு முடிதளப கஸ்தூரி வாசம்
தங்குமுட னெங்கும்புகழ், சுருதிகமி யிவரெனவே
சுகமுறவே, யகமகிழ்ந்தே
சுற்றத்தவர், மற்றச்சுன, மெய்த்தத்தின, முத்திக்கொளுங். ()

௩. வன்பாலருஞ் செம்புலத்தில், வருணமழைத் தோரே
வாசாம கோசரமாய், வத்தபெரி யோரே
அன்பாலேனை, துன்பமற, ஆதரித்தாள் வீரெனவே
அதிசரித்தே, மயல் மிகுத்தே
அகமிந்றலை யொடுமீத்தமு, அடியைத்தன தெனமுத்திடக். ()

௨௪௪. மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

௪. பங்கமொய்த, ரங்கமெனும், பரவையில் மூழ்காமல்
பாறெனகற், பேறருள்வீர், பையல்கொர் தழாமல்
மங்களமா யெங்களைநீர், மன்றூடிக் கொண்டு சொர்க்க
மானகர மரணதிலோர்
மணையைத் தர, வருமித்திர, மடையுத்தன, தெனநித்தமும்.(கஞ்)

௫. அமரர்வந் திறைஞ்சு மக்கா, அரசரபு தில்லா
அருந் தவத்தாற் பெற் றெடுத்த, அண்ணல் ஹபீபுல்லா
சமரசமா யமரெவர்க்குஞ், சங்கைகதி யாகவும்மைச்
சகல வர்க்கும், பகலவன்போற்
சகசத்தொடு, சுகசத்திய, மறைசொற் றருமதெ நித்தமும்.(கஞ்ச

முற்றிற்று.

---

௨௫௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

கண்ணா லுமைக் காணாமலென்
காலம் போகுதே—தாஹா

அநுபல்லவி

எண்ணமெல்லா மெண்ணிமனம்
புண்ணாம் நோகுதே - தாஹா. (கண்ணால்)

சரணங்கள்.

௧. சந்ததமென் றன்னுடலஞ், சருகா யுலருதே - தாஹா
வந்தருள்வீ ரெந்தையேயென்
வதனம் புலருதே - தாஹா (கண்ணால்)

௨. அந்திபக லாகதினைந், தாகஞ் சோருதே - தாஹா
பந்தனையாய் வந்துநந்தம்
பாஞ் சாருதே - தாஹா. (கண்ணால்)

௩. சிந்தனையா யெந்தன் மனங், தினமுந் தேடுதே - தாஹா
செந்தமிழ்வீ, சுந்தமைபோற்,
சிந்தை வாடுதே - தாஹா. (கண்ணால்)

௪. அந்தரங்க மாக நினைச் சாசை மீறாதே - தாஹா
தந்திரமா யெந்துயரந்
தலைக் கேறாதே - தாஹா. (கண்ணால்)

௫. அண்டர்தொழு மக்கா, அப்துல்லாக்கு மாரரே - தாஹா
மண்டலம் புகழ வந்த
மகு மூதரே - தாஹா. (கண்ணால்)

முற்றிற்று.

௨௯௪, கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

ஆடகத் தானைக்கொண் டாடேனே - பர
மானந்தங் கூடேனே.

அநுபல்லவி.

நீடந் தொனித்திசை, பாடிடுங் கோடாக்
கீர்த்திமக் காவலர், பார்த்திப ரேதினம். (ஆடகத்)

சரணங்கள்.

௧. மட்டி லடங்கா மனத்துயர் நீக்கி
மாயவி கார மயக்கத்தைப் போக்கி
துட்டன்கன் னாசைத் துகள்படத் தாக்கித்
தூமலம் தீற்றுத், தாரகமே லாக்கி. (ஆடகத்)

௨. தற்பர ஞானமு ளத்தினில் நாட்டித்
தாமதி யாதத வத்தினைச் சூட்டி
யுற்பவ மானவு பத்திர மோட்டி
யுள்ளத்தி லேயுறுங், கள்ளத்தை வாட்டி. (ஆடகத்)

௩. தேவனஞ் சூழத் திருமக்க வூரா
தேசிக ரப்துல்லா செல்வக்கு மாரா
பாவம் நிவர்த்திக்க வேமுகம் பாரா
பையலை யாழ்மகு மூதப காரா. (ஆடகத்)

முற்றிற்று.

---

௨௩௫. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பொற்பாத மேதந் தாளுமே-பொற்பீர்த மேதந் தாளுமே.

அநுபல்லவி.

கற்புகழ் மறை நாதரே - நிறை
அற்புத மானவி னேயரே
தற்பரன்றா தாணமரு மூதரே
பொற்பாத மேதந் தாளுமே. (பொற்பாத)

சரணங்கள்.

௧. தடிகல்வி நாவுகொண் - டுங்க
ளடிபணிந் தேக வின்
படிபுகழ் பதியேயென், றீதேக வண். (பொற்பாத)

௨. கஞ்சகிவந் தறைந்திட - அத
கண்டெவரு மகிழ்ந்திட
விந்தை செய்தோரே, விநாயகன் விடப். (பொற்பாத)

௩. ஒட்டையுந் தாள் மடித்திடப் - படுத்
திட்ட தலத்திற் கட்டிடத்
திட்டஞ் செய்தோரே, திணம்யான் தொட்டிடப். (பொற்பாத)

௪. செஞ்சரணந் தேடினே - னுங்கள்
தஞ்சமென நாடினேன்
அ[illegible]புகழைக்கொண், டாடினேன். (பொற்பாத)

௫. மக்கா அப்துல்லா பாலரே - வெகு
முக்கிய மானவென் னேயரே
ஹக்கன்றா தாயுதித்தசு, காயரே. (பொற்பாத)

முற்றிற்று.

---

௨௩௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

மன்னு வன்னம் வாநந்தரே தேடி
மதிமுகக் காணமல் வாடுவனே வென்றன்-மன்னு

அநுபல்லவி.

இன்னம் பராமுக மேனோ - என்மீதினில்
இரக்கம் வைத்தாளு மடியேனா னென்னுசெய்வேன். (மன்)

சரணங்கள்.

க. அன்பாக வுமைத் தேடி, ஆசைகொண்டேன் வாடி
இன்பந்தந் தாளா திருந்தால்நா னென்ன செய்வேன். (மன்னு)

உ. பாவச் சுமையால் மனம், பதறுதையா தினம்
காவல் புரியா திருந்தால்நா னென்ன செய்வேன். (மன்னு)

௩. மக்கா அப்துல்லா வின்ற, மகவே முகம்மதே
எக்காலு முமைத் தேடுதேனா னென்ன செய்வேன். (மன்னு)

முற்றிற்று.

௨௯௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

அதிபா சரண்முத்த, ஆவ லாகுதே மெத்த.

அநுபல்லவி.

துதிதா பரன் மெய்த்த, நாத ராக வுதித்த. (அதிபா)

சரணங்கள்.

க. மதியோர் புகழுற்ற, மதினா வெனுஞ் சுத்த
பதிவாழ் பிரசித்த, பயஹாம்ப ராயுற்ற. (அதிபா)

உ. புவிமானு பிரஞ் சோதி, புகழ வருங் கனதி
அவிமா துலரே நிதி, யமையுங் கற்பக பதித். (அதிபா)

௩. கவனம் பெருகி வாடிக், கான மனதில் நாடிப்
புவன முழுதுந் தேடிப், புகழ்ந்துநான் கவிபாடி. (அதிபா)

௪. பாவச்சுமையால் தொண்டு, பாதவிப் பதைக் கண்டு
காவ லுடனே நின்று, கருணை புரிவீரென்று. (அதிபா)

௫. இந்தது அமவாசி, யிரவினிற் கதிர் வீசி
வந்து பணிந்து பேசி; வழுத்துநல் லுபதேசி. (அதிபா)

௬. மக்கா அப்துல் லாமக, வாக வந்தவி மோகா
திக்ரோர் புகழுந் தாஹா, தினமுந்தி விரமாக. (அதிபா)

முற்றிற்று.

உ௲௲அ. ஓரடிக் கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

மான் மதாமெய் வாசனவி பூசனை.

சரணநுயந்தம்.

௧. மானவர்க் கினி, தான மெய்ப்பொரு, ளானசற் குருவே
மாறு திருய் - வருமு கம்மதே

மாசடாத நேசரே - ப்ரகாசரே
மந்தரப் பதி, தந்திடப் புவி, வந்துதித் தவரே
மாயா, தேயா மகிமை யாகவே

மானே டோதும் வேதரே நன்னீதரே
மாந்தற் குறுதி, யாய்ந் தளித்திட, வாய்ந்திடும் நபியே
மாலா, னேனுன் மகிழ்வுகூரவே

மாதடப்பு, யாசலாம, னேபலா
மஞ்செழுகிய, கஞ்சவடிவி, னைஞ்சவே யருள்வீர்
மாதா, வேதா - மனதிரங்கியே

மண்டலத்தி லானுமேயென், னுளுமே
மந்திரத்தொனி, யுந்தும் பதிமக், கந்தனி லுதித்த
மன்னப் தில்லா, மதலையாகிய

சானி தானி காமப்பா, சனீ தப்பா
சஸ்ஸ சனித, மம்ம கரிக, ரிக்கரிகரி சா
சாரீ, காரீ சரிக ரீகசா. (மான்மதா)

முற்றிற்று.

---

௨௩௯. கீர்த்தநம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மைய லானேனு னிப்போதே
தைய லேகேள் நபி மீதே.

அநுபல்லவி.

வெய்யில் நீழலு மொவ்வாதே
பொய்யி னிடை பட மாதே. (மைய லானேன்)

சரணங்கள்.

௧. அல்லும் பகலும் நான் வாடி
வெல்லும் புகழிசை பாடி
இல்லடை புகவே நாடி
எல்லை கடந்தே நான் தேடி. (மைய லானேன்)

௨. மன்னர்மன் னிறைஞ்சுக் கோனை
பின்னமென் முனம்வரக் காணேன்
கன்னய முறுங்கோ மானை
புன்னி யவர்மீதிற் றானே. (மைய லானேன்)

௩. வேந்தர் வரவைக் காணேனே
யோர்ந்து பரவச மானேன்
மாந்தர் புகழ்பெரு மானைத்
தேர்ந் துரைசெய் மட மானே. (மைய லானேன்)

௪. சோலை வளம் புடை சூழும்
சீல மக்க மீதில் வாழுங்
கோல ரப்தால்லா வருளும்
ஆல நபி மீதில் நாளும். (மைய லானேன்)

முற்றிற்று.

௨௪௰. கீர்த்தநம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சித்தமதில் நாடிச், சீர் பாதமே தேடித்
தியங்கு தெடி, இவிரம்போய் வாடிச்
சித்தமதில் நாடி.

அநுபல்லவி.

வெற்றிமறை நாவைக், கத்தன் மூஸ்த பாவைத்
தத்துவத்தி னுற்றவெங்கள் தாஹிரீவைச். (சித்தமதில்)

சரணங்கள்.

௧. துன்ப மகன் றேக, வின்ப சுக மாக
அன்புபெற அவர்மே லாவ லாகச். (சித்தமதில்)

௨. பொற்புறுமென் கோவை, மெய்ப்புறும்பூங் காவை
யற்புதமா யுற்ற ஹபீபுல் லாவைச். (சித்தமதில்)

௩. ஆலமது பாலெ, வேலெபது போலே
ஏலவே யழைத்த வெங்கள் றசூலைச். (சித்தமதில்)

௪. மெத்த மைய லானேன், முத்திபெறத் தானே
குற்ற மகற்று மெங்கள் கோமானைச். (சித்தமதில்)

௫. அத்தி புடை சூழும், வீர்த்தி மக்கா வாழும்
அப்துல் லாமகமு கம்மதை நாளுஞ். (சித்தமதில்)

முற்றிற்று.

---

௨௪௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

கஞ்சமலர்ப் பாதக் தாருமே—ஹபீபே யென்மன்
காதலது தீர வாருமே.

அநுபல்லவி.

மஞ்சு தவழ் சோலைசூழும்
மாடமதி னில்வாழும், மன்னர்மன் னவர்புகழு
மங்கள மறைபயிலு, மெங்கள்யாமு கம்மதெனும்
மாதவமே நிக, மாதவமே நிறை
மாதரே நீதரோ, வேதவி னோதரே
மதியோ டொரபகர், பதியென வுலகினில்
மகிமையொ டிலங்கு, மானயமு கம்மதுவே

சானிதனி சரி காரி கரி கம
சாசனிதா சனுதா, மனுதாப்பம
சஸ்ஸானி நீததனி, கின்னிகி, ரிகரிக
ரிகசரி ரிப்ப சரி ரிரிகம பதநித. (கஞ்சமலர்)

சரணங்கள்.

க. திங்கள் வதனப்ர காசரே - தினமகிமை
தங்கிட வருமுல் லாசரே
புங்கவ னருவி லுறைந்து - பூரணமதா யறைந்து
மங்குலே மையு மிழிந்து -
மந்தரங்குடை நிழற்ற, வந்தயாமு கம்மதென்று !
மாதவமே நிக மாதவமே
சானிதனி சரி காரி கரி கம
சாசனிதா சனுதா, மனுதாப்பம
சஸ்ஸானி நீததனி, கின்னிகி, ரிகரிக
ரிகசரி ரிப்ப சரி ரிரிகம பதநித. (கஞ்சமலர்)

உ. ஆரணம் விளங்கும் நாதரே - அநுதினமுங்
காரணம தான நாதரே
பூரணம தான சீரே, புண்யரே புகழின் மேரே
மாரணமில் லாத பீரே
மலித்தவர் சோடமிர்த, ஜகத்தினில் வந்தநித்த
* மாதவ மேநிக, மாதவமே
சானிதனி சரி காரி கரி கம
சாசனிதா சனுதா, மனுதாப்பம
சஸ்ஸானி நீதசனி, கின்னிரி, ரிகரிக
ரிகசரி ரிப்ப சரி ரிரிகம பதநித. (கஞ்சமலர்)

---

* அநுபல்லவியில் மாதவமே யென்கிற சீரி லிருந்து சானிதனி யென்ற சுர முடியு மளவுஞ் சரணத்தி னடிகடோறுங் கூட்டிப் படித் துக் கொள்க.

அவர்களை யாம் விரும்புகின்றனம்.

ரு. தண்டலை மக்காவி னாரே - இன மளித்த
கொண்ட லிப்துல் லர்கு மாரரே
விண்டலமெல் லாம்புகழும், வேர்தரோநீர் வேலை சூழும்
மண்டல மதனில் வாழும்

மன்னரே யெவர்களுக்கும், நன்னயம தாகவந்த
மாதவமே-திக, மூதவமே நிறை

சாதனிதனி சரி காரி கரி கம
சாசனிதா சனுதா, மனுதாப்பபம
சஸ்ஸானி ரீததனி, நின்னிநி, ரீகரிக
ரிகச்ரி ரிப்ப சரி ரிரிகம பதநித. (கஞ்சமலர்)

முற்றிற்று.

உசஉ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-அபரூபம்-இந்துஸ்தான் மெட்டு-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

பார்சீல் பாரீர்பங் கயத்தானைத்
தாரீர் தாரீர் தஞ்சமுற—ராஜத்
தாரீர் தாரீர் தஞ்சமுறத்.

அநுபல்லவி.

காரம தழைத்தீர், நறுமணப் புயத்தீர்
நண்பர்க்கு நேர்விட்டாய் தணித்தீர்
அ... புயத்தீர் ...
ருளீ ருளீ, நரு மதுவே. (பாசீல்பாரீர்)

சரணங்கள்.

க. நண்பர்க்குள் வாடா, தன்புற்று நாளை
நாயகன் முன்மன் றாடிடவே
பண்புற் றோருக்கும் பானுவே யெவர்க்கும்
பதியே பதியே, மையல்முகம். (பாசீல் பாரீர்)

உ. கண்ணினிற் காணக், காரணப் பொருளே
கார்கே ருதவுங் கற்பகமே
மண்மீ திருளை, மாய்த்திடுங் கிரண
மதியே, மதியே மையுலறப். (பாசீல் பாரீர்)

௩. வானுறு மதியை, வருத்துமா நிதியே
வாருறும் வத்னத யாபதியே
தேனின் மொழியே, திகழ்பா கதியே
நின்நின், நின்முக கம்மதுவே. (பாரீல் பாரீர்)

௪. மந்தர மேரா, மாமக்க லூரா
மன்னப் தில்லா மகிழுங் குமாரா
சுந்தரத் தாரா, சுகுணமை யூரா
சுடரார், சுடர்முக கம்மதுவே. (பாரீல் பாரீர்)

முற்றிற்று.

---

௨௪௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்பு தளம்.

பல்லவி.

ஆசை கொண்டேன்றி, யன்னமே
ஆசை கொண்டேன்றி.

அநுபல்லவி.

தேசமெங்குந் திகழ்மதி னுவெனுந்
திருநகர் புரந்திடும் நபிமீதில். (ஆசை)

சரணங்கள்.

௧. பங்கமும் பவமு மணுகா வணம்
பாதுசெய் தெவர் மீதினும் - வெகு
அங்கி காரஞ்செய் தாளு வாரென ஆவ லாகவே
சங்கை யாகவி றைஞ்சிடு வோர்களைச்
சார்ந் திருந்தவர்க் கேய்ந்திடும்படி
துங்க நாயக னேடினிரத் தேவருந்
தூதர், நாதர், மீதெப் போதினும். (ஆசை)

௨. கட்டி வைத்த பிணைக் கிணை யானெனக்
கான கத்தினில் மானை விடுத்திடக்
குட்டி யோடும் வரக்கண் டவ் வேடுவன், கோஷ்டமாகவே
மட்டில் லாதவு வகை யொடுங்கவி
மாவறைந்திசு லாமிலே யவன்
கெட்டியா யுறச் செய்திடும் நந்நபி
கீர்த்தி, யேத்திப், போற்றியே மிக, (ஆசை)

௯. பூத்தலர்ந்த பொழிலுந் தடாகமும்
புடை செறிந்திட நடுவ னுறையுங்
கீர்த்தி யுற்றமக் காவில் வாழும்பல் கிளைஞ ராகிய
கோத்தி ரத்தினி லேத்த மாய்வந்த
குறைஷி மன்னவர்க் கரச ராய்வந்த
பார்த்திப ரப்து ல்லாதந் தருளிய
புதிமு கம்மது, மதிமு கங்காண. (ஆசை)

முற்றிற்று.

உ௩௪௩. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

திடமொ டடிபர விடவே யருள்வீர்
திகழ வரும்நபி நாதரே - திகழ வரும் நபி நாதரே
திகழ வரும் நபி நாதரே
திடமொ டடிபர விடவே யருளு வீர்
திகழ வருநபி நாதரே.

அநுபல்லவி.

அடர வினமொடு, படருங் கடகரி
யணைய குபிரர்நெஞ், சுடையவே
கடன மிடுபரி யலிமா துலமெனும்
நபியே பரவச மடையவே
நபியே பரவச மடையவே - நபியே பரவச மடையவே
கடன மிடுபரி யலிமா துலமெனும்
நபியே பரவச மடையவே. (திடமொ)

சரணங்கள்.

௧. அடையு மடையலர், தலைவு னபுஜகில்
அமளி யொடுமிகல் பேரிலே
படியி லொருபிடி, மணலை யெறிவிடும்
பதியே குவலய மீதிலே - பதியே குவலய மீதிலே
பதியே குவலய மீதிலே
படியி லொருபிடி மணலை யெறிவிடும்
பதியே குவலய மீதிலே. (திடமொ)

உ. மகுட மணிமுடி, யாச ரிடுதிறை
மணிபொன் வரையென மிகலவே
விகடமொடு புரந் திடும்நந் நபியே யென்
வினையி லுறுபிழை யகலவே - வினையி லுறுபிழை யகலவே
வினையி லுறுபிழை யகலவே
விகடமொடு புரந்திடும்நந் நபியே யென்
வினையி லுறுபிழை யகலவே. (திடமொ)

ந. குடைவை பலபல, வடவி யெனநிரை
துவச மிடுமங்க வீதியிலே
வடவை யெனவேயின், றடரு மபுதுல்லா
வரத்தி லுறுமகு மூதரே, வரத்தி லுறுமகு மூதரே,
வரத்தி லுறுமகு மூதரே
வடவை யெனவேயின், றடரு மபுதுல்லா
வரத்தி லுறுமகு மூதரே (திடமொ)

முற்றிற்று.

உசரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

தருணமிதுவே, கருணை யாகத்
தாரீ ரருள் தாரீர்.

அநுபல்லவி.

தாருந் துயர், தீருமெனைக்
காருங் கரை சேரும். (தருணம்)

சரணங்கள்.

க. ஆசை யானே, னேச மாக, அஞ்மென் னுதா
காதா நவ நீதா விறை
தாதா மகு, மூதா. (தருணம்)

உ. நாளு மலர்த் தாளிமிக, நம்பினே னானே
நானே தினந், தானே மைய,
லானே னெங்கள், கோனே. (தருணம்)

௩. காதல் கொண்டே, னுதலா, லெனைக் காருமேனைதயா
ஐயா மலர்க், கையா வருள்
செய்யாதே, னைதயா. (தருணம்)

௪. தக்க புகழ்சேர் மக்காவப் தில்லாதவப் பாலா
பாலாருண, லீலா வனு,
கூலா மன்ற, னூலா. (தருணம்)

முற்றிற்று.

---

௨௪௬. கீர்த்தனம்-இ-ம-சுருட்டி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

இறையோ னருள்தூத ரிந்நேரம் - வரா
திருந்தால் மனமே, பொருந்தா தனமே.

அநுபல்லவி.

அறிவா லுயர்கோ னவர்தாழ் சிரமே
லணிந்தே னில்லையேல், திருந்தா துளமே. (இறையோ)

சரணங்கள்.

௧. அருமா மறை யோதியவா சக்ராம்
அலங்காரம தாய்வருந்தே சிகராம்
திருமா மலர்த்தா ளதையே விழியாற்
றெரியா திருந்தாற் றரியா துளமே. (இறையோ)

௨. கனமா முகில்நீ ழலிலே வருவோர்
கதிசேர நமக் கருளே புரிவோர்
அனமே நபிதா னருளா திடிலோ
அடியே னெனக் காதரவே யில்லையே. (இறையோ)

௩. எழுவா னழ்மேறி நடந் தவராம்
எழிலார் திரை யாவுங் கடந் தவராம்
தெளிவா யிறையோ னறு ஷேதிய தாள்
தெரிந்தே னில்லையேல் திருந்தா துளமே. (இறையோ)

௪. மறையோர் புகழ்மக் காவப்தால்லா
மக வாகிய மர்மகு ரூதவர் தாள்
பொறை யாயெனக்கே யருளா திருந்தாற்
பொறுக்கா தளமே யொறுக் கா தவமே. (இன்றயோ)

முற்றிற்று.

உ௬எ. கீர்த்தநம்-இ-ம்-பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

பாதமேதந் தாளுமையா
பாரின் மீதினிற் படாத
பாதமேதந் தாளு மையா.

அநுபல்லவி.

நாதனென் றெனக் கிரங்கி யாளுந்
தருமு கம்மதே, மிகும்பொற் சிதள. (பாதமே)

சரணங்கள்.

௧. அங்கையிற் புனலழைத்துக் காட்டியே
அடவியிற் செலும் பிணையை மீட்டியே
தங்கமறை நின்பாபிரை யேற்றுந்
தூய தற்பரன் றாதரே, நாதரே. (பாதமே)
௨. சேரலர் கனைச் சிதையத் தாக்கியே
ஜெக தலத்தினிற் புகழுண் டாக்கியே
ஆரல்வந் தட ரா.தா காக்கும்
அன்பரே யமரர்க, ளும்பணிந் தேத்திடும். (பாதமே)
௩. மங்கையரிற் சிறந்திடுங் கண்ணாட்டி
மதியம் ஆசியாவை மணஞ் சூட்டி
துங்க கோவின் வெள்ளாவை மீதிற்
அலங்கப் பவனிவந், திலங்கு நாதரே. (பாதமே)

ச. கன்னல் செறியுமக் காவி னூரரே
கருணை மன்னப் தில்லாகு மாரரே
இன்னல் வந் தடர்ராது காமு
மேழை யெந்தனை, யாளுமு கம்மதே. (பாதமே)

முற்றிற்று.

உசஅ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

மன்னு யென் றனக்குநீ ரின்னமு மிரங்காம
லிருந்தால்நா னென்ன செய்குவேன்
இறையே யுமை, நம்பினேன். (மன்னு)

அநுபல்லவி.

பன்னுளும் புகழ் சொர்க்கப், பதிவாழ்மு கம்மதுவே
என்னுளு முமைத் தேடுதே
எந்த லேகா னென்னு செய்வேன். (மன்னு)

சரணங்கள்.

க. ஆதரவு இல்லாத, பேதைபோ லானேனே
ஆதரிப்பாரு மில்லையே
அடியேனு னென்னு செய்வேன். (மன்னு)

உ. கால முழுதுஞ் செய்த, கன்ம வினையகலக்
கருணை புரிய வாருமே
காசிமோகா னென்னு செய்வேன். (மன்னு)

ந. கன்னல் செறியு மக்கத், தண்ணலை தில்லா பாலா
நன்னயந் தர வாருமே
நபியேநா னென்னு செய்வேன். (மன்னு)

முற்றிற்று.

உசகூ. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஜய ராஜா ஜந்திரா வுமை நம்பினேன்—ஜயரா.

அநுபல்லவி.

தாயு வஜீகரா, துங்க மனோகரா
நேயம்வைத்தே யென்னை யாள்கவே. (ஜயரா)

சரணங்கள்.

க. நான்மிக யாதிலே, நபியே நம் மீதிலே
ஆனந்த மானேனென்னை, யாள்கவே. (ஜயரா)

உ. நாயகன் றாதரே, நபிமகு மூதரே
ஆய்மலர்த் தாளிநின் றென்னை, யாள்கவே. (ஜயரா)

ங. ஆர்மக்க வூரரே, அப்துல் லாகு மாரரே
சீர்பெற வந்தே யென்னை, யாள்கவே. (ஜயரா)

முற்றிற்று.

உருல. கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஒரடி-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சிதர்மு கின்னேருந் தாதா-ஆ-ஆ-ஆ-சிகர சேக ரா
சீததா டாரு மதியா.

அநுபல்லவி

மதலூச் சரீ கஞ்சாரப் பரீ மளவன மதிஞனில் வாழ்
மகிபரீ யுற்ற மேருவே-மதசு; வேதா மறை, ஞாதா
மாத வத்தி னுதித்தே, மகிமை படைத்தே
ஈற்றிற் றனை, யுறவருள் நிறை
மாமருவே தன, குருவேபன்
ஊயிர் தொழுமப், பூங்கழல் செம் மேதயரே
புரியும்பல

பாத பமகரிகா மப்பாம கெரிசா நீபதநீ
ச்ரிகமப்பா மகரிசா ஸரிகமப்பா கமப்பதனி
ஸாதப்பமபா மகரிசா நீபதநி. (சிதர்முகின்)

சரணங்கள்.

க. கஞ்ச மிய ஸ்ரா தாரம் பாத—கஞ்ச
காமன் னேகோட்டி சோ ரானே குஞ்சீத—தஞ்ச

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

பாத மாப்ப காமா ரீக்க சாரீ காம—கஞ்ச
கஞ்ச க்ரடுவலு தஞ்ச மெனவே தின
மிஞ்சியமா லகற்றுஞ் சனை மீதலர்—கஞ்ச

பாந்தப்ப மப்பகமப் பாமகெரி சநிதப்
பாம, தனிச்ரிகம, பாம்ப, சாதப்பம கம—கஞ்ச

காரா, கருணைமிஞ்ச, நாரா
கனிகை யலங், காரா, கதிதருகெம் பீரா

சருவவதி காரா, சரசகுண தீரா
தினமருளு, தாரா, திகழுமக மேரா, தினமு மீர—கஞ்ச

த்ரப்பா மப்ப கமப்ப தாப்பம்
மகரி சநி தாப்பம், மகமகம தாப்பம்
சாநீ தப்பம தாப்பம், சரிக்கசநி தாப்பம்
பதநி சனி தாப்பம சானீ தப்பம தாப்பம மகம கம—கஞ்ச

காதல் மிகுநம்பத கஞ்சத்தின் கலவக் கைப்பற்ற நெஞ்ச
கத்தி னவர்க்கொள்வி

தப்பூப்பத் தத்தாதா, நன்னீதனி னேதா
வெற்றீ னவர்க்கே வெகு மோட்சனன்

கரு ளமை சதா தினமு மகிமைனி னேத முற்றவா
னுலக கற்பகா நிறை

கற்புமிகும், பொற்புவண, மற்புறுமக், காவின் மன்னே
மறுவறு மபுதல்லா, பெறுமக வரும்தே—கஞ்ச

சாரி சநிதசநி தப்பம கமப்பா
தப்பம் சநிதப்பம் கமாபதநி
பப்பாப்ப தத்தாத நின்னீநி ஸஸ்ஸாசச
ரிர்ரீரி கெக்கா சநிசாநிதநி
நிதக்கரிசரி சரிசரி தப்பம்
சநி தப்பமகா மப்ரம கெரிசா
நிதக்கரீம கெப்பமத பஸ்ஸநிரி, கெக்கரிக்க
சாரிநிரி சநிதப்ப மாதப்பமா கெரிகம. (சிதர்மு)

முற்றிற்று.

௨௬௧. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கன்னி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

பின்னேன் யிந்தப் படிதனிலே
பிகழைய லாகுதேடி—பின்னே.

அநுபல்லவி.

நன்னய மிகப்பெருகும், நறுமலர்க்கா மதினை
மன்னரைக் காணும லிப்போ
மன்மித வாடுதேடி. (பின்னே)

சரணங்கள்.

க. திங்களை வரவழைத்தே, திவ்வியம தாயுரைத்த
மங்களம மைநபிமேல், மால்பெருகி வாடுதேடி, (பின்னே)

௨. மஞ்சுது குடை-நிழற்று, மாதவமு கம்மது தாட்
கஞ்சமதி லேவிழுந்தே, காணமனந் தேடுதேடி. (பின்னே)

௩. பூனியங்கைத் தேயிருந்த, பாழ்க்கிணறி லேயுமிழ்ந்தே
தேன்சுவைய தாக்கிவைத்த, தேவவிதந் தேடுதேடி (பின்னே)

௪. காவனஞ் செறியு மக்காக், காவலரப் துல்லாவீன்ற
தேவனமு கம்மதுவைத், தேடிமனம் வாடு தேடி. (பின்னே)

முற்றிற்று.

---

௨௬௨. கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

ராஜதசோ பிதமகா ராஜதசோ, பிதமகரா.

அநுபல்லவி.

ராஜ சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (ராஜதசோ)

சரணங்கள்.

க. வாசமலர்க் காமதினை, வாழுமகு மூதே நாளுஞ்
சரணஞ், சரணஞ், சரணஞ், சரணம். (ராஜதசோ)

௨. அட்ட கோளம் பணியும் பாதா, ஆசடாத வேத போதா
சரணஞ், சரணஞ், சரணஞ், சரணம். (ராஜதசோ)

ரு. காரம்வரு வித்தகையா, கரந்த மாகும் விசு மெய்யா
சரணஞ், சரணஞ், சரணஞ், சரணம். (ராஜதசோ)

சு. சத்வசம்ப்ர தாய சிலா, சாதனஞ்செய் தீர்னும் பாலா
சரணஞ், சரணஞ், சரணஞ், சரணம். (ராஜதசோ)

௭. மக்கா அப்துல்லா குமாரா, மஞ்சுமு தெனாமு தாரா
சரணஞ், சரணஞ், சரணஞ், சரணம். (ராஜதசோ)

முற்றிற்று.

உகூரு. கீர்த்தனம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மோக மிகுந் தின்பானேன், முகம ஹற
மோக மிகுந் தின்பானேன்—என்ன
மூளும் பவமகற்றி, யாளுமு கியித்தே
மோக மிகுந்தின் பானேன்.

அநுபல்லவி.

ஆத்மக் குருவே, யகமியக் கருவே
ஆதரித் தாளு மையா—அடியேனை
ராதரித் தாளு மையா - என்ன
யாளுங், அயாகல, வாரு மொழியுல் லாவே. (மோக)

சரணங்கள்.

க. காதலோ மீறுது காணவே தேடுது
காட்சிதந் தாளுமையா—எப்போது மூங்கள்
காட்சிதந் தாளுமையா—என்னக்
காரும், பவமகல, வாரு மொழியுல் லாவே. (மோக)

உ. கஞ்சமெனுந்திரு செஞ்சரணந் தனைக்
காண நம்பாகு தையா—எப்போது முமைக்
காண நம்பாகு தையா—எனக்
காரும், கருணைபுரிந், தாளு மொழியுல் லாவே. (மோக)

௩. சிங்கை ஜெயி லானபு சாரு பாலா
சரணந்தந் தாளுமையா—எப்போது மூங்கள்
சரணந்தந் தாளுமையா—எனைச்
சாரும், பவமகல, வாரு முகியித் தினே. (மோக)

முற்றிற்று.

௨௱௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

அன்னமென்ன செய்குவேன், ஆசைமிக மீறுது
உன்னமது சோருது, உத்தமரைத் தேடுது.

அநுபல்லவி.

தன்னல்வளஞ் சோலைசூழ், காரண மக்காவில் வாழ்
மன்னரைக் காணுமலே, மையல் தலைக் கேறுது. (அன்ன)

சரணங்கள்.

௧. இன்னமென்ன தாமதமோ, இணை மலர்ப் பாதமே
துன்னியாவ லாகுதே, யுரிகிமனம் வாடுதே
தன்னிலேமெய் சோருது சமையம்விரை வாருதி
என்னிதயந் தேடுது, இறையைவரக் காணேனே. (அன்ன)

௨. செவ்வகையி லேபடுமை, சேருவனோ நானறியேன்
நவ்வியின்பின் னேசெலும், காதர்பத மீதிலே
கவ்வைபெரி தாகுதே, காணமனந் தேடுதே
எவ்வமது தீருதே, இறையைவரக் காணேனே. (அன்ன)

௩. எள்ளல்மிக வாகுதேடி, ஏழையென்ன செய்குவேன்
உள்ளமது நோகுதே, யுத்தமரை நாடியே
கள்ளவிள் பூஞ் சோலைசூழ், காரணமக் காவில் வாழ்
வள்ளலப் துல் லாபெறு, மகுமூதைக் காணேனே. (அன்ன)

முற்றிற்று.

---

௨௫௫. கீர்த்தனம்-இ·ம்-திசுரகதி·ஏக தாளம்.

பல்லவி.

ஏனோ பராமுகமோ—என்னே ராஜா
தேனே பராமுகமோ
எந்தனி னுகுலத் தெண்ணமகற்ற வாரா.

அநுபல்லவி.

தேனுகுஞ் சோலை திருமதி னுவில்
தேனுகுஞ் சோலை 'திருமதினு—வினிற்

கோனு யுதித்தவரே, குவலயத்தில்
மானே டுரைத்தவரே,
கோதுறும் பாவக், கொடுமை யகற்ற வாரா. (தேனே)

சரணங்கள்.

௧. காதலா லோடிக் கரையுறேன் தேடிக்
காதலா லோடிக் கரையுறேன் தேடி—புமைக்

காணமல் வாடுவனே - கருமமொன்றுங்
தோணமல் வாடுவனே
கருணைவைத் தேயெனைக், காத்திரட் சிக்க வாரா. (தேனே)

௨. வெப்புறும் பாலை வெளியிற்கை யாலே
வெப்புறும் பாலை வெளியிற்கை யாலே - நல்ல

அப்பழைத் திடுங் கோவே - குபிரர் செய்த
ஒப்பழித் திடுங் கோவே
தப்பறவே யென்னைத் தாபரி யாதிருப்ப. (தேனே)

௩. பார்புகழ் மக்கப் பதியபு துல்லா
பார்புகழ் மக்கப் பதியபு துல்லா—வருள்

பால ரகுமதவே - சரசகுண
சீல ரகுமதவே
பையவென் றனைமுகம் பார்த் திரட் சிக்க வாரா. (தேனே)

முற்றிற்று.

உ௫௪. கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சரணசெஞ் சரோருகந் தாரும்—இந்தத்
தருண மதிலென் முகம் பாரும்.

அநுபல்லவி.

அரணாவரணம் புடை யணிமதி ளுவில் வாழும்
அண்ண லாக வுதித்த, புண்ணிய மூர்த்த பாலே
அடிமை யிடம்வெகு, கடுமை யுடனெழுந்
தடரும் பவவினை, தொட ரறுத்து
அகல நயமதா, மிகல வருள்செயும்
அரும தெனுமுகம் மதுவே யனுதினம். (சரண)

சரணங்கள்.

க. அம்பரம் புகுந்தினகரனை - வர
வழைத்துவின் னுறச்செய்த பரனே
சம்பரன் தருங்கரத் தானே - இந்தச்
சமையம் வந்தருளுமென் னரனே
பம்பர மிணைபுயத், தன்பரே யென்றைக்கும்
பாசம்வைத் திடுமுங்கள், தாசனீ டேறிடப்
பகர முறுநவ, மணிமுடி யரசர்கள்
பத்தியாய்த்தின, முத்திபெடுமடி
பவனீ மதிற்றெரி, யாத காரணப்
பதியே திகழும்வின், மதியே யிருதிருச். (சரண)

உ. காளம் கிழற்றுமென்கோ மானே - இந்தக்
காசினி யோர்புகழுங் கோனே
நீளத் துயரலக்கு ளானே - வீந்தி
நீந்திக் கரந்தா ளயர்ந் தேனே
தாழு முனமுமது, தகைவங்க மதிலெனைத்
தாங்கி யுத்தமக்கரை, யாங்குவிடுத் தெப் போதாங்

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

தமனியப்பதி, புகும்விதத் தொழில்
தனில் வருத்திநன், னெறியினிற்செலத்
தகுதி யொடுகய, மிகுதி பெறவெகு
பகுதி யருளுவீர், மகுதி யேயிரு. (சரண)

௩. வண்டாரும் பொழில், மக்கத் தூரா - எங்கள்
வள்ளலப் துல்லாவின்கு மாரா
அண்டர் பரவுமலங் காரா - உல
கனைத்தும் புகழுமதி காரா
கொண்டல் குடை நிழற்று, மண்டலிக ரெனவே
குவ்வி னிடத் துதித்த, குருவேமு கம்மதுவே
குலவு மதியென், நிலவு முயர்குல
குறைவி களிலா, சியல் புரிந்திடுங்
கொற்றவா மறை, யோரனு தினமனை
மெய்த்த காரண, வாரிதி யேயிரு. (சரண)

முற்றிற்று.

---

௨௧௭. கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

எதுக்குத் தொழா திருக்கின் றாயெடா - கெட்ட தோசியே
இசு லாமில்லையோ இறைக், கென்சொல் வாயெடா.

அநுபல்லவி.

வாதுக்கோநீ யிப்படிக்கி இருக்கிறாய் - நீயும் - நீயும்
வாதையுனக் கில்லையென்று நினைக்கிறாய்
பாதல மீதினிற் பற்று மெரிக்குள்நீ
பட்டாய் பட்டாயெடா, கெட்ட துரோகியே. (எதுக்குத்)

சரணங்கள்.

௧. வெற்றிதரும் வணக்கத்தைநீ வெறுத்திட்டாய்
வெறியோடு கத்திடும்
வேசரி கட்கும்நாய் பன்றிக்குங்கீழ்ப் பட்டாய்
சுத்தமி லாதவ சுத்தத்தை யேதொட்டாய் - நீயும் - நீயும்

சோரன்கள் ளுசைத் தொடர்ந்தத ஞற்கெட்டாய்
எத்தனை யோசொல்லி யும்பிகழ்ந் தேவிட்டாய்
எப்போதும் கெட்டாயெடா, கெட்ட துரோகி. (ஏதுக்குத்)

௨. நல்லவர் சொல்லும் தேசத்தை நகைக்கிறாய்
நடுச் சபையி லேவந்து
நானுமுசி லீமென்றே, நடித் திருக்கிறாய்
வல்லவனை வணங் காம லொழிக்கிறாய் - நீயும் - நீயும்
வாதுஞ் சூதும் வகைக் கொன்றுசெய் விக்கிறாய்
எல்லைக்கு அங்கப் பரிக்கு வளர்க்கிறாய்
எப்போதும் கெட்டாயெடா, கெட்ட துரோகி. (ஏதுக்குத்)

௩. நாயகனைத் தொழா திருக்க லாகுமோ
நடு நாளிலே நபி
நாயகர்வழபா அத்துனக் காகுமோ
பேயனைப் போலே பிதற்றத் துணிந்தாயே - நீயும் - நீயும்
பேறில்லா தள்ளலிற் றள்ளப் பிறந்தாயே
ஏயும் சுவனத்துக் கேகும் வழியுனக்
கெட்டாது எட்டாதெடா, கெட்ட துரோகி. (ஏதுக்குத்)

௪. ஆருக்கும் நல்முசி லீமெனப்பெய ரிட்டாய்
அதற் கிணங்க வேசுன்னத்
தமைத்துத் தொப்பிகம் பிடத்தி லேயிட்டாய்
பேருக்கு நீஇசு லாமென் றிருக்கிறாய் - நீயும் - நீயும்
பிறப்பு பிறப்புமில் லானை மறக்கிறாய்
வாரத்துக் கைக்தொருத் தும்லணங் காவிட்டால்
வாளா லுனைவெட்டிப், பாழாக்கு வாரே நீ. (ஏதுக்குத்)

முற்றிற்று.

---

௨௫௮. கீர்த்தகம் - இ-ம் - தனாசரி - ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஐயா இந்த வேளைமுகம் பாரும் பாரும்
அடியே னென்றனை யுவந்து காருங் காரும்
ஐயா இந்த வேளைமுகம் பாரும் பாரும்.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனா ரஞ்சிதம்.

அநுபல்லவி.

வையகத்தின் விருப்ப, வாஞ்சையொ டாதிருப்ப
ஐயம் வராது தப்ப, வழுதுவந்தே னணிப்ப
ஆதலையாகவிந்தப், பூதல மீதில்வந்த. (ஐயா)

சரணங்கள்.

௧. ஆத ரவாகவெனை யாளும், ஆளும்
அபயம் வைத்தால் மகிமை நீளும், நீளும்
பாதா ழுத்துள்ளிற் படிந்து தாழுந்; தாழும்
பாதந் தந்தா லெனக்கென் னாளும், நாளும்

பாதக மதுகோடும், பட்சமுட னேயாடுந்
தாதனுக் கேகை கூடுந், தவறது வகன் றோடும்
தாஹா வெனவுலகில், வாகாய்வந் துதித்தவென். (ஐயா)

௨. வல்லோ னுமு வந்திடு மெய்த் தூதா, தூதா
வானோர் களுமே யிறைஞ்சும் நாதா, நாதா
நல்லோர் புகழு மெய்த்தவ போதா, போதா
நாளும் நயமே தரும்நன் னீதா, நீதா

அல்ல லகற்றும் நேசா, அறிஞோர் பவவி நாசா
எல்லவர்க் கும்பிர காசா, எழின்மதி னவின் வாசா
எவ்வ மகல வுல, கெவையும் புகழவந்த. (ஐயா)

௩. சங்கச் சிகாவண்மூரின் றூடும், ஆடுஞ்
கஞ்ச ரீகங்களு மிசை பாடும், பாடுங்
கொங்கைப் பலன்'ஈண்டு நற வோடு, மோடுங்
கோகு லங்களுமே குதி போடும், போடும்

எங்கும் வளங்கள் நீட, எல்லவருங்கொண் டாட
மங்கள மணி மாட, மக்க அப் துல்லாவி சேட
மகவாயுதித்துவந்த, மருமூதே யெந்தன்மீதில். (ஐயா)

முற்றிற்று.

௨௫௬. கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப் பிரியன்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

திடமா காயாவே—யானுந்
திடனேதா ஷுாவே
திடமா காயாவே.

அநுபல்லவி.

இடமீ திடையா - உரீ - தொத்தி யான்செய் ரீ ரீ ரீ
திடர் தீர்த்தெனை யாண்டருள்வீ, ரருள்வீர். (திடமா)

சரணங்கள்.

௧. நேச மூனயவன் னும்மித்ரம்,
நித்தரீ தாரா, யெட்டுக்கா வாட்டு
தேசலியா தெனைச்சிர் காட்டு, தேவ தேவா
வாசனைக் யானமெய் நூலா, நூலா
வருணைத் திரேகா, வாகா, யோகா
வாதா, மோதா - உரீ - வாரா, தீரா - உரீ-ரீ-ரீ
வாகு தருமாமகு மூதே மெய்த். (திடமா)

௨. பாத கன்யர் தத்தன் புற்றே
பத்தனுக்காகு, லத்தாவர் தீர்த்தெப்
போது சீர்வர் தெனைக்காப் பாற்றும் போதா, போதா
பாதகம் பாவையுர், தீரா, தீரா
பட்சம் வைத்தே முகம் பாராய், பாராய்
நாதா, சீதா - உரீ - தூயா, நேயா - உரீ-ரீ-ரீ
துரந்தா, வரந்தா, ராதேனே மெய்த். (திடமா)

௩. வாசனமென் கெங்கும் வீசும்
வத்தனைக் காவ, னத்துக் கோமக்கா
பர்சுவன்னப் தல்வா வீன்ற பாலா, பர்லா

நேசம்வைத் தேமுகம் பாராய், பாராய்
நித்தில ரூபா, சோபா, தீபா

நீதா,வேதா - உரீ - நிமலா, வமலா - உரீ - ரீ-ரீ-ரீ
நிகமங், தருமாமகு, மூதேமெய்த். (திடமா)

பீர் முகம்ம தவர்கள் குமாரர் - பீ

மருதூ முகம்மதுப் புலவ ரவர்கள் பாடிய தளவு.

முற்றுப் பெற்றது.

* இனி முன்னோர்கள் பாடல்க ளாகிய பதங்களும் இதனோடு சேர்த் தச்சிடப்பட் டிருக்கின்றன.

சீறுக்கீத்தனைகளி லுள்ளவைகள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ரூபக தாளம்

பல்லவி.

ஆதம் நபியைப் படைக்கமண் ணெடுத்தார் - இறைவன் கற்பனை
யருள ஜிபுரீல் மதினத் தாரடுத்தார்.

அநுபல்லவி.

ஆத ராமகு மூதைப் பாரிலே
சுபவோ ரிடத், திறங்கி நேரிலே

சுரர்பாணி கொடுத்துத் - துணிவோடு தொடுத்துச்
சொரி பூர்த்தி யெடுத்துச் - சுவனாரை யடுத்து. (ஆதம் நபியை)

சரணங்கள்.

௧. இலங்குஞ் சுவனம் புகுந்து வாசமும் - ருசியுங் குன்று
தின்ப நதிக டேறும்ப்ர காசமும்

தலங்கள் கழுவி யருட்பே ரேற்றந்
தொடர் முகம்மது நபியின் றேற்றம்
சுரர்கோ விதழ்கொண்டு - சுபசோபனம் விண்டு
சுரர்யா வர்கள் கண்டு - துடராகவே பண்டு. (ஆதம்நபியை)

உ. இகனை ரெவர்க்குஞ் சோபனங் கூறி - மெய்யூரித் தோங்க
ஹக்கன் றிருமுன் வைத்தா ரன்பேறி
மகிழும் பேரொளி மண்ணைத் திருத்தி
மனு ஆதமுது கிடத்தி விருத்தி
மனுருபமே பங்கம் - வருகா தெழில் பொங்கும்
வடிவா கின வங்கம் - மறுமைப் பிரசங்கம். (ஆதம்நபியை)

௩. வனப்புறுஞ் ஜலால் ஜமா லென்றே - யேத்திய திரு
வன்கை யாரப் படைத்தன னன்றே
கனப் பெழில்தரச் சிவன் விடுத்துக்
கவின் சென்னி மூளை யதனி லடுத்துக்
கனி மூளை மறைந்து - கருதாக மூறைந்து
கனி வானர் கிறைந்து - கவிமதன்வ யறைந்து. (ஆதம்நபியை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சகானா-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

கட்டி வெயிலி லாக்கினர் - பொய் வாக்கினர்
கரத்தால் வீங்கினர், தாக்கினர்.

அநுபல்லவி.

பட்டிக ளூர்ந்தடித்துந், - திட்டி வைது பிடித்துக்
கொட்டிக்கோ லாலடித்து, - எட்டிக்கை யாலடித்துக். (கட்டி)

சரணங்கள்.

௧. கண்ணி ரொழுக ஏங்குவார் - குபிரர் வீசுங்
கரத்தடி களைத் தாங்குவார்
உண்ணிலை வகள் நீங்குவார் - கனல்சுடும்
உடல்வெக் துயிர்ப்பு நீங்குவார்

மண்ணிற் புத்தி மயங்க - மனமறு கித்தியங்கப்
புண்ணி லடி யங்கப், புலம்பி யவர்மயங்கக். (கட்டி)

௨. வெயருவு மூடலி லுதிர - நபிதின் வழி
வெறுத்தி டரமனு மூதிரக்
கயவ ரடியி லதிர, - வாய் குழறிடக்
கணவனைப் பார்த் தெதிர
உயிரா மகனைப் பார்க்க - உற்ற மகளைக் கூர்க்கப்
பயில்வாணி லுயிர் சேர்க்கப் - பதறிப் பெருமூச் சார்க்கச். ()

௩. ஆசிர் மனைவிக் கிடு - பெண்களி லில்லை
யறிவுக்கெல்லா மொரு வீடு
நேசத்தின் பயிர் நாடு - தின் பயிர்வேலி
சேரிழை படும் பாடு
பேசப் போமோ விவேகப் - பெண்ணு ளுயிரும் போக
வாசத் தினிலை யாக - மரித்தார் மூதற்று யாகக். (கட்டி)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-அட தாளம்.

பல்லவி.

நடந்தாள் நபியை யெடுத்து - குனியிலாரைத்
தொடந்தாள் வழியை யடுத்து.

அநுபல்லவி.

நடந்தாளே வீதிகள்க, டந்தாளே விரைந்துசென்
றடந்தாளே கருபாலைத், தொடர்ந்தாளே ஹஜிமாவும். (நட)

சரணங்கள்.

க. கருபாத்தென் கிழலை மீதிலே - நின்ற
ஹஜருல் லஸ்வதுமப் போதிலே - நேரே
முகமெதிர் வரக்கண்டு மாதிலே - நல்லாள்
முத்தினள் கைதொட்டி யாதிலே - கருபாப்
பருமதாய்வலம் வந்துநின்றது — புகழுவேயுறை புத்துமே
அகிலமீதுவி மூன்றாண்டது — தகரவேதலை தத்துமே

மகிழுமேவநல மென்று கண்டனர்
புகல அரிது முற்றுமேம்,
மகவினல்நல மூண்டெனும்படி
புகல்வரிருவர்களு மொத்துமே, (நடந்தாள்)

௨. ஒட்டகைமேல் நபியைக்கொண் டேறவே - சொறி
...ராங் கிழடும்விட்டு மாறவே - நல்ல
கட்டுரத் திளமையாய் மீறவே - நடை
காலெட்டி விரைந்துடல் தேறவே - செலக்

கெட்ட குணியினி ருந்துமுன்னெடு
பட்ட நரர்களு மொய்க்கவே
எட்டி யவர்கள் நடந்து செலும்வழி
இட்டும் வகைபல மிக்கவே

வட்ட வரைகள் விலங்கு பறவைகள்
செட்டை மரமொரு மிக்கவே
அட்ட திசைகள் ஜெயக்கொள் நந்நபி
திட்ட மெனவேசலா முரைக்கவே. (நடந்தாள்)

௩. சென்றவர் வெயிலாற் கயங்கவே - தாகஞ்
சிறக்க அவர்கள் மதி மயங்கவே - கானில்
நின்ற மரங்கள் பாறித் தயங்கவே - படு
நிழ லில்லா திடத்தி லிறங்கவே - வரு

கின்ற ஜனமனை வரு மிறங்கினர்
வென்றி ஹலிமா மடியிலே
நன்றி தருமு கம்மது மிருந்தனர்
குன்றமர மடி மூடியிலே

துன்று பணியில மலர் சொரிந்திட
மன்றல் தருமொரு கொடியிலே
அன்று மிருதிகள் கனி சொரிந்திட
மென்று பருகின ரனைவர் படியிலே. (நடந்தாள்)

முற்றிற்று.

மதுர்வாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

கீர்த்தனம்–இ–ம்– ஆனந்த பைரவி– ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நடந்து முகம்மதுடன், றொடர்ந்துபல் லிடங்களுங்
கடந்து தலைவர்செல் வாரே.

அநுபல்லவி.

அடர்ந்தவ னத்தடமும், படர்ந்த தடத்திடமும்
அளிபின மதுகளுண் டாடிடுஞ் சோலையும்
களியின மயில்கள்பின் றாடிடுஞ் சாலையும். (நடந்து)

சரணங்கள்.

௧. எங்கள் முகம்மது, வந்தா ரென்ப தறிந்து
எங்கும் புசித்து மின்னி, வேரூன்றிப் பெருத்துப்
பங்கு படர்ந்தடை, பொதிந்தது குருத்துப்
பசியசெட் டிலையிட்டுப், பூத்துக்காய் பெருத்து

அங்கு காய்நுனி கறுத்தது வெளுத்து
அமுதுறச் சிவந்து தேன்கிழு, கொழுத்துச்
சங்கையாய்க் கதலி விரிதலை யிழுத்துத்
தணிக் திறைஞ்சிக் குலை சாய்த்தது பழுத்துத்

தாக்கிளஞ் சினைப் பலவிற், காய்க்குமுட் புறக்கனிகள்
நோக்கி நபியைக் கருதித், தூக்கிவைத் திருப்ப தொத்த

தாயக மாகிய, நாயக மாம்நபி
தாங்களு மொட்டைப்பரிக்கு
ளசங்களும் விரைந்துசென்று. (நடந்து)

௨. வடிவெளிற் பிரகாச முகம்மதைத் தெரிந்து
மாந்தருக்கள் தழைந்து, மா மலர் சொரிந்து
படிகொம்பு தொறுங் காய்த்துத், தேன்கனிகள் சரிந்து
பரிந் தசைவது எம்மைப் பருகியே பரிந்து

நடவு மென்றது அழைத்தபோ லிருக்கும்
நறவு பாளைகள் விரித்தலர் சரிக்கும்
தடமுறுங் குலை சுமந்தது விரிக்கும்
தலைப்பைம் பூகமும் நபிக் கலங் கரிக்கும்.

தாதுக ளூதிர்வ திறை, தூதர்நபி சரணிடை
பித மலரைக் ககனர், போதவே சொரித லெந்த்
தானிசை யுந்திரு, மேனிகரந்தங்
தாவ வளர் கமழ்ந்தோர்
காவதத் தொலைமுன் செல. (நடந்து)

௩. முத்தொளிக ளணி வானக மென விசய
முதிர்கரும் பாட்டுசாற்ப்புகை விஷய
சுற்றிய சோலைமேற் றவழ்வது நச்யச்
சொரிமுகிற் படலம்போற் றேற்றியே யசைய
வுற்ற கோட்டுமலர் கொடிமலர் சொரிய
வுதக மாமலர்கள் நிலமலர் சரியுந்
துத்து மான் மதங்கள் கமழ்தர வரிய
துரைமு கம்மதுமெய் மான்மதம் விரியத்
தாவு குவளை சேதாம்பல், காவிவெண் கமல வன்னத்
தாவு வடம் போன்ற தென்ன, வாவியிருந் திசைந்திடத்
அய நறுஞ்செந்நெல், சாய வணங்கின
சூடு மலர்க் குழலார்நீ, ராடுவா வியுங் கடந்து. (நடந்து)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

கனவு கண்டக மகிழ்வு பெற்றாரே—நபியை கதிஜா
கண்டிடா மனத் துயர முற்றாரே.

அநுபல்லவி.

நினைவு டன்மணி யிழை திருத்திலர்
நிதிப்பொன் மஞ்சத்தில், விழி பொருத்திலர்
கனக வாய்கொடு அமு தருத்திலர்
கங்கை மணிவளை, செங்கை தரித்திலர். (கனவு)

சரணங்கள்.

௧. ஓதிக் குழலைக் கோதியு முடியார் - பஞ்சணை பொருந்திலர்
உலவு செம்பதங், குலவுமென் னடையார்
வேத ராக கீதமும் படியார் - பொன்னணி தரித்திலர்
விமுதக் கனியு மமுதமுங் குடியார்
சோதி மென்பத்த் தணிகள் போடார்
சொரியு மாலையைக் குழலிற் சூடார்
சாதிக் கிள்ளையின் மொழியை நாடார்
சப்ர மஞ்சப்பொன் னூசலாடார். (கனவு)

௨. சந்த கரந்த சுகந்தமும் பூசார் - மெய்கலை யிகலார்
சாரும் வீரப்பன் னீருமே பூசார்
விந்தை யிதழ்க னிந்திடப் பேசார் - மைவிழியிற் றீட்டிலர்
வேறெவ ரையுஞ், சிறியு மேசார்
பந்து அம்மனை கரத்தி லெடுக்கார்
பாகத் திருந்ததை, யாகத் தெடுக்கார்
கந்தஞ் செறி நீ ராடை யுடுக்கார்
கவி யிசைக்குச்சொற், செவிகொ டுக்கார். (கனவு)

௩. முகில் குழற்கரு மகிற்புகை மூட்டார் - நடைக்க மருந்திலர்
மூந்த நுதலிற் சிந்தூரந் திட்டார்
சகிகள் தம்வயின், கீதமுங் காட்டார்-குவைவளர் தா மன்னெனுந்
தந்தை பாலினு, முந்தவு மாட்டார்
அரும துந்திருப் பவனி வரவும்
அருங் கனவுற வவனைத் தீரவும்
ககனிறை மதி மடியிற் போதவும்
கண்ட நாள்முதற் காதல் மீறவும்.

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

ஆமென் றுரும் சாமுன்குவை
வீ தான்சொல ஓதும் பயன்
ஆகங் கொளுவா, ரொழுவ
ரசித்தா லிபுமுன் செலுவார், சொலுவாரே.

அநுபல்லவி.

கோமன் குவை, லீ துங்கலி. யானாஞ்செய்; லாமென்றிடு
கூறும்ம்மதின், வாறுஞ் சொலவே
குலத் தார்களை, யபித்தாலிபு
குறித்தே வர்;வழைத்தே சொல்வர்., (ஆமென்)

சரணங்கள்.

௧. மணந் தான்புரி, தினந் தானின
தெனுந் தான்பலர், மனந்தான் றெரி
வதற்கேகுவ், மெனத்தா னுரை
கொடுத்தார் திற, லபித்தாலிபு
வயஹாரிது, அப்பா சடல்
சபைஅருதம், ஹம்சாமுதல்
மலர்த் தோரணத், தெருப் பாதையின்
மருப் பூதர புயத்தோர்களும்
வருவாருகள், குவைவீதர
கிருகா தறி, குவதா லெதிர்
வரவேகுறை, விகள் யாரையும்
மணையேகொடு, புகீடொவி
மாமணிமுத், தாலிழைத்த, வாசனத்தின், மேலிருத்தி
மாதலைவர்க், கோதனேக, மீசிறப்பெல், லாநடத்த. (ஆமென்)

௨. அறந் தங்கரு, மதும் பைந்தொடி
மனஞ் சிந்தையி, லுணர்ந் தென்பதி
அடைந்தி ருள, பெரும் பூருவ
தவந்தா னென, மனன் கூறிட
அபீத்தாலிபு, களித்தார் தம
தகத்தே யெம, திகத்தா னவர்
அருட் பாக்கியம், விளைத்தே மென
வுரைத்தார் வரு, திறத்தோர் களும்
அடுத்தாரிரு, புறத்தார்கள்சம், மதித்தா ரென், நகைத்தார் மட
வனப்பேதையை, நயிக்கே மண, முடிப்போமென, வினத்தாமெனும்
அமினமுக்குச், சிதனப்பொன், னீதெனச்சொற், றார் தெளித்து
அபிலப்பா, கோடுகற்பூ, ராதிமெச்சை, யேகொடுப்ப. (ஆமென்)

௩. வலச் செங்கர, மடித்தின்புற
மூதற் றிங்களில், முகூர்த்தஞ் செய
மகிழ்வர்மென், வனைவோர் சொல
குவலி துமன், னலமா மென
மனப்பூரண், முறப்போ மென
மெலத்தரன் மொழி, கொடுத்தர் ருரை
மகத்தாகிய, வபித்தாலிபு
மினத்தா ரொடு, தெருப்போ யவர்
மணக் கேகுவர், மணக்கோலம
தணக்காவலர், தமக்கோதியே
மதித்தே பன்ற, யடிப்போர்களை
யழைத்தே ஜய, மிகுத்தேறிய
மாதலமகீ, காநகரின், வீதிகளிற், போயவனவை
மாமுரச, டிக்கவென, வேயபித்தா, லீப்மொழிய. (ஆமென்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம-சுருட்டி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மானுரும் வந்துரைப் பாரே—நபி
மகுமூதைப் புகழ் வாரே.

அநுபல்லவி.

தானுடு மயிலோ, தாஞேபூங் குயிலோ
மீனுனது மயிலோ, விழியார்க் கருள் மகயிலோ. (மானுரும்)

சரணங்கள்.

க. சந்த்ர முகங் கண்டாற் றுமரை பூக்கும்
தனிமுத லுண்மையென்று சாற்றிய நாக்கும்
சுந்தரந் தவழ்ந் திலங்கிய மணி மூக்குந்
துயர் தரித்திர மகற்றிய வருமேனைக்குந்
தந்திடு மறையமு துங்கனி வாக்குந்
தானதைக் கேட்கிற் பவங்களை நீக்கும்
இந்த முகம்மது யாவர்க்கு மேர்க்கும்
ஏன்றிவர் நாயினந் கொடிஹுனி மாக்கும். (மானுரும்).

௨. குங்கும மாலிகை, தங்கிய தோளுங்
குவலய மீதுப, டாத்திரு தாளும்
அங்க மெல்லா, மான்ம தம்மணஞ் சூழும்
ஆசலி னுலிவர், தானுல் கேழும்

எங்கணு மொருகுடை யரசா சாளும்
இந்தமு கம்மது நபிசொல்லை காளுஞ்
சங்கை செய்வோர்சு வர்க்கங்களில் வாழுந்
தார்குழலீர் ஹலி மாவேசீர் கேளும். (மானுரும்)

௩. துன்பமுங் கவலையும், பீடையுந் தீருந்
துயர்தருந் தீவினை, யும்மயல் சாரும்
அன்புறும் பொறையறி, வுந்தவஞ் சேரும்
அண்டலர் பகையடரி, தருள்கூரும்

பின்பலனுஞ்செல்வ முந்தரு சீரும்
பேருலகில் நபிமு கம்மதை யாரும்
அன்புட னெருப்கல் காண்கிலோ பாரும்
ஆகுமிப் படியென் ஞரனை வோரும். (யானுரும்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி

இந்தப் புவியிலொரு மதியே கிளியே
யியம்பக் கேளு மின்னரசே.

அநுபல்லவி.

சந்தனப் புயனப்துல் லாவுயிர்த் துணையின்ற
கலமுகம் மதுமக இவருக்கோர் மணஞ்செய்யத்

தந்த மிடமதில், வந்த முமதுது
சிந்தை மகிழ்வினி, யெந் விதமோசொல்

தகும் பொன்சிறி, தகங் கொண்டுள
மகிழ்ந்துங் கட, லுவந்துந் தர. (இந்தப்)

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

சரணங்கள்.

௧. சிறிது முதல்கள் தாரும் - தேசிக ருடன்
சென்றுஷாம் நக ரூரும் - வாணிபஞ் செய்து
மற்றிங் கடைவன் பாரும் - அருள்வீ ரலோர்
வதுவை முடியும் நீரும்
பெருமுத லிலையெனிற், பொருதி யதுநன் இறன்றாய்,
பேசு மொழியுமன, நேச வழியும் நோக்கிப்
பிஞ்சி விழிமயில், கஞ்ச மலர்முக
முஞ்செறிதாமுன், னெஞ்சி னினைவுகளு
பெறும் புலனுளம், நிறைந் திதுவென
நறுங் கனியிதழ், திறந் துரைசெய. (இந்தப்)

௨. விடலை சகின மாதும் - நோக்கி யென்பொருள்
மேனுறும் பொரு ளோதும் - படி யெளியாள்
நடப்ப தருள்மின் னீதும் - உறுதி யென்னை
நவிலுஞ்சொல் லிரு காதும்
அடர மனமகிழ்ச்சி, தொடரப் புயமும் விம்ம
அரியோனின் னிடம்பெறும், பொருளின்னைத் தருவாளென்
றன்பி னினியசொல், லின்பொ டுரைசெய்து
துன் பகலமுக, பென்பிரச மல
ரலர்ந் திருதய, மலர்ந் திடவுமந்
நலந் திகழ்தர, இலந் தனி லிருந். (இந்தப்)

௩. கடுகு வெண் மணி போலும் - விரைகொள் சோறுங்
கனிநறுந் தேன் பாலும் - அறு சுவையுட்
படுகறி களு மேலும் - ரச வருக்கப்
பழவகை கனி னாலும்
இடும் விருந் திருவர்க்கு, மடுகன் மொழிகள் கூறி
யிட்டரி யாசன, மட்டில்மன் னாரைவைத்து
இன்சொல்மதுரந, மஞ்சொல்முகம
னிதஞ்சொலியல், நிறைஞ்சி மறைபட
இளங் கொடி மயி, லிளங் குளிர்தர
விளங் கெதிர்மொழி, வழங்குவர் நெடும். (இந்தப்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-காம்போதி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

மதியை நிதியை, மயிலைக் குயிலைக், கதிஜா மானைப்
பெண் ணாயகத்தை
மணியைப் பணியைக் கற்பின்
மாதைப் பேதைச் செழுந் தேனை.

அநுபல்லவி.

பதியுல கார்க்கருமைத் தாயைத்—திருவாழ்
பார்த்திபன் குவைலி தா சேயைப்
பத்தினித் தீயைத், தித்திகொள் வேயைப்
பதமல ரிணையர், பரவி நறைகொள் புனல்
புதிதை மலர்முடிமென், னவிர்க மதின்விடுவர்
பாராட்டி னார், செங்கையால், சீராட்டி னார்மிகுதி
சீராட்டி னார், புவியின், பேராட்டினார் நம்பி ராட்டி
பதுமத் திருமக, ளெனவற் புதமுறு
பாக்கிய ரானவர், பூங்குழல் நீவ. (மதியை)

சரணங்கள்.

௧. வார்குழ லாக்குழைக், காரகிற் புகைக்கன மூட்டி
மலர்ப் பூவைக் காவை
மாதர்கள் நாயகி, பாக்கிய காரணி
மன்னவர் கன்னிகையெ, னுங்குல திங்களைத்
தாதர்கள் கோன்மகு, மூதரின் மாமணைச்
சுந்தர ரூபச, வுந்தர மாது
வார்குழ லாக்குழைக், காரகிற் புகைக்கன மூட்டி
அயிலோ கயலோ
மஞ்சனத் திருவிழிக், கஞ்சனைக் கருமையுந் தீட்டி
கதிரோ யுமிழுள்
சீர்தரு மேனி யெங்கும், பேர்நறைப் பரிமள மூட்டி
அசமின் கொடியைத்
திங்கட் கலையுடுத்த, பொங்கொளி பேழ்ற் றுகிலுஞ் சூட்டி- அறல்
மைக்கருமி, ருட்குலம, னைத்தையும, ழைத்தடர்

வைத்ததொப், பெனக்குழல்வி, ரித்திருக்கி, கற்பரிம
ளத்தைப்ப்பி, விற்பலம, ணிப்பணிப்பி, ஸ்றத்திரும
தித்திடப்ப, தித்திருத்தி, வட்டமிட்டி, புட்பம்வைத்த
மாலைத் திரளழகச், சோலைத் திரளிற் கட்டி
வானுத, விளம்பிறை, தோனுப்பொற், சுட்டிநட்டி
மலரெனு, மிருகுழை, யதின்வெயின், னொளிவிடு
மணிபொற், பணிவகை, யணியக், கவின்வளர்
வாய்ந்த பசுங்கிளி, யேய்ந்தபொன் மாதா. (மதியை)

௨. பணிலச் செங் களுத்தின் மணிமுத்து ஆபரணந் தூக்கிப்
பசுந் தேயும் வேயும்
பாரிடை, னேர்பொரு, வதிரு, தோளணி
பைங்கன, கங்கள்து, லங்கவி, லங்கிய
வொளி, மாமணி, மாலைகள், தாவடம்
இத்தொளி, வீசிகி, றைந்தன, போலப்
பணிலச் செங் களுத்தின் மணிமுத்து ஆபரணந் தூக்கி
யாழ் வீணை போலவே
பன்னுமுன் கரத்திடை, மின்னு மணிவளைகள் தாக்கி
விர லாழி யிட்டுக்
கண்ணி னொளி கவர் கதிர்மணி மேகலைகள்பல வீக்கிச்
சதங்கை தண்டைகள்
காலிற் சிலம்புபாத, சாலக் கிண்கிணியிட்டு நோக்கி விரல்
பத்துநற்சு, டர்க்க நித்து, ஙர்க்கொடித்த, டத்தின், னிவச்ரப்
பச்சைமுத்து, விற்செகப்பு, வைத்தழுத்தி, டச்சமைத்த
பற்பணியிட், டுத்திருத்திப், பொற்கமலப், புஷ்பமொப்ப
செய்த்திருப்ப, தத்தலர்த்த, கத்தெழுத்து, றப்பெரித்து
பாரில் கரந்தழும்பன், னீரிற் கலந்து வீசிப்
பாதாதி கேசம்வரை, மாதர்சொ ரிந்து பூசிப்
பணிவிடை செயவென, இருபுற மரிவையர்
பணியச் செழும்மணி, யணியக் கவின்வளர்
பாங்கிற்கண் ணேறுகள், நீங்கஆ லாத்த. (மதியை)

௩. சாந்தம் கலைவை தட்டி, லேந்தி மின்னார்களிரு பாலும்
வர ஈாடிக் கூடிச்

சாமரம் வீசுவர், சோமணி லசவெனத்
தங்கமி, றங்கள்து, லங்கிய, அங்கமின்
ஏந்திழையார்; பாகிலை பாளிதமும்
எடுத்து மகிழ்ந்துகொ, டுத்தவர் நிற்கச்
சாந்தங் கலவை தட்டி, லேந்திமின் னார்களிரு பாலும்
வரப் பூண் சொரிந்த
தமனியக் கோடிகங்கள், அமைதரத் தாங்கினார்கை, யாலும்
பன்னீர் மாதர் வீச
மாந்தர் குலக்கொழுந்தைப், பூந்தடம் வாழன்னத்தைப் போலும்
மறை யாளிகன்னில்
மாமது ரத்தமுதை, ஆமறி வாமணியை மேலும் - பெண்கள்
சத்தியைச்சொ, லித்துதித்து, உப்பரிக்கை, யிற் செறித்த
தட்டு மெத்தை, யிற்பரத்தி, யிட்ட புட்ப, மொய்த் தடத்திற்
சற்குணப்பொன், முத்தைமற்றோர், பொற்றொடிக்கை தொட்டழை
சப்பிரத்த, குத்தினுற்ற, மற்கடுத் தெர்த், திருத்தல் [த்துச்
சாதிப் பசும்பொன்மலை, மீதில் மணிச் சுடர்போற்
றுவு மறிவுநிழல், மேவுஞ் சகிக்கிளிபோற்
றருமுகம் மதினிட, மகிழ்கதி ஜாவுறையத்
தருநற் ககனர்கள், மகிழப் புகழ்வர்கள்
தாங்கதி செல்வமு, மோங்கிட அன்று. (மதியை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம் ௩-ம் சங்கராபரணம் - அடதாள சாப்பு.

பல்லவி.

மதியை யழைத்திடவே வேணும் — அந்த
வாறெப் படியோ கேளுங் காணும்.

அநுபல்லவி.

துதியைப் பொருந் திறைவன்
றாதரொன் றுற் குணபாற்
சுந்தர மாகிய், சந்திர னனது
அந்தர வீதினில், வந்திட வேணும். (மதியை)

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனா ரஞ்சிதம்.

சரணங்கள்.

க. வானின் முழுமதியாய் வரவேணும் - வந்து
வைத்துல்லா மிசைநேர்தோன் றிடவேணும் - தோன்றித்
தாவிலர் தனிசிறங் கிடவேணும் - எழு
தரம்பைத் துல்லாவலம் வரவேணும்
எனமகா வுட்புகுந், திறைவனைச் சிரஞ் சாய்த்து
ஆன தவத்தின் மனத் தன்புடன் றொழ வேணும்
அடர்ந்தொளிர் சோமனு, டன்றிரு வாயில்
கடந்தெதிர் நேரில் நடந்திட வேணும். (மதியை)

உ. கணங்கொள் மாந்தரி னடு வரவேணும் - உமைக்
கண்டெதிர்ந்து முனம்நின் றிட வேணும் - நின்று
இணங்கினன் மொழிகள்பே சிடவேணும் - பேசல்
இறை யொருவனென் றிசைத் திட வேணும்
வணங்கு மிறைதா. தென்றும், வரிசை நபிநீ ரென்றும்
குணங்கொ ளறபுச் சொல்லாற், கூறிநின் றிடவேணும்
கூறிடு மொழியல், வேறிடும் நரர் செவி
மீறிட வறியவர், தேறிட வேணும். (மதியை)

௩. உமது திருச்சட்டை யுட் புகவேணும் - புகுந்
தோர்மதி யிர்பிளவா கிடவேணும் - வலக்
கமலக் கரச் சட்டையில் வரவேணும் - இடக்
கரச்சட் டையி லோர்பங்காய் வரவேணும்
அமுத கதிர் மதியின் னம்புவி யுக்துலங்கத்
தமதுமுன் ரண்டு மெதிர் தானின்றோர் பங்கெழுவான்
தங்கிட வேகவோர், பங்கது வானது
செங்கதிர் போமிட, மங்கதி னேக. (மதியை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாள சாப்பு.

பல்லவி.

ஒருகரந் தடியூன்றினன்—ஊன்றிவந்து
திருநபி முனந் தோன்றினன்.

அநுபல்லவி.

கருகுடற் குறை கூனுங், காதடைப் புடன்முனுங்
காலிணைகள் தள்ளாடக், கோல மனதுள் ளாட
வருபவனு மொழி குழறி யொருசலாம்
மகிழ்வி னபிமுகம், பதுமு னலிலவே. (ஒருகரம்)

சரணங்கள்.

௧. வள்ளல் நபியு மெள்ளவே - அவனை நோக்கி
மறுத்தும் பிரத்தி விள்ளவே
கள்ள விபுலிசினத், துள்ளவ னொருதய
வெள்ள லொடுவந் தானென், றுள்ளத் திடையறிந்து
கருதி யொருவயி, னிருமி னெனவெகு
கருணை மொழிவர, அவையி னுறை தர. (ஒருகரம்)

௨. இருந்தவன் றனையூருந் - தந்தைநின் பேரும்
இசையென நபி யுயினருந்
திருந்த நவிலக் கண்டு, அருந்தவ நபிப்பட்டம்
பொருந்தி லெவர் கருத்துந், தெரிந்திடு மிவணிடை
திவழும் நபிகளி, னரசர் பினில்வரும்
ஜெய நபியுமிவ, ரெனவும் நினைபவே. (ஒருகரம்)

௩. முநியோனிப் படியெண்ணியே - சொல்வன் விண்மண்ணு
முழுது மொருகோல் நண்ணியே
அதிர்பெரும் படையொடு, பெதிரல ரிலையென
முதிரா சபுரிந்த, சதிய னிபுலீ சின்ற
அருமை மகவென, வருமி லாக்கிசு
அரசன் மகவுமோர், காயு மாமென. (ஒருகரம்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ௰ம்-கேதார கௌளம்-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

காமாவு மோதிடுவான் சீமா னிற் சூலே
காசினியெல் லாம்புரந்தேன், பேசுமென் கோலாலே.

அநுபல்லவி.

மாமா கில முக்காலம், நாமாக வேயினாங்க
வாழ்ந் திருந்தேன் ராஜர்களுந்
தாழ்ந்துபணிந், தேவணைந்த
மற்றும் படைதிரண், டொத்து செருங்கிடப்
பற்றல ரஞ்சிட, முற்றுந் தவிசிடைக். (காமாவும்)

சரணங்கள்.

௧. நீண்ட புவி யடங்கலும்யா, ளுண்டுவருங் காலம்
சேர்தவங்கள் குணமிரக்கஞ், சார் நலங்கள் சீலம்
தாண்டஇகழ்ந் தேபழிகள், மீண்டும்பவ கோலந்
தன்னையனே கங்கள்செய்தே, னன்னதுவே மூலம்
தூண்டுகுலத் தீவினைகள், கூண்டுசெய்தேன் பாதகங்கள்
துன்பவினை யென்னிடத்திற், பின்புவரு மென்றறியேன்
துட்டனும் யான்றனி, சிட்டர சாண்டனன்
னீட்டியென் பாலொரு, சிட்டன்வந் தானெனக். (காமாவும்)

௨. வந்தொருவ னுடல்மனமும், நொந்தொடுங்க நோக்கி
வாவென்றெனை வப்புறுத்திக், கூவிமுன்னி லாக்கி
எந்தன்பதப் பெருவிரலி, ரண்டுந்தொட ராக்கி
இறுகக்கட்டி யகன்றனன்யான், மறுகிடவே வீக்கிச்
சொந்தவிரு தாட்பிடிப்பை, யுந்திடவே கழட்டவராச்
சரிகையினு லறுத்தவிழ்த்தே, தொருதினப்போ லவுமவிழாச்
சுற்றிநின் றோர்கையிற், கத்திகொ டுத்தும்பின்
சிற்றுளி யூன்றியுஞ், சற்று மறுதெனக். (காமாவும்)

௩. நெகிழ விட்டுர் தினையளவும், நெகிழிலையாற் றயங்கி
நெட்டுயிர்ப்பின் வருத்தமுறக், கட்டிறனு மயங்கி
புகழ் பவங்கள் திகழ்கயிறுய்த், திகழ்வதெனத் தியங்கி
பூழ்விதியின் பயனென, வுலகாழ் பலனென் றியங்கி
மக பெரியோர் முனிவோரென, மிக நெடுநாட் டுயர முற்றேன்
மதிவிலியேன் கிடந்தனனீழ், பதியரசு மிழந்தென்னது
வங்கிஷத் துள்ளவர், தங்க ளிடஞ்சொல,
வஞ்சவ ரும்பிவ்வி, லங்கை நெகிழ்த்திலர். (காமாவும்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-ம்-இ-ஆனந்த பைரவி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

யாறசூல்நபி தூதன் யானெடா - அபூ ஜகிலே கேளெடா
யானிபுன் மஷ்ஊதென் பேரெடா.

அநுபல்லவி.

வீறுந் தருத்து மிழந்து களத்தில்
ஊறு பட்டுநீ விழுந்து கிடக்க
மேன்மையோ, நீசெய்த, தீமையோ வுன்னுட
விதியோ பொல்லாத, மதியோ சொல்லெடா. (யாறசூல்)

சரணங்கள்.

௧. நல்ல குடியிற் பிறந்து வளர்ந் தாயே - அபூஜகிலே கேளெடா
நாவினாற் சொல்லுங்கலி மாஇழந் தாயே
தொல்லை யூறுபட் டுடம்பு தளர்ந் தாயே- அபூ ஜகிலே கேளெடா
துன்பம் பெறவாய், வம்பு ஆளந் தாயே
வல்லவன் றிரு நபிபொற் பாதத்தை
வந்து வணங்கிடி, லெந்த வினைகளும்
மாறுமே மனந், தேறுமே புக
ழேறுமே யருள், மீறுமே கேளெடா. (யாறசூல்)

உ. இனிமேலாயினு மனதைத் திருத்தெடா-அபூ ஜகிலே கேளெடா
இருப்பதுமிறப் பதுமுன் கருத்தெடா
கனியுங் கலிமா மனதிற் பொருத்தெடா-அபூ ஜகிலே கேளெடா
கள்ளத் தனத்தை, மெள்ளத் துரத்தெடா

தனியேகிடந்து, விடைசா லெற்றிந்து
சாமுன்னே யுயிர், போமுன்னே வந்து

தன்னிந்துக்கோ பதம், பணிந்துக்கோ மனந்
துணிந்துக்கோ தீனே, யணிந்துக்கோ வெடா. (யாறசூல்)

௩. சொன்ன மொழியைத் தவிர்ந்து கடவாதே-அபூ ஜகிலே கேளெ
சூட்ச முயிர்விட் டழிந்து கிடவாதே [டா
சன்னை சொன்னது மினிமேல் நடவாதே-அபூ ஜகிலே கேளடா
தன்னை மறுப்பேன் றரையைத் தடவாதே

மன்னரிறசூல், சொன்ன கற்பனை
மறுப்பையேல்தலை, யறுப்பன் கேளெடா

மதியன் போர்வையூர், பதிபோக்கு மூசா
சுதன்செய்துமு கம்மதுக் கருள்செய்யும். (யாறசூல்)

முற்றிற்று.

செய்னுத்தீன் புலவரவர்கள்

பாடியபதங்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

தந்தா துளந் தேறுஞ்
சந்தத மேமிக் கன்பேறு - மிஞ்சித்
தன்மூக்குமெடி யன்னமே.

அநுபல்லவி.

வந்தன விநோதர் வாழு, மதினாவின் மன்னர் நாளும்
வானோர் பணிவுந்துதி மிகுஞ்சீர் பாதந். (தந்தால்)

சரணங்கள்.

க. சோதி காலுமோர் வெண் முத்துட் கிடங்
தூதென்று சொல்லிப் ரீதராம்
தேநற்றிறண் டிகாந்த மட்டும்
வீசிய மிர்க மதராம்
பூதி பால்படிந்து, சுத்தளிக்கா தெம்மோ
நீடூழி வாழ்கநற் போதகா யகராம்
பொற்பிற் பிறந்த மிகுமூதெம் மையர்தம் ரீ
பூது நாண்மலர் போன்றொளிர் சுத்த சரண். (டந்தால்)

௨. பூவல யத்தின் மெய் கிழற்றுப்
புண்ணிய கன வரத்தார்
புறம் பேர்ற்றுச் சதுரங்கம் வந்திடிற்
புகைபெழு மயிற் கரத்தார்
குவ்வேழ் கிண்ணேழ் தோற்ற மாவேழ் பௌவ மற்றுங்
கோவே யம்மைக்குமுன், ஞெவென்ற சொல்லினுற்
கொழுஞ் சுடர்வீசுந் தரள ரூபமே ரீ
கொண்டோர் பதுமத்தா ளருட்கண்ணுல் நோக்கித். (தந்தா)

௩. சோலைதொறு மிளந் தெண்டல் வீசுந்
தாய்மக்கத் தண்ண லபுதல்லா
தோண்றன் மாபார முத்ரைச்
சோதிசெய் புய வல்லார்
பாலிற் றேனில்மிக்கமுப், பழத்தி னின்ப
மேலான வேதன்மெய்த் தாதர், நீதர்க்னி
பங்கத் துடர்தீர் நமிமா ரணைவர்க்கும் ரீ
பதியரு மூதர் மீதிற் பத்தர் சரண். (டந்தால்)

முற்றிற்று.

௩௩௰ மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மடமாதே யதிமோகம்; மிகைக்கு தேகம்
மிடமோதா பத யூகம்.

அநுபல்லவி.

தடவாவி வாளைகள், குடவாய்முட் பழம்பிதிர்
படவர்வு முதுமக்கத், திடைவாகைக் கோவண்டை, (மடமா)

சரணங்கள்.

க. மறல் கலவா வுளப் போதையா - மிர்க
மதங்கமழ் வடிவணுற் றுரையா - சுரத்தில்
அறல்கொங் கெழுவா றந்தக் கோதையா - புயமண்
ணறத்துறை விளக்கும்நற் பாதையா

திறல்க ளுத்தெண், டிரைக ளழறெழத்
திகிரிமண் டிடர் சிதறத்,
திரிகடம் மடை பதி முரண்டகத், திசை கஜங்களுங் கதறக்
கா பணித்தலை, செறகெறென குபிர் கன தனகில பதறக்
கதி யைந்தும் புரி துல்துல்
அலிமா துலர்பால், மொழி யமுதஞ் சிதற. (மடமாதே)

உ. கணங் தணவாச் சிரக்கா ரணர் - மதுரக்
கலைக்யானங் ததும்பகப் பூரணர் - உபய
வணர்வெம் பிற க் கோடொத்தை வாரணர் - மொழியின்
வளம் பழுத்திற தமு தாரணர்
பணர் செறிப்பொன், னலர்க ளுலர்தரு
சொரிதரும் வர முடையார்
படிவயின் றம வடிவ தன்னிழல்
படிகலாத் திரு நடையார்
இன்னருவுக ளுழுது தொழுதவண்
திசைசெய் குங்குமத் தொடையார்
எழில்பெருக்கும் நபிமுகம், மதுவென்
னுரையாற், சிறு துடிமெல் லிடையாய். (மடமாதே)

௩. பண்டை யெகினின் மயில் வாகராம் - சுவர்க்கப்
பதிக்கும் ராஜ ரதிக யூகராம் - பரவும்
அண்ட ரகிலர் நித்ய யோகராம் - மகிப
ரபுகுல்லா வருளும்வி வேகராம்

புண்ட ரீகத்திரு வாமி னத்தருள்
குஞ்ச ராச்ர கருவ

எண்டி காந்தமு, மண்ட கோளமும்
மண்டு சீர்த்திய னுருவத்
தொண்டர் நீது நடிந், தநோகதி
அண்டிடா தரு டருவக்
கொண்டல் மீது, விளங்கும் நாயகர் - சர
ணண்டையிற் கொந்த ளத்தொத்து மருவ (மடமாதே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-வராளி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தேவரீ்றும் வன்னப் பாதபங் கய் காட்சி
தேடு மடமை முகம் பாரும்.

அநுபல்லவி.

பூவலர் பொழில் சூழும், போத வண்டுபண் கூறும்
மாவள மைபண் பேறும், மதினத்தீர் புகழ் மீறும். (தேவரீர்)

சரணங்கள்.

க. வஞ்சின் படி றுந்தும் நெஞ்சன் - வன் கொடுமைபூண்
பஞ்சைப்பெண் மாலினளும், படிந்து சிந்தை, பொடிந்து
தஞ்சமே நீ ரென்றே, யடைந்தே, னுந்தா, னோந்தாய்
தந்தா ளுந்தாள்
தஞ்சமே நீ ரென்றே, யடைந்தே, னுந்தாள்
தாகச்செம், தகஜெம், தகதரிகிட, தக தச்செம்,
தகஜெம், தகதரிகிட, தகதகடி, திடிடி
தகதக் தரித்தகிட, தகததிங்கி ணுனி, தகஜெம்
கிரிகிட, தளங்கு, ததிங்கிணத்-தொங்கத் ததிங்கிணத் தோம்,

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

தஞ்சமேநீ ரென்றே, தொடருங்கு
வட்டை வெளியி னன்றே - கடையுக
மட்டும் நிறுநில் லென்றே - கொங்கே கமழ்
தூய துளசிக் கன்றே
மண்ணி னுமிழ்ந் ததனை, யுண்ணில் சுகம் பெறஅ
தன்னி லருளும் மென்றன், கண்ணிற் றிகழ் மணியே
தினமே நமைத் துதித்தல், மனதிற் கிருள் சிதைத்தல்
தினகர னிகர் சுத்த, வனமணிச் சுடரொத்த. (தேவரீர்)

௨. செய்யும் பாவச் சும்மை, தொய்யுமா றெடுத்தவிப்
பையல் பொற் பாத காட்சி, படைத்துக், குற்றந் தொடைத்து
உய்யுமா றருளுந்தே, னுண்டார், வண்டார்
தண்டார், திண்டோள், கொண்டார்
உய்யுமா றரு ளுந்தே, னுண்டார், வண்டார் - தாகச்செம்
உய்யுமா றரு ளுந்தேன், குவளையுண்
கந்தன் கபுர்மூன் வந்தே, பவளவாய்
விண்டன் றெழுப்புஞ் செந்தேன் - மொழிகொடு
கோதி லிறைவன் சந்தே,
என்று மிருகமத, மன்றல் கமழ இணை
றென்றின் வயினு மிழ்ந்தீர்
தென்றல் சுய குணத்தீர்
மிகுமா தவ முனைற்றும், நகுமெய் நபிகள் மற்றுங்
தொகுமூ தறிஞர் மெய்த்த, மகுமூ தெனை யிதத்த. (தேவரீர்)

௩. சந்தம் பன்னீர் சிந்திக், கந்தங் கமழுந் தூய
சுந்தர மாட மேவுந், துதித்தண் மக், காவுதித்த
சந்த னுடலி வெற்பே, மொய்ப்போ, துய்ப்போ
நைதிப்போ லைப்பா, தப்பர்
சந்த னுடலி வெற்பே, மொய்ப்போ, துய்ப்போ - தாகச்செம்
சந்த னுடலி வெற்பே, பரவும் விற்
கத்தை மதி மதர்ப்பே - றரவுடன்
கொத்த அப்துல்லா, பொற்பே - ரஞ்சித தி
ரேகானி யொக்கு, மற்பே

சூதா கடகெருவ, சோத கனை மறைவி
னேந்தா சருவவுயிர், தாதா புரந்து திருத்
தருமே தகைய சொர்க்கம், புகுமா றருள்க ஹக்கன்
றகுமத் ததிகந் தொக்க, அகும தெனுமென் னக்கத். (தேவரீர்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாம்பேரதி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

போது நான்காண்கி, வீடேறுதற் கப்பல்லனே
போதும் போது மையா.

அநுபல்லவி.

சேதாம்பற் றடஞ்சூழ், மதீனத் தண்ணலே நந்தம்
சித நளின மலரன்ன, பாத வுபயமொரு. (போது நான்)

சரணங்கள்.

௧. சிந்தனை சுதை மதியைப், பகிரும் பூதா
சித்தி புத்தம குண தீதநன் வீதா
சந்த வரும்வ ரோதயரின் மகா நாதா
சத்துவத் தனிவஸ்து வேதவி னோதா
தஞ்ச மிஞ்சுநுங், கஞ்சமெஞ் சரணே-முரணும்பவப்
புஞ்ச மெஞ்ச சரண் சரணெனக்
கெஞ்சு மெஞ்சுதி னெஞ்சு தேறவோர். (போது நான்)

௨. தண்ணம் மலர் விரலிற், றருமகு மூதே
சரத நன்னெறி யணுகா தக வாதே
பண்ணும் படி கடியு முதற்றிருத் தூதே
பத்திவிட் டொளிர் சொர்க்க வீதியின் பீதே
பஞ்சிதமழத, குஞ்சரம், மிசையே - இசைசேரிரு
கொஞ்சு மஞ்சுக, விஞ்சொல் ரஞ்சித
மிஞ்சும் வஞ்சியோ, டுஞ்செல் கோவொரு. (போது நான்)

௩. கொங்குண் டளிபயிலும் பொழில்மக்க வூரா
கோதில் லப்துல்லாமக ராஜகு மாரா
அங்கண் படிக்கட் டேழு முருவுபெற் றூரா
சத்தவித் திருமத்தண் பாதசிங் காரா
அண்டி ரண்டுதால், தொண்டுவண் டிடியே - டசழ்வோய்நிறை
கின்ற வண்டச்சங் தெண்டு தொண்டர்க
என்று தென்றிகழ், கின்ற தாளொரு. (போது நான்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

திரு வதிந்த வாச நாண்மலர்ச் சீர்பாதங்
தேடு தையாவென் மனமே - தங் தாளும், நாளுந்
தேடு தையா வென் மனமே.

அநுபல்லவி

கரு வதிர்ந்த மையுலாஞ் சோலை மதினு வாழ்
காட்சி நாயகா, மோட்சங் கோட னாக்குஞ்
சாரி கமபதநி, தாரி தகுததகு, தாங்கு, தகுதகுண
தீங்கு திகுதகுண, தகுத்த தகுத்த தகு, திகுத்த திகுத்ததிகு
தத்தளங்க தக, தரிகிட தோம்தாம். (திருவதிந்த)

சரணங்கள்.

௧. சதைபின்னைவத் தட்ட நஞ்சைத் துய்நாதரே - பாய்மாத்
தாண்மீ திட்டத் திறைஞ்ச மெய்வேதரே - ஒழுகுஞ்
சுதைவிற் கட்டுத் திங்க ளழை நீதரே - போங்க
சோதிவிண் வட்டத் தெய்தச் செய் போதரே - அடியோர்
கடைநா ளதோகதிபு, காதிரட்சித் தெடுத்தா
ளுடைநான வாசமேனி, நீ ரொய்யாரதை யாளா

வோங்கு திரை யுகதி, யாங்கற் பிரமதலே
யோம்பு விதம் படிந்து, தாம்பிற் கிடந்து வள
வவவு மதிதவழு, சூவவு வரைப் பொதும்பி
னுற்ற வெற்றியபூ, பக்கர் சித்திக்"கெனு
முரவரி னிருவரு, ளடைகிடர், திலருகண்
ணுரவலர், பிரபல, வதீத காரண
வற்றெருழும்பன், மிகக்கடத் தேறநும் - சாரி. (திருவதிந்த)

௨. கடவுள் முத்தண்ணம் வெண்மைமுத் தானவா - வருங்
காபிர்கட் டேட்கத் தின்பொற்பொற் றுணவா - விளங்குந்
தடவிண்மண் மற்று வஸ்தின் வித்தானவா - தூய
சாதி குறைவிதில தத்தானவா - கமலக்
கழல்கல வாது வைப்பீர், காணரும்பொற் படிவாழ
கிழவிறும் பூதுடைய, நீண்மலர்ப் பெண் மாதே
நீகி யழல் வனச, வாவி மகர முகள்
நீடு மதகுருதி, போடு கயல் பழன
நிறைய மதுர முதள், துறை வஞ்சர தரையி
னிற்க வற்புதமு, ஞற்று சத்துவவின்
னிமிர்புகழ் நயிகள்கண், மணியெனு மிர்கமத
திலவொடு பொழியும வச்ர திரேகரே
னெற் களங்கப், பரகதி பெறநும் - சாரி. (திருவதிந்த)

௩. பாதவொப் பப்பண் சொல்லி வண்டாடலுங் - தோகைப்
பாரம் விட்டுப்பொன் மஞ்ஞை கண்டாடலும் - பொழில்வாய்
சிர கம்பஞ்செய்து மந்தி கொண்டாடலும் - வாளை
சீத குட்டக்கண் டுள்ளி விண்டாடலும் - உளஹூர்
மூதுமா மக்க வதீபா, மோனரப் துல்லா வருள்
மதுமாலே ராஜ ரேநே, மருமூதே நயினுரே
மாதர் திலதநுதல், சீத குமுத விதழ்
வானமுப் பழசுறைய, தேன்விட் டளேயு முதா

மதுர மொழி யமரர், மகளிருறை சுவன
மண்ட லத்தினொடு, தொண்டலக் காடர்
மடைபடி தவழுகுஞ், சரமிசை யிருமட
மயிலொடு பவனிபோம், சௌவுந்த ராதிபா
மட்டறுந்த பவத்தொகை கெடறும் - சாரி. (திருவதிந்த)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

உதித்த சுட ரதிற் றரணி வானும்
ஒளிர்வி சித்ர திரேகா.

அநுபல்லவி.

நிதித்தெண் பதத்துணை, கொண்டே, யன்றே, விண்டதிற்
பதிய மிதித்த கஞ்சப், பணியை னவிதைத்த - தரும்
பான்மா நவமுஸ்த, பாமா நிலமிசை
துதைதநி, யிருளது, சிதைதரக் குணநிசை. (உதித்த)

சரணங்கள்.

க. அத்த னித்தன்பரி, சத்த வஸ்தவன் மூன்றோ
டவிரொளிவெண் முத்தானவா
அழகொழுகும் " கலப மரகத மயில்வேச
மஃது படைத்த மானவா
சத்தவிண், மற்றதற் கப்பா லறுவில் ஹக்கன்
சமூக மிரவிற் போனவா
சகல தூதர்க் கிமாமாய், நின்றுந் தேவ னுஞற்றைந
தருணை நிகர்த்த தானவா
மத்தக ஜக்திரள்கள், மடிய வெய்து தத்திப்பாய்
வல்லியம் பொன்னடியை, வணங்கு முள்ளிற் றித்திப்பாய்
மாதவ நீடு முயர், பாதவ மோடும்
கஞ்சுவ்வதி னகம், னறநெ றென்ன வைப்புக்

கிடந்தாடப், பொதிரெறிப்பப் பொற்பூ
வானவட்க் கட்டே, திசை யுட்க
யானைகள் சப்தித்தே, கறை கக்க
வலிய சதுத்தள, முழுது மடிபட்ட
மூடி மகுடம், பொடி படவும், பதறினில்
வடவைவசி னடருசி, தடர்விய, நடர்விய
துரகத மதுகய, தணிபவ தணிவற. (உதித்த)

௨. இந்த னந்த விருள், நந்தவந் தலர் பொற்ரு
ளிணை பரவுமுல் வாசரே
எழில் குலவுந் தாள, வகடுறை சிறு இட்
மினிது புகழ்ப்ர காசரே
சொந்தநந் தாசர்பே தும்பே றெனவுதித்துச்
சொரியு மருள்விச வாசரே
சுவனம்பூ தலம்பாவு, நந்தாத தீப நிகர்ப்பச்
சுடரு மகுட ராஜரே
சுந்தங்க மழ்புயனு கதிர்செய், முத்ரைச் சுத்தத்தீர்
கற்பகத் திற்பொழியுங், கனக மழை யத்தத்தீர்
காமர நாதம், மிரும், தோமறு, சீதம்
உய்யப் படர்சோதி, மகுடமன்னர் துத்திப்
பனிந்தேத்து மடிக, ளுந்தம் வெற்றிப்
பாதுச வுக்ய, மோக்ச மளித்துப்
போதலர் சொர்க்கத், தேகொடு வுய்த்துப்
பலகிகு மத்தலை, தருளுக எனது
இருவிழி யிற்றிகழ், மணி யுத்தமஅதி,
பதியகு மதமுகம் மதுவெனும் நிதியதன்
பதுமமென், மதுவவிழ், புதுமல ர்துவிட. (உதித்த)

௩. வண்டு கிண்ட விதழ், விண்ட தன் டலை மத்கா
வள மதினநன் ஞதரே
வரைத் தடத்தின் பிணைத்தேக, ளபுதுல்லா துரையிர்கண்
மணியின் வயங்கு போதரே

 மதுரவாக்கிய கீர்த்தனா ரஞ்சிதம்.

குண்டலத் தாதரம், விண்டே கிறும் நில்லென்று
குவடானந்தப் பிர சூதரே
குடகம்பூர் தடநாட்டம், புத்தூரி னார மழைக்குங்
குதறத் துடைத்தென் னீதரே
பண்டாதிசுந் தாமாய்ப், பதுமகன் கையுந் தந்தீர்
பண்ணவர்க் கன்றொடிந்த, பசிய சதனந் தந்தீர்
பாதக சூன்கொடுந், தோக நாதன்
பொங்கற் கவின் விளைப் பகடு தத்தும் சந்தத்
தடஞ்சூழு மதுர மொப்ப வைத்த
காலை யழற்றித், திரேகம் வெதுப்பப்
பாலை வனத்திற், றேனினிவிப்பக்
கடியெழ நற்றுணர், பலது மலர்தர
நதியரு ளித்துதி, விலை கொற்றவ வதி
கடலெல்லை மரசதி, மிடனுடை சிரசணி
கதிர்நனி திகழ்பசு, நிதிமணி முடியென. (உதித்த)

கீர்த்தநம்-இ-ம்-அடாணா-ரூபக தாளம்.

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-அடாணா-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

மாதே யெந்தன் காதலது சொல்லெடி - நல்ல
வம்பூர் மலர்ப்பாத, தம்ப மதிற்கொண்ட
மாதே யெந்தன் காதலது சொல்லெடி.

அநுபல்லவி.

வேதாவி நோதநி பராம் பொற்பிரபை
விந்தைத் தடமக்க, நந்தந் துறைக்கேபோய், (மாதே)

சரணங்கள்.

௧. சீத விரியல்கஸ் தூரி கலந்ததி ரேக வாகராம் - ஒரு
ஆதிக் தப்புள்ளத யாதுமற் பூதத்தட் டாங்க யோகராம் - அந்தப்
போதிய தண்டா வளர்த்த சுவனத்துப்
போச ரெங்கும்பிர, காசர் சமுகத்தில்
மோதி யுள்ளேயடங் காதத்துதே - யதி
மோகப யோததி, தோகையே ரேர்சித்ர. (மாதே)

௨. நம்பு மடியவர், துன்புந் துடைத்தெறி நான்மலர்ப் பாதராந் - திறி
யம்பொன் புவனத்துக், கும்பம் ரத்னத் தீபமாகும் ரீதராம் - உயர்
உம்பர்கு லாதிப, தெம்பெங்கும் நாளுநிந்
தரவர் நீண்முதிர், குரவரென் றோதும்
வம்பவிழ் திண்புய, ரம்பரென்றே வென்றன்
வாட்டங் கண்டேமகிழ், பூட்டுவோர் மாட்டுற்று. (மாதே)

௩. வண்டல் கிளர் தடந்தோறும் பகட்டு;
வரால்குதி போடலும் - செழுந்
தொண்டல் தவழ்பொழி, லண்டை மஞ்ஞைகளி
கூத்துநின் றாடலும் - உள்
ரண்ட ருலகிற்சி றந்த மதீனவர்,
முறுஷ லாவிய சிரத ராபதி
வண்டர்கை கூப்பிம, ருண்டிறைஞ் சபுதுல்லா
விரகா யிருளுமநம், தாஹரவுக் கேகிரீ. (மாதே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம் - ௫ - ம் - ஆனந்த பைரவி - ஏக தாளம்.

பல்லவி.

பயிலே யெந்த வேளையு மாவி
னைய லாமோ, துய்ய மாதவா பதம் நாடி, வாடி.

அநுபல்லவி.

பயில் குடவளை பசந்த, பணை மக்கா நன் னகர்வா
முயில் சேர்தண் சந்தநகை, மகிலாண்டஜு பீர்லராமீ

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

ஆரமுத நனையா, ருறுதி, மொழியா
ரழகொழுகு சுத்தம்
ஆரமுத நனையார், சரண வுழைபோய்
விரகமது மொழிவா, யழகொழுகும்
சிந்த்ர நுதலாய், உறுதி, மொழியா, யழ்கொழுகு சுத்தம்
ஆரமுத நனையார் - சரண வுழைபோய்
விரகமது மொழிவா யழகொழுகுந்
தாகிகிகரி, கிகிச, வல்லாச, கமப, சல்லாச கோதை. (மயி)

௨. குயினிழல் குலவு சார்ந்த, குண விஸ்தார ரருளுங்
கயிலாசெழின் சந்தடாவி, கமழோங்க லமேதயா
காதல் நறை விடுவோர், கருணை பகர்வாய்
கலை திகழு மிக்கோர்
காதல் நறை விடுவோர், சரத ரவர்பால்
சமைய மிது மடவார்கலை திகழு மெந்த னகமே
கருணை பகர்வாய், கலைதிகழு மிக்கோர்
காதல் நறை விடுவோர், சரத ரவர்பாற்
சமையமிது மடவார் கலை திகழும்
தாகிகிகரி, கிகிச, வல்லாச கமப, சல்லாச கோதை. (மயி)

௩. வெயில்விடு தரளச் சுதை, விளங்கு மாட மதினை
வயின்வா ழப்துல்லா வென்னும் வரநின்ற மகுழு தராம்
மாக நகை யுளரே, பழமை மறையாய், நிறைசெழுமு துங்க
மாக நகை யுளரே, அடிகள் நனிபா லறைதியென
துள்மால், நிறைசெழுமு கும்பஸ் தனதே
பழமை மறையாய், நிறை செழுமுதுங்க
மாக நகை யுளரே - அடிகள் நனிபா
லறைதி யென துள்மால், நிறை செழுமு
தாகிகி கரி, கிகிச, வல்லாச கமப, சல்லாச கோதை. (மயி)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

இந்தப் புவியி லேயோ நம்பையல்யா னேழை
யுய்யத் தாரீரோ
என்றுங் குலவும்புது, மன்றல் விகசித பூந்தானே

அநுபல்லவி.

எந்தாய் நிமல, அமல சுநந்தேகா
இறை தூதரி னுபய கண்மணித் தாஹரா
இப்படி தோயாப், பொறப்படி நேயா
இருதய மரையலர், தாசுய பருதியி
னெங்கணும் நகுஞ்சுட, ரேகடல் சூழும். (இந்தப் புவி)

சரணங்கள்.

௧. சுந்தர மடவிய, ரைந்துவர் துவரிதழ் வாயார்
கெடு வாடை நீவுஞ்
சுடர்விடு தரளவெண், மூறுவல்க ணிலவுமிழ்
சுருதியி னமுதொழு, குருதியின் குமுதவாய்
கொடுசுவைத் திடுநறு, மடுசுவைத் தசையினிற்
கொங்கவிழ் பங்கய, மாமுக சோம
சுந்தர மடவிய, ரைந்துவர், துவரிதழ் வாயார்
கெடு வாடை நீவுந்
தூயவா பவகயிருட், டோயா விதக், கடிந்ததே யாவிளஞ்
சந்திர னனையவ சொந்தநும், மடியர்ச காயா
திலெ சாத ரூபந்
தானுக நகச்செய்பு, மாநாய கற்றல்கரு தாயா - தர
சுந்த யுந்த நந்த, விந்தை, சந்ததம் புரிந்த
மைந்த னர்ந்து, வந்து கந்து, கந்தடர்ந்தி டந்த மந்தித்
தாணையுள கர்த்தர்க, ளேணையுளர் மெய்க்கவுஞ்
சுதநெறி நடவிய, விதநகு சுடர் மேரர்
அந்தர வசுணவ, சுந்தரைக் கோர
ரரசென வருபகு, மூதெம தாதா. (இந்தப்புவி)

௨. முத்திரை யிலகுவி, சித்திர முளவிசு வாசா
தடவா னளாய
முகடுடை வயின்வட, விகடதன் மதிதவழ்
முகுகவிழ் வரையெனு, மிருகவி னுமிழ்புய
வகடதிற் புகைநிறைந், திகழ்புர விடுகரு
வளவ்தி குளகொளி, காலதி பார
முத்திரை யிலகுவி, சித்திர முளவிசு வாசா
தடவா னளாய
மொய்ம்புடை யுருகுதெனு, மைம்பு தரவேவநின்ற நேசா - ஒரு
புத்திர னுடலழு, கைத்தரத் தடவுமுல்லாசா
அடுபாகு தேறல்
போலால மருளுநங்கை, மாலாற் றருமமக ராஜா - மிகு
சுத்தரத்தி, னத்தெனத்தொ, டுய்த்தபைத்தி தொட்டி னத்தாக்
கைத்துவைத்த புத்தமித்த, னத்த னித்தன் வஸ்தொருத்தன்
தாதவெனத்துத, ராதரம் விளக்கும்வெண்
டுதிதிகழ் பாவிவின், பதிநிலவிய நாதா
குத்திரை குவடடி, வைத்தன பாதா
குடதின்ச புகுஞ்சுடர், மீட்டநன் னீதா. (இந்தப்புவி)

௩. கற்குவ டஃதினுந் திக்கிழர் நதிகடக் தேகா
நவநீத நாதா
கடல்புடை படுமிகு, மிடறுடை புடவியின்
கதிர்நனி மதியினுந், துதிநனி நவநக
மிடர்படு மடவிகள, புடவிய - தடவரை
மிசைபின்று விசைகொண்டு, போந்தவ - பாரக்
கற்குவ டஃதினுந், திக்கிழர் நதிடக் தேகா
நவநீத நாதா
காதகக் கொடுவரி பாதாம் புயம்பணிவி யேகா - திருச்
சொர்க்கவண் பதிபுரை, மக்நன் னகர்வளர் யோகா
அதி சூரான
தோமா சகனு மப்புல்லா, மாதவ ருதவும் வாகா - செழும்,
விற்கிளைத்த, முத்தயிர்த்த, நத்த னித்தன் மொய்த்திறைத்த,
பைத்தடத்த கட்டிலிட்ட, வத்திரத்தின் சப்த

வேலையமுதிற் புனல், சால வழைத் தருளும்
விரைகமழ் மிர்கமத, புரையகல் முஸ்தபாவே
சற்குண மிறும்பெண கற்பக காவே
தகுதியி னெவருமொவ், வாதகு லாவே. (இந்தப்புவி)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ௰ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பாத வன்னச் சீத தாமரைதந் தாட்கொளும்
பாத வன்னச் சீத தாமரை.

அநுபல்லவி.

தாதுபொன் ரூபவண், டாடிச் சொரிபொதும்பர்
தடமொய்மதீ ஞுமன்னே, யடிமை தனக்கிப் போதே. (பாத)

சரணங்கள்.

௧. சாந்த குண நீதத்தீர், தேர்ந்த மறைமெய் போதத்தீர்
சங்கைபிர சாதத்தீர், தங்கரவ நீதத்தீர்
தோய்ந்த மிர்கமத சோதிமெய் நாத நிதந்
இடர்பெரும் பவமற்று, மிடர் துடைக்குமசுத்த. (பாத)

௨. காலையிளஞ் சோதியே, பாலயி லறல் மீதியே
கங்கையி னருளா தியே, யெங்கணுமிக மோதியே
மால்தன் வருடமெட்டு, நாள்தவ மாந்தர் தொட்டு
வருதுயர் தடியவு, மருள்புரி பவநும்பொற். (பாத)

௩. எங்கும் திகழ்பொன் மோரா, கொங்கெழுஞ்ஜெய தாரா
அங்கண் மக்கமு தாரா, அப்துல்லா மன்று மாரா
திங்களிற் பூத்த போரா, சிதந் தவழ்சிர சேரா
திருமகு மூதேவன்னை, தருவைப் பழிக்குங் கோவே. (பாத)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

சுந்தர சொரூபா - இளஞ் சோதி, செய்யு மாதி மிக
மோதி யிருள், காதுப்பிறங்கிய - சுந்தர சொரூபா.

அநுபல்லவி.

வந்தன விநோதா - பொருள்
வளமுதிர் சாதமொன் மறைமுழு துணர்பவர்
மமதையி லமலவு; ளெம தையரே
மாமேக நற்கவிகை யூடுலக மோம்பிய
நாமோதய தமமு மான்மதமு லாவிய. (சுந்தர)

சரணங்கள்.

௧. தண்ண மதிபரவப் - பிர
சங்க, ஜய சிங்க, மெனும், புங்க மூடை, யெங்கள்குலநிதி
வண்ண மயில்ஹலிமா - தரு
வாகை, யிடு ஞகை, முலைப் பாகை, மிக
வோகை, யொடுபரு
கண்ண லருங் கனிநே - தயை
யாளா, திரடோளா, மலர்த் தாளா, திகழ்
வாளா, பகைதங்
கெண்ண மதற் கடங்கா - குள
கெங்குவிட்டு வீசிய, கொங்கு மட்டு வார்பொழி
லின்ப சொர்க்க மீதுவெண், கிம்புரிக்கொம் பாம்பலி
னிந்துறழ் நுதலனுபய, பைங்தொடி யுடனுலவி
யிங்கிதமொ டுஞ்சுக மணம்புரிதருந் - துரை
யென்னுய காகவினர், பன்னுள் புகழ் புகழின்
பொன்னாரம் பூண்சருவ, மன்னர்சி ரோமணியே. (சுந்தர)

௨. வண்டு துதை குழலாள் - முதிர்
மஞ்சை முடி, தெஞ்சை முக, மின்செய் நிடு
நஞ்சை யமுதுசெய்
தண்டான மணியே - ஜய
தாரா, வுபகாரா, மகமேரா அதி
பர்ர, முத்திரையும்

புண்டரிகமொடுபே - சிய
பேர்சா வீசு, வாசா மறை, நேசா பிர, காசா எவ்விடத்து
மண்டூர் குலதிலக - ஞதி
யட்டதிக்கு மோதிவின், மட்டுமெட்டி யூடுலர்
அற்புதத் தடாகமுஞ், சிற்குணக் கோலாக்ல
அஞ்சிகர ருங்குதலே, ரஞ்சிதமு ருங்கிழவி
யம்பகமுஞ் சந்ததிய, ருங்கர மூமே, பொருத்
தம்போருகவதன, ம்போக மேசுவன
சம்போக கோமளவி, ளம்போர்ம தாசலமே. (சுந்தர)

௩. அங்க ணில வலயா - மிசை
யந்த மதில், வந்த குபிர், நந்தசுடர், தந்த தினகரா
வெங்கண் சுறவுகளுக் - தட
வேலே யது, போலேயறல், பாலே வயினேனு மிடவனேர்
துங்க வரமுடையாய் - இறை
தூதா நவ, நீதா உயிர், தாதா சதுவேதா, வளமலிந்
திங்களது தவழும், மிகு
சித்திரப்ர வாள பொற், கொப்பு வைத்த சாளர
செச்சலிப்ப ராபரி, குப்பரிக்கை மேடையின்
தென்றலிளங் கன்றுலவு, தண்டலேவ ளங்களுமா
செம்பொன் னுலகம்பொருமக், கந்தனிபு ரந்தருளுஞ்
சிங்கார மூதறிவின், மங்கா மணிவிளக்கே
கொங்கா ரபுதல்லாபெ, ருங்கார்மு கமமதுவே. (சுந்தர)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-ஒரடி-இ-ம-கமாஸ்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

வேதா திபா தாதவிழ போ, தொவ்வாதா தாட்செவ்
வியவேட்டு சிதம்வா டுவேனே.

அநுபல்லவி.

மாதங்காம கோசவுந்த்ரா, மதீன நாதவே கோவே
யாதார மேசெய்தேவே, யாள் மூஸ்த பாவே

சாதாப்பம தப்பமா, கெரி மகசரி ரிக்கரி சாரிமகம, பதசரி
பாநிதப்பம, பதுதஸ்ஸ, தப்பமபா, மீகரிகாரி, கெரிமா பதப்பா
மபதசா, சரிகரி சஸ்ஸாநி, தப்பம,
பநிதா பப்பம கசா, ரீமபத. (வேதா)

சரணங்கள்.

௧. சந்தோய்மா மயாசயா வாசம்
பமா, கெரி மகரிசா ரீம, சந்தோய் மாமயா சயாவாசந்
தாதாநி, தப்பப்பா, மகரி மகரிகா
சரிம காப்பமா, தப்பா தசத, சந் தோய்மா மயாசயா வாசம்

சதநகு பதகெதி தொழுதெழக், கண்டவனுகுல
ததிகதி, திவ்விய, வியனு,
சமரகே, சரியஜே, தனசமுத்ரா
ததவா, மதவா, ரணமா னமதவா சந் தோய்மா மயாசயாவாசம்

மப்ப. தனித, தப்பப்ப, மகரிம, கக்கரிக்க
சரிமகம, கரிக்க சரிகரீ ரிக்கரிசா, ரிமக்கசா, ரிபமகசா
ரிமக்கா, மப்பமா பதப்பா தசத, சந் தோய்மாமயாசயாவாசம்

சந்த்ர னெழில் மிருது நகம சிலசமை குலதிலனா
முகலழில்தா வெயின், விற்ரூச நன்னுருள்ளவ
பின்னேனுங்கு பப் மூகெள, டக்கோரத் தெவ்விருள்க பாசலமே
சலசலோ சநக தத்த வல்ல நகா,

யுதம தன்னப் பதனி வன்ன வேல்வலா
அபுதுல்லா தன் வரசு புத்திரராயரீ
செம்மல்நம்மு கம்மதென்னுக்
தென்னருத, சொன்னமேயி - சந்தோய் மாமயா சயாவாசம்

சாசநிதனி, தப்ப தப்ப, மப்பமகம, கரிகெரிசா
சரிரிம, மப்பபத, பப்பாம கெரிகச ரிம்மா, கமப்பமா
தப்பாநித தப்பம பாநித தப்பா
மப்பம காரி மகரீசா சாகிமகா

சரிம, காமகம. பப்பாநித, தப்பமா
பதச்சாரீ ரிமகெக்கரி சானி தப்பம
பாநி தத, பப்பமக, ரிக்கெரிச, ரீமபத - சந்தோய் மாமயாசுயா
சாதாப்பம தப்பமா, கெரிமகசரி, ரிக்கரிசா, ரிமகம பதச்சரி.
சாத ங்விர் சனவிநோத நகட, நாதவன காதர்த்தி ருதனிவர்
சௌச சோப கதியிற் புகத் தனியனுங்
கனி யருள்சேர் போத. (வேதா)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-ஜோடி-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மதர் முகின் மானுந் தாதா-ஆ-ஆ-ஆ
விநோத மாதவா மததா தார மபா.

அநுபல்லவி.

நிதகர்ச்சிறை செஞ்சார ஜனீர்
கிலவரால் குதி காகி றார்
விபந்திதில் சுத்த தாணுவே
நிதா காதா இறும் பூதா
நேத்தி ரத்திரத் துணையெனு மறைத் துணரினோர்
பூக்துத் தினமருள் நகா நாத
கிற்குணசே தனகுரு வேபன்
னார்க ஞம்வப்பூப், குளம கோதையபே பொழிபொன்மழை
பர்தபமகரிகா, மப்பாம கெரிசா
நீபதனி; சரிகமபர் மகரிசா, சரிகமபா
கெமபதநிசா, தப்பமபா, மகரிசா, நீபதனி (மதர்முகின்)

சரணங்கள்.

௧. தந்தாள் பியா தாண்மா-பாதோ சமை-தந்தாள்
காசனுன் மோட்ச மாராயந் தனக்கார - தந்தாள்
பாதமா பகாமா ரீக்க சாரீகம - தந்தாள்
தன் விற்றதும்பு மூடு, விண்விட்டிரு டெமித்து
மண்ணின் னகவே யழை, யுண்ணிறை ஞாபக-தந்தாள்

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

பாந்தப், பமபகம, பாம கெரிசகித பாம்
தநிசரி கமப்பாம் சா தப்பம கம-தந்தாள்

தாரார், புஜபலமெய்ச், சாரார்,தனியி லசை, தீரா
வுளத்தி னுப சாரா - வுடறணிந்த ஏரா
வுறுப்பி னன்பின் சேரா - மயிற்சிறந்த சீரா

நவிகண் மனம் பாரா, நாகொலி பேரா » தந்தாள்
தாப்பா, மப்ப கமப்ப, தாப்பம்மகரி சநி, தாப்பம்
மகமபம, தாப்பம் - சாநி தப்பம, தாப்பம்

சரிக்க சநி, தாப்பம் பதரிசனி, தாப்பம்
சாநி தப்பம, தாப்பம், மகரிகம » தந்தாள்

காதன் மகவென் பித, ரங்கத்தி லுலவ
கைப் பங்கசம், பத்தும் அசாக் கொடிபு

டெய்ப்பூப்ப தத்தாதா, நின்னீ நிர் விசு வாசா
மூர்ச்சின் கட்கே தரு மோட்சணம்

கமல்கமை சுகூ ணமே மிருதயா புநித கட்பகா சுபமதுரித
நட் பொற்புவிட, பொற்பசும துஸ்ஸா கிபென் அக்கமன்னீர்
காருந் தாரு மென தப்பூ நிகர்த்த, பற்பவ மற - தந்தாள்

சாரி சநிதசநி, தப்பம கமபா, தப்பம், சநிதப்பம், ச்மாபதனி
பப்பாப்ப, தத்தாத, நின்னீனி, ஸஸ்ஸ சா, ரிர்ரீரி, கெக்கா

சநி சாநிதா, நிதக்கரி சநி, சரீசனி தப்பம்
கனீ தப்பம கா, மப்பாம கெரிசா
நிசக்க ரீம, கெப்பமத, பஸ்ஸநிரி, சக்கரிக்க
சாரி நிரி, சனிதப்ப, மா தப்பம, கெரிகம. (மத்ர் மூகின்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

வனசப் பாதமலர் துதியா தவர்
வாய்க் கென்ன வாய்கள் மாதே.

அநுபல்லவி.

கனசம் பத்துள தாயகர் - இறை
வடபீயா கியவெங்கள் நாயகர் சீத. (வனசப்)

சரணங்கள்.

௧. சய குணமே தகு போதியா - மிறை
தூதர்கள் யாவர்க்கு மாதியா - மில
வியபாரி பூரண சோதியா - முறை
விடுசத காலமு மாதியா - மெமர்

துயர்க டடிமகு மூதர் - மிகுபதி
சுத்த தத்வபிர சாதர் - அதிதவ
மூயலு மதுரித வேதர் - தருநனி
மோட்ச மீர்ம்கபி காத ரிருதிரு. (வனசப்)

௨. படி தொடார மலர்ப் பாதராம் - சுர
பாலையில் நீரழை நீதராம் - திகழ்
முடி யிடை நாள் விப ரீதராம் - மறை
முதற்கிரு பாகர தூதராம் - உய

ரடிகள் மிர்கமத வாசர் - ககன்மூத
லட்ட கோணம் பிர காசர் - மரகத
வடி வமைபு மயில் வேஷர் - சுவனநல்
வாழ் வருளு மக ராஜ ரிருதிரு. (வனசப்)

௩. பொறி குயிறேழ் வித ராகமே - பயில்
பூம்பொழில் சிதத டாகமே - குடை
செறி நிழல்கால் சொர்க்க லோகமே - நகர்ச்
சீர் மதிளுவிற்றி ரேகமே - கதி

செறி யமுதகுண சீலர் - அப்துல்லா
எங்கண்மன் னருளிய பாலர் - பகையருட்
செறியும் விஷயவடி வேலர் - எவையினுஞ்
சேம மாமனு குல ரிருதிரு. (வனசப்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

கருதிநா னிதமு முறைவ தல்லாது
கன்னில் வெண்ணிலாக் காய்வ தெப்போது
கருதிநா னிதமு முறைவ தல்லாது.

அநுபல்லவி.

எருதோ தரையே சித்ர மெனமீண்ட
திருதி நாயகர்பொற் றிவ்விய சீர்பாதம். (கருதி

சரணங்கள்.

க. வாதை மிகுந்த சுரம் நீக்கும்ப்ர சாதர்
வதன சந்த்ரோதய சுந்தர நாதர்
பூதலம் ரட்சிக்குஞ் சுத்தாங்க வநீதர்
புலியா யன்னை யுதரம்விட் டேயுகள் நீதர்

சாதுரிய ரபுல் மஜூசின் வேகந
தழல்கால் வீசு சண்ட மாருத மாக
மோதி யெழு மூரண் ஜின்கொடு போனகை
முறிந்த அன்று டனையருள் காரணர்

பாத வனச கமுந் துணர் கண்டுடன்
படிந்து சூழ்வினை, கடிந்து கதிபெறக். (கருதி)

உ. நாகம் புகழ்ந்து களி கூர்ந் தேகுமுல் லாசர்
கயிவாய் நீரேற் தரந் துய்விசு வாசர்
தேக சுகந் தத்தி யொட்டா தவ ராஜர்
கினையோ டண்ட கோளக மெங்கும்பிர காசர்

யாகௌ துல் லகுலம் மேயெனச் சீமான்
இசை நாமோதய போதனர் கோமான்
மாக மெழு நிறை திங்களின் வாண்முக
மணந்தசந் தர்டவி வரை தோளினை

ஆக மினி ர்மழகும் மபயம் மென
அடைந்த பேர் துயர், தடிந்த சரணமும் (கருதி)

ந. வேத முழங்கும்பகு தாதாள் சிங்காரர்
வேதா ருதே யெவர்க் கும்முய காரர்

சாதபூ சாலி கருள் போதகு மாரர்
தரும் பாஜல்-அஷ-ஹறபு லென்றே தொய் யாரர்
மூதறிஞ ரபுல் மஆலியின் வாடி
முகிழ் முகாம் புயபொற், போனக நாடி
போத கருணை புரிந்த வரேர்ரதுயர்
புகழ்ந்த தென்னுண் மலரடி பாவலர்
காத லதின் வனங், கைதரு மேகடி
கமழ்ந்த நாயகர், சிறந்த தெரிசனே. (கருதி)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மொய்யா ராய் மலர்ச் சரண் டந்தா லெய்து
மோட்ச, மோட்ச மையா.

அநுபல்லவி.

மையே நிழற்ற, வையம் புரந் தாளும்
மங்காத சுடரெனு, மெங்காதல் துரையே. (மொய்யா)

சரணங்கள்.

க. இஷ்ட மாமறிமெய், வெம்பி வருத்த மிகப்
பட்ட மாணுட னிணங்கே நின்றங் குய்ய
விட்ட வணம்புமெம், மோதவப் பொருளோ
அருளே, தெருளே வான்

மட்டடங் காமை பெய்தி தனைமா சிருடுப்ப
மதியினை முரண்பார், பொதியபு குபைசிற்போய்
அட்டதிசை யுள்ளோர் பல்லரு மேவி மொய்ப்ப
அழைத்தற் புதந்தனைப்ப, வினைத்தோரே பண்ணினசப்ப.(மொ)

உ. செந்தமி ழுமிழ்கள் புண்டரீ கத்தொடரி
வந்து போற்றியே யடிமீ துற்றிறைஞ்சும்
சந்தன வெற்பெனும் வாருள நிதியே
மதியே, கெதியே மா

சுந்தர மாமிருக மதமார் திரேகத்தின்
திடரே கிடந்தரு, மடராத பொதினத்திற்
சொந்தப் பிரபல மன்னே புலோக புற்றிற்
சுகிக்குங் கொடியேன்குற்ற, துகைப்பாலி யென்சிரத்தி.(மொய்)

௫. சொர்க்க நேர் வளமை தங்கி விளங்குந் திரு
மக்க மாநகரந் தனில்வா ழ்புதுல்லா
தக்க மகன்சு புத்ர சோதிசெய் மணியே
யணியே, பிணியேவும்

ஹக்கன்ற சூலெனவே யடிதோத் திரஞ் செய்யும்
கனமுறு மகுமூ தெனும்கா மோதய னெய்யும்
அக்கத் திடனுறப் புண்ட முதிய கையும்
அமைக்கும் நவமிகுத்த, கமைக்கோவே கன்னுண் டெய்யும். ()

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புந்நாக வராளி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தரவேண்டும் பொற்சீர் பாதந்
தரிற் சிறக்குமுட் போதம் - நிதந்
தர வேண்டும்.

சரணநு பல்லவி.

௧. பரிமளப் பொங்கற், றங்க பகுதாதி நாயகா
பழமறை தாய் வயிற்றின் பாலுறைந்த ஞானடாகா
பாவலர் தண்டா வளமே, பனிப்படா மா தாளமே
பாழி மொய்ம்புடை பதிக டாட்சய
பாத மாம்புடையோய் - கொடையோய் - திரு
வேதமா தவத்தோய் - நவத்தோய் நிதம். (தரவேண்டும்)

௨. உறையும் நிறைமொய் மாதா - வுதரப் பீட மீதுறைத்
தழுவையாய்ப் பாய்ந்துகடிந், துள்ளுறைந்த வோர்பதகா
யோர்க்குதா டாண்மை புடையோய்
உண்மைவே திாந்த நடையோய்

வாழ்விதிக் கனவு காட்டிடு
போதுமோங் கருளே, தெருளே யிறை
நேயமே நிமலா, அமலா நிதந். (தாவேண்டும்)

௩. சுகிர்த வொலிஹும் மாதாற், சுடர் பூண்கைச் சூகைவடுத்
துடைத்த சந்த்ரோதய, சுமுகமெழுந்தே செங்லிடு
சோதிவாய் கண்டே நறைநீர், துய்த்திட்டீ ரேழு மூறைநீர்
தோள் குவட்டிடை, துறவர் தாங்கிய
தூய தாள்பதியே, நிதியே சுய
சாதி மாமணியே, யணியே நிதம். (தாவேண்டும்)

௪. தாது சொரியு மலர்த் தண்டலை ஐயிலா னுதா
தாத்தபூ சாலிகருள், சையி தப்துல் காதிர் நீதா
சாதரே வம், போதத்திரு, தாயராம் பாத்தி மத்திரு
தாம கண்மணி, சுபுத்திர ராயெமைத்
தாங்குதா யகமே, நிகமே புக
ழோங்குதீ பிகையே, நகையே நிதந். (தாவேண்டும்)

முற்றிற்று.

தைக்கா
ஹலறத் துமகெமுலி யுல்லா சாகி பவர்கள்
இளய குமாரர்
ஹலறத்து-முகியித்தீன் சாகிபு லெப்பை
ஆலி மவர்கள் பாடிய பதங்கள்.

கீர்த்தனம்-௩-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

அகந்தனிற் றின மெண்ணிய ஆசையை
ஆறிவா ரன்னமே - என்னாசையை
ஆறிவா ரன்னமே,

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

அநுபல்லவி.

சுகந்தருஞ் சுத்தப் புனலைச், சுரந் தனிற் றத்திப் பெருகத்
தூய காரண மேபுரிவோர் - நவ
நாயகம்மகு, மூதரல் லாவென. (தகந்தனில்)

சரணங்கள்.

௧. வானகத்தின் விண்ணவர்கோன்
வடிவொடு புரவியின், படியொட நடைசெய்யு
மானமுற்ற நவ தேர் - பகைக்குபிரைத்
தீனில்நத்த வரும் வேதர் - சகிகிகர்க்கும்
ஆனனத் தயரும் நாதர் - தடம் புவிதோ
யரிலத்தின் றரி பாதர் - பெருந்
தானை முற்றும் முறியமண், டாமெடுத் தங்கெறியக்கண்
டாக்கவே யுயிர், போக்கவே மிக
ஆக்ரமஞ் செயும், பாக்யரல் லாவென. (தகந்தனில்)

௨. கார்முகிற் கவிகை யிடக்
கரதல மிசையொரு, சரனுரை தரவருங்
காரணக் கடவுள் நயினார் - கஸ்தூரி கமழ்
பூரணக் கதிரின் மெய்யினர் - ஷபாஅத் தருள்
சீரணிக் கொடையின் கையினர் - புறாக்கா னெனும்
ஆரணக் கலைக்கங் கையினர் - வெள்ளை
வாரணக் கரி யுகைக்குந், தாரணிப் புயந் தழைக்கும்
வாக ராகிய, தேகவ ஜீகர,
நாக லோகவி, பேகரல் லாவென. (தகந்தனில்)

௩. கோல நவ்வி பின் றொடர்ந்தே
குதிகொளும் நதிசெல, வதிஜய மிதுவென
ஆலமுற்றும் போற்றிடவே - நாரைக்கரை
பாலனைத்துஞ் சேர்த்திடவே - ஜயமா மனு
கூலவெற்றி தோற்றிடவே - யடை பொருமக்
கால முற்றி யார்த் திடவே - குண
சீலமுற்று மாதிதிசெங், கோல்செலுத்தும் பூபதியாம்
செம்மலெல் லோர்க்குமு, தன்மைய தானவர்
மும்மறை தேருமு, ஸம்மி லல்லாவென. (தகந்தனில்)

௪. பொன்னகர்க் குயர்ந்த பதி
புகழ்மிகு க்கனர்கள், புருமகி தலமெனும்
நன்னகர்மக் காவின் வாசர் - குறைவிக் கிளை
தன்னில்வரு மெய்ப்பிர காசர் - துரை யப்துல்லா
மன்னவர்க் குவந்த நேசர் - ஆமினு வென்னு
மின்னகங் குளிர்ந்த ராஜர் - ஒரு
குன்னெனுஞ் சொல் லாலெவையு
முன்னமை வல்லோன்மு னெந்தன்
குத்த மானதெல்லாம்பொறுத் தாளு நல்
முஸ்தபாமகு மூதரல் லாலெனை. (ககந்தனில்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம-நீலாம்புரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

நபியே யென்றன் பாவந் தீர்த்தே
நஜமருள்நன், னிலமை சேர்த்தே
நவியா தெனை யாளு மையா.

அநுபல்லவி.

நவியேகும் நதியிற் சென்றே
கடக்க வுடன்கரை, கடக்கும்
நவமே பெருகிய ஹாமீமே. (நபியே)

சரணங்கள்.

௧. கருணை மருக ரவிக்காய், அருணை னெழுந் தருளச் செய்தே
கதியுதவு கார ணீகா - உங்கள்
சரண மென்னுந் தாமரைப்பூக், கரியர் நடைபுரியச் சாய்கை
தாணியிற் றேற்றுத தேகா - ஒரு
கப்பல்முன் னீருற, அற்புத நட்பினீர்
காண வச்ச மகற்றிக்
கடுவிட மடருட விடர் தடிந் திடவெரு
காத லேந்திடு முதுா பாந்தழின்

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

கல்பிலினி லுறகாடி - வரும்
நல்வழி யிது கூடி
கடிந்த பகையர்க, ளிடைந்து மறுகிட
வடர்ந்த தலைமையன், படிந்து புவியினுள்
கான்முதல் வாம்பரி, யானது மேயுறத்
தான்மதி போயினி, யான்செய்வ தேதெனக்
கத்திக் கழலைய, கற்றிக் கொளகங
கத்திற் படியுல, கத்திற் புகவருள்
காரணத்திற் பூரணத்தைப், பாரினுற்றுத் தேறவித்தந்
தனலைத்தணி நற், புனலொப் பெனவக்
தண்மூற்றிடு புற் குபிரற் றிடச்செய். (கபிலே

௨. சிரஷது சாரப் பாதாளஞ்
செரும நீட்டும், பெருமைத் தாளா
திடனு யங்க ணடைசெய் கோவே - இறை
பிரிச மாய் வர மருளப் பெரியோர் மூசா வுரையது போற்
பெற்றே மான முற்ற காவே - அன்று
சித்திர மாம்ஷஜ றத்தல் எக்கீனிற்
சேர்ந்தரைக்குந் தசுபீஃ
செயுமயி லெனவதின், பயனய மியல்பொடு
தேர்ந்து மாவுகந், தீர்ந்து மானிலத்
தின்மனு வடி வானீர் - கபி
யின்முதல் முடி வானீர்
தினங்க டொறுமதி, யினங்கரு பாவதை
வலங் கொடு விலகி, விடுங் கனதி செறி
தேசஹஜ் ஜாஜிகள், நேசம தாய்விசு
வாசந மாசொடு, மேசல வாத்துரை
திக்கிறக் குரல்களொ, லிக்கக் கடலெனத்
திக்குத் திசை புகழ், மக்கத் தரசுசெய்
சேயமுற்றுப், பாய் புவிக்குள்-சேயமுற்றங் கியு முத்திரை
திரை சுற்றுல, ஒிற்புரிகர், பனியிற் றிரு
வுற்றவ் யிற்றர, மொத்திடுவோய். (கபிலே

௧. சல்ச வரும்பலரச் சிந்து
தாள மொரு, திரளாய்ச் சேர்ந்து
சகிபோ லொளி, விசை தடாகம் - மரு
மலர் குமுதம் பலவினமு, மதிவந் தென்ன விதயத் தெண்ணி
வகையாய், விள்ளுமுகைய னேகம் - குயில்
தந்தைகள் பாடிட, வித்தைக் கொத்துத்
தாவு கொம்பிற் கனிகள்
தரைவிழ இருகையி, னெறிதரு மந்திகள்
தாண்டி, வான்றிசை, யீண்டி நீள்பன
சங்கமு குழுபாழை - கிழித்
திங்குற மடுவாளை
தயங்கி யதுமன, முயங்கிப் பலபல
வியங்க ளொடுகுதி, வயங்கு சுனை செறி
தாயக மாமதி, ஞாக ராள்நபி
நாயக மாகிய, தூயகு லாதிப
சத்தக் கடல்மிக, ரொத்தக் குறைஷியின்
சுத்தக் கிளைதனில், வெற்றிக் கிரிபுயத்
தாரணித்தை யாளரப்தூல், லாசுபுத்ர ராயினத்தின்
தவமெய்ப்பொடு, பொற்புத ரத்துதி
முஸ்தபா நற்பெயர், பெற்றிடு கொற்றவரே. (சுழியே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-௩-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நவரத்ந சூரிய தேகா - என்மேல்
நட்பாய்க் கிருபை செய்யுந் தாஹா.

அநுபல்லவி.

புவனத்தி லேபடாப் புனிதப் பாதாம் புயம்
பூணு மடியேன்கண், காணவந் தேபதி
சுவனத் தரம்பையர், சுகவாழ்வை யீகுவீர்
தோகை மயில்வடிவ, தாகிய நாதரே

தொண்ட னலமகனும், வண்டன் குலேகளவு
கொண்ட பயலெனினு, மென்று முமனுபுகழ்

துத்யஞ் செய்திடுவ னுகையி னலருள்
முத்திதர் துதவு வீர்மகு பூபே. (நவரத்ந)

சரணங்கள்.

க. விண்ணி னம்ம வாசியின், கண்ணிற் றேர்ணு மதியை
வெளியாக்கி வைத்தநவ நீதரே

வேதத்தையு ணர்த்திடு கொற்றவா
போதொத்திய வெப்பல லுற்றிட - விண்ணின்

விகடங்கொடு வஞ்சக நெஞ்சபு
ஜகில் தன்முக மூங் கருகிட வுயர் - விண்ணின்

விரைவொடு மிவணிழிங், திருபிள வொடுசசி
ஒருமொழி சொலவுறு, பார்பர கதிபெற - விண்ணின்

மண்ணிற் பிடியினு, லெண்ணிற் றெருகை யிலா
மங்கு குபிர்ப்படை, மயங்கிக் கயங்கியே
யுண்ணிற் குடிப்புமற், றுணர்வழிந் தன்னவ
ருபிரு மிழந்துபடு, பயிர்கள் மடிந்ததுபோ

லுலகவர் மெய்த்திட, அலேயக முற்றிடக்
கலகம் விளேத்திடப், பலருமு ளத்தினி

லுளேவொடு முறைபுரை, யெழில்நபி வெளியினி
லுளரென அவரவர், விழிகொடு வழியிணே, யோர்ந்தார்
செலும் நெறியைச் சார்ந்தார் - பொதும்பறையி

லுரவர்க்கு முந்து, அபூபக்கர் சிந்தை
யுறும்ச நந்த, அலேகப்ப றந்தருளு

மொப்பி லாதவிறை, தூதென ஆருமு
வப்படோதுமிற, குல்மகு பூபே. (நவரத்ந)

உ. கங்கை வளே புவியிற், சங்கைநபி மார்களிற்
காத்திமுல் லன்பியா வானவா

கானிற் கன லுற்றசு ரத்தினி
லேநற் புனலேத் தருமுஸ்தபா - கங்கை

கன்னிற் செல வன்றறுவிற் றவம்
லெருவுந் திட விண்டுரை பெற்றவா - கங்கை

கருதல ரமரிடை, பொருதுகை யுடையவ
னறுதினி துரைதர, விருதணி யரசரே - கங்கை

தொங்கை யெரடுந் தரு வோங்கல் மிசைவரும்
சோமான் றுடிபெரசர்க், கிமா னீந்த தசையை

மங்கைய தாயுரு வடிவா யெழுந்திட
வாகாய் நவம்புரியுந், தாஹிறு தையிபே

வரையினை யொத்திடு, மூரகம தைச்சிறு
கருவிகொ டற்றிடச், சிரசை வதைத்தவா

மகிழொடு புகழ்துதி, கழுபவர் வெருகதி
மகிமையி னுறவரு, ளருமதெனுமக ராசா
உம்மத் தவர்மேல் நேசா - கஸ்தூரி வாசா

வடிவுற்ற மேனி, படியற்ற சாய்ை
குடையிட்ட மேக, முடிமுட்டுமோ - கமதில்

மட்டிடா தறு ஞளாவிய தாள்புவி
தொட்டிடா தருவி, நீள்பெலன் ஹாமீமே. (நவரத்ந)

௩. கூந்தற் கமுகு தெங்கோ, டிந்தைப் பொருங் குழலீர்
கோதையர் கூடிடு மாடமாம்

கோதிற் சுதை, பற்றவ ழுத்திடு
மோதத் தொனி, சத்தமு ழக்கிடு - கூந்தற் கமுகு

குயிலுங் குரல், கண்டின முண்டென
மயில் தன்னடை, யென்றவை சென்றிடு - கூந்தற் கமுகு

குளிர்முக நளினமுங், குவிதன முகையுமல்
குலின்சுனை மருங்கயி, றெனுமலர் பலசெறி - கூந்தற் கமுகு

ஆய்ந்தோ ருணர்ந்தகங், தேர்ந்துரை செய்வர் கிழ்ச்
சார்ந்த தடஞ்சூழ் சோலே, போந்தன மேலெனவும்

வாய்ந்த நுதற்பிறை, யேய்ந்தசி மூதத்தால்
வான மிறங்கியச, மானம் வளஞ் செறிந்த

மதின நகர்க்கதி, பதிகுறை வித்குல
மதனி லுயற்சிகொள், பதவிமி குத்திடும்

வரபதி நரபதி, சுகபதி ஜகபதி
சாருல கினிலா ச்ரிமைசெய் திடுமிற சூலா
மப்துல்லா பெறு பாலா, ஆமினாீன்ற
மகமக்க மூற்ற, சுகசொர்க்க வெற்றி
சகிசற் குணத்தின், மிகுசுத்த சித்தமதில்
விருமமே துமனு காதம னேகரா
தரும நீதியக லாதமு கம்மதே. (நவரத்ந)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

நாடினேன் - நபியே யுமைப்
பாடினேன்.

அநுபல்லவி.

நாடி யுமதுபதந், தேடி யனுதினமும்
வாடி மெலிந்தே னெனைக்
கூடி வருவீ ரென - நாடினேன்.

சரணங்கள்.

க. அடியே னுமக் கடிமை யல்லவோ - வும்மை
யல்லாற் பிற ரெவரைச் சொல்லவோ
கொடியோர் செலும் வழியிற் செல்லவோ - கேள்வி
கூர்க்க விளங்கி யெனைக் கொல்லவோ
தடியு மூமது பாதத், தடியை யிழந் தழுக
மடியி லணைத் தருள்செய், நெடிய முடியுள் ளோரே. (நாடி)

உ. வட்ட மதியின் பிர காசமே - யுங்கள்
வதனம் புயத்துக் கொல்கித் கூசமே
யட்ட திசை பரந்து வீசமே - மெய்யில்
அதிக மணம் கஸ்தூரி வாசமே
கட்டை தழைத்துக் குலை, யிட்டுக் கனிசொரிய
மட்டி லடங்கா நவந், திட்ட முடன் செய்தோரே. (நாடி)

௩. நாளை யெனக்குதவி நீரையா - துய்ய
நாய விடமன்றுடு வீரையா
காளை மலையிற் பதித் தீரையா - மண்பா
தாள முருவ மிதித் தீரையா
வாளை யிழந்துவந்த, காளைக் குலர்ந்த் வித்தம்
பாழை யளித்தோ ரிந்த, வேளை வருவீ ரோன. (நாடி)

௪. வண்ணக் குயில்க ளிசை பாடுமே - தட
வாவிக் கயல்கள் குதி போடுமே.
விண்ணோர் பண்சமுத் ஓடுமே - தெரு
வீதி முழுதுமயி லாடுமே
விண்ணோ ருறுமக் காவி, லண்ண லபு துல்லா சேய்
பெண்ணி னர சாமினர், கண்ணின் மணியா ரேநேர். (நாடி

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம் - இ - ம் - சங்கராபரணம் - சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

இந்த வேளையு வந்தருள் செய்ய வேணுமே
இறைவன் தூதரே
யெந்த நாளும்நான், சொந்த அடிமை காணுமே
இறை தூதரே யுமக்
கெந்த நாளும்நான், சொந்த அடிமை காணுமே.

அநுபல்லவி.

மந்த ரங்கூடை, தந்த நீழலி,
லுந்து மாரபி, யெந்தன் மீதினில். (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. வானின் மேலோனீர், பானுவைச் செல வோட்டினீர்
அலியுல் லா தமக்
கானனங் களி, யீன வேயதை மீட்டினீர்
புலி வலியுல்லா தமக்

கானனங் களி, யீன வேயதை மீட்டினீர்
புதுமை காட்டிநீர்
கானின் வேடன்கை, மானினைப் பிளை
தான்விடுத்தபி, மானம் பெற்றவீர். (இந்த)

௨. பூவின் மீதடி, மேவி டாதபொற் பாதரே
கஸ்தூரி வாசரே
நாவில் நாளும்நற் சாகை யோதிய நாதரே
மெய்க் கஸ்தூரி வாசரே
நாவில் நாளும்நற் சாகை யோதிய நாதரே
மன்னவ நீதரே
ஆவோ டம்புலி, தாவும் வெம்புலி
தேவி யம்பிட, யேவும் நாயகா. (இந்த)

௩. கத்தனைத் தெரி, சித்தவா மண மெய்த்தவா
காத்திமுல் லம்பியா
முத்திரைப், பெயர் பெற்றவா மக்கத் துற்றவா
காத்திமுல் லம்பி யாவெனு
முத்திரைப் பெயர் பெற்றவா, மக்கத் துற்றவா
குறைஷிக் கொற்றவா
அப்துல் லாதவப், புத்ர ராமினுர்
பெற்ற சேயெனு, முஸ்த பாவேநீர். (இந்த)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ௰ம்-தோடி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

தாருமிப்போ துங்கள், தாமரைத் தாளினைத்
தாத்தா மதமெஞ்செய்வ தையா.

அநுபல்லவி.

ஊரும் பலவினைகள், தீரு மெனைக்கண் பாரும்
உள்ளங் குளிரவருந், தெள்ளமு தாய்வந் தோரே
காரும் புண்ணியஞ் செய்ய, வாருமிப் பாருலகில்
ஒறக்க னருள்பெறு, மக்க நகருறை
ஹாஷிம் கிளை வருந், தாசிம் நபியேநீர். (தாரு)

சரணங்கள்.

க. வானொளிர் பருதியின், மேனிப்ர காசரே
மணங் கமழுங் கஸ்தூரிக், கிணங்கியு வாசரே
தீனவர்க் குதவிசெய், திடுங்கரு ணைசரே
தேசமெங் கெங்கும்புகழ், வீசுமுல் லாசரே
மானின் பிணைநின்றபி, மானம் பெறநின் றோரே
வஞ்சி லயினபருள், நஞ்சை யமுதுண் டோரே
கோனின் னுரைபோற றசை, யுயிரா வெழவின் டோரே
குற்ற முழுதும், கற்றி விடுமுயர்,
கொண்டல் குடையிடு, மண்ட லீகேரேநீர். (தாரு)

உ. காவுடா நகரிற்கரு, நாகத் தயிரைக் கொன்றீர்
காபிர் பெரும்படையைக், கோபத் துடனே வென்றீர்
மாகங் கடந்தறுவி, லேகி யிறைமுன் சென்றீர்
வாகாய்த் தெரிச னங்க, ளாகங் குளிரக் கண்டீர்
தாக மிகுஞ் சுரத்திற், றவன வீடாய் தணித்தோய்
தந்தை யுட னன்னைக்குந், தயவா யுயி ரளித்தோய்
சாகும் பொழுதென் னீமான், றவறு துரை கலிமாச்
சத்த முழங்கிட, வெற்றி விளங்கிடுந்
தாலம் புகழ்ந்திடும், ஆல நபியேநீர். (தாரு)

௩. நந்தூர்த டஞ்சூழ்மக், காவினிற் பிறந் தோரே
சாஜிநம் வளஞ்சேர்மதி, ஞவினில் மறைந் தோரே
அந்த முஜக் குறைஷிக், குலத்தினிற் சிறந்தோரே
அண்ணலப் துல் லாவிரு, கண்ணென நிறைந் தோரே
கொந்தார் குழ லாமினுர், சந்ததி யென வந்தோய்
கொண்டா டிடு மும்மத்தை, மன்று டி[illegible]வும் வந்தோய்
சுந்தரப மகன்றிடத், தருவீர் சுவன பதி
தரிக்க வுமதப, விருக்க வருளுகத்
தையி பெனவரும், ஸையி தருமதே. (தாரு)

முற்றிற்று.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனா ரஞ்சிதம்.

கீர்த்தனம்-௫-ம்-நீலாம்புரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

நபிபாதந் தானே - அநுதினமும்
நம்பின னானே
ஹபீபெனுங் கோனைக்
கருதச் செய்தோர், கருத்துள் மானே.

அநுபல்லவி.

குவிமுலை யலர்ந்து தேன், கொப்பளித் ததிற்செந்நெற்
புவிமிசை விளைக்கா, புரத்துக் கரசாய் வந்த. (நபிபாதம்)

சரணங்கள்.

௧. விறலுடை நயினா - ரும்மத் தவர்க்கு
மிகக்கரு ணையினர்
அறனுமிழ் கயினர் - வதன மல
ரலர்புன் னகையினர்
ஷ்தரு வழி நடத்துஞ், சஞ்சீவி யென வந்தோர்
மறைநல் புறக்கா னுக்கோர், மணிவி ளக்காயுதித்த. (நபி)

௨. ககனே முங்கடந்தோ - ரிறை யருகிற்
கடுசோடு நடந்தோர்
நகநதி தொடர்ந்தோர் - சுர பாலையில்
நரர் தகை தடிந்தோர்
சுகமாம் சுவனபதி, புகுமா னிடரில் முந்தத்
தருமாம் நபி மார்களில், வெகுமானம் பெற்றிடும். (நபி)

௩. நிதியெனச் சிறந்தோர் - துலாயப் துல்லா
நெற்றியி னுறைந்தோர்
மதியென நிறைந்தோர் - மயி லாயினர்
வயிற்றினிற் பிறந்தோர்
கதி யுதவும் லிவாவுல், ஹம்துக் குரிய நாதர்
மதினா நகர் புரக்கும், வள்ள லகுமதெனும். (நபிபாதம்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

மாதே விரகமிப், போதே மீறுதே - முஸ்தபா மீதே
மாதே விரகமிப், போதே மீறுதே.

அநுபல்லவி.

போதே முகையலர், தாதே யுகுநற
வேதே னுகரளி, நாதே மிசைபுரி - தடஞ்செறி
மக்கநகர் வாழ்வுதி, யைக்கவரு மாதிறி
மைக்களப மேகயழ், வுறக்கனிற சூல்மேல். (மாதே)

சரணங்கள்.

௧. திங்களை யேயவிர்ந், திங்க ளுலாவிவ
ளெங்கணீ மாலைவல, முங்குமக ராபதி
மங்கனி கூரந, லங்கரை சேர்த்திடும்
வங்கத் தடை யுடையார் - நிழல்தரு
மங்குற் குடை யுடையார் - தருநிகர்
செங்கைக் கொடை யுடையார் - கடுசோ டுறு
வெங்குற் றிடும் நடையார் - நபிகளிற்
சங்கை மிகுத்தவ, ரங்க மனைத்தவர்
பங்கய மொத்தப, தங்கணி னுற்றிடு - மடிமையின்
றுயமுதா தீர்த்திடுந், துய்யகதி சேர்த்திடும்
வையமதி லேத்திடும், செய்யதிற சூல்மேல். (மாதே)

௨. நம்பிடு மாந்தர்க, டும்பிடும் நீர்விழி
சம்பிட மாமுகம், வெம்பிடும் வேளையில்
அன்பொடு பேசுவ, னம்புடை சேர்த்திடு
மும்பர்க் குயர் நயினர் - கஸ்தூரிக்
கம்பைத்திரு மெய்யினர் - நல்லேர்ப்பவர்க்
கின்புற்றிடு கையினர் - பொன்னூரின்
ரம்பைக் கழகியனர் - அறபிதத்
தும்பி மொழியாதவ, ரும்பமை யாதரு
ரும்பைப் பயோதர, பம்பர மாதெனத் - தெரிவைய

ரெள்ளலொடு கூறுவ்ஹீ, னுள்ளமகிழ் காமுகர்
வெள்ளை மதி வாரண, வள்ளலிற சூல்மேல், (மாதே)

ந. கொந் தலர் சோலைபு, ரிந்தத டாகநி
றைந்தசெவ் வரம்பலை, லர்ந்து நறு மழை
சிந்துநெற் சாலிவி, ளைந்திடு மாமதி
ணந்தனையே புரந்தோர் - வல்லோனென்றி
தந்தவமே புரிந்தோ - ரெல்லாமறி
வின்றிரை யாய்ச் சீரந்தோர் - வல்லாண்மைபெ
றுந்துரை யாயிருந்தோர் - குறைவியின்
தந்தையப் துல்லாவு, வந்தசு புத்திரர்
இந்தரமி ளுருத, ரந்தனி லுற்றவர் - கவமிகு
கம்பினுடு வேதிகழ், மும்மறையு மேபுகழ்
செம்ம லர சானமு, கம்மதுற, சூல்மேல். (மாதே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ராதகாமக் கிரியை-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பாதந் தாருமே—நபியே யெந்தன்
பாவந் தீருமே.

அநுபல்லவி.

பாத மலர்மிசை, காதல் பெருகுதே
யாத லாலெணக்கிப், போதிரங்கி யேபொற். (பாதந்)

சரணங்கள்.

க. ஆதி நாதரே - யடிஆவிற்ப, டாத பாதரே
வேத நீதரே - இறையுரைம, ருத கர்தரே - யுமதுபுக
ழாவ லாயென், ளுவி ளுலெந்,
நாளு மோத, வேத போதந்
தந்தெனை யுவந்து கருணை - செய்வீ ரென
கந்தனில் நினைந்து நினைந்தே
கொர்த்திடும் பயலை நயந்தே - ஒருபொழுது
வந்தருள் புரிந்து மகுஷர் - வெளியில்லாபி

மாரு மனுடரெல், லோரும் பயந்தழும்
நேரம் யாகதி, சேரவே யுமதுதிருப். (பாதந்)

௨. காத காதமே, கமழு மெய்க்கஸ், தூரி வாசமே
ஏது மீயுமே, யனு காதபொற், றேக மேகமே குடை நிழற்றுங்
காரணீக ரான் சூரிய, காந்தி மேனி வாய்ந்த பூரண
சந்திர னிகர்த்த முகமும் - அறுவினில
மைந்திட நடந்த பதமும்
மந்தர மிசைந்த புயமும் ஷபா அத்தருள்
சுந்தரஞ் சிறந்த கரமுங் - கண்டே யிருகண்
கூர மனத்துயர், தீரக் கனவிலோர்
நேரந் தெரிசனை, காணவே யுமதுதிருப். (பாதந்)

௩. வாவி சூழ்மக்கா, புரத்தப்துல் லாகு மாரரே
பூவை யாமினு, திருகண்மணி யான சேயரே மங்கைக் கரசி
பாத்தி மாசொல், லேத்த மாக,
முத்தமீனைப் பார்த்து வானரச
ராஞ் ஜபுற மீனுமை - முதுமை யெனப்
பேசிடக் காரணம் பெற்றவா
ஹாசிமாங் குறைஷி யார்க்கொரு - திலதமெனுங்
காசிமே யாசின் முகம்மதே - யுமதுபுகழ்
பாடித், திருப்பதந், தேடி யனுதினம்
வாடும், பயலெனை, நாடியேவந் ததிகபொற். (பாதந்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

அகந் தினந் தினமும் - ஆசைகொண் டேனுனே
ஆல நபிபொற் பாதமே - லகந் தினம்.

அநுபல்லவி.

திகைபுக ழோங்கிய, செய்யிதே சிறு பையல்யான்
திருமுகம் மதுவெனுங், குருநபியே
சேர்ப்பீரே முகம், பார்ப்பீரே. (அகந்)

சரணங்கள்.

க. நஞ்சையமு துண்டிடு, நாயகமே யருட் டாயகமே
நற்றவ முதவிடு, முத்திதந்த
நாதாவே, புங்கள், பாதாரம். (அக

உ. மஞ்சு குடையேயிடு, மண்டல மீதினி லென்று நுள்ளோர்
மன்னவர் நபிகளின், முன்னவரே
மகுழுமே, கழல், ஜெக மீதே. (அக

௩. காதல் நதி யோடுதே, காரணரே பரி, பூரணரே
காத்திமுல் லண்பியா வெனும் - பார்த திபரே
காப்பீரே, சொர்க்கஞ், சேர்ப்பீரே. (அக

௪. ஆதி திருத் தூதரே, ஆவ லாகிய காவலரே
அப்துல்லா மகவெனும், மூஸ்த பாவே
ஆமினர் பெறும், ஷமாமீமே. (அக

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஷாகுல் ஹமீ தொலியின் - பர்கபல் லாலெனக்கோர்
தம்பம் வேறில்லை யினித் தானெடி - அல்லா லெனக்கோர்
தம்பம்வேறில்லை யினித் தானெடி.

அநுபல்லவி.

தேகங் குளிர்தருநன், றுகை புரக்கும் வள்ளல்
செய்யித ஹாசன் குத்தூசு, செய்தவத் தேயுதித்த
சீதள, பாதம, தேதின, மேதுதி
பேதையர்க், கேதம்வ, ராதருள், தீதியர்
வாதுரை, மாதரி, யாதனம், நாயுண
ஏதைய, நிக்ருதன், பீதினிற், போதச்செய். (ஷாகுல

சரணங்கள்.

க. வாயிற் சுருதி பக, ராரணத் தோர் - மிசு
வாக்கைத் தளிர்க்கச் செய்யுங், காரணத்தோர்

மாயும் பசுவைக் குபி, ராக்க ணத்தோர் - வந்து
வழக்கு ரைக்க வெழுப்பும், பூரணத்தோ ; ரொரு
வங்குயிர், மூங்குழு, னங்குறை, யுங்கன
யிங்கித, நங்குரு, வின்கத, மூங்கிவ
னங்கிய, தங்கம்வி, ளங்கவ, கந்தனிற்
றங்கவேல், பொங்கச்செய், தங்கப்ர, சங்காரம், (ஷாகுல்)

௨. நத்தக் தனிற் பாலற, வற்ற விண்டோர் - முன்பொன்
னுக்கை மருதூமருள், வாக்கை வென்றோர்
கத்த னருள்வளர்ஹ, றத்திற் சென்றோ - ரதில்
ஹஜ்ஜை முடி னும்பரும், கச்செய் கின்றோர் - கபூர்
கண்டு, மகிழ்ந்துபின், னன்றிடு, கன்றினை
யென்றுமிம், மன்றினில், நின்றிடு, மென்றவர்
தொண்டன்வெ, குண்டியர், கொண்டதில்கின்றழி
பண்டம, தென்றிடை, விண்டியே, யொன்றச்செய். (ஷாகு)

௩. கந்தங் கமழ் பூஞ்சேசங்லை, வளர்காவா - மாணிக்
கப்பூர் ஹசன் குத்தூசு பெறும்பூவாம்
சந்தன மழை பொழியுங் தருகாவாம் - நாகூர்
ஷாகுல் ஹமீது மீறான்சா கிபுவாம் - அவர்
தந்திரு, சுந்தரப, தந்தனே, யெந்தவி
டந்தனி, லுர்தின, முந்தொழு, மென்றனக்
குந்தய, வந்துய, ரந்தவிர்க், குந்தரு (ஷாகுல்)
மந்தரு, சிந்தையு, வந்தரு, ளுந்துரை.

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

பொற்பாதந் தாருமே - வினை
போக்கியெனைக் காருமே.
பொன்னுல கம்புரக்கு, மன்னர் மன்னரே.

அநுபல்லவி.

சொற்பொரு ளாதியாய்த்தொ, குப்பிலமை யாவிறை
தூத ரெனவே வந்த, வேத நீதரே - வரும்
துன்பமே தவிர்த்து, இன்பமே பெற
அன்பரோ டெனக், கும் பரகதி
தொகுதியி னருள்நல, மிகுதியி னுடையவ
பகுதியி னுதவிடு, தகுதியி னிறை யெழில். (பொற்பா)

சரணங்கள்.

க. நஞ்சுறும் பாந்தழி னுட, லஞ்சியே வீந்திடும்படி
நவநீத மேவிளக்கும், சுவன ரஜரே
விஞ்சையின் மாயமா யொரு, வஞ்சிமுன் னீபு ழணினை
விள்ளச்செய் காரணிக, முள்ள நேசரே - மன
வேக மாய்ப் பகை, ஞோர்க ளாவியை
மாக மீதிடை, யேகச் சேர்த்திய
விறலுடை யரசர்கள், திறல்கெட வவருயிர்
மறவிகை யுறப்பொரு, தறநெறி வளர்த்தவ. (பொற்பா)

உ. மையடை கார்க ளிக்கிடு, மைகுடை யேகவிந்திடு
மைமடு, பால் சொரிந்திடு, மையொன் றில்லாரே
மெய்யுறை வாசமிஞ்சர, மெய்தும்பற், றேசமெய்கனு
மெய்விசு, வாசகம்பெற, வெய்துற்நல், லோரே - கலை
வேலையே பொறை, சோலையே சுர,
பாலையே தவி காலையே யறல்
விரலிடை வழிதர, தரை யுடல் குளிர்தர
நார்திரள் பருகிட, வரும்நதி யழைத்தவ. (பொற்பா)

௩. வண்டின மோதி யேழிசை, கொண்டுபண் ணுத பார்திட
வாவி செறிந்தமதி, னுவுறைந் தோரே
மண்டலீக ரப்துல்லா, வன்றுசெய்யுந் தவத்தால்
வாகு பெறவே வந்த, யோக மைந்தரே - வடி
வாமின் னுபகி, யாமி னுர்பெறு
சோமன்னு சுத, னுமன்னு - உங்கள்
மதிமுக தெரிசனை, யிதயமில் நினைகுவர்க்
குதவுக பதிமரு, மதுமுகம் மதுகமி. (பொற்பா)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-௩௦ம்-மோகனம்-ரூபக தாளம்

பல்லவி.

அடிமைக் கிரங்கி ரட்சிப் பீரே - யெங்க
ளாண்டகை யேயுமறென் பீரே?

அநுபல்லவி.

படி மெய்க்கவே சிவிகை நேரே - விண்மேற்
பதமாய் நடாத் துங்குரு கீரே - வந்து
பார்த்தவ மடிபணிந், தேத்திட வகமலர்
பூத்திட வவர்மனந், தேற்றிடு மொலியே. (அடிமை)

சரணங்கள்.

௧. மாதங்க மோர்துதிக் கை யாலே - பாதை
வழிகாட்ட வோடந்தப் பாலே
மாதங் குரை பகர்ந்த தாலே - சற்றும்
வாய் விண்டி டாவிரைவ தாலே - அச்சை
வரைமிசை யேறிட, விருநார் கூறிடக்
குருவுரை நேரிட, வருமதி ஜெயமே. (அடிமை)

௨. பூரண மாமதியைக் கேட்கச் - சுண்ணம்
புதிய காண் டகத்துண் டாக்கக்
காரண மிஃதெனப் பார்க்க ஆர்க்குங்
கவலை திருமென் றுரை தாக்க - நவங்
காட்டு மதிபதியே, கூட்டும் பரகதியே
நாட்டு மகிபதியே, நீட்டும்விண் மதியே. (அடிமை)

௩. கன்னல் வளர் வகுந்த யூரா - அப்துல்
காதி றொலி யருள்கு மாரா
பொன்னி றொளிருமக மோரா - ஆர்க்கும்
புண்ணியத் தருங்கற்பக தாரா - அருள்
பொங்குங் கடலறிவு தங்கு மும றொலியே
திங்க ளொளிவதன, வெங்கணின் மணியே. (அடிமை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

காதல் பெருகி யோடுதே—புகர்ரி காட்சி
காண விதயந் தேடுதே.

அநுபல்லவி.

மாது விடத்தின் வந்த, வருடை தனையடித்தம்
மாது வயிற்றிருந்து, தோற்றும்பின் விசிரசு
மையின் வடிவெனச், செய்பு மாதவ
ரையம் நீக்கிடும், செய்யி நானவர்
வஸ்தி ஜலஸிம, ஹஸ்தி, சருவரி
கஸ்தி கெடிகெடி, மஸ்தி யொலியிசை. (காதல்)

சரணங்கள்.

௧. மாந்தர்க் கறிவு மைக்கவே - வெளியிற் றீபம்
வைக்க மழைபெ ருக்கவே
காந்தத் திருவிளக்கைச், சார்ந்தேகி யேயெடுக்கப்
போந்தோர்த மைவிலக்க. ளாந்திடா தேவிளக்குங்
காரணிகர் மதி, பூரண வசிகர்,
தார ணியும் புய மார்பை யுடையவர் - வஸ்தி. (காதல்)

௨. மாசெந் நிதியைக் கக்கவும் - வணங்கும் பள்ளி
வாசலுத்ரம் வளர்க்கவும்
வீசருக் கோரிலையைச், சிற்றுக வழைக்கவும்
வீசுங்கா லாயுதத்தை, மீண்டுயி ரளிக்கவும்
வெற்றி பெற்றவர், முற்று ஐ-ந்திரியை
முத்தி நெறிவென, வைத்த பிரபலர் - வஸ்தி. (காதல்)

௩. பூஞ்சோலை மேவு தொச்சியின் - புரந்துபாத்தாய்
போயுயி ராய்ம கிழ்ச்சியாய்
மாஞ்சோலை கண்ண னூரின், மறைந்தோர்பா வபகுருத்
தீன்செல்வ ரிசுமாயில், செய்தவத் துதித்திடு
மதலை யருமதா, சுதனெனன் றிட்விரு
மதுக்கு புரியுஞ்செய், யிதுமு கம்மது - வஸ்தி. (காதல்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ௰ம்-சங்கராபரணம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மையல்கொண் டேண்டி—மானே நான்
மையல்கொண் டேண்டி.

அநுபல்லவி.

வையம் புகழ்மக் காநகர் வளர்
வரிசை வாழகு மதுநபி மீதில். (மையல்)

சரணங்கள்.

௧. தாத்தெனுந் திரு வொளியிற் பகிர்ந்த
தாலே தாளம், போலெனுஞ் ஜப
மாத்தெனுந் தலந் தனிலேமயில் - ரூப மாகியே
தோற்றி ரத்துட னிறைமுன் னிந்துசு
ஜூ௫ திறைஞ்சும் விசு வாச ரெங்கள்
சாத்தி முல்லன்பி யாயொற் கமல
பதத்தை, மனத்தில், நினைத் தனுதினம். (மையல்)

௨. நானோ மருஷர் வெளியிலே யொரு
நாதன் முன்னமே நிறுத்தியே - தலை
மூளைகள் கொதித் தலந் தனைவரு
முயங்கும் வேளையில்
ஏழை யிவனென் றிரங்கி யிறைமுன்
னெனை மன்றுடியே வனசத்தாமரைத்
தாளினைத் தந் தடுமையை முஸ்தபின்
தடத்தில் நடத்திக், கடத்து வாரென. (மையல்)

௩. கத்தனைத் தினந் தொழுந் துரையபுல்
காஸீம் புகழ்சேர் ஹாஷீம் கிளைவா
ழப்துல்லா தவத்து தித்தவ ரெங்க
ளாயினுர் பெறும்
புத்ராம ரிறைஞ்சு மாமக்கா
புரம்வி ளங்கவே வருமு கம்மது
முஸ்தபா நபி பதத்திலே யென்றன்
முகத்தை யழுத்தி, யினித்துயர் தீர. (மையல்)

முற்றிற்று.

சீருடையார்புரம்.

சின்னவாப்புப் புலவரவர்கள் பாடிய பதங்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஜெய சக்ர புண்ய வாழ்வே - யெங்கள்
செய்யி தற்றசூல் முஸ்த பாவே.

அநுபல்லவி.

கயலுற்ற வாருதி, வியலுற்ற நீரதி
கஞ்சமு மேவிய, செஞ்சொலி நேர்கதி
வயலுற்று மேவுமுத், தோங்கின மால்கதி
வாவிக் குயி லன்னமும், பாவித் திறைஞ்சும்பதி
வந்து கிழருமொளி, யிந்து கிரணமது
விந்தை தருங் கருபத், தந்தரம் விலகிவரும்
வாம சித்ரமுறு, மாமதின மேவும்கபி
ஹாமீமென் றெண துளக் கிருபை யாளரதி. (ஜெயசக்ர)

சரணங்கள்.

௧. என்னாசை யும்பெருகிப், பொன்னடி தஞ்சமென்றே
யிறைஞ்சவே தாமத மேதையா
ஏமப்பர னுப்பிய கற்பனை
யுமைக்குரை செப்புவ திப்பொழு,
தேனழைக் குதவிக் கிருபொற்பென,
தாளுற்றவ னுக்ரக கற்பதி - என்னாசை
இதுகண்டு நலம்பெறு கின்றொரு
கதியென்று நினைத்துவு வந்தன.
இரவும் பகலுஞ் சொலினுந் தெரி
தரவுங் கனசம்ப்ரம வென்றருள் - என்னாசை
எழுமைக ளெனுமம தடிமைக ளெனமன
திருதய முடனல, கிருபைசெய் திடவுமே - என்னாசை

கண்ணாசை நீக்கியே, கருணைக் கமல மாக்கிக்
கவனந் தனை யகற்றும், பவநற்கூற் கண்ட தாக்கி
முன்னவ னருளிய வேதப் பொருளை நோக்கி
மோட்ச முறும் பாவம்போய், மீட்சிதந் தெளி தாக்கி
முதலவ னுக்கொரு, நலமது சித்தருள்
முனமயி லுச்சித, வடிவின மைத்ததை
முடலைநல் லழகெழு, கடலுறு மணி பல
முறைமைக டெரிதரு, மனுவடி வினைமகு, மூதா
எம்மை யாளுநன் னீதா - புவியி னுதா
முகனைப் பொருட்டு, மலர்பொற் பதத்தை
முகமுத்த சித்த, மிதயக் கடற் புனல்
மூங்கியே கருணைபெற் றடிபணிந் தோங்க
எங்கள் நாயக ருளக்கிருபை யாளரதி. (ஜெயசக்ர)

௨. செங்கோல் செலுத்தும் ஊரசி பரசன் மனமகிழச்
செய்யுங் கனநயப்ர காசரே
சீரொத்தவ ருத்திடு நற்றசை
சேரொத்துறு ருத்தன வொத்தன்
மேம்செப்பின மக்கிரி மெய்க்கொடு
தோயச் சசி யத்தம்ச ளொத்திட - செங்கோல்
ஜெக ஜண்டிக ளங்கண வங்குமி
ரீதுகண்டும யங்கிழ யங்கின
தேவரும் பரமென்றுப ணிந்தடி
குவியுங் கனசம்ப்ரம மிஞ்சிய - செங்கோல்
திருவரு ளுறும்நல, மறவது கொளுமுன
திருநய மெனவெகு
கருணை யெய்துமே செய்யுந் - செங்கோல்
தங்கம னேகரா, வாகன சிகரா
குடாரு மாகன மேகரு ணைகரா
இங்கிதநல் லுபகாரண சாகரா
வந்தலெங் காபர மால்மெய்க் கிரு பாகரா
இறைவனை மைத்திடு, ரகசிய மெய்த்தவர்
இனிய மொழிக் குயிர், நயனிலே பெற்றவா

 மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

இகலுறு குபிர்பொரு, திடுமுக டிடறுவ
கிதரிடு சிதடர்க, ளடிபர வியபுக, புீந்தோர்
அடிமைகளைச் சார்ந்தோர் - உறுமெய்ஞ் ஞான
பிதயப்ர சித்த, மௌனவற் புதத்தின்
இசையக்க ணுற்ற, கருணைக்கண் வைத்துதவும்
விந்தை மாமல ரெனக்கழலா தாரமொடு
நந்து வாழியென் னுளக்கிருபை யாளரதி. (ஜெயசக்ர)

௩. சிந்தோர்ங் கின மணியி, னூர்தல, வும்பிர சங்கஞ்
செய்கை தரும மக்க வீபமே
தீபப் பெருமைச் சுட ருச்சித
கோபப் புரி வித்தக ரப்துல்லா
சிலச் சுர பக்குண நட்பிற
ருலொதர துக டத்துந கர்ப்பதி - சிந்தோர்ங் கின
ஜெயசிங் கமெனும் பெறு விந்தனை
நயனம் புய வம்புய குங்கும
திகழ் விண்புவி யெங்கும கிழ்ந்தடி
குவியுந் தகவின் றியு வந்தருள் - சிந்தோரங் கின
நிகழுறு குறைந்திகள், நறைதரு மரசுப
ஜெகதல மகிழும்நல், லகுமது நபியெனுஞ் - சிந்தோரக்கின
தந்தாளு வீரின்ன, மேதினி வாழ்வன்னத்
தாரமென் றேயுப, காரமா யுழையுன்ன
வந்தொரு வேடன்கை, வலையைப் புரிந்து பின்ன
மாட்டிய மானைவிட், டோட்டிட வேசொன்ன
வரை கடரக்கெடு, மணமதை விட்டிட
மறியொடு சுத்தமு, நிலைபெற வுற்றிட
வரிசைத ரூழும்றை, சுருதியல் தருமது
மதுமுகம் மதையனு, தினமுடன் புகழ்வாரென்
கந்தப்புலவர் பேரன் தனக்கின் னேரம்
வனசப் பதத்தை, யடிமைக் கியற்றி
வறுமைப் பவத்தை, யகலத் துரத்தி
வருமெங்க ளாதார, வெனக்கருளு வாருதவி
எங்கள் நாயக, ருளக்கிருபை யாளரதி. (ஜெயசக்ர)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தாருங், கிருபைக்கண் பாரும்—பொற்ச
ரோருக ஈர்சர, ஞுசல மீதெனைச் சேரும்.

அநுபல்லவி.

காருல வியாபி பேர ராக நாளுங்
காதி றென்றமு தாயகப் பேர்சூழு
மேரு மேவிய மாணிக்கப் பூரில் வாழும்
விண்பொன் ஞர்மக ளீரையும் மீறுகை
வில்கொளும் ஷாகுல்ஹமீதொலியேநீ ரெனக்கருள். ()

சரணங்கள்.

௧. முந்தும், புகழ் சிந்து வறைதெளியு
றைந்து வடிவுதர மேவவும் - தாய்பால்
வந்து நபிகினுறு வந்து
ஒலியென் றவை கூவவும் - காபி
ரந்த நகரதைவ லைந்து
புளிதி யுளி தாகவும் - ஆவி
நந்த லதுபடவ டர்ந்து
வயி ஹறைகு லாவவும் - அருள் தாவவும்
மந்த ராசல நெறிக டழைக்கவும்
மாநிலத் துள பேர்கள் பிழைக்கவும்
இந்த மாணிக்கப் பூரி னுழைக்கவும்
இனிது தரும் லாகூ ரியல்கள் விளக்கவும்
எடல ராடவ ராடிய மாடதி
னேவலி னுலகுத் தாபொலி நேர்வழி
சூடிய பேர்சொல் லாலுமுரீதிய
ரேயுநன் னேயச காயவு பாயமே
தொழுமுகம் மதுகவு தொலியிட முடுகின
சுய ஜய நய தய வுவகையி ண்டுரிலை
படுமொரு பங்திரு சதுலய ததிவித
பலனுறை ஷாகுல்ஹமீ தொலியேநீ ரெனக்கருள். (தாரு)

௨. ஆலம், பதி ஞானன் னிதி செயும்
வாத் முறையின்சிமீ யாவையும் - மனத்
தூலம் புரிந்துதிரி
கால முணர்ந்தீ சிமீ யாவையும் - புவி
மேலுஞ்சொ ரூபந்தெரி யாமல்
மறைந்தசிமீ யாவையும் - பல
கோலங்கொண் டாவி மறு
கூடுவிட் டெய்தீமீ யாவையும் - பெற்ற கோவேடும்
சிலமாம் பக்கி றுடனே சென்றிடத்
திகிரி மீதுள ரிஷிகள் கண்டிடப்
பாலொ டனம் இஸ்தி பருக விண்டிடப்
பார்த்துத் திருடிக்கை சேர்த்துக் கொண்டிடப்
பாதச ரோசமு மேவு செய் யூசுபு
பாலெதி ராய்வர வோதின தானுறு
சோதவ னீதம தாசல னெறி
பெரிக்கரு நதமெய்ஞ் ஞானவி சேஷயா
மூருகவிழ் மலரடி பாவிகல் லுதவியின்
முயலுற மருவின ரகசுக திறவிய
தெரிசன கிருபைசெய் திடுமக மியவனை
தொளிவுறும் ஷாகுல் ஹமீ தொலியே நீ யெனக்கருள். (ஆரு)

௩. ஆதம், நபி நாதஜபயின் சில்சி
லாவி லொன் றெடுத்தவின் டேகவும் - பீக்கான்
பாதவம் படியி லுண்ட யாம
லெடுத்துவிஸ்ர வாகவும் - வந்த
போதந் தபுத்தர் ஜயிலாவிற்
படலைக்கல்முன் போகவும் - சந்தல்
சீத கரங்க ளடித் திடக்கண்
டடித் துனித மாகவும் - கவுதாகவும்
சோதி சேர்ந்ததென் றுகை வாழவுஞ்
தூய இசக்கந்தர் தருத்தி லாளவும்
வீதி தோறினும் நடனஞ் சூழவும்
மேள வாத்திய நாளு மூளவும்
மேவின வாழிநீ மேழிக்கு லாதிப
வேலியு லாமணி மோசிவல் லோர்புகழ்

ஆல்ல ராயம ராதிபர் நீபஅ
ரோக்கிய்ச லர்த்கியப ராக்ர மோக்கிஷ்
அளவிட லரியவ அகமுகி முடையவு
அதிஜய முறைபவ அடியவ ரினியமெய்
யுளமுறை பவரென நினைவிலெண்ணின நிறை
யொளியுறை ஷாகுல்ஹமீ தொலியேசீ ரெனக்கருள். (தாரு)

௪. தேசம், வளர்தென் காசிக் கோவி லெருதை
யறுத்து மறுத்துவிண்டு கொடுத்தவ - நறை
வீசும் பொன் னுணிமகு
தாமுக்கரம்பையைமுன் விடுத்தவ ஜின்னைக்
கூடமைத்து மஹல்ல நீன்ற
போதைக் கிடமுத டுத்தவ - வாது
பேசுங் கருணைச் சேரி நகரி
ஆடாத் தென்றபே ரெடுத்தவ - அந்நாள் முதல்
வாச மேவும் நாகூரின் ஆயராய்
வாழும் ஹசன்குத்தூ சின்ற சேயராய்
ஹாஜத் தகணைத் தரும்ச காயராய்க்
கந்தப் புலவர்தம் பேர நேயராய்க்
காலமு மாறுற வேபா மாகின
காரண நாயக ராரண வாருதி
தாலவ சிரகு ணுத்த யாகிதி
தருபர னேரிசை யாதவி ரோதியர்
திடமிடு கடகரி தாகத ரதசுத
தளமுட னடையலர் முடியிட திடமினை
நடமிடு துல்துலின் அலிதிரு ஹுசைன் குசைன்
மலைகுல ஷாகுல்ஹமீ தொலியேசீ ரெனக்கருள். (தாருவ்)

முற்றிற்று.

மலையாளம்.

வாலைகவிப் புலவ ரவர்கள் பாடிய பதங்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லோம்புரி-திரிபுடை தாளம்,

பல்லவி.

மனதி லும்மை யனு தினம் நினைத்தவர்
மாயத் துயர்பட ஞாயமோ—அவர்
மாயத் துயர்பட ஞாயமோ.

அநுபல்லவி.

ககன் பதிபுரந் தாளும் ராஜர்மு
கம்ம தெனைக் காக்குங் கடவுளே. (மனதில்

சரணங்கள்.

௧. வாரு மென்கலி, தீரும் நான்கொண்ட
மயலின் பதமேயிப், பயலுக் கொருதரந்
தாருந் தாருமென் றேன் புகழியுந்
தயவி ரக்கமுங் காண்கிலேன்
ஊரு முலகமும் வெறுக்குதே - ஆசை
யுள்ளன்று தலைகிறு கிறுக்குதே
சேரும் வறுமைவண் டுறுக்குதே - தரித்
திரியப் புலிமொறு மொறுக்குதே
ஆரும் நீரல்லா தேதுசகாயமின்
னேரம் வேறுள தோவெளி யேன்முகம்
பாரும் பாருமிந் நேரமி லேதற்
காருங் காருந்த யாளகிர் பாகரே. (மனதில்)

௨. ஏழை நான்வெகு, கோழையென் றழிந்
திருந்தும் பலகலி, சொரிந்து மெனக்கிந்த
வேளைக் குங்களிரு, தாளைக் கனவினில்
விழிபொருந் தா தேதையா
காளைப் பருவமுங் கழருதே - பிணி
கலந்து தேகமு முழலுதே

நாளே மருஷறு மழறுதே - பெரும்
நரக வெறிக்குடல் வளருதே
வானே வாவிடு பூக்மூடே - பல
வாழை பாகுல மாவன மேவிய
கூழை மோகின தாயலே யாலரி
மாழை மாமதி ஞநகர் வாசரே. (மனதில்)

௩. ஏது முதலவை யாவும் படைத்தவை
யோதுவா ரிறை, தாது மாகிய
ஆதுலர்க் கன, போதுங் கொடையிடும்
அப்துல்லா பெறு பாலரே
யோது மறைப்பொரு ளாரையா - ஆல
மொடுக்கும் நடக்கவும் நீரையா
சாது வினையங்க ளோதையா - தங்கள்
சரண கதிதரு வீரையா
மூது காரண வேதமும் நிதமற
வாது சாக்ர மாவன மாஜய
மீது வாலக விசனே யாள்மகு
மூது காமித முறுசல்மு சம்மதே. (மனதில்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அருபி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மூமெதன் றகமீதிற் பிரியா நின்றவர்மன
டப்பதி மோகித் தனரோ, ரத்னமா.

அநுபல்லவி.

நாதன் றருகோ தன்றியதூ தங்கவர்னே தந்தனே
நாதம்பெற வோதுந் தொனியாய்
நாரோரும் பணிவார், சுரரோரும் புகழ்வா - ரின்புற
நன்மை தேடிய, செம்ம லர்னமு
சம்ம தருமதமு, ஸம்மி லெனுமகு. (மூமெதன்)

சரணங்கள்.

க. ஆவுந்திடி, மாவுங்ககன், மேவுஞ்சசி, நாவிண்டுரை
ஆலம்பதி, ஞானும் புகழ்வோர்
அஹதா யங்கதிலே, யுஹதாய் நின்றவராம் - நம்பிறை
யான நேர்புறக், காணே யுடையவர்
தீன ராகிய, செய்யிதெனு மகு. (மூமிதன்

உ. தேசம்புகழ், வாசங்கமழ், வீசும்கிரி
தேசஞ்செறி, தேகந்தய, வானின் குணவான்
ஜெப அாத்தின் தலமேற், றவமாய் நின்றவராம் - முதல்வன்
சிற்றி லெழுமொரு, குற்றத் தாயிம
கற்ற மின்னூ, ரின்னமீமகு. (மூமிதன்

௩. பாருஞ் சுவை, யூறும்புக, ழேறுங் கன, சிரும்பெறு
பாகின் மொழியா, ரப்துல் லாபெறு
பால நமையா, அனு கூல நயியாய்த் - திருவளர்
பால மதில்வரும், வால கவியிரு
பார்வை யாகிய, ஹாமி தெனுமகு. (மூமிதன்

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பாதர்தக் தருள் புரிவீர் - நித்தியஞ்செய்த
பாவம் பொறுத்தி ரட்சிப்பீர்— அடியன்செய்த
பாவம் பொறுத்தி ரட்சிப்பீர்.

அநுபல்லவி.

காதகா தங்கமழுங் கன்கபு யப்ரவாசக்
கண்ணின் மணியே யென்றன், கல்பிற் கனியாரேனோ
தம்பிஞ விலகியம காரண
வெம்மை யானுமூ, கம்ம தருமதே
சரிகரிகரி கமபம காரிசி
சநித் சநித பபகம காரிச. (பாதர்தக்

சரணங்கள்.

க. பொல்லா ரிடத்திற்செல் லாமல் - புத்திகெட்ட
பொய்யர் குடியில் நில்லாமல்
கல்லா ரளவிற் கவிதை கடுகளவுஞ் சொல்லாமற்
காவல்செய் திடுமென்னைப், பூவுல கிலெந் நாளுங்
கால காலமு மாலதயிற், குலென் றெனதுள
போல முழங்கிட—சரிகரி. (பாதந்தந்)

உ. வறுமையிலேகனவின் வாடி - வன்னெஞ்சரான்
வண்டக்கு லாமன்ரைப் பாடித்
தருமமீ தென்றறியாச், சண்டாள ரிடத்திற்போய்த
தாமதித் திலவுகாத், தேமலித்த பட்சிபோலத்
தயிய நூடலய ராமலே யொரு,
நிமையி னெழுதின வான தாயினும்—சரிகரி. (பாதந்தந்)

௩. ஆதம் நுதலைமக் தோரே - யூமாவுதிம் இளவா
முப்தால் லாபெறு மைந்தரே
வேத நவ மணியே, விண்ணுமன் னினுக்கரசே
வினையன் வாங்கவியென், னினைவிலா னசயானோரே
விம்முதே துயர், பொம்ம லாகுதே
யெம்மை யாளுமு, கம்ம தருமதே— சரிகரி. (பாதந்தந்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூபாளம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பிழைபொ றுத்தருள் புரிந்திடு மொரு
பெரியவன் திருத் தூதரே கன
மழைபெ றுங்கொடை யளிம ணிக்கர்
மறைமுகம் மதுவே.

சரணுறு பல்லவி.

க. அஹதில் நின்றஹ தாகி யங்குதில்
அருமை தென் நுப்வி ளங்கி வெண்டிடர

மகர வாரிது லங்கு மணிவடி
வர்யெக்கின் மர மேற்
சகல நூறுரு வான பிரபைசெய்
தாஷூசாய்ழி வினை யருந்தியே
நிகரில் லானை வணங்கி யஞ்சிய
செறிமுகம் மதுவே. (பிறை)

உ. இன்ப மானுட ராக முன்னமி
ருந்த ஆதநன் னபி முதற்றொடுந்
தைம்பத் தோர்தலை முறையி னப்துல்லா
அணி நுத லிலகி
நம்பி யேவருஞ் ஷாரூ நாயகி
நாட்டமே தடிந் தாமி னர்வயின்
துன்பு றுமில மைந்துதித்தர
சுறுமுகம் மதுவே. (பிறை)

ங. மக்கம ... பாவி னுக்குவ
டகிழக்கபித் தாலி பில்லினில்
மிக்க ஆசியா மறிய மானவர்
விண் மடந் தயரும்
ஒக்கலோ டேயிறங்கி யேவல்செய்
தொளிவு பதினு லுலகும் பாய்ந்திட
லறக்க னேவலோ டேபிறந்திடுங்
கவின்முகம் மதுவே. (பிறை)

ச. கம்மி னெய்யிடக் கரிய மையிரு
கண்ணி னீவியே யுந்தி கொய்துசெய்
செம்மை சுன்னத்து மபத்தி லிடக்காஞ்
சேர்த்தித் திங்க ளொனும்
அம்மு றைந்தற பீவு லவ்வலி
றறி ரண்டினில் மதியி ராவையில்
எம்ம றைக்குரு வாயுதித்திடு
மெழில்முகம் மதுவே. (பிறை)

ரு. ஞால மீதுப டாத துன்பமென்
னளும் வந்தட ராமன் மகிழ்வொடுங்

கால காலமு முங்கள் பேர்சொலிக்
க்வியுரைத் திட்டுவ
சில குணமன மிரங்கி யேவெகு
சிறிய னெனின்பிழை தவிர்ந்திடும்படி
வால கவியெனக் கருள் சொரிந்திடு
மணிமுகம் மதாவே. (பிழை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-மோகனம்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

கோபிக்க லாமோ—மனக்குறை
பாவித்த தேதோ—இருபதஞ்
சேவித்த னேழை யெனதிடங்
கோபிக்க லாமோ.

அநுபல்லவி.

ஏகா னந்தவி பேகா—அடியேன்
ஏரா வஞ்சனைசெய் திழிபட்ட தம்மா
வெளிபட்ட தோசிக்
கேச்ச லாச்சே யேதுசுந் தாயே. (கோபிக்க)

சரணங்கள்.

௧. தோசி யென்சர வாசி கடனச்
சோதிநின் நிலகத்
தாறுதலே நீக்கியே, மறுதலை போக்குந்
தாதா, நாதா, யேதுணர்ந், தாயே. (கோபிக்க)

௨. ஆவி நின்றுரு லாவி யிறைபா
லாகுமுன் றரிகோ
அடலிது முங்க, ளடிமல ரவர்மே
லாரென்பீ ரப்துல் காதிர் சாகிபே (கோபிக்க)

௩௪௫ மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

ரு. காராருங் காத், தாரா வால
கவிராஜன் வரவுங்
கானமெய்ஷம்சுத் தீனருளுய்யக்
காவே அப்துல் கர்திறு சாகிபே. (தோபிக்க)

முற்றிற்று.

(ஷுஸைபி)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

பாதம் போற்றிப் புகழ்வேன்—நபிகளிரு
பாதம் போற்றிப் புகழ்வேன்—ஒலிகளிரு
பாதம் போற்றிப் புகழ்வேன்—என்றென்றைக்கும்
பாதம் போற்றிப் புகழ்வேன்.

அநுபல்லவி.

ஆதம் நூஹிபு றூஹீமை மூசாவை
அதிசயீ சாவையெம் அகுமது நபிதம். (பாதம்)

சரணங்கள்.

க. ஏன்ற ஆதம் நபியின்ற சீதுநபி
எஃக்கூ பிதிரீசையும் எஃயா இலுறில்யாசை
(கக்பீரகம்)
இசுஹாக் இசுமாயீல்நபி - யூசுபுநபி
இனிய ஸக்கரி யாவையுந் - தாவூதையு
பேந்தல் சுலையுமா னபி - யூனுசு நபி
யூனுசு நபி
மூன்று நூற்றுப்பதின் மூன்று முறிசல்நபி. (பாதம்)

உ. [illegible]ளுக்கு முறசலானுல் அலஃபி முதலாகவே
யொருநூற் றிருபத்துநா லாயிர நபிகளி
னுபய சரண மலரை - மனதிருத்தி
யெப்பொழு தினுமறவேன் - அபூபக்கரை
யுமறை யுதுமா னலியென் - றோதியவேந்தர்
(கக்பீரகம்) ஓதிய வேந்தர்
தரைக்குள் வரிசையான சஃஹா பிதிவர்கள். (பாதம்)

௩. வல்லோ னருள் பெருகும் தல்ஹாசு பைரோஜே
விழுத்தி மப்தூற்றகு மானை யபூவு ஸப்தா.
மன்னர் ஹஸன் குசைனையும் - ஹம்சாவை
அப்பாசை யபுகுறைறாவைத் - திருமதினை
மிக்கமு ஹாஜி ரீன்களை - அன்சாரியை
அன்சாரியை
அல்லும் பகலும்புகழ் வேனே யசுஹாபிகள். (பாதம்)

௪. ஆதி யருள்பெருகும் அண்ணல்மு கியித்தீனை
யனசு பெறுமா லிக்கு அகும திபுனு ஹம்பல்
அம்றுறை முகம்மது - தாபீத்தையும்
அரிய நகுமா னிபுனு - ஷாபியிமா
மானகஸ் ஸாலி ஹஸன் - பஸரியையும்
பஸரியையும்
எதகல் புகாரி முஸிலி மிவர்களிரு. (பாதம்)

௫. பத்துவா வுலமாக்கள்முன், குத்துபாத்தனை யறபிற
பனுவல் செய்து விளக்கும் இபுனுக பாத்தாவைப்
பகலு மிரவுந் துதிப்பேன் - உடலறிந்து
பரஞான வெளிதிறந்த - கல்லாஜினைப்
பதிபுரந்த செய்கினை - ஷாகுல் ஹமீதை
ஷாகுல் ஹமீதை
அதிக வரம்படைய அகுமதுல் கபீறுதம். (பாதம்)

௬. முக்கிய செய்யிது மாறை முஷ்ஷைகு சையிது றாசை
முறைசேர் சதக்கத்துல்லா ஸைனுத்தீன் மகுதூமை
முன்னோன் கிழுறுவந்திடும் - றாகுஒலியை
பின்னு னூறுத் தீனையும் - தமிழ்சொரிந்த
முகிலா முமறுப் புலவர் - ஒலிகளையும்
ஒலிகளையும்
மிக்காகப் புகழ் வேனே புலமாக்கள்தம். (பாதம்)

௭. கத்தன் மறைமுழங்கும் ஹலறம் வளர்செய்பிது
அப்துல்லா இபுனு அபூபக்க ரெனு மன்னர்
கத்மைப் போற்றி செய்குவேன் - சிறியன்வால
கவியென் குருவதாமப்துல் - காதிறிபுனு
காசிம் தமையும் போற்றுவேன் - ஷறகுவழி
ஷறகுவழி
நற்றவங்கள் செய்யும நன்மை முசிலிம்கள்தம். (பாதம்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-புந்நாக வராளி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

காசிமுஸ்த பாமு சும்மதாவே - செய்மிதே அபல்
காசிமேயா சீன்மகு மூதே.

அநுபல்லவி.

ஹாசிமிக் கிளையில்வந்த ஆமினாரீன் றருள்கோவே
அரிய பெரியவ னறவி லேறியே
சுருதி தருமுனு லஸூமி யெனவரும். (காசி)

சரணங்கள்.

௧. மண்டலங்கள் புகழ்ந்தநா யகமே - இப்பாரினிற்பல
மகிமை வரிசை யுறைந்ததா யகமே - இறையோ னமைத்திடும்
இறையோ னமைத்திடும்
விண்டலங்கள் சுவர்க்க மாநகர்
விபுத ரதிபதி சருவ ரெவருமே
தண் டமிழ்ப்புல வோர்களும் புவி
தான மென வெழு°கடலி லமைதரும். (காசிமுஸ்த)

௨. அதிக பதவியென் னிடமி லுறவருளும் - என்னுளினும்பவ
மகல நலவழி யுதவியினை யருளும் - எல்லோரு மொய்த்திட
எல்லோரு மொய்த்திட
கதிர்க ளிடுசுடு தரையி லெனதுடல்
கருகி யுருகியே பதறி யிடுமுனம்

மதியி னிகரொளி கொடியி னிழலினி
லிழிய னெனதுடல் வருக வரமருள். (காசிமூஸ்த)

௩. கருணை யப்துல் லாகு மாரரே - செந் தமிழ்வால
கவியை ரட்சித் தாளு வீரரே - ஜலமகளு கேணியில்
ஜலமகளு கேணியில்
வருண னெனும்பெக ழினியி லெழுவரு
மனுட ரெவருமே பருகியிட வருள்
அருண னொளியிடு தரணி யிசையுறை
அரசர் திறையிடு குருசி லெனவரும். (காசிமூஸ்த)

முற்றிற்று.

மீசலீ விருந்துவந்து

நாகூரிற் குடிபதி யாகிய

வண்ணக் களஞ்சியம் புலவரவர்கள்

பாடிய பதங்கள்.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

ஐயா இனிநீ யருள், செய்யா திருந்தீ ராளு
லாருடனே சொல்வேன் யான்.

அநுபல்லவி.

மையார் கவிகைசெறி, துய்யநீ ருன்னிலியே
வாசகூர் பொழில்கள், சூழும், நாகூர் வாழும். (ஐயா)

சரணங்கள்.

௧. கருத்தி லாமதுபாத, மிருத்து மெனது மனக்
கவலை யாகிய வேங்கை
தாத்தி வந்தே பிடித்து, வருத்தஞ் செய்யுஞ் சிறியேன்
துன்ப வினைகள் போகத், தய வாக. (ஐயா)

௨. மழைக ளில்லாமல் வெம்பிக், குழையும் பயிர்களைப் போல்
வாடி மனம்நொந் தேனே
பிழைகளெல் லாம்பொறுத்து, முழுதும்நீ ராள்வீ ரென்று
பேராசைகொண், டேனே, மீசுரானே. (ஐயா)

௩. தோகை பொழில்கள், சூழும், நாகைவாழும் ஹுசன்குத்
தூசருளிய பாலா
ஷாகுல் ஹமீதே வண்ணக், களஞ்சியந் தன்னையேகதி
காக்கும் குத்துபெரி, யீரே, கதி நீரே. (ஐயா)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ௩ம்-சாவேரி-ஏக தாளம்

பல்லவி.

அடியே னளவில்லாத, கொடிய பாவி யானாலும்
அருள்செய் தாளுவ தாரையா.

அநுபல்லவி.

மடவனத் திரள சூழுந், தடமாம நிறை வாழும்
மந்தர திண்புய, சுந்தர சம்ப்ரம
மங்கு லீடுங்குடை, தங்கும்ப்ர காசரே
வாய்ந் தமுதகலை, சேர்ந் தொழுகுமதி
சார்ந்த வுலகதி, காந்தமு மறிய
மாசறவே யம, வாசையி லேபத
வாசச ரோருக, நேசம தாயுள
மகிழொடு பரவிய, ஜெயபதி ஜெயநாகி
வளர்சுப கிர்தல, முகம்மத ரேயும். (அடியே)

சரணங்கள்.

௧. ஆதாரம் நீரே செய்வீர்
அஞ்சிவ ருந்தினேன், னெஞ்சினி ரங்கியே
படர்கவ லைகளெனும், வடவையி லுருகினேன்
ஆதாரம் நீரே செய்வீர்
ஆரா கிலுமலை, யாதே யெனவொரு
நேரா தரவுசெசல், வாரோ முழுவதும்
ஆகாரம் நீரே செய்வீர்

ஆடுபுல் லோரைநல், லோரென வோதியும்
வாடுவ னேன்மலை, யாநல மேபெற
ஆதாரம் நீரே செய்வீர்
அகலா வறுமையு; மிகலார் கொடுமையும்
அகநோய் பிணிகளு, மிகவாய் மறுகினேன்
ஆதாரம் நீரே செய்வீர்
அடங்கு தேமொழி, நடுங்குதே மன
முடங்கு தேய்ழி, வொடுங்கு தேசெயல்
ஆதாரம் நீரே செய்வீர்
அஞ்சே லஞ்சே லென்று விள்வீர்
அடுகொடு வினைபுரி, கிழவிகை யதில்வருங்
கடுவிட மமுதுசெய், கடவு ளுமது கெதி
* மந்தர திண்புய, சுந்தர சப்ப்ரம
மங்கு விடுங்குடை, தங்கும்ப்ர காசரே
வாய்ந் தமுதகலை, சேர்ந் தொழுகுமதி
சார்ந்த வுலகதி, காந்தமு மறிய
மாசற வேயம, வாசையி லேபத
வாசக ரோருக, நேசம தாயுள
மகிழொடு பாவிய, ஜெயபதி ஜெயதுதி
வளர்சுப கரதல, முகம்மதரே யும. (தடியே)

உ. பாதார விந்தந் தாரும்
பண்பொடு வெம்புலி, யும்பணி யுந்திருப்
பருமணி விழியா, வுகள்பர வியவிரு
பாதார விந்தந் தாரும்
பாவமெல் லாம்நிறை, சாகர மாகிய
பாதக னேனை, வேதனொன் றுதொளிர்
பாதார விந்தந் தாரும்
பாரோர் களுமுயர், மேலோர் களுமிகு
வானோரு மருவு, பாதாள மூருவு
பாதார விந்தந் தாரும்

---

* இந்த - மந்தர திண்புய, சுந்தர சம்ப்ரம - என்னும் - வரியி லிருந்து - எட்டு வரியையும் - ஒவ்வோ - ரடிக டோறும் படித்து முற் றுவிக்க வேண்டும்.

பரிவா யிறையறு, வினிலே கபுசொடு
பரிவாய் நடைபுரி, கதியான வுபய
பாதார விந்தந் தாரும்
படர்ந்த தீவினை, கடந்த மேன்மைகள்
பலன்க ளேபெற, நலன்க ளேதரும்
பாதார விந்தந் தாரும்
பத்தி கூரும், வெற்றி சேரும்
பலபல நபிகளி, னரசென விமையவர்
பகலிர வினும்வெகு, துதிகள் தரவுமது
மந்தர திண்புய. (அடியே)

௩. வேதவி னோத வாழ்வே
விண்டல மண்டல, மும்புகழ் கொண்டுயர்
விருதர சருநவ, மணிமுடி தொழுசது
வேதவி னோத வாழ்வே
வெனுமோர் குறைவிகள், குலமீ தினில்வரும்
விசையா திபர்திரு, மதின நகருறை
வேதவி னோத வாழ்வே
மேலோனரு ளப்துல், லாவோர் மகவெனும்
வீறு திபர்மகு, மூதே நவநெறி
வேதவி னோத வாழ்வே
மேவும கா துதி, சேருச தக்கத்துல்
லாமன மீதினு, மேவிறை வாகிய
வேதவி னோத வாழ்வே
வியந்தனு தினம்வண்ணக், களஞ்சிய மிகுபுகழ்
விளைந்திடத் துதிசெய்ய, வரந்தரு நாயக
வேதவி னோத வாழ்வே
மெய்ப்ர தாப கற்பு காவே
விலைகொளு மடமைக, ளுலக முழுது மதில்
மிகவு மெளியனுமை, யலதொரு கெதியில்லை
மந்தர திண்புய. (அடியே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-இஸ்திரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

அனுக்ரகஞ் செய்வீரே—சித்த மிரங்கி
அனுக்ரகஞ் செய்வீரே—மன திரங்கி
அனுக்ரகஞ் செய்வீரே.

அநுபல்லவி.

தொனித்திடராகசங் கீதவண் டுகள்பாடத்
தோகைநட மிடுபொழில், நாகைவாழ்ஷா குல்ஹ மீதே. ()

சரணங்கள்.

௧. கடலிற் பாலரிட்ட தஸ்பீகு மணியைக்
கரையிற் கிஸ்திபி லெடுத்தீர் - வெகு
படைகளாய்த் திரண்ட காபிர்கள் முன்னிறந்த
பசுவுக்கு முயிர் கொடுத்தீர்
நெடியுள ரொருவன் வீட்டில்முன் பட்டிறந்து
நின்ற மரந் தழைந்துக் காய்த்து நிறைந்து நிற்க
உடல் வழங்காத் தஞ்சை யச்சுதப்ப னயக்க
ளோடிவந்து பணிந்திட, நீடியகா ரணஞ் செய்தீர். (அனுக்)

௨. வலைவிழுந் தவனங் குபேரன் பாக்யம்பெற
மலர்க்கண் கருணை பொழிந்தீர் - ஆட்டுத்
தொலிபறி கொடுத்தவன் குளத்தங் கரை மண்ணுக்குட்
சொர்ன்ன மெடுக்க மொழிந்தீர்
வலியத் தொடர்ந்திடு, மூன்றாறு குதிரைக் காரர்
மாசில்லாமற் றங்களிற், போர்செய்து மடிந்திட
நிலைமை தனிற் புதுமை, விளைந்த குதுபு வள்ளல்
நீரருள் புரிவதொரு, காரண விதமுந் தானே. (அனுக்)

௩. கருத்துள் மலர்ப்பதங்களை, யிருத்துந் தொழும்பன் வண்ணக்
களஞ்சியம் புகழ்க்கோவே - அன்பு
பொருத்தும் ஹஸன் குத்தூசு புத்ர ரத்னமென் னகை
பொருந்தும் ஷாகுல் ஹமீதே

திருந்தும் நாளுமு கம்ம துதவுமு கம்மதலி
திரண்டி மைப்பணி விடைக்கு - மவனுக்கன்பு
தரித்த குலாமு கியித் தீனருள் பாட்சாசா
சாகிபு பணிவிடைக்கு மேகருணை புரிவீரே. (அனுக்

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மனமே வாழ்வைச் சதமென் நனுதினம் கபிபாதம்
வாழ்த்தா திருந்தாய் மனமே.

அநுபல்லவி.

திஜமு மிறை யருள்சேர், திருமக்கப் பதியில்வாழ்
தேச ராஜர் புகழுல், லாசர் மரு மூதர்தம்
செழும்பதந் துதியா தபு ஜகுலெனு
மழும்பன் மாநில வாழ்வது நிலமதில்
விழுந்து மாயஞ்செய் யிபுலீ சடிபுகழ்
தொழும்ப னும்மலர் தானது நின்றதோ. (மனமே)

சரணங்கள்.

க. தூய்ய கலிமா சோன்புஞ், செய்யுந் தொழுகை ஹஜ்ஜும்
சொல்லும் ஸக்காத்தும் விடுத்தாய்
மெய்யாங் குருவை நிழ்ந், தைய லார்க ளாசை வீண்
பொய்யென் பதிலுந் தொடுத்தாய்
வைய மதிலசர் செய்ய, ஐய முறவே யெண்ணி
மாகாமத் தட்படுகி, ரூயே ஹக்கருள் பெறும்
மடங்க லசயிபு ருஹீம் நயிநமை
யிடங்கணியி லேதனும் நம்புறா தவன்
அடர்ந்த மிருவாழ் வானது நிசமெனத்
தொடர்ந்த வரசா னதுகில நின்றதோ. (மனமே

உ. கலக்கஞ் செய்யவே வரு, மலக்கல் மவுத் தென்பவர்
கடமெனி யர்து நிசமே

அலைக்கு முயிர் விட்டபின், விலைக்குங் கபு றறைக்குள்
ளாவதும் பர வசமே
மலைக்குங் கேள்வியி னுட, னலைக்கு மதா பாகிய
வருத்த மெண்ணி யழாமற், கருத்தினில் மகிழ்ந் தாயே
வரம் பெருகுமூ சாகபி யுடனெதிர்
புரிந்திடும் பிருஅவ்வின னு மாசனு
முரண் பெருகுநாள் விதமுள தளமொடு
தரம் பெருகுசெல் வங்களுங் நின்றதோ. (மனமே)

௪. கண்ணுக் கிரு மதின்த், தண்ணலப் தூல்லா பெறும்
காத ராமகு முதர்
வண்ணக் களஞ்சியமும், விண்ணோ ரெவருந் துதி
மலங்காத மலர்ப் பாதர்
கண்ணீர் பெருகி யழு, மன்னுள் மகுஷ நிலே
காப்போ ரவரீரவெகு, தீர்க்க முடனே மனங்
கலங்கி டாதெதி ரிலையெனும் வாழ்வொடு
பெலன்கொளும் நத் தா துட னேயினம்
இலங்கு மாநிதி பெருங்கா றானொடு
துலங்கு மெவர்வாழ் வானதும் நின்றதோ. (மனமே)

முற்றிற்று.

காலன் குடியிருப்பு

மகா வரகவி வாணர்

அசனலிப் புலவ ரவர்கள் பாடிய பதங்கள்.

:*:

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

ஆசை யானேனே யருமையஞ் சுகமே
சொல்லடி, சொல்லடி நா - னாசை யானேனே.

அநுபல்லவி.

வாசகன் னயினார், தேசசங் கையினர்
லாழ்வார் முகம்மதனார் மீதினி லன்னமே நா. (ஆசை)

சரணங்கள்.

௧. இன்பமுற் றேரே, யன்புபெற் றூரே
ஏனெடி யவர்பதந், தானெடி யன்னமே நா. (ஆசை)

௨. முற்றிலு முதியார், சற்றுளம் பிரியார்
மோட்சந் தருமே யவர், காட்சியி லன்னமே நா. (ஆசை)

௩. எழிலொளி முடியோ, இருவிழி வடிவோ
எண்ணுதே மையல் பிரமை, நண்ணுதே யன்னமே நா. (ஆசை)

௪. நம்மதி னவா, ரம்மதி யர்வார்
நாதர்மு கம்மத னர், பாதமி லன்னமே நா. (ஆசை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-௨-ம்-ஆனந்த பைரவி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

மானே யவர்துணையைக் கருதி னேனே
வந்துமன் றுடுவதிற் றானே.

அநுபல்லவி.

வானோரும் நிதம் நின்று வந்தனை யேசெய்ய
வந்தநா யகர்முகம் மனுநயி னர்க்குச் சொல்லு. (மானே

சரணங்கள்.

௧. துதித்துத் துதித்து நம்பிச் சொன்னதி னாலே
சுபசோ பனமுந் தந்து, சுகநயஞ் செய்ய லாலே
மதித்துச் சம்மதி தந்து, மனுவோரு மெண்ண லாலே
மருவுதிற் கைபிடித்துத், தவறும லுய்ய லாலே (மானே)

௨. நம்பி நம்பி னோர்க்கு நயஞ்செய்வ தாலே
நானு மதி லொருவ னானதி னாலே
தம்மமென் றவர்க கன்பு தாமெய்ய லாலே
சந்த்ர கிரண முண்ணும் சாதக வண்மை போலே. (மானே)

௩. அரும்பு கரும்பின்மண் டம்புய மக்கத் தாரென்
றாசை மிகவுந்தந்துள் ளருள்நய மெய்ய லாலே
விரும்பி யகங் களிகொண் டேனசி ரண மேலே
வேதாம்ப ராமுகம் மனுநயி னர்முன் னாலே, (மானே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

இந்த, வேளையி லருள் செய்யு—வர
இதுதருண மையா, அடிமை, நான்பிழைக வுய்ய.

அநுபல்லவி.

நத்துவன் தாலவு தடஞ்சூழ் மதீனா வாழும்
நாயகர்மகுடமே தூதபிமு கம்ம தாய் நீளும்
அந்த நாயகர்க் குயிர்த்துணைத் தோழ
ரன்புலாவிய மாமறை நேர்மைசேர்
அகிலத் தோர் புகழு, மகிமைத்தா பரமேசீர். (இந்த)

சரணங்கள்.

க. ஆதி, முத லவனொடு மயில்துணை
யிலையென வேயுரை கூறவும் - அது
போதி லிறை யருளி னேவல்கொடு
வரவு கூறவும் - முடி
யாத இருமை கொடு கூடி
யிறைவ னருள் மீறவும - வளர்
வேத முறை பரவு கூகை
வடிவுகொடு தேறவும்
பின் ஞாயிற்
பூகலத்திலொன் றாக விடுக்கவும்
புகழ் வல்லோ னொரு பூவைக் கொடுக்கவுந்
தாத ரசூ ஜிபு ரீல்முன் னடுக்கவுஞ்
சுருதி மாநபி கையிற் கொடுக்கவும்
சோபன மாமிது போலுள தேல்மணஞ்
சூடிடு வீரென மேலவ னோதினன்
தாபர மாயிஷா மாமணமே யிரு
சாகர மார்புவி தின்மூக்கில் மேவிய.
நகைமையின் மகிமையின் மிகமகிழ் தருமொரு
ஷறகினி னெறியினி லுறுதியி னொடுவளர்
செகதல மெமையினு முயர்புகழ் பரவிட
சேர்க்கும் அபூபக்கர், சித்தீக்கு நாயகமே. (இந்த)

௨. சிந்தை. கிலே மயங்கித் தியங்கித்தின
முயங்கித் தயங்கிப்பர தவிக்கவும் - வள
ரிந்தப் புவியிலுள விந்தைக்
கிரங்கி மனங் குவிக்கவும் - நறை
சந்தக் குமிழ்முலை மடந்தைப்
பெண்ணார் மையல் மிக்கவும் - நாளும்
இந்தத் துயரது தவிர்தப்
புதமை யனுப விக்கவும்
இறையருள் சேர்
சிந்து வெங்கதி ரொளிக்கக் கடுத்தவ
சேனை பூடண்டை யாக வுடுத்தவ
மைந்த னுயிர் மறைக் காக விடுத்தவ
மயில்மன் னாட்டெண்ணெய் மீட்டி யெடுத்தவ
மாறிய தாரைதயி னீளுயிர் போகவும்
வானுரு மேறுட னேசம ராகவும்
தேறிய பேர்புத்து கான்வெளி யாகவுந்
தீன்முறையே நெறி யாமர சாகவுந்
திருமுகம் மதுநபி மொழிவழி யரசியல்
சிதையுறு நணிபுரி ஜெயகுண பதியெனுந்
தரும விதரணியே யிறையருள் சேர்
சத்தாக்க மேயுமறு, கத்தாபு நாயகமே. (இந்த)

௩. தோகி, யிபு லீசு தடுத்தனென்
றோதி யொருபொழுது தாத்திலேனே - வெகு
நேச முடனேகுறு ஆனைத்
கொடுத்தெழுதி கிரத்தி லேனே - பிர
காச வெள்ளருல்மறு பூனும்
பல்லைகண்ட தாத்திலேனே - மறு
தேச மகனுமறு வரனை
வரவழைத்த வாத்திலேனே
கிருபை கொடு:
வாச மாமபூ பக்கர் சூட்டிய
மடமின் னார்தமை மதுவை கூட்டிய

பேசியே பிறி வாக மீட்டிய
பெருமை நபிகைதொட் டொருகை நீட்டிய
பேரறி வேயமு தேமிக வாழ்வுள
பேர்களி லேநடு நாயக மாய்வளர்
கார்முகில் யேவும்ற சூல்மக ளாருக்கை
யரவையு மேமண மேசெயும் நாயக

கவினுறு நபிகபு றினிலிருந்
தமதுவர் கபுறிடை யமைபவர்
பிழைதவிர் பவரென
வுவமையி லவனருள்
பதவியி னுதவியின்
ஒப்பா னுது மானிபுனு, ஹறப்பானு நாயகமே. (இந்த)

௪. வாலே, மட மாதர் தரு மசுஅு
லானைவத் தெரிந்தெடுத்துப் பிரித்தவ - நெடு
நீல னிபுலீசனின் கோல விழி
கெடுப்பவி தித்தவ - வெகு
ஓல முடனே தமி மாமென்
றுரைத்து வுப சரித்தவ - இற
சூலு மறுவிலொரு வாழி
கொடுக்க வவ தரித்தவ
அந் நாள்முதற்
சிலமா மறை இனே விளைத்தவ
சேனை வீரரைச் சாகக் குழைத்தவ
சால இறைபுவி யாக முளைத்தவ
சங்கை நேர்வழி யாகத் தழைத்தவ

தாயென வாழ்கதி ஜாமக ளாரையே
தானவ னேவலிக் காருசெய் தேவள
காயொளி யாதவ னேர்பிரமைப் சேர்தல்பு
காறெனும் வாளணி வோயணி யோர்சனி

கடகரி யெனவரு மடையலர் கொடுமுடி
கன்தள மொடுகொடி குடைபொடி படநெடு
வடவரை தகரவும் நடயிடு துல்துலின்
வல்லாண்மை சேருமலி, யுல்லா நாயகமே நீ. (சிந்த)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

மையலூற்றிலே
நினவிலே கனவிலே, வருவதே வேணும்.

அநுபல்லவி.

வையம் புகழ்பெற்ற, செய்யி தருமதே
வள்ளல் ஹமீபுமு, கம்மதுல் லாவே. (மையல்)

சரணங்கள்.

௧. ஆருஞ் சொல்லாத்ததோ நான்சொல்லப் போறேன்
ஆண்டகை யேயுமை யல்லாமற் கூறேன்
தாருங் கிருபையென் றலிந்த வீறேன்
தம்மைப் பிரிந்தும் சற்று மையல் மாறேன்
பின்வாறே னிவ், வாறே மனதார நாளே. (மையல்)

௨. அல்லும் பகலுஞ்சொல் நாவும்நில் லாதே
ஆசைப் பிரளயத் தாவல்பொல் லாதே
சொல்லும் பயனுக்கு மதருள் மீதே
சொந்தமென் றுலெனக் குங்குறை யாதே
யிப்போதே, தப்பாதே, சகியாதி யாதே; (மையல்)

௩. எற்றிபு லீசுசெய் குத்திரத் தோசை
மெல்லாந் தவிர்க்கும்பொற் பாதப்ர காசம்
மூத்திரை யோர்கட்கு மோனவுல் லாசம்
மோட்சந் தருகுவீ ரென்றல்லோ பாசம்
உல்லாசம், பிரகாசம், அணை நேசம் நேசம். (மையல்)

௪. மாணிக்க மேடைபொன் மாடமு லாவே
வருக்கை கதலி கன்னல் வளங்கொள்மக் காவே
காணிக்கை யாகிய காரண வாழ்வே
காசிமு கம்மது வேழுஸ்த பாவே
பொற் பூவே, யென்கோவே மறை, நாவே, நாவே. (மையல்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

கெஞ்சிக்கெஞ் சியேயுங்கள், தஞ்சமென் றதினாலே
கிருபைசெய் தருளு மையா.

அநுபல்லவி.

கஞ்சம் பயிலும் வாவித் தடமாமக்கத் தாரே
கருணை புரியுமுகம் மதுவே ஹபீபுல் லாவே. (கெஞ்சி)

சரணங்கள்.

௧. சொல்லிச் சொல்லியே பாதத் துணையைநா னையா நம்பித்
துதித்துள்ளம் வாடு வேனே
துணையுங்கள் துணையல் லால் மநுஷர் வெளியில் வேறு
துணையென்றுந் தேடு வேனே
இல்லையென் றுலிபுலி சிகலைவிட் டோட்டு வேனே
இரங்குங் கிர்பா கடாட்ச மென்றைக்குக் கூட்டு வேனே. ()

௨. எண்ணியெண் ணியே யென்ற னிருதய கமலத்துள்
ளிருப்பதுந் தெரியாதே
இரவிலும் பகலிலுஞ் சுரதநல் லிசையென்று
விருப்பன்றித் தரியாதே
கண்ணின் மணியே யென்றன் கல்பிற் கனியா னேரே
கருணை கரரே யெனைக் காத்திரட் சிக்கத் தானே. (கெஞ்சி)

௩. வாசங் கமகமென வீசுங்கஸ் தூரி காத
மணக்குந் திருமெய் யழகும்
மணலொரு பிடியினால் பதுறி லபூ ஜகிலை
மடியச் செய்ததை யழகும்

நேசம் பெருகு பாதத் தழகும்பு யத் தழகும்
நினைவிலுங் கனவிலுந் தனதாய்த்தெரி சிக்கவே. (கெஞ்சி)

ச. ஜென்ன நகர்க்குமக்க நகர்க்கு மற்ற நகர்க்குஞ்
செங்கோல் செலுத்தொய் யாரரே
ஜெயசிங்க மெனவந்த திறலபு துல்லாதந்த
செல்வத் திருக்கு மாரரே
மன்னர் புகழுங் கோவே வரிசைமு கம்மதுவே
நன்னய மூஸ்த பாவே நபிமேற் முறுத்த லாவே. (கெஞ்சி)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

என்செய் வேனோ—உமதடி
தஞ்ச மானோர் தம்மா லிச்சைக்
கென்செய் வேனோ.

அநுபல்லவி.

செஞ்சொற் கினி துளத்து எருள்கற்ப மானதரு
சீர்பூத்த கார ணீகராம்
செய்யி தான நயினர் நீரே
செம்மல் யாமு கம்ம தெனை ரட்சிக்க
மா பாபமாப கெரிசநிசா - மகரிச
நீசநீச கெரிசா, கெரிகக ககமா
நீசநீச கெரிசமபா - தப்பா
தாகது ஜெம்தரி தரிகுந்தரி
தக தத்திங் கீனுதக தத்திரீம் திரீம்
தளங்கு தோம் தக தரிகிட தோமென. (என்செய்)

சரணங்கள்.

க. எமக்குள்ள மில்லையோ, எவர்க்கு முள்ள தல்லயோ
தமைநாட்ட மில்லையோ
சுமக்கச் சுமக்கத் தருந் தாயக நாயகா
துணையிட்ட பேர்க்கெல்லா மான தீனவா

நமக்குக் கான தருணச் சிரோமணி
நறைப்பொன் னுவெனை ரட்சி யாதிருக்கில் - மா. (என்)

௨. இரக்கம் வையா தையா, இருக்கநல் லதுசெய்ய
தருணத்தி லேயுய்யப்
பரக்கப் பரக்கவிழி யாதொரு நாளையே
பரிசுத்த நிமிர்த்திபாய் வேணு வேழைமையே
சுரதச் சோதி மலரிற் புரோதன
துணைச் செய்தாதர வேதந்தா ளாதிருக்கில் - மா. (என்)

௩. சொலச்சொல மனதாய்த், துடிக்கு தென்றுந் தனதாய்
மலர்மேற் பெண்ணுர்கள் மால்
இலக்கத் தொகைக்கு ளெண்ணி யேயுமை நாடினே
இனிமைக் கிதுபொற்பலா லாருமா யாகுமோ
பலனுக்கான தருணச் சிரோமணி
பதித்தையா தரவேமீட்டி லாதிருக்கில் - மா. (என்)

௪. மருக்கமழ் பழனம் பெருக்குஞ் செங்கெல் மதிளுத்
திருஅப் துல்லா கண்ணு
இருக்கத் தரிக்கமகு டேசப்ர காசப்பொன்
வருசொர்க்க மமெய்த்த பேராய தினவ
மகுடச் சேவை செய்நற் புரோதன
மகிட்சி யாமுகம் மகிழ்கனை ரட்சிக்க - மா. (என்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்- ஆனந்த பைரவி- ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நினைத்துநி னைத்துச் சொன்ன
நேயப்பிர காரத்திலே
நினைக்காதென் திருப் பேனே.

அநுபல்லவி.

அனைத்தும்ப டைக்கு மென்கோ
னருள்கரு ணையி லொன்று
முனைக்குஞ் செம்ம லானமு
கம்ம தகும துவே, (நினைத்து)

சரணங்கள்.

௧. எனதுருவம் முழுது மிசைந்தே யடிமைப் பட்டு
இருபாதத் துணை நாளுந் துணையாய்ப் பிரியந் தொட்டுத்
தனதுபர ராட்டினுற் சந்தோஷ மெதுமட்டுச்
சகலசம் பத்து மெல்லாம் தவப்ரபலி யமுநங் கிட்டும். நினை

௨. வருந்தி வருந்தி வேறு வசனத்தைத் துதிப் பேனே
மலர்ப்பாதந் தரா விட்டால் மனதுசம் மதிப் பேனே
திருந்துத வில்லா விட்டால் ஷேய்த்தானைச் சகிப் பேனே
தேடித்தே டியே யென்றன் சிந்தையுட் கொதிப் பேனே. (

௩. தாயுந்தந் தையு மூங்கள் சரணக தியை நம்பித்
தமியே னடிமை யான தாச்சதே மனம் வெம்பி
நேயம்பி ரியமாக நினைந்தேன் கிருபை விரும்பி
ரட்சித்துக் காப் பாத்த வேண்டு மனந் ததும்பி. (நினை

௪. சங்கம் பயிலும் வாவித் தடமாமக்க மூரீர்
சகலநா ளுந்துதிப் போர்க் கருளும்பொற் பாதரே
சிங்கமப் பல்லா பெறு செல்வத்த வப்போதரே.
செய்யி தற்றசூல் மூகம் மதுமகு மூதரே. (நினை

முற்றிற்று.

காயற்பட்டணம்
பிரபு-நயினர் வங்கிஷத்தி லுள்ளவர்களாய்
அங்கிருந்து சென்னபட்டணத்தில்வந்து குடிபதியாயிருந் தவ
மகா வரகவி வாக்கிய ரான

உதுமா னயினூர்ப் புலவ ரவர்கள்

பாடிய பதங்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

ஆரா தாவினி நீரா தரவல் லாம
லடிமைக்கி னிவே றேது—சொந்த
அடிமைக்கி னிவே றேது.

அநுபல்லவி.

சீரார் குங்கும மலர்த், தாரார் புயரே யேந்தப்
பாரோர் புகழுரூப, காரப்ர பூவே மலர்ப்
பாதரேமக், காநகர், வாழ்மகு
மூதரே நபி, மோர்கவி லேவெகு
பாத்ர வானீர், குறைஷிகள், கோத்ர மானோய் - தீனுன்வர்
பாவவி னாசவல், லாசச வாசப்ர
காசவி சேஷசல, ரீசல ரீசெனப்
பலதிசை கவிஞர், மருவலர் திறைகொடு
பரவவே வருமிரு, பதிமுகம் மதவே. (ஆராத)

சரணங்கள்.

௧. முன்ன மாதியிறை, தன்னொளி வினிலொரு
முத்தவ தரங் கொண்டீர் - வெகு
வன்ன மிலகு ஜெப மாத்தினில்
மரகத மயில்வடி வென நின்றீர்
அன்ன மாகி மலக் கூத்தில் மகிழ்ந்தீர்
அறு வாருக் கறிவுகள் விண்டீர் - உயர்
தென்னிலகிய எக்கீன் மரஞ் சென்றீர் - இறை
திருமறை யெனுஞ் செழுங்கனி யுண்டீர்
விண்ணமி லாறரு மானிலத் தாத
தன்னை யெல்லா மொளிவா லமைத்திடப்
பின்னுள காலமெல் லாந் துதித்திட
வுன்னின தா லதெல்லா முடித்திடப்
பண்ணின வண்ணம தென்றொரு நன்மணி
தன்னிறை மன்னவன் முன்ன நிறுத்தியே
பார்த்த தாலே, பயந்தது
வேர்த்த தாலே, யூங்நீர் கொடு
பாரம் லாக் கபு லாக்கறு ஷாங் கூறு சீர்பெற
மார்க்கமுண், டாக்குநீர், ரார்க்குமே
பகாரி தருதிரு பதியினி லினியுமை
நிகரொரு வருமிலை, யருமதூ நபியே. (ஆராத)

உ. அம்பை நேர்விழிய, ரம்பை மாதருட
னனுதின முறவாடி - வெகு
துன்ப மிகுத்திடு மிபுலீ சென மொரு
துரோகித னுடன் கூடிச்
செம்பொன் னுடை மிகுதிகள் தேடிப் - பலஞ்
செய்யும் வழிகளி லேசெல வோடிப் - புவி
இன்ப சுகமதி லிருதயம் நாடிப் - பக்
திரவி சரசமதி லேவிளை யாடி
வம்பனி ரக்கமிலா மனத்தின
னிம்பவி ளக்கமிலா னினைத்து
அம்புவி யிற்குள பேர் நகைத்தவன்
கம்ப மென்க்கென நீர் மறுத்தில
னம்பினே னும்பா, இன்புக மும்பெற
வம்புசெ யும்பிழை, யும்பவ மும்பொறு
நாளை நின்று பயந்தழும், வேளை கண்டு - எள்ளத்தனை
நாடிய றெப்புட, னெப்படி யானுமன்
ருடியே பொற்பதி, யிற்புக நட்பருள்
நனைமல ரொழுகிய, பொழில்செறி சுவனமென்
னகர்வள ரருமதா, நபிமுஸ்த பாவே.

௩. மங்கு லேழு மொரு, கங்குலி லேக டந்து
வரவிறை யருள் பெற்றீர் - வெகு
இங்கித வசனமி, தங்கொடு மறுவினி
லிறைமுனம் வச னித்தீர்
வங்க மேறிச்சக் கூனை ஜெபித்தீர்
மறிமா னுக்கொரு பிணையென வுற்றீர் - கா
மங்குலி தனிலா றழைப் பித்தீர் - விஷ
மதனை யமுதம தாக்கியே வைத்தீர்
துங்க மிகுத்தம வாசி யுற்றொரு
திங்க ளழைத்திரு கூறு வைத்திரு
செங்கை புகுத்திவின் னேற வைத்தொரு
மங்கையெ னத்தசை யா லமைத்தது
டங்கொரு வங்குயிர், செங்கர முங்க

விடங்கொள் கருங்கல்நெ, ருங்க நெருக்கிய
ஆச்ச ரீகர், அதிஜய, மோட்ச பாகர் - விண்ணோர்க்கர
சானவர் நான்முநி, யோனென வானெழு
மீனது தான்சிர, மானதி லானவா.
அடிபடி தொட நெடு, முடிசுட ரிடவிறை
யவனரு ஷினிஒயர், தருகுரு பூபே. (ஆராத)

௪, சுத்த ஞலமத, மைத்த நாயு னொரு
தூயவன் மகு பூபே - எங்க
ளுத்தம ரன்னுதமு; தற்றிரு நபிகளி
துயர்தவ முறு கோவே
வெற்றி சேர்குறை ஷிக்குல வாழ்வே - புவி
வேந்தர் பரவவே வருமக மேர்வே
முத்ரை தரித்திடு புயமுயர் காவே
முறுசல் நபிகள் புகழ்ந்திடுந் தேவே
அப்துல் முனுபெனும் வேந்தர் மெய்த்தவ
புத்ரஹா ஷிம்கிளை சார்ந் துதித்தவ
ரப்துல்முத் தலிபெனும் வேந்த ரப்துல்லா
னெற்றியி லுற்றொளி வாய்ந்த புத்திர
பற்றல ருற்றக, ளத்திடை வெற்றிபொ
ரத்திசை முற்றும், தத்தைகி ளுத்திய
பாக்யவா னீ, ரதிஜய, வாக்ய வானோர் - சதாதினம்
வான்மதி சுற்றுமொ, துத்தல மானமக்
காநக ரத்தினி, லுற்றா சுற்றவா
பதிகனி லதிஜய, பதிதிரு மதியெனு மதினமென்
பதிவ்ள ரகுமது நபிமுஸ்த பாவே. (ஆராத)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-காம்போதி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

செம்பொற் பதமே பாவவி னசீ
தெரிச னையே கைலாசவுல் லாசம்.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

அநுபல்லவி.

அம்பொற்ப திமதினத் தரசரி றஞ்செங்க
ளால நபியே யாற, சூலேமே லவன்றாதே
அமர ரநுதினம் பரவு மலருரு
அகில் தலமுழு தினுமே புகழ்தரு.
கமல மலர்மகள் மருவி வளர்தருங்
கருணை நபிமுகம் மதுவே யுமதிருச். (செம்பொற்)

சரணங்கள்.

௧. ககனி லெழுக முகிற் கவிகை தருத லாலும்
காதங்க் மள்கஸ் தூரித் தாது வருத லாலும்
சகல லோக ரட்சக னருள் புரிந் ததி னாலும்
தரள மணியென் றுநி சமுகத் திறைந்த தாலும்
தவமே பெறவெழு கடலி லமைபவ
சசியி னிகர்வன்ன மயிலென் றமைபவ
மவுன முறளக்கின் மரயீ திறைபவ
மனுடர் வடிவவ தரித்த மருஜூதே. (செம்பொற்)

௨. அஹதி ஷஹதா யகு மதமீ மானதி னாலும்
ஆல மஜ்வா ஹஜி சாமா வானதி னாலும்
ஜெகமீ தரளக் கண்சந் திரனை யழைத்த தாலுந்
தேவர் பரவுமறு ஷேறிவந் ததி னாலும்
தினமு முமதி ஜயமே வளர்தலும்
திசை ராஜர்க டிறை கொடுவந் திறைதலும்
கனக நவமணி முடிமன் னவர்களுங்
கதமதனை நித்யந் துதிசெய் திறைதலும். (செம்பொற்)

௩. நபிகள் நாயகநபி நபிஞரா னதினாலும்
நானெ யேழையை யாள நாத ரானதி னாலும்
கௌலற் கவு தருத்திற் கதிபரா னதி னாலும்
கவள மகுழு தானைப் பவனி வருத லாலும்
கவரி யிருமருங் கினிது போடலும்
கவிதை வெகு பறவைகள் பாடலும்
சுவன நக்ரம் பயர்க ளாடலும்
சுரிதி தெரிமறை யவர்கொண் டாலும். (செம்பொற்)

௪. ஸ்ரீமதா யெங்குமே நிறைந் திடுகம் மாதி நாதரே
சதமா மறைதேர் சருவ சத்ரகுரு நாதரே
அமுத ஜனனர்கள் பணியும் மாமலர்ப் பாதரே
ஹராஹீம் கிலீவா மூப்துல் லாதந் தருள் போதரே

அருஷி னிலுமுயர் சிரசுல் லாசரே
அவனிக் கதிமக் காநகர் வாசரே
அரசர் மகிழ்புகழ் ஜெயப்ர காசரே
அகுட தெனுமுகம் மதேயெங்கண் ணேசரே. (செம்பொற்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஆ யெந்தன் பொங் காரம், ஆல நபிக் கிந்நேரம்
ஆர்தான் சொல்லுவா ரன்னமே.

அநுபல்லவி.

காயுங் கதிரொளி, பாயும் நறுமலர்க்
காவு செறியுமக், காவுக் கிறையருள்
நாய னருள்மறை, நாத ரெனும்நபி
ஹைரென் நினிவரு, வாரோ வறியேன். (ஆ யெந்தன்)

சரணங்கள்.

௧. துன்பமாம் சிறைச் சாலை யினிற்றுயர் தீர்ந்திலேன் - வெகு
தோகத் துடனெழுந் தாசைக் கடற்கரை சேர்ந்திலேன்
வம்பனு மிபு லீசைப் பயந்துளந் தேர்ந்திலேன் - பெரு
மாயப்பிர வஞ்சத் தீயெனைச் சுடுமென்று ராய்ந்திலேன்
எனக்கினித்
தம்பமாம்நபி சமுக மதிற் சென்று
சரணம் பணிந்தத புடனே முன்னம்நின்று
என்பிரா தின்ன படியென் றுதைவிண்டு
இரங்கும் படிசொல வெனக்கிங் கெவருண்டும். (ஆ யெ)

௨. வஸ்து வானவன் றெரிந்து அதல்ச் செய்யும் நேரமே - நபி
மாரும் பயந்தழு வார்கள் மனுடரெல் லோருமே
முஸ்த கிமெனும் பால வழிநெடுந் தூரமே - அதில்
மோச மடைந்தவர், நோஷம் நினைந்தவர் யாருமே

நபி யல்லால்க்

கஸ்தி யாவிரைக் கிரங்கி யருள்செய்யக்
கடனென் றவரல்லா லடிமை தனையுய்ய
முஸ்த பாநபி பதத்தில் விழுந் தையோ
முறையிட் டழுவவர் வரவில்லை யென்செய்வேன். (ஆ யெ)

௩. முன்னைநா ளகி யானி லிறையவன் விதித்ததோ - முழு
மோட்டுத் தனஞ்செய்யக், கேட்டு அடிமைசம் மதித்ததோ
அன்னை நீர்குவ ளறைக்கு ளவதரித் துதித்ததோ - பொரு
ளாட வவனியிற் பாடிப் புருடரைத் துதித்ததோ

இறையருள்

பன்னு மாமறை பயில்வல் லவர் சொல்லைப்
பழித்ததோ வந்து லபித்த திறதொல்லை
யென்னமோ தெரி யாதென் செயல்களை
யெவர்க்கு மெனதள விரக்கம் வரவில்லை. (ஆ யெ)

௪. கத்த னதிறெப் பொருவ னிறையருட் டேராம் - மலர்க்
காவு செறியுமக் காவுக் கிறைநெறி நீதராம்
அப்துல்லா தவத் துதித்த மகவெனும் நாதரா - முஹசலின்
ஆர்க்கு மிறைநபி மார்க்குந் துரைமகு ழுதராம்

நவநீதச்

சித்ர மாமயில் வடிவுற் றிறைதன்னைத்
தெரிசித் திருந்தவர் பிரிசத் துடனென்னை
மெத்தப் பாவியென் றிரங்கி யிறைமுன்னே
மீளுங் கிருபைத் தயாள ரெடி பின்னே. (ஆ யெ)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதி தாள

பல்லவி.

நடந்த தேவ நீதம தாமையா - மிஃருஜுக் கன்றுநீர்
நடந்த தேவெகு புதுமை தாமையா.

அநுபல்லவி.

நடந்த தேவ நீதம தாமீக்க
நகர் வளர் செய்யி தருமதே யென்றுந்
திடந்தரு மாதி யொருவன் கிருபை
செய்ய தீனவ ருய்ய நீரன்று. (நடந்ததே)

சரணங்கள்.

௧. சிறக்கும் றமலான் மாத மொன்பதாந்
தெய்தி சன்னிர வெய்தி யேசபா
மறுவாவிற் றெழு துறங்கும் போதன்றே
ஜிபு ரீலடுத்திறை
வாச்சொன்ன னுமை யறுஷின் மீதென்றே
அழைத் தேகும் பொழுது
துறவர் மீக்காயீ லுடன்றுக் காயிலுந்
தாரக்கங் கூடக்கொண் டிறங்கல் வாசியிற்
குறையறப் பேசி வரும்பு றாக்கின்மேற்
கொண்டு காரணம், விண்டுநீ ரப்பால். (நடந்ததே)

௨. இன்புறும் பீள்ளி பைத்தல் முகத்தீ
சிடத் திறங்கியே படைத்தோ னருளால்
அன்பி யாவன பேரையுந் தொழுவித்தீர்
நபி மார்கள் புகழ
இன்பமாம் சொர்க்கப் பாலுண் டருள் பெற்றீர்
விண் ணிலேறும் பொழுது
உம்பர் படிக்குப் படிவந் தாலரித்தி
யுவர் தெடுக்கவே, மகிழ்ந்து படிகள்
ஐம்பத் தைந்தையுங் கடந்து வானகத்
தறைந்ததும் வாயிற் றிறந்தது மப்பால். (நடந்ததே)

ந. அந்தரத் தொளிர் விதுறத் தல்மூந்த
ஹறாவும் ஜிபுரீல் மேவுந் தலமும்
இந்தெனுஞ் சிங்கா சனமதுங் கண்டே
பெருங் கடலில் மீக்காயீல்
மூந்து மிசுறு பீல்மூன் பாய் நின்றே
அறு ஷேறும் பொழுது
கந்தரப் புய ஹபீபே கபுசைக்
கழட்டா தேறுமென் றழைத்தா னருஷ
பிந்து மநுஷர் வெளியிற் பெருமை
பேச வேமனங் கூசாம லிறைமுன். (நடந்ததே)

ச. தரள மாணிக்க மரகத சுந்து
ஸாலும் பலவிஸ் தாரத் திரைகள்
இருபத்தோ ரடுக் குயர்ந்த திரை சென்றீர்
ஒளி விளங்கத் திரைகள்
ஒருவகைக் கெழு பதினா யிரங் கண்டர்
அதி னீளந் தளமும்
திரைக்குத் திரையந் நூறு வருடந்
தூர முண்டதி னூடு சென்றிறை
ஒருவன் றிருமுன் மூடிகிப் பேசிமீ
றுவந்த தும்மன மகிழ்ந்தோ ரிரவில். (நடந்ததே)

ரு. ஆறு மாதமும் நோன்புந் தொழுகை
யைம்ப தொருத்தென் றெனபி ரான்சொல்ல
மாறி லான்மூஸா நபிமன் றுடியே
யொரு மாதம் நோன்பைந்து
நேரந் தொழுவென் றிறைமுன் தேறியே
வெகுமானம் பெற்றிடும்
ஈறி லாந்திருத் தூதரே மக்கத்
திறைவ ரப்துல்லா பெறுங்கு மாரரே
பாரெல் லாங்கரு ணேசரே மலர்ப்
பாத ரேமகு மூதரே யன்று. (நடந்ததே)

மூ ற் றி ற் று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

ஒருக்காலு முமை நெஞ்சில்
மறக்காம லிருக்கநீ ருதவிசெய் தருளுமையா.

அநுபல்லவி.

மருக்கமழ் மக்கா நகாரசு புரிந்தருளு மக ரீராஜா
வள்ள லாம்நபி மார்களி லேவெகு
தெள்ளி தானவ ராகையினு லென
துள்ளமீ தகலா தரவே புகழ்
விள்ளவுந் தரு வீர்மகு மூதரே. (ஒருக்காலும்)

சரணங்கள்.

க. புறக்கா னெனும் நல்வேதப்
பொரு ளின்ன தென்றறி யாதவ னுன்
பொய்யன் புலைகுலை செய்யச்
சுறுக்காய்ப் பவமே செய்யுந்
தொழில் லட்சண முறைமையி னுல்வெகு
துடுக்க னடுக்காச் செயலன்
திட்சணஞ் செய்யும் பேர்களிலே - வெகு
மிச்ச மச்சமில் லாதவ னுனவ
லட்சணன் சர ணேகெதி வேறிலைப்
பட்சம் வைத்தெனை யாளுமை யாவினி. (ஒருக்காலும்)

உ. எனக்கார் துணை நீரல்லா
லினித் தாரணி மீதினி லாதர
வில்லைச் சொல்லிடத் தேவரீர்
சினக் காச்சற் குண ரான
செய்கையி னுலிரு பாதமு மேநிதம்
தெரிந்து பொருந்த வேணும்நீர்
சித்த மேதய வாகவில் வேளையில்
மெத்த வேயெளி யேனிவ னுமெனக்
குற்ற மேபொறுத் தாதரிப்பீர் வெகு
உத்தி மக்கிரு பாகர ரேயினி. (ஒருக்காலும்)

௩. நடக்கும் போதினி லுயிர்
நடுங்கிக் கிடக்கும் ஸக்க ரூத்தினில்
நாலு பேர்களு மெடுத்தே
யடக்குங் கபூரினில் கொரந்
தலையு மருஷரு வெளியினி லேரின்
றழுது தலைகள் வெடித்தே
அஞ்சிப் பரதாபவி காரமே
மிஞ்சிப்புவி மானிட ரோடிடக்
கெஞ்சித் திரி போதெனை யாளவே
கஞ்சப்பதந் தாருமை யாவினி. (ஒருக்காலும்)

௪. தேச ராஜர் புகழுந்
திறலப் துல் லாதரு சேயெனும்
செய்யி தாகிய நேசரேஇ
ராஜரா ஜேஸ்திரிமக
ராஜரா ஜேந்திரன் பணிந்
திடுஞ் சரணவுல் லாசரே
ரத்ன மாமணி யாகிய நேசரே
சித்ர மாமயில் ரூபவு லாசரே
முத்ரை மேவுபு யாஜல ராஜரே
முஸ்த பாஙபி யேகரு ணேசரே. (ஒருக்காலும்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

தந்தா லெனக் கன்பு சேரும்—பொற்
சரணபங் கய மலர்ச் சீரும்
தந்தா லெனக் கன்பு சேரும்.

அநுபல்லவி.

செந்தா மரையின் குலாவு தண்டலை மக்காச்
செம்மலே ஹபீபுரு கம்மதுவே காட்சி. (தந்தால்)

சரணங்கள்.

க. அஞ்சுங் கலங்காமல், நெஞ்சங் குளிர நும்
தஞ்சர் துணை பெறவே - இபுலீசு
வஞ்சன் துய ரறவே
இஞ்சொ லிசையனு ராகம் - சொல்ல
வெங்தெந்த வேளையு மோசும்
பஞ்செனவேயென் றுரோகம் - போகப்
பட்சம்வைத் தோட்சித் தேயனுக் ரேகம். (தந்தால்)

உ. தேனுங் கனிநறும் பாலு மறுசுவை
தானுஞ் சரிசொல்லவோ - எனச்சொல்ல
நானுந் தொழும் பல்லவோ
பானஸூ ஹா துசொன் னோர்க்கு - மங்கை
வாழுமா லிப்புல வோர்க்கும்
தீனுல மாக்களெல் லோர்க்குந் - திருச்
சென்னத்தைக் கண்டவ ரைக்
கண்டவர்க் கும்போல். (தந்தால்)

ந. எந்தத் திரையுங்க டந்தப் புறஞ் சென்று
சிந்தித்த காரணமே - இறையருள்
சந்தித்த பூரணமே
அந்தமில் லான்திரு வேதம் - முழு
தாய்ந்துரைத் தீருங்கள் போதம்
புந்திக் கருணையெப் போதும் - தரப்
பூதல மீதுப டாதபொற் பாதம். (தந்தால்)

ச. பத்தினி மின்பாத்தி மத்தை யருள்நவ
ரத்தின மாமணியே - புகழின்வி
சித்திர மேலணியே
எத்தனை பேரெனைப் போலே நம்பி
யீடேற்றம் பெற்றார் மேன்மேலே
அத்த னருட்கடல் நாலே - செய்தி
தானமு கம்மது வேயாற லாலே. (தந்தால்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

எல்லார்க்குந் துணை நீரையா — துணை
யல்லாம லெனக் காரையா.

அநுபல்லவி.

அல்லா ரும்ம சல்லி அலாமு கம்மது
யாநபியே யாமு கம்மதே - முஸ்த
பாநபியே யாமு கம்மதே. (எல்லார்க்கு

சரணங்கள்.

௧. எத்தனுக் கேத்தின பேரையா - சொந்த
ஏழை யென்றே யெனைக் காரையா
சித்தம் வைத் தன்புசெய் வீரையா - எங்கள்
செய்யிதுவே யாமு கம்மதே - முஸ்த
பாநபியே யாமு கம்மதே. (எல்லார்க்கும்

௨. தினஞ்சொல்லிச் சொல்லிக் கெஞ்சி னேனையா - தங்கள்
திருப்பாதத் துணைநம்பி னேனையா
மனஞ் சொல்லினல் வருமபேதையா - எங்கள்
மாமணி யானமு கம்மதே - முஸ்த
பாநபியே யாமு கம்மதே. (எல்லார்க்கு

௩. சீர்மதி னாவனு கூலரே ஜெய
சிங்கமப் துல் லாதரும் பாலரே
தார்மரு வும்புய சீலரே - உயர்
தாசிமே யாசின்மு கம்மதே - முஸ்த
பாநபியே யாமு கம்மதே. (எல்லார்க்

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

உபகாரர் சம்பன்ன ரிவர்போ லிந்த
உலகினிற் காணே னடி.

அநுபல்லவி.

நவுகார ணமா மக்க நகர்க் கர சான தீர்
பவகா ரகற்றி மூஸ்த பாமகு மூது நாதர். (உபகார)

சரணங்கள்.

க. செம்பொற் பதங்கள் ரண்டுஞ்
செழுஞ்செங் கமல புட்பஞ்
தெரிசித் தவர்க்குஞ் சொர்க்கஞ்
செழுஞ்சீட் டிறைகை யொப்பம்
நம்பின பேர்கட் கிமோ
ளுக்கு நாள் நிரப்பம்
நபிசல வார்த்தை யோது
மவர்மே லிறை விருப்பம்
சுறைக்குங் குமச்செழு நணைமலர்ப் புயத்தார்
நபிகள் நாயகமுத் திரையதி ஜயத்தார்
வெறிக்கும் பூரணமதி வதனபங் கயத்தார்
விளங்குந் தாஜிலலங் கிர்தவொளி மயத்தார்
விரும்பு மார்க்கமது களிலுள வழியார்
விதியெந் நாளுமன மதில்நினை வொழியார்
கரும்புந் தேனமுத மெனுமறை மொழியார்
கருணை வீற்றிருக்குங் கமலமென் விழியார்
கண்ட தீண்டா, இதுபோ லதிஜயம்
கருணை கரப்ர பூவானவர். (உபகார)

உ. எண்போற்பா விக ளர்க்கு
மிரங்கு மேலைமப்ங் காளர்
இறசூல் நம்மை ரட்சித்தி
டேற்றுங் கிருபையாளர்
வெம்பு நாளை மகுஷர் வெளியி லாளுந்த யாளர்
மிகவாய்மன் மூடிசொர்க்க
வீடுதரும்வல் லாளர்
விரிக்கும் புகழினறு ஷினிலுயர் சிரத்தார்

விபுத ராஜாதி பரவும்லட்சணத்தார்
புரக்கு மார்தர்களி லதிகசற் குணத்தார்
புவியுள் ளோர்புகழும் புருஷாத் தினத்தார்
புவ்னியில் யார்க்குமருள் தருமக ராஜர்
புனித வாதிகமி களில்விசு வாசர்
பவவி ஞசாதி ஜயமருள் நேசர்
பதிபொன் னூரில்வரும் பவனியுல் லாசர்
பாக்யவா னிவர்போ லுண்டா
பதினென் ணுயிர மாலத்திலு மில்லை. (யூபகார)

௩. காத வழி கஸ்தூரி
தமழுங்கா ரண மெய்யர்
கரிய முகில்க ளஞ்சக்
கனகஞ் சொரியுங் கையர்
வேதிய ரெல்லாங் கண்டு பிரமித்திடுஞ் சமயர்
விதமாமே கக்குடையர்
விசுவா சர்க்கெல்லா மெய்யர்
விழைப்பொன் னுலகினி லுறுதிரு மணத்தார்
வெயில் படாதநிழ லடியது தரத்தார்
தழைக்குந் தீனுலகில் நடத்துஞ்சற் குணத்தார்
தரணி யேழ்கடந்த சரணசுந் தரத்தார்
சலதி மீதில்முழு மதிவர வழைத்தார்
தலைவ னவபு ஜகினுடல் குழைத்தார்
வலையின் மானின்கலை மறிவர வழைத்தார்
மகர வான்கடந்து வரப்புகழ் விளைத்தார்
மார்ந்தர்களி லெவருண்டும், ஆனலிப்படி
மகாத்துமா இவரல்லால் வேறில்லை. (உபகார)

௪. முறுசல் நபிகள் யார்க்கு
முதல்முத் ராங்களி சேஷர்
மூமின்க ளுக்கரசர் முருகார் மக்காவின் வாசர்
குறைவி லங்கிஷர் ஹாஷீம்,குலத்துக் காசுல் லாசர்
கோமானப் துல்லா செல்வக்
குணரத்ந மான நேசர்

கொடைக்குத் தருமிக ரிலையது காணுங்
குலவு வான்மதியம் நிகரிலைத் தோணும்
நடக்கை யாவர்க்கு நிதமனம் பூணும்
நடந்த பேர்க்குச் சொர்க்க நயீசுகங் காணும்
நரரெல் லோர்க்குமம ரோக்குமுன் னவராம்
நபிக ளாதிநபி களிலும்பின் னவராம்
வரரெல் லோருஞ்சிர சிறைஞ்சுமன் னவராம்
மதினம் வாழுமகு மதுநபி யிவராம்
வார்த்தைகளோ சொன்னுற் புறக்கான்
மறையினுள் ளதைச்சொல்வார். (உபகார)

முற்றிற்று.

காயற்பட்டணம்

பாவகைவல்ல புராணீகரான

செய்கப்துல் காதிர் நயினர் லெப்பை

ஆலிம்புலவரவர்கள்

பாடியபதங்கள்.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-முகாரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

உம்மை யல்லாலெனக்
கொருவரு மில்லையென் கோவே.

அநுபல்லவி.

இம்மைக்கு மறுமைக்கு மேகபொரு ளாகிய
செம்மலே யதிகமு கம்மது நயினரே. (உம்)

சரணங்கள்.

க. ஆதி திருவொளியி லுதித்து - உண்மை
யறிவா லனுதினமுந் துதித்து

நீதி யுளகுணங்கள் கதித்துப் - பல
நிலைகளெல் லாம்நின்று மதித்துச்
சோதி யருவாகுடன் றொடரும்றா றாகிய
வேதமா லங்கட்கெல்லா முண்டயவஸ்து வாகையால். (உம்)

௨. அமவாசை யிரவிருள் பரந்து - கொள்ள
அதனிடை நிலவொன்று நடந்து
உம்து திருமுகமுன் னடைந்து - மன
முவந்து கலிமாச் சொலித் தொடர்ந்து
இமையவ ராகினு மிவ்வரைத் தொடாதவர்
சுமையாவ ரேயென்று துதிக்கும்பொரு ளாகையால். (உம்)

௩. கர்தம் பரிமளிக்கும் கானமும் - மனங்
காணரி தாகிய ஞானமும்
வேத வசனமருள் தானமும் - ஆர்க்கும்
விளங்க நேர்வழி காட்டு மானமுஞ்
சீத முகிற் குடையுஞ் சீலமு மெவர்கட்கும்
பூதலந் தனி லில்லாப் புதுமை வஸ்து வாகையால். (உம்)

௪. அப்துல் முனபருள் பேரரே - எங்க
ளப்துல்லா வருளுங்கு மாரரே
மெய்ப்புகழ் சீர் மக்க வூரரே - இந்த
மேதினி யாள்ஜய வீரரே
செப்புங் கவிதை யாளன் செய்கப்துல் காது
ஒப்புங் கருணையரு ளுண்மைமு கம்மதுவே. (உம்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

நம்பினேன் னையா லேழை—நாளுஞ்
செம்பொன்மா மலர்த் தாளே.

அநுபல்லவி.

இன்பஞ்சேர் மக்க வாழும் - எங்கும்
இசையுங் கீர்த்தியென் னாளும் - பூவி
லின்மை மறுமையுமு கம்மது நபியே யுமை. (நம்பி)

சரணங்கள்.

க. புள்ளி மான் புகழ் கோவே - வேடன்
பொருந்து வலையி னறச், செருகு கவலையுள
புள்ளிமான் புகழ் கோவே - யீனும்
புதிய மறிக்கமுத, முதவ வமுதமுது
புள்ளி மான் புகழ் கோவே - மீளப்
புகலு மறி யமுதுண் டகமு மகி ழுடனே
புள்ளி மான் புகழ் கோவே
பார்த்துப் புகிதமே கொள்ளுந் தேவே
தெள்ளுமா மறை நாவே - ஆசை
தேட்டமா முஸ்த பாவே - வாசந்
திசைகள் கமழுமரு, ளிசையுந் துரையே யுமை. (நம்பி)

உ. பாவமே நாளும் நாடிப் - பொல்லாப்
பகைய ணியுலீ சணை, மிகவு முறவு செய்த
பாவமே நாளும் நாடிக் - கோபம்
பழிகொள் பரதையரா, விழிக ளகமுங் கொண்ட
பாவமே நாளும் நாடி - வேதம்
பயிலு முறை மைகளை, முயலு மனது கெடப்
பாவமே நாளும் நாடிப் - பொல்லாப்
பாதக குற வாடி
ஆவலாய்த் தான்பந் தேடி - மீறு
மாசையா லுள்ளம் வாடிச் - சோப
மழுகை கவலை துயர், மூழ்து மகல வுமை. (நம்பி)

ரு. மக்க மாந் திரு வூரா - வாவி
மலர்கள் சொரியு மரு, விலைகள் பரி மளிக்கும்
மக்க மாந் திரு வூரா - வாழை
வளைகள் மணிகள் தர, வுழறி யுகளும் வயல்
மக்க மாந் திரு வூரா - சூழும்

வகைகொள் துடவை களில், வதுகை கனிகள் சொரி
மக்க மார் திரு வூரா - ஹாஷிம்
மருவுதின் குலப் பேரா
ஹக்கன் றா தான மேரா - நீதி
அப்துல் லாதங்கு மாரா - ஆர்க்கும்
நன்மை பெருகியமு கம்மது நபியே யுண்மை. (நம்பி)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சலென் றென்னை யருளோடு கைகொடுத்
தாள்வீரே நபியே.

அநுபல்லவி.

கஞ்ச மலருந் திருவாசி வளர்ந்து
காவு செறியுமக் காநகர் புரந்து
தஞ்ச மருளுமு கம்மது வேவந்து
தண்பாதம் ரண்டுமென், கண்களி லேதந்து. (அஞ்ச)

சரணங்கள்.

க. ஆதி யொளிவினிற், சோதி மிகுந்ததோர்
ஆணிமுத் தாயுதித்தே - எதி
ராக விருந்தும, னேக குணங்கள் பெற்
றன்புட னேதுதித்தே
தூதரென் றேதிரு நாம மெடுத்தே
தொல்லுல கத்தினி, லல்லலைத் தடுத்தே
ஆதர வாயுயர், நீதியை லெடுத்தே
யாளும் நபியேயிவ், வேளையி லடுத்தே. (அஞ்ச)

உ. வஞ்சக ரானவர், தஞ்செய லாணைதை
வன்மமென் றெண்ணுமல் - நாளும்
வண்மையி னவ்வழி, யுண்மை பெறும்படி
வாதவர் பண்ணுமல்

அஞ்சித் தொடர்ந்திடக் காட்டு மக்கணம்
அன்பு மிகுந்ததோ, ரின்பத்தின் செவ்வணம்
மிஞ்சிய மேனியின் கஸ்தூரி நன்மணம்
மெய்த்தவ மேபருள், சித்தம்வைத் திக்கணம். (அஞ்ச)

ரு. கத்த ளிடத்தில்மி, குந்த மகிழ்ச்சி
கனிந்திடப் பேசு கின்றீர் - இறை
கற்‌ஊ யிற்பிர, மித்தவர் சித்தம்
களிப்புற நீதி விண்டீர்
முக்திக்கொரு, வித்தெனும் நாதரே
முத்திமு கந்தேன, கத்திற்கொண் டேசென்று
சித்திக்குஞ் சிந்தையின் வாழ்வென வேயொன்றுஞ்
சிந்தா குலஞ்செல, வந்தெதி ரேநின்று. (அஞ்ச)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ௫ம்-தோடி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

எந்தன்னை யாளும் நீரையா - என்மீதி லன்பா
யெந்தன்னை யாளும் நீரையா.

அநுபல்லவி.

கந்தித்த பொழில் காகை, வந்துவு லாவுஞ்ஜெய
மூர்த்துவற மீதுமதா, சொந்த அடிமை யான
தோதக மடவார், தருமைய, லாலுள மிகவே
சோப முரிய, தாபமு, மதமதமே, தூரத் தனியே
வரா தாகுலா குல; மா நாளும் வாடிய
காரி சமிதகி சரிசரி காரி சரிகமா
கமப்ப தாப்பமு கமபத நீதப்ப தநிசா
ரிரீசா நிதாப்பம தாப்பரிம காரிச. (எந்த)

சரணங்கள்.

௧. பாவமும் பொய்யுங் கொண்டேன்
பாரோர் பலரே வசையுட னேமா
பாதக மூமதி கோபதாப - பாவமும்

தாதா பமகா மதபம காமா
பாதத்நி தப்பமர் தாப்பாம - பாவமும்

பாகு மறையோ நியமா பரிபூ
வாரணந்திபன்வி காரமாய்க்

காய வுள்ளாய்த் தகாததோர்
காரிய மதனி லிதமே கோதாய - பாவமும்
நீத தப்பதா தப்பமா பமகா
பாமதா தப்பமா பமகா
மாமக மப்பா மதாப்பம

பாம பாததநி தப்பமா தாப்பாம - பாவமும்
பாரு வினை தன்னிலே யுறைபா, மகார மதமு மறு
வழிக் கூர, மறவும் நாளு, மடுவி ரோத
விருள் மனமுறவு, மோடி யிபுவீசு
ளீனவன் முனிவாய், அடர்பொரவே
நெடு வுடலது, மிடாலிலா, தாக மய ருட
னீதொரு பொருளென அவை
மீதுநிலை கொடு சுய மாய

பாவமும் பொய்யுங் கொண்டேன்
பல்பல வினை நின்றேன்
ஆவலாய் மையல் கொண்டேன்
அழுதுவி ழைது ளன்றேன்
யேவ லான காரியங்க, ளெல்லாம்நீக் கியே நாளும்
மேவாம லகங்கார, மீதி லலைந்து கொள்ள
மேலவ ருரைபால், வழியதி, லேகட முறவே
விறுள்ள்வுயர், பேறுள்ள பலபல, காரணப் பொருளே
இதா மாது நீபெறுவா, யேழை யேயென
காரி சநிதநி சரிசரி காரிச ரிகமா
கமப்பா தாப்பம கமபத நீதப்ப தநிசா
கிரீசா நிதாப்பம தாப்பாம காரிச. (எந்தனை)

உ. காரணம் நிறை கோவே,
காடா னதிலே வரைமிசையே வாழ்
முனிவரு மணி பாத மேவக் - காரணம் - தாதா

காலு மழா லமதே யுணவோ
டார் மீதிடம ருத தோ
கேய முட்டனே அதிதமே
யாட வுணவுசெய் திடுமே மேலாய - காரணம் - நீத தப்பதா
காரி னுடலெண யானையின் மேலே
மேய அரசனுமே புடையி
ருமு மனது தேற இனிய
காவி னுறைசிலே யதுமுன்னேடி
மலர் வாவிநீ ரதை யுணவே,
இலே தனுவே, யெவர்களு மிது புதீதென
மான முள மிசைகொளச்
சதாதின மிதுபோல் மிகமிக வரிதாய
காரணம் நிறை கோவே
காட்சிய னேக தேவே
ஆரணம் வளர் காவே
அனைத்துந் தெளிந்த காவே
சீரணி கொண்டு நித்யம்,செல்வம் பெறவே நாளும்
பேரணி னவத்த நீபா, பெருமை யரசே யேழை,
பேதக மடவார், தகமது வேகுதி கொளவே
பீடு செறியும், நாடு முள முதிய
பேர்களி னீரையா
துதி தேயு மாதவ, வாதோடு கூடிய - காரி சமிதநி. (எந்)

௧. தென்னுகை தள ரூரா
தேமா மலரே சொரிதரு மேலாய்க்
கமுகிடை யடர் வானே வாவி - தென்னுகை - தீரதா
தேய முறுமா னிடர் கூறிய பேர்
சிரி னேர் புகமு லாவு நே
ரேது மிகவே விழாவெலா
மேவு முயர் வரமதுவே மேலாயு - தென்னுகை - நீத தப்பதா
நீதி னின மவையே, செல்லுமே, நாளும் வரிசையுமே
அதிக யோக மனுரு மேலு

மூயர் நயா குணமு மூறு
நவமு மேயு மரிதான, பேறு முள்ளவராய்
அம ருவராய், வறுமைக ளெவைசெலும்
மதா வீர மொடுகரி, மீதினத் தேயெனத்
தொழு, தேயுநனி, வள மிசைசேர்
தென்னூகை வள ரூரா
செய்யிது றசூல் பேரா
மன்ஹறசன் குத்தூ சாரா
மகவாகி வந்த தீரா
என்னூளும் புகழ்கவி, யிசையும் செய் கப்தூல் காதிர்
நன்னய முள்ளா தூய, நாதஷா ஹூல் ஹமீதே
நாவில மதிலே, யுயர்மணி, யாரொளி யெனவே
கோல மதிக சிலமு, மாருதி கமெனப்
பலர் லோக மீதிய, சீரேயு மாதவ-காரிச நீதகி. (எங்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

அழுது கொந்து வந்தேன்—மகுமூ தரே
அடைக்கலம் புகுந்தேன்.

அநுபல்லவி.

பழு தகன்ற பெரி யோர்கள் புகழ்
பத்தி யுளமது, சித்த மிரங்கமிக. (அழுது)

சரணங்கள்.

௧. ஆதி யொருவனருள், மீதி லனேகபல
ஞானங் கடலில் வெகு
போதங் கலந்து மறை, வேத நறுங்கனியைத்
தீதன் றகல வுண்டு, நீதம் படைத் துலகி
லாத மெனு முடலி, லேத மறவே வந்தீர்
அருள்சி றந்தீர், நவம்கி றைந்தீர்
புவி யதனிற்

காத லுடையவர்கள், வேதனை போக்கிவிக்கும்
ஆதாரப் பொருளுங்கள், பாத செத்தியெனவே. (அழுது)

௨. வஞ்சக் குலை கள்வு, மிஞ்சுங் கபடுறைந்த
நெஞ்சன் பவத்தி னிடை, அஞ்சுந் தொழி லுழன்று
கொஞ்சுங் கிளி மொழியார், விஞ்சுஞ் சுவைப்ருகி
யிஞ்சொல் மறை வழிக, ளெஞ்சும் படிதிரிந்து
நஞ்சுண் கயலைப் போலே
பிரமை யாலே, சிறுமை மேலே
நிலை தளன்று
தஞ்சம் பெறும்படி நங், கஞ்சங் கடிமலர்த
ளொஞ்சுந் திருமுகமும், நஞ்சிந்தை துயர்தீர. (அழுது)

௩. சந்தார் புயதிமிச, மைந்தார் ஹபீபரசு
வந்தார் பலருளும, கிழ்ந்தா ரொரு மதிவ
ளர்ந்தா ரெனவுல, கிருந்தா ரெவரும் புகழ்
தந்தீர் நவமென் றுயர், கின்றூர் மறைவழிதெ
ரிந்தார் மன மதித்தே
நறைது தித்தே, நிறை விதித்தே
பல் பலதிசை
ஜொந்தார் செழுமரப, மைந்தா ரணியும்புய
கந்தா மணி விளக்கஞ், சிந்தா குலமகல. (அழுது)

௪. ஆசில் புகழ் வளர, மாசீர் பெருகு மக்க
மாசில் குறைஷிவழி ராஜ ரப்தால் முறைபு
ஹாஷி மூதவு மக ராஜர், முத்தலி பருள்
நேச ரப்துல் லாவிசு, வாசர்சந் ததியெனக்
காசிற் காரணங் கண்டீர்
பிறகு கொண்டீ, ரெவர்க்கும் விண்டீர்
காத வழிக்கு
வீசுங் கஸ்தூரி யுடல்க் காசி
மென வறிவின் தாசி மெனவுறுமயர்
யாசின் முகம்மதுவே. (அழுது)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-முகாரி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

சகிக்கா தெனக்குத் தாணையா—வாரா திருந்தால்
சகிக்கா தெனக்குத் தாணையா.

அநுபல்லவி.

மிகைக்குங் காரணம் பல, வகைக்குந் தல மாகிய
நகைக்கு ளொளிபோற் சிறந்து - விளங்கு மக்கா
நகர்க்கு ளரசாகி வந்து - ஆலத்தை யீன்ற
வுருக்க அரும்புகழ், தொகுக்குமு கம்மது
உகக்குந் திருக் கழல், மூகக்கும் படியது
மிதிக்க அருளாதே, யிருக்கி லிப்போதே. (சகிக்கா)

சரணங்கள்.

க. ஆதி யொருவ னருட், சோதி யாகவே பல
பேத மனைத்துந் திரண்டு - விகற்ப மில்லா
மாதிரி யாகப் புரண்டு - அரசா கிய
அருவமு முருவமு மொருநிலை படவருஞ்
சுருவமு மிகமிக வுடையவ ரெனவரு
மருமலி திருவுட லொடுபுவி யினில்வரு
மொருநெறி தருமுகம் மதுமகு மூதே
திருவருள் புரிதர, விலையெனி லினிச். (சகிக்கா)

உ. துதிக்கும் நெடுவா னக, மதிக்கும் பெறு பேறினை
விதிக்கு மாரணப் பொருளே - உலக மெல்லா
மதிக்குங்கா ரணப் பொருளே - கானகத் தினில்
அதிவர்த்தகர் தகையுற்றிட வொரு
நதியைத் தனி வருவித்திடு மிக
மதி யுத்தம வருகைப் பெறுதிரு
நிதி கற்பக தரு வொத்தவ துரையே
இணை பொற்பத மலரெற் கருளாதிடி லென்றால். (சகிக்கா)

ங. மஞ்சு தவழுஞ் சோலை, மிஞ்சு மக்கா நகர்வா
ழின்சொல் விளங்கும் வேதரே - அப்துல் லாவருள்
தஞ்ச மாகிய தூதரே - உமத டிமை

நெஞ்சத் துயரொடு பலபிணி களுமிக
அஞ்சித் திசை திசை யிரிதர மனது
கெஞ்சித் தொழுவனு தினமன முமதிரு
கஞ்சப் பதமலர் தருவது கடனே
விஞ்சைக் கருணையின் கடல்முகம் மதுவே. (சகிக்கா)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

பாவச் சுமையால் வெகு பாரம்—கொண்ட
பையனை யாள்வ துபகாரம்.

அநுபல்லவி.

காவலர் புகழ்தரு வாரம்—வளர்
கருணைச் சாகு ஒலியே சாகிபே நானின்னேரம். (பாவச்)

சரணங்கள்.

௧. வேத கலைக ளெல்லாங் கண்டு - மன
வெறுப்பும் விருப்பு மிக வுண்டு
ஆதி யருளை நிதங் கொண்டு - எவர்க்கு
மருளு மொலியே, புவி, யாசை யதனைக் கொண்டு. (பாவச்)

௨. பாவி யிபுலீ சவன் கோளும் - நிதம்
பசப்பு மடவார் மையல் வாழும்
தாவிச் சுழன்றுவரத் தாழு - மதி
தந்தளித் தறிவுக, ளெய்த்தி ளைத்திட நாளும். (பாவச்)

௩. தருகி வளருங் குண சீலா - செய்யித்
ஜலா லுத்தீ னருளிய பாலா
மருளுந் துபந்த நனு கூலா - துரை
மகமேரே சாகு ஒலி சாகிபே ப்ல கோலா. (பாவச்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சொன்ன சொல்லே யெல்லாம்நீ
றின்ன மதிக்கி ராகிற், றுயர்தீர்த் தருள்வார் யாரே.

அநுபல்லவி.

பொன்னக ரென்னு மக்கா, புரத்தினை யாளு மென்றன்
பூசா பலமே கரு, ணைசாமு கம்மது வேநான். (சொல்

சரணங்கள்.

௧. முன்னே ஹுலறத் தருள் பூத்தி ருந்தே - யது
முழுதும் வெளிப்படுத லேற்றிருந்தே
பின்னே வரும் நபியைப் பார்த்தி ருந்தே - மனப்
பிரிச மாகி வந்துங்கள் சமுகத்தைக் காத்திருந்தே நான்

௨. கொஞ்சுந் திருமொ ழியார் மய லாலே - வருங்
கொடிய பாவங்க ளெல்லா மலை போலே
அஞ்சும் பெருஞ் சுமைகொண் டத னாலே - எங்கும்
அலைந்தழு தம்பா தத்தில், விழுந்தெழுந்தேமுன் னலே

௩. மதிக்கும் பெருமை தந்தீ, ரெதிர் நின்றீ - ரொரு
மானுக் குயிர் கொடுத்தீர், வனஞ் சென்று
துதிக்குந் தயவுடைய துரையென்று என்றன்
துயரத்தைப் பலதா மயர் வாக வேயின்று நான்.

௪. துலங்கு மக்கா மதீனத் தனி கோலா - ஆரும்
துதிக்கு மப்துல்லா வரு ளிய பாலா
விளங்கு முகம்ம தேகற் குண சீலா - சொந்த
மிடிபு மாகுல முள்ள, அடியவர்க் கனு கூலாநான்.

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

வேதாதிபா அபயம், அபயந் தர
வேண்டும் பாத வுபயம்.

அநுபல்லவி.

நீதா ரட்சக ஆதி, நாதாக வுற்பவித்த
காதா மதிஜமகு, மூதா வெங்கும்ப்ர சித்த. (வேதா)

சரணங்கள்.

க. பூத காவித விநோத கபடனித
பூதி மோக தாபன் - மத
பேத கவுணப்ர சாத நிகுண வவி
வேக வேக லோபன்
கேத முக்கிய சூதன், விநோதன்
வாத நடன பாதன், விரோதன்
ஓது மாதரவி லாம லேதனி
யோடி யோடி மிக, வாடிவங் தேனினி. (வேதா)

உ. ஏக நவிதவனு ராக வமலனின்
னேக ரூப தேயா - வனு
போக புவனசு பாக நிர்க்குண
புநித யோக தூயா
லோக ரட்ச ணீகா, விபேகா
லோக வதிகசை யோகா - சுதேகா
மோக தாபபிர தாபவி மோசன
மோட்ச லாபக டாட்சவி லோசன. (வேதாதி)

௩. தேச பிரபல இராஜ மகுட வபி
ஷேக தூய பாதா - பிர
காச வதனவி லாச வசனப் பிரகார மாளும் நீதா
லேச பாஷ போதா - அதீதா
கேம விந்த நாதா - விதாதா
தாச னேழைமனவி சாரந் தீர்த்தருளுந்
தயவு செய்யவிது வேளை காத்தருளும். (வேதாதி)

௪. சுத்த தத்வபரி சுத்தகு ணாலய
சூர வேக வேலா - வொரு
கத்த னுத்தம வுப்பிர காரமதி
கார லோக பாலா

அப்துல்லா வருள்கு மாரா - ஜெயவீரா
ஆலு மாமதின வூரா - சிங்காரா
அத்த மீதுஜ லப்ரவாக மோட்டிய
அருமதே யெவர்க்கும் நேர்வழி காட்டிய. (வேதாதி)

முற்றிற்று.

பல வித்துவான்களாற் பாடிய பாடல்கள்

வண்ணம் - இ-ம்-சுமாஸ்-சாப்பு தாளம்.

குழிப்பு.

தந்தனந், தனதான தந்தனம்
தந்தனந், தனதான தந்தனம்
தந்தத் தானதன தான தந்தன
தந்தத் தானதன தான தந்தன
தான தனன தன தான தந்தன
தான தனன தன தான தந்தன
தான தந்ததன, தான தந்ததன
தான தந்ததன, தானனு
தனதான தந்ததன, தானதன தானனு.

ஆண் கலைகள்.

எங்கணும் ஸம தான வன்பர
முன்புறுங் கனிபூ மணந்தரு
பின்புற் றூரண மெய்ஞ்ஞான மித்தவ
னெந்தக் காலமு நல்லோர் மனத்துறை
ஆதியொளி யஹதிலே யிலங்கிய
சோதியொளி யுஹதுமய் வளர்த்தெழு
பூரணன் பழமை, நாயகன் புதுமை
நாத னென்றுமுள, வாஹி தின்கருணைச் - சீதனம்
ஒன்றிவந் தருவாஹி னங்குற
நின் நமர்ந்தபி தாலு மிங்கித

இந்தக் கோலமஜி ஸாம்லி சித்திர
லிங்கப் பேரதமனு வேழ் பருத்தபா
மீதினுரிய நருமான் விளங்கிய
தாதை பீவி மகவரென தொன்றுமில்
லாதவன் பருதி, சோம னும்பர்திரி
லோக மூந்துயிர்க, ளாகமும் பரம - சோதிமுன்.

இந்தினுங் கதிரானவன் பிரபை
யிந்தின் சுடர் தோகை மூந்தவி
லந்தத் தாருவுறை, காசி மூஸ்தபா
ஐம்பொற் பார்சுவன, மேவு மக்கமில்
வாழும் விறலப்துல், லாபிர சங்கசு
சேய ரருமதிற, சூல்த யங்கிய
வேத ரெங்கள்மரு, மூதர் சிந்தை மகிழ்
வாச மூங்குமும், ருண துங்கவொலி - சாகிபு.

ர்லமேவு சுந்தரவ ரோதயநன் னீதரே.

இங்கிதம் பலவாக மங்கலே
சந்ததந் தெரி வேதர் சம்பரம
மண்டபத் தான மரு மூதி னுற்றத
கண்டப் பால் வளமை தீவரோ ரச்சையின்
மீனுகர் சிறிது, நாளி ருந்தபின்
மாதவ ரொடு மூட, னேக டந்தகல்
யோக அங்கு பினு, மேக இங்கதிரை
மேலும் வென்றியொடு, ஸாலி கென்றமலே - மீதினில்.

மண்டபங் கிளர்வா ஸிபன் றரு
ரண்டரும் பெரியோர்முன் வந்துற
நின்றுற் றேகனின் சலாமு ரைத்தன
ரந்தப் போதர்கள்ஜ வாபு சொற்றனர்
வாசமு கம்மதுபு, காரி வந்திவண்
ஹாஜி யுமை றநக, ரேக விண்டிடும்
நீவி ரென்றுசொலி யேயகன் றவர்கள்
பேர்பு கன்றவுடன், மீளும் நன்றெணநம் - மூர்புகும்.

எங்கடங் குருவேலி ளங்கிய
திங்கடன் கதிராத வண்பிரபை
இந்தக் காரண மகா தவத்தவா
விந்தைக் காரண நல்லோ ரெனக்கொரு
காவல் ஷறகின் முறை, நீன் மனம்புரி
ஆவல் பெறு கிருபை, வாரி சுந்தர
மேக அன்புதரு, மோக முங்குதவ
யோக சந்ததம, நோக ரம்பெருகு - நீதர்.

கங்குலின் சுதையாரு கின்றக
ரண்டகங் கரமேல் வழங்கிட
கந்தப் பாவலர்கள் மார்கருப்பைய
ன்றப் பாலுயிர்க டிக வுற்றருள்
காயிர்மன மகிழவோர் குழந்தை மெய்த்
தீபமென வினிய தாய்வயின் றருங்
காரணம் பெருகும், பூரணந் தவமும்
வாரணம் புரியு, மாரணந் தெரியும் - நீதியா.

இன்சொலின் குருவேத நன்கலை
சந்ததந் திரு ஞான முங்கிய
செம்பொற் பாததுணை யேச வுக்யமு
வந்திப் போது தருவீர் மகிழ்ச்சியின்
வேளையிது சமையமே மகிழ்ந்துஇவ்
வேழை யடிமை தனையே யுவந்தருள்
பாரு மன்புவிழி, தாரு முங்களருள்
சேரு மென்றன்வினை, தீரு மெங்கள்குல - மாமணி.

கங்கை யென்றொரு, சேனை கொண்டுடு
டுண்டு டுண்டுடு டுடு டுண்டுடு
திந்தித் தாகிர்தி தாதி மித்திமி
தொந்தத் தோ தொகுத்த தோகு தத்திமி
மேள டமட டம, டாகு செங்கிணி
தாள கிமிததிமி, தோகு தொங்கிண
காக ளங்கதற, வீரர் தங்கள்படை
யோட வென்றவிறல், சேரு தங்கஜய - ராஜியர்.
மலைமேல் விளங்குசுட ரானகரு ணேசரே.

கங்கமழ்ந் தலர் வாவியுந் தட
மூங்கரும்புப் லாநறுங் கனி
செம்பொற் குதநெல்லி, வாழை நற்பழ
மைம்பொற் குரியனி, லாவெ றித்திட
மாதுவிளை தவளவே, யொசிந் தலர்
தாழை கமுகு நறை, மாவு யர்ந்தெழு
மாடை சம்ப்ரமணி, மேடை மண்டபமு
மாடமுங் கொடியு, லாவு கின்றதெரு - வீதிகள்.

சந்ததங் குதி தாவு தந்தித
வழ்ந்தசங் கீத ராகமுஞ் சொல்செ
மூந்தைக் காவும்நல்மக், காமு மூத்தொளிர்
விந்தைக் காவணம, தாடை சுற்றிய
சோலை கலாபமயி, லாட விங்கித
நீல மணிகள்குயில், பாட மண்டிசை
தாள மூங்கிளிகள், போட வண்டுகுழல்
பாட வந்தவன, மோடை துஞ்சுமணி - யாதுலர்.

கண்டருங் கனி சீனியும் பழ
மூண்டெழப் பசி தீரத் தின்றரு
ளுஞ்ச காயர் மரு, மூதர் மெய்ச்சிய
இன்சொல்ச் செய்கு அப்தல், காதிர் புத்திரர்
ஞான கலைகள் சொரி, மாரி சுந்தர
மொழியுமரூவியுல், லாத வம்புரி
காவல் பொங்குபள்ளி, வாயி லெங்கு மொலி
மார்விளங்கு வரு, தாபு ரந்தனின - ராதிபர்.

வளமேவு மைந்தருவிளங்கியபொன் னூரரே.

முற்றிற்று.

வண்ணம்-இ-ம்-பைரவி-சாப்பு தாளம்.

குறிப்பு.

தனதத்த தானதன தத்தா
தனனதன தனனா
தனதத்த தானதன தத்தா
தனனதன தனனா
தத்தன தானன, தத்தன தானன
தத்தன தானன, தானன தானன
தனதான தந்ததன தானனா.

ஆண் கலைகள்.

அலைபுக்கு ளானநடு முத்தே
பிரபை தரு முறுவேற
முடிவற்ற தாலி லொளிர் கத்தா
வெருவுரு வரிதா
யத்தனிலா யனா, தத்தனிலா
யுஷ்தத் துயர் வாஹி திய்யா - சமதேகன்.

ஒருதத்த ஞதிதிரு வஸ்தே
நறைமல ருறைதே
னிறை தித்த வோசைபெறு நட்பே
தர்ணை மனை யிணைசே
யற்றவ ஞாணிலி, சுத்தம னேகர
நித்திய ராசத, மேவிய சோதி.

அலையெட்டி வீசுகடல் மட்டே
மூரக நாகமே
மெழுசத்த மாமுகில் பிலத்தோ
டருஷா குருசுதீ
ளத்தல மேலணி, யித்தல மேழ்கக
னத்தொடு வானுடு, பானுச காயம்.
அஃறிணைகள் விந்தை நபிமார்.

அணி சுற்றி வீசுதிரை யத்தேழ்
சதுப்து விதமாய்த்
திடமுக்தி பாதகம கத்தா
விலகிய கலபோ
டற்புத வானவர், கற்புள கூறுல்ஹீன்
மெய்ப்புற் வாகுயிர், யாவுமுன் ஞதி.
நபியுற்ற சோதியில மைத்தே
நபிபுவி வரவே
அருள் சிந்ர ஆதமைப்ப டைத்தா
னவர்சுட ரிவர்மே
லத்தனி யோனிறை, வைத்தபி னேதா
நெற்றியி லேயொளி வீசும்பிர காசர்.

அறுகொத்த மீறதில தத்தார்
தயருயர் விழிமே
இறமூத்தி யாகமகிழ் பெற்று
கிருப திருப்தீர்
பத்தினி லோர்மற மைத் தலை போரணி
மூத்தலெ பாதிபர் சேய்றுதல் - மேவி.
அவனிதல் வந்த இறசூல். (வ)

சலிலத்தை யேயுறவ ழைத்தோர்
புதுமையி தெனவே
சொலலட்ச நாவுகள்ப டைத்தா
னிலையிறை நிலையா
யிப்படி மீதினு, மைப்புகழ் வோனடி
மைப்பய லேமழையை, யாளுமெய் யூகத்.

த்திமித்தி தாதிமி திமித்தி
தகுதகு திகுதோம்
டுடு டுட்டு டூடுடு டுட்டூ
டுடுடு டுடுடூ
தத்திமி தாகிர்தி இத்திமி தோவென்
மத்தள தாளமு மேளமு - மோசை.

தருதிக்கு தோகுவான மட்டூ
டிபட க்படஞ்
ஜகில்செத்த போர்குபி ரறுத்தே

பதுறி னுதறவே
தட்டளி பசரைற, யொட்டகை வாசுகி
பட்டணி துாசுகள், சூறைக ளாடி.
மிகுதிவிறல் கொண்ட பெரியோர். (வறு)

சரமிட்ட தோகுதிகு தித்தே
ககலி சிதறுமா
கமுகத்தி லேகவெளி யிற்போ
யிறைவ னிறையவா
ரத்திகழ் வாளேகள், வித்தைக ளாடுவ
தொத்தது வீழவும், வானிபு லாவும்.
அளிமொய்த்த சோலையின்ம லர்த்தே
னருவி சொரியநீள்
வயலொக்க மோடுசெங்கெல் முத்தாய்
விளையும் வளமுமா
யக்குயில் பாடம, யிற்குழு வாடவ
னத்திர டாமரை, நீடுயில் மேவும்.
சசி பட்சி சூரிய னுடுக்காள்
ககன முகடுசேர்
கருபத்துல் லாவின்முடி முட்டா
தகல நிகழுமா
திற்பர னேரருள், மக்கநல் லூர்வள
ரப்துல்லா பாலக ராமகு மூதர்.
எழில் சுவன துங்க பதிமேல்.

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நிறைந்த வொலியே யுமதிருபாதம்
நினைந்து வாடுவனே- பொற்பாதம்
நினைந்து தேடுவனே.

அநுபல்லவி.

முறைமை யாய்வள மொழுகுஜபி லானில்வாழ்
முதல்வ னெலிமுகியித் தினே மூவுல கெங்கும். (நிறைந்த)

சரணங்கள்.

க. க்த்தன் முன்ஹ பீபுவச னித்திடும் பொழுது மெள்ளக்
கவலும் ஹறீவுறன் றுதி கூற - நபி
சித்தமில்ம னஸ்தாயபி குத்திட விறைசெய்யிதும்
போமிரனச் சிந்தைதவி கூறத் - தாய்வ
யிற்றினிலி ருக்கும்பொழு தூற்றிடும்பூ தத்தைப்பதி
தன்னிலே வந்ததனை மாறப் - புவியி
லூற்றிடும் பொழுதுபாற் குடித்திடா தமிந்துநோன்பு
வைத்திடத் திசை யிசுலா மேறச் - சற
குற்றிடும் ஹம்மாதுகூட நடக்க - அவர்
சாமிகுற்றி லாவிற் றள்ளி விடுக்க - நல்ல
குன்றுபாக் கெவர்க்கு முன்போ யிருக்கக் - கண்டு
குறைக ளகற்றித் தொழு திறையைப் புகழ்ந்திருக்க. ()

உ. வஞ்சகமில்லா வாணியர் வரவே சோரரவரை
வஞ்சகஞ் செய்யவே யதைக் கண்டு - உங்கள்
செஞ்சரண பூசை யெறிந்திடச் சோரர் சிரசு
சிதறிடத் தோர்வினை யகன்று - ஒரு
வஞ்சிமகன் வங்கத்தொடு துஞ்சிட வங்கமுதலாய்
வரச்செய் தவனிக் காகில் நின்று - உயி
ரஞ்சவே கொடுபோமிசு ருயீலைக் கோபிக்க வேமாய்ந்
தவனிடத் தினில்றாகு சென்று - ஷற
கஞ்சியே யழுதமுறை யிடவே - அபா
பக்கரின் ஹம்மாமிமேற்கை தொடவே - அவர்
பஞ்சிபோலி ருக்கில்விழுந் திடவே - மறு
படியு மவர்செய்பிழை முழுதும் பொறுத்திட்டலே. (கி)

ந. மங்குலின் கவிகைதீன்மு கம்மதுற்ற றூல்பேரரே
மாதவங்கள் பெற்று வளர்ந் தோரே - புவி
யெங்குமுள்ள வொலிமார்கள் சிங்க மெனவேயரசு
பொங்கும்ஜுயி லானிற்பிறந் தோரே - நறை
குங்குமத் தடப்புயத்தார் தொங்குமபு சாலிஹறுள்
குதுபுல் அகுத்தா பொலி நீரே - யுங்கள்
பங்கயப் பதமிரண்டு மென்கண்சிர மேலிருத்திப்

பதம்பாட விடைதருவீரே - வெகு
சங்கைசேர்பகு தாதில்வாழ் வோரே - கொவ்தி
சமதானி முகியித்தி னீரே - பூரண
திங்கள்வத னக்குருவா ேனரே - திசை
முழுதும் புகழுமப்துல் காதிறொலி யென்பீரே. (நிறை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

விளங்கு மெண்டிசை பொன்னுல கெங்கணு
மெய்கொண்ட நாதரெடி - எமை யாண்டவர்
மெய்கொண்ட நாதரெடி - என்றனைக்கு
மெய்கொண்ட நாதரெடி.

அநுபல்லவி.

வளங்கொள் மக்கத் திற்றியிர்தா யுல
கடங்க ளெட்டுத் திக்கினு மாமறை
வாய்த் திடுங்கலி மாவுரை காட்டிய
கர்த்தி முல்லன்பி யாவிற சூல்நபி. (விளங்கும்)

சரணங்கள்.

௧. மானிலம்பி றந்தாகன
மடல் கொடி படிமுக டொடுமுயர் நடுநிலை
தீனெனும் பயிரை விளைத்தார் - வலியுட் பட்ட
மானினைப் பிணையி லழைத்தார் - வெறுந் தசையைத்
தேனி னின்பப் பெண்ணி னிளைத்தார் - தினமும் புறாக்
காணெனுமின் சொல்லிற் றிளைத்தார்
ஞான திட்டக் கண்கொண் டேறகு
மானை யுட்கொண் டங்கற ஷேறியே
நம்பொடு மேயிறை, முன்புனா பேசிடும்
அம்பரு லோகமி, ரம்பிடு நாயகர். (விளங்கும்)

235 467

௨. தாமென விருந்த விறை
　　தடமிடு கடிசுட ரடர்விய வடிவெனு
மாமணிமுத் தீரக விருந்தார் - துலங்க வெங்கும்
சேமவிளக் காகப் புரந்தார் - விண்ணோர் களுக்கி
மாமெனத் தவங்கள் புரிந்தார் - வணங்கீடாத
சூமனை மனதுட் பொருந்தார்
　　ஏம நாட்டிற் றின்பந் தொட்டவர்
　　நாம மெட்டுச் செம்பொன் மேனிலை
இங்கித மோடுயர், தங்கவ ரோதயர்
எங்கெழில் கூர்ந்திடு, மெங்கள்மு கம்மது. (விளங்கும்)

௩. காசினிக் களகு வாய்ந்த
　　கடிதட மடுவுறு, படிநடு விடைமக்க
ஹாசிமாங் குலத்தி லாயினர் - செழுங் குறைஷி
ராஜராப் துல்லாவின் செல்வனர் - ஆமினு வெனும்
வாச மங்கை பெறு மகனர் - நிறைந்த அபுல்
காசிமு கம்மது நயினர்
　　ஆசை கொண்டவர் மீதினி லேவிசு
　　வாசம் நம்பிய காதிறு சாகிபுக்
　　கஞ்சேல் புரிந்திடு, மிஞ்சிட வேயிரு
　　செஞ்சர ணந்தின, முந்தரு நாயகர். (விளங்கும்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம-நீலாம்புரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

குருவே யுங்கள் மலர்ப்பாதங், குடியிருத்தி யடிமை மனக்
குறை தவிர்க்க வேணு மையா.

அநுபல்லவி.

தருவைமிக ராகவே தீன், றழைக்க வொளிர் பயிர் விளக்கும்
சவியே கிஜுறுநன் ஷபியே. (குருவே)

சரணங்கள்.

௧. தரையில் வந்த நாள்முற், றுமனையிலெயின் றுன்ரி நிகராய்த்
தயங்கு மதிபோ லாயி னேனே - பெருங்
கண்ர் யிழந்து கடல் விழுந்து, கரையை நினைந் திழல்புவர்போ
கருத்திற் பாதம் பொருத்தினேனே - வெகு
தத்திர மாயொரு, வித்தொரு முத்தாய்த்
தானகத்தி லமைத்துச்
சததள முகமலர் தனில்வரு மத்திய
தா னு லாமனம், பூண நாபொறுஞ்
சஞ்சல மையலாகி - மன - மிஞ்சுது உறவாகி
சிதங்கள் சுடர்மரு, பதங்க ணிகரதி
விதங்கள் தருமன, திரங்கி யழுதழு
தாபம தேபெரி தானசி னேகித
ரூபம தாய்நிலை தானதி லூறிய
சங்கைக் கடல்வருந், திங்கட் கலைமதி
பொங்கத் தனதிலி, ரங்கிக் கிர்பைபுரி
தான பொற்புற் றேசீ கத்திற்,
றேனு முக்யத், தானெ னச்சொற்
றரையிற் புதுமைத், தருவைத் திருவைத்
தருசற் குணவிற், பனநிச் சயமே. (குருவே

௨. இரவு பகலாய் மனது, எரி விழுந்த கிரிமி யன்ன
இருந் தழலு மேழை நானே - யுங்கள்
கருணை புரிந் தனுக் கிரகக், கடைக்கண் ணருள் கிடைக்க வி
கன சமை வேளை தானே - ஒரு
சொற்பொருள் காரண மூடுற வாகிச்
சூழ்ந்த ரத்தை விளக்கிச்
சுகமரு வியமது, விதமதை யறியச்
சோர்வி லாமலர்த், தாள்தர வாய்மை
சொல்ல வருமு பாயம் - மன
வல்லமை தரும் நேயம்

சாந்த தனிமையி, லிருந்து மனதினுட்
பாந்த ஒருதனி, மருந்து போலவே
சோதனை யானவி, னோதவ ஜீகர
மாதவ மேபுரி, வாய்மையி னோதியு
சுத்தப் பொருளெனி, னைத்துப் பதமலர்
முத்திக் கருணைவல், ளர்த்துப் பாகதி
தூங்கு மஞ்சத், தாங்கு கொஞ்சித்
தோங்கும் நெஞ்சிற், றீங் கீகற்றிச்
சுதனைப் பொருளைப், பெருமையீ கடலைக்
குமுதத் தொளியைத், தெளியத் தருமே. (குருவே)

௩. ஆதவன் புவி யுள்ளளா, ளழியாத வரப்ர பல்ய
அனவரத சோதி மாயமே - நல்ல
மூதறி வளருஞ் சிங்கக், கவிசெந் தமிழ்க் குதவு மொரு
மூவுலக மெய்ச்சு சியமே - பெருங்
கற்றலை வாரிக டற்படு லோகங்
காண மட்டுந் திகைக்குங்
கருநரி தரிதென, வருமொரு பொருளாய்க்
காதலோ டுன்னிச், சித பாதமே
கண்டவர் கரை யேற - மனங்
கொண்டவர் குயிர் மாறக்
கரும்பை நிகரென, விரும்பு மடியவ
ரிரும்பு மனமது, தளும்பி மெழுகெனக்
காரண மானசி, காமணி யாய்வரும்
ஞானம னோன்மணி, நாயக மாகிய
கஞ்சக் கரமனை, லஞ்சிக் குறுபிணி
யஞ்சித் தொலையவ, ரஞ்சற் றருளியே
காட்டி னட்டிற், பூட்டி யன்பிற்
கோட்டி யின்பிற், சாட்டி வைத்தது
கனகப் புரிசைப், பதியைத் தரவச்
சிரநற் கதவைத், தெளியத் தருமே. (குருவே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-௯-ம்-சங்கரா பரணம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பையலக் கிரங்கி முகம் பாரும்—உங்கள்
பாததா மரைநித்யந் தாரும்.

அநுபல்லவி.

வையம் புகழுமகு மூது ஜெத்தி லுதித்த
செய்யி தப்துல்லா திருச் சேயே யுமறென் பிரே
சித்தமி, லுற்றறி, வற்றவ, னைவெகு
புத்தியின், வித்தகள், கற்றறி, யாதவன்
சிறியவ னருள்பெற, வுமதிரு பதமலர்
தினமரு ளடிமையென், பவவினை யகலத்
தாங்கு தாகிட கிட,தக ததிங்கிண
ஜேங்கு ஜெயெனத் தொகு தொகு திமிதக
தாங்க ரிகரி, நிமகரி சரிகித்ய
சாரி சாரிசரி, ஜெகு ஜெகு, தகதோம். (பையல்)

சரணங்கள்.

௧. தினமு முங் களை நம்புஞ், சிறியேன் றனக்குதவி
செய்யு மையலைத் தீரும்
எனது பிழைபொறுத்து, இரங்கி யாளுவா ரிந்த
இம்ப ரந்தனி லாரும்
கனவும் நினைவு முங்கள், கதத்தைத் துதிப்ப தல்லா
லினியா ராகிலு முண்டோ வேழை தனக்கிரங்க
எங்குமி, லங்கிய, திங்கள, தாய்முக
முங்கழல், பங்கய, மெங்கணின், மீதரு
ளிறையவ னருள்மறை, யறிவுறு திருவே
யென்திரு தயமலர், நிதமுறை குருவே - தாங்கு. (பையல்)

௨. கன்ன லென்னு மொழியே, யுரைக்கு மொலியே நல்ல
கல்விக் கடலினையுண் டோரே
மன்னர் மன்னர்புகழ்ந் திறைஞ்சும் சாகிபே பட்ண
மருதூர் தனி லமைந் தோரே

என்னை ரட்சிக்கும் ஹலறத், தேந்த லொலியென் பீரே
சின்னப் பயலுக் குங்கள், திருமலர்ப் பாதந் தாரும்
செப்பரு, மொப்பில, கற்பக மேயென்னை
யிப்பொழு, தொப்பியே, மெய்ப்பொடு, மாளும்
ஜெகதல மதுதனி, லுமையலா, தினிபல
திசைகளில் வேறொரு வருமில, யொலியே - தாங்கு, (பையல்)

ங. கோகநக வாவிசூழ், குழந்தைப் பதியோர் புகழ்
கொல்ல நகர் பிறந்த கோவே
வாகுபெ றுந்தி னோர்கள், மகிழும் ஹலறன் வளர்
பாவா பக்கீன் கிளையின் காவே
ஏக னருள் பெருகு, மேந்தலப் துல்லாமக
வாக வரும் செய்யிது, உமறு வள்ளலே நாளும்
வஞ்சக, மிஞ்சிய, நெஞ்சின, னனிரு
கஞ்சமெ, னுஞ்சர, ணந்தா, வேணும்
மனுமர பினில்மணி, யெனவள ரதிபதி
மகிபதி சுகபதி, ஜெகதல பதியே - தாங்கு. (பையல்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம் - கல்யாணி - திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

இரங்கு மிதுசமையம் - ஏழையென் றென்னை யாளும்
கிருபை செய்யுந், தயவு வையும்
ஏழையென் றென்னை யுய்யும்.

அநுபல்லவி.

மரு மலர்ப்பூம் பொழில் சூழும், பருதா நூ ரினில் வாழும்
வரராஜர் வணங்கிடு நீதரே, நரராஜர் மகிழ்ந்திடு நாதரே
பரராஜர் பணிந்திடு பாதரே, துரைராஜ ரெனும்பதுல் காதிரே.

சரணங்கள்.

க அன்றொருபா லனிறந்து, அன்னைதா யழுது வந்து
விண்டதால்ம னமகிழ்ந்து, விண்ணவர் தமைச்சி னந்து
சென்றேமலக் கல்மவுத் தாவியைக்

கொண்டேகும்ப் போதினிற் கூவிய
கன்றீர்பர தீபரமாயெனை
மன்றுடமை யாவிர்தப் பாவியை. (இரங்கும்).

உ. ஒருவரு முமையல் லாது,உதவியி னிவே றேது
இரவுப கலிப்-போது, இபுலீசு டைய வாது
வருநாள்க ளெல்லாமுமைத் தேடினே
னொருநாட்கொரு நாள்மனம் வாடினேன்
திருநா ளென வன்பொடு நாடினேன்
கருணாகா ரேயுமைப் பாடினேன். (இரங்கும்)

ந. அருமறுந பிடேபரே, அபூசா லீருபா லேரே
ஜெகதலம்புகழ்நா தரே, தீனவர்க்கு பகா ரரே
பருதாதா சானவுல் லாசரே
மறைதேரொலி மார்களி னேசரே
ககனோர் புகழும்பிர காசரே
கல்துல்லகு லம்விசு வாசரே. (இரங்கும்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம் - சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

உள்ள மிரங்கி யென்னை யாளும்----உங்க
ளுடைய பதம் நம்பினே னாளும்.

அநுபல்லவி.

தெள்ளு மறை பயிலுங் கோவே—யென்றுந்
தீன்பயிர் விளைத்திடுங் காவே
சேம மிருகண, மேன்மை தரவரு
மாமுகிற் கவிகை, யாமுகம் மதரே. (உள்ளம்)

சரணங்கள்.

க. அருட் கடைக்கண் கொடு பாரும்
அரிய பெரியவ, னரிய ரெனவிரி
பச்சை யுலகினில், வருநபி யேதிரு - அருட்

அக்கினிக் கொட்டு சுரக்க வீற்கைவி
ரற்கு ணட்டின லக்கொ டுத்தவ - அருட்க.
ஆசகல வமு வாசை மதியமை
நேச ரெனுஞ் சொற்ப்ர காசரே திரு
அருட் கடைக் கண்கொடு பாரும் - எனை
யடரும் பவ வினையைத் தீரும்
உருக்க மாகினே னென்முன் வாரும் - உங்கள்
உதவி கொண்டே யீறிற் பாரும்
ஓது மறைநெறி, நீதி யுருபக
ஆதர வார்கமி, நாதரே திரு. (உள்ளம்)

உ. ஆதரவே நிதம் நாடி
அகில முழுதொளிர், பகலவன் வரவும் நல்
முக வரிஞ்சச ரோருகமெல் லடியிணை - ஆதா
அப்புறக்குபி ரைப்படச் செய்த,
கற்ப தத்தினு றப்பொருத்திய - ஆதா
ஆகு முறை தவிர், மாகை யிபுவிச
னேக வகை யருள்வி, பேக முடையவா
ஆதரவே நிதம் நாடி
ஆவலானே னுமதி னருள் தேடிப்
போதமுறு மெய்ஞ் ஞானங் கூடி - நல்ல
புனித ருடனேயுற வாடி
பூபதியி னுயர் மேல் பதியினுமே
சீர் பெறவேசெய்ஹ, பீபே யுபதிரு. (உள்ளம்)

௩. மக்கநன் னகர்வரும் நாதா
மடலவிழ் வனசத், தடமத னிலுறு
குடவனை யின்மணி, யிட கிலவுதரு - மக்கநன்
வர்க்கநற்கதி லிக்கனிச் செழும்
அக்கள் மிக்கவ யற்கணிற் செலும் - மக்கநன்
மாட மறுகுகள், பீடு பெறுமனை
நாடு மொளிர்தர, நீடு வளமிகு
மக்கநன் னகர்வரும் நாதா - இந்த

மானிலந் தனிற் றேயாப் பாதா
ஹக்கனறு ஷேஹிய நீதா - காதம்
கமழுங்கஸ் தூரிமெய்ப் போதா
கான் மதனிலுறு, மானை டுரைபகர்
கோனெறி சேரிற, சூல்நபி யேதிரு. (உள்ளம்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

எனக் காதாரஞ் செய்வீர் கோவே
தினந்தா ஹாவே - யெனக்
காதாரஞ் செய்வீர்.

அநுபல்லவி.

மனக்காத லாலே, வருந்தின தாலே
வாரும் பரகதி தாரும்—ஐயா
வாரும் பரகதி தாரும், வண்மையிற ஸூலே. (யெனக்)

சரணங்கள்.

௧. வானகச் சோதி, மதிதனிற் பாதி
வருத்தி யதனை மீளப், பொருத்தி - ஐயா
வருத்தி யதனை மீளப், பொருத்திவைத் தருள் ஹாதியே. (யெ)

௨. பரதவி யாமற், பையல் மனுமிற்
பாங்குசெய் வீரெனக் கேய - ஐயா
பாங்குசெய் வீரெனக் நேய, பங்கம் வாரா மலே. (யெனக்)

௩. அப்துல்லா மகவே, யார்க்கும் பிதாவே
அன்புசெய் வீர்மகு பூபே - ஐயா
அன்புசெய் வீர்மகு பூபே, கைறுல் அன்பி யாவே. (யெனக்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம் - சங்கரா பரணம் - ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

நவநிதமோ நாகரீகஞ் செய்யும்
நாரியே யென்சலாம், நபிக்குச் சொல்லெடி.
முகம்மது நபிக்குச் சொல்லெடி.
அகுமது நபிக்குச் சொல்லெடி - ஆர்க்கும்
நாயக ராகிய, தாயக ராமறை
நபிக்குச் சொல்லெடி.

அநுபல்லவி.

தவநிலை மயிலே மெய்ஞ்ஞானச்
சற்குண மிக்குப காரியே
புவமகல் மகுமூது நாதர்
பட்சம் வைத்தாற் சொர்க்க முத்தியுண் டாமே. (நவநித)

சரணங்கள்.

௧. மஞ்சு குடைநபி நாதர்முன் செல்லு
மாதயர் வேதனை தீரவுஞ் சொல்லு
தஞ்சம்வே றில்லை யவரல்லாற் றஞ்சம்வே றில்லை
என்செய்வே னடி, பஞ்சமா பாதகி
யேயென்ன தோஷம், மாவுப தேசம். (நவநித)

௨. பச்சை மயில்வடி வாய்வரு சூழ்ச்சர்
பாவவி னசச பாசமென் மோட்சர்
ரட்சிப் பவரே சகலமும், ரட்சிப் பவரே
யச்சமில் லா துபோய், நிச்சய மாகநம்
மாண்டோ ரிடத்தினில், வேண்டி யதைக் கேளு. (நவநித)

௩. மக்கவா ழப்ஹுல்லா வீரத்துரை ராஜர்
மாதவ மாமகு மூதிறை நேசர்
சொர்க்கந் தருவோர், நமக்கெல்லாம், சொர்க்கந் தருவோர்
ஸக்ருத்தில் வந்து, மெய்ப்புடனுள்புவர்
சக்கில்லைச், சக்கில்லைச், சக்கில்லை மீனே, (நவநித)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ஏகதாளம்.

பல்லவி

மனோகரா நீரா மனமுகம் பாரா
மனோகரா நீரா.

அநுபல்லவி

விநோத மகிழுங் குணபதி சீலா,
விநோத முளமெய் மகிழு மெய்நூலா
அப்துல் மூத்தலிபு குமாரரின் பாலா
அகுமது நபியென வருமனு கூலா
வான்முகில் குடையிடு, மான்மத வாசரே
கான்மிகு பதமிசை, நான்மிக மயல்கொண்டேன். (மனோ)

சரணங்கள்.

க. திங்க ளுரை போதா, ஜெயநவ நீதா
எங்கும் புகழ் வேதா, எழில் மலர்ப் பாதா
அங்கங் கமழுங் குரு நாதா, அருமை யான துரை யேமகுமுதா
கங்குலெ ழுந்தறு ஷெறிய தாதா, கருணை யாகவருள் புரிகுண
[சாதா
கனவினும் நினைவினு, மனுதின மூமைநினைந்
தணலுறு மெழுகென, வெனதுள முருகினேன். (மனோ)

உ. தருங்குடைக் காரா, ஜயகுணத் தோரா
அருங்குரல் தீரா, வடிமையைக் காரா
இகம்பரம்புரி வோர்க்கதி காரா, இருந்து வந்தது வாயது சீரா
சுரும்பிருந் திசை பாடிய தாரா, சுகந் தரும்படி நேரிற் சேரா
பாரினி லுமையல்லா, லாரெனக் குதவுவர்
காரண முள்ளநபி, நீரெனக் கருள் செய்யும். (மனோ)

ந. மலர்வனஞ் சூழு மதீனயில் வாழும்,
புலவர்கள் நாளும் புகழ்ந்தடி தாழும்
அபுதுல்லா மகவே புடைசூழும்
அகுமதே யன்பா யெனை யாளும்

ஷறகி னைவர்வழி, யானதென் ஞளுஞ்
சங்கை யாசுவரும் நெறியினி லாளும்
ஆசரி குணபதி, நேசக ரெனும்பல்
கர்சிமு கம்மதே, தாசனுக் கருள் செய்யும். (ம்னை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-கலியாணி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

வருவாரா மவரே சொர்க்க,
வாழ்வுள்ளோ ராமெடி.

அநுபல்லவி.

வருவா ரென் றைக்குமருள், தருவார்தா பரன்றன்னை
யொருவா திரந் தழுது, கரைவா ரவரைத்தேடி. (வருவார்)

சரணங்கள்.

க. அந்தமி லாதொரு, வன்றனை நெஞ்சிலே தேறிக்கோ - முதல்
மந்திர மாகுவ ருங்கலி மாவைவீ கூறிக்கோ
தந்திர மாகவ ருந்தவு ஹீதிலே மீறிக்கோ - பொல்லா
சிந்தனை யானப, வங்களிலே முக மாறிக்கோ
சொந்த மானப ணங்களி லேயெடு
வந்திரப் போர்களின் கையிலே கொடு
சுந்தர மாகவ ணங்கையி லேநெடுஞ்
சந்திரோ தய மாகிய தூதர். (வருவார்)

உ. பொங்கம தாகவ ரும்பறு லானதைப் பூணிக்கோ - வெகு
சங்கம தாகவ ரும்பெரி யோர்களைப் பேணிக்கோ
அங்கம தாய்வள ரும்பொய்கு பாடிலே கோணிக்கோ - குயிர்
முங்கிய பேர்களி டம்புக் சேவினம் நாணிக்கோ
இங்கித மாய்விர தங்களு மதிகந்
தங்கிய சாலிகு டன்புக னின்றுகொள்
வங்கண மாகவ ரும்படி கண்டுகொள்
பங்கய பாதகி லம்படா நீதர். (வருவார்)

௩. இச்சக வாழ்வைபி கட்சிய தாகவே நாடிக்கோ - வெகு
பட்சம் தாகவே யச்சக வாழ்வைநீ தேடிக்கோ
மிச்சஹ தாயொரு சற்குரு பாதமே கூடிக்கோ - அல்லா
யிச்சையு மோதிய மெச்சியல் சீர்புதம் பாடிக்கோ
தற்செய லங்கிய, துற்செய லும்மற
நிற்செய லாகிய, நற்செய லும்மற
அச்சமி லாமல்ம, னப்பய மும்மற
அச்சம தோடுரை, யிச்சருள் போதர். (வருவார்)

௪. வித்தக மூனவி தத்தைவி ரித்தருள் போதராம் - வெகு
பத்தியி னத்தனே டொத்து உரைத்திடும் நீதராம்
தத்சயி குத்தஜ னத்தைமி கைத்திடும் நாதராம் - தவ
முத்தப ரத்தர்சி ரத்தைய முத்தவி ஷேதராம்
புத்தைவி ரித்துஉ ரைத்திட வைத்தவர்
புட்ப க்ரத்தில்நீ ரைத்தரு வித்தவர்
சத்தும றைக்குவு ருத்தித முற்றவர்
சத்துவம் பெற்றுல கத்தி லுதித்தவர். (வருவார்)

௫. பங்கமெ னும்பாத கங்கள கன்றிடச் செய்தவர் - பார்
தங்களி னங்களொ டுங்கம டங்கலென் றெய்தவர்
அங்கமு டங்குவி டங்கொள்பு யங்கனைக் கொய்தவர் - அகி
லங்களி லெங்கும்வி ளங்கவ ளங்கலை பெய்தவர்
துங்க முறுஞ்சுவ னங்கள்பு ரந்தவர்
தோகைம யில்வடி வாகவி ருந்தவர்
மங்குலி டுங்குடை தங்கிட வந்தவர்
மாகங் கடந்தறு ஷேறிக டந்தவர். (வருவார்)

௬. கத்த னருட்படி சித்திலு தித்தொளிர் காரணர் - உயர்
மெத்தவு தத்துவம் வைத்தவு திக்குமு தாரணர்
சித்திர ரப்துல்லா றெற்றியி லுற்றொளிர் பூரணர் - ஆமினா
பத்தினி பெற்றிடு புத்திரர் கற்புக பூரணர்
செத்திடு கட்டைத ழைத்திட வைத்தவர்
தித்தும ணிப்பிடி சற்பம றுத்தவர்
அற்றக ரத்தை யறப்பொரு வித்தவர்
முத்திலு தித்தவர் முஸ்தபா கற்றவர். (வருவார்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

ஆசை மிகப் பெருகி நித்
தேடும் பயல்க் கருள்வீர்—ஆசை.

அநுபல்லவி.

வாசந் தினம் வீசும் புயத்
தராசே மன்னர்க் கிரசே. (ஆசை)

சரணங்கள்.

௧. சிலை மீதினி லொரு நாற்பது, திக ழொட்டகம் வுருத்திக்
கலையா தவ னடத்தும் நவ, காசீ முஸ்த பாவே. (ஆசை)

௨. படிமீதினி லடியேனெனின் பவமுந் துய ரகல
செடியோன் றிருத் தாதேகதந், தருவீர் நித நிதமே. (ஆசை)

௩. மதிள் விண்டிகழ் மணி மண்டப, மாட கூட மேடை
மதினம் புகழ் கோவே அப்துல், லாகண் ணூகம் மதுவே. (ஆசை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

கந்தூரிக் காட்சி நேர்ச்சை, தீரு முன்னமே—போய்நாம்
கண்டுதெரிசித்துவர, வாரு மன்னமே.

அநுபல்லவி.

நந்நாரும் நாகை வளர் மீருன் சாகிபு—கொடி
நடந்து மிடத்தும்சபூ றிடத்தினிற் சென்று, பாதம்
நண்ணியே, கல்வி லுன்னியே - தவம்
பண்ணியே, வரு வோர் திருக். (கந்தூரி)

சரணங்கள்.

௧. அஞ்சுமன ருவின்கொடி, யலங்கி தங்களும் - மறை
அறிந்த ஆலிமொலி மாரிருந் தலங்களும்

வஞ்சியே மணவாளர் சேர்ந்து வரும் நலங்களும் - வந்து
வர்சமா யடிக்குங் கொடியிடுந் தலங்களும் - கூடிக்
கொஞ்சியே, யிறைக், கஞ்சியே யெடி
வஞ்சியே மெள்ள நடந்து. (கந்தூரி

உ. இந்தொளி பிரபையெழில் சந்தனக் கூடும் - எழுந்
திலங்கத் துலங்க அழகுறுங் தெரு வீடும்
வந்தடி கவரிவெஞ் சாமரை நெடுங் காடும் - சுற்றி
வரவேபே ரிகை பூரி தவில்முர சோடும் - வெடி
துந்துமி துடி பம்பைகள் தவில்
பொங்கு மேடங் கிங்கெனவே. (கந்தூரி

ங. வெற்றி ஹுசைன் குத்து சருள் வேதர்க்கு வேதர் - நல்ல
விறல் ஞான மோனகுரு நாதர்க்கு நாதர்
சித்திரவிஸ் தாரகல்விப் போதர்க்குப் போதர் - வளஞ்
சிறந்தநா கையி லுற்று வாழப்துல் காதிர் - புக
ழெங்குமே, பிர, சங்கமே யெடி
தங்கமே, மெள்ள நடந்து. (கந்தூரி

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிக தோடி-திசுரகதி தாளம்.

பல்லவி.

கண்டாலோ சுவன வாழ்வுங்
கதியும் பெறலாமே, சொர்க்கப், பதியும் பெறலாமே
கருணை புரிந்த இறசூல் நபியைக்
காதல் கூரவே—கண்டால்.

அநுபல்லவி.

தண்டுயே அறுஷ ளாவித் தயங்குஞ் சிரத்தையே
தரள நகையைப், பவள விதழைச், சந்த்ர முகத்தையே. (கண்)

சரணங்கள்.

க. விண்ணில் லாத வாசப்ர காச, மேவுபொற் குமிழும்
மின்குதி காலும் புவிபடாது, மேவு பாதமும். (கண்டா)

௨. மங்காத தாளம் போல, வயங்குமுத் திரையும்
வாய்ந்த விற்வி னுதலுஞ், சுரிதி மதுர வாசையும். (கண்டா)

௩. செந்தா மரைப்-பதமுஞ், செம்பொன் மேனியுந்
தின கரனென வொளிகள், சிறந்த சிம்மா சனத்தையுஞ். (கண்டா)

௪. கஸ்தூரி காதவழிக்குக், கமழும் புயத்தையுங்
கமல கரமுங் கருணை விழியுங், கல்பி லாரவே. (கண்டா)

௫. காணும னுடலு மூயிருங், கலங்கி வாடுதே
கடலு மலையும் போலே, காதல் பெருகி யோடுதே. (கண்டா)

௬. பூஞ்சோலை சூழுமக்கா, புரத்திற் கதிபரைப்
பூவை யாமி னூர்கண் மணியைப், புவன மீதிலே. (கண்டா)

௭. ஆதார மேவு மதினத், தரச ராஜரை
யமுத வசனத் தப்துல் லாதந், தருள்கு மாரரைக். (கண்டா)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

தரும தாதா, கிருபைசெய், தரும தாதா
அருள்புரி-தரும தாதா-கிருபைசெய் தருமதாதர்.

அநுபல்லவி.

இறையருள் மறைநபி, நறை செறி ஷறகுயர். (தரும)

சரணங்கள்.

௧. பொறுமை யோரே புகழ்துதி மகுஷறில் தருமம் நீரே
பொழுதெரி மகுஷறில், தருமம் நீரே
பொறை வளர் மகுஷறில் தருமம் நீரே - வருமந் தானே
மருமலர்ச் சததள மலரடி தந்தருள் செய், (தரும)

௨. அங்கி சிறவே யடியவர் தலைமூளை மங்கி நீறவே
அனலுறு மெழுகென மங்கி நீறவே
அரிமுன மரியென, மங்கி நீறவே - அங்க ணனே
படுதுயர் கெடவும, தருள்மழை பொழி தங்கத். (தரும)

ஙு. நாதர் நாதரே, நறை யப்துல் லாவருள், போத நீதரே
துரை யப்துல் லாவருள், போத நீதரே
மறை யப்துல் லாவருள், போத நீதரே - பேத பேதமே
பெருமது ரசகவி, துதிசெய்பகு மதெங்கள். (தரும)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-திசுரகதி தாளம்.

பல்லவி.

செய்யிது றற்றகுல் ஷஹீதுல் மூதுகிபீன்
முன்திறுன் னதீறே - செய்யிது றற்றகுல்.

அநுபல்லவி.

வையமதெல்லாம் புகழ், செய்யு மதி னுவில்வாழ்
தையிபு முத்தீகு ஹாமி தருமதான
தரும கோவே. (செய்யி)

சரணங்கள்.

க. சங்கையபுல் காசிம்நீ, ரெங்கள் மூஸ்த பாவும்நீர்
தங்குமவு சூல்முபீன், முகம்மதான தருமகோவே. (செய்யி)

உ. துய்யமவுலூம் கத்தீபு, கையிமுஅமீன் முஜீபு
ஐயமறுங் காமில் ஹாதில் மகுதியேவந் தருள்செய் வீரே. (செ)

ஙு. சிந்தைமகி ழப்துல்லா, மைந்தர் மசகூ துல்லா
முந்து மவுமூல் மத்தீன், மக்கினி மாமூல் முறுசலீமே. (செய்யி)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமா-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

யாப்பீரே கஸ்தக்கீரப்துல், காதீறே மீறுவே.

அநுபல்லவி.

ஆதாரமெனக் காரு - முகம் - பாரு மீறுவே. (யாப்பீரே)

சரணங்கள்.

க. என்னாளும் புகழ் சூழு மலர்த் தாளை நம்பினேன் - நா
னேழை யெனை யீராளு மெந்த நாளுமீ ருவே. (யாப்பீரே)

உ. வரவர அதிமோக விரக மையல் சகியாதே - வெகு
பரவச மானே னெனைக், காப்பாற்று மீருவே. (யாப்பீரே)

ந. கொர்ந்தாரு நபி பேர்ரி, லன்பான வொலியே
இந்தால அபூ சாலீ கருள் பூாலர் மீருவே. (யாப்பீரே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம-மத்திய மாவதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

றகுமானே யுனை நம்பினே—னெனை
ரட்சித்தி டேற்றுவாய் கோமானே - யெனை
ரட்சித்தி டேற்றுவாய் சீமானே.

அநுபல்லவி.

அஹதான வன்ஸம தானவன்—ஆதி
பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்
அகுமதுமு கம்ம தும்மத் தான படியா லன்று
அல்ஹம்து லில்லாகி றப்பில் ஆலமீன். (றகுமானே)

சரணங்கள்.

க. ஆருந் துணையில்லை, யெனக்குன்னை
அல்லாம லற்றகுமா னிற்றகீம்
காரார் கவிகையிடுங் காசி முஸ்தபா வள்ளல்
கருணை கடாட்சங் கொண்டே னையா. (றகுமானே)

உ. நீயாக்கும் ஏழைகளை யாளும்
றெப்புநீயே மாலிக்கி யவு மித்தீன்
இய்யாக்க நருபுது வஇய்யாக்க நஸ்தயீன்
இஃதி நஸ்விருத்தல் முஸ்தக்கீம். (றகுமானே)

ந. ஈறுய்ந்தா லுனை யன்றியே வேறு
றெங்கட் கிரங்கி யருள் செய்குவார்

சிருத் தல்லதீன அன்அம்த அலேகிம் கய்ரில்
மக்குளூபி அலேகிம் வலல்லால் லீன் ஆமீன். (றகுமானே)

ச. புல்பல வஸ்துக ளடங்கலேயும் ஆளும்
குல்குவல்லாகு அஹதா னேனே
அல்லா குஸ்ஸமது லம்யலிது வலம் யூலது
வலம் யக்குல்லகு குபுவன் அஹது. (றகுமானே)

ரு. அல்லாகும் மகுபதுனு யாபையாது
மின்ஜுமீயில் பலாயா வல்அம் ருது
வசல் லல்லாகு அலன்ன்பி முகம்மதின்
ஆலிகி ஸகுபிகி அஜ்மயீன்
வல்ஹம்து லில்லாகி றப்பில் ஆலமீன். (றகுமானே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-பூபாளம்-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

கண்டா லென்கலி தீருமே—ரத்ந தறுக் காவைக்
கண்டா லென்கலி தீருமே.

அநுபல்லவி.

அண்டர் புகழும்நன் னகை வளம்பதி
காதி செய்யிது தப்துல், காதி றிரு சரணம்
திறீங், திறீங், திறீங், திருமித் தகிட
தகத ஜேம்ஜேம் தரித் தகிட
தத்தா தனத்தா, திறிமித்தா வுறுத மித்த தரத்தா
தாகிட தகஜெம், தரிகிட தகஜெம்
தத்த ளங்கதக, தரிகிட தோம் தாம். (கண்டா

சரணங்கள்.

க. மகரதோ ரண வீதியும் - பந்தலுஞ் சித்ர
மதிளுமன் டபச் சோதியும் - மனமுவந்
தருமான குமுசுந், தரள மணிக்கல் லதுஞ்
சந்த்ர சூர்யப்ர காச மெனவொளி
சாலு மிலகுகிந் தீலலங் கிர்தம் - திறீம். (கண்டா

௨. நவமா மணி மண்டபமும் - ரத்ன தர்க்காவும்
நவரங்க மொளித் தீபமும் - சித்ர மேடையும்
பவளத்தால் ஸ்தம்பமும், பூசும்பொற் கொடிக் கம்பமும்
கவினு லாவு பூலாவெண் டிசை யெங்குங்
காணுமுயர் பாவுட்டானுங் கொடியையும் - திறீம். (கண்டா)

௩. மருவார் பாதபங் கயமுங் - குங்கும் மாலை
மருவுந் திருப்பொற் புயமும் - பூரண சந்த்ர
வதனப்ர காசமும், மௌலிவுல் லாசமும்
சதுவிண் ணுமெரொளி, தபன னெனுஞ்சிறு
தாஜும் வசந்தவி பாசுங் கனவினில் - திறீம். (கண்டா)

௪. அரும துறசூல் பேரரே - தஸ்தக்கீர் கௌதுல்
லகுல மகிழொய் யாரரே - நாகூர் வாழ்வே
ஜெக ராஜ ராஜரே, திறலோர்க்குல் லாசரே
அஹமதெந் நாளுங் குப்பான, ஹசன்குத்து
சாக மகிழ்தரும் ஷாகுல் ஹமீதெனும் - திறீம். (கண்டா)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம் - சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

ஆசையே யுங்கள் பாதபங் கடமதி
லாகு தையா - அதி - லாகு தையா.

அநுபல்லவி.

மாசகல்கஸ் துரியாமா வாச மெய்யா. (ஆசையே)

சரணங்கள்.

௧. அல்லும் பகலும்மினைத் தருகு தையா - உங்க
ளருட்கடைக் கண்கொடு பாருமையா
சொல்லவொண் ணாத்துய ராகுதையா - என்றன்
சொப்பனத் தாயினும் வாரு மைய்யா
வல்லியத் திட னே யுரைத்திடும்
நில்லெனத் தொடர் கல்லை நிற்றிடும்

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனை ரஞ்சிதம்.

செல்லிடுங் குடையி னுரைத்திடும்
சொல்லெலா முமையே துதித்திடும். (ஆசையே)

உ. வஞ்ச னிபுலீசுட னுறவாடி - அவன்
மாய வலைக்கு ளென்னைச் சிறை யாடி.

மிஞ்சும் புவவினையால், மிகவாடி - மனம்
மெலிந் தலைந் தலைந்துங்கள் பதம் நாடிக்
கெஞ்சி யஞ்சியேவருமிப், பஞ்சனை அஞ்சாதெனச்செங்
கஞ்ச மென்சரணங் கொடுத்தரு
ளுஞ்சொ லின்சொ லெனத்தருமென். (ஆசையே)

ந. மாசி லுறுமக் காவிற் பிறந்தோரே - திரு
மாமதி னுவினிற் சிறந்தோரே

ஆசிலப்துல்லா தவத் துறைந்தோரே - மயி
லாமினா, ளருளகம் நிறைந்தோரே
காசகல்கரு ணாகரே யென்
னேசரேயுல் லாசரே மறை

வாசரே மயில் வேசரே மக
ராசரேமரு மூதரேயென. (ஆசையை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

மையல்க் கிரங்கி ரட்சிப்பீர்—நபியே யுங்கள்
பாதந்தந் தெனக்கருள் செய்வீர்.

அநுபல்லவி.

மையிடுங் குடை நீழலுல் லாசரே
மாகங் கடந்தறு ஷேறிய நேசரே
வானோர், கோனே, சிரத்தறு, மீனே, தானே - அறிந்திட
வாருட னீரவ்வ, லாகுமென் றோதவின்
றேகவ ரம்பெறு, தாஹாமு கம்மதே. (மையல்க்)

சரணங்கள்.

க. செங்கதிர் ப்துங்கச்செய் தோரே - கொடை மழையைச்
செங்கரத்தா லெங்கும்பெய் தோரே
திங்களி னிலங்கவந் தோரே - அம்ம வரசியிற்
றிங்களைத் துலங்கவைத் தோரே
கங்குலே யையுமோ ரிரவாய்ச் சென்றே
கத்தனைத் தெரிசித்திடு மாதவா
காரூர், போரூர், சுரத்தினிற், பாரூர், நீரூர், கையில் நதி
காட்டிடுவோய் புகழ், நாட்டிடுவோ யெமை
மீட்டிடுவோய் சொர்க்கங், கூட்டிடு வோரோ. (பையல்)

உ. வல்லியத் துடனே யுரைத்தீர் - சுபைனத் தெனும்
மெள்ளா பருவரல் தீர்த்தீர்
வல்லியாய்த் தன்சயை யமைத்தீர் - ஸையின பெனும்
மங்கையிகு றங்கினைத் துய்த்தீர்
நில்லெனத் தொடர், கல்லை நிறுத்திடும்
நீதி யறும்பவ, மேதும் பொறுத்திடும்
நேரே, காரே, கவிகைசெய், மாரே, தாரே - யணி நவ
நீதரே மாமறை, வேதரே - இழுறு
பாதரே, நாதரே, யாதிதன், தூதரே. (பையல்)

ங. காவு சூழ்மக் காவுதித் தோரே - மூலர் கிளையில்
கரீவல ரப்துல்லா புத்திரரே
பாவையாமி னாவின் மைந்தரே - மதீனாத் தன்னிற்
பாக்கியமுண் டாக்க வந் தோரே
காவியங்களு போதுங் கவீ தாவைக்
கைக்கொண்டே சொர்க்கம், புக்கவுதவிடுகே
காசிம், ஹாஷிம், குலத்தானுந், தாசிம், யாசி னென்னவரும்
காரணரே பரி, பூரணரே, வெள்ளை
வாரண மேவிய, ஆரணத் தேர்ரே. (பையல்)

முற்றிற்று.

 மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நெப்பு நகீம்நகு மான்நிரு நூறிலே
ரெத்னவடி வுற்றவிறசூலே - நெப்பு நகீம்.

அநுபல்லவி.

பொற்பு வனஞ்சூழ் மதீன மகு பூபெனும்
புண்ய ரின்னமே வரக் காணேனே
நானெப்போ தெரிசனம்.

சரணங்கள்.

க. தாமரைத் தாளே யென்றுந், தஞ்சமென நம்பினேன்
தையலே மையல் சகியா
தாமத மென்னமோ வறியே னுனெடி
சகியின்னமே வரக் காணேனே - எங்கள்ற
சூலின்னமே வரக் காணேனே
நானெப்போ தெரிசனம். (நெப்பு)

உ. முத்தவ தாரரிறை முன்னமயில் வர்னமே
என்னமோ இன்னமே
சித்தமென் றனக்கே யிரங்கி யாளவரும்
செய்யி தின்னமே வரக் காணேனே - எங்கள்ற
சூலின்னமே வரக் காணேனே (நெப்பு)
நா னெப்போ தெரிசனம்.

ங. எத்தனை பேர்க ளிருந் தென்ன பல னென்னமே
எனக்கா ரருள் புரிவார்
சித்தமென் றனக்கே யிரங்கி யாளவரும்
செய்யி தின்னமே வரக் காணேனே - எங்கள்ற
சூலின்னமே வரக் காணேனே (நெப்பு)
நானெப்போ தெரிசனம்.

ச. சற்குண சந்தரிறை தர்மதுரை யப்துல்லா
தந்தருளு மெந்தன்மகு பூபே
மக்கநக ருக்கே யரச ராஜர்புகழ்

மன்னரின்ன மேவரக் காணேனே - எங்கள்ற
சூலின்ன மேவரக் காணேனே
நானென்ப்போ தெரிசனம். (றெப்பு)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-௩-ம்-கமாஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

வாரிச விகசித கமல பதா - வரிசை தருமுரிசை
வாரிச விகசித கமல பதா.

அநுபல்லவி.

பார வகில புவலோக முழுதுமதி
கார ராஜபரி பூரண மகஸ்தனி. (வாரிச)

சரணங்கள்.

௧. புவன சுவனபதி புளகித முறும் நவ மணியா - தூயா
பூதவ னொலிநத லேயதி காரப தங்கா
சுவன தவனமறப் பருவமிரு மருகவா - ரீ
கால காலமு மதிதிய வதிஜெய. (வாரிச)

௨. பானு கிரணசத கோடியினு மதிக தேகா - வாகா
பாகத மொழியொடு வானவர் மொழிதெரியூகா
ஆனு கதிசுசல சருவ கரியவுமி
மூாதி யந்தமிலி யோனொலி யாகிய. (வாரிச)

௩. மேன்மை பெருகுமகபி விடை கொடை கடவிய வாயா - தாயா
மேதினி யதிபதி நாடிய வினைபுரி நேயா
நோன்மை பெருகு மறி வுவமைபி லுமைவிட
நூறு கோடிவொலி கூறினும் நிகரிட. (வாரிச)

௪. திவ்ய மதுரமணி திவமணி திருநபி பேரா, சீரா
செய்யிது ஹசன்மர் புவ்யி வந்திடுமக மோரா
நவ்ய துரை யப்துல்லா நகுமணி பெறுந்தவ ரீ
நாக ரீகமணி யபல்ஹசன் ஷாதிலி. (வாரிச)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி

அனுக் கிரேகந் தாவர, மனக்குறை யேதையா.

அநுபல்லவி.

எனக்காரும் அருள் தாரும், இகத்திலப்துல் காதிறே.(அனுக்)

சரணங்கள்.

க. வஞ்சியாசை யால்மனது வாடிமெலி யாமலே
அஞ்சலஞ்ச லென்றுஆளும், அப்துல் காதிறு சாகிபே.(அனுக்)

உ. தக்க கலிமா மீறவுந் தங்கள்புகழ் கூறவும்
ஸக்குறத்தில் நீருதவி, தாருமப்துல் காதிறே. (அனுக்)

௩. சதுமறை செறிபகு, தாதபூசா லீகுசேய்
அதிபதி யெனும்கௌதுல், லகுலமப்துல் காதிறே. (அனுக்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-காம்போதி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

என்போற் கொத்த பாவிக்கி - டேற்றந்தர் தாள்வது நீரையா
ஐயா, மெய்யா - யிடேற்றந்தர், தாள்வதும் நீரையா.

அநுபல்லவி.

பொன்பூத்த மக்கா வளர் காவே
புண்ணிய முஸ்த பாவே மறை
நாவே, பொற்பூவே, என்கோவே. (என்போற்)

சரணங்கள்.

க. வல்லோன்குத றத்தினி லூற்றி சிற்றூர்
மயிலா மெகின்மர மூற்றுதித்தார்

சல்லாபம துற்றுனைத் தோரே
சல்லாதமி னெற்றியுற் றோரே - பொன்
மேரே, நயி னூரே, யென் பீரே. (என்போற்)

௨. மானின் பிணைநின் றருள்சுந் தரரே
மதியோடு பகர்ந்த புரந் தரரே
தீனோர் புகழ் கின்றநன் னேயர்
வானோர் மகிழ் கின்றமெய் வாயா - யெம
தாயா, குண நேயா, வருள் தூயா. (என்போற்)

௩. மக்கா அப்துல் லாவருள்புத் திரரே
மருவார் மருமு றெனுமுத் தமரே
தக்கோன் கிருபை பெற்றவுல் லாசா
மிக்கா யெழி லூற்றமிர காசா - நன்
னேசா, புக ழேசா, மக ராஜா. (என்போற்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

நபியே மரு ஷரிலே, தவியா தெனை
ரட்சியும் நபியே.

அநுபல்லவி.

புவியோர் புகழு மக்கா, புரத்துக் கரசாய் வந்த
நபிகள்நா யகமான ஹபீபுழு கம்மதெனும். (நபியே)

சரணங்கள்.

௧. பந்தியந் தியாய் நரரை நிறுத்தியே - உடல்
பதைக்கப் பெருழு தடுக்க வருத்தியே
வெந்து மனுட ரெல்லாம், நொந்து அழும்பொழுது
சொந்த மூடன்லி வாவுல், ஹம்து கிழலிற் சேரும். (நபியே)

௨. அசைந்த நன்மைத் தராசு கனக்கவே - ஆதி
அருளால் முஸ்தகின் பாலங் கடக்கவே
வசந்த மிருதெளகி, வசந்த தெருவிலெனக்
கிசைத்தமா ளிகைதந்து உவந்து அருள்புரியும். (நபியே)

௩. முத்தி னெளிவாய் வாய்ந்த தூதரே • ஒரு
முதலோ னருள்சேர் சது வேதரே
அப்துல் முத்தலி பருள், பெற்ற துரை யப்துல்லா
வெற்றி தனி லுதித்த, வெயினுர் முகம்ம தெனும். (நபியே)

முற்றிற்று.

—:::—

கீர்த்தனம்-௨௰ம்-சங்கரா பரணம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பாதார விந்தமலர் தாரும்—என்றன்
பாவ வினை முழுதுந் தீரும்.

அநுபல்லவி.

வேதாந்த நூதாங்கர், வேந்தர் முறுசல் யார்க்கும்
ஆதாரப் பொருளான, ஆதம் ஷபீகுல் லாவே
காத காதமெய் கமழ்கஸ் தூரியும்
ககன முகிலிடு குடையு முத்திரை
சோதி திகழ்தருங் கைறுல் லன்பியா
செய்யிதுல் முறுசலீன்மூ தாதையே. (பாதார)

சரணங்கள்.

௧. இதுரீசு நூகு இபுறுஹீம் • ஹூது
இசுமாயீல் இசுகாக்கு எஃகூபு
மஹ்சீது யூசுபு தாவூது • சுலை
மான்மூசா ஹாறூன் இல்யாசு
அதிஜெய ஸாலீகு சுஅய்பு துல்கிபுல் எசஃ
ஐயூபு லூத்து யூனூசு ஸக்கரிய்யா எஃயா
மதுர யீசா அருமதூட் னபி
மார்கள் நூற்றறு நான்கு ஆயிரம்
துதிக்குந் தகுதியு, மதிக்கு மகிமையுந்
துலங்க இலங்கையிற் பதித்த தாமரைப். (பாதார)

௨. கருணை யபூபக்கர் சித்தீக்கு - நெறி
கமழ்ந் தோங்கு மூபைறு கத்தாபு

மறைபுகழ் காண்குோத்த வுதுமான் - வேங்கை
மயங்கும் வலிமையலி பூமான்

பரிபூ ரணரபி ஆலசு காபுகள்
பரிமள ஹசன் ஹுசைன் தாபிகுத் தாபியீன்

அருமை தீன்வழி வளர்க்கும் சதுஇமாம்
அண்ணல் நெறிநடந், துன் னு மொலிகள்சந்
குருவின் றெளிவுமுத், தொளிவின் மரபினிற்
குதிக்கு மூகியித்தீன் றுதிக்குந் தாயகா. (பாதார)

௩. ஆண்டோன் சொற்படியிசு றூயில் - மண்
ணள்ளி யெடுத்து வந்தார் பூவிற்

றோன்ற மூகம்ம தொளியை வைத்தான் - மனுத்
தோற்றும் வடிவாயுமை யமைத்தான்

ஈன்ற தாய்ஹவ் வாவை யிடது விலாப் புறத்தில்
இசைத்துப் பெண் ரூபமா யிணங்க மணமு டித்தான்

மாண்ட வர்க்கும்பின், வருபவர்க்குமிப்
போதமைந்தவ ரெவர்க்குந் தந்தையே
யீண்டும் பிழைபொறுத் தாளு மனுடரை
யீன்ற ஆதம்பி தாவென் றுயகா. (பாதார)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

கஞ்ச மலர்ப்பொற் பாதம்---நெஞ்சினில் வைத்தேன்
காட்சிதர வரவேற மோக்ஷசம் பெறவே யுங்கள்.

அநுபல்லவி.

மூன்சம ரான பதுறில்---அபூஜகில்
முடித்துக் கள் பட்டவெதி, ரொருபிடி மணல்விடுங்
கடிகம முடியிணை தருமூகம் மதே யுங்கள். (கஞ்ச)

சரணங்கள்.

க. அஞ்சுமோர் நாறு மறியேன் - அன்னை தந்தைய
ரறிவின் படி நடவா, லெவறியன் சின்னஞ் சிறியன்
செஞ்சில் விரதங் குறியேன் - நெடுங்கண் மாதர்
நிலையுஞ் சிலையு முலை, மலையுங் கண்டு நெடுநாள்
மயக்கி மதிவே றுனேன் - மகிழ்வுறவே
மறக்கப் படுத்துமுங்கள், பறக்கத்தினாலே
மாயமி தற்கொரு, பாயமெ னக் கிலையே - கரம்பிடித்தேன்
ஆதர வாகிய காதரே நானுட்
காதவ னாகிலும் மாதவ மேபுரி. (கஞ்ச)

உ. வீரணத் தரசர் கேட்க அம வாசியில்
வரு மிருளை யகற்றி, மரு ளறவே திருத்திப்
பூரண மதியை வருத்திக், குப்பாயத் தாக்குட்
புகுத்திய ரண்டுபங்காய் வகுத்தீ ருலகறிய
ஆரணக் கலிமா வோதி - அதபுடனே
ஆதி முதலாய்வரு மாதவ ரின் முன்னமே
அந்தர மேவிப்பொ, ருந்திய சந்திரனும் - அறமின்சொல்லால்
ஆல மடங்கலு மாள்றகு மான்றா
தருமது நபியிவ ரெனவே சுஜூது செய், (கஞ்ச)

ந. ஆதி யொளி விற் பிரித்து - மூத்தா யுதித்து
அனந்தம்வடி வதனுற், சிறந்த எக்கின் மரத்திற்
சாதி மயிலா யிருந்து - தவமுயர்ந்து
சகல் கலையறிவு தருமக்க மாநகர் வாழ்
அப்துல்லா மக வானீர் - குபிர றுத்துத்
தானைமன் னவர் சூழ, வானவர் வந்துதொழ
அந்தர மாமுகில், வந்துக விந்த நிழல - மனமகிழ
ஜெகமதி லவித்தம்பி, பவமது அகலவே
தவமது புரிகுனீ, ரருமது நபியுங்கள். (கஞ்ச)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-ஏக தாளம்

பல்லவி.

அருளையா சற்றே, கிருபை, செய்யு மையா.

அநுபல்லவி.

மருவளர் சோலைத், திருமதி லவாழ்
மந்தாகலீந், தந்தா ளிணை, தந்தாள்
சரிகம பதநித மரு. (ஐயா)

சரணங்கள்.

௧. பதந்துணை தாரும், நிதந்துயர் தீரும்
பண்டே துதி, கொண்டே னிதம்
நின்றேன் - சரிகம பதநிதமரு. (ஐயா)

௨. மறைநெறி நீதா, இறைதிருத் தூதா
வந்தே துதி, தந்தே நீரு
வந்தே - சரிகம பதநித மரு. (ஐயா)

௩. மக்க நகர் வாழ்வே, மெய்க்கு மகு பூபே
மன்ன ரபுதுல்லா வருள்
கண்ணே - சரிகம பதநிதமரு. (ஐயா)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

இதுவே சமையபத்தி, லெழுந்தருளியே
எனக்கொரு காட்சி தாருமே.

அநுபல்லவி.

மருமலர்த் தடைக்கீழ்வீழ்ந்து பகுதா துமு கிபித்தேனே
மையல் மிகவே மிஞ்சும், பையல் தனக்கிரங்கி. (இதுவே)

சரணங்கள்.

௧. ஆசை வெள்ளமே மீறி, யலையாக வோடுது
அல்லும் பகலு மென்ற, னகமுமைத் தேடுது

மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

நேச முறக் கத்திலும், நினைவாக நாடுது
நினைத்து நினைத் தடிமை, நெஞ்செல்லாம் வாடுது

நிருபர்க் கரசர் முடி யிடறு முழுது யார்த்
மூருன்மை யுடனே கொடுமுங்க ளடிமையென்று. (இதுவே)

உ. கங்கு லெனத் திமொரு, யுகமாகத் தோணுது
கடலு மலையும் வெகு, கனமாக நீணுது
உங்கள் சுதத்தை மனத், தோர்மையாய் வேணுது
உடனே வருவீ ரென் வுறுதியாய்க் காணுது.

உமது பய லெனக்கு, உடனே மனதிரங்கி
யுண்மை யுடனே நீரவந், துறுதி தருவ தற்கு. (இதுவே)

ந. தஞ்சும் பருதா தென்னுந், தகும்பதி யூரரே
தவஞ்சே ரபூசாலிகு, தந்தரு ளும்பா லரே
இடஞ்சொல் மெய்யா ராய்ந்த, இன்சொலி னேலரே
எங்கள்மு கியித்தீனெனு, மினிபகற் பேரரே

எழில்சேர் நாகு நயினர், லெப்பையாலி மவர்தம்
இருதய மீதி லென்று, மிருக்கும் கிருபையோரே. (இதுவே)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம் நீலாம்புரி-ஏக தாளம்.

பல்லவி.

தருணந் தருண மெனதையா—நாளுந்
தஞ்ச முமை நம்பினேன் மெய்யா.

அநுபல்லவி.

அருண் ஒளிபோ லிந்த, அகிலமெல் லாம்வி ளங்கும்
அருள் சாகிபெனும், ஆண்டகை யேயிது. (தருணந்)

சரணங்கள்.

க. தேசம் புகழுமக ராசப்ர காசர் நீரே
தேவரீ ரெனக்கருள், செய்யுமே லான பீரே
மோச முறும் பிணியால், மூழ்கிக் கிடந்தும் பாதம்
முடிகிவக் தேனுந்த, னடிமை யெனைநீ ராளத். (தருணந்)

உ. பையல் மிகவே நொந்து, பரதவிர்த் தேமெலிந்து
ஐயம் முறும் பிணியா, லழுதழு தேகரைந்து
வெய்ய கடுந்துயரு, வேதனை தீர வும்மை
வேண்டி வந்தே னென்னை, யாண்டருளவே யிது. (தருணம்)

ந. பொற்பு மிகும் வகுதை, புரந்தர சானுங் கோவே
புண்ணிய ரிசுமாயீல், புதல்வராய் வந்த தேவே.
சற்குணமான வெங்கள், வைகொலியே சதக்கைச்
சார்ந்த பிணி யகற்றுஞ், சஞ்சீவி யேயிது. (தருணம்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-முகாரி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

பாருங் கண்ணு லெனக் கார் புகழ் குருவே
பாருங் கண்ணால்.

அநுபல்லவி

காரு மேன்மேல் ஜெயகற் பக தருவே. (பாருங்)

சரணங்கள்.

க. நாத ரே நம்பதம் நம்பினே னடிமை
ஆத ரித்தே யெனக் கன்பு வைத் தாளுமே. (பாருங்)

உ. தேவர்கள் துதியதி ஜெய பதியே
கோவே யெனக் கிப்போ கொடுஞ் செய்நிதியே. (பாருங்)

ந. செதிஹுசன் குத்தா சருள் ஹமீ தொலியே
நிதங் கலிபா மௌலா சகிபி னிதியே. (பாருங்)

ச. கார்முகிற் கோலைசூழ் நாகைவாழ் பதியே
காரண ரேஹமீ தொலி யதி பதியே.

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

அடைந்தே னடைந்தே னையா—பூ
வனைத்து மனத்தில், நினைத்த தனத்தா. (னடைந்)

அநுபல்லவி.

அடைந்தே னையா மாதவத் திதியா
அம்பர்க ளிம்பர்க ளும்பர்தொ ழும்பதம். (அடைந்)

சரணங்கள்.

க. அஞ்சக வஞ்சக நெஞ்சக னெஞ்செய் குவேன்
பயக்கத்தோ டிகத்தின்
துஞ்சா ருஞ்சம யஞ்செய கஞ்சமொ
டுஞ்சம ரஞ்சேரா துஞ்சவ ருஞ்சரண். (அடைந்)

உ. நற்றவ அத்தனெ ருத்தனவ த்தூதரே
சதத்தைப்ப டாகத்தின்
நற்றிய சிற்றடி மைத்துய ரத்தைய
கற்றுக சித்திர முத்திரைப் பொற்றாள். (அடைந்)

ங. மக்கந கர்க்கதி சொர்க்கந கர்க்கதிபா
அப்துல்லா பெற்றவா
துக்கம றக்கரு ணைக்கவி ஞர்க்கொரு
டக்கவா பொற்கம லக்கரு ணைக்கதம். (அடைந்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம் காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

உல்லாச மான நயமே—அதிக
நல்லோர் புகழ்சௌ பியமே.

அநுபல்லவி.

வல்லோ னெலி சதக்கத், துல்லா ஷ்றகின் முறை
யெல்லாம் சரிசெய்பிச, கில்லாத விதமிகு. (உல்லாச

சரணங்கள்.

க. மூர்த்து மறையு ணார்ந்து, கலைதெ ளிந்து இறைமி
குந்து எனையு வந்து, அருள்பு ரிந்து ரட்சிப்பீர்
தானேசி மானே புதி, யோனேம ருக, கோனே. (உல்லாச)

உ. கோது, குழலின் வேது, வரவின், பூது, மெய்யெலாவ்
வாதி, தயவென் மீது, செய்யுமிப், போது இதயத்
தேது, புகாது கொடுந், தீது, வரா மூது. (உல்லாச)

௩. சிரா, வருதை யூரா, சுலைமா னேரா, அருள்கு
மாரா, அறிவு தாரா, கனவெய் யாரா ஹபிபுமு
கம்மது, வெண்மை யுறுஞ், செம்மதி நன்மைபெற. (உல்லாச

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

செஞ்சரணந்தஞ்சமருள், செய்குதா வூதொலியே
தினந் தினமு மனந் தனிலே தேடினேனுன் வாடி.

அநுபல்லவி.

கொஞ்சுகிளி யஞ்சு மொழி, வஞ்சியர்க ளனமென்வே
குலவு மொரு, கிலவு மின்னுள்,
குலமூற்றவ, நவரத்தின நலமூற்றிட, வரும் நற்றுரை. (செஞ்)

சரணங்கள்.

க. மங்கையர்கள் விழியுமலுள், தங்கையுடன் றொடுத்து
வள்ளலிற குல்சரண, முள்ளமதிற் றரித்து
பங்கபிணி யகற்று மெங்கள், சிங்கமெனுந் திறலொலியே
பாவியென்னை, மேவிச்சொர்னப்
பதியுற்றிட, மதிபெற்றிட, இதயத்தினில், வரும் நற்றுரை. ()

உ. ஜெகம்வி ளங்கும் புகழுடைய, செழுமலேகண் மணியே
திங்களொளி மங்கிடச்செய், செங்கதிர்வா ளொளியே
அகமுழங்குங் கலிமானவச், செகமுழங்கும் வழியாக

ஆதாரஞ் செயு மரசே
யதிசுந்தர, மதிதந்திர, விதியின்படி, நிதிதந்திடு. (செஞ்)

ரு. விம்பகனும் ஷாம்பன்னகர், வேந்தரேநல் லதபாய்
வேண்டும்நயி னுமதுவ்வ, யாண்டருளுங் குத்துயே
பாம்பதுபோ லிடுமனச், சோம்புதலை நீக்கும்சொர்ன
பாக்கியமே யோக்கியமே
படிமீதினிற், கொடிமீறிய, நேடியோனரு, ளியநாதரே.(செஞ்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

எப்படி வட்டி வாங்கு வாயெடா - கெட்ட துரோகியே
ஈமா னில்லையோ - இறைக் - கென்சொல் வாயெடா.

அநுபல்லவி.

இப்படியோவுன்றன் மனது பாவி
இபுலீசு கோழன், அபுஜகில் போலவே
குப்பென் றெரிவாய், நரகிற் பணிதேளுங்
கொட்டுமே, கெட்டாய், கெட்ட துரோகியே. (எப்படி)

சரணங்கள்.

க. அண்ணல்மு கம்மது, பொன்னடியை மறந்தாய்
அமரோர்கள் துதிக்கும்
அரம்பைய ராசீர் வதிக்கும்பொன்னு டிமுந்தாய்
முன்னவன் விதிவழி, தன்னை மறந்தாயே
மூதறி வாளர் முனியத் திரிந்தாயே
பின்னும் நபிசனிபக் கேறத்து ணிந்தாயே
லெட்டாதிரு, கெட்டாய், கெட்ட, துரோகியே. (எப்படி)

உ. பஞ்ச பொறிகளுக் கஞ்சாம லேநடந்தா, யிபுலீசைத் தொடர்ந்
(தாய்
பாதகா நல்வழிக் காகா, முள்ளாய்ப் பிறந்தாய்
அஞ்சுமோ ராறையும், நெஞ்சில் மறந் தாயே
ஆகாத மூதேவி, யாகப் பிறந்தாயே
இஞ்சொ லில்லாது, நகைத்தாய் சபைதனி
லெட்டாதிரு, கெட்டாய், கெட்ட துரோகியே. (எப்படி)

௩. பொங்குங் கற்பக நீழற், செல்ல லாமோ மகு மூத்த்வனி
பொருந்தவே கண்ணுற், நெரிசிக்கப் போமோ
சங்கை யுடன் பாலந் தன்னிற் செல்ல லாமோ
சாஹா னிற்குல் ஷபா அத், துனக் காமோ
எல்லர் முனக்குக், குழித்துணை யோபாவி
யெட்டா திரு, கெட்டாய், கெட்ட துரோகிநீ. (எப்படி)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ௰ம்-பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

திருப்பதந் தெரிசனை தாரும்—படி யேழுங் கடந்த
திருப்பதந் தெரிசனை தாரும்.

அநுபல்லவி.

மருப் பெருஞ் சோலை சூழு - மதினமா நகரில் வாழும்
வாசம்நறை வீசும்புய, வள்ளலே நபியுல்லாவே. (திருப்)

சரணங்கள்.

௧. முனமிறை மனமுவந் தாளும்
முத்தா யுதித்த முதல்வரே, பதவி நாதரே
கனகன மணியென் றுதி, ஹலறத்தி லிருந்துபல்
கருவதா யுறைந்த அபல், காசிமே, யாசினே. திருப்)

௨. சதியினன் கெதியில் லாதவன், இப்லீசு மாய
வடிலமி லலையு மேழையான்
பதியிலென் றுயர வினைப், பவ மகலக் கமலமலர்
பாதபங் கயமருள்மு, கம்மது நபியுல் லாவே. (திருப்)

௩. அப்துல்முத் தலிபு பேரரே
ஹாஷீம் கிளைவா, முப்துல்லா சுபுத்ர நீதரே
முத்துநவ ரத்னமணி, மோலியுறுமன் னவர்பணியு
முண்டக சரணமலர்மு, கம்மது நபியுல் லாவே. (திருப்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

அல்வாஹி திஸ்ஸமதி, றெப்பியா ன்வனே—எம்
அரிய பெரிய நாயனே.

அநுபல்லவி.

இல்மான்தி லடங்கா, இறையே மறைப் பொருளே
என்றுமழி யானேயா, அறுஹுமற் றுஹிமீனே. (அல்வாஹி)

சரணங்கள்.

௧. படியில் மணலெடுத்துப், பயஹாம்ப ராதகபி
யுடலைக் குகை பிடித்து, புயிருணவு மளித்து
திடமு மனத்தறிவும், செயல் வணக்கமு மீந்து
வடிவா யவர் மிகமாய், மனுடரை யமைத்தோனே. (அல்வா)

௨. துவர்க்க நவீ தில்லாத், துய்யவல் லவனே யென்
பவக் கடல் பொறுத்து நற், பதவி யெனத் கருள்வாய்
சபைக்கு ளதிக மகுஷர், தனியெல்லவை யும்திறுத்திப்
புவிக்குள் நன்மை தீமையைப்,பொருந்தக் கேட்குமென்கோனே

௩. நாலத் தடிமை சொல்லுந், தமிழின் குறிப்பறியேன்
வால கவியெனவே, வணங்காப் பெரும்பாவி நான்
நாலு மறையுந் தேறு, நாயடி யேனெனக்கு
ஆல நஷிஷபாஅத், தருள்வா யாறப்பி லாலி. (அல்வா)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-குறிஞ்சி-திரிபுடை- தாளம்.

பல்லவி.

ஆளும்நபி நாதரே, யெனை, யாளும்நபி நாதரே
ஆதி யருள் தூதரேயென்னை, யாளும்நபி நாதரே.

அநுபல்லவி.

நாளும் புகழு மேனாகோர்வே—என்
னுளுங் குணமா மகுபூபே
ஆளுமே லானஹபீபே. (ஆளும்நபி)

சரணங்கள்.

க. வானின்மதி போற்றவே, வரிசைமன்ன ரேத்தவே
ஆனபுகழ் தோற்றவேவர் - தாளும்நபி நாதரே. (ஆளும்நபி)

உ. வையமாதர் செய்யுஞ் சூது, மாற்றி வைக்க வேகூடாது
ஐயமற வேயிப்போது - ஆளும்நபி நாதரே. (ஆளும்நபி)

ந. வம்பனிபு லீசனகே, வாதுசெய்வ ஞேவென் திரேகத்
துன்பமெல்லா மோடிப் போக - ஆளும்நபி நாதரே. (ஆளும்நபி)

ச. மக்க வாழுங் கற்ப காவே, மகிழுமப்துல் லாமகவே
ஹக்கனருள் முஸ்த பாவே - ஆளும்நபி நாதரே. (ஆளும்நபி)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

கொண்டது மெய்யே—அருள்பெறக்
கொண்டது மெய்யே
கொண்டது மெய்யே—நினைவாய்க்
கொண்டது மெய்யே.

அநுபல்லவி.

கொண்டது மெய்யே மனதினில் சாகிபைக்
கோதற ஆதார நீதி யருள்பெறக். (கொண்டது)

சரணங்கள்.

க. பஞ்ச புலனிக ளடங்கி யொடுங்கப்
பராபர சோதி, சராசர மாமுதற்
றஞ்சமல் லாதிறை வேறில்லை யென்றிவர்
தன்னை யறியும்படி, மன்னை யறிந்திட
அஞ்சர ஞானமு, ணர்ந்துதெ ளிந்தவ
ராதிமு கம்மதை, யோதிவ ருங்குரு
செஞ்சர ணந்துணை, ஹாஜி யுமறெங்கள்
செய்கொலி சாகிபை, ஏவ்கலி ஞனிதம். (கொண்டது)

உ. காவலந் தீவு மருமுத பந்தரும்
நாடி யச்சக்கரை, தேடிவிட் டப்புறங்

கோவள மாதர் தெரிசித் தகன்றபின்
கூடிய மாதவ ரோடுரை யாமலே

ஆவல தாய்மலை, யீதில் நடந்தங்
கதிஜயங் கண்டு, கதிபெற மீண்டவர்
பூவல ராகிய, செய்யிதுமு கம்மது
புகாரி யருள்சேர், மகாதவ ரானந்தம். (கொண்டது)

௩. சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்ய
சாகர மானமெய் யாகமதால்நிதம்
ஆலோச னையல்லால், வேறொரு நாட்டமில்
லாதி யருள்பெறும், வேதியர் நீதியர்

பூலோக வாழ்வை, யகத்தி லகற்றும்
புரந்தர மேவுந், தராதர மாமுதல்
நாலா கலைகள்தெ, ரிந்தபிர தாபர்முன்
னாட்டம தாயருள், தேட்ட முடனேயான். (கொண்டது)

௪. வாகுறு தேன்சொரி, பூஞ்சோலை சூழும்
வந்தையில் வாழுமி, குதய வாளர்நற்
சேகப்துல் காதிறு, லெப்பை யாலீமருள்
சேயராய் வந்திடு, நாயக மாமணி

சீகர வாவிகண், ஊரினில் மேவிய
செய்யிதுமு கம்மது, புகாரி யருள்சேரும்
சாகர மானவு மறுலெப்பை யாலீம்
சாகி பவர்பத மாக மகிழ்ந்திடக். (கொண்டது)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-௩௰-ம்-பைரவி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

மாமயில் வடிவாய், வரும்வேத தாதா
மாமயில் வடிவாய்.

அநுபல்லவி.

ஆமினா மகவெனும் நாதா, ஆதிதன் தூதா. (மாமயில்

சரணங்கள்.

௧. ஈரேழு பதினாலு லோகம், எவ்வுயிரு மாகி இலங்குது தேகம்
நீரேயல்லா திலுமன-பாகம், நெறிநில நேர்மைபெற்ற நீதா.
ஆதிதன் றாதா. (மாமயில்)

௨. காரணந்தரும்பெருங்கடலே, தல்க்குகட்குயிரோயுயிரினுக்குடலே
ஆரண மதிதரு மிடலே, யடிமைகள் மீதுபச்சமறவாத
ஆதிதன் றாதா. (மாமயில்)

௩. அப்துல்லா தருதிரு மகவே, ஆலமுறு வாஹா மான வாழ்வே
முஸ்தபா வெனுமகு ரூபே, முஅசலி மணவர்க்கும் நாதா
ஆதிதன் றாதா. (மாமயில்).

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

நித்யம் நாலுங்கள் மலர்ப்பதந் தேடி
நினைந் துவுருகு வேனே.

அநுபல்லவி

எத்திசை யும்புகழு மாமக்க நகர் வாழும்
இறையவ னருள்மிக, வளர்தருங் காவே
நறைகம ழுகுமது நபிமுஸ்த பாவே. (நித்யம்)

சரணங்கள்.

௧. சிந்த மதிநுமது பொற்பத மேபுகழ்ந்தேன்
தேனூர் குங்குமப் புயத் தோரே - ஒவகு
தேட்டமு டனடிமை, காட்டம்வைத் ததினாலே
தினமுமென் றனைரட்சிப் பீரே
சத்த னுவந்ததிருத் தூதே - யுகங்கள்
காலிரண்டு மென்றன், கண்ணில் வைத்தேன்மகு ரூதே
மெத்தப் பவமும் பொய்யும், நித்தமுங் குலைகள் செய்யும்
எத்தனை குற்றஞ்செய், தாலும்பொறுத்திடும்
நற்றவு மிகவுமே, பெற்றிடும் நாதரே. (நித்யம்

௨. பொங்குங் கலை பூரணத், திங்கள் தனை யழைத்தே
புகழ் சேரும் ஜெயநவ நீதரே -- குபிர்
பொல்லா தபுஜகிலை, மல்லாற் பொருதமகு
மூதே புறக்கான் சது வேதரே
மங்குல் குடை நிழற்று மேரே - ஒரு
மால்வரை மீதில்நின் றுக் கேட்கவு மீன்கூற
அங்கொரு பிணைதான் மெள்ளச்
சங்கையர் யழைத்துச் சொல்ல
அங்கியின் மூக்கிடும், விங்குபி ரன்றனை
மங்கிடச் செய்தப்ர, சங்கவுல் லாசரே. (நித்யம்)

௩. செய்ய மலர் வாவிசூ, ழுய்யு மக்கா நகர்வாழ்
செம்ம லப்துல் லாதந்த பாலரே - வெகு
தீர்க்க முடனிசுலா, மார்க்கந் தனி லழைத்துச்
செங்கோல் செலுத்து மனு கூலரே
வையக முந்துதிக்குங் கோவே - திரு
மானுமி ருருவந்த வள்ளல்முஸ்த் பாவே
ஐயரே கருணைக்கண் பாரும்
மனத்துயர் தீரும்
பையரவும்மணி யும்பதமே அருள்
செய்யிதே திருவளர், மெய்யிற சூலே. (நித்யம்)

முற்றிற்று.

தனது கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தாசீம் நின்னுமம் புகழ்ந்திடந் - தாச னருளையா.

அநுபல்லவி.

தேச பிரப்ல ராஜ ரதிதொழுந்
தேசிகரே, வீசும்பிர, காச வசி காமுறும். (தாசீம்)

சரணங்கள்.

௧. காசினி யினுமை நேச முறமெனைக், காத்து அருளையா
ஆசி சொலி நய, வாசி பெறுமவர்க்
கம்முனுய ரம்மகற்றும், செம்மல்யாமு கம்மதெனும். (தாசீம்)

௨. தீட்சை யீனிலுயர், மோட்ச மருளிய திவ்விய கருணையா
நீட்சி யுடல்தீ, மீட்சி பெறவருள்
நிற்குண நிதம் பெருகும், சற்குணவுற் பனமருள். (தாசீம்)

௩. வானி னினனைத, மானவரின் முனம் வகிர்ந் தழகுறு கையா
ஆனியுமும் மபி, மானீம் பெறவுமை
யன்றிவரு தொண்டர்களுக், கென்றும்நய நன்றிதரும். (தாசீம்)

௪. காவு செறிபுமக்ஷ காவி ன்புதல்லா கவி னிறைந்திடு பாலா
தாவகற்று மூஸ்த, பாவே நிகரமுங்
தற்பாறு மொப்பறவி, யப்புட னிமைத் தருளும். (தாகீம்)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம் இங்கிலீஷ் மெட்டு.

பல்லவி.

பாத சாரிகா பமாகெரி சதா
பம்மகாரி பரிசநி சநிதா
சரிபப்ப பதப்ப மம்ம மகம கெக்க கெமகரீ
சாரி காமப் பாம சரிசரி சநிகா.

சரணுபதம்.

௧. ஆளு விளையா, ஆதாரம் நீளையா
ஆதரித் தருள் செய் வீளையா
அக ளங்க முறுபொன், னங்கப்பரிம
ளங்கமள் தூயா
ஆவலாகுதேவர்; தாளு வீளையா
சரிசஸ்ஸ சநித மம்ம மகம ரிக்க ரிக்கரிசா
சாரி காமப்பாம சரிசரி சநிதா. (பாதசாரிகா)

௨. ஆதி தூதரே, அலங் கார வேதரே
ஆதுலர்க் கருளு தாரரே
அழகஞ் சிதமுறு, கஞ்சவடிபி
றைஞ்ச வேயருள் வீர்
ஆரா தாரமேதங் தாளவே வருவீர்

சஅஉ மதுரவாக்கிய கீர்த்தன ரஞ்சிதம்.

சரிசஸ்ஸ சநித மம்ம மகம ரிக்கரிக் கரிசா
சாரி கமப்பாம சரிசரி சநிதா. (பாதசாரிகா)

ங. மாப்ர காசரே, மதினாவின் வாசரே
மகிபுகழ்வி மான ராஜரே
மறை மக்கள் மொழி யெங்கும் பிறடல்
யங்கோரும் போசா
மாலா னேனென்னை மன்றாடிடும் நேசா
சரிசஸ்ஸ சநித மம்ம மகம ரிக்க ரிக்கரிசா
சாரி காம பாம சரிசரி சநிதா. (பாதசாரிகா)

ச. மக்கா வூரரே, மருமூது நாதரே
மன்னப் துல்லா மகிழ்கு மாரரே
மனமெய்த்து எனதி டத்தி லுறுவி
னைத்துட ரறவே
மாட்சி தந்தருளு, மனமகி ழ்ந்தவே
சரிசஸ்ஸ சநித மம்ம மகம ரிக்க ரிக்கரிசா
சாரி காம பாம சரிசரி சநிதா. (பாதசாரிகா)

முற்றிற்று.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

என்னுசை தீர்வதற்கும், பொன்னார் சரணிணைதந்
திச்சணமே ஆளு மையா.

அநுபல்லவி.

கன்னீர்த் தடஞ்செறியுங், கன்னல் விளைமதினத்
தண்ண லப்துல்லா தரும், புண்ய தயா பரா
புகழ் மிகு மருத வசன மறை யொழுகு
மினிய புகழ் பெருகு, மெனித மதியி னிறை
பூண்ட பொற்பத, மேயருள் வீரரு
ளோர்க்கு மற்புத, மேகமி நாதரே

256   59

தாம் தகுதஜெணு, தீம் திருதஜெணு
திங்தெரி காதரி நாதரி
திரி தில்லானத், தில்லானத் தில்லாணு
தரிதில் லானத்தெய், தரிகிட தோமென.   (என்னுசை)

சரணங்கள்.

௧. சீத மதி யதனை, நீதத் துட னழைத்து
வேத கலை பயிற்றும், போத கிருபை முற்றும்
தினமப்படி யேவர வேசெயும்
கனவுற்பன மேயருள் வீரருள்
சேர்ந்த சற்குரு வேகரு ணாகர
ஏந்த லற்புத மேமகு மூதரே - தாம்.   (என்னுசை)

௨. கன்னு சுடையீ வினை, தன்னுல் மனமுருகிப்
பன்னுள் மயல்பெருகி, யென்னக மேதிருகிப்
பருவத்தினி லேமன மானது
உருகித் தனி யேதுய ராகிய
பாரச்சுமை யால்மனம் வாடுவ
னேசற்குண ராஜவ ஜீகர - தாம்.   (என்னுசை)

௩. மக்க நகருல் லாசர், மிக்க அப் துல்லா நேசர்
தக்க புகழ்வி லாசர், மெய்க்கும் பிரகாச ராஜர்
சலசப் பதமே, தினமே தொழ
கலசற் குணமே, யருள்வீர் தினம்
சார்ந்த சற்குரு வேகுரு காதரே
யேந்த லற்புத மேமகு மூதரே - தாம்.   (என்னுசை)

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-ஹிந்துஸ்தானி-கீரபி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பாத தாள் தீரா தேது வாதெடி
பையல் ஸய்யல் கொண்டேனிப் போதெடி
பாத தாள் தரா.

அநுபல்லவி.

காதமா மணத்தோர், கருமுகில் கவித்தோர்
கன்னல் மொழி யாமினூர்தங் தவத்தோர்
மூதறி வுளாத்தோர், முழுமதி யகழத்தோர்
முகம்மதெனுந்திரு நாமத்தோரிரு. (பாததா)

சரணங்கள்.

க. தோகை மயில் ஹலிமா சூகைமுலை யிதமாய்ச்
சுவைத்தருந் தரராஜர் - சொற் கலிமா
மோகம்தா மொருமான், மொழிக்கிட வேடனிமான்
முழக்கத் திடன் கொளச் செய்யுங் கோமானிரு. (பாததா

ாதவப்ர காசர், மக்கம் வாழுல் லாசர்
ன்னரப் துல்லாதரு மகராஜர்
யின் றாத ருள்கொடை நாதர்
அருமதெனு மெங்கள் மருமுத ரிரு. (பாததா

முற்றிற்று.

கீர்த்தநம்-இ-ம்-சங்கரா பரணம்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மானே யென்னெடி சும்ம வாடி - எங்கள்
வள்ளல்முத கம்மதனை நாடி.

அநுபல்லவி.

தானவன் திருத்தா தாமெடி - வெகு
சந்தை யாகிய, திங்க ளொளி வெண்திரும
பொங்கு மருமது, தங்கள் பாலிட. (மானே)

சரணங்கள்.

௧. கருவுக்கு ளுருவான காட்சி - திருக்
கமலத்துள் ளுறைகின்ற நேர்ச்சி
வருநூ மூச்சுடரிந்த, மூச்சி - மலர்
வாச மாகிய, நேசராய் வரும்
வள்ளலா மென, துள்ளம் நிறைந்தவர். (மானே

வாசங் கமழுமக ராஜர் - அருள்
வானவர் புகழுமுல் லாசர்
தேசம் புகழும்பிர காசர் - எங்கள்
செய்யி தாகிய, துய்ய மாதவர்
வையம் புகழந்திடு, மையர் பாலிடம். (மானே

௩. மருமலர் சூழுமக் காவை - யாளு
மன்னப் துல் லாபெறுங் கோவை
குருவா கியமறை நாவை - நாமங்
கொண்ட வடிமைய னென்று அருள்செய்வர்
வண்டு கருங்குழற் பெண்டீரே யெடி. (மானே

முற்றிற்று.

மதுரவாக்கிய கீர்த்தனு ரஞ்சிதம்

முற்று முற்றிற்று.

---

257 511 8?:417 N02 120123

காதிரி சென்னை முகம்மதிய்ய புத்தக பரிபாலனத் தலைவர்

காதிரி கண்ணகுமது மகுதூமுகம்மதுப் புலவர்

அவர்களியற்றியது.

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிரகுமானொளியின் முத்தாகி வித்தாகி
அகிலாண்ட மெங்குமாகி
ஆதநபி முதுகிலாய் மக்கநகர் வாழப்துல்
லாநெற்றி மீதி லொளியாய்
மாதரணி மாதாமி னார்வயிற் றுதிவரும்
வள்ளலிறசூல் கடாட்சம்
மன்னிவளர் மகுதூமு கம்மதென் றோதிடு
மகத்துவ சுயப்ர காசர்.
ஓதுசீர் மதுரவாக்கிய கீர்த்த னாஞ்சி
த்திநெடு முன்னோர்கள் பலபே
ருரைத்துள்ள கீர்த்தனைகள் வண்ணங்க
ளொரு பொருளி னுதவியாலும்
சாதும்கு மூதாரு ளாலும்பகு தாதிவாழ்
தஸ்தக்கீர் முகியித் தீனென்
றுயகர் கடாட்சத்தி னாலுமச் சிட்டுமுடி
வானது தழைக்க மாதே.

முற்றுப் பெற்றது.